

MUL
066845

Madras University L

Call Number

Accession Number

Available for loan from

This book should be return
the date last marked be

O. 62

8 MAR 1932

ANIMAL LIFE

PART I.

BY

K. SUKUMARAN, B. A.

PUBLISHED

BY

K. R. BROTHERS,
CALICUT.

ജന്തുശാസ്ത്രം

ഒന്നാം ഭാഗം

കെ. സുകുമാരൻ, ബി. എ.

പ്രകാശകന്മാർ

കെ. ആർ. ബ്രദർസ്സ്,
കോഴിക്കോട്.

ഒന്നാം പതിപ്പ്,—കോപ്പി 1,000
പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകന്മാർക്ക്

Copy Right Registered

CALICUT:
PRINTED AT THE MATHRUBHUMI PRESS,
1923.

Price 8 As.

66845
K
32 F3

വിഷയ വിവരം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

	ഭാഗം.
അതുമുഖം	1
അണലജന്തുക്കൾ	5
കോശോദരികം	17
ഇരകം (കീടങ്ങൾ)	32
ശുക്തിജങ്ങൾ	45
കക്ഷ ചർമ്മികം അഥവാ ചർമ്മധാരികം.	63
യോജിതഖണ്ഡപാദങ്ങൾ ...	68

ഗ്രന്ഥം

ഗ്രന്ഥ ഗ്രന്ഥ

ഗ്രന്ഥ

ഗ്രന്ഥ 1

ഗ്രന്ഥ ഗ്രന്ഥ 9

ഗ്രന്ഥ ഗ്രന്ഥ 17

ഗ്രന്ഥ (ഗ്രന്ഥ) 23

ഗ്രന്ഥ 42

ഗ്രന്ഥ ഗ്രന്ഥ ഗ്രന്ഥ 63

ഗ്രന്ഥ ഗ്രന്ഥ ... 83

UNIVERSITY OF MADRAS
8 MAR 1932

ജന്തുശാസ്ത്രം

ആമുഖം.

ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി സംക്ഷേപമായ ഒരു ചരിത്രം എല്ലാവക്കും സുഗ്രാഹ്യമാകുംവണ്ണം എഴുതേണമെങ്കിൽ, എല്ലാ ജന്തുക്കളേയും പല ശാഖയിലും, ഖണ്ഡത്തിലും, വർഗ്ഗത്തിലും, ഉപവർഗ്ഗത്തിലും, വംശത്തിലും, ജാതിയിലും, തരത്തിലും വിഭജിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഭാരം നമ്മിൽ കിടക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാതെ, തോന്നിയപോലെ ഓരോ ജന്തുവിന്റെ വർണ്ണനക്കു തുടങ്ങുന്നതായാൽ, ലഘുവായിട്ടുകൂടി ഒരു പൊതുവായ ജ്ഞാനം നമുക്കു സമ്പാദിക്കുവാൻ പാടുണ്ടാകയില്ല. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജന്തുക്കളേയും അസ്ഥിയുള്ള ജന്തുക്കളെന്നും അസ്ഥിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെന്നും രണ്ടു ശാഖകളായി ഭാഗിക്കാം. അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കളെ പിന്നേയും പലവർഗ്ഗങ്ങളാക്കി ക്രമപ്പെടുത്താം. അണുദർശിനിയിൽകൂടെ മാത്രം ദൃഷ്ടിഗോചരമായിത്തീരുന്നതും, ജീവനുള്ള ഒരു അണു എന്നുമാത്രം തോന്നിപ്പോകുന്നതുമായ ജന്തുക്കളെ അണുജന്തുക്കൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. പവിഴപ്പുറ്റ്, കടൽപുറ്റ്, സ്പഞ്ച് എന്നിവക ഉണ്ടാക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ കോശോദരികം

എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ബഹിർഭാഗത്തിൽ ഉറപ്പുള്ള ഓരോ മാതിരി വിശേഷതോടുകളോടുകൂടിയതും, നക്ഷത്രം, കമ്പളം, തോട മുതലായ പല ആകൃതികളോടുകൂടിയതും ആയ ചില വിചിത്രജന്തുക്കളെ കക്കശചർമ്മികം എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ഇര, അട്ട, കൃമി മുതലായ ജന്തുക്കളെ കീടങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. അച്ച്, ഞമിഞ്ഞി, കക്ക, കടുക്ക, ക്ലാന്തൽ മുതലായ ജന്തുക്കളെ ശുക്തിജങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ഓരോരോ കഷണങ്ങൾ പിണച്ചുകൂട്ടിയപോലെ തോന്നുന്ന കാലുകൾ ഉള്ള ചെമ്മീൻ, ഈച്ച, പുഴു, തേരട്ട, തേള്, മൂട്ട, കൂറ മുതലായ ജന്തുക്കളെ ദയാജിത ഖണ്ഡപാദങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം ഇതേ പ്രകാരംതന്നെ അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കൾ എന്ന രണ്ടാം ശാഖയും നമുക്കു പല ഖണ്ഡങ്ങളായി ക്രമപ്പെടുത്താം. എല്ലാ മത്സ്യങ്ങളേയും ഒരു പ്രത്യേകഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. തവളകളേയും തന്റെ മറ്റു ചാച്ചുക്കാരെയും ഭ്രേജലവാസികൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. മുതല, ഓന്തു, അരണ, പാമ്പ്, ആമ, പല്ലി, ഉടുമ്പ് മുതലായ ജന്തുക്കളെ ഇഴജാതികൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. പക്ഷികളെ ഒരു പ്രത്യേകഖണ്ഡത്തിൽ അടക്കാം. മൃഗം തുടങ്ങി മനുഷ്യൻവരെ ഉള്ള ജന്തുക്കളെ സ്തനധാരികൾ എന്ന ഒരു ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ഇങ്ങിനെ ഒട്ടാകെ ഉള്ള ജന്തുക്കളെ താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം ഭാഗിക്കാവുന്നതാണ.

1-ാം ശാഖ. അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ.

ഖണ്ഡങ്ങൾ 1. അണുജന്തുക്കൾ (Protozoa)
2. കോശോദരികൾ (Coelenterata)
3. കീടങ്ങൾ (Vermes)
4. ശുക്തിജങ്ങൾ (Mollusca)
5. കക്കശചർമ്മികൾ (Echinodermata)
6. യോജിതഖണ്ഡപാദങ്ങൾ (Arthropoda)

2-ാംശാഖ. അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കൾ.

ഖണ്ഡങ്ങൾ 1. മത്സ്യങ്ങൾ (Pisces)
2. ഭൂജലവാസികൾ (Amphibia)
3. ഇഴജാതികൾ (Reptiles)
4. പക്ഷികൾ (Aves)
5. സ്തനധാരികൾ (Mammalia)

ഓരോ ഖണ്ഡത്തെതന്നെ പല വർഗ്ഗങ്ങളായും, വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായും, ഉപവർഗ്ഗങ്ങളെ പല വംശങ്ങളായും, വംശങ്ങളെ പല ജാതികളായും, ജാതികളെ പല തരങ്ങളായും പിന്നെയും ഭാഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി ഒരു മലയാളക്കാരനായ മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ

1. തരം-മലയാളി. 2. ജാതി-മനുഷ്യൻ.
3. ഉപവർഗ്ഗം-ദ്വിഭുജൻ. 4. വർഗ്ഗം-ചതുർഭുജൻ.
5. ഖണ്ഡം-സ്തനധാരി. 6. ശാഖ-അസ്ഥിയുള്ള ജന്തു.

ഈ രീതിയിലാണ് ആ ജന്തുവെ മറ്റു ജന്തുക്കളിൽ നിന്നും തരംതിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ക്രമപ്പെടുത്തി വെക്കേണ്ടതു. കോഴിക്കോട് എന്ന ഒരു പട്ടണമാണെങ്കിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം അതിനു സ്ഥാനം കല്പിക്കാം.

1. ഭൂഖണ്ഡം—ആസ്യാ.
2. രാജ്യം—ഇന്ത്യാ.
3. സംസ്ഥാനം—മതിരാശി.
4. ജില്ല—മലയാളം.
5. താലൂക്ക്—കോഴിക്കോട്.
6. പട്ടണം—കോഴിക്കോട്.

ഇതേ മട്ടിലാണ് ജന്തുക്കളേയും തരംതിരിക്കുന്നതു എന്നുമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. എന്നാൽ ഈ ഒന്നാം ശാഖയിൽ, മേല്പറഞ്ഞപോലെ ഓരോരോ തരം ജന്തുക്കളെ നിർണ്ണയപ്പെടുത്തി, വിവരിക്കുന്നതു അനാവശ്യവും അസാദ്ധ്യവുമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ അപൂർവ്വം ചില വലിയ വർഗ്ഗങ്ങളെയല്ലാതെ മിക്ക വർഗ്ഗങ്ങളേയും, ഉപവർഗ്ഗാദികളായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിഭാഗിച്ചു കാണുകയില്ലെന്നു കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മുഖവുരയായി ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറവാനുള്ളൂ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

അദ്ധ്യായം 1.

അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ.

ശരിയായ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തപ്രകാരം അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കളെന്നും, അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കളെന്നും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗം സത്വരീത്യനുസരണമായ ഒരു പദ്ധതി അല്ലെങ്കിലും, ജന്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനകാംക്ഷികൾക്കു പ്രാരംഭപാഠമായി ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വലിയ അബദ്ധമൊന്നും നേരിടാനില്ലെന്നു കരുതിയാണ് ഞാൻ ഈ എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗംതന്നെ തൽക്കാലം മതിയെന്നു വിചാരിച്ചു പരിഗ്രഹിച്ചതു. ദേഹത്തിൽ ഒരേടത്തും അസ്ഥി ഉള്ളതായി കാണുകയില്ലെന്ന വിശേഷവിധിയോടുകൂടിയ സകല ജന്തുക്കളേയും അസ്ഥിഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ എന്ന വലിയ ശാഖയിൽ പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഈ ശാഖയെ ആറു ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചതിൽ, ഏറ്റവും താണ ജന്തുക്കൾ അടങ്ങിയ അണുജന്തുക്കൾ എന്ന ഒന്നാം ഖണ്ഡത്തെത്തന്നെ എത്രയോ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കാം.

1-ാംഖണ്ഡം. അണുജന്തുക്കൾ.

നേത്രഗോചരമല്ലാത്ത ഇത്തരം ജന്തുക്കളും ഭൂമിയിൽ സുലഭമായുണ്ടെന്നു വാസ്തവം മനുഷ്യർ ഒന്നാമതു അറിവായതു "അണുദർശിനി" എന്ന യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചതിന്റെ ശേഷംമാത്രമാണ്. ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെടുത്തു ഈ യന്ത്രത്തിൽകൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഒരു തുള്ളി വെള്ള

ത്തിൽതന്നെ അനേകാകൃതികളിലും വർണ്ണങ്ങളിലുമുള്ള നാനാതരം ജന്തുക്കൾ വീനുനീതും ഭുജിക്കുന്നതും വർദ്ധിക്കുന്നതും കണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അമ്പരന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ജീവനുള്ള ഓരോ അണു എന്നുമാത്രമല്ലാതെ ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി വളരെയൊന്നും വിവരിക്കാനില്ല. ദേഹത്തിൽ മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ വ്യത്യസ്തപ്രകൃതികളോടുകൂടെയുള്ള ധാതുക്കൾ തരംതിരിഞ്ഞു കാണുകയില്ല. ഒരു മാതിരി ഉന്നതജന്തുക്കളുടെ ശരീരത്തിൽ നാം കാണുന്നതു അസ്ഥി, മാംസം, ചർമ്മം, വസ, രക്തം എന്നിവക ധാതുക്കളാകുന്നു. അസ്ഥിയുടെ ചെറിയൊരംശം എടുത്തു അണുദർശിനിയിൽകൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ആ അംശം അനേകം ചെറിയ അണുക്കളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു. ഓരോ അണുവിന്നു ഒത്ത മദ്ധ്യത്തിൽ ചുറ്റുമുള്ളതിനേക്കാൾ കട്ടിവർണ്ണത്തോടുകൂടിയ ഓരോ കുത്തും കണ്ടു. മാംസത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അനേകായിരം നീണ്ട നാരുകളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു. ഈ ഓരോ നാരും പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഓരോ നീണ്ട നേർത്തുപോയ ഒരു അണുമാത്രമാണെന്നും കണ്ടു. ചർമ്മം എടുത്തു ഈ യന്ത്രത്തിൽകൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ഇഷ്ടികകൾ പോലെ അന്യോന്യം തൊട്ടുതൊട്ടു പടത്തിയ അണുക്കളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു. ചർമ്മത്തിൽ ഓരോ അണു വളരെ പരന്നു ദശപ്പു കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടു. ചോര എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു മൂഴുത്ത ദ്രാവകത്തിൽ രണ്ടുതരം അണുക്കൾ നീന്തുന്നതു

കണ്ടും ഇങ്ങിനെ എല്ലാ ധാതുക്കളും പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ വലിയ ജന്തുക്കൾ അനേകായിരം ജീവനുള്ള അണുക്കളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ഓരോ ധാതുവിന്റെ അവയവാംഗമായി നിൽക്കുന്ന ഓരോ അണുതന്നെ ഓരോ പ്രത്യേക ജന്തുവായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിച്ചുപോരുന്നുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം എല്ലാവരെയും വിസ്മയഭരിതന്മാരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ജന്തുക്കളിൽ കാണുന്ന യാതൊരു ധാതുവിഭാഗമൊ അവയവതരംതിരിയൊ കാണാത്ത ഒരു വെറും അണു സ്വതന്ത്രനായി തന്റെ ജീവകാലം കഴിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു അല്പമായെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. അണുജന്തുവിന്നു പ്രത്യേകമായി വായ്, ഉദരം മുതലായതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും വലിയ ജന്തുക്കൾ നിർവ്വഹിച്ചുപോരുന്ന സകല കൃത്യങ്ങളും ഇവറ്റയും നടത്തുന്നുണ്ട്. ജന്തുക്കളുടെ ഒരു മുഖ്യലക്ഷണം യഥേഷ്ടം ഗതാഗതം ചെയ്വാനുള്ള ശക്തിയാണ്. ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിന്നു അണുജന്തുക്കളും പല ഉപായങ്ങളും എടുക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിന്നു ഓരോ ഭാഗത്തേക്കു അതിന്റെ ഉള്ളിലെ ദ്രാവകസാധനം ഉന്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതോടുകൂടി ആ ഭാഗത്തേക്കു ഒരു ചലനം സിദ്ധിക്കുന്നു. മറ്റുചിലതിന്നു ഒരുഭാഗം ചുരുങ്ങി ശേഷംഭാഗം വീങ്ങി ആ വലിപ്പം ക്രമേണ മറ്റേ അറ്റംവരെ വ്യാപിക്കുമ്പോൾ പുഴുക്കൾ നടക്കുംപ്രകാരം തോന്നുന്ന ഒരു ഗതി സിദ്ധിക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ എത്രയോ നേർമ്മയായ ചെറിയ നാരുകൾ കമ്പിളിപ്പുഴുവി

ന്റെ രോമംപോലെ എറിച്ചു (നിവിന്നു) നിൽക്കുന്നുണ്ടു. ആ നാരുകൾ ഒത്തൊരുമിച്ചിളക്കിക്കൊണ്ടു ആ ജന്തുവിന്നും ഇളകി നടക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ചിലതിന്നു അനേകം നേരിയ നാരുകൾക്കുപകരം ഒന്നൊ രണ്ടൊ രോമം പോലെ തടിച്ച നാരുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. ചിലതു ഈ രോമം ഇളക്കീട്ടാണ് നീന്തുന്നതു. ആഹാരം തിന്നാനാണെങ്കിൽ ചിലതിന്നു വായ്കൂടി ഉണ്ടാകയില്ല. ചിലതിന്നു വായ് സൂചിപ്പിക്കുംപോലെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ചെറിയ ഒരു കുഴി ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും ഉദരമുണ്ടാകയില്ല. ശരീരത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന പോഷണദ്രവ്യം ഇവറ ദേഹത്തിന്റെ ബഹിർഭാഗംകൊണ്ടുതന്നെ, ഒപ്പുകടലാസ്സ് മഷി വലിച്ചെടുക്കുംപോലെ വലിച്ചെടുത്തു വളരുന്നു. വളച്ചയെത്തിയ ജന്തുക്കൾ പിന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യം സന്താനോല്പാദനമാണ്. ആണും പെണ്ണുമെന്ന ഭേദമില്ലാത്ത അണുജന്തുക്കൾ ഈ കൃത്യവും വ്യത്യാസമില്ലാതെ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഒരു അണുജന്തുവിന്നു പൂർണ്ണവലിപ്പമെത്തിയാൽ അതിന്റെ മദ്ധ്യം പട്ടയിട്ടപോലെ പുറപ്പെടുന്ന ഒരു ചാലുകൊണ്ടു കുഴിഞ്ഞു രണ്ടുഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഈ ചാലിന്നു ആഴംവർദ്ധിക്കുംതോറും മദ്ധ്യം വളരെ കൃശമായി അണുജന്തു ഡമ്പലിന്റെ (Dumbell) രണ്ടറ്റത്തുമുള്ള ഗോളങ്ങളെപ്പോലെ രണ്ടു വെവ്വേറെ അംശങ്ങളായി അകന്നുനിന്നു ക്രമേണ രണ്ടംശങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ബന്ധവും മുറിഞ്ഞു, ഒരു അണുജന്തു രണ്ടു അണുജന്തുക്കളായിത്തീർന്നു പിരിയുന്നു. സന്താനോല്പാ

ദ്ധനഫലം സിദ്ധിക്കുന്ന ഒരു രീതി ഇതാണെങ്കിലും ഈ ജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ വേറെയും പല രീതികളും കണ്ടു വരുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ രണ്ടണുജന്തുക്കൾ നീന്തിവന്നു അന്യോന്യം പറ്റി നിൽക്കുകയും രണ്ടു രസത്തുള്ളികളും ഒന്നായി ചേർന്നു പോകുമ്പോലെ ക്രമേണ രണ്ടു ജന്തുക്കളും ഒന്നിച്ചു യോജിച്ചു ഒരു ജന്തുവായിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ യോജിച്ചതിൽപിന്നെ ഒരു ഗോളാകൃതി അവലംബിച്ചു ബഹിർഭാഗം അല്പം ഉറപ്പുള്ളതായും അന്തർഭാഗം അനേകലക്ഷം കഷണങ്ങളായും ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ഇതിലിപ്പിന്നെ ഉറപ്പുള്ള ബഹിർഭാഗം ഒരേടത്തു തന്നാലെ പൊട്ടുകയും ആ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടെ അണുദർശിനിയിൽകൂടി നല്ലവണ്ണം കാണാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ചെറുതായ എത്രയോ ലക്ഷം തരികൾ പുറത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തരികളെ അണുജന്തുവിന്റെ മുട്ടകളായി വിചാരിക്കാം. പക്ഷെ അണുജന്തു മുട്ടയിടുന്നതിനു പകരം അണുജന്തുതന്നെ അനേകലക്ഷം മുട്ടകളായി മാറിപ്പോകുന്നു. ഈ മുട്ടകൾ ഓരോന്നും വലുതായി ആദ്യം വന്നുചേർന്ന ഓരോ അണുജന്തുവായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ വലിയ ജന്തുക്കൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന സകലകൃത്യങ്ങളും നടത്തുന്ന അണുജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിലും വെള്ളത്തിലും വായുവിലും എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത സംഖ്യകളായി മറ്റെല്ലാ ജന്തുക്കളേക്കാളും സുലഭമായി വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരംഗുലം ചതുരം മാത്രമുള്ള ഓരോ സ്ഥലത്തു ഓരോ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഏകദേശം അഞ്ഞൂറോളം അണുജന്തുക്കളോ അവറ്റയുടെ ബീജങ്ങളോ വീഴുന്നു

ണ്ടെന്നു ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ അണുജന്തുവിന്റെ ശരീരം നടുവിൽ കട്ടിയായിട്ടും, ചുറ്റും മങ്ങിയതായിട്ടും ഉള്ള നിറമാണെന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞതോക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ചില അണുജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നടുവിലെ കട്ടിയായ നിറമുള്ള പദാർത്ഥമല്ലാതെ ചുറ്റുമുള്ള മങ്ങിയ നിറത്തിലുള്ള പദാർത്ഥം കാണ്മാനുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഭ്രമിയിൽവെച്ചു ഏറ്റവും താണതും, ഏറ്റവും ചെറുതുമായ ജന്തുക്കൾ ഇവറ്റയാകുന്നു എന്നു പറയാം. ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇവറ്റ ബലഹീനരും, നിസ്സാരരുമാണെന്നു തരുന്നു കരുതിപ്പോകരുതു. വസൂരി, വിഷൂചിക, മഹാമാരി, ക്ഷയം, മലബന്ധി, വിഷപ്പനി, കാളഹസ്സാർപനി മുതലായ സകല മഹാരോഗങ്ങളുടെ ബീജങ്ങളും ഈ തരത്തിൽ പെട്ട അണുജന്തുക്കൾതന്നെയാണ്. അണുജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെയുള്ള ദ്രോഹംമാത്രമേ ഉള്ളു എന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരുകൾ പോഷണദ്രവ്യം വലിച്ചെടുക്കുന്നതും, ജന്തുക്കളുടെ ശരീരങ്ങൾ മരണാനന്തരം ചീഞ്ഞു ജീർണ്ണിച്ചു ഉതിർന്നു മണ്ണായിപ്പോകുന്നതും മറ്റും അണുജന്തുക്കളുടെ സഹായംകൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നും പരിശോധനാപൂർവ്വം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ട്. അണുജന്തുക്കളുടെ "ആകാരത്തിൻ സൂക്ഷ്മ" ഇന്നവിധമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ചിലതു പൂർണ്ണവിരാമംപോലെയും, ചിലതു അപൂർണ്ണവിരാമംപോലെയും, ചിലതു ഒരു വരപോലെയും, ചിലതു വൃത്തമായും, ചിലതു കോളാമ്പിപോലെയും, ചിലതു

ചെരിപ്പുപോലെയും, ചിലത് കിങ്ങിണിപോലെയും നിൽക്കുന്നതുകൂടാതെ അനേകം കൂട്ടർ ഓരോരോ സമാജമായി കൂടിച്ചേർന്ന ഓരോരോ കുലപോലെയും, കൊമ്പുകളുള്ള മരംപോലെയും, ഇതളുകളുള്ള പുഷ്പംപോലെയും മറ്റും നിന്നു താന്താങ്ങളുടെ ജീവകാലം നയിക്കുന്നതു അത്ഭുതകൌതുകമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കാത്തതു. മഴവില്ലിന്റെ സകല വർണ്ണങ്ങളും വഹിച്ച വിളങ്ങുന്ന അണുജന്തുക്കളും, തീക്കട്ടപോലെ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അണുജന്തുക്കളും ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും ഉണ്ട്. ചില അണുജന്തുവിനു ബഹിർഭാഗത്തു ഇത്തിരം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ഇത്തിരം വിവിധാകൃതികളെ അവലംബിക്കും. നാം സ്ലൈഡിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെളുത്ത ചോക്ക് (ശീമച്ചുണ്ണാമ്പ്) എടുത്തു പൊടിച്ചു ഒരു ലേശം പൊടി അണുദർശിനിയിൽകൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ അതു മുഴുവനും ലക്ഷോപലക്ഷം അണുജന്തുക്കളുടെ ഇത്തിരിമാത്രമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മൊട്ടുസൂചിയുടെ മൊട്ടിന്റെ അത്ര വലിപ്പമുള്ള ഒരു ചോക്കുതന്നെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത കോടി അണുജന്തുക്കളുടെ ഇത്തിരി ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കൂമ്പാരം മാത്രമാണ്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ ചോക്ക് അനേകംനാഴിക നീളത്തിലും വീതിയിലും, ഘനത്തിലും ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ കണ്ടുവരുന്നതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എത്ര എത്ര നിസ്സീമകോടി അണുജന്തുക്കളുടെ ഇത്തിരി കൂടിച്ചേരണമെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ. അണുജന്തു എന്തൊരു സർവ്വവ്യാപിയാണെന്നറിവാൻ വളരെ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. ഏതു രാജ്യത്തിൽനിന്നും ഏതൊരു

ഭിക്കിൽനിന്നും ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെടുത്തു അണുദർശിനി
യിൽകൂടി വെച്ചുനോക്കിയാൽ അതിലും കൂടി അനേകതരം
അണുജന്തുക്കൾ നീന്തിക്കളിക്കുന്നതു കാണാം. ചില വ
ലിയ ജലാശയങ്ങളിലെ വെള്ളം ചുകന്നുപോയിട്ടും,
പച്ചയായിപ്പോയിട്ടും കാണുന്നതു അതിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന
ഒടുങ്ങിയാൽ തീരാത്ത അണുജന്തുക്കളുടെ വർണ്ണംകൊണ്ടു
മാത്രമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. മിന്നാമിനുങ്ങിയെപ്പോ
ലെ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ജന്തുക്കളും അണുജന്തുക്ക
ളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കിടപ്പുണ്ട്. ആ മാതിരി അണുജന്തുക്ക
ളുടെ വ്യാപനംകൊണ്ടുമാത്രമാണ് രാത്രിസമയത്തു ഇള
ക്കം തട്ടുമ്പോൾ സമുദ്രത്തിലും, പുഴയിലും മറ്റുമുള്ള
വെള്ളം മിന്നുന്നതു എന്നു വാസ്തവം അറിയുമ്പോൾ
ആ തരത്തിൽപ്പെട്ട അണുജന്തുക്കൾതന്നെ എത്ര അധി
കം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ.
ഉയർന്ന ജന്തുക്കളെപ്പോലെ സാധാരണമായി സ്വാഭാ
വികമായ ഒരു മരണമോ നാശമോ ഉണ്ടായ്വരാത്ത ഈ
അണുജന്തുക്കളേപോലെ നമ്മെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന
മറ്റുജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.
ഇവറ്റയുടെ വ്യാപനം, ആക്രമണം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ
തടുപ്പാൻ മനുഷ്യൻ കേവലം അശക്തനായിഭവിക്കുന്നു.
അവൻ ഓരോരോ ശ്വാസത്തിൽകൂടെ കോടാനുകോടി
അണുജന്തുക്കളെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. അവന്റെ മൂക്കിലും,
കണ്ണിലും, വായിലും, പല്ലുകളുടെ ഇടയിലും, ചോരയി
ലും, മാംസത്തിലും, തോലിലും, എന്നുവേണ്ട സകല
ഭാഗങ്ങളിലും, അകത്തും, പുറത്തും ഒരുപോലെ എണ്ണി

യാൽ തീരാത്ത അണുജന്തുക്കൾ കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്നു. അവൻ കുടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഓരോ തുള്ളിയിൽതന്നെ ലക്ഷോപലക്ഷം അണുജന്തുക്കളുണ്ടാകും. അവന്റെ ആഹാരത്തോടുകൂടി അവൻ പ്രതിദിവസം വിഴുങ്ങുന്ന അണുജന്തുക്കൾക്കു കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. മാംസം കൂട്ടുകയില്ലെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കുന്ന ചില മനുഷ്യർ അവർ നിത്യം തിന്നുന്നതും കുടിക്കുന്നതും ആയ പദാർത്ഥങ്ങളിൽകൂടെ എത്ര ലക്ഷം അണുജന്തുക്കളുടെ മാംസം കഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയുമ്പോൾ മാംസം കൂട്ടുകയില്ലെന്ന തെറ്റായ സിദ്ധാന്തം വിട്ടുകളയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നു കൊണ്ടെന്നാൽ ഭൂമിയിലുള്ള യാതൊരു ജന്തുവിന്നും ഈ പ്രകാരമായ മാംസം കൂടാതെ ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു നിർവ്വിവാദമാണ്.

ഇങ്ങിനെ വായുവും, ഭൂമിയും, വെള്ളവും അണുജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഇവറ്റയുടെ ബീജങ്ങൾ ഏതു ദിക്കിലാണ് സുലഭമായിട്ടില്ലാത്തതു. ഇവറ്റയിൽ ചിലതിന്റെ ബീജം തീയിലിട്ടാൽകൂടി ദഹിച്ചുപോകുന്നില്ല. ശൈത്യഭീഷ്മമായ ഉറച്ച വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽകൂടി ഇവറ്റ നശിച്ചുപോകയില്ല. ബൂച്ചുകൊണ്ടു അടച്ചിട്ട കുപ്പിയിലുംകൂടി അണുജന്തുക്കൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം കടന്നുചെല്ലാം. അടച്ചു പൂട്ടിവെച്ച സകല സാധനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും ഇവയെ നിസ്സീമമായി കണ്ടുവരാറുള്ളതുകൊണ്ടു, അണുജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു ഒരു

വിശ്വാസം കുറേക്കാലത്തോളം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ നട പ്പുണ്ടായിരുന്നു. കാറ്റു കടക്കുന്നേടത്തൊക്കെ അണുജന്തു വിന്നു കടക്കാമെന്നതും പോയിട്ടു കാറ്റു കടക്കാത്ത ദിക്കിലും അണുജന്തു കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ ഇങ്ങി നെ ഒരു വിശ്വാസം എങ്ങിനെ ഇല്ലാതെപോകുന്നു. കുറേക്കാലത്തോളം ഈ വിശ്വാസം ഭൂമിയിൽ എത്രയോ പ്രബലമായി നടന്നിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസം വിട്ടുപോയിട്ടു വളരേക്കാലമൊന്നുമായിട്ടില്ല. ഒരു ജീവി മറെറാരു ജീവിയിൽനിന്നല്ലാതെ ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുവിൽനിന്നു ജീവികളുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്ന ബോധം ബുദ്ധിക്കു പരിഷ്കാരവും വികാസവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്തോറും, മനുഷ്യരിൽ ക്രമേണ ഉദിച്ചുവന്നു. അപ്പോൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ രണ്ടു കക്ഷികളായി അന്യോന്യം വഴക്കു തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പാസ്ട്ടർ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ പരിശോധനകൊണ്ടു ജന്തുക്കൾ ജന്തുക്കളിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കയല്ലാതെ നിർജ്ജീവസാധനങ്ങളിൽനിന്നു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകയില്ലെന്നു തീർച്ചയായി. ഈ സിദ്ധാന്തംതന്നെയാണ് പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലുള്ള സകല പണ്ഡിതന്മാരും ആദരിച്ചുവരുന്നതു. മറെറല്ലാ ജന്തുക്കളും കാലാന്തരംകൊണ്ടു അണുജന്തുക്കളിൽനിന്നു ക്രമേണ പരിണമിച്ചു ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ദേഹാവസ്ഥകൾ പ്രാപിച്ച ജന്തുക്കളാണെന്നു മഹാപണ്ഡിതനായ ഡാർവ്വിൻ പറയുന്നതു സമ്മതിച്ചാലും അണുജന്തുക്കൾ എവിടുന്നു വന്നവരാണെന്ന ഒരു ചോദ്യം ഇന്നും സമാധാനമില്ലാത്ത അതിശയമായിത്തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ജീവനില്ലാത്ത പഞ്ച

ഭൂതങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരിയിലുള്ള സമ്മേളനത്തിന്റെ ഫലമായി പെട്ടെന്നു ഒരു ജീവനുള്ള അണുജന്തു പൊടിഞ്ഞുണ്ടായെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരുമാതിരി യുക്തി ഉണ്ട്. അപ്പോൾ അന്നുണ്ടായപോലെ ഇന്നും പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകരുതേ എന്ന ചോദ്യം പുറപ്പെടുന്നു. അതു ഇപ്പോഴത്തെ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു തള്ളേണ്ടിയും വരുന്നു. അണുജന്തുവിന്റെ ബീജം ആകാശത്തിൽ വിതറിക്കാണുന്ന ഏതോ ഒരു ഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ഇവിടെ എത്തിയതായിരിക്കും എന്നു ചില വിദ്വാന്മാർ ഊഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വക ഊഹംകൊണ്ടും കായ്ത്തിന്നു ഒരു ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു വരുന്നില്ല. മേല്പറഞ്ഞ ഊഹം, ഈ ലോകത്തിന്നു വിഷയീഭവിക്കാത്ത ഒരു കായ്ത്തെ മറെറാരു ലോകത്തിന്നു വിഷയീഭവിക്കാത്ത ഒരു കായ്മാക്കി മറിക്കുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ഒരു സമയം, പണ്ടു ഭൂമി അഗ്നിമയമായി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോ മറേറാ പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ അപ്രതീക്ഷിതവും യാദൃച്ഛികവുമായ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരിയോഗംകൊണ്ടു ഒരൊറെറ അണുജന്തു ഭൂമിയിൽ ഒന്നാമതായുണ്ടായെന്നു വരട്ടെ; എന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള ബാക്കി സകല ജന്തുക്കളുടേയും ഉത്ഭവം നമുക്കു ഊഹിച്ചെടുക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു യദൃച്ഛാസംഭവം ഭൂമിയിൽ ഒരൊറെറ പ്രാവശ്യംമാത്രമേ വന്നുള്ളു എന്നും മേലാൽ വരാൻ പാടില്ല എന്നും വിചാരിക്കുന്നതും വലിയ തെറെറല്ല. എന്റെ ജീവദശയിൽ എന്റെ ഒരു പ്രത്യേകപ്രായം എനിക്കൊരു പ്രത്യേക അവസരത്തിലേ സിദ്ധിക്ക

യുള്ളു. ആ അവസരത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും എനിക്കതു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. അതുപോലെ ഭ്രമിയിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ ഒരു അണുജന്തു പൊടിഞ്ഞുണ്ടായെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും, അണുജന്തു എല്ലായ്പോഴും ഭ്രമിയിൽനിന്നു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകാറുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നതും ഒരേപ്രകാരത്തിലുള്ള വാദമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മാവില്ലാതെകണ്ടു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടുന്നതു ഒരൊറ്റ മാങ്ങയേ വേണ്ടൂ. എന്നാൽ ബാക്കി സകല മാവുകളും മാങ്ങകളും ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ എന്നു നമുക്കു എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാം. അപ്രകാരംതന്നെ ഒരു അണുജന്തു ഭ്രമിയിൽ പൊടിഞ്ഞുണ്ടായെന്നു വന്നാൽ ബാക്കിയുള്ള സകലതരം അണുജന്തുക്കളുടേയും എന്നുവേണ്ട സകലതരം ഉൽകൃഷ്ടജന്തുക്കളുടേയും ഉത്ഭവം ഒരുവിധേന ഊഹിച്ചെടുക്കാവുന്നതൊ, കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതൊ ആക്കിത്തീർക്കാം. പക്ഷെ ഈശ്വരൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു അതിരിടുന്നതു ഇങ്ങിനെ ചില കാര്യങ്ങളിലാണ്. ആകാശത്തിന്റെയും കാലത്തിന്റെയും ആദ്യന്തമില്ലായ്മപോലെ ഒരു മഹാത്ഭുതം ഈ കാര്യവുമാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ലോകത്തിൽ ഒരു പദാർത്ഥം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ബാക്കി സകല പദാർത്ഥങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവം ഗണിച്ചെടുക്കാം. ലോകത്തിൽ ഒരു ശക്തി എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ബാക്കി സകലവിധ ശക്തികളും എങ്ങിനെ ഉണ്ടായതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷേ ഈ ആദ്യത്തെ ഓരോ സാധനങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം കണ്ടുപിടിപ്പാൻതന്നെയാണ്

പണ്ടുള്ള പാമരന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും അന്ധകാരത്തിൽ കെണിഞ്ഞു കുഴങ്ങുന്നതും. ഇത്രമാത്രമല്ലാതെ പലതരങ്ങളായ അണുജന്തുക്കളെ പ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എഴുതിവിടാൻ ഈ മാതിരി ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം 2.

കോശോദരികം (Coelenterata)

വെറും അണുക്കൾതന്നെ ജന്തുക്കളായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അണുജന്തുക്കളുടെ അവസ്ഥയിൽനിന്നും ഒരു പടി ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു ഒരുകൂട്ടം അണുക്കളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ബാക്കിജന്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണസമ്പ്രദായമാണ്. അണുജന്തുക്കളേക്കാളും ഉയർന്നതരം ജന്തുക്കളാണ് കോശോദരികം എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട അത്ഭുത ജന്തുക്കൾ. ദേഹത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം മുഴുവനും ഉദരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു കോശോദരി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചതു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ വെള്ളത്തിൽമാത്രം പാർത്തുവരുന്നവയാകകൊണ്ടു നമുക്കു പരിചയമുള്ളതായി അനേകം തരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരുകൂട്ടം അണുക്കളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ശരീരപ്രകൃതി മനസ്സിലാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതു തോതിലാണ് ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയെന്നു അസാരം വിവരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്മേൽ രണ്ടുപൊളി

ചമ്മം ഉണ്ട്. ഒന്നു പുറമ്പോളിയും, മറെറാന്നു തൊട്ടും കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഉൾപ്പോളിയുമാണ്. ദേഹം ഒരു കോപ്പപോലെയാണ്. കോപ്പയുടെ പുറം പുറമ്പോളിയും, അകം ഉൾപ്പോളിയും, ഉൾവിസ്താരം ഉദരവും ആണെന്നു കരുതിയാൽ മതി. ഓരോ പൊളിത്തോലും അനേകം അണുക്കളേക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ഒരു കാരണംകൊണ്ടു തന്നേയാണ് അണുജന്തുക്കളേക്കാൾ ഒരു പടി ഉയർന്തരം ജന്തുക്കളായി ഇവറെയെ കരുതിപ്പോരുന്നതു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കളെ ഒറെയായും, അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞുപോയിക്കൂടാത്തവണ്ണം ഒന്നായി യോജിച്ചുപോയ ഓരോ വലിയ സമൂഹമായും കാണാറുണ്ടു. ദൃഷ്ടിഗോചരമല്ലാത്തവണ്ണം ചെറുതും, സാമാന്യം വലുതുമായി പല ആകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും ഉള്ള ജന്തുക്കളെ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ കാണും. വിശേഷവിധിയായ അംഗമൊന്നും ദേഹത്തിൽ കാണുകയില്ല. ദേഹം ഒരു ഒഴിഞ്ഞ സഞ്ചിയാണെന്നു പറയാം. ദ്വാരച്ചമ്മി—പവിഴപ്പുറ്റു, കടൽപ്പുറ്റു മുതലായ അനേകംമാതിരി ജന്തുക്കൾ—അഴകിലും വടിവിലും നിറത്തിലും അത്യന്തം വ്യത്യാസപ്പെട്ടവർ—ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലതു പൂ പോലെയും, ചിലതു വിശറിപോലെയും, ചിലതു ഇലയില്ലാത്തതും ചുള്ളികളധികമുള്ളതും ആയ ചെറുചെടികൾപോലെയും, ചിലതു ഘനമുള്ള കല്ലിന്മേൽ പടർന്പിടിച്ച ചിത്രപ്പണികൾപോലെയും കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവറെ ജന്തുക്കൾതന്നെയോ എന്നു ആരും ശങ്കിച്ചുപോകും.

ദാരചമ്മി. (Sponge.)

ഗോതമ്പുറൊട്ടിയുടെ ഉള്ളുപോലെ അനേക തുളക ളോടുകൂടിയതായി അങ്ങാടിയിൽനിന്നു വിൽക്കുന്ന സാ ധനം ദാരചമ്മിയുടെ കൂടാണ്. ഇതു വെള്ളം കുടിച്ചു വീർത്ത നിലയിൽ എടുത്താൽ ഓരോന്നിന്മേൽ പിഴിഞ്ഞു വെള്ളം വീഴ്ത്തുവാനും, ഓരോ സാധനം കഴുകി വെടി പ്പാക്കുവാനും ഉതകുന്നു. ഈ ഉറ എടുക്കുന്നതു, അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളായി കൂടിയിരുന്ന ചെറുജന്തുക്ക ളെ കൊന്നു കുഴികിക്കളഞ്ഞിട്ടാണ്. ദാരചമ്മി, കോശോ ദരികളിൽ പെടുത്താവുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം ജന്തു അ ല്ലെന്നും ഇതിനെ, അണുജന്തുക്കളുടെ ഒന്നായിച്ചേർന്ന ഒരു ഗ്രാമം മാത്രമാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രാ യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ഏതു ജ ന്തുവും അണുജന്തുക്കളുടെ ഒരുവക സമൂഹം മാത്രമാണെ ന്നും വിചാരിക്കാൻ ധാരാളം സംഗതി കാണുന്നതുകൊ ണ്ടു ഇതിനേയും കോശോദരിവർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ പെടു ത്തിയതാകുന്നു. ദാരചമ്മി എന്ന പേർ ഇത്തരം ജന്തു ക്കൾക്കു വളരെ യോജിക്കും. സൃഷ്ടിയുടെ നാനാത്വവും അനന്തത്വവും അറിയുന്നവർക്കുടി, ദാരചമ്മിയിൽ തന്നെ രണ്ടായിരം ജാതികളുണ്ടെന്ന വിവരം കണ്ണു തുറ ന്നുപോകുംവിധം അത്ഭുതമായിരിക്കും. ചിലതു വലിപ്പ ത്തിൽ ഒരു മൊട്ടുസൂചിയുടെ മൊട്ടിന്റെ അത്രമാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു എങ്കിലും ചിലതു അനേകം അടി ഉയര മുള്ള ഗംഭീരന്മാരായിരിക്കും. ചിലതിന്നു ഒരു നെന്മണി

ത്തുക്കം ക്രമമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു എങ്കിലും ചിലതു നൂറു റാത്തൽ കുറയാതെ തൂങ്ങും. കോലംകൊണ്ടും അന്യോന്യം വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവരെ ഇവരുടെ ഇടയിൽ കാണും. ചിലതു കോപ്പപോലെയും, ചിലതു പുഷ്പവാഹിനിപോലെയും, ചിലതു ഗോളംപോലെയും, ചിലതു കുഴൽപോലെയും, ചിലതു കൊമ്പു പൊട്ടിയ മരംപോലെയും ഇരിക്കുമെങ്കിലും ചിലതിന്നു സ്ഥിരമായ യാതൊരാകൃതിയും ഉണ്ടാകയില്ല. ജീവനുള്ളപ്പോൾ ഇവറ്റക്കു പല വർണ്ണങ്ങളുമുണ്ടാകും. ദ്വാരചർമ്മി തുളകളുള്ള അനേകം അണുക്കളുടെ ഒരു സമൂഹം മാത്രമാണ്. തോലിന്റെ ഉൾപ്പൊളിയുടേയും പുറംപൊളിയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ സന്താനോല്പാദനത്തിന്നുള്ള ഏപ്പാട്ടകൾ കാണുന്നു. ഇതിന്റെ മുട്ടക്കു ഉൾപ്പൊളിയും പുറമ്പൊളിയും ഉണ്ടാകും. ഇതിൽ പുറമ്പൊളിയുടെ ഓരോ അണുക്കളിന്മേലും നേരിയ നാരുകൾ രോമങ്ങൾപോലെ നിൽക്കുന്നതു കാണും. ഈ മുട്ട ഒരു കടുകിൻമണിയോളമേ വലിപ്പമുണ്ടാകയുള്ളു. ഇതു ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഉദരത്തിൽകൂടി പുറത്തു വന്നു, ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തോളം സമുദ്രത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്നു. പിന്നീടു എന്തോ ഒരു അദൃശ്യോപദേശത്തിന്നധീനനായി ഇതു ഒരു സ്ഥാനത്തുവന്നുറച്ചുനിൽക്കുകയും ഓരോ ദ്വാരചർമ്മിയായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദ്വാരചർമ്മിയുടെ ഉറയിന്മേൽ അവിടവിടെ ദൃഷ്ടിശോചനമല്ലാത്തവണ്ണം ചെറുതും ആറുഭുജങ്ങളാലലംകൃതവുമായ ഓരോ ഉറപ്പുള്ള മുള്ളുകൾ കാണുന്നുണ്ടു. മഞ്ഞിൻപൂവുകൾ (Snow-crystals) പോലെ, ഇവറ്റക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള

ആകൃതികൾ പലതും വന്നുചേർന്നു കാണും. ചില ദ്വാര ചർമ്മി കുതിരവാൽപോലെ നീണ്ടു വെളുത്ത ചില നാരു കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു ക്ഷണം പൊട്ടിപ്പോകും. "ലോക മനോഹര"മാകുന്ന 'പമ്പാസരസ്സട'ത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും കിടക്കുന്ന ഉൾക്കടലുകളിൽ ദ്വാരചർമ്മികളെ എത്രയെങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഇതിന്റെ ദ്വാരം നിറഞ്ഞ ഉറകൾ മനുഷ്യോപയോഗത്തിനുവേണ്ടി കച്ച വടസംഘടനമായിത്തീർന്നിരിക്കകൊണ്ടു കൊല്ലന്തോറും ഇ വന്റെ വംശക്കാരെ മനുഷ്യർ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വി ധത്തിൽ ഒടുക്കിക്കളയുന്നുണ്ടു.

ചൊറിയൻകോശോദരികൾ. (Cnidaria):– സ്ഥാവര ങ്ങളെപ്പോലെ ഒരേടത്തു ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ഇവറ്റ ചില പ്രത്യേകാംഗങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ദ്വാരചർമ്മികളേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള സൃഷ്ടികളാണ്. ഇതിനു ഒരു സ്മരിക്കത്ത ക്കതായ വിശേഷവിധി ഉണ്ടു. ഇതിനെ തൊട്ടാൽ കൊ ടിത്തുവ്വയുടെ ഇല തൊട്ടപോലെ ഒരു ചൊറിച്ചൽ ഉണ്ടാ കും. കൊടിത്തുവയുടെ കായ്ത്തിൽ അതിന്റെ ഇല മുഴു വൻ ഒരുവക വിഷമുള്ള ചെറുരോമങ്ങൾകൊണ്ടു നിറ ഞ്ഞിട്ടാണ് നമുക്കു അതു തൊടുമ്പോൾ ചൊറിച്ചൽ ഉ ണ്ടാകുന്നതു. എന്നാൽ ചൊറിയൻകോശോദരികളുടെ ഉടലിൽ ഈ മാതിരി രോമങ്ങൾ കാണുകയേ ഇല്ല. ഇ തിന്റെ ചൊറിച്ചലുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം കണ്ണിനു ഗോ ചരമാകാത്തവിധത്തിൽ ചെറുതായിരിക്കും. ശക്തിയുള്ള അണുദർശിനിയിൽകൂടി നോക്കിയാൽ മാത്രമേ കഷ്ടിച്ചു

ഈ സാധനം ദൃശ്യമായി വരികയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ സ്പഷ്ടമായിരുന്ന കാഴ്ച നമ്മുടെ അജ്ഞാനത്തിനുമാത്രം കൌതുകമുള്ളതാണെന്നു തോന്നാതിരിക്കില്ല. പ്രകൃതി എന്തൊക്കെ പണികളാണ് നിരൂപിക്കാത്ത ദിക്കിൽകൂടി എടുത്തുവെച്ചതു. ഈ കൌതുകം നല്ലവണ്ണം കാണായ്വരേണമെങ്കിൽ നാലായിരം ഇരട്ടി വലുതാക്കുന്ന ഒരു അണുദർശിനിയുടെ സഹായംതന്നെ വേണ്ടിവരും. അതിൽകൂടെ നോക്കുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന കാഴ്ച ഒരു ഭക്ഷിഹീനനേത്തന്നെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുമാറാക്കും. നിസ്സാരമെന്നു തോന്നുന്ന ഈ ജന്തുവിന്റെ പുറന്തോലിൽ ഈന്തിൻകായ് പോലെ തോന്നുന്ന ഓരോരോ സഞ്ചി അവിടവിടെ കുഴിച്ചിട്ടപോലെ നിരന്നു നിൽക്കുന്നതു കാണും. ഈ സഞ്ചിയിൽ ഒരറ്റത്തു സൂചിയുള്ള ഒരുവക നീണ്ട വെള്ളനാര് എത്രയോ ഭംഗിയായും വൃത്തിയായും ചുറ്റിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ജന്തുവിനെ തൊടുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നു ഈ നാര് സഞ്ചിയിൽനിന്നു മീൻപിടിത്തക്കാർ ചൂണ്ടലെറിയുമ്പോലെ ശക്തിയോടെ പുറത്തേക്കു നീളുന്നു. അതിന്റെ അറ്റത്തുള്ള സൂചിപോലെ ചെറിയ മുനകൊണ്ടു മുറിയേൽക്കുമ്പോളാണ് കടച്ചലൊ ചൊറിച്ചലൊ ഉണ്ടാകുന്നതു. ഈ സഞ്ചിയിൽ ഒരുവക വിഷം കിടപ്പുണ്ടെന്നും ആ വിഷം കുഴൽപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഈ നാരിൽകൂടെ അറ്റത്തെ സൂചിയിൽ ഒഴുകി ചെല്ലുന്നുണ്ടെന്നും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിക്കും ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ തലയണ

യുടെ ഉറയെടുത്തു, ഒരു ഭാഗം മറേറ ഭാഗത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കുത്തിത്താഴ്ത്തിയാൽ, ഒരുഭാഗം കുഴിഞ്ഞിട്ടും മറേറ ഭാഗം ഗോളാദ്ധ്യംപോലെയും നിൽക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒരു കോപ്പപോലെയാണ് ചൊറിയൻകോശോദരിയുടെ നിർമ്മാണരീതി. എന്നുവെച്ചാൽ ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേലും രണ്ടു പൊളി തോലുകൾ ഉണ്ട്. ഒന്നു കോപ്പയുടെ തുറന്നുനിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തിലുള്ളതും, മറെറാന്നു ഗോളംപോലെയുള്ള പുറമെ കാണുന്നതുമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു പൊളികളുടേയുംമദ്ധ്യേ മാംസപേശിയും ഞരമ്പുംഉണ്ട്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു കോപ്പയുടെ വക്കിനെല്ലാം ചുറേറാടുചുറും നീണ്ടുരുണ്ട ഭുജങ്ങൾ നിരന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ ഭുജങ്ങളേക്കൊണ്ടു ചുററപ്പെട്ട തുളയാണ് വായ്. ഈ ഭുജങ്ങൾ ചൊറിയൻസഞ്ചികൾകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുന്ന ഓരോ ചൊറിയൻകോശോദരി, ഓരോ സാധനത്തിന്മേൽ കടുക്കപോലെ വേരുന്നി നിന്നു ആഹാരം തിന്നു പോഷിക്കുമ്പോൾ സന്താനോല്പാദത്തിന്നു ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ കായ്വുത്തിലും ഇത്തരം ജന്തുക്കൾക്കു ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഇവറെറ സന്താനം ജനിപ്പിക്കുന്നതു രണ്ടു രീതിയിലാണ്. ഒരു ജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ചെറിയ ഒരു മൊട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന മുഴ പുറപ്പെടുന്നു. ആ മുഴ ക്രമേണ വലിപ്പംവെച്ചു, തള്ളയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ചൊറിയൻകോശോദരിയായിത്തീരുന്നു. ഈ നിലയിൽ തള്ളയെ കണ്ടാൽ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള ഒരു ചെറിയ ചെടിപോലെ തോന്നും. പിന്നേയും, ഈ രണ്ടിൽനിന്നും ഓരോ മൊട്ട്

പുറപ്പെട്ടു പിന്നേയും ഓരോ ജന്തു പരിപുഷ്ടിയായ്തുടങ്ങും. ഇതിൽനിന്നും മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടു, ഇങ്ങിനെ പിന്നേയും പിന്നേയും ഉണ്ടാകുന്ന ജന്തുക്കളിൽനിന്നും മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടു ആദ്യത്തെ ജന്തു അനേകം കൊമ്പുകളുള്ള ഒരു വലിയ ചെടിപോലെ നിൽക്കുന്നു. ഇതാണ് ഒരു രീതി. മേൽപ്രകാരം ഒരു ചൊറിയൻകോശോദരി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ, ചില മൊട്ടുകൾ ഒരു കുമിൾ പോലെ കുടയും കാലുമുള്ള നിലയിൽ എത്തിയാൽ കോശോദരിയുടെ ദേഹവുമായുള്ള കാലിന്റെ ബന്ധവും വേർപ്പിട്ടു യഥേഷ്ടം നീന്തിനടക്കുന്ന ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകൾ (Medusæ) ആയിത്തീരുന്നു. കുറേ ദിവസങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സ്വതന്ത്രന്മാരായി നീന്തിക്കളിച്ചതിൽപിന്നെ, ഈ ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകൾ ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നു പറ്റി ആദ്യം പറഞ്ഞ ചൊറിയൻ കോശോദരിയുടെ ആകൃതിയായി ഭേദിച്ചു, തന്റെ തള്ളജന്തുവിന്റെ കോലത്തിൽ ഒരേടത്തുറച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിൽക്കേ ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽനിന്നും മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെടുകയും, ഇതും ആദ്യത്തെ തള്ളജന്തുവിനേപ്പോലെ അനേക ശാഖകളുള്ള ഒരു ചെടിപോലെ മുതിർന്നു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ കാണുന്ന ഒരു വലിയ അത്ഭുതം ഇതുതന്നെയാണ്. ഇളകാൻ വയ്യാതെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന ചെടിപോലെ വളരുന്ന ചൊറിയൻകോശോദരികളിൽ ചിലതിന്റെ തടിയിന്മേൽ മുഴയോ എന്നു തോന്നുമാറു ചില പ്രത്യേകതരം മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടു ആ മൊട്ടുകൾ ക്രമേണ വളർന്നു, അവ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട

തണ്ടിൽനിന്നു വേറ്റിട്ട ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകളായി നീന്തിക്കളിക്കുന്നു. ഈ ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകളോ, കുറേ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ സൌകര്യമുള്ള ഓരോ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു അവിടെ വേരുന്നിപ്പോയ ചെടിപോലെ ഉറച്ചു നിന്നു, വീണ്ടും മൊട്ടകൾ പൊട്ടി അനേകം ശാഖകളുള്ള ചെടിപോലെ വളരുന്ന ഒരു ചൊറിയൻകോശോദരിയായി മുതിരുന്നു.

സ്വതന്ത്രന്മാരായി നീന്തുന്ന ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകൾ ഒരു പുതിയ വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചു, മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു രീതിയിൽനിന്നും ഭേദിച്ച ഒരു വിസ്മയജനകമായ ഏർപ്പാടിനൊരുമ്പെടുന്നു. തലച്ചോറില്ലാത്ത ഇവറ്റകൾ ഈ അഭ്യാസം എങ്ങിനെ വശമാകുന്നു എന്നു ആരറിയുന്നു. ചിലപ്പോൾ സ്വതന്ത്രന്മാരായി നീന്തിനടക്കുന്ന ഈ ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകളിൽ ചില വീരന്മാർ അന്യോന്യം തൊട്ടുതൊട്ടു നിന്നു, യോജിച്ചുപോയ ഒരു ഗ്രാമക്കാരെപോലെ വളരുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വേലചെയ്യാനുള്ള ആവശ്യം നേരിട്ടു ഓരോരോ ആഞ്ഞിപ്പോത്തിന്റെ ആകൃതിയും ഭേദപ്പെട്ടുപോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഗ്രാമക്കാരുടെ സൌകര്യത്തിനു വേണ്ടി ഒന്നിച്ചുകൂടിയവരിൽ ചിലർ തൂമ്പകൾപോലെ ചമഞ്ഞു ഗ്രാമക്കാരെ ഒരേടത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരേടത്തു നീന്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ ഗ്രാമക്കാരുടെ ആഹാരസമ്പാദനമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ചിലതു സന്താനോല്പാ

ദനത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്വാൻമാത്രം ഉദ്യുക്തരായി നിൽക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യേക ഗ്രാമക്കാർ കടലിന്റെ മേൽവിതാനത്തിൽ വന്നു ജീവദശ കഴിക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. ഇങ്ങിനെ കോശോദരികളുടെ സാമാന്യരീതിയും സ്വഭാവവും മനസ്സിലാക്കിയതിൽപിന്നെ ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ചില പ്രത്യേകതരം ജന്തുക്കളെപ്പറ്റിയും അല്പം ഒന്നു വിവരിക്കാൻ തുനിയാം.

ഹൈഡ്രാ. (Hydra) :—ഈ കൌതുകമുള്ള ചെറുജന്തു ഒരംഗുലത്തിന്റെ എട്ടിലൊന്നു മുതൽ മൂന്നിലൊന്നു വരെ നീളമുണ്ടാകും. ഇവറ്റക്കു സാമാന്യം നീളമുള്ള ഒരു തണ്ടും, തണ്ടിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ചുറ്റോടുചുറ്റും ഭുജങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഈ ജന്തു ഒരേടത്തു ചെടിപോലെ ഉറച്ചിട്ടാണ് നിൽപ്പ്. ചില സമയം ഒരു കടുകിൻമണിയോളം വലിപ്പത്തിലാവാൻ തക്കവണ്ണം ദേഹം ചുരുക്കിക്കളയുകയും, ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ഒരു നാരുപോലെ ദേഹം നീട്ടി ഭുജങ്ങൾ വിറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയും നിവിന്നും, ചുരുങ്ങിയും നിവിന്നും ചില വ്യായാമതല്പരന്മാർ ഇരുന്നും എഴുന്നേറ്റും, ഇരുന്നും എഴുന്നേറ്റും കളിക്കുംപോലെ ഇവൻ കാലയാപനം ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ അതിശയം ഇവനോടു രസം ജനിച്ചുപോകും. ഇവൻ ഒറ്റത്തടിയായിട്ടോ ഒന്നോ രണ്ടോ ശാഖകളോടു കൂടിട്ടോ, നീർച്ചെടികളിന്മേലോ കവിടികളിന്മേലോ പറ്റി നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. രക്തബീജാസുരന്റെ വരത്തിനോടു ഏകദേശം സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു വരം ഈ

ശിന്നനും ലബ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഹൈഡ്രയെ എത്ര അംശങ്ങളായി ഖണ്ഡിച്ചാലും ഓരോ അംശം ഓരോ ഹൈഡ്രയായി വെവ്വേറെ ജന്തുക്കളായി വളരുന്നു. വൃക്ഷത്തെപ്പോലെ ഒരേടത്തു ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ഈ ജന്തു ഇങ്ങിനെ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ വിശേഷവിധിയുംകൂടി കാണിക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു.

കടൽപ്പൂക്കൾ. (Sea Anemone.) :—കടൽപ്പൂവ് എന്ന പേർ കേൾക്കുമ്പോൾ, ആകാശവേർ, അമ്മിത്തളിർ, മുയൽക്കൊമ്പ് മുതലായ ചിന്താസങ്കല്പമായ ഒരു വസ്തുവായിരിക്കുമെന്നു കരുതിപ്പോകരുതു. ഇതു കടലിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം ജന്തുവിന്റെ പേർ മാത്രമാണ്. ഇവറ്റയൊക്കെ എല്ലായ്പോഴും സ്ഥാവരങ്ങളെപ്പോലെ ഒരേടത്തു ഉറച്ചിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നതു. ഇതിന്നു ഒന്നോരണ്ടോ അംഗുലം നീളമുള്ള ഒരു തണ്ടും തണ്ടിന്റെ മേലേ അറ്റത്തു ചെറുതോ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ നീണ്ടു നേരിയതോ ആയ ഭുജങ്ങളും പലതും എറിച്ചോ താണോ നിൽക്കുന്നതു കാണാം. കാഴ്ചയിൽ എത്രയോ ചെറുതായ ഈ ജന്തു മരമോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ ഈ ജന്തുവിനെപ്പോലെ ഒരു തടിയിന്മേൽനിന്നു കൊമ്പുപൊട്ടുംപോലെ നാലഞ്ചു ജന്തുക്കളെ കാണുകയില്ല. ഈ തരത്തിൽപെട്ട ചില ജന്തുക്കളുടെ തണ്ടിന്റേയും ഭുജങ്ങളുടേയും വർണ്ണങ്ങൾ ഏതു ചിത്രമെഴുത്തുകാരനേയും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന മാതിരി വിളങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ നോക്കുന്നവർ മൂക്കിൽ വിരൽ വെച്ചുപോകാതെ ഇരിക്കില്ല. ഇവറ്റ ആകൃതി

യിൽ ഹൈഡ്രയേപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പത്തിൽ ഹൈഡ്രയേക്കാൾ വളരെ കവിയുന്ന കൂട്ടരാണ്. പാറകളിന്മേൽ പറ്റിനിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അതു പാറകൾ പുഷ്പിച്ചതോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇവറ്റ വലിയ തീറ്റിപ്പണ്ടാരങ്ങളാണ്. കിട്ടിയാൽ ശുക്തിജങ്ങളേപ്പോലും പിടിച്ചുതിന്നും. ചിലതു ചെന്നുപറ്റുന്നതു കവിടികളിന്മേലായിരിക്കും. ഇവ മുട്ടയിട്ടാണ് സന്തതി ഉണ്ടാക്കുന്ന കർമ്മമാരംഭിക്കുന്നതു. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി, യഥേഷ്ടം നീന്താൻ കഴിയുന്നതും ശരീരം മുഴുവനും രോമംപോലെയുള്ള നാരുകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു ജീവിയാണ്. ഇതു കുറെ ദിവസത്തോളം, ഒരു സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലവും അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നതോ എന്നു തോന്നുമാറു, അങ്ങുമിങ്ങും നീന്തുന്നുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ നീന്തിനീന്തി ഒരു സൌകര്യമുള്ള ദിക്കു കണ്ടുകിട്ടിയാൽ എന്തോ ഒരു ജന്മവാസന അനുസരിച്ചു അതിന്മേൽ ചെന്നുപറ്റി, സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു, ഗമനശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു കടൽപ്പൂവായി വളരുന്നു.

കടൽപ്പൂവുകൾ:— മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു നഖങ്ങളും പല്ലുകളും ഉണ്ടാകുമ്പോലെ ആകൃതികൊണ്ടു കടൽപ്പൂക്കൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന ചില ചെറുജന്തുക്കൾ തങ്ങളുടെ ഉറച്ച സ്ഥാനത്തിൽ ചോടെ ചില കട്ടിപ്പുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ തള്ളിവിടുന്നു. ഈ ജന്തുക്കൾ ഓരോന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു മൊട്ടുകൾപോലെ പൊട്ടിവളർന്നു അന്യോന്യം തൊട്ടു തൊട്ടു നിൽക്കുന്ന

ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി വളരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വളരും തോറും, ചോടെ തളരുന്ന കട്ടിയായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു എത്രയോ നാഴിക നീളവും വീതിയും ഘനവുമുള്ള "കോറൽ" എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഗംഭീര വലിപ്പമുള്ള പുറിന്റെ വലക്കെട്ടായിത്തീരുന്നു. ശാന്തസമുദ്രത്തിലുള്ള അസംഖ്യം ദ്വീപുകൾ ഈ പുറവൻ വളർന്നുണ്ടായതാണെന്നുപോലും. സമുദ്രത്തിൽ ദ്വീപുണ്ടാക്കുന്ന ജാതി ജന്തുക്കൾകൂടാതെ കടൽപ്പുറ്റിൽ വേറേയും പല ജാതിക്കാരും വേഷക്കാരും ഉണ്ട്. ചില ജന്തുക്കൾ ഒരു പൊതുവായ തണ്ടിന്മേൽ അവിടേയും ഇവിടേയും തൊട്ടുതൊട്ടുവെച്ച പൂപ്പൊങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന മട്ടിൽ വളരുന്നതു കാണാം. തണ്ട്, മേപ്പടി പൂക്കൾ തള്ളിവിടുന്ന ഒരുവക കട്ടിയായ അവശിഷ്ടം മാത്രമാണ്. ഇങ്ങിനെ തള്ളിവിടുന്ന ഒരുവക തണ്ടുമാത്രമാണ് നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ ഗണിച്ചുപോരുന്ന ചുകന്ന പവിഴം. ഇതിനെ കടലിൽമാത്രം കാണുന്നതു സുന്ദരികളുടെ അധരങ്ങളുടെ ഭാഗ്യംതന്നെ. ചില ജാതി ഓരോ വലിയ പാറപോലെ തോന്നുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളിന്മേൽ പടത്തിവെച്ച പൂക്കൾപോലെ തോന്നും. ചിലതു വിശറിയുടെ ആകൃതിയിൽ വളരെ വിശാലമായി പരക്കുന്ന സമവിതാനത്തിൽ കിടക്കുന്ന കൊമ്പുകളും ചുള്ളികളും പോലെ ഇരിക്കും. ചിലതു അനേകം കുഴലുകൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിവെച്ചപോലെ തോന്നും. എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന വത്തിന്റെ തുവൽപോലെ ചിലതു ഒരു തണ്ടിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും ചെറിയ നാരുകൾ ഉള്ളതായിരിക്കും.

കടല്പഴം (Cydippe.):—പൂവുകാംപോലെയുള്ള കോശോദരികാം ഉള്ളപ്പോാം പഴംപോലെയുള്ളവററയേയും കടലിൽ കാണുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. ഇതു ഉരുണ്ടു സ്ഫടികവർണ്ണമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. പാക്കുന്നതു കടലിലാണ്. നീന്തുമ്പോാം വായ്, സ്ഥാനംകൊണ്ടു ചോടെയായിരിക്കും. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിൽ ചാലുകാം പോലെ തോന്നുന്ന ചില്പുകാം ഉണ്ടാകും. ഈ ചില്പുകാം ചെറിയ തുലികാംപോലെ ഒന്നിൻമീതെ ഒന്നു വീഴാൻ തക്കവണ്ണം തൊട്ടുകൊണ്ടു നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ ചില്പിന്റെ സഹായത്താലാണ് ഇവററ നീന്തുന്നതു. ആഹാരമെടുക്കുന്നതു കൂടാതെ, വായിൽകൂടെത്തന്നെ, ആഹാരത്തിന്റെ ദഹിക്കാത്ത ഭാഗങ്ങളും പുറത്തേക്കു തള്ളുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെറിയ വരകാം പോലെ തോന്നുന്ന നീർച്ചാലുകളും ഉണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നീണ്ടു, നൂലുപോലെ നേരിയ രണ്ടു ഭുജങ്ങാം വളഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതു രണ്ടും ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തിൽ, ഇതു പുറപ്പെടുന്ന ഓരോ ഉറയിൽ വലിച്ചു ചുരുട്ടിക്കളയാം. ഈ ജന്തുവിന്റെ ആഹാരം മിക്കവാറും സമയത്തു ചെമ്മീനാണ്. ഇതിന്റെ ചില്പുകാംക്കും ഭുജങ്ങാംക്കും മിന്നാമിനുങ്ങിനെന്നപോലെ സ്വയംപ്രകാശിക്കാനുള്ള ശക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവററ, കടലിനോടുള്ള കൌതുകം വർദ്ധിക്കുമാറു, കണ്ണിനു ആഹ്ലാദമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു.

കടലരഞ്ഞാൺ. (Venus girdle):—ഇതു ഒരു ജീവനുള്ള ജന്തുവാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ ആരുംതന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ലം. ആകൃതികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇതു ഒരു കാഞ്ചനകാഞ്ചിയോ നീളമുള്ള അരപ്പട്ടയോ ആണെന്നു തോന്നും. ദേഹം രണ്ടിഞ്ചു വിസ്താരത്തിൽ അടിച്ചു പരത്തിയ ഒരു വെള്ളിത്തകിടുപോലെ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്റെ പരന്ന ഭാഗത്തിന്റെ ഒത്ത മദ്ധ്യത്തിലാണ് വായ് കിടക്കുന്നതു. ചിലപ്പോൾ കാതിലിടുന്ന ഇയ്യോല മടക്കിവെച്ചപോലെ ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ അറ്റം ചുരുട്ടിവെക്കും. തൊടുമ്പോൾ ഇതു ടെയിപ്പു ചുരുട്ടിവെച്ചപോലേയൊ ഇയ്യോല ചുരുട്ടിവെച്ചപോലേയൊ ആകപ്പാടെ ചുരുണ്ടുകളയും. ചില സമയത്തു ഒരു ചുരുക്കുംകൂടാതെ ദേഹം ആകപ്പാടെ നിവിർത്തിക്കൊണ്ടു നീന്തുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്നും സ്വയംപ്രകാശശക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതു സാക്ഷാൽ ഒരു പൊൻതകിടാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. വരുണന്നു വല്ല പെൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ സ്വർണ്ണാഭരണം അവർക്കു കണക്കിലേറെ കൌതുകമുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടെല്ലാമായിരിക്കും ഈ ജന്തുവിന്നു രതിയുടെ അരഞ്ഞാൺ എന്ന കവിതാത്മകമുള്ള നാമം സിദ്ധിച്ചതു.

ഇങ്ങിനെ കോശോദരികൾ ഒരു വല്ലാത്ത മാതിരി ജന്തുവർഗ്ഗമാകുന്നു. അത്ഭുതസ്വരൂപത്തിലും വലിപ്പത്തിലും വർണ്ണത്തിലും ഉള്ള ആഞ്ഞിപ്പോത്തുകൾകൂടാതെ കോശോദരികളിൽ, കാഴ്ചക്കു കൌതുകകരങ്ങളായ വേറെ

ന്നും ചില ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടെന്നു നാം കണ്ടല്ലോ. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റും പലമാതിരി ജന്തുക്കളുണ്ട്. ഒന്നു സാമാന്യം വലിയ ഒരു തൊപ്പിപോലെയോ ഒഴിഞ്ഞ സഞ്ചിപോലെയോ ഇരിക്കും. ഇതിന്നു നീണ്ട ഭുജങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ കാണുകയില്ല. നീളം ഏകദേശം മുക്കാലടി ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിലുള്ള എട്ടു ചാലുകൾ ശാഖോപശാഖകളായി വലക്കെട്ടുപോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ ജന്തുവിന്റെ വർണ്ണം സ്ഫടികവർണ്ണമല്ല. നിറം ഒരു മഞ്ഞയോടു യോജിച്ച ഇളംചുകപ്പാണ്. ഈ സഞ്ചി ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നതു മറ്റു ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങീട്ടാണ്. കബന്ധനെപോലേയുള്ള രാക്ഷസന്മാർകൂടാതെ സഞ്ചിപോലേയുള്ള രാക്ഷസന്മാരും ഉണ്ട് എന്നു ഈ ലക്ഷണംകെട്ട ജന്തു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3.

ഇരുകാലം. (കീടങ്ങൾ)

ജന്തുക്കളെ അനേകഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചതിൽ മറ്റു ജാതികളിലൊന്നും പെടാത്ത ജന്തുക്കളെ ഈ ഖണ്ഡത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കൊണ്ടു, ഇതിൽ അടങ്ങിയ എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും പൊതുവായിക്കാണുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇവറ്റയുടെ ദേഹത്തിൽ ഉള്ളുറ ഉണ്ട്. ഉള്ളുറ തന്നെ ഉദരമായ്തുന്ന കോശോദരിയുടെ സമ്പ്രദായം വിട്ടു ഉള്ളുറ

യിൽ ഒരു പ്രത്യേകം ഉദരം ഉണ്ടായിക്കാണുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഈ ജന്തുക്കളിലാണ് ഒന്നാമതു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതു. അതുകൊണ്ടു കോശോദരിയെക്കാളും ഒരു പടി ഉയർന്ന സൃഷ്ടിയാണ് കീടം. ഇതിനെ 1. മോതിരകീടങ്ങൾ, 2. നൂൽകീടങ്ങൾ, 3. ചാട്ടുളിക്കീടങ്ങൾ, 4. രോമകീടങ്ങൾ എന്നീ നാലു വർഗ്ഗങ്ങളാക്കി ഭാഗിക്കാം.

മോതിരകീടങ്ങൾ. (Annelida)

ദേഹം മുഴുവനോ, അല്ല ഏതാനും ഭാഗമോ മോതിരങ്ങൾപോലേയുള്ള അടയാളങ്ങൾ ഉള്ളതായിരിക്കും. ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെയൊ ചില പ്രത്യേകസ്ഥലത്തൊ ഉറപ്പുള്ള ചില മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. എന്നുമാത്രമല്ല ചിലേടത്തു രോമങ്ങൾപോലേയുള്ള നേരിയ നാരുകളുംകൂടി കാണും. മോതിരകീടങ്ങളിൽ അധികം മുള്ളുള്ളതും, അസാരം മുള്ളുള്ളതുമായി ചില കൂട്ടക്കാരുണ്ട്. അട്ടയും ചക്രകീടവും മോതിരകീടങ്ങളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയാണ്. വളരെ മുള്ളുള്ളവരെയൊക്കെ കടലിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഈ കൂട്ടക്കാരെത്തന്നെ രണ്ടായി പിരിക്കാം. ഒരു കൂട്ടർ യഥേഷ്ടം നീന്താൻ കഴിയും. മറേ കൂട്ടരുടെ കുഴൽകൊണ്ടു മൂടിപ്പോകുന്ന ദേഹം സ്ഥാവരംപോലെ ഒരേടത്തു ഉറപ്പിച്ചിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടരുടെ മുഖത്തിന്നു ഒരു പരന്ന മുന്നറമുണ്ടാകും. അതിന്മേൽ കണ്ണുകളും സംവേദിനികളും കിടപ്പുണ്ട്. ചിലതു പരന്ന മുന്നറത്തിന്മേൽ നിൽക്കുന്ന

ചൂണ്ടൽപോലേയുള്ള മുള്ളുകൊണ്ടു ജന്തുക്കളെ പിടിക്കുന്നും. ചില കൂട്ടർ നാലിഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. ഇനി ചില പ്രത്യേകജാതികളെ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കാം:—

കമ്പിളിക്കീടം. ദേഹത്തിന്റെ മോതിരങ്ങളുടെ ഓരോരോ ഭാഗത്തിലുള്ള അറകളിൽനിന്നു ഓരോ പിടി രോമങ്ങൾ പുറത്തോട്ടും പിന്നോട്ടുമായി എറിച്ചു നിൽക്കുന്നതു കാണും. ആകപ്പാടെ രണ്ടിഞ്ച് നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ദേഹത്തിന്മേൽ ചളിയും മണലും ഒരു ഉറപോലെ കെട്ടിനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ അഴുക്ക് എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ ദേഹത്തിന്റെ മയിൽപ്പീലിപോലെയുള്ള ഉളിച്ചൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. ഈ ഉറയാകുന്ന രക്ഷ ഉണ്ടായിട്ടുകൂടി മത്സ്യങ്ങൾ ഇവറ്റയെ കണക്കിലേറെ തിന്നൊടുക്കാറുണ്ട്. യഥേഷ്ടം നീന്തിക്കളിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം കീടം നിറ്റീസ്സാകുന്നു. സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം, എന്നും തളരാത്ത ചുറുചുറുക്ക്, ഗതിവേഗത എന്നീ ഗുണങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായുള്ള ഈ ജാതി കീടങ്ങൾ, ഗതിരീതിയിൽ ഒരുമാതിരി വ്യവസ്ഥയുള്ള ജന്തുക്കൾ തന്നേയാണ്. നിറീസ്സിന്റെ തല പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ താഴേ വിവരിക്കുന്ന കോപ്പുകളുണ്ടാകും. നഖംപോലെയുള്ള രണ്ടണ്ണികൾ— ഓരോ അണ്ണിയുടെ കടയിൽ ഈച്ചവാളിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ നാലഞ്ചു പല്ലുകൾ— അഞ്ചാറു ജോഡ് സംവേദിനികൾ— എന്നീ കോപ്പുകളോടുകൂടിയതാണ് നിസ്സാരനെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന നമ്മുടെ നിറീസ്സ്. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മുൻഭാഗം കണ്ടാൽ ഒരു പഴുതാരയാണെന്നു തോന്നും. ഈ

കീടങ്ങൾ ഓരോ പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത്, ഓരോ പ്രത്യേക കാലത്ത് കൂട്ടംകൂട്ടമായിപ്പോകുന്നതു പതിവാണ. സേമോവാദീപിൽ നേരം പുലരാനാകുമ്പോൾ അടുത്തു വരുന്ന ഇവറെയുടെ സംഖ്യ നിസ്സീമമാണത്രെ. പുലർന്നിട്ടും കുറേ നേരത്തോളം സമുദ്രം മുഴുവനും ഈ കീടങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നിനേയും കാണ്മാനുണ്ടാകയില്ല. ഇവനേപ്പറ്റി ഓർമ്മിക്കേണ്ടുന്ന മറെറാരു സംഗതികൂടി ഉണ്ട്. ഇവന്റെ ദേഹം എത്ര കഷണങ്ങളായി അംശിച്ചാലും ആ ഓരോ കഷണവും മരിച്ചുപോകാതെ പൂർണ്ണവലിപ്പത്തിലും ആകൃതിയിലും ഉള്ള വെവ്വേറെ ഓരോ കീടമാകുന്നതുവരെ വീർത്തിക്കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം വരുന്ന കൂട്ടം മുഴുവനും ഈ മാതിരി കീടങ്ങളുടെ കഷണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഈ ജാതിയിൽതന്നെ പിന്നേയും പലതരക്കാരുണ്ട്. ഒന്നിന്റെ ശരീരം മൂക്കാത്ത പനങ്കുലയുടെ ഒരു ഇഴപോലെ ഇരിക്കും. മറെറാന്നിന്റെ ശരീരത്തിൽ പുഴുതാരയുടെ മാതിരിയിലുള്ള കാലുകൾ കാണും. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് മണലും പൊടിയുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഓരോ കുഴലുകളിൽ പാർക്കുന്ന ചില കീടങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ കുഴലിന്റെ മേലറത്തിൽനിന്നു ചിലപ്പോൾ പുറത്തേക്കു തൂങ്ങുന്ന തലമേൽ പലമാതിരി നീളത്തിലും വലിപ്പത്തിലുമുള്ള അനേകായിരം മീശകൾ കാണും. ഈ മീശകളൊക്കെ, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന് കുഴലിന്റെ ഉള്ളിൽ വലിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യാം. മേലെഴുതിയ ജന്തുക്കളൊക്കെ മുള്ളുകി

മുള്ള കൂട്ടക്കാരിൽ പെട്ടവറ്റയാണ്. മുള്ളധികമില്ലാത്ത കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതായിട്ടു നമ്മൾ സാധ്യത കാണുന്ന നിലത്തിരയേത്തന്നെ എണ്ണാം. ദേഹത്തിന്മേൽ മൂന്നുനാലു വരികളായി ചെറിയ മുള്ളുകൾ എറിച്ചുനിൽക്കുന്നതു ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടുമാത്രമേ കാണ്മാൻ സാധിക്കയുള്ളു. നിലത്തിരകൾക്കു കണ്ണും ചെവിയും ഒന്നുമില്ല. മണ്ണും ചളിയുമാണ് നിലത്തിരയുടെ ഭക്ഷണം. അതുകൊണ്ടു ഭൂമി ഉള്ള കാലത്തോളം ഇതിന്നു ക്ഷാമം ബാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനെ തിന്നാത്ത പക്ഷികളില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ സംഖ്യ ഇത്ര ജാസ്തിയായി വെച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിന്റെ വംശം തന്നെ ഒടുങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു. തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ അഞ്ചടി നീളമുള്ള നിലത്തിരകൾ ഉണ്ട്. ചില നിലത്തിരകൾ നൂലുപോലെ നീണ്ടു നേരിയതായിരിക്കും. ഇത്തരക്കാരെ സാധാരണ കാണുന്നതു കിണറുകളിലും ആഴമില്ലാത്ത ജലാശയങ്ങളിലുമാണ്. വെള്ളത്തിൽ പാർക്കുന്ന ചില നിലത്തിരകൾക്കു പഴുതാരയെപ്പോലെ അനേകം കാലുകളും തലയിൽ ഒരു ശ്രുതിയും കാണുന്നുണ്ടു.

ബാക്കിയുള്ളവരെ പറിക്കുന്നവനാണ് ചെറ. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ പറ്റുന്നവനാണ് അട്ട. എന്നാൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിപ്പറ്റുന്ന ചെറയേക്കാളും പറ്റി ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന അട്ടയ്ക്കാണ് വലിയ ദ്രോഹം. ചെറ നമ്മുടെ അത്താഴംകൊണ്ടെങ്കിലും തൃപ്തിപ്പെടും. അട്ട നമ്മുടെ രക്തംകൊണ്ടുമാത്രമേ തൃപ്തിപ്പെടുകയുള്ളു. ഇവൻ കേവലം

മുള്ളില്ലാത്ത ഒരുജാതി മോതിരകീടമാണ. ഇവന്റെ വിശേഷവിധി പിൻഭാഗത്തു വലുതും മുൻഭാഗത്തു ചെറുതും ആയി ഓരോ പറവുള്ളതാണ്. ഈ പറവു കൊണ്ട് അവൻ ഒരേടത്തു പറ്റിയാൽ ആന വലിച്ചാലും നീങ്ങുകയില്ലെന്നു പറയാം. ശംബൂകൻ ധൂമപാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ളവക്കൊന്നും ഉപദ്രവമില്ല. തെമ്മാടികൾ സുരാപാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ദേഹത്തിനാണ് ദ്രോഹം. എന്നാൽ അട്ട രക്തപാനം ചെയ്യുമ്പോൾ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ നേരിടുന്നതു ബാക്കിയുള്ളവർക്കു തന്നേയാണ്. രക്തമല്ലാതെ ബാക്കിയാതൊന്നും ഇവൻ തൊടില്ല. ഇവൻ രക്തം കുടിക്കുമ്പോൾ ജന്തുക്കൾക്കു പറയത്തക്ക വേദനയും ഉണ്ടാകയില്ല. കേട്ടുചോര കളവാൻവേണ്ടി വൈദ്യന്മാർ ഇവനെ കൃപ്പിയിലിട്ടു പോറ്റാറുണ്ട്. അട്ട ലോകം മുഴുവനും ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ച ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ മോതിരംപോലേയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ശരീരം മുൻഭാഗം മെലിഞ്ഞിട്ടും പിൻഭാഗം പരന്നിട്ടുമാണ്. മുൻഭാഗത്തു എത്രയോ ചെറിയ പത്തു കണ്ണുകൾ നിൽപ്പുണ്ട്. കബന്ധന്റെ തല വയറ്റിൽ എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ അട്ടയുടെ പല്ല് തൊണ്ടയിലാണ്. ഇവന്റെ അന്നപാത്രം ഒരറ്റം തുടങ്ങി മറ്റേ അറ്റംവരെ, നീണ്ടു പരന്ന ഒരു സഞ്ചിപോലെ കിടക്കുന്നതാകുന്നു. ചോര കുടിച്ചാൽ ഒന്നര നാലിരട്ടി വണ്ണംവെക്കും. പതിനാറു വൃശ്ചികങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഇവൻ സന്താനോല്പാദനത്തിനു വമ്പനാകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ആണും പെണ്ണും

ഒരുവൻതന്നെയായ ഇവൻ തള്ളിവിടുന്ന മുട്ടകൾക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല. സാധാരണ വെള്ളത്തിലാണ ആവാസമെങ്കിലും, കരയിൽ പാർക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ തരം അട്ട ഉണ്ട്. വയനാടുതാലൂക്ക് ഇവനെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ചിലർ ഇവനെ ഇനുഴ എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. കാട്ടിൽ ചപ്പുകൾ വളരെ വീണുകിടക്കുന്ന ദിക്കിലാണ് ഇവനും വീണുകിടക്കുന്നതു. ഇത്ര വലിയ ദ്രോഹി വേറേ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നടന്നു പോകുന്ന മനുഷ്യന്റേയും മൃഗത്തിന്റേയും ശരീരത്തിന്മേൽ ഇവൻ കലികേറുമ്പോലെ കേറും. ഇവനു പ്രവേശിച്ചുകൂടാത്ത പഴുതുകൾ ഒന്നും ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ ഗുഹ്യഭാഗങ്ങളിലുംകൂടി ഇവൻ പ്രവേശിച്ചു ചോര കുടിച്ചുകളയുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ജന്തുവെ വെറുക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ മേൽ ഇവന്റെ കൂട്ടുകാർ പറ്റി ചോര കുടിക്കുന്നതു എപ്പോഴും കാണും. ഒരു കാട്ടുകോഴിയുടെ കണ്ണിന്റെ പോളമേലുംകൂടി ഒരട്ട പറ്റിയതു ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. പുകയിലനീര്, നാറ്, യൂക്കാലിപ്ടസ്സു തൈലം, സ്പിരിട്ട് എന്നിവകൊണ്ടല്ലാതെ ഇവറ്റയെ മടക്കിഅയപ്പാൻ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും സാധിക്കയില്ല. സമുദ്രത്തിൽ പാർക്കുന്ന ഒരുതരം അട്ടയുടെ ദേഹം നല്ലവണ്ണം ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. രണ്ടുഭാഗത്തും പറുണ്ടെങ്കിലും മുൻഭാഗം വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതു പിന്നിലേപ്പറുകൊണ്ടു, ഓരോ പാറമേൽ ദേഹം മുന്നോട്ടു തള്ളിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും.

മോതിരകീടത്തിൽ പെട്ട മറ്റൊരു കൌതുകകരമായ ജന്തു **ചക്രകീടമാകുന്നു.** ഇതിനെ വെള്ളത്തിലല്ലാതെ കാണുകയുള്ളു. എത്രയോ ചെറുതാകകൊണ്ടു യന്ത്രസഹായം കൂടാതെ കാണുകയില്ല. ഒരംഗുലത്തിന്റെ അഞ്ഞൂറിൽ ഒരോഹരി മുതൽ അഞ്ഞൂറിൽ എട്ടോഹരി വരെ നിളമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മുൻഭാഗത്തു വട്ടത്തിൽ, നിൽക്കുന്നതോമനിരകും ഇളകുമ്പോൾ വണ്ടിയുടെ ചക്രം തിരിയുമ്പോലെ തോന്നും. പിൻഭാഗത്തെ പരന്നു കുത്തു മീൻവാലുപോലെ ഇരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടാവയവത്തെ ഒരേടത്തു ഊന്നി ചക്രകീടങ്ങൾ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു.

നൂൽകീടങ്ങൾ. (Thread Worms.)

ഈ കൂട്ടക്കാർ മിക്കപ്പോഴും മറ്റുജന്തുക്കളുടെ മാംസപേശികളിലും ആന്ത്രങ്ങളിലും കടന്നുകൂടി പരസാദികളായി കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരാണ്. മിക്കതിന്നും രൂപാന്തരതകർം കൂടാതെ കഴികയില്ല. ചിലതു ഒന്നിലധികം ജന്തുക്കളിൽ പ്രവേശിച്ചതിൽ മാത്രമേ മുഖ്യജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ എത്തുന്നുള്ളു. ഇനി ചിലജാതി നൂൽകീടങ്ങളെ വർണ്ണിക്കാം.

പന്നിഈര :—മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ എന്നപോലെ പന്നിയുടേ ശരീരത്തിലും ഒരുതരം ഈരയെ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഈരയുടെ ദേഹത്തിൽ അന്നപാത്രമോ, ദഹനത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകളോ ഒന്നുംതന്നേ കാണുന്നില്ല. ഇതിനേ പൂർണ്ണവലിപ്പം പ്രാപിച്ചു കാണുന്നതു പന്നിയുടേ കുടൽമാലയിലാണ്. പുരീഷത്തിന്റെ

ഒന്നിച്ചു ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ പുറത്തു വീണാൽ അവയിൽ നിന്നു വിരിയുന്ന ചെറിയ കീടങ്ങൾ വണ്ടുകളുടെ ദേഹത്തിൽ കടന്നു കൂടുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വണ്ടുകളെ പന്നി തിന്നുമ്പോൾ ഇവറ്റ പന്നിയുടെ ആന്ത്രത്തിൽ എത്തുന്നു. അവിടേ എത്തിയാൽ ഒരു അളഷ്ടശക്തിക്കധീനരായി ആന്ത്രത്തോടു പറ്റിക്കൂടി പൂണ്ണവലിപ്പം പ്രാപിച്ചു എത്രയെങ്കിലും മുട്ടകളിട്ടു വിടുന്നു.

സാക്ഷാൽ നൂൽകീടങ്ങൾ:—ഇതിന്നു വായ്, അന്നപാത്രം, ഞരമ്പ് മുതലായ എല്ലാ കോപ്പുകളും ഉണ്ടാകും. ചിലതു മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിൽ പരാസാദിയായി പാർക്കുന്നു. നമ്മുടെ അച്ചാറും ചൊറുക്കയും കുമിക്കുന്നതു ഈ തരക്കാരുടെ പുറപ്പാടുകൊണ്ടാകുന്നു. ചിലതു ഗോതമ്പുവിത്തിൽ കൂടിയേറി അതു നശിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുതരം നൂൽകീടം തവളകളുടെ ചെമ്പരത്തിയിൽ പാർക്കുന്നു. അതിന്റെ കുട്ടികൾ ചെമ്പരത്തിയിൽക്കൂടെ തവളയുടെ അന്നപാത്രത്തിൽ എത്തി അവിടുന്ന ഒടുവിൽ പുറത്തിറങ്ങുന്നു. ഭൂമിയിൽ എത്തിയാൽ ഇവറ്റ ആണും പെണ്ണുമായി സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കുന്നു. പെണ്ണിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന കുട്ടികൾ അമ്മയെ തിന്നുതീർത്തു പുറത്തു വരും. ഒരു തരം കിടുമ്പോൾ തവളയുടെ വായിൽക്കൂടെ ശ്വാസകോശത്തിൽ എത്തി അവിടെ ദ്വിലിംഗജീവികളായി പാർത്തു എത്രയെങ്കിലും സ്വലിംഗസന്താനങ്ങളെ തള്ളിവിടുന്നു. ഇവറ്റയൊക്കെ എത്രയോ ചെറിയ ജന്തുക്കളാകുന്നു. രണ്ടു

തരം നൂൽകീടം മനുഷ്യശരീരത്തിലും ഉണ്ട്. ഒന്നു ഉരു ണ്ടുനീണ്ടിട്ടാണ്. ചെറുതാകകൊണ്ടു മറേതിനു കൃമി എന്നാണ് പേർ. ഇതു വെളുത്തു 'ട' എന്ന മാതിരി ഒരു നൂൽക്ഷണം വെച്ചപോലെ തോന്നും. വലുതു കുടൽമാലയിലും വലുതു പുരീഷാശയത്തിലും കിടക്കുന്നു. മിക്കസമയത്തും കുട്ടികളേയാണ ഇവററ ബാധിക്കുന്നതു. ഇവററയുടെ മുട്ടകൾ പുരീഷത്തിൽകൂടി എതുയെങ്കിലും പുറത്തുപോകുന്നു. വായുവഴിയായി അതു പുല്ലിലകളിന്മേലും ചപ്പുകളിന്മേലും ചെന്നു പറ്റുന്നു. അതു മാടുകൾ ഈ പുല്ലും ചപ്പും തിന്നുമ്പോൾ ഈ മുട്ടകൾ അവററയുടെ പള്ളവഴിയായി രക്തത്തിലും അവിടുന്നു പാലിലും ചെല്ലുന്നു. ഈ പാൽ കുട്ടികൾ കുടിക്കുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ ആന്ത്രത്തിൽ ഇവററ കടന്നുചെല്ലുന്നു. അവിടെ എത്തുമ്പോൾ ഒരു വിവരിക്കവെയ്യാത്ത ശക്തികൊണ്ടു ഇവററ വിരിയുകയും അവിടുന്നു വളർന്നു മുട്ടകൾ തള്ളിവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ കടന്നുകൂടി ഓരോവിധം സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില തരക്കാരും നൂൽകീടങ്ങളിൽ കിടപ്പുണ്ടു. ഒരുതരം കീടം വളരെ ചെറിയനിലയിൽ വെള്ളത്തിൻ വഴിയായി മനുഷ്യദേഹത്തിൽ കടന്നുകൂടി ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പലഭാഗത്തും വള്ളി പടർന്നപോലെ ചുററിക്കുടാൻ തക്കവണ്ണം പത്തിരുപതടിദീർഘം വെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു വലിയകഷ്ണം നൂലുപോലെ തന്റെ പരിപൂർണ്ണവളർച്ചയെത്തിയതിൽ പിന്നെ, തന്റെ അസംഖ്യം മുട്ടകൾ പുറമെ ഭൂമിയിൽ തള്ളുവാൻ തക്കവെ

ണ്ണം മനുഷ്യദേഹത്തിന്റെ ഒരേടത്തു തോൽ തുളച്ചു ത
ന്റെ തടിയുടെ ഒരറ്റം പുറത്തേക്കു കാണിക്കുന്നു. ഈ
ദിക്കുമേറിയ നേരിയകീടം മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ പല
ഭാഗവും ചുറ്റിച്ചുറഞ്ഞു പിണഞ്ഞുകിടന്നിരിക്കയാക
കൊണ്ടു ആ കീടത്തെ പുറത്തു വലിച്ചിടാൻ അത്യുദ്ധ പാ
നം വേണ്ടിവരുന്നു. പിടിച്ചുവലിച്ചാൽ കീടം പൊട്ടി
പ്പോകുമെന്നു മാത്രമല്ല, കീടമെങ്ങാൻ പൊട്ടിപ്പോയെ
ങ്കിൽ ആ സാധുമനുഷ്യൻ ദേവതോപദ്രവം നേരിട്ട
പോലെ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോകുന്നു. ഒരു ചെറിയ
കൊള്ളിമേൽ ഈ കീടത്തിന്റെ പുറമെ കാണുന്ന അറ്റം
ചുറ്റി വെക്കണം. എന്നാൽ പിറേറന്ന് അസാരവും
കൂടി നീണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാകും. അതും ചുറ്റിവെക്കണം.
ഇങ്ങിനെ ഒന്നു ഒന്നര മാസംകൊണ്ടു പൊട്ടിപ്പോകാതെ
ഈ ഉസ്താമത്ത്യക്കാരനെ വലിച്ചെടുത്തുകളയാം. കടപ്പ,
കണൽ മുതലായ ദിക്കുകളിലെ വെള്ളത്തിലാണ് ഈ
കീടം കുട്ടിക്കാലത്തു പാർക്കുന്നതു. ആ വെള്ളം കുടിച്ചി
ട്ടാണ് അവിടത്തെ കുട്ടിക്കു ഈ കീടത്തിന്റെ ഭയങ്കരബാ
ധ പിടിപെടുന്നതു.

ചാട്ടുളികീടങ്ങൾ:—ഇവയ്ക്കൊക്കെ ശരീരത്തി
ന്റെ ഉള്ളിൽ വലിച്ചുകളവാൻ പാടുള്ള ഒരു തുമ്പിക്കൈ
യും അതിന്റെ അറ്റത്തു ഒരു മുള്ളും ഉണ്ടായിരിക്കും.
ദേഹം നീണ്ടു പരന്നിട്ടാണ്. തലയിൽ രണ്ടുകൂട്ടം ക
ണ്ണുകളും രണ്ടു ദ്വാരങ്ങളും ഉണ്ടു. ഒരു ദ്വാരം അന്നപാ
ത്രത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നതുകൊണ്ടു വായാണെന്നു വിചാ

രിക്കാം. മറെറാന്നു തുമ്പിക്കൈ ചുരുക്കിവെക്കുന്ന സ
ഞ്ചിയിലേക്കു ചെല്ലുന്നതാണ്. ഇവറെറയൊക്കെ വെള്ള
ത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. തുമ്പിക്കൈയു
ടെ അറെറത്തിൽ മുള്ളുള്ളതെന്നും മുള്ളില്ലാത്തതെന്നും
രണ്ടു ജാതികളായി ചാട്ടുളിക്കീടങ്ങളെ വിഭാഗിക്കാം.

നാട്ടക്കീടം (Tape worm)

ഇതൊക്കെ പരസാദിയായി ജീവകാലം കഴിക്കുന്ന
വറെറയാണ്. വായു, അന്നപാത്രം മുതലായവ ഒന്നും
ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പോഷണദ്രവ്യം ശരീരംകൊണ്ടു വ
ലിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു. തലയുടെ ഭാഗത്തു
പറുകളോ മുള്ളുകളോ ഉണ്ടാകും. ഈ കോപ്പുകൂംകൊ
ണ്ടു നാടക്കീടങ്ങൾ മറു ജന്തുക്കളുടെ അന്നപാത്രത്തി
ലോ കുടൽമാലയിലോ പറിക്കിടക്കുന്നു. പന്നിയുടെ
വയറിലും, ചിലതു മനുഷ്യരുടെ ആന്ത്രത്തിലും കടന്നു
കൂടുന്നു. മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന കീടം പതിനെട്ടടി നീ
ളമുണ്ടാകുമത്രെ. അനേകം ചെറിയ കണ്ണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേ
ത്തുവെച്ചപോലെയാണ് ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി. ഈ
കണ്ണങ്ങൾ കഴുത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നു ഒരു ചെറിയ
മോതിരംപോലെ പുറപ്പെട്ടു ക്രമേണ നീണ്ട ഓരോ കണ്ണ
മായി പിന്നോക്കം പിന്നോക്കം ചെല്ലുന്തോറും വലിപ്പം
വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തല വളരെ ചെറുതാണ്. ഭൂത
ക്കണ്ണാടിയുടെ സഹായം കൂടാതെ തിരിച്ചറിവാൻ പാടു
ണ്ടാകയില്ല. ദേഹത്തിന്റെ അന്തഭാഗം അസംഖ്യം
മുട്ടകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രമാണെന്നു തോന്നിപ്പോ

കും. ഈ കീടത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഓരോ കണ്ണിലും മുട്ട കൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞുവരുന്നതോടും ദേഹത്തിൽനിന്നു വേർവിട്ടു മലത്തോടുകൂടി പുറത്തുപോകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു മാതിരി ഉറപ്പുള്ള തോടോടുകൂടിയ കോടാനുകോടി മുട്ടകൾ ഭൂമിയിൽ എത്തുന്നു. ഇവറ്റയിൽ ചിലതു പുല്ലുവഴിയായി കാളകളുടെ ഉദരത്തിൽ എത്തുന്നു. ആ മുട്ടകൾ അവിടുന്നു വിരിഞ്ഞു, ആറുമുള്ളുകളുള്ള ഒരുതരം ഉരുണ്ട ജന്തു പുറത്തുവരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇതു കാളയുടെ മാംസപേശിയിൽ വന്നുകൂടുന്നു. ആ മാംസം മനുഷ്യൻ തിന്നുമ്പോൾ, ചൂടുകൊണ്ടോന്നും വെന്തുപോകാത്ത ആ ചെറുജന്തു മനുഷ്യന്റെ ആന്ത്രത്തിൽ എത്തുന്നു. എത്തിയ ഉടനേതന്നെ സ്വാഭാവികവാസനക്കനുസരിച്ചു അവിടെ പറ്റിക്കൂടി, ഒരു നാടകീടമായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

രോമകീടങ്ങൾ:— ശരീരത്തിൽ മുഴുവനും ചെറിയ രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും, കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നതായ്ക്കും പ്രയാസംതന്നെയായിരിക്കും. ദേഹം കറുത്തോ നീലിച്ചോ ഉളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല ഇഴഞ്ഞുപോയ ദിക്കിൽ പശപോലെ ഒരു അടയാളവും ഉണ്ടാകും. ചട്ടുവത്തലമുതലായ ജന്തുക്കൾ ഈവകക്കാരാണ്. ചിലതിന്റെ ദേഹം വളരെ പരന്നിരിക്കും. വയറ്റാട്ടുപോലേയുള്ള ഉയർന്നസ്ഥലത്തും, ഇവിടങ്ങളിലും, ധാരാളമായല്ലെങ്കിലും ഒറ്റയൊറ്റയായി ഇവറ്റയെ അപ്പപ്പോൾ കാണാകുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം 4.
ശുക്തിജങ്ങൾ (Mollusca)

കവിടി, ശംഖ്, ഉത്തിം മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്ന വറ, നീരാളി, കൂന്തൽ, അച്ചു ഇതൊക്കെയാണ ഈ വലിയഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾ. ഈ മാതിരി ജന്തുക്കൾ കരയിൽ കാണുന്നതിലും അധികം കടലിലാണ പാക്കുന്നതു. ഏകദേശം അമ്പതിനായിരംതരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല കൂടക്കൂടെ പുതിയ പുതിയ ഒരോതരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുകിട്ടിയും വരുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ പരിശോധനയ്ക്കു പ്രചാരം പരിപൂർത്തിയായി വരുന്നോറും ഈ ഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ തരങ്ങൾക്കും വർദ്ധന സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാം. ഈ ഖണ്ഡത്തിൽ പെട്ട ഓരോ ജന്തുവും മൃദുവായി, ശീതരക്തമുള്ളതായി, അന്തർഭാഗത്തിൽ ഉറപ്പുള്ള കൂടുകളില്ലാത്തതായിരിക്കും. ഉള്ളിൽ ഉറപ്പുള്ള ഏപ്പാടുകളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, ഇവറക്കു പുറംഭാഗത്തു ഉറപ്പുള്ള ഉത്തിം തോടുപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ശരീരം കൂപ്പായംപോലെയുള്ള ഒരു തോലാൽ മൂടിയിരിക്കും. ഈ തോലിനു അങ്കി (Mantle) എന്നു പേർ കൊടുത്താൽ യോജിക്കും. ഈ അങ്കിയിൽ നിന്നാണ് പുറമേ കാണുന്ന ഉത്തിം ഉണ്ടായ്വരുന്നതു. എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും കാലുണ്ടാകുമെങ്കിലും ചിലതു മാത്രമേ കാൽ ഗതാഗതം ചെയ്യുവാനുപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. ചിലതു,

കാൽ മണലും മരവും പാറയും തുളച്ചു മാളങ്ങളുണ്ടാ
ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഉത്തിഷം ഒരൊറ്റയായിട്ടോ,
അല്ല രണ്ടു ഇതളുകൾ ആയിട്ടോ കാണും. ഇതളുകൾ
ചിലതിൽ സമങ്ങളും ചിലതിൽ അസമങ്ങളുമാണ്.
ഇങ്ങിനെ കാണാകുന്ന ഈ ജന്തുക്കളുടെ ഉത്തിഷം, ആകൃ
തിയിലും, പ്രകൃതിയിലും, വണ്ണത്തിലും വലിപ്പത്തിലും
വിവിധങ്ങളായിരിക്കും. ചില കവിടികളിന്മേൽ സൂ
ചികാരംപോലെ നീണ്ട ഉയച്ചകാരം കാണും. ചിലതു ഒരു
നെന്മണിയുടെ അമ്പതിലൊരോഹരി തൂക്കുമില്ലെങ്കിലും
ചിലതിന്നു 500 റാത്തൽ തൂക്കം കാണും. ചിലതരം ജ
ന്തുക്കളിൽ ആണും പെണ്ണും വെവ്വേറെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെ
ങ്കിലും ചിലതരത്തിൽ ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും വേണ്ടു
ന്ന ഘടകാരം ഒരേജന്തുവിൽതന്നെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെ
ട്ടിരിക്കും. സന്താനങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നതു മുട്ടകൾ വി
രിഞ്ഞിട്ടാണ് എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ചിലതരം ജ
ന്തുക്കൾ, തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു മുട്ട
കൾ വിരിഞ്ഞതിൽപിന്നെ മാത്രമേ കുട്ടികളെ പുറത്തി
റക്കുന്നുള്ളൂ. ചിലതരക്കാർ ഓരോരോ കൂമ്പാരമായി അ
വിടവിടെ വെളുത്ത മുട്ടകളിടുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ
കൂമ്പാരത്തിൽ കാണുന്ന മുട്ടകൾക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല.
ഒരു ചെറിയ കുന്തലിന്റെ മുട്ട കൂമ്പാരം എണ്ണിനോക്കി
യപ്പോൾ നാല്പതിനായിരത്തിൽ ജാസ്തിയുണ്ടെന്നു കണ്ടി
രിക്കുന്നു. കടലിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളോടൊത്തുനോക്കു
മ്പോൾ കരയിൽ പാർക്കുന്നവറ്റ വളരേ കുറച്ചുമാത്രമേ
മുട്ടയിടുന്നുള്ളൂ. ചില കടുക്കകാരം തള്ളിവിടുന്ന മുട്ടയുടെ

സംഖ്യയെടുത്തുനോക്കിയാൽ പത്തുലക്ഷമൊന്നും പോരെന്നു സംശയമില്ലാതെ പറയാം. ഈ വലിയ ഖണ്ഡത്തിലുള്ള അനേകതരം ജന്തുക്കളിൽ സസ്യഭുക്കുകളും മാംസഭുക്കുകളും ഉണ്ട്. ചിലതു സ്വന്തം സഹോദരന്മാരെ പിടിച്ചുവിഴുങ്ങാനും മടിക്കില്ല. ചിലതു ഉത്തിളുള്ളവറ്റയേ പിടിച്ചുതിന്നും. ചിലതു യോജിതഖണ്ഡപാദങ്ങളേയും ആഹാരമാക്കും. കരയിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ഒരുതരം അച്ച് നിലത്തിരകളെതിന്നു ജീവിക്കുന്നു. മുരു, കക്ക, കടുക്ക മുതലായതിന്നൊന്നും പ്രത്യേകം തലയില്ല. പ്രത്യേകം തലയുള്ള ശുക്തിജന്തുക്കൊക്കെ കണ്ണുകളും ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ രണ്ടു ഉത്തിളുള്ള കടുക്ക, കക്ക മുതലായ ജാതികൾക്കൊന്നും കണ്ണുണ്ടാകയില്ല. കണ്ണുത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ശുക്തിജന്തുക്കൾ മുക്കാലും ചെവിടന്മാരാണ്. ഇക്കൂട്ടരൊക്കെ നിശ്ശബ്ദലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. മണം ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള പ്രത്യേകാവയവം ഇന്നതാണെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇനിയും വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ ശാഖയിൽപെട്ട എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും ഘ്രാണശക്തി ധാരാളമുണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. കരയിലുള്ള അച്ചുകൾ, അവറ്റയുടെ ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കുന്ന ചെടികൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു മണംകൊണ്ടും രുചികൊണ്ടുമാകുന്നു. ശവം തിന്നുന്ന അച്ചുകൾ തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു വെറും മണംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. കടുക്ക മുതലായ രണ്ടു ഉത്തിളുകളുള്ള ജന്തുക്കൾക്കു മണവും രുചിയും അറിവാനുള്ള ശക്തി എത്രയോ കുറവാണ്.

ശുക്തിജന്തുക്കൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ഗമനസമ്പ്രദായങ്ങളും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ്. കൂന്തൽ മുതലായവറ്റ യഥേഷ്ടം നീന്തുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. അച്ചു മുതലായ ജന്തുക്കൾ എത്രയോ പതുക്കെ ഇഴയുന്നവയാണ്. ചിലതു വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽ കൂടെമാത്രം ഇഴയുന്നവറ്റയാണ്. ചിലതു പുഴുക്കളെപോലെ അളന്തംപിടിച്ചു നടക്കുന്നു. ചിലതു തുള്ളുന്നു. ചിലതു ഗമനശക്തിയൊന്നുമില്ലാതെ പാറയോടോ മറ്റു വല്ല സാധനത്തോടോ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഈ വകുപ്പിൽപെട്ട നിർഭാഗ്യജന്തുക്കളൊക്കെ, മത്സ്യങ്ങൾക്കും, ഇഴജാതികൾക്കും, സ്തനധാരികൾക്കും ആഹാരമായിതീരുന്നു. കരയിലെ കൂട്ടരെ എലിയും, താറാവും, പല്ലിയും, തവളയും, പാമ്പും, തിന്നൊടുക്കുന്നു. മുരു, കക്ക, കടുക്ക, കൂന്തൽ മുതലായ നാനാജാതി ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യന്മാരും തിന്നുതീർക്കുന്നു. ചിലതരം ജന്തുക്കളുടെ കവിടികൾ ആഭരണമായിട്ടും ചിലേടത്തു പണമായിട്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ ശിപ്പികൊണ്ടു വളരെ വിലയും ഭംഗിയും ഉപയോഗവും ഉള്ള സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു. ചിലതിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിൽനിന്നു നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു ഹിന്തുക്കൾ വിചാരിച്ചുപോരുന്ന വിലയേറിയ മുത്തു സിദ്ധിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ കിരീടവും രാജമാന്യാംഗികളുടെ ഞാത്തും ഈ മുത്തില്ലാതെ പൂർത്തിയാകുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ സാപ്പാട്ടായും ആഭരണമായും ഭവിക്കുന്നതു കൂടാതെ, മനുഷ്യർക്കു ദ്രോഹംചെയ്യുന്ന ജാതി

കളും ഈ വകുപ്പിൽ ഉണ്ട്. തുരങ്കൻ (Toredo) എന്ന ഒരു ജാതി വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന മരത്തടികൾ തുളച്ചു അതിൽ പാർക്കുന്നു. നിരന്തരോത്സാഹികളായ ഈ തരം ജന്തുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു, ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു ഒരു വലിയ മരത്തടിവെരും അരിപ്പയായ്തീരുന്നു. കപ്പലിന്റെ മരപ്പണി ലോഹംകൊണ്ടു പൊതിയാതെവിട്ടാൽ കുറെ കഴിയുമ്പോൾ ഈ ജന്തുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു ഒന്നിനുംകൊള്ളാത്ത പൊള്ളയായ്തീരുന്നു. കടൽക്കരയിൽ കെട്ടിപ്പടത്തിയ കല്ലുകളെകൂടി ചിലവ അരിപ്പയാക്കുന്നുണ്ട്. കരയിൽ കാണുന്ന അച്ചുകളിൽ ചിലതരക്കാർ ധാന്യങ്ങളും ഉപയോഗമുള്ള മറ്റു ചെടികളും തിന്നു നശിപ്പിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും കടലിൽ കാണുന്ന ജാതികളോളം ദ്രോഹികളല്ലെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാം. ഈ വലിയ ഖണ്ഡത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളെ അനേകം വർഗ്ഗക്കാരാക്കാം. 1. കപാലപാദങ്ങൾ, 2. ഉദരപാദങ്ങൾ, 3. രണ്ടു ഉത്തിളുകളുള്ള ശുക്തികൾ.

വർഗ്ഗം 1 കപാലപാദങ്ങൾ. (Cephalopoda)

ശുക്തിജഖണ്ഡത്തിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടജന്തുക്കൾ കപാലപാദങ്ങളാണ്. ചിലതു വലിപ്പംകൊണ്ടു ഭയങ്കരന്മാരാണ്. ഇവറ്റയൊക്കെ കടലിലാണ് അധിവസിക്കുന്നതു. കാലുകൾ വായയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ഭുജങ്ങളായിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ വെള്ളം ദൂരെ പ്രവഹിക്കുന്ന ഒരു നേരിയനാളം (Siphon) ഉണ്ട്. ഒരുജാതി

ക്കൊഴികെ മറെറാന്നിനും പുറമെ ഉത്തിഷ്ഠം കാണുകയി
ല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവറെയെ നഗ്നശുക്തിജങ്ങളെ
ന്നു വിളിച്ചുവരുന്നതു. ഇവറെയിൽ ചിലതിന്നു, കടനാ
ക്കു എന്നു പറയുന്ന അസാരം ഉറപ്പുള്ള നീണ്ട ഇലപോ
ലെയിരിക്കുന്ന സാധനം അങ്കിയുടെ നേരെ ചുവട്ടിൽ
കിടപ്പുണ്ടു. കപാലപാദങ്ങളുടെ ഉദരാംശം ഒരു കീശ
പോലെയാണ്. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉദരാദിനാനാശയ
ങ്ങളും കിടക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു തലയും,
വായയുടെ ഭാഗത്തു കൊക്കും ഉണ്ടു. വായയിൽ മുള്ളുള്ളനാ
വുണ്ടു. തലയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തു ഓരോ വലിയ കണ്ണു
ണ്ടു. ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു ചീപ്പുചെമ്പരത്തികാ
ളിപോലെ (Branchiae) വെള്ളം കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ തക്ക
വണ്ണം ഒരു വലിയ തുളയുണ്ടു. ആ വെള്ളം പുറത്തുവി
ടുന്നതു മുമ്പറഞ്ഞ നാളത്തിൽ കൂടെയാണ്. വെള്ളം കൂ
ടാതെ, കപാലപാദങ്ങളിൽ പെട്ട ചിലജന്തുക്കൾ കോ
പിച്ചാലൊ ഭയപ്പെട്ടാലൊ ഈ നാളത്തിൽകൂടെ 'മഷി'
എന്നു വിളിച്ചു വരുന്ന ഒരുവക കറുത്ത ദ്രാവകവും പുറ
ത്തു വിടാറുണ്ടു. ശുക്തിജങ്ങളിൽവെച്ചു, തലച്ചോറും ഞ
രമ്പും ഒരുവിധം വളർന്നു തികഞ്ഞതു കപാലപാദങ്ങ
ളിൽ തന്നേയാണും. അണ്ണാക്കിന്റെ ചുറും മദ്ധ്യസ്ഥി
യാൽ ചുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇവറെയുടെ തലച്ചോർ കിട
ക്കുന്നു. കപാലപാദങ്ങളിൽപെട്ട നഗ്നദേഹികളുടെ പുറ
ന്തോൽ വിതർപൊന്തിയപോലെയുള്ള കുത്തുകളാൽ നി
റഞ്ഞിരിക്കും. ഈ കുത്തുകളെ പലമാതിരി വർണ്ണങ്ങളാ
ക്കാനുള്ള ശക്തി ഇവറെക്കുള്ളതുകൊണ്ടു അനന്തയേപോ

66845

ലെ യഥേഷ്ടം ഇവറ്റക്കു ദേഹത്തിന്നു വണ്ണ്ണ്ണഭേദം ഉണ്ടാക്കാം. കപാലപാദങ്ങൾ വലിയ തീററിക്കാരാണ. മത്സ്യം ചെമ്മീൻ മുതലായജന്തുക്കളേയാണ് തിന്നുന്നതു. ചിലതു ഈമാതിരി ആഹാരത്തെ നീന്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ചിലതു പതിയിരുന്നു ആഹാരമായെണ്ണുന്ന ജന്തുക്കളിന്മേൽ ചാടിവീഴുന്നു. കപാലപാദങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്ന ശത്രുക്കളുണ്ടു. ഇവ തിമിംഗലങ്ങളും മത്സ്യങ്ങളും കടൽപക്ഷികളുമാണ്. കപാലപാദങ്ങളിൽ പെട്ടന്നതായി 430 തരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു. കപാലപാദങ്ങളെ നാലു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. അഷ്ടപാദങ്ങൾ, 2. വിശറിമുതുകന്മാർ, 3. ദശപാദങ്ങൾ, 4. ബ്യൂഹൽ ചക്രശുക്തികം. (Nantilus)

വർഗ്ഗം 1. കപാലപാദങ്ങൾ.

1-ാം ഉപവർഗ്ഗം അഷ്ടപാദങ്ങൾ.

നീരാളി (Octopus) എന്ന കോലമില്ലാത്ത ജന്തു ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ദേഹം ഒരു വായ കുടുങ്ങിയ കുടുക്കപോലെ ഇരിക്കും. അതിന്റെ വക്കിൽനിന്നു എട്ടു ഭുജങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു വായ ഭുജങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കും. ഓരോഭുജം കടതടിച്ചിട്ടും മുന്നോട്ടുചെല്ലുന്തോറും മെലിഞ്ഞു കൂർത്തിട്ടുമാണ്. ഭുജത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തു രണ്ടു വരികളായി പറുകളും നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഈ കോലമില്ലാത്ത ജന്തു ഒരു പിടിപിടിച്ചാൽ ആ ഭുജം മുറിക്കുകയല്ലാതെ വേ

രേപ്രകാരത്തിൽ പിടിത്തം വിടുത്തിക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. കണ്ണുകൾ നിൽക്കുന്നതു കടംപോലെയുള്ള ശരീരത്തിന്റെ പുറത്താണ്. പാലുണ്ണിപോലെ കാഴ്ചക്കു തോന്നുന്ന ഉരുണ്ടയന്ത്രകുത്തുകൾ കൊണ്ടു ദേഹം ആകപ്പാടെ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഈ എട്ടു ഭുജങ്ങളും വദനത്തിന്റെ ചുറ്റുമായി വേലി കെട്ടിവെച്ചപോലെ നിൽക്കുന്നു. ചില നീരാളികളുടെ ഭുജങ്ങളിൽ രണ്ടായിരം പറകൾ ഉണ്ട്. ഇവന്റെ ഇടയിൽ രണ്ടുപറ മാത്രമുള്ള "അട്ടാപറെഴുമൊരിൽ നിന്ദ്യനവനേകഷ്ടം ഗണിക്കാവതോ" എന്നു തന്നെ പറയാം. വലിപ്പത്തിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട ജന്തുക്കളും നീരാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. നീരാളികൾ പാറകളുടെ വിടകളിൽ ഒറ്റയൊറ്റയായി പറ്റിക്കിടക്കും. എന്നാൽ ചെറുതരം നീരാളികൾ ഓരോ കൂട്ടമായും സഞ്ചരിക്കും. ഇവറ്റയ്ക്ക് ഭുജങ്ങളും ഊന്നി സമുദ്രത്തിൽ അടിയിൽകൂടേയോ പാറയുടെ മേലേയൊ മന്ദമായി നടക്കുവാനും കൂടിക്കഴിയും. വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ അതിശീഘ്രമായി നീന്തും. ഇവറ്റയ്ക്ക് മുന്നോട്ടെന്നപോലെ പിന്നോട്ടും പ്രയാസമില്ലാതെ നീന്താൻ സാധിക്കും. വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു കണ്ടുമുട്ടിയാൽ നീരാളികൾ നിസ്സാരന്മാരായ ശത്രുക്കളെല്ലെന്നു ക്ഷണം ബോദ്ധ്യമാകും. ചിലതിന്റെ ഓരോ ഭുജം അഞ്ചടിനീളവും ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈത്തണ്ടയോളം വണ്ണവുമുണ്ടാകും. ബഹാമാസ്സ് രാജ്യത്തിന്റെ കടൽക്കരയിൽ 1872-ൽ ഒലിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു നീരാളി 300 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നുപോലും. നീരാളി മുട്ട

യിടുന്നതു അവിടവിടെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഓരോ നീരാളി നാല്പതിനായിരം മുതൽ അമ്പതിനായിരംവരെ മുട്ടകളിടും. പെൺനീരാളി അമ്പതു ദിവസത്തോളം മുട്ടയും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു.

വർഗ്ഗം 1, കപാലപാദങ്ങൾ.

ഉപവർഗ്ഗം 2. വിശറിമുതുകൻ (Argonotaargo)

ഈ വല്ലാത്തമാതിരി ജന്തുവെ നീരാളിയുടെ ഒരു വംശക്കാരനായിട്ടാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിചാരിച്ചുപോരുന്നതു. ഇതിനു കടലാസ്സുപോലെയുള്ള ഒരു ഉത്തിളറയുണ്ടു. ഈ ഉറ ഒരു പായപോലെ സമുദ്രവിതാനത്തിന്മീതെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു ഈ ജന്തു ഗതാഗതംചെയ്യുന്നു. ഈ മാതിരി വിശറി പെൺജന്തുക്കൾക്കുമാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. വിശറി ഒരു മാതിരി വലുതാണെങ്കിലും ഉത്തിളംപോലെ ശരീരത്തിന്റെ അങ്കിയോടുയോജിച്ചു അമർന്നുകിടക്കുന്നില്ല. ഈ ജന്തുവിന്റെ മുതുകിന്മേലുള്ള ഒരു ജോടു ഭുജങ്ങളിന്മേലാണു ഇതു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഒരു ഭാരം തലയ്ക്കുമീതെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു പോകുംപോലെ തോന്നും. ചില പെൺ വിശറി മുതുകനു ഈ മാതിരി വിശറി ഇല്ലാതെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അഭാവം പൊടിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ പൊയ്പോയതുകൊണ്ടോ എന്നു തീർച്ചയായിട്ടില്ല. ആൺ പെണ്ണിനെക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതാണു. കഷ്ടിച്ചു ഒരു ഇഞ്ചുനീളം കാണുമായിരിക്കും. വിശറിമുതുകൻ

കടലിൻമീതെ വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന വിശറിമേൽ കാറ്റടിച്ചിട്ടു തനിക്കു പ്രത്യേകം അദ്ധ്വാനം തട്ടാതെ വളരെ വേഗത്തിൽ ഗതാഗതം ചെയ്യുമാറാകുന്നു.

വർഗ്ഗം 1, കവചപാദങ്ങൾ.
2–ാം ഉപവർഗ്ഗം ദശപാദങ്ങൾ.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെടുന്ന ജന്തുക്കൾക്കൊക്കെ പത്തീത് പാദങ്ങൾ ഉണ്ട്. പാദങ്ങൾ പത്തും ഭുജങ്ങളായിട്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ പത്തിൽ രണ്ടെണ്ണം ബാക്കി എട്ടെണ്ണത്തേക്കാൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഈ നീണ്ട രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ അറ്റത്തുമാത്രമേ പറകുകയുള്ളു. ചിലതിന്നു ഈ നീണ്ട ഭുജങ്ങൾ പിന്നോട്ടു വലിച്ചുകളവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ഉറയുണ്ടാകും. തല ദേഹത്തിൽനിന്നു വിത്യാസപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. വലിയ കണ്ണുകൾ അങ്ങുമിങ്ങും ഇളക്കുവാൻ സാധിക്കും. സമുദ്രവിതാനത്തിൽകൂടെ നീന്തുവാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ദശപാദങ്ങൾ ഓരോ വലിയകൂട്ടമായിട്ടാണ സഞ്ചരിക്കുന്നതു. വലിയമത്സ്യങ്ങൾ ഇവറ്റയെ അവധിയില്ലാതെ തിന്നൊടുക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾ വഴിയേ പായുമ്പോൾ ശക്തിയോടേ മേലോട്ടുപായുന്ന കൂന്തലുകൾ ചിലപ്പോൾ കപ്പലുകളിൽ വന്നുവീഴാറുണ്ട്. ഇനി ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ചില പ്രത്യേകം ജന്തുക്കളെ വർണ്ണിക്കാൻ നോക്കാം.

ക്രന്തൽ:—ശരീരം നീണ്ടും പിൻഭാഗം പരന്നു തിരണ്ടിയുടെ ആകൃതിപോലെയുമിരിക്കും. തലയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നീളം കുറഞ്ഞ എട്ടുഭുജങ്ങളിന്മേലും പറവുകളുണ്ടാകും. ഈ പറവുകൾ ഈരണ്ടുവരിയായിട്ടു അടുത്തടുത്തു നിരന്നുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. രണ്ടു നീണ്ട ഭുജങ്ങളുടേയും അഗ്രം പരന്നിട്ടാണ്. ഈ അഗ്രത്തിന്മേൽ നാലുവരി പറവുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഇതിന്റെ പിൻപുറത്തു, അങ്കിയുടെ അടിയിൽ, കണ്ടുവരുന്ന കടന്നാക്ക ദേഹത്തിന്റെ അത്രതന്നേ നീളവും വീതിയും ഉണ്ടാകും. ക്രന്തൽ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഒരു ക്രന്തൽ നാല്പത്തിരണ്ടായിരം മുട്ടകളിടും. ചിലതു ഗതിവേഗതകൊണ്ടു കടലാമകളെന്നും, മേലോട്ടു ചാടുന്ന സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു പറക്കുന്ന ക്രന്തലുകളെന്നും പേരുകൾ സമ്പാദിച്ചവയാകുന്നു. ചിലതു വളരെ വലിപ്പംവെക്കും. ശരീരം ഏഴടിനീളവും ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗം രണ്ടടി വീതിയും ഉണ്ടാകും. എട്ടു ഹ്രസ്വഭുജങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്നു ആറടി നീളവും രണ്ടു ദീർഘഭുജങ്ങളിൽ ഒരോന്നിന്നു ഇരുപത്തിനാലടി നീളവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ഊക്കൻ ക്രന്തൽ വലയിൽപെട്ടിട്ടു മുക്കുവന്മാർ ന്യൂഫൌണ്ടലണ്ടു രാജ്യത്തു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഇതു 1774-ാമാണ്ടിലായിരുന്നു. ദീർഘഭുജങ്ങൾ മുപ്പതടി മുതൽ അമ്പതടിവരെ നീളമുണ്ടായിരുന്ന ക്രന്തലുകളുടെ ചരിത്രവും അപ്പപ്പോൾ കേട്ടിരുന്നു. ഒന്നു ആയിരംറാത്തലിലും അധികം തൂങ്ങിയിരുന്നുപോലും.

1875 ഏപ്രിൽ 24-ാനു- അയർലാണ്ടിലെ കരയോടടു ത്ത സമുദ്രത്തിൽ ഒരു വലിയജന്തു പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന തു കൊട്ടുക്കാർകണ്ടു. അതെന്താണെന്നറിവാൻ വേണ്ടി കൊട്ടുക്കാർ അടുത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു ഭയങ്കരനായ കൂന്തലാണെന്നുകണ്ടു. അവർ അതിന്റെ ഒരു ഭുജം വെട്ടിയിട്ടു. വെട്ടേറ്റപ്പോൾ അതിവേഗതയോടെ വെള്ളത്തിൽ കൂടെ നീന്തി ആണ്ടുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു കൊട്ടുക്കാർ ഇതിനെ പിന്തുടന്നു ഏകദേശം നാലഞ്ചുനാഴിക വഴിചെന്നപ്പോൾ ആ ഗംഭീരനെ കണ്ടെത്തി. അപ്പോൾ അവർ, ശ്രീരാമൻ ചിലരാക്ഷസന്മാരെ എന്നപോലെ അതിന്റെ മറെറാരു ഭുജവും തലയും വെട്ടിക്ഷണിച്ചു. ഓരോ ഹ്രസ്വഭുജം എട്ടടിയും ദീർഘഭുജം മുപ്പതടിയും കുറയാതെ നീളമുണ്ടെന്നും അവർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. തെക്കൻ അമേരിക്കയുടെ കടൽ തീരത്തു അടിച്ചു വന്നിരുന്ന ഒരു കൂന്തലിന്റെ ഹ്രസ്വഭുജം ഒമ്പതടിനീളവും ഒരടി ചുറ്റളവും ഉണ്ടായിരുന്നത്രെ. എന്നുമാത്രമല്ല ഒരോന്നിന്മേൽ മുന്നൂറുവരിപ്പുറുകളും ഒരോവരിയിൽ അടുത്തടുത്തു നൂറമ്പതു പുറുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹം പന്ത്രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ദീർഘഭുജങ്ങളും മുപ്പതടിയിലും ജാസ്തിനീളമുള്ളവയായിരിക്കണം.

മഷിക്കൂന്തൽ:—(Sepia)

ദേഹം സാക്ഷാൽ ഒരു സഞ്ചിപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, ഇടത്തും വലത്തും ഇല്ലുപോലെപരന്ന ഓരോ

അവയവങ്ങളും കാണും. ഇതിനു ശരീരത്തിന്റെ വ
ണ്ണം ഇഷ്ടംപോലെ മാറുവാനുള്ള ശക്തിഉണ്ട്. വളരെ
വലുതായ നിലയിൽ ഇതിന്റെ ദേഹം ഒന്നര അടി നീ
ളം വെക്കും. കരയ്ക്കടുക്ക സമുദ്രത്തിൽ പാക്കുന്ന ഇവറ
മീനുകളും ചെമ്മീനുകളും തിന്നും. ഇതിനെ മനുഷ്യന്മാർ
മിക്കരാജ്യങ്ങളിലും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യ
യിൽ ഇവറയെ ഉണക്കി വിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ
മഷി പണ്ട് എഴുതാനുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തു
കാർ ഇന്നും ഈമഷി "സിപ്പിയ" എന്ന പേരോടെ ഉ
പയോഗിച്ചു വരുന്നു. ഇവറയുടെ മുട്ടകൾ മുന്തയുള്ള മു
ന്തിരിങ്ങാക്കുലപോലെ ഇരിക്കും. മലയാളത്തിലും ഇതി
നെ ധാരാളമായി കാണും.

വർഗ്ഗം 1. കപാലപാദങ്ങൾ.
4-ാം ഉപവർഗ്ഗം. ബഹൽചക്രജന്തുക്കൾ. (Nautilus)

ഇതു ചേരട്ട ചുറഞ്ഞുകിടക്കുമ്പോലെ തോന്നുന്ന ഉ
ത്തിളുള്ള ഒരുതരം ജന്തുവാണ്. ഉൾച്ചുറയേക്കാൾ അറ
ത്തേ ചുറയ്ക്ക ക്രമേണ വണ്ണവും ജാസ്തിയാകുമെന്ന കാര്യ
വും അറിഞ്ഞാൽ ഈ ജന്തുവിന്റെ ഉത്തിളുറയുടെ കോ
ലം പുറമെ കാഴ്ചയിൽ എപ്രകാരമെന്നു നമുക്കു ഊഹി
ക്കാം. ഉള്ളു പൊളിച്ചുനോക്കിയാൽ അനേകം അറകളും
എല്ലാ അറകളിൽ കൂടിയും നടക്കുന്ന ഒരുകുഴലും കാണും.
ഈജന്തു മിക്കവാറും സമയത്തും സമുദ്രത്തിന്റെ അടി
യിലാണ് കിടക്കുന്നതു. ശരീരത്തിന്റെ മാംസം അവ

സാനത്തെ അറയിലാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതു. അവസാന ത്തെ അറ പുറമേ തുറന്നു കാണുന്ന ആ വലിയ അറത ന്നെയാണും. ഇവറയുടെ ചെറിയ കണ്ണുകൾ ഓരോ ത ണ്ടിന്മേലാണ് വഹിക്കുന്നതു. ചില രാജ്യക്കാർ ഈ ജന്തു വിനെ തിന്നും.

വർഗ്ഗം 2. ഉദരപാദങ്ങൾ. (CastropodS)

ശുക്തിജങ്ങൾ എന്ന ശാഖയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും അധികം ജാതി ജന്തുക്കളുള്ളതു ഉദരപാദങ്ങൾ എന്ന വ ർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയാണ്. ചിലതു യഥേഷ്ടം നീന്തുന്നവ റ്റയും മറ്റു ചിലതു ആഴംകുറഞ്ഞ ദിക്കിൽ താമസിക്കു ന്നവറ്റയുമാണ്. പുഴകളിലും തടാകങ്ങളിലും ഇവറ റയെ എത്രയെങ്കിലും കാണും. ചിലതിന്നു ചിപ്പ് ചെമ്പ രത്തിയും ചിലതിന്നു ശ്വാസകോശവും ഉണ്ടായിക്കാ ണും. വദനത്തിൽ അനേകം മുള്ളുള്ള ഒരു നാവുണ്ടു. ക ണ്ണുകൾ ഓരോ നീണ്ടതണ്ടിന്റെ അറ്റത്താണു സ്ഥാപി ക്കപ്പെട്ടതു. കൊമ്പുകൾ പോലെ നിൽക്കുന്ന ഒന്നുരണ്ടു തണ്ടുകൾ പ്രത്യേകമായി കാണാവുന്ന തലയുടെ മുകളി ലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു. ഇവറ്റയുടെ ഉത്തിളുകളും വിവിധരൂപങ്ങളിലായിരിക്കും. ഉത്തിളുകൾ ഒരു ചുറ പോലെ നിൽക്കുന്നതു കാണും. ഈ ഉത്തിൾക്കൂട്ടിൽ ജ ന്തുവിന്നു വലിഞ്ഞുകളവാനും പുറമെ വരാനും സാധി ക്കും. വലിഞ്ഞുകളയുമ്പോൾ തുറസ്സുള്ളഭാഗം അടഞ്ഞു പോവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ഉത്തിൾ മൂടിയും ഇവറ്റക്കു

ണ്ടാകും. ഈ വർഗ്ഗത്തെ രണ്ടുമൂന്നു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായിട്ടും അനേകം ജാതികളായിട്ടും അസംഖ്യം വംശങ്ങളായിട്ടും വിഭാഗിക്കാമെങ്കിലും ഗ്രന്ഥവിസ്താരം ഭയപ്പെട്ട മുഖ്യമായ ഏതാൻ ചിലജാതി ജന്തുക്കളെമാത്രം വിവരിക്കാനെ ശ്രമിക്കുന്നുള്ളു

പിൻതൊപ്പി:— (Slug) ഇതു കരയിലുള്ള ഒരുതരം അച്ചാണ്. ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗം കൂർത്തിട്ടും പിൻഭാഗം തടിച്ചിട്ടുമാണ്. പിന്നറ്റത്തിൽ തൊപ്പിയിട്ടപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉത്തിഗം ഉണ്ട്. മുൻഭാഗത്തു രണ്ടു ചെറിയ കൊമ്പുകൾപോലെ മാംസം എറിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോലെ തന്നെ ഇടത്തും വലത്തും നിൽക്കുന്ന അസാരം വലിയ കൊമ്പുകളിന്മേലാണ് കണ്ണുകൾ നിൽക്കുന്നതു. ഇവറ്റ തിന്നുന്നതു നിലത്തിരകളേയാണ്. ശൈത്യമുള്ളമാസങ്ങളിൽ ഇവറ്റ പുഴുക്കളെപോലെ, ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും ഓരോ ഉറയുണ്ടാക്കുന്നു.

ചുമടനച്ചു:—ഇതിന്റെ ഉത്തിഗം, പുറത്തു ഒരു ചുമടുവെച്ചപോലെ കിടക്കുന്നതു കാണാം. ചിലതു തോട്ടച്ചെടികൾ തിന്നു നശിപ്പിക്കും. ഇവറ്റ ഇഴഞ്ഞസ്ഥലത്തു ഒരുമാതിരി വട്ടവുണ്ടായിരിക്കും. ഒരു മുടിക്കത്തിയുടെ മൂർച്ചയുള്ള ഭാഗത്തുടെ മുറിയേൽക്കാതെ ഇവറ്റയ്ക്കു ഇഴഞ്ഞു നടക്കാൻ സാധിക്കും. ഓരോന്നു എണ്ണൂറു മുട്ടയിടും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അര അടി നീളമുള്ള ചില ചുമടനച്ചുകൾ ഉണ്ട്.

തഴമ്പൻ:—തലയുടെ പിൻഭാഗത്തു തഴമ്പുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു അവയവമുണ്ടു. ഉത്തിളൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. ഈ വിദ്വാനെ പലവണ്ണങ്ങളിലും കാണാം.

അച്ചു:—പുറത്തു കാണുന്ന ഉത്തിളിന്നുള്ളിൽ ദേഹം മുഴുവൻ ഇതിന്നു വലിച്ചുകളവാൻ കഴിയും. ഇവറ പലവലിപ്പത്തിലും ഉണ്ടാകും. ഇതു മുട്ടയിടുന്നതു ഓരോ തുള്ളയിലാണ്. ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ ഓരോന്നു 80 മുട്ടയിടും. ചിലതിന്നു ഒരു ആശ്ചര്യജനകമായ അഭ്യാസം വശമുണ്ടു. അതു, തന്റെ ഉത്തിടംമരത്തോടു ചേർച്ചിട്ടു ബഹുഭംഗിയുള്ള ഒരു സചരം പുറത്തിറക്കുന്നു. വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നീച്ചെടികളിന്മേൽ താമസിക്കുന്ന അച്ചുകളും ധാരാളമുണ്ടു. ചില നീരച്ചുകളുടെ നീണ്ട ശരീരത്തിന്മേൽ ഉത്തിളൊന്നും കാണുകയില്ലെങ്കിലും, മുരുക്കിൻ മുള്ളുപോലെ പൊന്തി നിൽക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും ചുറകളുള്ള കൊമ്പുകളുമുണ്ടാകും. വണ്ണംകൊണ്ടു വളരെ ഭംഗിയുള്ളവറയും അച്ചുകളിൽ ഉണ്ടു. ചിലതു വെളുത്തു നീണ്ടിട്ടായിരിക്കും. ചിലതിന്റെ ശരീരം മുളച്ചുവരുന്ന നീർച്ചെടികംപോലെ ഇരിക്കും. ചിലതിന്റെ ശരീരം ഒരൊററ ഇലപോലേയും തലയും കഴുത്തും ഇലയുടെ തണ്ടുപോലേയുമിരിക്കും. ചിലതിന്റെ ശരീരം ഉള്ളിലുള്ള അംഗങ്ങളെ പുറമേ വിശദമായി കാണിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം സ്ഫടികവണ്ണമായിരിക്കും. ഒന്നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ഞെരുന്നത്തിൻ തുവലിന്റെ കുഴൽപോലെയുള്ള അഗ്രങ്ങൾ പടത്തിവെച്ചപോലെ ഇരിക്കും.

മുയലിന്റെ ആകൃതികൊണ്ടു കടൽമുയൽ എന്ന നാമത്തിന്നർഹന്മാരായി ഭവിച്ച അച്ചുകളും വെള്ളത്തിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടു. ഇവറ്റയ്ക്കു ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഒരു ദ്രവം പുറത്താക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ഉണ്ടു.

തുരങ്കന്മാർ:— കാലു രണ്ടിതളുകളായി ഇലകൾ പോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടു. ഈ ഇലകൾ കണ്ടാൽ ഒരു പൂമ്പാറ്റയുടെ ചിറകുകളോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. തുരങ്കന്മാർ ഇതുകൊണ്ടാണു വീഴുക. ആണിനും പെണ്ണിനുമുള്ള കൊപ്പുകൾ ഒരു ജന്തുവിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ വീണ്ട മാലകൾപോലെ സമുദ്രത്തിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടാകും.

കവിടികൾ:— ജ്യോത്സ്യന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കവിടിയും ഉദരപാദങ്ങളിൽ പെടുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. കവിടികൾ ചെറുതും വലുതുമായി അനേകം തരങ്ങളുണ്ടു. പിരിയുള്ള അനേകതരം ശംഖുകളും ഈ വംശക്കാർ തന്നെയാണു. ഒന്നിന്റെ പിരിയുടെ തോത് മറെറാന്നിന്റെ പിരിയുടെനേരെ വിപരീതമായി കാണുമ്പോൾ ഇടന്പിരി, വലന്പിരി എന്ന രണ്ടുകൂട്ടക്കാരെ ശംഖുകളിൽ കാണുന്നു. പണ്ടുള്ള യോധന്മാരും ഇന്നുള്ള ഭിക്ഷുക്കളും ശംഖങ്ങൾ ഊതി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു. ചില ശംഖങ്ങൾ വളരെ വലുതാകയും ചെയ്യുന്നു. ലക്ഷദ്വീപിൻ കടൽക്കരകളിൽ ശംഖങ്ങളെ അനേകലക്ഷങ്ങളെ കാണാം.

കുരന്നത്തോട്ടുള്ളഅച്ചു: (Chiton) ഉത്തിശം എട്ടു കഷ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ജന്തുവിന്റെ പുറത്താണ് ഉത്തിശം നിൽക്കുന്നതു. പള്ളമുഴുവനും കാലായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ തരക്കാക്കൊന്നും കണ്ണുകളൊ മാംസക്കൊമ്പുകളൊ ഇല്ല.

ആനക്കൊമ്പൻ: (Dentalium) വലിപ്പത്തിലല്ലെങ്കിലും ആകൃതിയിൽ ആനകൊമ്പുപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തിശം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു ആനക്കൊമ്പൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചതു. ഇതുകഷ്ടിച്ചു ഒരു ഇഞ്ചുനീളം വെക്കും. നമ്മുടെ കടൽപുറത്തും ഇവറ്റയുടെ ഓട്ടുകശം സംഖ്യയില്ലാതെ കാണും.

വഗ്ഗം 3. രണ്ടുത്തുള്ളുള്ളവറ (Lamellibranchiata)

ഇതാക്കെ കട്ടുക്കവഗ്ഗക്കാരാണ്. അനേകതരക്കാരും വലിപ്പക്കാരും ഈ വഗ്ഗത്തിൽ ഉശംപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. ഉത്തിശം രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടാണ്. കാൽ, ഒരു ചെറിയ കറപ്പു കുറിയായി ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതു കാണും. അതിന്നടുത്തായി, നൂലുകശംപോലെ ഇരിക്കുന്ന ചില സാധനങ്ങശം മുളച്ചുവന്നു, കട്ടുക്കയെ മറെറാരു കട്ടിപ്പദാത്ഥത്തോടു കെട്ടി യോജിപ്പിക്കുന്നു. ഉത്തിളുകശം അല്പം വിടത്തി വെയ്ക്കുമ്പോശം ഉള്ളിൽ ചളിയോടു പറ്റിയ പോഷണസാധനങ്ങശം നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള സമുദ്രവെള്ളം കടക്കുകയും അതു ഈ ജന്തുക്കശം ഊറ്റിപ്പുള്ളയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കട്ടുക്കയില്ലാത്ത ദിക്കുകശം

ഭൂമിയിൽ ഒരേടത്തും ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. മുത്തു വിളയുന്ന കടുക്കയുടെ ഉത്തിശം വൃത്താകൃതിയിലും ഉത്തിളിന്റെ ഓരം അനേകം മുനകളുള്ളതായും ഇരിക്കും. ഒരു കടുക്കയുടെ ഉത്തിളിന്നും ദേഹത്തിന്നും മദ്ധ്യേ ഒരു തരി, മണലൊ മറെറാ കെണിഞ്ഞാൽ അതിന്മേൽ ഓരോ പൊളികളായി ശിപ്പിപൊതിഞ്ഞുവന്നു, ക്രമേണ വലുതാകുമ്പോശം മുത്തുകളായി വളരുന്നു. പുഴകളിൽ ഇളമ്പക്ക, കക്ക, ഓരിക്ക, ഇങ്ങിനെ ഓരോരോ പേരുകശം നടപ്പുള്ള ഇരട്ടത്തോടൻ കടുക്കകളുണ്ടു. ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യനു ആഹാരമായിത്തീരുന്നുണ്ടു. മുരുവിന്റെ തോടു രണ്ടും ഒരു ഭാഗത്തു യോജിച്ചിരിക്കയില്ല. ഒന്നിന്മീതെ ഒന്നുവെച്ചപോലെ തോന്നും. മുരു എത്രയോ രുചികരമായ ആഹാരമായി യൂറോപ്യന്മാർ എണ്ണുന്നുണ്ടു. ഫ്രാൻസിൽഇതിനെ കടലിൽ കിടങ്ങുകശംകെട്ടി വളത്തുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5.

കക്കൊചമ്മികഠ അല്ലെങ്കിൽ കവചധാരികഠം.

ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ജന്തുക്കശം എത്രയൊ അപൂർവ്വങ്ങളും സാധാരണ ജനങ്ങശംക്കു പരിചയമില്ലാത്തവറയും ആകുന്നു. ചിലതിന്റെ ഓട്ടുമാത്രം കണ്ടാൽ മുത്തരിപ്പണിയുള്ള ഒരു വലിയ തോടയാണെന്നു തോന്നും. ചിലതു പുഷ്പംപോലേയും ചിലതു നക്ഷത്രം പോലേയു

ചിലതു എളുവൻപോലെയും ഇരിക്കും. ദേഹത്തിൽഉള്ള നീർ ചാലുകളുടെ ക്രമവും, ദേഹത്തെ പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഉറപ്പുതോടുകൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട സമ്പ്രദായവും ആ തോടിൽ കാണാകുന്ന അനേകായിരം ചെറുതുളകളും ആ തുളകളിൽ കൂടെ പുറത്തിറക്കുന്ന ഗോളാഗ്രികളായ നേരിയ പാദപരമ്പരയുടെ രീതിയും, ദേഹത്തിന്റെ ഉറപ്പുതോടിന്മേൽ ആകപ്പാടെ വളന്നുപൊതിയുന്ന ഉറപ്പുള്ള മുള്ളുകളുടെ ഭയങ്കരതയും ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട മിക്കജന്തുക്കളുടെയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ചിത്രമൊന്നും വരയാതെ വെറും അക്ഷരത്രുപേണ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളുടെ ആകൃതി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ കടൽക്കരയിൽ പതിവായി ചാത്തുന്നവർക്കു ഈ ജന്തുക്കളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായ ചമ്മവിശേഷങ്ങൾ അവിടവിടെ കണ്ടുകിട്ടാതിരിക്കില്ല. മിക്കതിന്റെ തോലിന്മേലും ഒരു ഉറപ്പുള്ള സാധനം ഉരുണ്ടുകൂടി ഓരോ പൊളിപോലെ നിൽക്കും. ഈ പൊളി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അനേകം ചെറുതുളികൾകൂടി പടന്നു ചേന്നു ഉണ്ടായതാണെന്നു കാണും. ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും വായയും അന്നപാത്രവും കുടൽമാലയും ഹൃദയവും ശരിയായി കാണുന്നുണ്ടു. ഉദരത്തിൽ ഒരു നൂലാമാലയായ നീർക്കുഴലുകളും കിടപ്പുണ്ടു. ഏതു കടലിലും കാണുമെങ്കിലും ഇവറ്റയെ ശുദ്ധജലത്തിൽ കാണുകയില്ല.

കടലിളവൻ(Sea cucumber) ഇതിന്റെ ആകൃതി ഒരു ചെറിയ ഇളവൻ കുമ്പളങ്ങയുടെമാതിരിയാണു. ഒരറ്റത്തു വായും മറേറ അറ്റത്തു ഗുദവും ഉണ്ടാകും. വായുടെ ചുറ്റും ഭുജങ്ങളുണ്ടു. ഓരോഭുജം ഒരു ഇഴപോലേയൊ, ശാഖോപശാഖകളായോഇരിക്കും. ഇതുശരീരം വീർപ്പിച്ച കുമ്പളങ്ങയുടെ ആകൃതിയാക്കുന്നതു നീർചാലിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ടാണ്. എന്നാൽ ഭയംകൊണ്ടൊമറേറാ ഞെട്ടിപ്പോയാൽ പെട്ടെന്നു വെള്ളമൊക്കെ ഒഴിച്ചു ഒരു കണ്ണും കടലാസ്സുപോലെ ഘനംകുറഞ്ഞതായി പാറകളുടെ കാണ്മാൻ വയ്യാത്ത ചെറുവിടകളിൽ ഒളിച്ചുകളയും. തിരസ്കരണികൊണ്ടു മറഞ്ഞുകളഞ്ഞതൊ എന്നു തോന്നിപ്പോകും.

കടലാമ്പൽ (Sealily) ഇതു ആകൃതിയിൽ ഒരു പുഷ്പമാണെന്നുതോന്നും. സ്ഥാനം ഉറച്ചുപോയ നീണ്ടതണ്ടിന്മേലാണ് പൂപോലെ ഇരിക്കുന്ന ജന്തുവിന്റെ നില്പ്. ഈ നേരിയതണ്ടു അനേകം ചെറിയ കണ്ണങ്ങൾ (അട്ടിത്തട്ടത്തു പുറപ്പെട്ടുന്ന മുളക്കുഴുകൾപോലെ) കൂടിച്ചേർന്നപോലെഇരിക്കും. തണ്ടു രണ്ടുമൂന്നംഗുലം നീളമുണ്ടാകും. തണ്ടിന്റെ അഗ്രത്തിൽ, പൂഷ്പങ്ങളുടെ നേരിയ ഒളിങ്ങൾ പോലെ തോന്നുന്ന അഞ്ചു ഭുജങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഓരോ ഭുജങ്ങളിന്മേൽ തന്നെ ഇടത്തും വലത്തും ചെറിയശാഖകൾ പൊട്ടിനിൽക്കുന്നതു കാണും. കോലം കണ്ടാൽ ഇതു ഒരു ജന്തുവാണെന്നു ആരും വിചാരിക്കയില്ല. പണ്ടു ഒരു നിശ്ചയിവെയ്യാത്ത പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂ

മിയിലെ സമുദ്രങ്ങളിൽ ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ എത്രയോ സമൃദ്ധിയായി ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്നു ചളിയിൽ പെട്ടു, ചളിയോടു കൂടെ പാറയായി ഉറച്ചുപോയ ചില ധാതുവിശേഷങ്ങളിൽ കണ്ടുകിട്ടിവരുന്ന ഇവറ്റകളുടെ നിസ്സീമങ്ങളായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

കടൽനക്ഷത്രം (Star Fish) ഇതിന്നു ഒരേവിതാനത്തിൽ എറിച്ചുനിൽക്കുന്നതും ത്രികോണാകൃതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതുമായ അഞ്ചുഭുജങ്ങൾഉണ്ടു. കുറെ അരിമാവെടുത്തു, ഒരുരൂപ്പികവട്ടത്തിലാക്കിവെച്ചു, ഓരം ഞെക്കി ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള അഞ്ചുഭുജങ്ങളാക്കിയാൽ ഒരു കടൽനക്ഷത്രത്തിന്റെ ആകൃതികിട്ടും. ഭുജത്തിന്റെ ഉൾമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചാലുണ്ടു. ആ ചാലിലാണ് സൂചിക്കാലുകൾ (Ambulacral Feet) നിൽക്കുന്നതും യഥേഷ്ടം ഗതാഗതം ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ള ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും കടൽനക്ഷത്രം ഒരേസ്ഥാനത്തു തന്നെ വളരെ ദിവസങ്ങളോളം നിൽക്കുന്നതു കാണും. ദേഹത്തിന്റെ ഉൾമദ്ധ്യത്തിലാണ് വായ. ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശരീരം ചെറുതും ഭുജങ്ങൾ വലുതുമായിരിക്കും. മറെറാരുജാതി കടൽനക്ഷത്രത്തിന്റെ കോലം ഇതിന്റെ നേരെ മറിച്ചാണ്. എന്നു വെച്ചാൽ മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ശരീരം വലുതും ഭുജങ്ങൾ നീണ്ടുമെലിഞ്ഞുമിരിക്കും. ഭുജങ്ങൾ കേവലം ഇല്ലാത്തമാതിരി കടൽനക്ഷത്രവും ഉണ്ടു.

കടൽതോട—(Echina) കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു മധുരനാരങ്ങപോലെ ഇരിക്കും. ദേഹം ആകപ്പാടെ, കറുമുള്ളന്റെ ദേഹംപോലെ, കാരമുള്ളോട്ടു കിടയായ മുള്ളുകളെക്കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. മുള്ളുകളുടെ ഇടയിൽകൂടെ നാരുകൾപോലെ ഇരിക്കുന്നതും മൊട്ടു സൂചിയുടെ മൊട്ടുപോലെ തടിച്ച ഓരോ അഗ്രത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതും ആയ അനേകം സൂചിക്കാലുകൾ പുറപ്പെട്ടു കാണും. ഈ സൂചിക്കാലുകളെ ഇവറ്റയ്ക്കു യഥേഷ്ടം നീട്ടുവാനും ഉള്ളോട്ടു വലിച്ചുകളവാനും സാധിക്കും. ഈ മാതിരി സൂചിക്കാലുകളുടെ മൊട്ടുകളിന്മേൽ പറ്റുകളുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതിനെ വല്ലേടത്തും വെച്ചാൽ, ഈ മാതിരി സൂചിക്കാൽ നിരകൊണ്ടു ഇതിനു അവിടെ ഊന്നിപ്പിടിക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങിനെ ഊന്നിപ്പിടിച്ചാൽ, ഇതിനെ എത്ര ശക്തിയോടെ പിടിച്ചുവലിച്ചാലും അനങ്ങുകയില്ല. ദേഹത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തു കാണുന്ന വൃത്താകാരമായ വദനത്തിന്റെ ഓരങ്ങളിൽ ഉറപ്പുള്ള പല്ലുകളുണ്ടാകും. ഈ ജന്തു, മരിച്ചു, ജീർണ്ണിച്ചു, മുള്ളുകളൊക്കെ കൊഴിഞ്ഞുപോയാൽ, ദേഹത്തിന്റെ, തൊണ്ടുപോലെ ഇരിക്കുന്ന തോടു, മുത്തരിപ്പണിയുള്ള ഒരു തോടപോലെ നിൽക്കുന്നതുകാണും. ഈ ജന്തുക്കൾ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ വളരെ ആഴത്തിലാണ് നിവസിക്കുന്നതു. ഇതു സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ നിൽക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ചോട്ടിൽകൂടെ ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്നതു വായനിൽക്കുന്നഭാഗം ചുവടെയാക്കീട്ടാണ്. ഈ ജന്തുവെ ചില രാജ്യക്കാർ കടൽപുച്ച എന്നുപേർ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു. ഇ

തു ഒരു യോജ്യമായ പേരാണെന്നു എനിക്കൊന്നുകൊണ്ടും തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനു പ്രത്യേകം യാതൊരുപേരും നാടോടെ നടപ്പില്ലാത്തതുകൊണ്ടു "കടൽതോട" എന്നുപേർ വിളിച്ചതാണ്.

അദ്ധ്യായം 6.

യോജിതഖണ്ഡപാദങ്ങൾ.

ശരീരം, മോതിരം പോലെയുള്ള പല കണ്ണങ്ങൾ യോജിച്ചുവെച്ചപോലെതോന്നും. കാലുകൾ, പലകണ്ണങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിചേത്തപോലെ ഇരിക്കും. മുന്നറ്റത്തു കിടക്കുന്ന പാദങ്ങൾ സംവേദിനി (Antennae) യായും, ആഹാരം മെതിപ്പാൻപയോഗിക്കുന്ന അണ്ണിയായും ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ഭക്ഷണം മെതിപ്പാനുള്ള സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഭേദിച്ചുപോയ മുൻപാദങ്ങൾ ഒന്നുമുതൽ ആറുവരെയാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ മോതിരംപോലെയുള്ള ഏതാനും കണ്ണങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നിട്ടാണ് തല ഉണ്ടാകുന്നതു. ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളെ കരയിലും വെള്ളത്തിലും ഒരുപോലെകാണാം. ഈ വകുപ്പിലെ ജന്തുക്കളെ പലവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. പുഴുച്ചേരട്ട 2. ചെമ്മീനകം 3. ഞണ്ടോമകം 4. അഷ്ടപാദങ്ങൾ 5. ചേരട്ടകം 6. പഴുതാരകം 7. ഷഡ്പാദങ്ങൾ.

വർഗ്ഗം 1. പുഴുച്ചേരട്ട. (Peripatus)

ഇതിന്റെ പേർ കേട്ടിട്ടു ആരും ഭ്രമിച്ചുപോകരുതു. കാഴ്ചയിൽ ഇതു പുഴുവിന്റെയും ചേരട്ടയുടേയും ലക്ഷണമൊത്ത ഒരുതരം ജന്തുവാണ്. മുൻഭാഗത്തു തടിച്ചുകറിയ രണ്ടു സംവേദിനികാംഉണ്ടു. കാൽ വളരെ ഉണ്ടു. ഓരോ കാൽ കടതടിച്ചിട്ടും അറ്റം കൂർത്തിട്ടുമാണ്. ഇതിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കാണുകയില്ല. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയാണു ഇവറ്റയുടെ ജന്മരാജ്യം. അവിടെ ജീർണ്ണിച്ച മരങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും മരത്തോലിന്റെ അടിയിലും ഇവറ്റ കടന്നുകൂടുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളുടെ പ്രാധാന്യം ഇവറ്റയുടെ നിർമ്മാണരീതിയിലാണു കിടക്കുന്നതു. ചിലഅവയവങ്ങളുടെ രീതികാണുമ്പോൾ ഇവറ്റയെ കീടങ്ങളിൽ ഒന്നായിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. മറ്റു ചിലതു കാണുമ്പോൾ യോജിതഖണ്ഡപദങ്ങളിൽ തന്നെ പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചുപോകും. ഈ ഒരു സംഗതികൊണ്ടു തന്നെയാണു ഇതിനെ ഒരു പ്രത്യേകം ജാതിജന്തുവായി തിരിക്കേണ്ടിവന്നതു.

വർഗ്ഗം 2. ചെമ്മീൻകാം. (Crurtarcea)

ചെറുതും വലുതുമായി ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ കാണുന്ന ജന്തുക്കാം എത്രജാതിയുണ്ടാകുമെന്നു ഒരു സീമകാണുകയില്ല. "ചുരുക്കിച്ചൊല്ലുവൻ കഥനടേതിലും" എന്നു തന്നെ ഉറച്ചാലും ഒരു ചുരുക്കമായ വിവരംപോലും ഈ

മാതിരി ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ അടക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. കാലുകളുടെ രീതിയിലും എണ്ണത്തിലും ഇവറ്റകാണിക്കുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾക്കു ഒരുകയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. നേത്രഗോചരമാകാത്തവിധത്തിൽ ചെറുതും ഒന്നരണ്ടടിയോളം നീണ്ടദേഹമുള്ളതും ആയ ജാതികളും ഈ വർഗ്ഗത്തിൽഉണ്ട്. ഇവറ്റയിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും മനുഷ്യർക്കു ആഹാരമായി ഭവിക്കുന്നു. ചിലതിന്നു മുൻഭാഗത്തെ രണ്ടു കാൽ വളരെ നേർമ്മയായി നീണ്ടു അതിന്റെ അറ്റത്തിൽ നീണ്ട കൊമ്പുകളും കാണുന്നു. ചിറ്റാക്കൊഞ്ചന്റെ കൊമ്പു ഞണ്ടിന്റെ കൊമ്പുയോളം വണ്ണമുണ്ടാകും. എല്ലാറ്റിന്നും മുൻഭാഗത്തു ഒരു ഉറപോലെ ഉറപ്പുള്ള നേരിയ ഒരുപരിചഉണ്ടാകും. മിക്കതിന്റെ കാലുകളും ഈ പരിചയുടെ അടിക്കാണും. ഉദരം അനേകം അംശങ്ങളായിട്ടാണു. ഓരോ അംശവും ചെറിയ ഓരോ ഉറകൊണ്ടുമൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഉദരത്തിന്മേലും കാലുകൾകാണും. ഉദരാന്തത്തിൽ പരന്നിട്ടും മറ്റനേകാകൃതിയായിട്ടുമുള്ള രണ്ടുമുതൽ നാലുവരെ കഷ്ണങ്ങൾ ഒന്നായി ഒരുതരം വാൽഉണ്ട്. ഈ വാൽ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ അതിവേഗത്തിൽ നീന്തുവാൻ സാധിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ണ് ഒരു ചെറിയ തണ്ടിന്റെ മുകളിലാണ് വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു. കക്കപോലെ ഓട്ടുള്ളതും ഒരേടത്തുറച്ചുനിൽക്കുന്നതുമായ വിചിത്രജന്തുക്കളും ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ട്. (Barnacle) എന്നാൽ ഓട്ടു മൂന്നാലു പൊളികളായിട്ടിരിക്കും. കുട്ടിക്കാലത്തു നീന്തിവന്നു, വല്ലപാറയോടൊ മറ്റുവല്ല കട്ടിപ്പദാർത്ഥത്തിന്മേലൊ തലകുത്തിനിൽക്കുന്നു.

തലവേരുപോലെ ഉറയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി കാലുകളുടെ ഭാഗത്ത ഒരു പ്രത്യേകം വായുണ്ടാകുന്നു. കാൽക്കുടക്കുടെ ഇളക്കിട്ടു സമീപമുള്ള ചെറുജന്തുക്കളെ വായിൽവലിച്ചു ഇടുന്നു. ഇതിനെ ചിലപ്പോൾ തിമിംഗലത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലും കാണാറുണ്ട്. ചെമ്മീൻ, ലോകം ഒട്ടുക്കു വ്യാപിച്ച ഒരുവർഗ്ഗമാണെങ്കിലും ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ കണ്ണന്ത്ര സുലഭമായി ശുദ്ധവെള്ളത്തിൽ ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. ചില ചെമ്മീനിന്നു മസ്തകത്തിന്മേൽ ഒരു മുണ്ടകന്തം ഉണ്ടു. വെള്ളച്ചെമ്മീനും ചുകന്ന ചെമ്മീനും നമ്മുടെ കടലിൽ ഓരോരോ പ്രത്യേകകാലത്തു സീമയില്ലാതെ വരുന്ന കൂട്ടരാണ്. ഇവറ്റ ആഹാരമായി വിറ്റു തീരാഞ്ഞാൽ ഉപ്പിലിട്ടുണക്കിവെക്കും.

ചെമ്മീൻ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുജാതിയാണഞ്ഞണ്ടു. പരന്ന ഓട്ടും, ആ ഓടിന്റെ അടിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, രണ്ടുഭാഗത്തും സ്പഷ്ടമായിക്കാണത്തക്കവണ്ണം എറിച്ചു നിൽക്കുന്ന എട്ടുകാലുകളും രണ്ടു വലിയ കൊടുങ്കൈകളും ഞണ്ടിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ മുൻഭാഗത്തു രണ്ടുചെറിയസംവേദിനിയും; രണ്ടു ചെറിയ കൊടുങ്കയും രണ്ടുകണ്ണും നിൽക്കുന്നതുകാണും. ഇവറ്റയ്ക്കു മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ഇടത്തും വലത്തും ഒരുപോലെ സൌകര്യമായി പായുവാൻ സാധിക്കും. ഇതും ആകൃതികൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും വർണ്ണംകൊണ്ടും പലതരക്കാരായിക്കിടക്കുന്നുണ്ടു. മിക്കജാതിഞണ്ടുകളും മനുഷ്യന്നാഹാരമായിത്തീരുന്നു. പുഴയിലും കട

ലിലും എന്നുംവണ്ടേ കരയിലും ഞണ്ടുകളെകാണും. പുഴ ഞണ്ടുകൾ മിക്കസമയത്തും പാറകളുടെ വിടകളിൽ വസിക്കുന്നു. ചിലതു ചളിയിൽ ചിലവലിയമടകൾ ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ഓരോ ഇണയായി പാർത്തുവരുന്നു. എല്ലാ ഞണ്ടുകളും കൂടക്കൂടെ ഓട്ട അഴിച്ചിട്ടാണ് വളരുന്നതു. ഓട്ടഅഴിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മറെറാന്നു ദേഹത്തിൽ ഉറയ്ക്കുന്നവരെ ഇവ വല്ലേടത്തും ഒളിച്ചു കിടക്കും. കടൽ ഞണ്ടുകൾക്കു വണ്ണം കുറയുമെങ്കിലും വണ്ണം ബഹുവിചിത്രമായിരിക്കും. ഇവറെറയുടെ കൊടുങ്ങ ചെറുതായും കാലുകൾ നീന്താനുപകരിക്കാൻ വേണ്ടി പരന്നതുഴപോലെ ഇരിക്കുന്നതായും കാണും. കടൽ ഞണ്ടുകൾ മുട്ടയിടുന്നതു അല്പം വെള്ളം മാത്രമുള്ള കടലോരത്തു വന്നിട്ടാണ്. ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു ജൂലായി ആഗസ്ത മാസങ്ങളിലാണു. കടലിൽ മുട്ടോളം വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നടക്കുമ്പോൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ചോടെ കിടക്കുന്ന ഇവറെറയുടെ ദേഹങ്ങളിന്മേലല്ലാതെ നമ്മുടെ കാലടി പൂഴിയിൽ തട്ടുകയില്ല. പുഴഞണ്ടുകൾ പുതുമഴപെയ്ത കലക്കവെള്ളം ഒഴുകിവരുമ്പോളാണു പുറപ്പെടുന്നതു. ഇവറെറ ചിലപ്പോൾ ഒരടിനീളമുണ്ടാകും. പുഴയുടെ തീരത്തു ചെറിയ ഒറെറക്കൊടുങ്ങൽ ഞണ്ടുകളെ കാണാം. കൊടുങ്ങ ദേഹത്തെക്കാൾ വലുതാണു. ഇവറെറയ്ക്കു അധിവാസമായി ഓരോ പ്രത്യേകം മടയുണ്ടാകും. മടയുടെ മീതെവന്നുനിന്നു ഓരോ വലിയ കൊടുങ്ങയുടെ കത്രിപോലെ ഇരിക്കുന്ന അറവും തുറന്നും പൂട്ടിയും കളിക്കുന്നതു കാണാം. ആരാൾ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ എല്ലാംകൂട്ടക്കാരും താന്താങ്ങ

ളുടെ മാളത്തിൽ പോയൊളിക്കും. കരയിൽ ചുകന്നകൊ
റുഞ്ഞയുള്ള ചെറിയ ഞണ്ടുകളെ കാണും. നമ്മുടെ പറ
മ്പും തിണ്ടും കുഴിച്ചു മടകളുണ്ടാക്കുന്നതു ഈ മാതിരി ഞ
ണ്ടാണു. ഇതു എത്താത്ത ദിക്കില്ലെന്നതന്നെപറയാം.
ശുക്തിജഞ്ഞളുടെ ഒഴിഞ്ഞശംഖങ്ങും പാപ്പിടങ്ങളായി ഉ
പയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകജാതി ഞണ്ടുണ്ടു. ഇതിനു
കാലും കൊറുഞ്ഞയും മറ്റുമുണ്ടെങ്കിലും ദേഹത്തിന്മേൽ മ
റ്റുഞണ്ടിനെന്നപോലെ ഉറപ്പുള്ള യാതൊരു ഓട്ടും കാ
ണുകില്ല. ദേഹം നീണ്ടുമൃദുവായതാണു. തന്നിമിത്തം
സംരക്ഷയ്ക്കവേണ്ടി ഇവറ്റ ഒഴിഞ്ഞ ശംഖങ്ങളിൽ കട
ന്നുകൂടി കാലും കൊറുഞ്ഞയും മാത്രം പുറത്തുതള്ളി നിർ
ഭയം സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഞണ്ടു വലുതാകുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ
പാപ്പിടത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി അതിലും വലിയ ഒരു ശംഖം
കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒരു ശംഖത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടു ഞ
ണ്ടുകൾ കലശലായ ശണ്ഠകൂട്ടുക പതിവാണു. ശംഖ
ങ്ങൾ ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാ
യതാണെന്നു ഇവറ്റയെ കണ്ടിട്ടു അനേകം ജനങ്ങൾ
തെറ്റായി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു.

വർഗ്ഗം 3. ഞണ്ടാമകൾ (Limulus)

ഞണ്ടാമസമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു വല്ലാ
ത്തജന്തുവാണു. ദേഹം രണ്ടു വലിയപരിചകളാൽ മൂട
പ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ഒരു ആമയുടെ പുറംപോലെ ഇരിക്കും.
രണ്ടാമത്തെ പരിചയുടെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള ഓരങ്ങളി

മും മുതുകിലും മുള്ളുകൾ എറിച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. പ്രത്യേകമായി ഒരു ശിരസ്സില്ല. നീണ്ടൊരു വാൽ ഉണ്ടു. അതു കൊള്ളിപോലെ വളയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം കട്ടിയായിരിക്കും. ഉദര ഭാഗത്തിൽ, പരിചകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടുപോയിട്ടാണ് എട്ടുപാദങ്ങളും നിൽക്കുന്നതു. ഓരോ പാദത്തിന്റെ അഗ്രത്തിലും കൊളുത്തു ഉണ്ടാകും. ഈ വല്ലാത്തജന്തു വാൽ കൂടാതെ മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും.

വർഗ്ഗം 4. അഷ്ടപാദങ്ങൾ.

തേൾ:—ദേഹത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി ഒരു തലയുണ്ടെന്നുതോന്നുകയില്ല. മുൻഭാഗത്തു കാലുപോലെ തോന്നുന്ന രണ്ടുവലിയ കൊളുത്തുകളും ഉണ്ടു. ഈ കൊളുത്തുകളും കൂടാതെ എട്ടുകാലുകളുംഉണ്ടു. ഉദരാന്തത്തിൽ നീണ്ടുമെലിഞ്ഞു അഞ്ചംശങ്ങളും കോർത്തുചേർത്തുണ്ടാക്കിയപോലെ തോന്നുന്ന ഒരുവാൽഉണ്ടു. അഞ്ചാം അംശത്തിന്റെ അറ്റത്തു അഗ്രം സൂചിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മണി ഉണ്ടു. ഈ മണിയിലാണു വിഷം ഇരിപ്പുള്ളതു. ഏതു സമയത്തും ഈ മണിയുള്ള വാൽ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ഗതിവേഗതയുള്ള ഒരു ജന്തുവാണെന്നു കണ്ടാൽ തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും ചെറിയ തേളുകൾക്കു മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും എന്നുവേണ്ട ഒരുഭാഗമായിട്ടും വളരെ വേഗത്തിൽ പായുവാൻ കഴിയും. ശരീരത്തിന്റെ അടിയിൽ അട്ടിയായിവെച്ച കടലാസ്സുപോലെ ശ്വസിപ്പാനുതകുന്ന അവയവം കിടപ്പുണ്ടു. ഇതുപോലെ ചെറിയ ചീപ്പുപോലെ

തോന്നുന്ന മറെറാരുജോട് അവയവവും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൻെറ പ്രയോജനമെന്താണെന്നറിയുന്നില്ല. ന്യൂസിലണ്ട് ദ്വീപിൽ തേളുകളില്ല. ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലുമാണ് തേളുകളിൽവെച്ച വലിപ്പമുള്ള കൂട്ടരെകാണുന്നതു. ചില കറുത്തതേൾ മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. തേളിനു മുൻഭാഗത്തു കണ്ണുകൾ വളരെ എണ്ണമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു നോക്കിനു നമുക്കു അതൊന്നും തെളിഞ്ഞു കാണുകയില്ല. എല്ലാതേളുകളും ഇരതെണ്ടുന്നതു രാത്രികാലത്തു മാത്രമാണു. ജീവനുള്ള പ്രാണികളെയാണു ഇവറെ പിടിച്ചുതിനുന്നതു. ഒരു പ്രാണിയെ കണ്ടാൽ, തൻെറ ശക്തിയുള്ള കൊറണ്ടുകൊണ്ടു പിടിച്ചുനിത്തി വാൽ വളച്ചു അതിനെ കുത്തികൊല്ലുന്നു. പ്രാണിവളരെ ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു കണ്ടാൽ രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അതിനെ കുത്തുന്നു. നമ്മുടെ വീടുകളിന്മേലും ചുമരിന്മേലും ചെറിയ വെള്ളത്തേളുകളെ കാണാറുണ്ടു. മദ്ധ്യസ്ഥലത്തിൽ ഇതിൻെറ കുത്തുകൊണ്ടിട്ടു മദിരാശിൽ നിന്നു ഒരു തമിഴൻ മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു. തേളിൽ ആൺ പെണ്ണെക്കാൾ ചെറുതാണു. ഇണചേർന്ന ആണിനെ, പെണ്ണു എന്തിനൊ എന്നറിഞ്ഞില്ല കടിച്ചു നുറുക്കിക്കളയും. കുട്ടികളെ കുറെ കാലത്തോളം പുറത്തേറി നടക്കും.

കള്ളത്തേൾ (Thelyphonur)

തേളിൻേറയും എട്ടുകാലിയുടേയും സ്വഭാവങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂടിയ രണ്ടുതരം ജന്തുക്കളിൽ ഒന്നു കള്ളത്തേളാ

ണും. ഇതിന്റെ തേളിന്റെ ആകൃതിയും ഉദരവും കൊറു ങ്ങയും ഉണ്ട്. എട്ടുകാലുകൾ തേളിനെപ്പോലെ ഇതി ന്നും ഉണ്ടെങ്കിലും മുൻജോടി കാലുകൾ നടക്കാനുപയോ ഗിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ഉരസ്സും ഉദരവും കൂടുന്നദിക്കു വ ളരെ അലുത്തിരിക്കും. സാക്ഷാൽ തേളിന്റെ ഒരേ വലി പ്പമാണ്. ശരീരം തേളിന്റെ മാതിരിതന്നെ നീണ്ടിട്ടാ ണ്. എന്നാൽ വാൽ തേളിന്റെ വാലിന്നത്ര തടിയി ല്ലെന്നുമാത്രമല്ല അതിന്റെ അറ്റത്തു വിഷക്കോപ്പുകളും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ കള്ളത്തേളെന്നു വി ളിപ്പാൻ സംഗതി. ഇതിന്റെ അഞ്ചുപത്തു കണ്ണുകളു ണ്ട്. ഏറ്റവും വലുതായാൽ നാലിഞ്ചിൽ അധികം നീ ളമുണ്ടാകയില്ല. തണുപ്പും നനവും ഉള്ള ദിക്കിലാണ് ഇവറ്റയ്ക്കു പാർക്കുവാൻ ഇഷ്ടം കാണുന്നതു.

വാലില്ലാത്തേൾ:—ഇതിന്റെ വാൽ കേവലംഇല്ല. കാ ലുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കൊറുങ്ങു വളരെ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞു അനേകം മുള്ളുകളുള്ളതാണ്. മുൻജോടി കാ ലുകൾ വളരെ നീണ്ടു അഗ്രം പ്രസ്സന്ധിനിപോലെ ബലമില്ലാതെ നേർമ്മനായിരിക്കും. കാഴ്ചയിൽ ഇത് ഒരു ജാതി എട്ടുകാലിയാണെന്നു തോന്നും. ഇതേമാതിരി എത്രയോ ചെറുതായ മറ്റൊരു വാലില്ലാത്തേളുണ്ട് പ ഴയ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടും.

എട്ടുകാലി അല്ലെങ്കിൽ ചിലന്തി:—ദേഹത്തിൽ മോതിരംപോലെയുള്ള പട്ടകളൊന്നും കാണുകയില്ല. മി ക്കവാറും സംഗതികളിൽ ദേഹം ആകപ്പാടെ വൃത്താകാ

രമായ രണ്ടു അംശമായി നിൽക്കുന്നതുകാണാം. മുന്നം ശത്തിലാണ് എട്ടുകാലുകളും നിൽക്കുന്നതു. വദനത്തി ന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നിൽക്കുന്ന രണ്ടു ഹനുക്കളിൽ വിഷസ്സഞ്ചിയും വിഷം കുത്തിയിറക്കുവാനുള്ള സൂചിയും ഉണ്ട്. ഓരോ ചിലന്തിക്കു എട്ടുകണ്ണുകളുണ്ടു. പൃഷ്ഠഭാ ഗത്തിൽ അഞ്ചോ ആറോ നൂൽസഞ്ചികയും ഉണ്ടു. ഏ റക്കുറയേ എല്ലാ ചിലന്തികൾക്കും നൂലുണ്ടാക്കാൻ സാധി ക്കും. ഈ നൂൽ നേർമ്മതകൊണ്ട് പട്ടുനൂലേക്കാൾ എത്ര യോ ലഘുവാണ്. ചിലന്തി ഈ നൂൽകൊണ്ടു ഒരു ഉറ ഉണ്ടാക്കി ആ ഉറയിൽ തന്റെ മുട്ടകൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കു ന്നു. ചില ചിലന്തികൾ വൃത്താകാരമായ ഈ ഉറ ത ങ്ങളുടെ ഉദരത്തോടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചു പോകുന്നേടത്തൊ ക്കെ പേറിക്കൊണ്ടുപോകും. ചിലന്തികൾ മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിലും കൂടിയേറി പാർത്തുവരുന്നുണ്ട്. ചിലതു വ ലയൊന്നും കെട്ടുന്നില്ല. അവിടേയും ഇവിടേയും നടന്നു ഈച്ചയേയോ, മറ്റു വല്ല ചെറുപ്രാണികളേയോ പിടി ച്ചുതിന്നും. ഈ ജാതി പകൽ സമയത്താണ് ഇരയും തെണ്ടി നടക്കുന്നത്. വലകെട്ടുന്ന ചിലന്തികൾ നമ്മു ടെ വീടുകളിൽതന്നെ അനേകം ജാതികളുണ്ടു. ചിലതു വലയിൽ കെണിയുന്ന ജന്തുക്കളെ അപ്പോൾതന്നെ പി ടിച്ചുതിന്നും. ചിലപ്പോൾ പ്രശംസാർഹമായ മുൻകരുത ലോടു കൂടെ മേലാൽ ആവശ്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഇവയെ നൂൽകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു ഒരേടത്തു തൂക്കിവെക്കും. വലി യൊരുതരം ചിലന്തി നമ്മുടെ വീട്ടിൽ അധിവസിക്കുന്നു ണ്ട്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ ഇതൊരു ഭയങ്കരനാ

ണെന്നകാര്യം ആരും മറക്കില്ല. ഇവൻ രാത്രിസമയത്തു മാത്രമേ ഇരതെണ്ടുകയുള്ളു. ആ സമയത്തു അതിജാഗ്രതയിൽ പറയുകയും വളരെ ഉയരത്തിൽ നിന്നു ചോടേ ചാടുകയും ചെയ്യാൻ ഇവനു ലേശം കൂസലുണ്ടാകയില്ല. കൂറകളാണ് അതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. ചെറിയ പക്ഷികളെ കൂടിപ്പിടിക്കുന്ന ചിലന്തികൾ അമേരിക്കയിൽ ഉണ്ടു. ചില ചിലന്തികൾ പാർക്കുവാനായി നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു കുഴിക്കു ഒരു മൂടിയും ഉണ്ടാക്കും. മൂടി എപ്പോഴും അടഞ്ഞ നിലയിൽ കിടക്കും. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ചിലന്തി അതു ഉന്തിത്തുറന്നു പുറത്തുവരും. തന്റെ ശത്രുക്കൾ വല്ലവരും മൂടി, പുറമെ നിന്നു തുറക്കാൻ യത്നിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽനിന്നു ഈ ചിലന്തി അതു അമർത്തിപ്പിടിക്കും. ചില ചിലന്തികൾ തിണ്ടിന്മേലൊ നിലത്തൊ ഉള്ള ഒരു തുളയിൽ അമർന്നിരിക്കും. ആ തുളയുടെ ചുറ്റോടുചുറും വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത മാതിരി അനേകം നൂലുകൾ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും പിണച്ചുകെട്ടും. ഒരുകണ്ണി മസ്ലീൻ വീണതാണെന്നു കാഴ്ചക്കു തോന്നും. വല്ലജന്തുക്കളും ആ വലയിൽ കെണിഞ്ഞാൽ തുളയിൽ സന്നദ്ധനായി നിൽക്കുന്ന ഈ ചിലന്തി ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ടു ചാടിവന്നു അതിനേയും എടുത്തു തന്റെ മടയിൽ പോകും. വെള്ളത്തിനടിയിൽ കൂടുണ്ടാക്കുന്ന ചിലധിക്കാരികളും ചിലന്തികളിൽ ഉണ്ടു ഇവ വലകൊണ്ടു ഏകദേശം ഒരു തീമ്പിളോളം പോരുന്ന കൂടുകെട്ടി അതിൽ എങ്ങിനേയൊ എന്നറിയുന്നില്ല വായു നിറയ്ക്കുന്നു. ഈ കൂടുകെട്ടുന്ന രീതിയും കെട്ടിയാലുള്ള നിലയും

കാണ്മാൻ വളരെ കൌതുകമുണ്ടാകും. കാൽ കണക്കിലേറെ നീണ്ടും, ശരീരം എത്രയോ ചുരുങ്ങിയും കാണുന്ന ചിലജാതിച്ചിലന്തികൾ ഉണ്ട്. ദേഹത്തിന്മേൽ പലനിറത്തിലുള്ള വരകളും പുള്ളികളും നിറഞ്ഞ ചിലന്തികൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ തന്നെഉണ്ട്. ഇവറ്റയുടെ പലമാതിരിയായ ആകാരങ്ങളും നിറങ്ങളും ജീവിതരീതിയും നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതു നമ്മുടെ അറിവിനും വിനോദത്തിനും ഒരുപോലെ ഉപയുക്തമാണെന്നു എല്ലാവരും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു. ചിലജാതിച്ചിലന്തികളിൽ ആൺ പെണ്ണിനെക്കാൾ ചെറുതാണു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ വേണ്ടില്ലെന്ന വിചാരത്തോടെ അടുത്തുവരുന്ന പുരുഷനെക്രൂടി സ്ത്രീ, പിടിച്ചുതിന്നാൻ മടിക്കയില്ല. എത്രയോ നിപുണന്മാരായ പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമെ, തങ്ങൾക്കു ജീവനാശം പിണയാതെ സ്ത്രീയെ ഒരു മാതിരി വശീകരിച്ചു ഭാര്യയാക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

ചെള്ളുകൾ:—ചില വണ്ടുകൾക്കും പട്ടുഭാഷയിൽ ചെള്ളുകൾ എന്നു പറയാറുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ പേർ കൊണ്ട് ഞാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ചെറുതും വലുതുമായിക്കാണുന്ന അനേകതരം പേനുകളും നായ്കളുടെ മേലും മറ്റും പറ്റിക്കിടക്കുന്ന ഉണ്ണികൾ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ജന്തുക്കളും മറ്റുമാണ്. ചിലത് നേത്രഗോചരമാകാത്തവിധത്തിൽ ചെറുതും ചിലതു കടലക്കയേക്കാൾ വലുതുമായിരിക്കും. എല്ലാറ്റിനും എ

ട്ട പാദങ്ങൾ ഉണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ സ്ഥൂലതക്കനുസരിച്ച് ചിലതിനു കാൽ ദീഘ്ം കാണുകയില്ല. ഈ വംശത്തിൽപെട്ട എല്ലാ ജാതിജന്തുക്കളും, മറ്റൊരോ ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ കടന്നുകൂടി ചോരയും കുടിച്ചു ജീവകാലം കഴിച്ചുവരുന്ന പ്രാണികളാണ്. മനുഷ്യരും ഇവറ്റയുടെ ബാധയിൽ നിന്നു വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. പെണ്ണുങ്ങളുടെ തലമുടിയിൽ കാണുന്ന പേൻ ഈ ജാതിക്കാരനാണ്. മനുഷ്യന്റെ തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടി ചൊറിയുണ്ടാക്കുന്ന ദുഷ്ടാത്മാവ് വലിപ്പത്തിൽ പേനിന്റെ അത്രകാണുകയില്ല. നായയുടെ ദേഹത്തിന്മേലും ആട്ടിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലും വലിയ ഉണ്ണികളേക്കാണാം. ഇവറ്റയൊക്കെ, കണ്ടാലറച്ചുപോരുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. കോഴിയുടെ പൂവിന്മേൽ നിറയെപൊതിയുന്ന കോഴിപ്പേൻ കറുത്ത ഒരു കുത്തുപോലെ തോന്നത്തക്കവണ്ണം ചെറുതാണ്. അതു വളരെ നല്ലവണ്ണം ചാടും. അടുത്തുചെന്നാൽ മനുഷ്യദേഹത്തിന്മേലും ചാടി വീണു രക്തപാനം ചെയ്വാൻ മടിക്കുകയില്ല. എലികളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വന്നു നിറയുന്ന നേത്രഗോചരങ്ങളില്ലാത്ത ചെറു പേനുകളാണ് മഹാമാരി എന്ന ഭയങ്കര രോഗത്തെ മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കുന്നതു. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചാൽ ഇവറ്റയും കേവലം നിസ്സാരന്മാരല്ലെന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം.

വർഗ്ഗം 6. ചേരട്ട (തേരട്ട)

സാധാരണചേരട്ട:—രണ്ടു മീശയും ചുകന്നു നീണ്ട ദേഹവും അനേകം ചെറിയ കലുകളുള്ള ഒരു പ്രാണിയാണ് അറപ്പുതോന്നിക്കുന്ന ചേരട്ട. അനേകം ചെറുകാലുകളുണ്ടെങ്കിലും ഗതിവേഗത ജാസ്തിയില്ല. ഇത നടക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ തീവണ്ടി പോകുന്ന രീതിയോർത്തുപോകുന്നു. പൂഴിയിൽ കൂടെപോകുമ്പോൾ തീവണ്ടിപ്പാതപോലെ ഇതിന്റെ കാലിന്റെ പാടുകിണും. ചേരട്ടയിൽ ആണും പെണ്ണും ഉണ്ട. ഇവറ മുട്ടയിടുന്നത് ഉണക്കചാണ്ടിയിലും കരിച്ചോലയിലും മറുമാണ്. മഴക്കാലത്തു മനുഷ്യരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ഇഴഞ്ഞുവരാതിരിക്കില്ല. എത്രതന്നെ വലിച്ചെറിഞ്ഞാലും വീട്ടിനു നേരെയായിരിക്കും നൂലിട്ടപോലെ പാഞ്ഞു വരുന്നത്. തലയിന്മേൽ സ്പഷ്ടമായി രണ്ടു കറുത്ത കുത്തുകാണുന്നത് കണ്ണുകളുതന്നെയാണ്. ദിഷ്ടമുള്ള തെങ്ങിന്റെ ഉണങ്ങിയ കൊതുമ്പിലിന്റെ ഉള്ളിൽകൂട ചേരട്ടകളെക്കാണുന്നതുകൊണ്ട മന്ദഗതിയാണെങ്കിലും വളരെ ഉയരത്തിൽ പോകുന്നതിനൊന്നും കൂസലില്ലാത്തവറയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഓലപ്പുരയുടെ ഓലകളുടെ ഇടയിൽ ഉണക്കോല തിന്നു സ്ഥിരവാസം ചെയ്യുന്ന ഈ ജന്തുക്കളാണ് വീട്ടിൽ ചോച്ചുവരുത്തുന്നത്. ഇതിന്റെ ദേഹം മനുഷ്യദേഹത്തോടമത്തിയാൽ

പൊള്ളിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ദേഹത്തിന്മേൽ എന്തോ ഒരു വക വിഷം കിടപ്പുണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാം. പാലക്കാട് മുതലായ ദിക്കുകളിൽ കറുത്ത വരകളുള്ള ചേരട്ടകളേയും കാണുന്നുണ്ട്. ചേരട്ട വംശത്തിൽ വളരെ നീളവും തടിയുമുള്ള ജന്തു കരിമ്പേരട്ടയാണ്. ഇതു ഒരിക്കലും വീടുകളിൽ വരാറില്ല. എന്നാൽ വയനാട്ടിലെ ചില പെരുന്തടിയന്മാർ വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ വരാനും മടിക്കാറില്ല. പറമ്പുകളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും കരിമ്പേരട്ടയെ സുലഭമായിക്കാണാം. ചത്ത ഒരു അരണയെ അനേകം കരിമ്പേരട്ടകൾ ഒത്തുകൂടിത്തിന്നുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചേരട്ടകളെ ചില സമയം കോഴികളും വളരെ ഉല്ലാസം തവളകളും തിന്നാറുണ്ടെങ്കിലും ഇവറ്റയുടെ വലിയ ശത്രു ഉടുമ്പാണ്. ഒരിഞ്ച് നീളമുള്ള ഒരു വക ചേരട്ടയുണ്ട്. ഇത് ഉപദ്രവിച്ചാൽ, സാധാരണ ചേരട്ടയേപ്പോലെ പുള്ളിപോലെ ചുറയാത്തെ, ഉണ്ടപോലെ ഉരുണ്ടുകളയും. ചേരട്ടയുടേയും പഴുതാരയുടേയും ആകൃതി സമ്മേളിച്ചു കാണുന്ന ഒരു ജന്തു ഉണ്ട്. ഇതു ഇരട്ടക്കാലൻ പഴുതാരയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അംശത്തിന്മേൽ ഓരോ ജോടു കാലിനുപകരം ഈരണ്ടു ജോടു കാലുകൾ കാണാം. നനഞ്ഞ സ്ഥലത്തു കിടക്കുന്ന കല്ലുകളുടെ ചുവട്ടിലാണ് ഇവറ്റ അധിവസിക്കുന്നതു. ഇവറ്റയിൽ ചിലതിനു കണ്ണു കേവലം ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിനെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാദിക്കിലും കാണാം.

വർഗ്ഗം 6. പഴുതാര (കരങ്ങാണി) വംശം.

മുഖത്തു അല്പം നീണ്ട രണ്ടു സംവേദിനികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ദേഹം പല കഷ്ണങ്ങളായി അംശിച്ചപോലെ തോന്നും. കാലുകൾ എത്ര അധികം ഉണ്ടായാൽ കൂടി ഓരോ ഭാഗത്തു ഒറ്റ സംഖ്യയല്ലാതെ ഇരട്ടസംഖ്യ ഉണ്ടാകയില്ല. 15 മുതൽ 121 വരെ ഓരോ ഭാഗത്തു കാലുകളുള്ളവറ്റയേ കാണും. കണ്ണുകൾ ഓരോഭാഗത്തു ചെറിയ ഓരോ കൂട്ടമായിനിൽക്കും. ഹനുക്കളിൽ കൂത്താനുള്ള കോപ്പും ചിലതിനു വിഷസ്സഞ്ചിയും ഉണ്ടാകും. കാലിനു ആറേഴ സന്ധികളുണ്ടാകും. ഓരോന്നിന്റെ അറ്റത്തു സൂചിപോലെ കൂത്ത ഓരോ മുള്ളുമുണ്ടാകും അവസാനത്തെ ഒരു ജോട് കാലിനു വലിപ്പം ജാസ്തി ഉണ്ടാകും.

നീണ്ടകാലൻ പഴുതാര:—(Scutigera) സംവേദിനികൾ വളരെ നേരിയതും നീണ്ടതുമാണ്. കാൽ പതിനഞ്ചുജോടുണ്ട്. മുൻകാലുകൾ ദേഹത്തിന്റെ അത്ര മാത്രമേ ദീഘ്രമുണ്ടാകയുള്ളു എങ്കിലും പിന്നോട്ടു ചെല്ലുന്തോറും കാലുകൾക്കു നീളം ജാസ്തികാണുന്നു. അവസാനത്തെ കാൽ ശരീരത്തെക്കാൾ എത്രയോ നീളമുള്ളതാണ്. ഇഴയുമ്പോൾ പഴുതാരയെപോലെ ഉദരം നിലത്തു തട്ടുകയില്ല. ശരീരം കാലുകളിന്മേൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ് ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നത്. ശരീരം കഷ്ടി

ച്ചൊരിഞ്ഞു നീളമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന ചില ജാതിക്കു ഇതിലും എത്രയോ അധികം നീളംകാണും. നിറം കറപ്പും മഞ്ഞയുമാണ്. ഇവറ ഈച്ച മുതലായ ചെറുപ്രാണികളേയാണ് തിന്നുന്നത്.

പഴുതാര:—ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ജന്തുവാണ്. മലയാള ജില്ലയിൽ കാണുന്ന പഴുതാര നാലിഞ്ചുനീളമേ കാണുകയുള്ളു എങ്കിലും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ഒരടി നീളമുള്ള മല്ലന്മാരും ഉണ്ട്. സാധാരണ രാത്രികാലത്തമാത്രമേ ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കയുള്ളു. കല്ലിന്നുള്ളിലും വീടുകളുടെ ചുമരിന്നുള്ള വിടകളിലും മേൽപുരകളിലും മറ്റുമാണ പഴുതാര പകൽ സമയം ഒളിച്ചുകൂടുന്നത്. ഭക്ഷണം പ്രാണികൾ തന്നെയാണ്. കൂറ, വണ്ട്, ഇര, മുതലായവയൊക്കെ ഈ വിഷവാഹിയായ ജന്തുവിന്നു ആഹാരമായിതീരുന്നു. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോകയില്ല. പല്ലി, ചുണ്ടലി മുതലായ തങ്ങളേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളേകൂടി ഇവറ കൊന്നുതിന്നും. അല്പം നനവുള്ള സ്ഥലത്തു പെണ്ണ് ഒരു കൂട്ടം മുട്ടയിട്ടും കുട്ടികൾ വിരിയുന്നവരെ അതിന്മേൽ കിടക്കും. കുട്ടികൾ സ്വന്തയത്നത്തിന്മേൽ ആഹാരം പിടിപ്പാൻ ശേഷിയാകുന്നവരെ തള്ളയുടെ രക്ഷയിലായിരിക്കും. പഴുതാര കൂടക്കൂടെ തോൽ അഴിഞ്ഞുവീണിട്ടാണ് വളരുന്നത്. ഒരു ഉറുമ്പു തന്റെ മീശകൊണ്ടു കടിച്ചാൽ, അവിടം വിട്ടു പായുന്നതിന്നു മുകരം, പഴുതാര, മുഖം നിലത്തു കുത്തി ഉറുമ്പി

ന്റെ കടി വിട്ടുമാറാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ഉറുമ്പ കടിവിടുകയില്ല. ആ സമയത്തു പട്ടാളംപോലെ ഉറുമ്പുകൾ എത്തി പഴുതാരയെ പൊതിഞ്ഞു, മടയിലേക്കു ഇഴച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതുകാണാം. കോഴികളും ചെറിയ പഴുതാരകളെ കൊത്തി വിഴുങ്ങും.

നീളൻപഴുതാര:—ഉടൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ് ശരീരത്തിനുമേൽ 39 മുതൽ 100 ൽ ചിലപ്പോഴും അംശങ്ങൾ കാണും. പതിനാലു ചെറിയ കണ്ണുകൾ യോജിച്ചുകൂടിയതാണ് ഇതിന്റെ നീണ്ട മീശ. ഇതു ഭൂമിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഇരകളെപ്പോലെ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആഹാരവും ഇരകൾ തന്നെയാണ്. തങ്ങളേക്കാൾ തടിച്ച ഇരകളെകൂടി ഇവറ്റ പുളഞ്ഞുകടിച്ചു കൊല്ലുന്നു.

തൊട്ടാറൊട്ടി:—ഇതിന്റെ ദേഹം നൂൽപോലെ മെലിഞ്ഞു നീണ്ടിട്ടാണ്. തല നിൽക്കുന്ന മുൻഭാഗം പിൻഭാഗത്തേക്കാൾ എത്രയോ നേരിയതാകുന്നു. ഇവറ്റയെ പതിവായിക്കണ്ടുവരുന്നതു വീടുകളിലെ ചുമരിന്മേലാണ്. ശരീരത്തിനു ചിലപ്പോൾ ഒരു മാതിരി പച്ചനിറമായ ഉളിച്ചൽ കാണും. ഇത് കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം ഈ ജന്തു വളരെ വിഷവാഹിയാണെന്നു നാട്ടുകാർ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നത്. ഇതിൽ എത്രുണ്ടു പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു പരിശോധിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന സംഗതിയാണ്.

വക്കം 7. ഷഡ്പാദങ്ങൾ.

പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായരവർകളുടെ കൊതുകും മലമ്പനിയും എന്ന വിശിഷ്ടപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കൊതുകിന്റെ നിർമ്മാണരീതി ഒരു മാതൃക ഷഡ്പാദപ്രാണിയുടെ നിർമ്മാണരീതിയായി സാമാന്യം വിചാരിക്കാം. ഷഡ്പാദപ്രാണിയുടെ ശരീരം, ശിരസ്സ്, ഉരസ്സ് ഉദരം ഇങ്ങിനെ മൂന്നുഭാഗങ്ങളാക്കാം. ശിരസ്സിൽ കണ്ണും സംവേദിനിയുമവും, ശബ്ദഗ്രഹണാവയവമായ ചുണ്ടികാം മുതലായവയും ഘ്രാണങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ഉരസ്സ് ചിലപ്പോൾ, മേലെ ഒരു പരിചകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുമെങ്കിലും അതിന്റെ മേൽഭാഗത്തു ഒന്നോ രണ്ടോ ജോട് ചിറകും അടിയിൽ ആറുപാദങ്ങളും നിൽക്കുന്നു. ഉദരത്തിന്മേൽ മോതിരങ്ങൾ യോജിച്ചുവെച്ചപോലെ തോന്നുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നുണ്ടു. യാതൊരു പാദങ്ങളും ഇതിന്റെ ചുവട്ടിൽ കാണുകയില്ല. ഷഡ്പാദങ്ങൾ ശ്വസിക്കുന്നതു വലക്കെട്ടപോലെ ശരീരത്തിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന വായുക്കുഴലുകളിൽ കൂടെയാണു. വായുക്കുഴലുകളുടെ പുറത്തേക്കുള്ള ദ്വാരങ്ങൾ ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള ഓരങ്ങളിലാണ് നിരന്നു നിൽക്കുന്നതു.

ഷഡ്പാദങ്ങളുടെ മറെറാരു വിശേഷവിധി, അവറ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കുകളുടെ വർണ്ണത്തിന്നനുക

രിച്ച ശരീരധാരണമാകുന്നു. പച്ചിലപോലെയും ഉണ
ക്കിലപോലെയും, ചെറിയ പുള്ളിപോലെയും, പൂപ്പുപോ
ലെയും മുള്ളുപോലെയും, പുഷ്പംപോലെയും ഓരോ ജന്തു
ക്കളും അമന്തുകാണുമ്പോൾ, അവിടെയെങ്ങാനും ഒരു
പ്രാണി ഇരിപ്പുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം എത്രതന്നെ നോ
ക്കിയാലും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നകാര്യം സംശയമാണ്.
ചരലിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടുകളും നിശ്ചലചലന്മാരാ
യിക്കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു കഷണം ചരലെന്നല്ലാതെ വ
ണ്ടെന്നാക്കും തോന്നുകയില്ല.

ഷഡ്പാദങ്ങൾക്കു ഇതിലും രസകരമായ മറെറാരു
വിശേഷവിധികൂടിയുള്ളതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ വ
ട്ടുകളവാൻ പാടില്ല. ഒരു ഷഡ്പാദം മുട്ടയിട്ടാൽ
അതിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതു ഷഡ്പാദത്തെ
പോലെ ഒരു പ്രാണി അല്ല. ഷഡ്പാദത്തോടു യാ
തൊരു സാദൃശ്യമില്ലാത്ത ഒരു പുഴുവാണ്. (Cater-
Piller) ഇതു പച്ചിലയോ, അല്ല, അതു അധിവസിക്കു
ന്ന സ്ഥലത്തിനനുസരിച്ച മറെറാവല്ല സാധനമോ
തിന്നുവളരുന്നു. പൂർണ്ണവളർച്ച തികഞ്ഞു എന്നുകാണു
മ്പോൾ, ഈ പുഴു യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ, ഒരു ദിക്കിൽ
തപസ്സുചെയ്യുമ്പോലെ നിശ്ചേഷ്ടനായി ബോധംകെട്ട
പോലെ കിടക്കും. അതു സമയത്തു ഈ പുഴു, തൻെറ
ശരീരത്തിന്മേൽനിന്നു തന്നെ പുറപ്പെട്ടു, ക്രമണ പൂ
ർത്തിനായിത്തീരുന്ന ഒരു ഉറകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

ഈ നിലയിൽ കിടക്കുന്ന പുഴുവിനു "രുചിരകദശ" എത്തി എന്നാണ് അറിയേണ്ടതു. ഇങ്ങിനെ കുറെകാലം കിടന്നതിന്റെ ശേഷം, ഈ ഉറപൊട്ടി, അതിൽനിന്നു മുമ്പു മുട്ടയിട്ടിരുന്ന ഷഡ്പാദംപോലെയുള്ള ഒരു പ്രാണിപുറത്തിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ, ചാണകക്കുണ്ടിൽ കാണുന്ന വലിയ പുഴുക്കളും, ഇലകളിന്മേൽ കാണുന്ന പച്ചപുഴുക്കളും പുള്ളിപ്പുഴുക്കളും കമ്പിളിപ്പുഴുക്കളും എല്ലാം ഓരോതരം ഷഡ്പാദപ്രാണിയുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു ദശമാത്രമാണെന്നേ ഗ്രഹിപ്പാനുള്ളൂ.

ഷഡ്പാദപ്രാണികളിൽ എത്രജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ഭൂമിയിലുള്ള ബാക്കി എല്ലാജാതി ജന്തുക്കളെക്കാൾ അധികമുണ്ടെന്നു കാണുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ രണ്ടരലക്ഷത്തിലും അധികം ജാതി ജന്തുക്കളെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ വാഷിങ്ങ്ടംപ്രഭുവിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മനുഷ്യക്കു നൂറിനു പത്തുവീതമായിട്ടേ ഈ ജന്തുക്കളെ അറിവായി വന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നാണ്. ജാതികളുടെ എണ്ണംകൊണ്ടും അസംഖ്യതകൊണ്ടും കൂടാതെ ഷഡ്പാദങ്ങൾ വേറെപ്രകാരത്തിലും നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു. വർണ്ണങ്ങളുടെ പോഷണംകൊണ്ടും വൈചിത്ര്യംകൊണ്ടും, രീതികൊണ്ടും ആകൃതിയുടെ സൌന്ദര്യംകൊണ്ടും ചിലജാതി ജന്തുക്കൾ മോടിയുള്ള പക്ഷികളെ

ക്കൂടി വിസ്മരണമാരാക്കുന്നുണ്ട്. താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ചുരുചുരുപ്പിലും ദേഹബലത്തിലും ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിലെ മറെറല്ലാജാതി ജന്തുക്കളേയും കാഴ്ത്തിനിത്തുന്നുണ്ട് എന്നതു ഒരിക്കലും അതിശയോക്തിയല്ല. വെറും പച്ചപ്പരമാത്മാണ്. ഒരു അണുങ്ങിനു (Flea) ചാടാൻ കഴിയുന്നത്ര ഒരു മനുഷ്യനു ചാടാൻ സാധിച്ചാൽ നൂറടി ഉയരത്തിൽ ചാടാൻ അവനു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു കീരാങ്കിരിയെപോലെ (Cicadas) ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യസാദ്ധ്യമായാൽ അവന്റെ ശബ്ദം നൂറുനാഴിക ദൂരത്തോളം വ്യക്തമായി കേൾക്കാവുന്നതാണ്. വിവേകമാണെങ്കിൽ ചെറിയ ഉറുമ്പിൽനിന്നുകൂടി സാരവത്തുക്കളായ അനേകം പാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചെറുതരം ജന്തുക്കളാകകൊണ്ടു ഇവറെയെനോക്കി മനസ്സിലാക്കിയവർ സാധാരണന്മാരിൽ വളരെ ചുരുങ്ങും.

ഷഡ്പാദങ്ങളെ നമുക്കു അനേകം ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. മൂട്ട 2. ചിതൽ മുതലായവ 3. വണ്ടു 4. പാറ്റ 5. ദ്വിപത്രി അല്ലെങ്കിൽ ഈച്ച 6. വേട്ടാളൻ മുതലായവ.

1-ാം ഉപവർഗ്ഗം മൂട്ട.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ അനവധി ജന്തുക്കൾ അടങ്ങിപ്പായിട്ടുണ്ട്. കാന്തികൊണ്ടും വർണ്ണംകൊണ്ടും ചില

ജാതികൾ പൂമ്പാറാകളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുമെങ്കിലും കാഴ്ചക്കു അറപ്പുതോന്നുന്ന ചിലജാതികളും ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ട്. ഈ ജന്തുക്കൾ ജനനത്തിൽ രൂപാന്തരദശ കാണിക്കുന്നില്ല. വദനത്തിൽ, പ്രപോഷിണി എന്ന ഒരംഗം ആഹാരമായിത്തീരുന്ന സാധനത്തിന്മേൽ താഴ്ത്തുന്നു, അവിടുന്നു സത്തു വലിച്ചെടുക്കാനും ഉതകുന്ന ഒരു തുമ്പിക്കൈപോലെ മൂട്ടവംശത്തിലെ എല്ലാജാതികൾക്കും ഉണ്ട്. ചിലജാതിയിൽ പെണ്ണിനും, മറ്റുചില ജാതിയിൽ ആണിനും പെണ്ണിനും, ചിറകുണ്ടാകയില്ല. ചിറകുള്ള ജാതികളിൽ മുൻചിറകു തടിച്ചതായും പിൻചിറകു നേരിയതായുമിരിക്കും ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പതിനെണ്ണായിരത്തിൽപുറം. ജാതികളെ കണ്ടറിവായിട്ടുണ്ട്. മൂട്ടകളെ കരയിലും വെള്ളത്തിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. കരയിലുള്ളവറ്റയുടെ സംവേദിനികൾ മിനുട്ടിട്ടാണെങ്കിലും, വെള്ളത്തിലുള്ളവറ്റയുടേതു കൂടുതായി പുറത്തുകാണുവാൻതന്നെ പ്രയാസമുള്ള സ്ഥിതിയിലാണ്. മൂട്ടകൾക്കു രണ്ടു കണ്ണുകളുണ്ട്. ഉരസ്സിന്റെ മുന്നംശം വളരെ വലുതാകകൊണ്ടു തല അതിൽ താണുപോയപോലെ തോന്നും. എല്ലാജാതി മൂട്ടകൾക്കും ഉദരത്തിൽ ഓരോമാതിരി ഗ്രന്ഥികൾ ഉണ്ടാകുന്ന കോപ്പുകളുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥികാരകനായ അംഗത്തിന്റെ പുറത്തേക്കുള്ള ദ്വാരങ്ങൾ രണ്ടും ഉരസ്സിന്റെ മദ്ധ്യാംശത്തിലാണ്. നാം കിടപ്പാനും ഇ

രിപ്പാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ, പാപ്പിടങ്ങളാക്കി, നമ്മുടെ ചോരയും കുടിച്ചു കാലംകഴിക്കുന്ന ചെറിയ ചുകന്ന മൂട്ടകളെ കാണാത്തവരാരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതിന്നു ചിറകുകളില്ല. ഒരേടത്തു അനേകം മൂട്ടകളിടുന്നതുകൊണ്ടു ഇവറ ഒരേടത്തു ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു പെരുകും. ഇതിന്റെറശത്രു ഉറുമ്പും തണുപ്പുകാലവുമാണു. കാളഹസ്സാർ എന്ന അപായകരമായ പനിയുടെ ബീജങ്ങൾ ഈ ജാതി മൂട്ടയുടെ ദേഹത്തിലാണുപോലും ഇരിക്കുന്നതു. ആകൃതിയിൽ ഏകദേശം കുറയേപ്പോലെ തോന്നുന്നതും മാക്രിക്കണ്ടൻ എന്നു ചിലേടത്തു വിളിച്ചുവരുന്നതുമായ ഒരുവക മൂട്ടകളുണ്ടു. ഇതിന്റെമീശ ഒരു മാതിരി നീണ്ടിട്ടാണു. പഴുത്തമാങ്ങയുടെ അണ്ടിയിന്മേൽ ഇവറ പൊതിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതുകാണും. ഉദരം ചുകന്നിട്ടാണു. പുറമെകാണുന്നനിറം ചുകപ്പോ, കറുപ്പോ അല്ല. ഈരണ്ടു നിറത്തിന്റേയും മിശ്രാവസ്ഥ കാണിക്കുന്ന ചില കുത്തുകളും പുള്ളികളും തന്നെയായിരിക്കും. ഉപയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ നീണ്ടപ്രോപോഷിണി, കിടക്കയിലേ മൂട്ടയേപ്പോലെ മടക്കി, ഉദരത്തോടു ചേത്തിട്ടാണു വെക്കുന്നതു. ഇതു കൊട്ടക്കയുടെ ഉറപ്പുള്ള പുറന്തോടിൽകൂടി ഇതിന്റെറ പ്രപോഷിണിതാഴ്ത്തി ഉള്ളിലേ കാമുതിന്നും. ഓരോ കൊട്ടക്ക ഇങ്ങിനെ കുത്തിപ്പൊക്കിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ടു ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ ചിലർ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടു

ണ്ടു. നേരിയ ഒരു പ്രപോഷിണിയിൽ ഏകനായുള്ള ഒരു കൊട്ടക്ക കുത്തിയെടുത്തു നടക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും പ്രശംസാവഹമായ ഒരു ശക്തി പ്രദർശനമാണു.

ചെടികളിന്മേലും നിലത്തും അധിവസിക്കുന്ന പിന്നേയും അനേകം ജാതി മൂട്ടകളുണ്ടു. ചിലതു സസ്യങ്ങളുടെ നീരും, മറു ചിലതു നായാടിക്കിട്ടുന്ന ചെറുപ്രാണികളുടെ നീരും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. പ്രപോഷിണി മാത്രമേ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു ഇവറ്റക്കു യാതൊരു സാധനവും കടിച്ചിട്ടോ മെതിച്ചിട്ടോ തിന്നാൻ സാധിക്കയില്ല. ദ്രാവകനിലയിലല്ലാതെ കട്ടിനിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന യാതൊന്നും ഇവറ്റയ്ക്കു തിന്നുകൂടാ കുമ്പളക്കൊത്തൻ എന്നുവിളിച്ചുവരുന്ന മൂട്ട നമ്മുടെ ദേഹത്തിലെങ്ങാനും പറന്നു വീണാൽ അതിന്റെ വല്ലാത്ത ചൂര് വളരെനേരത്തോളം വിട്ടുപോകുന്നതല്ല വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ചിലമൂട്ടയുടെ ദേഹം വളരെ നേരിയതും കാലോ വേണ്ടതിലും എത്രയോ അധികം നീളമുള്ളതുമാകുന്നു. ചിലതിന്റെ ഉദാഹരണം നീണ്ടു, നേമ്മനായ ഒരു ശ്രുരിപോലെ നില്ക്കുന്നതുകാണും.

കീരാങ്കീരി:—(Cicadas) കാട്ടിന്റെ അടുത്തു പാർത്തുവരുന്നവക്കുമാത്രമേ ഈച്ചയെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഈ മൂട്ടയുടെ ദുസ്സഹമായ ശബ്ദംകേട്ടു പരിചയമാവാനിടയുള്ളു. ദേഹത്തിന്റെനിറം, അതുനില്ക്കുന്ന മരത്തോ

ലോട്ടുവളർച്ചയുണ്ടാകും. മുൻചിറകുകൾ, നേരിയതും, ഉള്ള കാണുന്നവയും (Transparent) പക്ഷിത്തൂവലിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഉള്ള രേഖകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയും മടക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോഭാഗത്തു വന്നുനിൽക്കുന്നവയുമാണു. പ്രപോഷിണി നീളംകുറഞ്ഞ ഒരു കട്ടാരംപോലെ ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു മടക്കിവെച്ചിരിക്കും. ദേഹത്തിനു ഒരുമാതിരി സ്ഥൂലതയുണ്ടു. ശബ്ദംകൊണ്ടുള്ള അസഹ്യത മതിയെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ മറെറാ, ഇതിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു യാതൊരു ദുർഗ്ഗന്ധവും പുറപ്പെടുന്നില്ല. തല പരന്നു നീളം കുറഞ്ഞതാണു. മിക്കതും ചെടികളുടെ നീർകുടിച്ചിട്ടാണു ജീവിക്കുന്നത് മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞു പൂണ്ണവളർച്ച എത്തുവാൻ പതിനേഴുകൊല്ലം വേണ്ടിവരുമെന്നുകണ്ടിരിക്കുന്നു. പെണ്ണിനു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാനുള്ള കോപ്പുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഭർത്താവിനു തലയണമന്ത്രം മുതലായ ദ്രോഹങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാവാനിടയില്ല. തൂപ്പൽപോലെ മൊയിലാഞ്ചിച്ചെടിയിന്മേലും മറും നരച്ചുകാണുന്ന പദാർത്ഥം, ഒരുതരം കീരങ്കീരി തന്റെ സന്താനത്തെ പുലർത്താനായി അതിനെ പൊതിഞ്ഞുവെക്കുന്ന ഒരുതരം ആഹാരം മാത്രമാണു. ആഹാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ബീജംപോലെ സന്താനം കിടക്കുന്നുണ്ടാകും.

മിന്നാമ്മിനുങ്ങി:—ഇതാണു രാത്രികാലത്തു ഒരുകൂട്ടം തീജ്വാലപോലെ പറന്നുകളിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ.

ചിലതിന്റെ ശരീരം വിചിത്രവർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിപ്പെട്ടതായിരിക്കും. മെലിഞ്ഞു നീണ്ട ദേഹത്തിന്റെ പൃഷ്ഠഭാഗത്താണു മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവയവം കിടക്കുന്നതു. ഇവറ്റ മരങ്ങളിൽ ഓരോവലിയകൂട്ടമായി കൂട്ടുകയും, പെട്ടെന്നു ഒക്കെപ്പാടെ മിന്നുമ്പോൾ മരം കത്തുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകയുംചെയ്യും. ഏഷ്യകാരും അവറ്റയുടെ കൂട്ടിൽ വിളക്കായുപയോഗിക്കാൻ മിന്നാമിനുങ്ങിയെ കൊത്തിക്കൊണ്ടു വെക്കാറുണ്ട്. ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിൽ ചിലർ കാലിന്റെവിരലിന്മേൽ രണ്ടുമൂന്നു മിന്നാമിനുങ്ങികളെകെട്ടി ചൂട്ടിന്റെ ആവശ്യം നിവർത്തിച്ചുപോരുന്നു.

ബാലൻമൂട്ട:—ഇതിന്റെ താമസം പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉള്ളിലാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ആഹാരം കടലാസ്സുതന്നെയാണ്. കടലാസ്സുണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൻമുമ്പേ ഇവൻ ജീവൻ രക്ഷിച്ചുപോന്നതു എങ്ങിനെയെന്നു എനിക്കു ഊഹിക്കുപോലും വയ്യാതായിരിക്കുന്നു. അസാരം നോട്ടക്കുറവു വന്നുപോയാൽ പുസ്തകങ്ങൾ ആകപ്പാടെ ഈ ജന്തു തിന്നുതുളച്ചതായി കാണും. ശരീരം ഒരുതരം വെള്ളപ്പൊടികൊണ്ടു മൂടി ഇയ്യംപോലെ മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വാലിന്റെ ഭാഗത്തും രണ്ടുമൂന്നു മീശകളുണ്ടായിരിക്കും.

ഷഷ്ഠപ്പാദവൃത്തിൽ
2-ാം ഉപവൃത്തം.
ചിതൽ മുതലായവ.

വിശറിച്ചിറകൻപാറ്റ:—കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു ചെറിയ പൂമ്പാറ്റയപ്പോലെ ഇരിക്കും. മുന്നിലെ ഒരു ജോട് ചിറക് അതുകുതിയിൽ നെല്ലിച്ചപ്പുപോലെ ഇരിക്കും. പിന്നിലുള്ള ഒരുജോട് ചിറക് നല്ല വീതിയുള്ളതും കടലാസ്സിന്റെ വിശറിപോലെ മടക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. തല ചെറുതാണ്. അതിന്മേൽ അനേകം ചെറുമണികൾ കോർത്തുവെച്ചതുപോലെ ഇരിക്കുന്ന, നീണ്ട സംവേദിനികളുണ്ടു. കാലുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവറ്റ പറന്നുകളിപ്പാൻ പുറപ്പെടുന്നതു രാത്രിയാണു. വിളക്കുണ്ടാൽ വീടുകളിലും പ്രവേശിക്കും. ഇവറ്റ മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളത്തിലാണു. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴുവിന്റെ ശരീരം പഴുതാരയുടെ ശരീരംപോലെ അനേകം പട്ടകൾ യോജിച്ചുവെച്ചപോലെ ഇരിക്കും. തലയുടെപിന്നാലെ നിൽക്കുന്ന മൂന്നുപട്ടകൾ, തലപോലെതന്നെ കരിമ്പുകപ്പുനിറമായിരിക്കും. ഈ മൂന്നു പട്ടകളുടെ അടിയിലാണു മൂന്നു ജോടു കാലുകളുള്ളതു. പിന്നെയുള്ള ഒമ്പതുപട്ടകളും വെളുത്തു മൃദുവായി ഉള്ളുകാണുംപോലെയുള്ളവയാണു. ഉദരത്തിന്റെ പട്ടമേൽ കാണുന്ന ചെറിയ നാരുകളെക്കൊണ്ടു വെള്ള

ത്തിൽവാഴുന്ന ഈ പുഴു ശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പുഴുക്കളുടെ വിശേഷവിധി, അവറ്റയ്ക്കു അധിവസിക്കാൻ, ഉറപോലെതോന്നുന്ന ഓരോ കൂടുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണു. ശരീരത്തിന്മേൽ പശപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സാധനമുള്ളതുകൊണ്ടു, മണൽകൊണ്ടോ, ചെറിയ ചരൽകൊണ്ടോ, പടത്തിവെച്ചപോലെ തോന്നുന്ന ഭംഗിയുള്ള കൂടുകൾ, വളരെ വൃത്തിയായി ഈ ചെറിയപുഴു ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ കൂട്, ഇലകളുടെ ചെറിയ കഷണങ്ങൾ നെടുനീളത്തിൽ ഓരോരോ പരന്ന മോതിരങ്ങൾനിൽക്കുമ്പോലെ തോന്നത്തക്കവണ്ണം പറ്റിച്ചിട്ടാണു. ചിലതു എത്രയോചെറിയ അച്ചുകളുടെ തോടുകൾ കൊണ്ടാണു തന്റെ കൂടുണ്ടാക്കുന്നതു. കൂടിന്റെ ഒരറ്റത്തു ഒരു തുളയുണ്ടു. അതിൽക്കൂടെ പുഴുവിന്റെ തലയും കാലുകളും പുറത്തു തള്ളുന്നു. മുഴുവൻ വലിപ്പമെത്തിയാൽ, പുഴു, തന്റെ ഉറയുടെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന അറ്റവും അടച്ചു നിശ്ചേഷ്ടനായി ഒരേടത്തു കൂടുന്നു. ഉറപൊട്ടിയാൽ പിന്നെ പുറത്തുവരുന്നതു മുമ്പറഞ്ഞ വിശറിച്ചിറകൻപാറ്റയായിരിക്കും. ഒരുതരം വിശറിച്ചിറകൻപാറ്റകൾ കരയ്ക്കാണു മുട്ടയിടുന്നതു. ഈ തരത്തിന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു, കണ്ണിൽക്കാണുന്ന ഇലക്ഷണങ്ങളും മറവും പിണച്ചു ഒരു വല്ലാത്ത കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. ഉണക്കവാഴയിലകളിന്മേലും മറവും ഇക്രൂട്ടർ സഞ്ചരിക്കുന്നതു കാണും. മറെറാന്നു നമ്മുടെ വീടു

കളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ തരത്തിന്റെ മുട്ടയിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴുവിന്റെ കൂട്ടു ഒരു ചെറിയ സഞ്ചിപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിനു സഞ്ചിപ്പുഴ എന്നു പേർകൊടുക്കുന്നതു യോജിക്കും. ചുമരിന്മേൽ അവിടവിടെ ഈ സഞ്ചികൾ വിതാനിച്ചപോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതു കാഴ്ചക്കു നിർദ്ദോഷിയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ദ്രോഹിയാണു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ ഉടുപ്പു സാമാനങ്ങൾ ഇതു തിന്നു നശിപ്പിക്കും.

തേളീച്ച:—ഇതിന്റെ ചിറകുകൾ രണ്ടുജോടും നെല്ലിച്ചല്ലുപോലെ ഒരുപോലെ ഇരിക്കും. ഉള്ളു കാണും പ്രകാരമുള്ള നിറമാണെങ്കിലും ചിറകിന്മേൽ ചില പുള്ളികളുണ്ടാകും. ഉദരം തേളിന്റെ വാലിന്റെ അഗ്രംപോലെ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്ന സ്വഭാവംകൊണ്ടാണു ഈ ജന്തുവിനു തേളീച്ച എന്നു പേർകിട്ടിയതു. ഇതു ഓരോ ചെറിയ കുഴികളിൽ അനേകം മുട്ടകളിടുന്നു.

കുഴിയാനപ്പാറ്റ:—ഇതു ചിറകുകൾ വിരുത്തിയാൽ ഒരു കുണ്ടൻ പാറ്റ (കൊക്കൻപക്ഷി=Dragon fly) യേപ്പോലെ ഇരിക്കും. പറക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ചിറകു പിന്നോട്ടുമടക്കി ഉദരം മൂടിപ്പോകുംവണ്ണമാണു വെക്കുന്നതു. ഇതു മുട്ടയിടുന്നതു പൊടിമണ്ണിലാണു. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴുവാണു, ചെറിയ നാളംപോലെതോന്നുന്ന കള്ളക്കുഴികൾ കുഴിച്ചു ഉറുമ്പിനെ പിടി

ച്ചതിനു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന കുഴിയാന. ഭക്ഷണ ദൌർല്ലഭ്യം നേരിട്ടാൽ കുഴിമാന കുഴിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, പൊടിമണ്ണുള്ള മറെറാരുസ്ഥലം കണ്ടുകിട്ടുംവരെ സഞ്ചരിക്കും. വഴിയോട്ടു നടന്നിട്ടാണു കുഴിയാന സഞ്ചരിക്കുന്നതു. അവിടെ എത്തിയാൽ പൊടിമണ്ണിൽ ആണ്ടു ഒന്നു വട്ടംതിരിഞ്ഞു മസ്തകംകൊണ്ടു മണ്ണിട്ടുമെതിപ്പിച്ചു മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു കുഴികുഴിക്കും. കുഴിയാനകളുടെ നാളംപോലെയിരിക്കുന്ന കുഴി ചിലപ്പോൾ രണ്ടിഞ്ചു ആഴമുണ്ടാകും. ഈ കുഴിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കത്രിപോലെയുള്ള തൻെറ വദനാഗ്രം മാത്രം പുറത്താക്കികുഴിയാന മണലിൽപൂണ്ടു ഒളിച്ചിരിക്കും. ഏതുസമയത്തെങ്കിലും വല്ല ഉറുമ്പോ മറേറാ കുഴിയിൽ മറിഞ്ഞുവീണു എന്നുവരട്ടെ കുഴിയാന തൽക്ഷണം അതിനെ മണലിൽ വലിച്ചുതാഴ്ത്തി അതിൻെറ സത്തൊക്കെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. കൊല്ലപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ നാലുഭാഗത്തും തെറിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞാൽ ആപത്തു തൻെറനു മനസ്സിലാക്കി സമർത്ഥരായ ഉറുമ്പുകൾ അടുത്തൊന്നും വരാതിരുന്നാൽ തൻെറകാര്യം പൊക്കമാകുമെന്നുകരുതി കുഴിയാന താൻകൊല്ലുന്ന ജന്തുക്കളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തൻെറ മടയുടെ അടുക്കെത്തുന്നേ സംസ്കരിക്കുന്നു.

കണ്ണൻപാറ:—(Dragon fly) തല ഈച്ചയുടേതുപോലെയാണു. ഉരസ്സു വളരെ തടിച്ചതും മേൽ

ഭാഗത്തു, ഒരേരീതിയിലുള്ള രണ്ടുജോടു ചിറകും ചുവട്ടിൽ ആവുകാൽ വഹിച്ചതുമാണും. ചിറകു ഉള്ളുകാണുന്ന നിറമാണു. ഉദരം ഏകദേശം ഒരഞ്ചു നീണ്ടതും നേരിയ ഒരു കുഴൽപോലെ ഇരിക്കുന്നതുമാണു. മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളത്തിലോ വെള്ളത്തിനടുത്തുള്ള ചെടികളിന്മേലോ ആണും. ഇതിന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു, വെള്ളത്തിൽപാക്കുന്നതും വെള്ളത്തിൽകാണുന്ന മറ്റു ചെറുജന്തുക്കളെ തിന്നു കാലംകഴിക്കുന്നതുമാണും. പുഴുവിന്റെ കോലത്തിൽ ഇവറ്റ ഒരു കൊല്ലത്തോളം നിൽക്കും. കൂടക്കൂടെ ഉറ അഴിച്ചിട്ടാണവ വളരുന്നതു. അവസാനത്തെ ഉറ അഴിയാറാകുമ്പോൾ പുഴു ഒരു പുല്ലിൻതണ്ടിന്മേൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു കേറിനിൽക്കും. അവിടുന്നു അതു ക്രമേണ ഒരു കണ്ണൻപാറ്റയായിപ്പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. മിക്കസമയത്തും ഒരേതരത്തിൽഉള്ള ആണും പെണ്ണും നിറംകൊണ്ടു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലസമയത്തു ഒരു ഒഴിവുള്ള സ്ഥലത്തിൽനിന്നു ഇവറ്റ ഓരോ വലിയ സമൂഹമായി പറന്നു കളിക്കുന്നതുകാണും. ഒരു നോട്ടത്തിൽ ഇവറ്റ ചുമ്മാ വിനോദിക്കുകയാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ആദിക്കിലുള്ള അനേകായിരം ചെറുപാറ്റകളെ റാഞ്ചിപ്പിടിച്ചു കുക്ഷിപൂരണം ചെയ്യുകമാത്രമാണും. ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിലതു ചിറകു പൂട്ടിവെക്കും. മറ്റുചിലതു വീട്ടിത്തന്നെ പിടിക്കും. അടങ്ങി ഇരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണു അങ്ങട്ടും

ഇങ്ങട്ടും തിരിച്ചുസമീപമെങ്ങാനും ചെറിയ പാറകളു
ണ്ടോ എന്നു നോക്കും. നമ്മുടെ കണ്ണിൽ കാണാത്ത
ചെറുപാറകളെ കണ്ണൻപാറക്കു കാണാൻ കഴിയും.
കണ്ടഉടനെ ഇരുന്നേടത്തിൽനിന്നു ഒന്നു റാഞ്ചി അതി
നേയും വായിലാക്കി പണ്ടത്തേസ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നു
നിന്നു, മെതിച്ചുതിന്നും. സന്താനോല്പാദനാവയവങ്ങൾ
ആണിനു ഉദരാന്തരത്തിലും പെണ്ണിനു മസ്തകത്തിലു
മാണു. ആണുംപെണ്ണും യോജിച്ചവിലയിലും പറന്നു
കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. കണ്ണൻപാറയുടെ പരമശത്രു റാ
ഞ്ചനീച്ചയാണു. റാഞ്ചൻ പെട്ടന്നു ശരംവീഴുമ്പോലെ
ഇതിന്റെ മസ്തകത്തിൽ ചാടിവീണു, അതിന്റെ മൂർച്ചയു
ള്ള പ്രപോഷിണി ദേഹത്തിൽതാഴ്ത്തി സത്തൊക്കെ വ
ലിച്ചുകുടിച്ചു വെറുംപൊള്ളയായ ശവത്തെ ആവിടെ
ഇട്ടേച്ചുപോരുന്നു.

നൂൽവാലൻപാറ:—ശരീരം വളരെ മൃദുവാ
യതും ഉദരം വളരെ നീണ്ടതുമാകുന്നു. ഉദരാന്തത്തിൽ
രണ്ടോമൂന്നോ, നൂൽപോലെ ശരീരത്തേക്കാൾ നേർമ്മ
നായ നാരുകൾ ഉണ്ടു. പിൻജോടു ചിറകു ചിലതിനു
ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഉണ്ടായാൽത്തന്നെ അതു മുൻജോടേ
ക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതായിരിക്കും. നീണ്ട സംവേദി
നിയുടെ കട തടിച്ചിട്ടാണു. ഇവറ്റയുടെ ആയുസ്സു ഒ
ന്നോ ഏറിയാൽ രണ്ടുമൂന്നോദിവസം മാത്രമാണു. മൂ
ന്നുദിവസംകൊണ്ടു ഈ സ്വതന്ത്രനു എന്തുലോകപരി

ചയമാണ സിദ്ധിക്കുന്നതെന്ന ആരുകണ്ടു. ഇവറ മു
ട്ടയിടുന്നത വെള്ളത്തിലാണ. ചിലപ്പോൾ ഇവറ മ
ഴപ്പാറയേക്കാൾ സുലഭമായി പാറുന്നത കാണും. നി
ലവും നദിയും മുഴവനും ഇവറയുടെ ശവങ്കൊണ്ടു മൂട
പ്പെട്ടതായി പിറേറദിവസം കാണുകയും ചെയ്യും.

ചിതൽ:—ഇതു ഓരോ വലിയകൂട്ടമായിട്ടാണ പാക്കുന്നതു. ഇതിന്റെ സംവേദിനികാഗ്ലയിൽ, ഉരു
ണ്ട ചെറുതരികൾ കോത്തു വെച്ചതുപോലെ ഇരിക്കും. ചിറകുള്ളവറക്ക കണ്ണുണ്ടാകുമെങ്കിലും ചിറകില്ലാത്ത
വറക്ക കണ്ണുണ്ടാകയില്ല. ചിറകു രണ്ടുജോടും ആകൃതി
യിൽ നെല്ലിച്ചപ്പുപോലെയാണ. ചിതലിന്റെ ഓരോ
സമൂഹത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു തരം കൂട്ടക്കാരുണ്ടാകും. ആ
ണിനും പെണ്ണിനും ചിറകുണ്ടു. എന്നാൽ നപുംസ
കന്മാക്ക ചിറകില്ല. ഇവറ മറുള്ളവറേക്കാൾ ചെ
റുപ്പക്കാരുമാണ. ഓരോ സമൂഹത്തിലെ വേലക്കാരും
ഇവരാണ. മുട്ടയിടുന്ന പെണ്ണിനു റാണി എന്നാണ
പേർ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു. റാണിയുടെ ഉദരം മുട്ടകൾ
കൊണ്ടു ചീർത്തു രണ്ടു മൂന്നിഞ്ചു നീളംവെക്കുന്നു. ഓരോ
ദിവസത്തിൽ റാണിച്ചിതൽ പത്തുപതിനായിരം മുട്ട
കളിടും. എന്നുമാത്രമല്ല ഇങ്ങിനെ ഇടവിടാതെ ആറുമാ
സത്തോളം മുട്ടയിടുകയുംചെയ്യും. പിന്നെ ചിതൽ പെ
രുകുന്നതിൽ ഒട്ടും ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ലല്ലൊ. മുട്ടകൾ
ഓരോ അറയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതും വിരി

യുന്ന കുട്ടികളെ ആഹാരംകൊടുത്തു രക്ഷിക്കുന്നതും നപുംസകന്മാരായ വേലക്കാരാകുന്നു. വേലക്കാരുടെ സംഖ്യക്കു സീമകാണുകയില്ല. വേലക്കാരിൽ ചിലർ പടയാളികളായി നിൽക്കുന്നു. ഇവരുടെ തലയ്ക്കും കുടിപ്പാനുള്ള കോപ്പുകൾക്കും, ഉറപ്പും വലിപ്പവും ജാസ്തി ഉണ്ടാകും. വേലക്കാർ, തങ്ങുകളുടെ തുപ്പലിൽ പൊതിഞ്ഞമരപ്പൊടികൊണ്ടാണു മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുടാവിനെ പുലർത്തുന്നതു. ആഹാരം കൊടുക്കുന്നരീതികൊണ്ടു വേലക്കാർക്കു കുട്ടിയെ ആണായിട്ടോ പെണ്ണായിട്ടോ പടയാളിയായിട്ടോ വേലക്കാരനായിട്ടോ ഇഷ്ടംപോലെ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു കാണുന്നു. നാഗരികന്മാരായ മനുഷ്യന്മാർക്കുകൂടി ഈ വിദ്യ ശീലമില്ല. പുതുമഴ പെയ്യുമ്പോൾ ആണും പെണ്ണുമായി എത്രയോലക്ഷം ചിതലുകൾ—ഈ നിലയിൽ ഇവറ്റയേ മഴപ്പാറ്റകളെന്നാണു വിളിച്ചുവരുന്നതു—പുറത്തേക്കു പറന്നുവരുന്നു. മിക്കസമയത്തും ഇവപുറത്തുവരുന്നതു സന്ധ്യക്കോ രാത്രിയിലോ ആയിരിക്കും. വിളക്കുകാണുമ്പോൾ വീടുകളിലും വന്നുകയ്യേറി തിയ്യിൽവീണു അനേകങ്ങൾ ചാകും. ഇങ്ങിനെ വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ കുറേനേരം പറന്നുകഴിച്ചശേഷം നിലത്തുവീണു ഇവറ്റയെ വ്വേറെയുള്ള ഓരോ ജോടായി ഒത്തുകൂടുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ചിറകുകൾ അനാവശ്യമെന്നു കരുതി, ഇവറ്റ, ഒരു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ വള്ളിപ്പൊട്ടിച്ചിട്ടേക്കുന്നു! ഇ

ങ്ങിനെ ഓരോ ജോടായി ഇഴഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ, യാദൃച്ഛികമായി, ഒരു ചിതൽ സമൂഹത്തിലെ വേലക്കാർ കണ്ടുപിടിച്ചു. അപ്പോൾ ദമ്പതികളെ ക്ഷണം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി, ഒരു അറയിൽ പാർപ്പിച്ചു, രാജാവും റാണിയുമായി അഭിഷേകംചെയ്തു. പക്ഷേ രാജാംഗങ്ങൾ പ്രജകളെ പരിപാലിക്കുന്നതിനു പകരം പ്രജകൾ രാജാംഗങ്ങളെ പരിപാലിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു. അതുകൊണ്ടു പ്രജകളുടെ ഉത്സാഹവും സാമർത്ഥ്യവും ഭാഗ്യവുംപോലെ ഓരോ സമൂഹത്തിൽ അനേകം രാജാക്കന്മാരേയും രാജ്ഞികളേയും കാണും. ചിതലിന്റെ ദേഹം എത്രയോ മൃദുവു മെങ്കിലും അതിന്റെ ആഹാരം എത്രയോ ഉറപ്പും കട്ടിപ്പുമുള്ള സാധനങ്ങളാണു. തൂണി, കടലാസ്സു, പായ, ചൂടി, പലക, എന്നുവേണ്ട ഇരിമ്പുംകൂടി ഇവറ്റതിനും. ഓരോ സമൂഹക്കാർ, തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു മരിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ തിന്നുന്നതായ സ്വഭാവംകൊണ്ടു, ചിതലിന്റെ സമൂഹത്തെ ആകപ്പാടേ നശിപ്പിച്ചുകളവാൻ പ്രയാസമില്ല. പാഷാണം പുരട്ടി, ഒരു കഷണം മരം നിലത്തിട്ടാൽ ചിതൽ അവിടെ എത്തുകയും അതു തിന്നുകയും ചെയ്യും. തിന്നവറ കൂട്ടിലെത്തി മരിക്കുമ്പോൾ, ആ ശവങ്ങൾ തിന്നിട്ടു, പിന്നേയും ചിലർ മരിക്കും. ഇങ്ങിനെ തിന്നും മരിച്ചും തിന്നും മരിച്ചും, ഒടുവിൽ ആ സമൂഹക്കാർ ആകപ്പാടെ ഒടുങ്ങിപ്പോകും. ചിതലിനെ സുലഭമായിക്കാണുന്നതു ഉഷ്ണമേഖലയിലാണു. ആഫ്രി

ക്കയിൽ ചിതൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പുറം പത്തുപതിനാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. ആഹാരംനോക്കി നടക്കാൻപോകുന്ന വഴിയിൽ മണ്ണുകൊണ്ടു ഒരു മേലാപ്പുണ്ടാക്കി തങ്ങളെ കാണാൻ വയ്യാതാക്കുന്നു. വല്ലവീട്ടിലും പ്രവേശനം കിട്ടിയാൽ മരത്തുണ്ടുകളും മേലേയുള്ളമച്ചും, വാരിയും ചോടെകാണുന്ന മരപ്പൊട്ടിയും തുണിസ്സാമാനങ്ങളും ഒട്ടൊഴിയാതെ അല്പദിവസത്തിനുള്ളിൽ തിന്നു തീർത്തുകളയുന്നു. നിലത്തുവീഴുന്ന കാട്ടുമരങ്ങൾ ചിതലിന്റെ ബാധകൊണ്ടു അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പൊടിഞ്ഞുപോകും. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ചിതൽ ഒരു നിസ്സാരനാണെന്നു ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല.

പെരുമണ്ണട്ട—(Cricket):—മുൻചിറകു വളരെ തടിച്ചു, നേരിയ പിൻചിറകിനു ഒരു രക്ഷയായി നിൽക്കുന്നു. ഉരുണ്ടതലമേൽ വളരെ നീണ്ട ഒരു ജോടു സംവേദിനി ഉണ്ടു. കടിക്കുന്നഭാഗം വളരെ ബലവും പല്ലുപോലെയുള്ള തള്ളലും ഉള്ളതാണു. ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗം തടിച്ചിട്ടാണു. ചിറകുമടക്കി, പിൻഭാഗത്തോടു ചേർത്തുവെച്ചാൽ ചിറകുണ്ടെന്നുകാഴ്ചതന്നെ അറിയുകയില്ല. മുൻകാലുകൾ വളരെ തടിച്ചു വിചാരിക്കുഴിപ്പാൻ തക്ക ശക്തിയുള്ള വാറയായി തീരുന്നു. സാധാരണ മണ്ണട്ടയെ തുള്ളന്റെ ജാതിയിലെ പെട്ടിത്താൻ തരമുള്ളു. അതു ക്ഷാരവർണ്ണത്തിലും കാപ്പിനിറത്തിലും കാണും. പിൻകാലുകൾ തുള്ളന്റെ മാതിരി മടക്കിവെച്ചു സൂക്ഷിച്ചു അ

വയവമാണ. നല്ലവണ്ണം ചാടും. സാധാരണ പുറത്തിറങ്ങുന്നതു രാത്രിയാണ. ഉദരാന്തത്തിൽ സൂചിപോലെ വീണ്ട വാലുകൾകാണും. മുൻചിറകുകൾ തമ്മിൽ ഉരച്ചു, ഇവറ്റ, ഉസ്സഹമായ ഒരു പരുപരുത്ത ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നു. വയലിലും വീട്ടിലും മണ്ണട്ട പാക്കുന്നു. നിലത്തു കുഴികളുണ്ടാക്കി ആ കുഴികളിലാണ മണ്ണട്ട പാക്കുന്നതും, അനേകം മുട്ടയിടുന്നതും.

തുള്ളൻ (ചാടൻ) Grass hoper–നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും തുള്ളന്മാർ മിക്കസമയത്തും തുള്ളിക്കൊണ്ടാണ ഒരേടത്തു നിന്നു മറെറാരേടത്തു പോകുന്നതു. പച്ചപ്പെ എന്നു നാം പറയുന്നതു പച്ചനിറത്തിലുള്ള തുള്ളനെക്കൊണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്നു വല്ലാത്ത ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും. നിലക്കാക്ക എന്നു നാം പറയുന്നതു, നനവുള്ള സമയത്തു മിറെറത്തു കാണുന്ന ചെറിയ തുള്ളന്മാരെക്കൊണ്ടാണ. തുള്ളന്മാരുടെ പ്രധാനാഹാരം ഇലയും, പുല്ലും പക്ഷികളുടെ പ്രധാനാഹാരം തുള്ളനുമാണ. പക്ഷികൾ ഇവറ്റയുടെ സംഖ്യ കുറക്കാതിരുന്നാൽ നാട്ടിൽ സസ്യങ്ങൾതന്നെ ഉണ്ടാകുമോ എന്ന കായ്യം സംശയമാണ. തുള്ളന്മാക്ക പച്ചിലപോലേയും ഉണക്കിലപോലേയും തോന്നുന്നരക്ഷാവണ്ണങ്ങൾ കാണുമെങ്കിലും ഇവറ്റയുടെ ചലനം കണ്ടറിഞ്ഞു പക്ഷികൾ സംഖ്യയില്ലാതെ കൊന്നുതിന്നുന്നുണ്ട.

വെട്ടുതുള്ളൻ:—(Locust) സംവേദിനി ചെറുതും ദേഹത്തിന്റെ പകുതിയോളം മാത്രമെത്തുന്നതുമാകുന്നും. ആകാശത്തിൽകൂടെ ഇവറ്റ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി പറന്നു, വളരെ ദൂരദേശത്തിൽകൂടി എത്തുന്നും. ഒരേടത്തു ചെന്നു വീണാൽ നിലത്തു കാണുന്ന പുല്ലും മരത്തിന്മേലുള്ള ചപ്പും ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഇവറ്റതിനു തീക്കും. പച്ചയായിക്കാണുന്ന യാതൊന്നും ഇവറ്റ ബാക്കിവെക്കയില്ല. കൃഷിക്കാക്കു ഈ ജന്തുക്കളെ അത്യന്തം ഭയമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 1891–ാമാണ്ടിൽ തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലുള്ള പ്രിട്ടോറിയാപട്ടണത്തിൽ മേലേയായി പറന്നുപോയ ഒരു കൂട്ടത്തിനു 25 നാഴികനീളവും, അരനാഴികഘനവും, അരനാഴിക വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നത്രേ. അപ്പോൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ എത്ര വെട്ടുതുള്ളന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. 1797–ാമണ്ടിൽ തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽതന്നെ രണ്ടായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുള്ള ദിക്കു മുഴുവനും ഒന്നൊന്നിനു മീതേയായി ഇടതിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന വെട്ടുതുള്ളന്മാരെക്കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോലും. ഈ വലിയകൂട്ടം പറന്നു മേലോട്ടു പൊന്തിയപ്പോൾ, അതിന്റെ നിഴ്ഗ്യത്തിനും മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യത്തിനും ഒരു കാറ്റു വീശു എല്ലാറ്റിനേയും കടലിലാക്കി. കടലിൽനിന്നു തിരകൾ, ഇവറ്റയുടെ ശവങ്ങൾ, അടിച്ചു തീരത്താക്കി നാലടി ഉയരത്തിൽ അമ്പതു നാ

ഴിക നീളത്തോളം കടൽക്കരയിൽ ഇവറ്റയുടെ ശവ ങ്ങൾ മതിൽപോലെ കിടന്നിരുന്നു. ശിവ! ശിവ! പ്രകൃതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന അനാവശ്യ ജീവനാ ശം കാണുമ്പോൾ ആരാണ അത്ഭുതംകൊണ്ടു വിഭ്രമി ക്കാത്തതു.

ചുള്ളിക്കോലൻ:—(Mantis) കാലും ശരീര വും വളരെ മെലിഞ്ഞു നീണ്ടിട്ടാണു. കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഉ ണക്കച്ചുള്ളിപോലെ തോന്നും. ചിലതിനു ചിറകു തന്നെ ഉ ണ്ടാകയില്ല. മിണ്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ കാൽനെടുനീളത്തിൽ ശരീരത്തോടു ചേർത്തുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു നേരിയ ചു ള്ളിയെന്നല്ലാതെ ഒരു ജന്തുവായിരിക്കുമെന്ന സംശയം പോലും ജനിക്കുകയില്ല. പോരാഞ്ഞിട്ടു ചുള്ളിയിൽകാണു ന്ന കനുകളുടെ നേർപകപ്പുകളും കൂടി ഇവന്റെ ദേഹ ത്തിൽ ഉണ്ടു. ഈ കള്ളൻ ഇര തെണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണു. ഇലതന്നേയാണു ഇവന്റെയും ആഹാരം. ചിലതു ഒര ടിയിൽ ജാസ്തിനീളം വെക്കുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇലപ്രാണി:—(Leaf insect) ഇതിന്റെ ശരീരം അല്പം തടിച്ചുപരന്നിട്ടാണു. മുൻചിറകുകൾ വലുതും പിൻചിറകുകൾ എത്രയോ ചെറുതുമാകുന്നു. മുൻചിറ കുകൾ ഇവറ്റയുടെ ശരീരംമൂടുംപ്രകാരം ഇവറ്റ മൂടി വെക്കുന്നു. ഈ ചിറകു ചിലതരക്കാർക്കു പച്ചിലപോലേ യും ചിലതരക്കാർക്കു ഉണക്കിലപോലേയും ഇരിക്കും.

കൂപ്പുകയ്യൻഅല്ലെങ്കിൽകൊപ്പരത്തുക്കി:-

(Praying insect) നീണ്ട രണ്ടു സംവേദിനി പിന്നോട്ടു പാറിനിൽക്കും. നീണ്ട കഴുത്തു ഒട്ടകമാനെന്നപോലെ പൊന്തിച്ചു പിടിക്കും. ആ കഴുത്തിന്മേൽ മൂന്നു മടക്കുള്ള രണ്ടു വലിയ കൈകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടു. ഈ കൈകൾ (യഥാർത്ഥത്തിൽ മുൻകാലിന്റെ ഒരു ജോടു) നിലം തൊടാതെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കൈകൾപെട്ടെന്നു നീട്ടിട്ടാണു ഇവറ്റ മറ്റുപ്രാണികളേപിടിച്ചു തിന്നുന്നതു. കൈകൾരണ്ടും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ ഇവറ്റ തൊഴുന്നതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. വെറുതേ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനു കള്ളുകുടിയന്റെ മാതിരി ഒരാട്ടം കാണും. ചിലപ്പോൾ ചിറകു പൂട്ടിവെച്ച ഉദരം കണ്ടാൽ പാലപ്പൂവിന്റെ മൊട്ടാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒരു വിദ്വാൻ, തലപൊക്കിപ്പിടിച്ച ഒരു കൂപ്പുകൈയന്റെ തല പെട്ടെന്നുള്ളി എടുത്തു. കൂപ്പുകൈയൻ ഉടനേ മരിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കൂപ്പുകൈയനു തന്റെ തലപോയ്പോയ വിവരവുംകൂടി മനസ്സിലായില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പണ്ടെന്നപോലെ പെട്ടെന്നു നീട്ടിയകൈയിൽ യദൃച്ഛയാ ഒരു ഈച്ച കുടുങ്ങിയപ്പോൾ അതിനേയുംകൊണ്ടു കബന്ധന്റെ മാതിരി തന്റെ ഇല്ലാത്ത തലയുടെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തലപോയാലും നിലപോകാത്ത കൂപ്പുകൈയനെ നമ്മളാണു കൂപ്പുകൈയന്മാരായി നന്നു പുകഴ്ത്തുന്നതു.

കുറ:—തലവെക്കുന്നതു താഴെ നോക്കിക്കൊണ്ടാകുന്നു. തലയിൽ നീണ്ട രണ്ടു സംവേദിനി ഉണ്ടാകും. ഹനുക്കൾ കടിപ്പാൻപ്രയോഗിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിൽക്കുന്നു. മീതേനിന്നുനോക്കിയാൽ മുന്നരസ്സിന്റെ പരിചകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതായിട്ടു ശിരസ്സു നല്ലവണ്ണം കാണുകയില്ല. കുറയ്ക്കു രണ്ടു ജോടു ചിറകുണ്ടു. മുൻചിറകു പിൻചിറകേക്കാൾ തടിച്ചതാണു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന ചുകന്ന കുറ അമേരിക്കയിൽനിന്നു വന്നു ഇവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണു. മനുഷ്യന്റെ ആഹാരസാധനങ്ങൾ തിന്നുന്നതു കൂടാതെ ഇവറ്റ ഉറങ്ങുന്ന മനുഷ്യരുടെ നഖത്തിനുള്ളിലെ തോലുംകൂടിത്തിന്നുകളയുന്നു. ഇവറ്റയുടെ മുട്ട ഒരു ഉണങ്ങിയ പയറിൻമണിയോളം വലിപ്പത്തിലുള്ള, ഒരു ചെറിയ സഞ്ചിപോലെ ഇരിക്കും ഈ മുട്ടചുമരിൻ വിടയിലൊ, നിലത്തു കാണുന്ന മാളത്തിലൊ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടി വെളുത്തു ചെറുതായിരിക്കും. പൂണ്ണവലിപ്പം വെക്കുംമുമ്പേ പലവട്ടം തോൽ അഴിക്കും. ചുകന്ന കുറകും കൂടാതെ ഊത നിറത്തിലും, മഞ്ഞപ്പുള്ളികളോടുകൂടിയ കറുത്ത നിറത്തിലും അനേകതരം കുറകും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു. അവറ്റയൊന്നും ചെങ്കുറയുടെ അത്രവലിപ്പമുണ്ടാകയില്ല. വെള്ളത്തിന്റെമീതേനിന്നു പമ്പരംപോലെ ചുറ്റിക്കളിക്കുന്ന ഒരുതരം കറുത്ത കുറയെ മഴക്കാലത്തുകാണാറുണ്ടു്. ഇതിനു മീൻകുറ എന്നാണു പേർ. ചട്ടി

ക്കാരന്റെ ഉണ്ടയെക്കാൾ ശീഘ്രമായി ഇവ തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു് ഓരോകൂട്ടമായിട്ടാണു മിക്കസമയത്തും കാലം കഴിക്കുന്നതു. ലോകത്തിൽ പിന്നെയും പലതരം ക്രൂരകളുണ്ടെങ്കിലും അയക്രൂരയും കൊടിക്രൂരയും ഓരോതരം ക്രൂരയാണെന്നു ആരും സംശയിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ചിലന്തിയും, വലിയ വേട്ടാളന്മാരും മൂർഖനെലികളും ക്രൂരയുടെ വലിയ ശത്രുക്കളാകുന്നു.

കത്രിവാലൻ:—നാം ഇരിപ്പാനുപയോഗിക്കുന്ന പലകയ്ക്കു വല്ല വിടയോ തുളയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതു തേടിപ്പിടിച്ചു തന്റെ പാപ്പിടമാക്കുന്ന ഒരു ചെറുജന്തുവാണു കത്രിവാലൻ. വലിപ്പത്തിൽ അര ഇഞ്ചു നീളമേ കാണുകയുള്ളൂ. ശരീരം നീണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണു. പിൻഭാഗത്തു അസാരം നീണ്ടു കൂർത്ത രണ്ടു മുള്ളുകളുണ്ടു. ഇതു പൊക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടാണു തന്റെ നടത്തം. മുൻ ചിറകുകൾ കൂർത്തായി തടിച്ചിട്ടാണു. നേരിയ പിൻ ചിറകുകടലാസ്സ് വിശറിപോലെ പൂട്ടിവെക്കാം. പെണ്ണു അണ്ടിനേക്കാൾ ചെറുതാണു. കല്ലിന്റെ ചുവട്ടിലും ചെറിയ തുളയിലുംമറ്റും ഇട്ടുന്ന മുട്ടകളെ പെണ്ണു വളരെ ജാഗ്രതയോടെ കാത്തിരിക്കും. പിടക്കോഴി കിടക്കുമ്പോലെതന്നെ പെണ്ണു താൻ ഇട്ട മുട്ടകളുടെ മേലെ പൊരുത്തിന്നു കിടക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. സംഗതിവശാൽ മുട്ടകൾ അങ്ങുമിങ്ങും വിതറിപ്പോയാൽ പെണ്ണു പ്രയാസപ്പെട്ടു അതെല്ലാം ശേഖരിച്ചു ഒരേടത്തുതന്നെ കൊണ്ടുവെക്കും.

ഷഡ്പാദവർഗ്ഗത്തിൽ

3-ാം ഉപവർഗ്ഗം, വണ്ടുകൾ.

കവികൾ വർണ്ണിക്കുന്ന തടിച്ചു കറുത്ത തേൻകുടിയൻ ഈച്ചക്കും വണ്ടിനാണു പേർ പറയുന്നതു. സാക്ഷാൽ വണ്ടുകൾക്കു വണ്ടെന്നും ചെള്ളെന്നും പേർനടപ്പുണ്ടു. മനുഷ്യരെ കടിക്കുന്ന ഒരുതരം എട്ടുകാലുള്ളപ്രാണികൾക്കും ചെള്ളെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു. ഇങ്ങിനെ പേരുകൾക്കൊന്നും വ്യവസ്ഥയില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ജന്തുശാസ്ത്രം എഴുതുന്നവർക്കു സൌകര്യമോ സമാധാനമോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. വണ്ടു മഴക്കാലത്തു രാത്രി വിളക്കിന്നടുക്കെ ബാണംപോലെ പറന്നുവന്നു കല്ലുപോലെ നിലത്തു വീഴുന്ന ആ പ്രത്യേകതരം പ്രാണിയാണു. വണ്ടിന്നു രണ്ടുജോടു ചിറകുകൾഉണ്ടു. ഒന്നാമത്തേജോടു തടിച്ചു പരുപരുത്തതും ശരീരത്തിനൊത്തമദ്ധ്യത്തിൽ പുറമേ കൂട്ടിവെക്കുമ്പോൾ രണ്ടും ഒത്തുചേരുന്ന ദിക്കിന്നടയാളമായി ഒരു വര പോലും കാണാത്തതുമാകുന്നു. പറക്കുമ്പോൾ വിരുത്തുകയല്ലാതെ ഈജോടു പറക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നില്ല. പറക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ജോടു ചിറകു വളരെനേരിയതാണു്. പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ജോടു തടിയുള്ള മുൻജോടു ചിറകിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതു കൊണ്ടു, തടിയുള്ള

ജോടു വണ്ടിന്റെ ദേഹത്തിനും, നേരിയജോടു ചിറകിനും രക്ഷയേകുന്ന ഒരു കവചമായിത്തീരുന്നു. വണ്ടുകളുടെ സംവേദിനികൾ പല ആകൃതിയിലും കാണും. കല്ലാക്കരു കോത്തുപോലെയും, കുപ്പിപോലെയും, വിശറിപോലേയും തെങ്ങോലപോലേയും എന്നുവേണ്ടമറുനാനാപ്രകാരത്തിലും കാണും. ശ്രവണശക്തി ഇവറ്റക്കു ധാരാളമുണ്ടെന്നുപരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മിക്കതിനും ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നതു ശരീരത്തിന്റെ ഒരംശംമറെറാരംശത്തോടുരച്ചിട്ടാണു. ചിലവണ്ടുകളുടെമൊട്ടസൂചിയുടെ മൊട്ടോളമേവലിപ്പമുണ്ടാകയുള്ളു. എങ്കിലും അമേരിക്കയിൽകാണുന്ന ചിലതിനു അര അടി ദീർഘമുണ്ടാകും. വണ്ടുകളുടെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നപുഴുമാലബ്ബു കൊല്ലത്തോളം പുഴുവായിത്തന്നേ ഇരിക്കുന്നസംഗതികളും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈപുഴുവിന്റെവദനം വളരെ ഉറപ്പുള്ളതായിരിക്കും. വണ്ടുകൾ കരയിലും വെള്ളത്തിലും അധിവസിക്കുന്നുണ്ടു. വെള്ളത്തിലെ വണ്ടുകളെ കണ്ടാൽചെറിയ ആമകളാണെന്നു തോന്നും. ഇടക്കിടെവെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിൽവന്നു പിൻഭാഗംപൊക്കിനില്ക്കുന്നതു വായുക്കുഴലുകളിൽ വായുനിറക്കുവാൻവേണ്ടിയാണു. വെള്ളത്തിലെ വണ്ടുകളുടെ ആഹാരം മിട്ടെലിയുംചെറിയപുല്ലിത്തവളകളുമാണു. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു അധിവസിക്കുന്നതും വെള്ളത്തിലാണു. പുഴുവിന്റെ ആ

ഹാരവും തള്ളയുടേതുപോലെ തന്നേയാണു. കരയിലെ വണ്ടുകൾ ഏകദേശം ഒന്നരലക്ഷം ജാതികളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ടു. പലതരം വർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിക്കപ്പെട്ടവയും വണ്ടുകളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു. വണ്ടോട്ടുകൾ കഥകളിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നകിരീടങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും അലങ്കരിക്കാൻ എടുക്കാറുണ്ടു. ഇതിനേലൊക്കെ പ്രധാനമായിക്കാണുന്നതു പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഓട്ടകളുടയിരിക്കകൊണ്ടു ആവക വണ്ടുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കണക്കിലേറെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. പുരീഷം കണ്ടാൽ അതിൽനിന്നു ഓരോ ചെറിയ ഉരുള പിൻ കാൽകൊണ്ടു ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി മുൻകൂട്ടിക്കുഴിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള കുഴിയിൽ ഇട്ടു, അതിൽ മുട്ടയിട്ടുന്ന ഒരുതരം കറുത്ത വണ്ടുണ്ടു. ഇവറ്റയെ നമ്മുടെ മാസ്സടിവാങ്ങാത്ത തോട്ടികളായി വിചാരിക്കാം. ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരുതരം വണ്ടിനേയായിരുന്നു പുരാണകാലത്തു ഈജിപ്ഷ്യിലെകൂട്ടർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതും. മിക്കവണ്ടുകളും മരത്തടി തുളച്ചു അതിൽ മുട്ടയിടുന്നവറ്റയാണു. മുട്ടയിൽ നിന്നു പുറത്തുവരുന്നപുഴുക്കൾ മരത്തുട്ടികാൻ തിന്നുന്നു. ചാണകക്കുഴിയിൽ മുട്ടയിടുന്നഒരുതരം വണ്ടുണ്ടു. അതിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു തലചുകുന്നു, ദേഹം വെളുത്തു വലിപ്പം ധാരാളമുള്ള ഒന്നാകുന്നു. ഇതിനേ കുഴിച്ചെടുത്തുതിന്നാൻ കീരികൾ എല്ലാസമയത്തും ശ്രമിക്കുന്നതുകാണാം. തെങ്ങിനെ ബാധിക്കു

ന്ന ഒരുതരം വലിയ വണ്ടുണ്ട്. ഈ വണ്ടിനെചെള്ള
ന്നാണ പേർപറഞ്ഞുവരാറുള്ളത്. വണ്ടു തെങ്ങി
ന്റെ കുരലിലാണ ചെന്നുകുടുന്നത്. വണ്ടിന്റെ ആഹാ
രം കുരുത്തോലയാണെങ്കിലും അതിന്റെ മുട്ടയിൽ നി
ന്നുജനിക്കുന്ന പുഴുവിന്റെ ആഹാരം ചിലസമയത്തു തെ
ങ്ങിന്റെ ഇളന്തലതന്നെയായിരിക്കകൊണ്ട്, അല്പദിവ
സത്തിനുള്ളിൽ തെങ്ങിന്റെ തല മുറിഞ്ഞുപോകയോ, ഉ
ണങ്ങിപ്പോകയോചെയ്യുന്നു. വിരിയുന്ന കുരുത്തോലക
ളുടെകണ്ണികൾ ഒരുപോലെ മുറിഞ്ഞതായിക്കാണുമ്പോൾ
വണ്ടു ആ തെങ്ങിന്റെ കുരലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മ
നസ്സിലാക്കാം. കമ്പികൊണ്ടു കുത്തിയെടുത്തിട്ടോ ഉപ്പിട്ടു
അനങ്ങാൻ വയ്യാതാക്കിയൊ നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കൊല്ലാ
റുണ്ടു. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാൽ ഇത്തരം വ
ണ്ടാണെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വലിയവ.
വണ്ടുകളെ സമൃദ്ധിയായി കാണുന്നതു മഴക്കാലത്താണു.
പറന്നു വരുന്നതോ തോക്കിന്റെ ഉണ്ടപോലെ ആയി
രിക്കും. മിക്കവണ്ടുകളും രാത്രി സഞ്ചാരികളാണു. വി
ളക്കു കണ്ടാൽ മറ്റു പ്രാണികളെപ്പോലെ വണ്ടുകളും അ
ടുത്തെത്താതിരിക്കില്ല. കുറേനേരം പറന്നുകളിച്ചാൽ
പിന്നെ പെട്ടെന്നു നിലത്തുവീഴും. വീഴുന്ന മാതിരി ക
ണ്ടാൽ ചിറകിന്നു പക്ഷാപാതം പിടിച്ചോ എന്നാരും
ശങ്കിച്ചുപോകും. പോരാഞ്ഞിട്ടു നിലത്തു വീണാൽ കു
റേനേരം ബോധം കെട്ടപോലെ കിടക്കും. പിന്നെ വീ

ണ്ടും സാവധാനത്തിൽ ദിനം നല്ലവണ്ണം ഭേദമാകാത്ത രോഗിയെപ്പോലെ നടക്കും. പിന്നെ വീണ്ടും പറക്കും. നിലത്തു വീണുകിടക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ എത്രതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചാലും വണ്ടുകൾ പറന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയേ ഇല്ല. ഈ ഒരു സ്വഭാവംകൊണ്ടു ശവംതിന്നിത്തവളകൾക്കു (Toads) എത്രയെങ്കിലും വണ്ടുകളെ തിന്നുതീർക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ചെറുതരം പച്ചവണ്ടുകൾ ഓരോ കൂട്ടമായി പറന്നുകളിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു.

ഷഡ്പാദവർഗ്ഗത്തിൽ.

4-ാം ഉപവർഗ്ഗം. പാറ്റകൾ.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട പാറ്റകളെ രണ്ടു പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങളാക്കാം. പകൽ പറന്നുകളിക്കുന്നവറ്റയെ പൂമ്പാറ്റകളെന്നുപറയാം. രാത്രി സഞ്ചരിക്കുന്നവറ്റയെ രാപ്പാറ്റയെന്നും വിളിക്കാം. പൂമ്പാറ്റയുടെ സംവേദിനിയുടെ അറ്റം അതിന്റെ കടയേക്കാൾ തടിപ്പുള്ളതായിരിക്കും. രാപ്പാറ്റയുടേതു കടയേക്കാൾ നേരിയതായിരിക്കും. പൂമ്പാറ്റയുടെ ചിറകു വലുതും ശരീരം ചെറുതുമായിരിക്കും. മറേതിനേക്കാളേറെച്ചു ശരീരം വലുതും ചിറകു ചെറുതുമായിരിക്കും. പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിറകു പൂട്ടിവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലും ഈ രണ്ടുവംശങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. പൂമ്പാറ്റകൾ ചിറകുക

ളുടെ പുറംഭാഗങ്ങൾ അന്യോന്യം തൊടത്തക്കവണ്ണം മേ
ലോട്ടു പൂട്ടിവെക്കുന്നു. മറേറതു വീടുകളുടെ ഇറപോലെ
രണ്ടുഭാഗത്തും ചായിച്ചുവെക്കുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ പൂ
മ്പാറ പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിറകിൻെറ ഉൾഭാഗമും
ണ പുറമെകാണുന്നതു. ഇതേനിലയിൽ രാപ്പാറക്ക
കാണുന്നതു ചിറകിൻെറ പുറഭാഗംതന്നെയാണു. രാ
പ്പാറയുടെ മുട്ടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പുഴുക്കളുടെ ദേ
ഹത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രോമങ്ങൾ വളരെ കാണും. പൂ
മ്പാറയുടെ പുഴുവിനു അങ്ങിനെയുള്ള രോമങ്ങളില്ല.
പൂമ്പാറയുടെ പറക്കുന്ന രീതിക്കു വളരെ ഭംഗിയുണ്ടു.
രാപ്പാറയുടെ രീതിക്കു അത്ര ഭംഗി കാണുകയില്ല. പാ
റകളുടെ ചിറകിനു പലവർണ്ണങ്ങളിലുമുള്ള ചിത്രപ്പണി
കൾ കാണും. ഈ ചായം പൊടിയായിട്ടാണു ഇരിക്കു
ന്നതു. തൊട്ടാൽ ആ നിറത്തിലുള്ള പൊടി വിരലി
ന്മേൽ പറ്റും. പാറകൾ മുട്ടയിടുന്നതും അതിൽനി
ന്നും ജനിക്കുന്ന പുഴുവിനു ആഹാരമായിത്തീരുന്ന ഇല
യോമറെറാ ഉള്ള ചെടികളിന്മേലും മരങ്ങളിന്മേലുമാണു.
മുട്ടവിരിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങുന്നതു, സ്വാതന്ത്ര്യമായി നട
പ്പാനും, ഭുജിപ്പാനും ശ്വസിപ്പാനുംസാധിക്കുന്ന ഒരു പുഴു
ആകുന്നു. പുഴുവിനു വളർച്ച തികഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെ, ഇതു
ഒരു തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ട് സഞ്ചാരരഹിതനായി ജീവ
നില്ലാത്ത ഒരു ഉണക്കമുരുക്കിൻകരുപോലെ കിടക്കുന്നു.
കുറേക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ പുറന്തോടു പൊട്ടിപ്പുറത്തിറങ്ങുന്ന

തു ഒരു പാറയായിരിക്കും. പൂമ്പാറക്ക് കടൽപോലെ യിരിക്കുന്ന വളരെ നീളമുള്ള പ്രപോഷിണി ഉണ്ട്. ഇതു ഘടികാരത്തിന്റെ വില്ലുപോലെ ചുരുട്ടി വെച്ചിട്ടാണു. തണ്ടു നീളമുള്ള പുഷ്പങ്ങളിൽകൂടി ഈ പ്രപോഷിണി ഇറക്കി തേൻ വലിച്ചു കുടിപ്പാൻ ഇവറ്റയ്ക്കു സാധിക്കും. പൂമ്പാറ കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പ്രാണിയാണു. രാപ്പാറയ്ക്കു അത്രത്തോളം ഭംഗിയുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. പൂമ്പാറയുടെ മുട്ടയുംകൂടി വളരെ അഴകുള്ളതാണും. ഉരുണ്ടിട്ടും അണ്ഡാകൃതിയിലും പരന്നിട്ടും പിപ്പുപോലേയും കുപ്പിപോലയുമുള്ള പല ആകൃതിയിലും; വെളുപ്പു പച്ച മുതലായ പലവണ്ണത്തിലും മുട്ടകൾ ഇലകളിന്മേലും തണ്ടുകളിന്മേലും മരത്തൊലിമേലും എന്നുവേണ്ട പലതിലും പടത്തിവെച്ചതുകാണും. പാറകൾക്കു ജീവദശയിലെ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും അനേകം ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടു. മുട്ടയാണെങ്കിൽ ചെറിയ പക്ഷികളും വണ്ടുകളും ലോഭമില്ലാതെ തിന്നും. പുഴുവായി നടക്കുന്നകാലങ്ങളിൽ അനേകം പക്ഷികളും, വേട്ടാളന്മാരും, വാളനീച്ചകളും ഇവറ്റയെ എണ്ണമില്ലാതെ തിന്നുതീർക്കുന്നു. ഉറയിൽ നിശ്ചേഷ്ടനായിക്കിടക്കുന്നകാലത്തു എലികൾ ഇവറ്റയെ എത്രയെങ്കിലും തിന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശത്രുബാധയിൽ നിന്നൊഴിവാൻ ഇവറ്റക്കു ദൈവദത്തമായ ചില കോപ്പുകളുമുണ്ടു. ഇവറ്റയുടെ ദേഹം ഇവറ്റ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കിനോ

ടോ മറ്റു വസ്തുക്കളോടൊ തുല്യവണ്ണവും ആകൃതിയും ഉള്ളതായി കണ്ടുവരുന്നു. പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ മരത്തോലുപോലേയും, ഇലപോലേയും, ചെറിയ ചുള്ളിപോലേയും പക്ഷിക്കാഷ്ടംപോലേയും തോന്നിപ്പോകുന്നവറ്റയെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വളരെ കാണും. ഉണക്കിലപോലേയും ദ്രവിച്ച മരക്ഷണംപോലേയും, ചരൽപോലേയും, പൂവുപോലേയും, മുള്ളുപോലേയും ഇരിക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റകളുണ്ടു. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ നിന്നു രൂക്ഷതയുള്ള ഒരു ഗന്ധം പുറപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ശത്രുജന്തുക്കളൊന്നും ഉപദ്രവിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നില്ല. ചിലതിന്റെ ചിറകിന്മേൽ മയിൽപ്പീലിയിൽ കാണുമ്പോലേ ചിലകണ്ണുകളുടെ ചിത്രങ്ങൾകാണും. ചില പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കൾ നിശ്ചേഷ്ടന്മാരായിരിപ്പാനുണ്ടാകുന്ന ഉറകളിൽ നിന്നാണു പട്ടുനൂലെടുക്കുന്നതു. ഈ കോപ്പുകളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ പാറ്റവംശം ഭൂമിയിൽ അധികകാലം നിലനിന്നു പോരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇത്രധാരാളം ശത്രുക്കളുണ്ടായിട്ടുകൂടി പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കൾ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ബാധകളായിട്ടാണു കണ്ടുവരുന്നതു. മാവിന്റെ ഇലകളൊക്കെ തിന്നുതീർക്കുന്ന ഒരു വക പാപ്പാറ്റയുടെ പുഴുക്കൾ എത്ര ഒട്ടുമാവുകളേയാണു കൊള്ളരുതാതാക്കിത്തീർക്കുന്നതു. പാലക്കാടു മുതലായ ദിക്കുകളിൽ താമസിച്ചവർക്കു മാത്രമേ, ഓരോപ്രത്യേകകാലത്തു അവിടങ്ങളിലെ വീടുകളിൽ കേറിവരുന്ന സംഖ്യയില്ലാത്ത ക

മ്പിളിപ്പുഴുക്കളുടെ ദ്രോഹം ഊഹിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. കൃഷിക്കു നാശംചെയ്യുന്ന അനേകം പാറ്റപ്പുഴുക്കളുണ്ടെങ്കിലും; അനേകം പക്ഷികളും തങ്ങളുടെ ജീവൻ പുലർത്തുന്നതു ഈ പുഴുക്കളേ ഭക്ഷിച്ചിട്ടാകകൊണ്ടു, പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കളും കേവലം ഉപകാരമില്ലാത്ത ജന്തുക്കളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

ഷഡ്പാദവർഗ്ഗത്തിൽ

5-ാം ഉപവർഗ്ഗം. ദ്വിപത്രി (ഈച്ച മുതലായവ)

ഈച്ച, കൊതു, അണുങ്ങു മുതലായ രണ്ടു ചിറകുള്ള ജന്തുക്കളും ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചിറകിന്റെ പിൻഭാഗത്തു ഓരോ ചെറിയ തണ്ടു എറിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതു രണ്ടാം ജോടു ചിറകിന്റെ ഒരു സൂചനയായിരിപ്പാൻ മതി. ഹനുക്കളും കടിപ്പാനുതകുന്ന ഉപകരണമായോ പോഷണദ്രവ്യം വലിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രപോഷിണിയായോ ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. മുഖത്തിലുള്ള അവയവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാൻ പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരവർകളുടെ കൊതുവും മലമ്പനിയും എന്ന ചെറുപുസ്തകം വളരെ സഹായിക്കുന്നതാണു.

ഈച്ച:—ചുകന്നു വലുതായ കണ്ണു, ആശാരിയുടെ മട്ടംപോലെയുള്ള ചിറകു വെളുത്ത ഉദരം എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളും തികഞ്ഞവനാണു നമ്മേ പതിവായി ദ്രോഹിപ്പാൻ വരുന്ന ഈച്ച. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ, മുഖ

ത്തു, രണ്ടു കണ്ണിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ കറുപ്പുനിറത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ചാലും ആ ചാലിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഓരോ വെളുത്തവരയും കാണും. ഇടക്കിടേ തന്റെ സാമാന്യം തടിച്ച പ്രപോഷിണി ഉള്ളോട്ടു വലിക്കുന്നതും കീഴോട്ട് താഴ്ത്തുന്നതും ഒരു മാറ്റാൻ പാടില്ലാത്ത സ്വഭാവമാണെന്നു ഗണിക്കാം. ഓരേ ദിക്കിൽ വളരെ നേരത്തോളം ഇളകാതെ നില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈച്ചക്കില്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു കേവലം കാരണംകൂടാതെയല്ല. പത്തുമിനുട്ടോളം ഒരേടത്തു നിന്നാൽ തന്റെ കാലുകളുടെ അഗ്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു തരം പശകൊണ്ടു താൻ ഇളകാൻ വയ്യാതെ പറ്റിപ്പോകും.എന്തൊക്കെ വൃത്തികേടുള്ള വേലകളിൽ ഏർപ്പെട്ടാലും ഈച്ച തന്റെ ശരീരം വളരെ വൃത്തിയിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്നുണ്ടു. പിൻകാലുകൾകൊണ്ടു മുൻകാലും ചിറകും മുൻകാലുകൾകൊണ്ടു പിൻകാലുകളും ഉഴിഞ്ഞു വെടിപ്പാക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അത്ഭുതം കൌതുകം ജനിച്ചുപോകും. ഘ്രാണശക്തി കണക്കിലേറെ ഉണ്ടു. അമേദ്യം, ശ്രണം, ശവം മുതലായവയിന്മേൽ, ഈച്ച, തന്റെ കുട്ടികളാകുന്ന പുഴുക്കളെ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അവറ്റ അവിടുന്നു പോഷണദ്രവ്യങ്ങൾ വലിച്ചെടുത്തു രുചികരദശ പ്രാപിക്കുന്നു. അല്പദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ പൂർണ്ണരൂപം പൊട്ടി അതിസരസനായ ഒരു ഈച്ച പുറത്തു വരുന്നു. കാമുകന്മാർക്കുപോലും തൊടാൻ കിട്ടാത്ത മധു

രാധരങ്ങളെക്കൂടി ഈച്ച പതിവായി ചുംബിക്കാറുണ്ടു്. ഇന്നടത്തേ വീഴാവു് എന്ന പ്രതിപത്തിയൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, കണ്ണിൽക്കണ്ട രോഗബീജങ്ങളൊക്കെ തന്റെ കാലിന്മേൽ പററിക്കിടക്കും. അതുംപേറി വിദ്വാൻ മനുഷ്യന്റെ ആഹാരസാധനങ്ങളിന്മേൽകൂടി സക്കീട്ടുചെയ്തിട്ടോ, പാനീയങ്ങളിൽ വീണുമരിച്ചിട്ടോ, ഈ ബീജങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ വയററിലാക്കുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും. മനുഷ്യന്റെ ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രതിഷേധങ്ങളൊന്നും ഈച്ച വകവെക്കാറില്ല. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെ ചലനം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാകയില്ല. ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ചഞ്ചാതി പറക്കാറുമില്ല. വലിയ ഈച്ചയുടെ പിരടിക്കു ചില വരകൾ ഉണ്ടാകും. മണിക്കണ്ണൻ എന്ന നീലനിറത്തിലുള്ള ഈച്ചയ്ക്കു ശവങ്ങളാണു വളരെ പിടിത്തം. റാഞ്ചൻ ഈച്ചയുടെ ഉദരം അത്ര സൂക്ഷിച്ചതല്ല. അതു കണ്ണൻ പാററയുടേ അത്ര നീണ്ടിട്ടല്ലെങ്കിലും അതിൽ പകുതി നീളം കാണും. അററം കൂർത്തുമിരിക്കും ഇതു ഓരോജന്തുക്കളുടെമേൽ റാഞ്ചി വീണു അതിന്റെ രക്തപാനം ചെയ്യുന്നു. പൊട്ടൻ എന്നും പോന്ത എന്നും പറയുന്ന വലിയതരം ഈച്ചകൾ ചോരകുടിയന്മാരാണു. നാൽക്കാലികളുടെ നേരേയാണു ഇവററ ചെല്ലുന്നതു. വീഴുന്നസ്ഥലം നാൽക്കാലിക്കു ഒന്നുകൊണ്ടും തൊട്ടുകൂടാത്തോരേടമായിരിക്കും. നായീച്ച വലുപംകുറഞ്ഞ ഒരു ജന്തുവാണു. വിരൽകൊണ്ടമർത്താ

ലൊന്നും അതു ചാകയില്ല. നായയുടെ കഴുത്താണു ഇതിന്റെ വാസസ്ഥാനം. ശരീരം ഒരു ഉണക്കനിറമാണു. നായ്ച്ചോരയാണു തനിക്കു അമൃതം. ഈ തരത്തിൽ ഒരു കറുത്ത ഈച്ച മനുഷ്യരേയും കടിപ്പാൻ വരാറുണ്ടു. പക്ഷേ ഇതു വളരെ അപൂർവ്വമായി കാണുന്ന ഒരു ജാതി ഈച്ചയാണു. പൂട്ടിവെച്ച ശീലക്കുടയുടെ ഉള്ളിലും മറ്റും ഈ വിദ്വാൻ ചിലപ്പോൾ വന്നുകൂടും. ഉഷ്ണകാലത്തു കണ്ണിൽവീണു മരിക്കാൻ വരുന്ന ചെറിയ ഈച്ചയാണു കട്ടുകീച്ചു. ഇതു കാഴ്ചയിൽ ചെറിയ ചിറകാന്ന ഒരു മുത്താറിപോലേതോന്നും. മേലേ നിന്നുതുങ്ങുന്ന ഓലക്കണ്ണിയിന്മേലോ ചൂടിക്കഷണത്തിന്മേലോ ഇവ ഇടപഴുതില്ലാത്ത ഓരോ കൂട്ടമായി പററിക്കൂടുന്നു. ഈ ജനുസ്സിൽ പക്ഷേ ഇതിനേക്കാൾ വളരെ വലുതായി ഒരു തരം ഈച്ചയുണ്ടു. ഇതു കൂട്ടമായി നടക്കയില്ല. ഈച്ച വംശത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പല ജാതിക്കാരുണ്ടെങ്കിലും ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലേ 'ട്സട്സി' എന്ന പോന്തയേപ്പററി രണ്ടു വാക്കെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇതിന്റെ കടിയേററാൽ കന്നുകാലികൾ രണ്ടുപക്ഷമില്ലാതെ ചത്തുപോകുന്നു. മനുഷ്യർക്കു യാതൊരുകേടും ഇതിന്റെ കടികൊണ്ടുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാണു. ഇതിന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ അവിടത്തെ കന്നുകാലികൾ, മരണപ്പാച്ചൽപാഞ്ഞു അടുത്തുകാണുന്ന ജലാശയങ്ങളിൽ പോയി മുങ്ങിക്കളയുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കൊന്നും ട്

സട്സിയുടെകടി അത്ര അപായപ്രദമാകുന്നില്ല. വെള്ള
ത്തിന്റെ വിതാനത്തിൽകൂടെ നടന്നുകളിക്കുന്ന ഈച്ചക
ളും ഉണ്ട്. ഇവറ്റയിൽ ചിലതിന്റെ കാലുകൾ വള
രെ നീണ്ടിരിക്കും. ചുവരിന്മേലുള്ള തുളകളിൽ വന്നുകൂടു
ന്ന ചില വിചിത്രവരിയന്മാരായ ജന്തുക്കളേയും ഈച്ചക
ളായി ഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നതോന്നുന്നു. ഈ കൂട്ടരിൽ
ഒരു ജാതി മുട്ടയിടുന്നതു പൂഴിയിലാണു. ഇവറ്റ പിൻ
കാലുകൾകൊണ്ടു പൂഴിയിൽ കുഴികുഴിക്കുന്നതു വളരെ
കൌതുകകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണു.

കൊതു:—ചെറിയ ശിരസ്സും, കൂൻപോലെ വള
ഞ്ഞ ഉരസ്സും, നീണ്ട ഉദരവും സാമാന്യം നീണ്ട ആറുകാ
ലുകളും, നേരിയ രണ്ടു ചിറകുകളും കൊതുകിന്റെ സാ
ധാരണ ലക്ഷണങ്ങളാണെങ്കിലും കൊതു നമ്മെ വിസ്മ
യിപ്പിക്കുന്നതു അതിന്റെ വദനാവയവങ്ങൾകൊണ്ടാ
ണു. സ്പർശ്യാനങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള സംവേദിനിക
ളും ഉളിപോലെ കുഴൽപോലെയുള്ള പ്രപോഷിണിയും കുന്തം
പോലെയുള്ള ചവ്വണികളും മറ്റും കൊതുകിന്റെ ര
ക്തപാനത്തിനു ഉതകുന്ന കോപ്പുകളാകുന്നു. ഭൃതക്ക
ണ്ണാടികൊണ്ടു നോക്കാതെ ഇതു വ്യക്തമായി കാണില്ല.
കൊതു മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന ദിക്കുകളി
ലാണു. മുട്ടയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന പുഴുവിന്റെ ശിര
സ്സു തടിച്ചിട്ടും വാലിന്റെഭാഗം മെലിഞ്ഞിട്ടുമാണു. വാൽ
മീതെയാക്കി വെള്ളത്തിൻ പൊന്തി നിൽക്കുന്നതു അ

ഭാഗംകൊണ്ടു കാറ്റു വലിച്ചെടുക്കുന്നതാണു. ഉപദ്രവിച്ചാൽ അനേകം മറിച്ചുലോട്ടുകൂടി ചോടേ താഴും. ഇങ്ങിനെ കുറേനാൾ പൂഴുവായിക്കഴിച്ചാൽ, പിന്നെ നിശ്ചേഷ്ടനായി ഒരേടത്തു ഒതുങ്ങിനിൽക്കും. കുറേദിവസത്തിനുള്ളിൽ പുറമേയുള്ള ഉറയും പൊട്ടി ഒരു പരിപൂർണ്ണനായ കൊതു പുറത്തുവരും. വെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ആ ഉറയുടെ മീതെ കുറേനേരംനിന്നു കൊതു തന്റെ ചിറകുണക്കുന്നു. പിന്നെ തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശസിദ്ധിക്കായി എവിടേയെങ്കിലും പാറിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നേക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വലിയസിദ്ധി മലമ്പനിയുടെ വിതരണംതന്നേയാണു. മലമ്പനിയുടെ ബീജങ്ങൾ കൊതുവിന്റെ കടിവഴിയായിട്ടാണു മനുഷ്യശരീരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതു.

ഷഠപാദവർഗ്ഗത്തിൽ

6-ാം ഉപവർഗ്ഗം- വേട്ടാളൻ മുതലായവ.

വേട്ടാളവംശത്തിൽ, വാളനീച്ചകം, മരത്തുളയനീച്ചകം, വേട്ടാളന്മാർ, ഉറുമ്പുകൾ, തേനീച്ചകം എന്നിങ്ങിനെ പലജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടു. മുൻചിറകും പിൻചിറകും എത്രയോ സൂക്ഷ്മങ്ങളായ കൊളുത്തുകളാൽ യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ നാല്പതിനായിരത്തിലും അധികം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. സുമാർ ഒന്നരലക്ഷംജാതി ജന്തുക്കളെ ഇനിയും കണ്ടുകി

ട്ടേണ്ടതാണെന്നു കായ്വും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ശരീരത്തിനു വളരെ വൃത്തിയും ചൈതന്യവുമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല പുറന്തോലിനു നല്ല ഉറപ്പും തിളക്കവും കാണും. തടിച്ച ഹനുക്കളും നേരിയതെങ്കിലും ബലമുള്ള ചിറകുകളും വിറപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഉദരവും ഈ ജന്തുക്കളുടെ മുഖ്യ അടയാളമാണ്. ചിലതിനു ഉദരാന്തത്തിൽ ഒരു നീണ്ട നാരാച്ചം ഉണ്ടാകും. ചിലതിനു ഈ അവയവം ഒരു ചെറിയ സൂചിപോലെ ഇരിക്കും. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാജന്തുക്കൾക്കും ഒരുപോലെ യോജിക്കുന്ന ചില സാമാന്യ ലക്ഷണങ്ങൾ പറവാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും മിക്ക ജന്തുക്കൾക്കും പറയുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ മാത്രം പറയാം. ഓരോ ജന്തുവിനു നേരിയതും കണ്ണാടിപോലെ ഉള്ളിൽകൂടെ കാണാവുന്നതുമായ നാലു ചിറകുണ്ട്. ശിരസ്സും ഉരസ്സും ഉദരവും വെവ്വേറെ ഭാഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു നിൽക്കും. ഉദരവും ഉരസ്സും ഒരു നേരിയ തണ്ടിന്മേലാണു യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. ചർമ്മത്തിനു ഉറപ്പും ഉളിച്ചലും ഉണ്ടാകുന്നതുകൂടാതെ അതിന്മേൽ ചെറിയ രോമങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാകും. ഹനുക്കളെക്കൊണ്ടു ആഹാരം മെതിക്കുന്നതുകൂടാതെ, കുഴികുഴിക്കയും, മരങ്ങൾ കാന്മുറിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഉറുമ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശിരസ്സും ഹനുക്കളും വളരെ വലുതായിക്കാണുന്നവറ്റ പടയാളികളായി നിൽക്കുന്നവ

റെയാണു. ഉരസ്സിന്റെ അടിയിലാണു ആറുകാലുകൾ നിൽക്കുന്നതു. ഈ കാലുകളും ചില പ്രത്യേകാവശ്യം നിർവ്വഹിക്കാനായ്ക്കൊണ്ടു ചില പ്രത്യേകഭേദഗതി പ്രാപിച്ചുവരാറുണ്ടു. തേനീച്ച, പൂമ്പൊടിയും തേനും ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻകൂടി തന്റെ കാലുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില നിലവേട്ടാളന്മാരുടെ കാലുകളിന്മേൽ നീണ്ട മുള്ളുകളുള്ളതുകൊണ്ടു അവറ്റയ്ക്കു കുഴികുഴിപ്പാൻ വളരെ സൌകര്യംവന്നുചേരുന്നു. ഇവറ്റ മുട്ടയിടുന്നതും മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടിക്കു ആഹാരമായി കൊന്നുകൊണ്ടുവെക്കുന്ന പ്രാണികളെ ഇടുന്നതും ഈ കുഴിയിലാണു. സന്താനോല്പാദനത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾ ഉദരാന്തത്തിലാണു നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടതു. ചിലതിനു അതു, കുത്തുന്ന സൂചിയുടെ ആകൃതിയിൽ ഇരിക്കും. ചിലതിനു ഈ സൂചിക്കു ദീർഘം ജാസ്തികാണും. മരം തുളക്കുന്ന ചിലതു ഈ സൂചി ഒരു ചിറുളിയായുപയോഗിക്കും. വാളൻവീച്ചകൾക്കു ഈ ആയുധത്തിന്മേൽ ചെറിയ പല്ലുകളുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു അവറ്റ ഇതു ഇളക്കുള്ളികൾ മുറിക്കുവാൻ ഒരു ഈച്ചുവാളായുപയോഗിക്കും. ചിലതു ഈ ആയുധം ചില പ്രാണികളെ കുത്തി ബോധം കെടുത്തുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. സന്താനോല്പാദനത്തിൽ, മുൻവിവരിച്ച രൂപാന്തരതകൂടാതെ മറെറാരു വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ലാത്ത അതിശയവും കൂടി കാണുന്നുണ്ടു. ഇതു അണ്ണിന്റെ ബീജസഹായമില്ലാതെ പെണ്ണു മുട്ടയിടുകൊ

ള്ളുന്നതാണു. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളെ ക്കൊണ്ടു മനുഷ്യനു ഉപകാരവും അപകാരവും ഒരുപോലെയുണ്ടു. ഇത്രത്തോളം മനസ്സിലാക്കിയതിൽപിന്നെ ഈ വംശത്തിൽപെട്ട ഓരോജാതി ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി അല്പം വിവരിക്കാം.

വാളനീച്ചകൾ:—(Saw flies) ഇതു വളരെ ചെറിയ ജന്തുവാണു. ഒരിഞ്ചിന്റെ മൂന്നിലൊരോഹരി നീളം ദേഹത്തിനു കാണുമെങ്കിലും ചിറകു വിടർത്തിയാൽ ഒരറ്റത്തിൽനിന്നു മറ്റേ അറ്റംവരെ അരഇഞ്ചിലും ജാസ്തി നീളം കാണും. പിൻചിറകുകൾ മുൻചിറകുകളേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതാണു. ഇതിൽ ചിലതു ഉദരാന്തനാരാചംകൊണ്ടു ഇലയോ ഇളഞ്ചുള്ളിയോ തുളച്ചുമുട്ടയിടുന്നു. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന പുഴു അതു ഇരിക്കുന്നേടത്തുള്ള ഇലയോ ഇളഞ്ചുള്ളിയോതിന്നു ക്ഷണനേരത്തിൽ വളരുന്നു. നിറയേപൂത്തിരുന്ന ഒരു ഒട്ടുമാവിന്റെ പൂങ്കുലകളുടെ തണ്ടിന്മേൽ ഇവറ്റ മുട്ടയിട്ടു ഒരൊറ്റ പൂങ്കുലശേഷിയാതെ നശിപ്പിച്ചതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ചിലതു ഉറപ്പുള്ള മരത്തടി തുളച്ചു അതിലാണു മുട്ടനിക്ഷേപിക്കുന്നതു. ചിലതു നെൽകൃഷിക്കുംകൂടി വൈഷമ്യമുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കളിൽ മനുഷ്യനു അപകാരികളല്ലാതെ ഉപകാരികളായ ആരേയും കാണുകയില്ല.

വേട്ടാളൻ:—(Wasp) നമ്മുടെ വീടുകളിലും മറ്റും വന്നു ഒരു സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലം തിരഞ്ഞുറുത്തു കൂടുകെ

ട്ടുന്ന വേട്ടാളന്മാരേ കാണാത്തവരുണ്ടാകയില്ല. വേട്ടാ
ളൽ വളരെ ബുദ്ധിയും ഉത്സാഹവും ഉള്ള ഒരു ജന്തുവാകു
ന്നു. വേട്ടാളനേ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും കാണുമെങ്കിലും
ഒരേജാതി വേട്ടാളനെ പല രാജ്യങ്ങളിലും കണ്ടു എന്നു
വരികയില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ മച്ചുകളിന്മേലും ജന
വാതിലുകളിന്മേലും മണ്ണുകൊണ്ടു കൂടുണ്ടാക്കുന്ന രണ്ടു മൂ
ന്നു ജാതി വേട്ടാളന്മാർ ഉണ്ടു. ജൂലായി മുതൽ രണ്ടുമൂ
ന്നുമാസംവരേയാണു വേട്ടാളന്മാർ കൂടുകെട്ടാൻ അതി
ജാഗ്രതകാണിക്കുന്നതു. ഒരു ജാതിയുടെ നിറം കറുപ്പും
മഞ്ഞയുമാണു. ഇതു ഈന്തിൻകുടുക്കകൾപോലെ തോ
ന്നുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈന്തിൻ കുടുക്കയേക്കാൾ എ
ത്രയോ ചെറുതുമായ, അനേകം അറകൾ ഒന്നോടൊന്നു
തൊട്ടുകൊണ്ടു വളരെ വൃത്തിയിൽ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കു
ന്നു. ഒരു കൂട്ടിൽ പത്തുപതിന്നാലറകൾ ഉണ്ടാകും. ഓ
രോ അറ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ ഓരോ മുട്ടയിടും.
പിന്നെ തന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴുവിന്നു
ആഹാരമായി പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കളെ എടുത്തുകൊണ്ടു
വന്നു ആ അറ നിറയ്ക്കും. ഒന്നരരണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ
ഓരോ അറയിൽനിന്നു ഓരോവേട്ടാളൻ പുറത്തുവരും.
മറ്റൊരുജാതി വേട്ടാളന്റെ ശരീരം ഇഷ്ടികപോലെ ചു
കപ്പാണു. കാലുകൾ മഞ്ഞയാണു. ഇതു താനുണ്ടാക്കു
ന്ന അറയിൽ ആഹാരമായി കൊണ്ടുവന്നു നിറയ്ക്കുന്നതു
പൈട്ടുകാലികളേയാണു. നിലത്തു മടയുണ്ടാക്കി അതിൽ

മുട്ടയിടുന്ന ഒരു വലിയജാതി വേട്ടാളനുണ്ടു. ഇതു മണ്ണിൽകൊണ്ടുവെക്കുന്നതു കുറകളേയാണു. കുറകളെ തന്റെ ഉദരത്തിൽ കാണുന്ന സൂചികൊണ്ടുകുത്തി നിശ്ചേഷ്ടനാക്കിയതിന്റെശേഷം മാത്രമെ ഇഴച്ചുമടയിൽകൊണ്ടുവന്നിടുകയുള്ളൂ. ഒരു ജാതി വേട്ടാളൻ ഇലയിൽ മുട്ടയിടുകയും, മുട്ടയിട്ടഭാഗത്തിൽ ഓരോ നെല്ലിക്കാവണ്ണത്തിൽ ഓരോ മുഴ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വേറേ ഒരു ചെറിയജാതി വേട്ടാളൻ മുട്ടയിടുവരുന്നതു പൂമ്പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കളുടെ ശരീരത്തിന്മേലാണു. ഈ മാതിരി സ്വഭാവങ്ങൾ ആലോചിച്ചാൽ പക്ഷിയേപ്പോലെതന്നെ വേട്ടാളനും പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കളുടെ ബാധയിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു.

കടന്നൽ:—(Hornet) ഇതു കാഴ്ചയിൽ ഒരു വലിയ ഈച്ചയേപ്പോലെ ഇരിക്കും. മുഖത്തു കുത്തുവാനുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ആണി ഉണ്ടു. കുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആണി മുറിയിൽതന്നെ തറച്ചിരിക്കും. കടന്നലിന്നു ലേശം വിഷമുള്ളതുകൊണ്ടു അനേകം കടന്നൽ ഒന്നിച്ചുകുത്തിയാൽ മനുഷ്യനുതന്നെ ജീവനാശം പിടിപെടുവാനിടയുണ്ടു. കടന്നൽ കൂടുകെട്ടുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്തു വലിയ പനയോലയുടെ ഉൾഭാഗത്താണു. ഒരു കടന്നൽകൂടു ചിലപ്പോൾ ഒരു മൂടയോളം (50 സേർ കൊള്ളുന്ന ഒരു പൊതിക്കെട്ടു) വണ്ണമുണ്ടാകും. കൂടു വളരെ അറകളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കടന്നൽകൂടിന്നു ഏറുകൊടു

ത്തിട്ടോ മറവുവല്ലവിധത്തിലോ ഇളക്കം തട്ടിയാൽ അ നേകം കടന്നലുകൾ അമ്പുപോലെ പറന്നെത്തി ക ണ്ണിൽകാണുന്ന കന്നുകാലികളേയും മനുഷ്യരേയും കു ത്തിദ്രോഹിക്കാതിരിക്കില്ല. കടന്നൽകൂട്ടത്തെ, യോഗമാ യിപാക്കുന്ന ഒരു ജാതി വേട്ടാളന്മാരായി വിചാരിക്കുന്ന തിൽ അബദ്ധമില്ല.

തേനീച്ച:—ഇതും ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിപ്പാക്കു ന്ന ജന്തുവാകുന്നു. ഇതിന്റെ വിശേഷവിധി കൂടും, തേനും, മെഴുകും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു. കൂടു അനേകായി രം അറകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാകുന്നു. ഓരോ അറക്കു ആറുഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടു. ഈ സംഗതികൊണ്ടു ചുരുങ്ങി യ ഒരു സ്ഥലത്തു ഏറ്റവും അധികം അറ ഉണ്ടാക്കാൻ ഇതിനു സാധിക്കുന്നു. ഓരോ അറയിൽ ഓരോ മുട്ടയും, മുട്ടയിൽനിന്നു പിരിയുന്ന പുഴുവിനു തിന്നാൻകൊണ്ടു വെക്കുന്ന തേനും ഉണ്ടു. അറയുണ്ടാക്കുന്ന പദാർത്ഥം തേ നീച്ചയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മെഴുവാണു. മാവും പൂളിയും പൂത്താൽ ആ പുഷ്പങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു അനേകായിരം തേനീച്ചകൾ വരുന്നു. ഇവയൊക്കെ ഒ ന്നിച്ചുകൂടിപ്പറന്നു കളിക്കുന്ന ശബ്ദം ഒരു മുഴക്കംപോലെ കേൾക്കും. തേനീച്ച പതിവായി കൂടുകെട്ടുന്നതു ഉയരമുള്ള മരത്തിന്മേലാണു. മുട്ടയിടുന്ന തേനീച്ചകളെ "റാണി" എന്നാണു പാശ്ചാത്യർ വിളിച്ചുവരുന്നതു. ഇതിനു മു ട്ടയിടുകയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ഇല്ല. മു

ട്ടയിട്ടുംതോറും നപുംസകന്മാർ അതാരോന്നോരോന്നെടുത്തു ഓരോ അറകളിൽ കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. ബ്ലാത്തിയിൽ കൃത്രിമക്കൂടുകളുണ്ടാക്കികൊടുത്തു തേനീച്ചകൾ കൊണ്ടുവരുന്ന തേൻ ശേഖരിക്കാറുണ്ടു. നമ്മുടെ നാട്ടുകാരേപ്പോലെ തേനീച്ചകളെ ആകപ്പാടെ ചുട്ടുകരിച്ചിട്ടു തേനെടുക്കുന്ന രാക്ഷസസമ്പ്രദായം അവർക്കു കേവലം ഇല്ല. ചിലചെറുതരം തേനീച്ചകൾ ഓരോതുളയിലാണു കൂടുണ്ടാക്കുന്നതു. ചെറുതേൻ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഇവറ്റയുടെ തേനിനു വളരെ ഗുണം പറയുന്നുണ്ടു.

ഉറുമ്പുകൾ:—ഉദരവും ഉരസ്സും ഒരു നേരിയ തണ്ടുകൊണ്ടു യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലതിനു ഉദരാന്തത്തിൽ കുത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സൂചി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു, ഉപയോഗിക്കാത്ത അവസരത്തിലൊക്കെ പൂച്ചയുടെ നഖംപോലെ ഉള്ളിലുള്ള ഒരു ഉറയിൽ വലിഞ്ഞുനിൽക്കും. ഉറുമ്പുകളിലും; ആൺ, പെൺ, നപുംസകം, എന്നീ മൂന്നു വിധക്കാരുണ്ടു. സാധാരണ പുറത്തുവന്നു ഓരോ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്ന ഉറുമ്പുകളൊക്കെ നപുംസകന്മാരാണു. ഇവറ്റകൾക്കു ചിറകുണ്ടാകയില്ല. ഇവറ്റയുടെ നടവടിയും ബുദ്ധിയും മനുഷ്യരേപ്പോലും വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദർശനശക്തി ഉറുമ്പിനു ശരാശരിക്കുണ്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാറ്റിനും കണ്ണുകൾ കാണുന്നുണ്ടു. കാഴ്ച നല്ലവണ്ണമുണ്ടെങ്കിലും ശ്രവണശക്തി അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

പക്ഷേ ഈ കുറവു പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടിയോ മറ്റോ ഘ്രാണശക്തി വേണ്ടതിലധികം പൂത്തിയായിട്ടുണ്ടു. ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു എത്താനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു തന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടും ഘ്രാണശക്തികൊണ്ടുമാണു. ഒരുകൂട്ടം ഉറുമ്പു തങ്ങളുടെ കൂട്ടിൽനിന്നു 500 വാര അകലേയുള്ള ഒരു മധുരപലഹാരക്കാരന്റെ അളമ്മാറയിൽവെച്ചു തേൻകുപ്പിയിൽ കൊല്ലംതോറും വരാറുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതിനു മാർഗ്ഗംതിരിച്ചറിവാനുള്ള ശക്തി നല്ലവണ്ണമുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. സ്നേഹിതന്മാരെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള ശക്തിയും ഉറുമ്പിനു ധാരാളം ഉണ്ടു. ശത്രുക്കളെക്കണ്ടാൽ, വെറുതെ വിടാതെ, വല്ലപ്രകാരത്തിലും കൊല്ലാൻ ഉത്സാഹിച്ചുനോക്കും. ഒരു കൂട്ടിൽനിന്നു ചില ഉറുമ്പുകളെ എടുത്തു ഒന്നരണ്ടുമാസം മറ്റൊരുടിക്കിൽ കൊണ്ടുവെച്ച ശേഷം, രണ്ടാമതും ആ കൂട്ടിൽത്തന്നെ കൊണ്ടുവിട്ടാൽ മറ്റുള്ളവറ്റ, വിട്ടുപാത്തവറ്റയെ തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാർ തന്നെയാണെന്നു ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചിലസമയത്തു മഴപ്പാറ്റപോലെ, പുറത്തുവന്നു പറന്നുകളിക്കുന്ന ചെറിയജന്തുക്കൾ ഉറുമ്പുകളാണെന്നുകാണും. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ആണും പെണ്ണും ഇടകലർന്നുണ്ടാകും. ഇണചേർന്ന ഉടനേതന്നെ ആൺ വീണുമരിച്ചുപോകുന്നു. വിധവയായപെണ്ണോ, തിയ്യിൽ ചാടുന്നതിനു പകരം, ചില അമ്മ്യാമ്മാർ മുടിഎടുത്തുകളയുന്നപോലെ, തന്റെ ആചാരമായ ആ ചിറകു ഉപേക്ഷിച്ചു, തന്നെ ആരും കാണരുതെന്നുവിചാരിച്ചോ മറ്റോ ഓരോ തുളയിൽചെ

ന്നു പറയുന്നു. സക്കിട്ടുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നപുംസകന്മാർ തങ്ങളുടെ ജാതിയാണെന്നുതോന്നിയാൽ ഇവറ്റയെ ദയാപൂർവ്വം പോറ്റിവരുന്നു.

ഉറുമ്പുകൾക്കു തേൻ വളരെ പ്രിയമാണു. ചെറുപ്രാണികൾ'കളേയും (Aphides) ചിലപ്പോൾ അവറ്റയുടെ മുട്ടകളേയും ഉറുമ്പുകൾ രക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കുന്നു. അവരയോ, പയറോ, മറ്റു വല്ല ചെടിയോ സമൃദ്ധിയായ് വളർന്നുകണ്ടാൽ ഉറുമ്പുകൾ ചെറുപ്രാണികളേയോ അവറ്റയുടെ മുട്ടകളോ തളിർപൊട്ടിവരുന്ന ദിക്കിലോ, പൂവിലോ ഇളങ്കായകളിലോ കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. ഈ പ്രാണികൾ, ചെടിയിലുള്ള നീർ വലിച്ചു കുടിച്ചു പോഷിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ പുറത്തുള്ള, രണ്ടു കുഴലുകളിൽ കൂടെ ഒരു വക നീർ പുറത്തു തള്ളുന്നു. ഈ നീർ മധുരസമാകകൊണ്ടു ഉറുമ്പുകൾ എത്രയോ ആർത്തിയോടെ അതൊക്കെ നക്കിക്കുടിക്കുന്നു. ചില പ്രത്യേകതരത്തോടൽ കൊണ്ടു ഉറുമ്പു ഈ പ്രാണിയെക്കൊണ്ടു നീർ പുറത്തുതള്ളിക്കാറുമുണ്ടു. ഈ കാര്യം വിചാരിച്ചാൽ മനുഷ്യൻ പാൽകറന്നു കുടിക്കാൻ പശുക്കളെയും മറ്റും പോറ്റുന്നപോലെ, ഉറുമ്പുകൾ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ തേൻകുടിക്കാൻ അരക്കപ്രാണികളേയും പോറ്റുന്നുണ്ടെന്നുപറയാം. ഒരു ദിക്കിലുള്ള ചെടികളൊക്കെ ഉണങ്ങിയെന്നു കാണുമ്പോൾ ഉറുമ്പുകൾ എത്രയേ കരുതലോടുകൂടെ ആ പ്രാണികളെ സൌകര്യമുള്ള മറ്റൊരുദിക്കിൽ എടുത്തു

കൊണ്ടുപോയി വെക്കുന്നു. അവക്ക പ്രാണിയായ പശു
വിനെ പോറ്റിവളത്താൻതക്ക വൈഭവമുള്ള ഉറുമ്പുക
ളിൽ രണ്ടുമൂന്നു ജാതി, യുദ്ധംചെയ്തു, തടവുകരായി പി
ടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പരാജിതജാതകളെ അടിമപ്പെടുക്കി
വളത്തിവരാറുണ്ടെന്നു വസ്തുവം അത്രയതിശയിക്കത്തെ
ക്കതല്ലല്ലോ. യജമാനൻ ഉറുമ്പുകൾക്ക അടുത്തെങ്ങാനും
മറെറാരുജാതി ഉറുമ്പിൻെറ കൂട്ടുണ്ടെന്നു അറിവു കിട്ടി
യാൽ പണ്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഒരു കവച്ചക്കുള്ള
വട്ടം കൂട്ടുന്നു. ആ കൂട്ടിലുള്ള പോരാളികളേയും വേല
ക്കാരേയും കൊന്നു കൂട്ടിൽ കാണുന്ന മുട്ടകളേയും ചെറിയ
ഉറുമ്പുകളേയോ തങ്ങളുടെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. അ
ടിമകൾ പൂണ്ണ വളച്ചു എത്തിയാൽ തങ്ങളുടെ യജമാന
ന്മാക്ക തീൻതേടിക്കൊണ്ടുവരാൻ തക്കവണ്ണം അവറ
യെ ശീലിപ്പിക്കുന്നു. യജമാനന്മാർ ഒരു സ്ഥലം വിട്ടു മ
റെറാരുസ്ഥലം ആവാസസ്ഥാനമാക്കാൻ പോകുമ്പോൾ
അടിമകളെയും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. യജമാനന്മാ
രായ കവച്ചക്കാർ എത്തുമ്പോൾ ഉടമസ്ഥന്മാർ തങ്ങളു
ടെ കുട്ടികളെയുമെടുത്തു ഓടുന്നതും, ഓരോരോരാക്കിൽ ര
ക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതും, കടിപിടികൂട്ടുന്നതും ഒരു കൌതുകക
രമായ കാഴ്ചതന്നെയാണു. കൊള്ളക്കാരായ ചെറിയ ഉ
റുമ്പുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും വളരെയുണ്ടു. ഒരു ചെ
റിയ തുളയിൽനിന്നു ഇവറ സംഖ്യയില്ലാതെ പുറത്തു
വന്നു, തുളയുടെ ചുറും ഒരു വൃത്താകാരമായി ഓടിപ്പോ

കുന്നു. ഈ ചെറിയകൂട്ടം ഉറുമ്പുകളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു, വലിയ പാമ്പുറുമ്പുകൾ കൂടി അവറ്റയുടെ മുട്ടകളും എടുത്തു മറ്റൊരാരോ അഭയസ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഓടുന്നതു ഞാൻ എത്രയോപ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഉറുമ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനേയുള്ള ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാർ വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും, ഉറുമ്പു വംശക്കാരുടെ നിത്യമായ പ്രവൃത്തി നടത്തലും, ക്ഷാമകാലത്തേക്കു ആവശ്യമായ ഭക്ഷണാശേഖരണവും അവറ്റ കാണിക്കുന്ന വിവേകവും അതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ മടകൾ മുങ്ങിപ്പോയാൽ ഉറുമ്പുകൾ ഒരു പന്തുപോലെ ഒന്നിച്ചുകൂടിച്ചേർന്നു വെള്ളത്തിൽ പൊന്തിനിൽക്കുന്നതുകാണും. ഇങ്ങിനെ ഒഴുകിപ്പോകുന്നവഴിക്കു ഒരു സൌകര്യമുള്ളസ്ഥലം കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അവിടേക്കു നടന്നുചെല്ലുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽതന്നെ നാം സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നതായി അനേകം ജാതി ഉറുമ്പുകളുണ്ടെങ്കിലും അതിനൊന്നും പ്രത്യേകം പേരില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പേരുള്ള ഏതാൻ ചില ജാതികളേപ്പറ്റി മാത്രം അല്പം ഒന്നു പ്രസ്താവിക്കാം.

മീറ:—ഇതു വൃക്ഷങ്ങളിൽ പാർക്കുന്ന ഒരു ചുകന്ന മാതിരി ഉറുമ്പാണ്. ഇലകൾ, ഒരുതരം ഊറൽപില പോലെയുള്ള സാധനംകൊണ്ടു ഒന്നാക്കിപ്പിണച്ചിട്ടാണു കൂടുകൾ കെട്ടുന്നതു. കണ്ണുകൾ കറുത്ത കുത്തുകൾ പോലെ നിൽക്കുന്നതുകാണും. ശീലംകൊണ്ടു നോക്കി

യാൽ വലിയ ഉസ്സാഹിയാണു. ആരായാലുംവേണ്ടി
ല്ല കടിച്ചുദ്രോഹിപ്പിക്കുവാൻ സവ്വദാ സന്നദ്ധനാണു.
എന്നാൽ മുൻഭാഗം മഞ്ഞയും ഉദരം കറുപ്പുമായ ചോ
ണൻ ഉറുമ്പു എന്ന ഒരു ജാതിയെ കാണുമ്പോൾ ഇവ
റ എന്തെന്നില്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോകുന്നു.

കുനന്നിറമ്പ്:—വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരിൻചോടേ
മടകളുണ്ടാക്കുന്നു. തരിമണ്ണുകൂടി ഈ കൂട്ടുകളുടെ സമ
പം കുന്നാരമായി കൊണ്ടയിട്ടതുകാണും. ഇവറയുടെ
ശരീരം മഞ്ഞൾപോലെ മണക്കും.

നെയ്യുറമ്പ്:—ഇതു ചെറുതാണെങ്കിലും നല്ലവ
ണ്ണം കടിക്കുന്നവറയാണു. ഈ ജാതിയിൽ ചോപ്പനാ
രും കറുപ്പന്മാരും ഈ രണ്ടും ഇടകലന്നവരും ഉണ്ടു. ദേ
ഹം നെ പുരണ്ടപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിന്റെ കടിയേ
റ്റാൽ കടച്ചിലെടുക്കും. ഇവൻ ഒരു ക്രൂരനാണെന്നു കാ
ഴ്ചയിൽതന്നെ തോന്നും.

കരിയുറമ്പ്:- ശുദ്ധ കറുപ്പനാണെങ്കിലും രാക്ഷ
സസ്വഭാവമില്ല. എത്ര ഉപദ്രവിച്ചാലും ഇവൻ ദേ
ഹത്തിന്മേൽ പൊതിയുകയല്ലാതെ കടിക്കുകയില്ല. ഓ
രോകൂട്ടത്തിൽ സീമയില്ലാത്ത കൂട്ടമുണ്ടാകും. ആഹം
വല്യ ധീരവാണു. ചില്ലറ ഒരു കാരണമുണ്ടായാൽ കൂ
ടും മുതലുംവിട്ടു കുട്ടികളേയുംപേറി എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ
ഓടുന്നുണ്ടാകും.

കട്ടഉറുമ്പു:—ഇതു നീണ്ടു ക്ഷാരവർണ്ണമുള്ള ഒരു തരം ഉറുമ്പാണു. പേട്ടാളനെന്നപോലെ ഇതിന്റെ ഉദരാഗ്രത്തിൽ കുത്തുന്ന ഒരു നേരി സൂചിയുണ്ടു. ഇതിന്റെ ഒരു യോഗത്തിൽ അധികം പേരുണ്ടാകയില്ല.

പാമ്പുറുമ്പു:—കട്ടഉറുമ്പിന്റെ മാതിരി ആണെങ്കിലും ദേഹം വളരെ കറുത്തിട്ടാണു. ചിലതരം ഞാഞ്ഞൂനെപുരണ്ടപോലെ ദേഹത്തിന്നൊരുളിച്ചലും ഉണ്ടു. മെക്സിക്കോ രാജ്യത്തിൽ ഉദരം ഉരുണ്ടു തടിച്ച ഒരുവക ഉറുമ്പുണ്ടു. ഉദരത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു തേനായിരിക്കകൊണ്ടു ഈ ഉറുമ്പിന്റെ കൂടു തേടിപ്പിടിച്ചു നാട്ടുകാർ ഭക്ഷണാർത്ഥം ഇവറ്റയേ പിടിച്ചുതിന്നുന്നു.

അസ്ഥി ഇല്ലാതെ ജന്തുക്കളിൽ ഏതാൻ ചിലതിനെയൊക്കെ ഇപ്പോൾ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ എന്നുവെച്ചാൽ മുതുകെല്ലില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ എന്നു സാരമാണു. അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കൾക്കൊക്കെ മുതുകെല്ലുണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ജന്തുവിന്റെ വളർച്ചയിൽ മുതുകെല്ലിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഒരു മാതിരി ഉറപ്പില്ലാത്ത കാമ്പുപോലെയുള്ള സാധനമാണു ഒന്നാമതു പുറപ്പെടുന്നതു. ഈ സാധനം ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുന്തോറും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു അസ്ഥിവളർന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ ചില ജന്തുക്കൾക്കു പൂർണ്ണവലിപ്പമെത്തിയാലും ആരംഭത്തിൽ പുറപ്പെടുന്ന കാമ്പുപോലെയുള്ള സാധ

നം പോയ്പോകാതെ നിലനിന്നുപോകുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളും യഥാർത്ഥംനോക്കിയാൽ മുതുകെല്ലുള്ള ജന്തുക്കളോടു വളരെ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു ആ ശാലയിൽതന്നെ ഇവറ്റയേ പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ബലമായഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ എല്ലില്ലാത്ത ഈ ജന്തുക്കൾ ആകൃതികൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും അല്പം താണുപോയിരിക്കകൊണ്ടു അവറ്റയേ വേറെതന്നെ ഒരു വർഗ്ഗക്കാരായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകാഴ്ചയിൽ മനുഷ്യനിൽപോലെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു. ഒന്നു ഒരു ചെറിയ കത്തിപോലെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു. (Lancet) മറെറാന്നു ഒരു സഞ്ചിപോലെ ഉറയുള്ളതും കടുക്കപോലെ കല്ലോടുംമറവും പറ്റി ഉറച്ചുകിടക്കുന്നതുമാണു. ചിലതു മാലപോലെ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഒത്തുകൂടുന്നു. ഇതിന്നു സവിശേഷമായി ദേഹത്തിന്നു ഒരു വക മിന്നലുള്ളതുകൊണ്ടു കടലിൽ ഓരോരോ സ്വർണ്ണാഭരണം നില്ക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒന്നു പുളിപോലെ വളഞ്ഞ ഒരു കീടത്തിന്റെ സന്ധ്രദായത്തിലും മറെറാന്നു ഗ്ലാസ്സ് (Glass) പോലെയും ഇരിക്കും. ഇവറ്റയുടെ സന്ധ്രദായവും മറ്റും വിസ്തരിച്ചെഴുതുവാൻ ഈ അവസരത്തിൽ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞുമതിയാക്കുന്നു.

ANIMAL LIFE

PART II.

BY

K. SUKUMARAN, B. A.

PUBLISHED

BY

K. R. BROTHERS,

CALICUT.

ജന്തുശാസ്ത്രം

രണ്ടാം ഭാഗം.

കെ. സുകുമാരൻ ബി. എ.

പ്രകാശകന്മാർ

കെ. ആർ. ബ്രദർസ്,

കോഴിക്കോട്.

ഒന്നാം പതിപ്പ് — കോപ്പി 1,000.

പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകന്മാർക്ക്.

Copy Right Registered.

Printed at the Bharatha Vilasam Press,

TRICHUR.

1923.

PRICE 10 As. വില 10 അണ.

ANIMAL MIND

PART II.

R. SUKUMARAN, B.A.

Published
by
K. R. PUBLISHERS,
CALICUT.

വിഷയവിവരം.

രണ്ടാംഭാഗം.

മത്സ്യങ്ങൾ.		ഭാഗങ്ങൾ.
വിവരണം		1_5
ശ്വാസകോശമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ	...	5_9
കുരുപി	ടി ...	9_11
ഇഷ്ടികത്തുള്ളി	ടി ...	11_17
വിശറിച്ചിറകൻ	ടി ...	17_50
മുദചസ്തി	ടി ...	50_63
ഭൂജലവാസികൾ.		
വിവരണം		63_66
തവളവംശം		66_78
ചീങ്കണ്ണിവംശം		78_88
ആമവംശം		88_93
പല്ലിവംശം		93_109
പാമ്പ്വംശം		109_172

ശുദ്ധിപത്രം.

രണ്ടാംഭാഗം.

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
3	17_18	കീഴ്ം	കീഴും
5	22	പ്രാൽ	പ്രാൽ
5	22	കൈപ്പൻ	കൈച്ചൽ
29	24	അമ്പൻമീൻ	അമ്പൻമീൻ അഥവാ ഏറ്റ"മീൻ
40	19	കൊപ്പൻ	കൊക്കൻ
44	7	പ്രാലാണെന്ന്	പ്രാലാണെന്ന്
45	5	മറിഞ്ഞിൽ	കടൽമറിഞ്ഞിൽ
48	8_9	വിചങ്ങനെ	വിലങ്ങനെയല്ലാതെ
52	3	ഏസനിൽ	ഏഡനിൽ
52	7	വിഴുങ്ങാറില്ല	വിഴുങ്ങാതിരിക്കില്ല
66	1	പ്രാൽ	പ്രാൽ
76	9	ഉണ്ടാകുവാൻ	ഉണ്ടാകും. വാൽ
100	18	ഭങ്കരനാണ്	ഭയങ്കരനാണ്
112	19	ചലത്	ചിലത് ?
123	13	അടുത്തും	അകത്തും
128	10	Thrait	Krait
129	8	വാതിടാ	പാക്കിടാ
129	13	പൊത്തൻ	പൊത്തൽ
137	1	അതിൻ	അതിൽ
143	18	ഞാൽ	ഞാൻ
145	8	നരകദൃ	നരകനൃ
146	15	ദഷ്ടൻ	ദഷ്ടൻ
146	23_24	വിഷം മോര	വിഷം ഏറാൽ
146	24	പോയതാകുന്നു.	പോകുന്നു. (മോര
162	11	കുഴക്കും	കുലുക്കും
162	18	മലയിൽ	മടയിൽ
167	4	പൊള്ള.	സൊള്ള.

ജന്തുശാസ്ത്രം

രണ്ടാംഭാഗം.

അദ്ധ്യായം—7.

മത്സ്യങ്ങൾ.

മുതുകെല്ലുള്ള ജന്തുക്കളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും താണ പടിയിൽ നില്ക്കുന്നതും വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുമാൻ സൌകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ നിർമ്മാണരീതി തികഞ്ഞതും ആയ തണുത്ത ചോരയുള്ള ജന്തുക്കളെ മത്സ്യങ്ങളെന്നു പറയാം. മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലത് കരയിലും ചിലത് ആകാശത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ അപൂർവ്വങ്ങളായ ചിലതരം മത്സ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മത്സ്യം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരുതരം പ്രത്യേകാകൃതി നമുക്ക് ഓർമ്മവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഇതു അധികം വ്യത്യാസപ്പെട്ട ആകൃതികൾ അവലംബിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ മറവല്ല വിഭാഗങ്ങളിലും കാണാനിടയുണ്ടാകുമെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. നീണ്ടു നേരിയനൂല് പോലെ ഇരിക്കുന്നവറ്റയും മീതേനിന്നു ചോടേപിടിച്ച് അമത്തിയപോലെ പരന്നവറ്റയും, രണ്ടുഭാഗങ്ങളും പിടിച്ചു ഞെക്കിയപോലെ പരന്നവറ്റയും, പന്തുപോലെ ഉരുണ്ടവറ്റയും, കുതിരമുഖംപോലെയുള്ളവറ്റയും, തലപിക്കംപോലെ തോന്നുന്നവറ്റയും, തിറയണിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നുന്നവറ്റയും, കൊമ്പുള്ളവറ്റയും, ഈച്ചവാള

ള്ളവറ്റയും നാടപോലെ നീണ്ടവറ്റയും മറ്റുമായി മത്സ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുവരുന്ന കോലങ്ങൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. വർണ്ണങ്ങളുടെ മാധുര്യം കൊണ്ടും വൈചിത്ര്യം കൊണ്ടും പക്ഷികളോടും പൂമ്പാറ്റകളോടും പടതല്ലുന്നവറ്റയും മത്സ്യങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്.

ആഹാരസാധനമായും കച്ചവടസാമാനമായും ഉപകരിക്കപ്പെടുന്ന സംഗതികൊണ്ട് മത്സ്യം മറ്റെല്ലാം ജന്തുക്കളേക്കാളും മനുഷ്യരെസഹായിക്കുന്നുണ്ട്. മത്സ്യത്തെ വേട്ടയാടിപ്പിടിച്ചിട്ട് മാത്രം ഉപജീവനംകഴിക്കുന്ന മനുഷ്യന്മാർ എത്ര ലക്ഷമുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വളമായുപയോഗിപ്പാനും നെയ്യെടുപ്പാനും മറ്റും അനേകതരം മത്സ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശരീരദാനം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. സ്രാവിന്റെ തോല് വാൾപ്പിടിയായും, മണൽക്കടലാസായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. തിരണ്ടിയുടെ വാൽ കൊണ്ട് ചൂരലേക്കാൾ ഉലയുന്ന ഒരുതരം വടി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചില മത്സ്യങ്ങളുടെ തുളികൾകൊണ്ട് ശിപ്പിയിൽ വിളയുന്ന മുത്തുകളേക്കാൾ ഉളിയുന്ന ഇമിറേഷൻ മുത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

മത്സ്യത്തിന്റെ പെരുകാനുള്ള ശക്തി വിചാരിച്ചാൽ ബാക്കി എല്ലാജന്തുക്കളും കപ്പംകൊട്ടക്കേണ്ടിവരുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഒരൊറ്റമത്സ്യം എത്രയോലക്ഷം മുട്ടയിടുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. മത്സ്യത്തിന്റെ മുട്ടനിറഞ്ഞ ഉറയാണ് ഇണർ എന്നു പറയുന്ന സാധനം. ഇതിൽ കാണുന്ന മുട്ടകൾ, തിരുത, എരി, മുത

ലായവരിൻെറതാണെങ്കിൽ ചീരവിത്തുകൾപോലെ ചെറുതായിരിക്കും.

മത്സ്യങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിശക്തി എത്രകണ്ടുണ്ടായിരിപ്പാൻ പാടുണ്ടെന്നു് ഒരു പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇവറ്റയുടെ മുൻകരുതലും, സാമർത്ഥ്യവും, വകതിരിവും, ധൈര്യവുംകൊണ്ടു ചൂണ്ടലെറിയുന്നവർ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നു് അവരോടു് അന്വേഷിച്ചാൽ മാത്രമെ അറിവാകയുള്ളൂ. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ വിട്ടുപിരിയാതെ ഒന്നിച്ചു നടക്കുന്നവറ്റയും, കുട്ടികളെ രക്ഷിക്കുന്നവറ്റയും, മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതിനു വാത്സല്യഗുണം ഉണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ചിലതിനു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ഇവറ്റയുടെ ഇടയിൽ, വിചാരം അന്യോന്യം അറിയിക്കാനുള്ള ഒരു ശക്തിയുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു് ഊഹിക്കാൻ വഴികാണുന്നു.

ഒരു സാധാരണമത്സ്യത്തെ എടുത്തുനോക്കുമ്പോൾ നമുക്കു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതു്, വായയുടേ കീഴും, ചെള്ളകയും, വലിയ കണ്ണും, കഴുത്തിലും മുതുകിലും വയറിലും വാലിന്മേലും ചെറിയ വിശറിപോലെ തോന്നുന്ന ചിറകുകളും, ശരീരത്തിൽ പടത്തിവെച്ച തുളികളും, വയറിൻെറ വെള്ളനിറവും, പുറത്തിൻെറ ഇരുണ്ടനിറവും, ശരീരത്തിൻെറ ഓരോ ഭാഗം നടുവെനെടുനീളത്തിൽ ഭാഗിച്ചുവെച്ചപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വരയും ആകുന്നു. മത്സ്യങ്ങളുടെ തുളിയും നാലുമാതിരിയായിട്ടാണു് കണ്ടുവരുന്നതു്. ഒന്നാമതു് വൃത്താകാരമായി, വൃത്തങ്ങളുടെ

ഉള്ളിൽ തൊട്ടുതൊട്ടു വൃത്തങ്ങൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന വര കളുള്ളതായിരിക്കുന്ന തുളിയാണ്. രണ്ടാമത്തെ തുളിക്ക് ഒരുഭാഗത്ത് ചീപ്പ് പോലെ ഇരിക്കുന്ന അറമുണ്ട്. മൂന്നാമത്തേതിന്റെ നടുവിൽനിന്ന് ഓരോ മുള്ളുപുറപ്പെടുന്നു. നാലാമത്തേത് എല്ലിന്റെ ഇഷ്ടികകൾപോലെ ഉറപ്പുള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങിനേതന്നെ ചിറകുകളുടെ വലിപ്പത്തിലും മട്ടിലും നില്പിലും മത്സ്യങ്ങൾ അന്യോന്യം വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങൾക്ക് മൂക്കും നല്ലവണ്ണം തികഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങൾ ശ്വാസംകഴിക്കുന്നത് ചെളുക്കയുടെ ഉള്ളിൽ വളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചീപ്പുകൾപോലെ തോന്നുന്ന ചുകന്ന പൂ കൊണ്ടാണ്. ഈ പൂവിൽ രക്തം ധാരാളം വന്നു നിറയുകയും, ഈ വഴിയായി ചീത്ത വായു വെള്ളത്തിൽ കലങ്ങുകയും വെള്ളത്തിലെ നല്ലവായു രക്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ച രക്തം ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മത്സ്യം ആണും പെണ്ണുമായി വെവ്വേറെ ലിംഗങ്ങളുള്ള കൂട്ടക്കാരാണ്. ഇണ ചേരുതാകാതെ ഇരിക്കുന്നത് ആണും തരിപോലെയുള്ള ഇണചേരുള്ളത് പെണ്ണുമാകുന്നു. പെണ്ണിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ പുറമെ ഉള്ള തുള മലദ്വാരത്തിന്റെ പിറകിലാണ്. കൂടുകെട്ടുന്ന കൂട്ടക്കാരും മത്സ്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

മത്സ്യത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തുള്ള നെടുനീളത്തിൽ കാണുന്ന നടുവരയുടെ പോട്ടിലാണ് എണ്ണച്ചാല് നില്ക്കുന്നത്. ഇത് അനേകസുഷിരങ്ങളായി തോലിന്മേൽ വ്യാപിച്ചിട്ട് മത്സ്യത്തിന്റെ മേനിക്ക് ഒരു എണ്ണപ്പശ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ശുദ്ധവെള്ളത്തിലും ഉപ്പുവെള്ളത്തിലുമായി എത്രയോ ലക്ഷം ജാതി മത്സ്യങ്ങളെ കാണുമെങ്കിലും ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ അതിന്റെ ഒക്കെ ഒരു ചുരുക്കവിവരവുംകൂടി എഴുതുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. മത്സ്യങ്ങളെ താഴെ പറയുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭാഗിക്കാം.

1. ശ്വാസകോശമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.
2. കുരുപിമത്സ്യങ്ങൾ.
3. ഇഷ്ടികത്തുളിമത്സ്യങ്ങൾ.
4. വിശറിച്ചിറകൻ മത്സ്യങ്ങൾ.
5. മൃദ്വസ്ഥി (Cartilage) യുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

1. ശ്വാസകോശമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

ഇതിൽ ചിലതിന്റെ വാൽ ചിറക് (ആകൃതിയിൽ മാത്രം) മയിൽപീലിയുടെ അറ്റംപോലെ ഇരിക്കും. ചിലത്തടിയേക്കാൾ അധികരിച്ച നീളമുള്ളതും ചിറകുകൾ നീണ്ട് നേരിയതുമായിരിക്കും. വാൽതുടങ്ങി ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യവും കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന പുറച്ചിറകും ചിലതിനുണ്ട്. ഇതിനു പുറമേ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ ചാക്കുപോലെയുള്ള ഒരു ശ്വാസകോശവുംകൂടി ഉണ്ട്. തുളികൾ വെപ്പുകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒന്നൊന്നിന്റെ മീതെയായി ഓടിട്ടപോലെയായിരിക്കും. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ അനേകം ജാതി മത്സ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന ചെമീൻ, കണ്ണൻ (പ്രാൽ അല്ലെങ്കിൽ കൈപ്പൻ) എന്നീ മത്സ്യങ്ങളും ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവയാകുന്നു.

ആസ്ട്രേലിയയിലെ ചളിമീൻ.(Mudfish)

നാട്ടുകാർ ഇതിനെ (ബാമുണ്ടി) എന്ന പേർ വിളിക്കുന്നു. ഇത് ആറടി നീളം വെക്കുമെങ്കിലും 20 റാത്തൽ ഘനമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇത് സസ്യങ്ങളുംകൂടി തിന്നും. മുട്ട ഓരോന്നായി നീർച്ചെടികളുടെ ഇടയിലാണിടുന്നത്. പുഴയുടെ അടിയിലുള്ള ചപ്പിലും ചളിയിലുമാണ് ഇവ റാ പാക്കുന്നത്. ഇടക്കിടെ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ മീതെ പൊന്തിവരും.

ആഫ്രിക്കയിലെചളിമീൻ:—കഴത്തിൽ ചിറകുകളും, അരച്ചിറകുകളും, നീണ്ടു ആസാരം പരന്ന ഞെണ്ടിൻകാൽപോലെ ഇരിക്കും. വാൽ ക്രമേണ കൂത്തു അറ്റം സൂചിപോലെ നേമ്മയായിത്തീരുന്നു. ഉഷ്ണകാലത്ത് ചളിയിൽ ഉറച്ചു വറണ്ടുകിടക്കും. പിറേറത്തെ മഴക്കാലം വരുമ്പോൾ മാത്രമെ പിന്നെ ഉണരുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ ചളിയിൽ കല്ലുപോലെ വരണ്ടു കിടക്കുന്ന സുമാർ നൂറെണ്ണത്തെ ചളിയോടുകൂടെത്തന്നെ അടത്തെടുത്തു പാക്കർ ഡ്വർ യൂറോപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ ചെന്നു വെള്ളത്തിൽ ഇട്ട ഉടനെ ഇവറ്റക്കു ബോധംവന്നു. കരയിലിട്ടാൽകൂടി ഇവറ്റ മരിച്ചുപോകുന്നില്ല. വളരെ കാലത്തോളം ജീവിക്കുമെന്നാണ് നാട്ടുകാർ പറയുന്നത്. ചിലത് ആറടി നീളംവെക്കും. ഒന്നിച്ചു ഒരു ജലാശയത്തിൽ ഇട്ടാൽ വളരേക്ഷണം വളരുമെന്നുമാത്രമല്ല എളുപ്പത്തിലൊന്നും മരിച്ചുപോകുന്നതുമല്ല. ദീർഘകാലത്തോളം ആഹാരമില്ലാതെ ഇവറ്റക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും തരമുള്ളപ്പോൾ ഇവറ്റയെപ്പോലെയുള്ള തീറ്റിപ്പു

ണ്ടാരങ്ങും ഉണ്ടാകയില്ല. അച്ചകളേയും ഇരകളേയും ചെ
റിയ മത്സ്യങ്ങളേയും തവളകളേയും തിന്നൊടുക്കിയതിൽ
പിന്നെ ഇവറാ അന്യോന്യം തിന്നാൻ നോക്കും. രണ്ട
ണ്ണിയുടേയും മുൻഭാഗത്ത് ഈരണ്ട് കൂത്ത പല്ലുകളുണ്ട്.
തലച്ചോറ്, ആകൃതിയിൽ തവളയുടേതുമായി വളരെ സാ
മ്യതകാണുന്നുണ്ട്. ഇവറായെ കാണുന്നത് നീലനദി, സാ
മ്പസിനദി മുതലായ വലിയ പുഴകളിലാണ്. ഉണ്ണികാല
ത്ത് നാട്ടുകാർ വറണ്ട ചളികിളച്ച അതിൽ ഉണങ്ങിക്കി
ടക്കുന്ന ഇവറായെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. മാംസത്തിന്നു വള
രെ രുചിയുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി.

നീലനദിയിലെ എല്ലൻമീൻ:—(Bony pike): ഇത് ഒരുമാതിരി നീണ്ട കുഴൽപോലെ ഇരിക്കുന്ന മത്സ്യമാണ്. മുഖം ചെറുതാണ്. ശരീരംമുഴുവൻ ഇഷ്ടികപോലെയുള്ള തുളികൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും. നീല, ഗേമ്പിയ, സെനിഗാൽ എന്നീ പുഴകളുടെ മുഖട്ടിലുള്ള ചളിയിൽകൂടെ ഇവറാ കഴുത്തിലെ ചിറകുകളും കുത്തി ഇഴഞ്ഞുനടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. വാൽചിറകിന്റെ അറ്റം ഗോളാകൃതിയാണ്. മുതുകിന്മേൽ അന്യോന്യം തൊടാത്ത പല്ലുകൾ പോലെ പന്ത്രണ്ട് ചിറകുകൾ അടുത്തടുത്തു എറിച്ച നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പൊട്ടി രണ്ട് ചെറിയ ചാക്കുകൾപോലെ ഇരട്ടയായിട്ടാണ്.

അമേരിക്കയിലെ എല്ലൻമീൻ:—ഇതിനെ വടക്കേ അമേരിക്കയിലെ പുഴകളിലും തടാകങ്ങളിലും കാണും. ഇതിന്ന് എത്രയോ വേഗതയോടെ നീന്താൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് മീതെനിന്നു ചാടെ വീഴുന്ന വെള്ളം വഴി

യായി മേലോട്ട് നീന്തിക്കേറാൻകൂടി ഈ മത്സ്യത്തിന്നു പ്രയാസംകൂടാതെ സാധിക്കും. സാധാരണ മത്സ്യത്തേക്കാ ളും ഇതിന്റെ ശരീരം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉലക്കുവാൻ ഇതിന്നു കഴിയും. ശരീരം അനക്കാതെ തല വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യ ത്തോടെ ഇടത്തും വലത്തും തിരിക്കാൻ ഇതിന്നു കഴിയും എന്നുമാത്രമല്ല മേലെ പൊന്തിപ്പാനും ചോടെ താഴ്ത്താനും കൂടി ഇതിന്ന് ഒരു പ്രയാസം കാണുന്നില്ല. ഈ വിദ്യ ബാ ക്കി മത്സ്യങ്ങൾക്കൊന്നും വയ്യുകയില്ല. തലയിന്മേൽ മുഴ കളും മാലുകളും കാണുന്നുണ്ട്. പൊട്ടി കഴുത്തുതുടങ്ങി വാ ൽവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉള്ള് കേവലം പൊ ള്ളയല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒരുതരം ശ്വാസകോശമാണെന്നു വിചാരിക്കും. പച്ചനിറമായ പുറത്ത് ചിലപ്പോൾ കറ പ്പ് കുത്തുകളും ഉണ്ടാകും. ഒരു ഇരയെ പിടിച്ചാൽ അതി നെ എളുപ്പത്തിൽ വിഴുങ്ങാൻ തക്കവണ്ണം തിരിച്ചു തിരി ച്ചു ശരിയായ രീതിയിൽ കൊണ്ടുവരും. ഇത് ചില പല്ലി കളുടെ സ്വഭാവമാണ്. ഓരോ അണ്ണിയിൽ ഈരണ്ട് വരി കളായി പല്ലുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ പല്ലിൻറെയും നീ ളം ഒരുപോലെ അല്ല. വലിയ പല്ലുകളൊക്കെ ചോടെ അണ്ണിയിലാണ്.

കണ്ണൻ:— ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് തോട്ടിലും കു ളത്തിലും വയലിലും കാണുന്ന ഒരുതരം ചളിമീനാണ്. ചി റകുകൾ നല്ല വിശറിപോലെ ആയിരിക്കും. ഇത് കഴുത്തി ൽനിന്നു വെള്ളം കുടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എത്രയോ സാവധാനമായി മീതെ പൊന്തിവരുന്നത് ഒരു ഭം ഗിയുള്ള കാഴ്ചയാണ്. ആൺ പെണ്ണിനെക്കാൾ ചെറു

താണ്. മുട്ടയിട്ടാൽ തളരാത്ത ക്ഷമയോടെ മുട്ടയും കാത്തു നില്ക്കും. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന പതലുകൾ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ നിറമാണ്. കുഞ്ഞുകളോട് വളരെ വാത്സല്യമുണ്ട്. ആണും പെണ്ണും ഒരുപോലെ പതലുകളെ കാത്തു നില്ക്കും. പതലിന്റെ അടുക്കെ കാവൽനില്ക്കുന്ന ഒരു കണ്ണനെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഒരിക്കൽ വെടിവെച്ചു. തോക്കിൽനിന്നു പൊട്ടിത്തെറിച്ച ചില്ലുകൾ ഉണ്ടാക്കിയ ബഹളം ശമിച്ച ഉടനെതന്നെ, കണ്ണൻ പൊന്തിവന്നു തന്റെ കുട്ടികളുടെ അടുക്കെ കാവലായി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. നോക്കുമ്പോൾ പിൻഭാഗത്ത് ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരംശം മുറിഞ്ഞു തെറിച്ചുപോയിരുന്നു. കണ്ണന്റേറ മാംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു.

ചേറുമീൻ:— കണ്ണന്റെമാതിരിതന്നെയാണെങ്കിലും ദേഹത്തിന്മേൽ ചില പുള്ളികളുണ്ടാകും. ഇതു കണ്ണനേക്കാൾ വളരെ വലിപ്പംവെക്കും. പതലിന്റെ നിറം കറുപ്പാണ്. പതലിനേയും കാത്തുനില്പാൻ ഈ മത്സ്യവും വളരെ വിദഗ്ധനാണ്. മനുഷ്യരുടെ നിഴൽ കാണുന്നടിക്കിൽ നില്ക്കുകയില്ലെങ്കിലും കുളത്തിലും മറവും വളത്തുന്ന ചേറുമീൻ, ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദംകേട്ടാൽ പൊന്തിവന്നു നിർഭയം നീന്തിക്കളിക്കും. ആളുകളെക്കൂടി കടിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്വഭാവത്തിൽ ക്രൂരനാണെന്നു തോന്നുന്നു.

വർഗ്ഗം 2. കുരുപിമത്സ്യങ്ങൾ.

മുഖത്തിന്റെ അറ്റം വായക്കീറിനേക്കാൾ മുന്നോ

ട്ട് ഉന്തിനില്ക്കുന്നനിമിത്തം കുരുപിമീൻ സ്രാവിന്റെ മാതിരിയാണെന്നു പറയാം. പക്ഷെ തലയുള്ള മുൻഭാഗം കണക്കിലേറെ തടിച്ചും പിന്നറ്റം കണക്കിലേറെ ചടച്ചും ഈ മത്സ്യത്തെ മഹാ കുരുപി ആക്കുന്നുണ്ട്. പിരടിമേൽ നിന്നു ഒരു വലിയ ചിറകു പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കുരുപിമീൻ രാത്രിമാത്രമേ അടിയിൽനിന്നു പൊന്തിവരാറുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഇതിന്റെ സ്വഭാവം അറിഞ്ഞവരാരും ഇല്ല. ഇതിനെ ധാരാളം കാണുന്നതു ധ്രുവസമുദ്രങ്ങളിലാണ്. സാധാരണ തിന്നുന്നതു ഞണ്ടുകളേയും ശുക്തിജങ്ങളേയുമാണ്. ഈ ഇഷ്ടൻ ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകളേ (Telly-fish)കൂടി തിന്നുമ്പോലും. ഇതിന്റെ മാംസം എത്രയും മോശമാണ്. ഇതു മൂന്നടിയിൽ കുറയാതെ നീളം വെക്കും. താടിമേൽനിന്നു ഒരു ചിറകു കീഴോട്ടു തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടുകണ്ണിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള നെറ്റിയുടെ മീതെ വിരൽപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു സാധനം വളഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട്. എപ്പോഴും തുറന്നു പിടിക്കുന്ന വായയിൽകൂടി വരിവരിയായി നില്ക്കുന്ന പല്ലുകൾ ഇളിച്ചുകാണിക്കുന്ന രീതിയിൽ പുറത്തുകാണും. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു പിശാചിനെ മത്സ്യവംശത്തിൽ കാണുവാനുണ്ടാകയില്ല.

പ്രൊഫസർ ലൈഡക്കർ കുരുപിമത്സ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "ഈ മത്സ്യങ്ങൾ മൂന്നുജാതിയിൽ ആറുതരങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാഴ്ചയിൽ, വളരെ ഭേദിച്ചുപോയ ഒരു സ്രാവാണെന്നു തോന്നും. ശരീര

ത്തിൽ തുളിയില്ല. മെല്ലക്കക്ക പകരം ഓരോ ഭാഗത്ത് മു
റിപോലെയുള്ള കുറേ നീണ്ട പിളപ്പുകൾ കരണ്ടുതെച്ച
സമ്പ്രദായത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുകാണാം. കഴുത്തിൽ ചിറ
കു തുഴപോലെ താഴോട്ട താണിട്ടാണ്. അതേസമ്പ്രദായ
ത്തിൽതന്നെ അരമച്ചിറകുകളും ഉണ്ട്. പുറത്തെ ചിറകു
രണ്ടുദിക്കിലായിട്ടാണ് നില്പ്. മുൻഭാഗത്തേത് മുതുകി
ന്മേൽ ത്രികോണാകൃതിയിൽ നിവന്നുനില്ക്കുന്നു. അതി
ന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഞരമ്പു തടിച്ചു കുത്തു മുള്ളുപോലെ
കട്ടിയായിരിക്കും. പുറത്തുള്ള രണ്ടാമത്തെ ചിറക്, പക്ഷി
ത്തൂവലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ രോമംപോലെ പിന്നോക്കം
ചെല്ലുന്തോറും ക്രമേണ വീതി കുറഞ്ഞുവരുന്ന സമ്പ്രദാ
യത്തിൽ ഏകദേശം വാലിന്റെ അറ്റത്തോളം എത്തു
ന്നു. വാലും ക്രമേണ വീതി കുറഞ്ഞു ഒടുവിലെ അറ്റം
വെറും നൂലുപോലെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്നതുകാണും. മുഖ
ത്തിന്റെ അഗ്രം പരന്നിട്ടാണ്. കണ്ണ് വളരെ വലുതാ
ണ്. ആകപ്പാടെ കുരുപിമീൻ എന്ന പേർ ഇതിനു
അർത്ഥവത്തായിരിക്കും. ഓരോ മീൻ അഞ്ചടി നീളമു
ണ്ടാകും".

3, ഇഷ്ടികത്തുള്ളിമത്സ്യങ്ങൾ. (Bony fishes)

ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതി
ന്റെ ആകൃതി മറ്റു മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്നു എത്രയോ വ്യ
ത്യാസപ്പെട്ടതും കേവലം അസാധാരണമായതുമാകുന്നു. തു
ളി ഉറച്ച അസ്ഥിപോലെ കഠിനമായിരിക്കും. ചിലതിനു

ഇതിന്മേൽ ചെറിയ മുള്ളുകൾ എഴുന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ചിലതിന്നു ശരീരം ഒരുവക ഉറപ്പുള്ള പെട്ടിപോലെ ഇരിക്കും. ഇവറ്റയെ കാണുമ്പോൾ ആമയുടെ ഓട്ടിൻപ്രകൃതിയാണ് നാം ഓർമ്മിച്ചുപോകുന്നത്. ഉദരച്ചിറകുകൾ ഒന്നിനും കാണുകയില്ലെങ്കിലും ചിലതിന്നു ആ സ്ഥലത്ത് അസ്ഥിയുടെ ഉയരുകൾ അടയാളപ്പെടുന്നുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്നും പൊട്ടിയുണ്ടാകും. അണ്ണികളിൽ വലിയ പല്ലുകളുള്ളവറ്റയും ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ ഉണ്ട്. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മത്സ്യങ്ങളെ അണ്ണിയുറച്ചവറ്റയെന്നും കുതിരമോന്മാരെന്നും രണ്ടു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. ഉറച്ച അണ്ണിയുള്ളവറ്റെ പല്ലുള്ളവറ്റയെന്നും കൊക്കുള്ളവറ്റയെന്നും രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം.

പല്ലുള്ളവറ്റ:— മുഖത്തിന്നു മുന്നോട്ടെക്ക് ഒരു ഉന്തൽഉണ്ട്. പല്ല് മുറിപ്പല്ലുകൾ (Incisors)പോലെ ഇരിക്കും. Ostracion പെട്ടിപ്പൊതിയൻമീൻ. ഇതിന്റെദേഹം പെട്ടിപോലെയുള്ള ഉറപ്പുള്ള തോൽകൊണ്ട് പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കും. ഈ തോൽ എട്ടിതരിയുള്ള ചെറുകഷണങ്ങൾ യോജിച്ചുണ്ടായതാണ്. ഈ പെട്ടിയിൽനിന്ന് തള്ളിനില്ക്കുമ്പോലെയാണ് വാലിന്റെ നില്പ്. അതിന്മേലുള്ളത് മുട്ടുകളായതുളികളാണ്. ഉദരച്ചിറകുകൾഇല്ല. വാൽ ചിറകോട്ട യോജിക്കുന്ന പെട്ടിപോലെയുള്ള തോലിന്റെ അറ്റത്ത് മുള്ളുകൾ ഉണ്ട്. ഇവറ്റയെ ധാരാളം കാണുന്നത് മലയൻദ്വീപുകളിലാണ്. ഏറിവന്നാൽ ഇവറ്റ ഒന്നരയടി നീളംവെക്കും. കടൽപൂച്ച (Tetrodon) ഇതിന്റ്

ഉരസ്സും ഉദരവും ഒക്കപ്പാടെ ഒരു പന്തുപോലെ വീപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഗോളമീൻ എന്നൊരു പേരുണ്ട്. വീപ്പിച്ചനിലയിൽ ഇതിന്റെ തൊണ്ടതുടങ്ങി ഉദരച്ചിറകുവരേയുള്ള ഭാഗം ശുദ്ധഗോളംപോലെ ഇരിക്കും. ആ സമയത്ത് ഒരു ഉരുണ്ടപന്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിൽ ഒരു മത്സ്യത്തിന്റെ വാൽ കുത്തിവെച്ചപോലെയാണ് ഇതിനെ കാഴ്ചക്കു തോന്നുന്നത്. ചിലതിന്റെ ശരീരം വിചിത്രവർണ്ണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചിലതിന്റേത് ചെറുമുള്ളുകളെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കും. മിക്കതിന്റേയും മാംസം വിഷമാണത്രെ. ദേഹം ഗോളാകൃതിയിൽ വീപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഈ മത്സ്യം വെള്ളത്തിൻമീതെ ഉദരം മീതെയാക്കി മലന്നുകിടക്കുന്നതും കാറ്റുകൊണ്ട് അങ്ങും ഇങ്ങും ഒഴുകിപ്പോകുന്നതും കാണും. ജാപ്പാൻകാർ ഈ തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു മത്സ്യത്തെ ആത്മഹത്യചെയ്യാനായി ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ഈ തരത്തിൽപെട്ട മറ്റു ചില മത്സ്യങ്ങളെ ആന്തമൻദ്വീപുകാർ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. മലയാളരാജ്യത്തിലെ നാട്ടുവൈദ്യന്മാർ ഇതിൽ ചിലതിനെ മരുന്നായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. എകദേശം അറുപതു തരങ്ങളോളം അടങ്ങിയ ഗോളമത്സ്യങ്ങൾ ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. ശുദ്ധവെള്ളത്തിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന തരക്കാരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇന്ത്യൻസമുദ്രത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഗോളമീനിൽ ചിലത് രണ്ടേകാലടി ദീർഘമുണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യമീൻ:— (Sun-fish) ശരീരം നീളംകുറഞ്ഞതും ആടുകാലിയുടെമട്ടിൽ പരപ്പുള്ളതുമാണ്. പൊട്ടിയും ഉദരച്ചിറകും ഇവറ്റക്കു കാണില്ല. സൂ

യ്യുമീനിനെ പുറങ്കടലിൽ എവിടേയും കാണും. ആസ്ത്രേ
ലിയക്കാർ ഇതിൽനിന്ന് ഒരുതരം നൈ എടുക്കുന്നു. ക
ടലിന്റെ മീതെ പൊന്തിക്കിടക്ക എന്ന സമ്പ്രദായം ഇ
തിനും കാണുന്നുണ്ട്. ആ നിലയിൽ ഇതിനെ പിടിപ്പാൻ
വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഇതു കിടക്കുന്നത് ഒരുഭാഗം കൊ
ള്ളേയാണെന്നു കാണുമ്പോൾ കാറ്റും കോളും ഉണ്ടാകി
ല്ലെന്ന ലക്ഷണമാണെന്ന് മുക്കുവന്മാർ പറയുന്നു. ഇതി
നെ പിടിച്ചാൽ പന്നിയെപ്പോലെ ഇത് ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാ
ക്കുമെന്നു പറയുന്നു. കണ്ണിന്റെ നേരെ വല്ലതും അടുത്തു
വരുന്നെന്നു കാണുമ്പോൾ, കണ്ണ്, അതിന്റെ അന്തർഭാ
ഗത്തു വലിച്ചകളയുന്നു. ആ സമയത്ത് ഒരു തോൽ വന്ന്
ആ തുളയുംകൂടി മൂടിക്കളയുന്നു. കടലിൽനിന്നു പിടിച്ച്
അരമണിക്കൂറോളം കരക്കിട്ടിരുന്ന ഒന്നിനെ രണ്ടാമതും
കടലിൽ ഇട്ടപ്പോൾ അത് അമ്പുപോലെ നീന്തിപ്പോയ്ക്ക
ളഞ്ഞതുകൊണ്ട് സൂര്യമത്സ്യത്തിന്നു ശ്വാസം മുട്ടിപ്പോകാ
തെ കുറെ നേരത്തോളം കരയിൽ കിടക്കാമെന്നു തെളിയു
ന്നു. ഇതിനെ ഭക്ഷിച്ച ചിലർ ഇതിന്റെ മാംസം ഞ
ണ്ടിന്റെ മാംസംപോലെയാണെന്നു പറയുന്നു. ഇവറ
കടൽച്ചണ്ടികളും തോല്വള്ള മറ്റുചില ജന്തുക്കളേയും തി
ന്നും. ചിലത് നല്ല വലിപ്പംവെക്കും. ഏഴേമുക്കാലടി നീ
ളമുണ്ടായിരുന്ന ഒന്ന് എട്ടരയടി വീതിഉണ്ടായിരുന്ന
തത്രെ. പെരുപ്രായത്തിൽ വായയുടെ അടുത്തു പൊന്തിക്കാ
ണുന്ന മുള്ള്, പ്രായം ജാസ്തിയാകുമ്പോൾ ഒരു പൂഞ്ഞയാ
യി (hump) വളരുന്നു. സൂര്യമത്സ്യത്തിൽപെട്ട ഒരുതരം
മീൻ 500 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യമത്സ്യത്തി

ന്റെ ശരീരവും പൂവും അനവധി പരസാദികളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കും.

കുതിരമോറൻമത്സ്യങ്ങൾ:—ഇതിന്റെ ഒരു വിശേഷവിധി പൂവിന്റെ ആകൃതിയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. മറ്റു മത്സ്യങ്ങളേതുപോലെ വളഞ്ഞ ചീപ്പുകളുടെ രൂപം അവലംബിക്കുന്നതിനുപകരം ഇവറ്റയുടേത് ഒന്നിച്ചുകൂടിയ ചെറിയ കല്ലുകളുപോലെ ഇരിക്കും. സൂക്ഷ്മംപറഞ്ഞാൽ മുഖചിപ്പുപോലെ ഓരോകൂട്ടം പൂനില്ക്കുന്ന വില്ലുകളിന്മേൽ പതിപ്പിച്ചിരിക്കും. കുഴൽപോലെ നീണ്ടമുഖം പല്ലില്ലാത്ത ഒരു വായയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഇവറ്റ കടൽമത്സ്യങ്ങളാണെങ്കിലും ചിലതരങ്ങൾ ശുദ്ധജലത്തിലും അധിവസിക്കും. കുതിരമോറൻ മത്സ്യങ്ങളെ കുഴൽമീൻ എന്നും കടല്ക്കുതിര എന്നും രണ്ട് ജാതിക്കാരാക്കാം. കുഴൽമീനിൽ പത്തുതരക്കാരും കടല്ക്കുതിരയിൽ അഞ്ചുതരക്കാരും ഉണ്ട്. കടല്ക്കുതിരക്കൂട്ടുമ്പിക്കെപോലെ ഓരോ സാധനങ്ങൾ ചുറ്റുപിടിപ്പാൻ സാധിക്കാവുന്ന ഒരു വാൽ ഉണ്ട്. കുഴൽമീനിനും ചില വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ലാത്ത വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ട്. ആണിന്റെ ഉദരത്തിന്നുപുറമെ ഒരു ഉറയുണ്ട്. പെണ്ണിടുന്ന മുട്ടകൾ ആൺ ഈ ഉറയിൽ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കുട്ടികൾ വിരിയുമ്പോൾ ഉറപൊട്ടി, കുട്ടികൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങുന്നു. ആകൃതിയിൽ ഒരു നീണ്ട് 'ട്' പോലെ ഇരിക്കുന്ന കുഴൽമീൻ (pipe fish) അരയടി നീളമുണ്ടാകുമെങ്കിലും വണ്ണം ജാസ്തിയുള്ള ശരീരഭാഗം ഒരു ചെറുവിരലോളം തടി കാണുകയില്ല.

പരന്ന മൂക്കൻ കുഴൽമീൻ (The broad-nosed pipe fish) യൂറോപ്പ് ഭൂഖണ്ഡം തൊട്ടുള്ള എല്ലാസമുദ്രങ്ങളിലും കാണും. സാധാരണ നീളം ഒന്നേകാലടിയാണെങ്കിലും രണ്ടുമൂന്നടി നീളമുള്ളവറ്റേയും ചിലർ കണ്ടിരിക്കുന്നുപോലും. കടൽച്ചെമ്മിയും ചണ്ടിയും ഉള്ള ദിക്കിലാണ് ഇവറ്റയെ സാധാരണ കാണുന്നത്. ശരീരം 18 മോതിരങ്ങൾപോലെയുള്ള അസ്ഥികളാൽ മൂറാപ്പെട്ടിരിക്കും. ക്രമേണ നേരിയതായിത്തീരുന്ന വാലിന്റെ അറ്റത്തിൽ അല്പം ശരിയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു ചിറകുണ്ട്. വാലിന്ന് നെടുനീളെ നാലു പരന്നഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. എത്രയോ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഇവറ്റക്ക് സന്താനോല്പാദനശക്തി പരിപൂർണ്ണമായ്തീരുന്നു. നാലിഞ്ച് നീളമുള്ളവറ്റിന്റെ ഉദരത്തിലും എണ്ണർ കാണാം. ആണിന്റെ ഉറയിൽ എപ്പോഴും മുട്ടകൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. ഉറയിൽ മുട്ടകൾ എത്രിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഭാരം മൂടിപ്പോകുന്നു. ഒരു സ്ഥടികദ്രാവകത്തുള്ളിയുടെ ഒരറ്റത്തു പറ്റിയിരിക്കുന്ന ചുകന്ന കുത്തോടുകൂടിയതാണ് ഓരോ മുട്ട. മുട്ട വിരിഞ്ഞു പുറത്തു കടൽവെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്ന കുട്ടികൾ, ഭയപ്പെട്ടാൽ ഉടനെതന്നെ പിതാവിന്റെ ഉറയിൽ പാഞ്ഞുകേറി ഒളിക്കും. കടല്ക്കുതിരകൾ: — (Sea-horses) ഇവറ്റയിൽ ചിലതിന്റെ ദേഹത്തിൽ പലേടത്തും നീണ്ട നാരുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മുഖത്തിന്റെ നീളവും തല ദേഹത്തോടു യോജിച്ചുവെച്ച സമ്പ്രദായവും, ആകൃതിയും ഒരു കുതിരയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താതിരിക്കില്ല. കുഴൽമീനിനേക്കാൾ ശരീരം നീളംകുറഞ്ഞതാണ്. ശരീരത്തി

മേൽ പരന്ന നാരുകൾ നിറഞ്ഞ ചിലത് ഇളകുമ്പോൾ ഒരു കടൽചെടി ഒഴുകിപ്പോകുന്നതാണെന്ന് തോന്നും. ചിലത് ഒരു കടൽചെടിയുടെ തണ്ടോട്ട, വാൽ ചുറച്ചുനില്ക്കും എന്നുമാത്രമല്ല നീരൊഴുക്കിൽകൂടെ വളരെ ദൂരത്തെത്തുകയും ചെയ്യും. ഇവ എഴുന്നേറ്റുനിന്നപോലെ തോന്നുന്ന നിലയിലാണ് നീന്തുന്നത്. ചിലപ്പോൾ പത്തിരുപതെണ്ണം വാൽകൊണ്ട് അന്യോന്യം ബന്ധിതന്മാരായി ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുന്നുണ്ടാകും. കണ്ണികൾ ഒന്നിനൊന്നിന്നെതിരായും ഇളക്കുവാൻ സാധിക്കും. വളരെ മത്സ്യങ്ങൾ ഇവറ്റയെ തിന്നും. ഇക്കൂട്ടരിൽ പലനിറമുള്ളവരും ഉണ്ട്.

ചിറകിൽ മുള്ളില്ലാത്ത മത്സ്യങ്ങൾ.

ശീമമത്തി.(Cod)ശീമമത്തി എവിടേയും ഒരു മട്ടപ്പില്ലാത്ത തീറ്റിക്കാരനാണ്. ഏത് ചൂണ്ടലിന്മേലും ചെന്നു കൊണ്ണിയാതിരിക്കില്ല. സാധാരണ ഭക്ഷണം യോജിതപാദങ്ങളും, ശുക്തിജങ്ങളും, കീടങ്ങളും, ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളുമാണ്. ഇതിന്റെ താടിമേൽ മുള്ളുപോലെ നീണ്ട ഒരു ഞരമ്പ് താഴോട്ടും മുന്നോട്ടുമായി എറിച്ചു നില്ക്കുന്നത് കാണും. സ്പർശനപ്രധാനമായ ഈ ഞരമ്പുകൊണ്ട് ഇതിന്നു കടലടിയിലുള്ള ജന്തുക്കളേയും തപ്പിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ ശീമമത്തിയുടെ പള്ളയിൽ മുപ്പത്തഞ്ച് ഞണ്ടുകളെ കണ്ടിരുന്നു. ഈ ഞണ്ടുകളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയത് രണ്ടുമുക്കാൽ വട്ടമുള്ളതായിരുന്നു. ഇവറ്റയുടെ ദഹനശക്തി കേമമാണ്. മു

ക്കാലടിനീളമുള്ള ഒമ്പത് സ്രാവുകളെ മറൈൻ ബിക്കൽ ഒരു ശീമമത്തിയുടെ പള്ളയിൽ കണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെ ഇണർ മൂക്കുന്ന സമയത്താണ് തിന്നേണ്ടത്. ഡിസെമ്പർ, ജനവരി മാസങ്ങളിൽ മുട്ട പുറത്തേക്കു തള്ളുന്ന എണ്ണംകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ ശീമമത്തി മത്സ്യങ്ങളിൽവെച്ച ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അഹിക്കുന്നുണ്ട്. കടലിൽ ഉള്ള ശീമമത്തികളെ മുഴുവനും ഒരു ഭാഗത്തും കടലിൽ കാണുന്ന മറ്റു സകലതരം മത്സ്യങ്ങളെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തുംവെച്ചു തൂക്കിനോക്കിയാൽ ശീമമത്തി അധികം തൂങ്ങുമെന്നു കാണുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഇത് എണ്ണംകൊണ്ട് എത്ര നിസ്സീമകോടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കിൻ. മുപ്പതുറാത്തൽ തൂങ്ങുന്ന ഒരു ശീമമത്തിയുടെ എണർ നാലേകാൽ റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടാകും. ഈ ഒരൊറ എണറിൽ എഴുപതുലക്ഷം മുട്ടകളും ഉണ്ടാകും. തൊണ്ണൂറലക്ഷത്തിലും ജാസ്തി മുട്ടകളുള്ള എണറുകളും കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. നാലുമാസംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ഓരോ പരൽ ഓരോ ഇഞ്ച് നീളംവെക്കും. ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ ശീമമത്തികളിൽ ഏറ്റവും വലിയത് നൂറുറാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ കടലുകളിൽ കാണുന്നതുകൂടാതെ ന്യൂ ഫൌണ്ടലണ്ടിൽ ഇതിനെ എത്രയും സുലഭമായ്ണ്ടുവരുന്നു. 1500-ാമാണ്ട് തുടങ്ങി ആ ദ്വീപിൽ ഇതിനെ പിടിക്കാൻവേണ്ടി കപ്പല്ലാർ പോയിത്തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ഓരോ കപ്പൽ ഒരു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ പതിനയ്യായിരത്തിൽ കുറയാതെ ഇവറ്റയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാറു

ണ്ട്. ഇപ്പോൾ കുറെകൊല്ലങ്ങളായി ശീമമത്തിക്ക് പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത് അതിൽനിന്നെടുക്കുന്ന നെയ്യുടെ വിലയും ഗുണവും കൊണ്ടാണ്. ഇതിന്റെ പൊട്ടിയും (air bladder)കൂടി രുചികരമായ ആഹാരമായെണ്ണുന്നു. ശീമമത്തികളെ ഉപ്പിലിട്ടുണക്കി അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ കേറ്റി അയക്കുന്നു. നാലായിരത്തറനൂറെണ്ണത് ചൂണ്ടലുകൾ തൂങ്ങുന്ന വലിയ കണ്ണികളിട്ടിട്ടു ശീമമത്തിയെ പിടിക്കാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കപ്പലിൽനിന്നുമാത്രമെ പിടിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ശീമമത്തിയെ പിടികിട്ടിയ ഉടനേ അതിന്റെ പൊട്ടിയാണ് ഒന്നാമത് എടുത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നത്. കൊല്ലംതോറും ന്യൂഫൌണ്ട്ലണ്ട് ദ്വീപിൽനിന്ന് ഏഴുലക്ഷം പവൻ വിലക്കുള്ള ശീമമത്തികളെ പിടിക്കാറുണ്ട്. ചെറിയ ശീമമത്തി (Haddock) ഇതിനെ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും കാണും.ശീമമത്തിയുടെ തലയേക്കാൾ ഇതിന്റെ ചെവതാണ്. പ്രധാനാഹാരം ശുക്തിജങ്ങളാണ്. വളരെ വലിപ്പംവെച്ചാൽ രണ്ടടി നീളവും അഞ്ചുപത്തുറാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ എന്തൊ ചില സംഗതികൊണ്ട് കടൽ മുഴവനും ചെറിയ ശീമമത്തികളുടെ ശവങ്ങൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും.

ശിന്നൻശീമമത്തി.(Whiting) യൂറോപ്പിന്റെ വടക്കൻസമുദ്രത്തിലാണ് ഇതിനെ സുലഭമായിക്കാണുന്നത്.ബാക്കിശീമമത്തികളേപ്പോലെ ഇത് വലിയ കൂട്ടമായിസ്സഞ്ചരിക്കാറില്ല. എന്നാൽ വസന്താരംഭത്തിൽ ഇവയൊക്കെ ഒന്നിച്ചുകൂടും. ജനവരി, ഫിബ്രുവരിമാസ

ങ്ങളിൽ കരക്ക് അരനാഴികയോളം അടുത്തുവരും. എ
റിവന്നാൽ ഈ മീൻ ഒന്നോ ഒന്നരയോ അടി നാളംവെ
ക്കും. ഘനം ഒന്നൊന്നര റാത്തലാണ്. രാവിലേയും വൈ
കുന്നേരവും ഇവറാ ചൂണ്ടലിന്മ പിടിക്കും. വേഗം ദഹി
ക്കുന്നതാകകൊണ്ട് ഈ മത്സ്യം രുചികരമായ ഒരു ഭക്ഷ
ണമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷണം ചീഞ്ഞുപോകുന്ന
തുകൊണ്ട് വളരെയെണ്ണത്തെ ഉപ്പിട്ടുണക്കുന്നു. ഇതി
ന്റെ പുറം കരിമ്മഞ്ഞയും, ഭാഗങ്ങൾ ഇളംമഞ്ഞയും ഉ
ദരം വെള്ളയുമാകുന്നു. മറ്റൊരുതരം ശീമമത്തി ഇംഗ്ലീ
ഷിൽ 'പൊള്ളാക്ക്' എന്നു പറയുന്നവറായാണ്. ഇവർ
വലിയ ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരും അനാവശ്യമായ ദ്രോഹികള
മാണ്. "ഒരു കുട്ടിശ്ശിന്നൻശീമമത്തി കുമിൽപോലെ ഇ
രിക്കുന്ന ഒരു ആഞ്ഞിപ്പോത്തിന്റെ (Medusa) കുടയിൽ
രക്ഷപ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഇത് അഞ്ചിഞ്ച് നീളമുള്ള ഒരു
പൊള്ളാക് യദൃച്ഛയാ കണ്ടു. കണ്ട ഉടനേതന്നെ അത്
ശിന്നനെ ചെന്നെതുത്തു. ശിന്നൻ ആഞ്ഞിപ്പോത്തി
ന്റെ കുടയുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് അതിന്റെ തണ്ടും ചുറ്റി
ക്കൊണ്ടുനടന്നു ശിന്നൻ ആപത്തൊഴിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പു
ഴക്കുതാ, പൊള്ളാക്കിന്ന് സഹായമായി മറ്റൊരു പൊ
ള്ളാക്കും വന്നെത്തി, രണ്ടാളുംകൂടി ശിന്നനെ ദ്രോഹി
ക്കാൻതുടങ്ങി. കുറേ നേരത്തോളം ശത്രുക്കൾ രണ്ടാൾ
ക്കും ശിന്നനെ തൊടാൻ കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും, ഒരു തിരി
ച്ചൽ തിരിയുമ്പോൾ ശിന്നന്റെ കഷ്ടകാലത്തിന്ന് അ
ത് കുടയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തായ്പോയി. എന്തിന്നു
പറയുന്നു ശിന്നന്റെ വഴിയേതന്നെ രണ്ടു ശത്രുക്കളും പാ

ഞ്ഞു. നായാട്ടിൽ ഉള്ള വാത്സല്യംകൊണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല മറവും പല പൊള്ളാക്കുകളും ശത്രുക്കളുടെ സഹായത്തിന്നു ചെന്നു. ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ചകിതനായ ശിന്നൻ കടലിന്റെ മേലേപൊന്തി, ക്ഷീണംകൊണ്ട് ചത്തപോലെ കിടന്നു. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞു ക്ഷീണംതീർന്നപ്പോൾ ശിന്നൻ വീണ്ടും ആഞ്ഞിപ്പോത്തിന്റെ കൂടയാകുന്ന തന്റെ രക്ഷാസ്ഥലത്തേക്ക് ഒരു കുതികുതിച്ചു. ഈ ഗതി ഇച്ഛാഭംഗത്തോടെ ഇരുന്ന മേപ്പടി പൊള്ളാക്കിൻകൂട്ടം കണ്ടു. ഇവറ്റ ക്ഷണം വന്നെതിർത്തു ശിന്നനെ പുറമേ ചാടിച്ചു, ശിന്നന്റെ പിന്നാലെ ഓടി ആ സാധുവെ കടിച്ചുകൊന്നു. ശിന്നന്റെ മാംസം ആരും ഭക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇവറ്റ വെറും വിനോദത്തിന്നു് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതാണെന്നു് മനസ്സിലായി. അനാവശ്യമായി കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ വെടിവെച്ചുകൊല്ലുന്ന പാശ്ചാത്യരുടെ ബുദ്ധി മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതിന്നും ഇല്ലെന്നില്ല".

ഹെയിക്. (Hake) ഇതും ഒരു പ്രത്യേകതരം ശീമമത്തിയാണ്. ജനവരിമുതൽ ഏപ്രിൽവരെ ഇത് കടലിന്റെ അടിയിൽ അമർന്നുകളയുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ കോരുവലകൊണ്ടു മാത്രമേ പിടിപ്പാൻ കഴികയുള്ളു. പിടിപ്പാൻ നല്ല സമയം രാത്രിയാണ്. ഒരു തോണിക്കാർ രണ്ട് രാത്രികൊണ്ടു പതിനൊന്നായിരത്തിൽചില്വാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മത്സ്യത്തിന്നു തന്റെ ഉദരത്തിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ ഇഷ്ടംപോലെ കക്കിക്കളയാൻ കഴിയും. മൂ

ന്നനാലടി നീളംവെക്കുന്ന ഈ മത്സ്യം 20–22 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും.

ലിങ്ങ് (Ling). അഞ്ചരഅടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലിങ്ങ് 70–റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. സാധാരണ നീളം മൂന്നനാലടിയാണ്. ശരീരപ്രകൃതി നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇത് പച്ചയിൽ അത്ര രുചിയുള്ള മത്സ്യമല്ലെങ്കിലും ഉണക്കിയ നിലയിൽ വളരെ രുചിയുള്ളതായ്തീരുന്ന മത്സ്യമാണ്. ഇതിന്റെ ഇണർ 11 റാത്തൽ തൂങ്ങും. ഇതും ഉണക്കും. ഇതിന്റെ തൈ പണ്ട് കത്തിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരുതരം മരുന്നായുപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

നങ്കു്, മാന്തൽ, വാളറി മുതലായ പരന്നമത്സ്യങ്ങൾ:—ഇതൊക്കെ കടലിന്റെ അടിയിൽ പറ്റിക്കിടക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളാണ്. അടിതൊടുന്ന ഭാഗം വെളുപ്പും മേൽഭാഗം കരിഞ്ഞുകരപ്പുകരിമ്മഞ്ഞയോ ആയിരിക്കും. ഒരു കണ്ണ് മറേക്കണ്ണുമായി ഒരു ചേർച്ച (Symmetry) യില്ലാത്തവിധത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗവും തുല്യതയില്ലാത്തവിധത്തിൽ കിടക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം ചിലപ്പോൾ തൊണ്ടയുടെ അരികിലായിരിക്കും. വാളറി (Holibut) ഈ വംശത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പെരിയവൻ വാളറിയാണ്. ഈച്ചവാളിന്റെ ഒരു മുറിപോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ മത്സ്യത്തിനു വാളറി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഏഴര അടി നീളവും മൂന്നര അടി വീതിയും ഉള്ള ഒന്ന് 320–റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. ന്യൂഫൌണ്ട്‌ലണ്ട് ദ്വീപിന്റെ അടുക്കെ ഇരുപതടി നീ

ളമുള്ള ഭയങ്കരന്മാരേയും കണ്ടിരുന്നു. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്കുവന്മാർ ബോട്ടിൽകേറി, കടലിന്റെ അടിയിൽ പറ്റിക്കിടക്കുന്ന ഇതിനെ വലിയ കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ കുത്തേറ്റ മത്സ്യത്തിന്റെ ബലമാന്പിടക്കൽകൊണ്ട് ബോട്ടുതന്നെ മറിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആഹാരം, ഈ വംശത്തിൽപെട്ട ചെറുചെറുതരക്കാരായ നങ്കു, മാന്തൽ, മുതലായവയും ഞണ്ടുകളും മറ്റുമാണ്. നിലംപറ്റി (Sand-sucker) എന്നതു മറ്റൊരുതരം വാളറിയാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്നു സാധാരണ വാളറിയേക്കാൾ പരപ്പുണ്ട്. എന്നാൽ ഒന്നര അടിയിൽ കവിഞ്ഞ ദീർഘം ഒന്നിനും കണ്ടുകയില്ല. പത്തിരിമീൻ (Turbot) ഇതു് വൃത്തംപോലെ പരന്ന ഒരുതരം വാളറിയാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ഓരംമുഴുവനും ഇടമുറിയാത്ത ചിറകുണ്ട്. വീതിയുടെ അഞ്ചിൽ മൂന്നോഹരിമാത്രമെ ദേഹത്തിന്നു നീളം കാണുകയുള്ളു. ഇവറ്റ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളാണ്. ചില പ്രത്യേകദിക്കിൽനിന്നു് ഇതു പിടിക്കുന്നകാലത്തു് പത്തുലക്ഷത്തിൽപുറം മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചിരുന്നു. പത്തിരിമീനിന്റെ സാധാരണ തൂക്കം അഞ്ചുപത്തു റാത്തലാണെങ്കിലും, മുപ്പതും എഴുപതും റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്ന പത്തിരിമീനുകളെ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. ഒഴുക്കുപത്തിരിമീൻ:—(Sail Fluke) കാറ്റും കോളുമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ, കടലിന്റെ മേൽഭാഗത്തു് പൊന്തി, വാൽ ഒരു നിവർത്തിയ പായപോലെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചു ഇരു് ചത്തപോലെ കിടക്കും. ഇങ്ങിനെ കിടക്കു

മ്പോൾ ഇത് മെല്ലെ ഒഴുകി കരക്കടുക്കെ എത്തുന്നു. കരതൊട്ട ഉടനേതന്നെ മണലിൽ കുഴിച്ചു മുണ്ടുകളയുന്നു. എന്നാൽ മിക്ക അവസരത്തിലും അതിന്റെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഒരു കടല്ലാക്ക അതിനെ കണ്ടെത്തുകയും, തൽക്ഷണം അതിന്മേൽ റാഞ്ചിവീണു, ഒരു കൊത്തുകൊണ്ട് അതിന്റെ യകൃത്ത് (liver) പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ മീനിന്റെ ശക്തികുറച്ചതിൽപിന്നെ കടല്ലാക്ക അതിനേയും കൊത്തി ഒരു പാറമേൽ കൊണ്ടുപോയ് യഥേഷ്ടം ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ രുചികരമായ മത്സ്യമാണെങ്കിലും, മുക്കുവന്മാർക്ക് വേണ്ടുന്നത്ര പിടിക്കാൻ കിട്ടാറില്ല. നീളം രണ്ടടിയും വീതി ഒരടിയും തൂക്കം മൂന്നാലുറാത്തലുമാണ്. തിരണ്ടിനക്ക്.

(Plaice)തിരണ്ടിയെപ്പോലെ നീണ്ടവാലിന്നു പകരം ഇതിന്റെ പിൻഭാഗം ഒരു വിശറിപോലെയുള്ള ചിറകിൽ അവസാനിക്കുന്നു. രണ്ട് ഭാഗങ്ങളിലും പിടിപ്പിച്ചപോലെ നില്ക്കുന്ന ചിറകിന്നു ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ വീതി തെല്ല് ജാസ്തികാണും. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കുലിക്കാക്ക് ഈ മീൻ പ്രധാനാഹാരമായിത്തീരുന്നു. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ മുട്ട കാണുന്നേടത്ത് ചെറിയ ചെമ്മീനുകൾവന്ന് അവരുടെ കുക്ഷിപൂരണം വരുത്തും. അങ്ങിനെ വരുന്നസമയത്ത്, അസാരം പശയുള്ള മുട്ടകൾ വളരെ എണ്ണം ചെമ്മീനുകളുടെ വാലിന്മേലും കാലുകളിന്മേലും പറ്റിപ്പോകുന്നു. ഈ പറ്റിപ്പോയ മുട്ടകൾ അവിടുന്നതന്നെ കുറെ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ വിരിഞ്ഞു കുട്ടികളായി പുറത്തിറങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ പല മുട്ട

കൊതിന്നു നശിപ്പിക്കുന്ന ചെമ്മീൻതന്നെ ചില മുട്ടകൾ സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചു വിരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സഹായികളായും തീരുന്നു. രണ്ടടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തിരണ്ടിനാക്ക് 15 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ കണ്ടുകിട്ടുന്നത് രണ്ടുമൂന്നുറാത്തൽ തൂക്കമുള്ളതു മാത്രമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഈ മത്സ്യങ്ങളെ അസംഖ്യങ്ങളായി പിടികിട്ടുന്നതു് അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് ഒരു കുറി, വിറകുകൂടാത്തവണ്ണം എണ്ണിയാൽ തീരാത്തമാതിരി ഈ മത്സ്യങ്ങളെ കിട്ടിയപ്പോൾ മുക്കുവന്മാർ സാധുക്കൾക്കു ചെറുതെ വാരിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ പിൻചിറകിന്റെ മുൻഭാഗത്തു് ഒരു മുള്ളുണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ ഘനം നീളത്തിൽ പകുതിയാണെന്നു് പറയാം. മാന്തൽ (Sole) ഇതിനു ചെട്ടിയാനക്കൊല്ലി എന്നൊരു പേരുണ്ട്. ഇതിന്റെ ദേഹം കടന്നാക്കുപോലെ ഇരിക്കും. ഇവറ്റ കടലിന്റെ മീതെ പൊന്തിവരുന്നതു രാത്രിസമയത്താണ്. അല്ലാത്ത സമയത്തൊക്കെ കടലടിയിൽ പറ്റിക്കിടക്കുകയാണ് സമ്പ്രദായം. കോരുവലകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ കണക്കിലേറെ പിടിക്കാം. ഈ മീൻ കഷ്ടിച്ചുരണ്ടടി നീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. ഇത് ഉണക്കിയാൽ ചുരുണ്ടുപോകുന്നു. കാഴ്ചയിൽ ഉണക്ക ചപ്പുകളാണെന്നു തോന്നും. കൊല്ലന്തോറും ഓരോ പ്രത്യേകസമയത്ത് നമ്മുടെ കടലരികെ എത്തുന്ന ഇതിനെ സമൃദ്ധിയായി പിടികിട്ടാറുണ്ട്.

അണ്ണിത്തൊണ്ടൻ മത്സ്യങ്ങൾ.

ഇക്കൂട്ടക്കാർക്ക് എല്ലിൻകോപ്പുകൾ തൊണ്ടയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പൊട്ടിയും തൊണ്ടയും യോജിച്ചിരിക്കയില്ല. പുറച്ചിറകിലും, മുതുച്ചിറകിലും, ഉദരച്ചിറകിലും ചില മുള്ളുകൾ ഉണ്ട്. ഇവറ്റ ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിലും ശാന്തസമുദ്രത്തിലും അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം തരംപോലെ ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കും. കടൽപുറവുകളുടെ അടുത്താണെങ്കിൽ ഇവറ്റ അതിന്മേൽ കിടക്കുന്ന ശിന്നജന്തുക്കളേയും എന്നുവേണ്ട കടൽചെടികളേയുംകൂടി തിന്നും. ഇവറ്റക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള നിറം കാണും. റാസ് (Wrasse) ഇവറ്റയുടെ പ്രധാനാഹാരം ശുക്തിജങ്ങളാണ്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു പാറകളുടെ വിടകളിലും തുളകളിലുമാണ്. ചിലപ്പോൾ സമീപത്ത് കടൽച്ചെടികളും ഉണ്ടാകും. മുട്ടയിടുന്നത് ഫിബ്രുവരിമുതൽ ജൂൺവരേയുള്ള മാസങ്ങളിലാണ്. ആ സമയത്ത് ഈ മത്സ്യങ്ങൾ മനോഹരവർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ട് അഞ്ചിതന്മാരാകുന്നു. ചെമ്മീനുകളും കടൽപുഴുക്കളുമാണ് ഇവറ്റയുടെ മുഖ്യാഹാരം. കഷ്ടിച്ച് ഒന്നര അടി നീളമേ ഉണ്ടാകൂ. പുറം മുകപ്പും, ഉദരം മധുരനാരങ്ങയുടെ അല്ലിയുടെ നിറവും ശരീരം പച്ചനീലക്കുത്തുകളുള്ളതും ആയിരിക്കും. ചില തരങ്ങളിൽ ആണും പെണ്ണും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിറക്കാരായിരിക്കും.

ചിറകിന്മേൽ മുള്ളുകളുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

(Spiny Finned fishes).

ഈ കൂട്ടത്തിൽ അനേകതരം മത്സ്യങ്ങൾ അടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ചിറകിന്മേൽ മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. പെച്ച് (Perch) ഇതിനെ കാണുന്നത് ശുദ്ധജലത്തിലാണ്. ഇവറ പരലുകൾ, പ്രാണികൾ, പുഴുക്കൾ മുതലായവറയെ തിന്നും. മുട്ട ഓരോ വലിയ നൂൽപോലെ ഫിബ്രുവരിമാസത്തിൽ ഇട്ടുതുടങ്ങും. ഒരൊററ പെച്ച് ഇരുപത്തഞ്ചുലക്ഷം മുട്ടയിടും. വെള്ളമില്ലാതെ വളരെ നേരത്തോളം ഇവറക്ക് കരക്കുകിടക്കാം. ചില സമയത്ത് കുളങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവറയെ പിടിച്ചു മാർക്കറിലേക്കു വില്ക്കാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന ജർമ്മൻകാർ, വിറപോകാതവറയെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു വീണ്ടും കുളത്തിൽതന്നെ ഇട്ടുവരാറുണ്ട്. ഏറിവന്നാൽ പെച്ച് ഒരടി നീളംവെക്കും. ലാപ്ലാങ്കുകാർ പെച്ചിന്റെ തോലുണക്കി ഒരു പശയുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവറക്കു പിന്നോട്ടു വളഞ്ഞ അനേകം ചെറിയ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. അണ്ണാക്കിലുംകൂടി ഇവറക്കു പല്ലുണ്ട്. ഉഷ്ണകാലത്തു പുഴയുടെ ഒഴുക്കധികമുള്ള ഭാഗത്തിൽ കാണുമെങ്കിലും ശീതകാലത്ത് ഒഴുക്കില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവറ വലിയ കൂട്ടമായി ഒത്തുകൂടുന്നു. കടലിലെ പെച്ചിനെറ പുറമ്പിറകിന്മേൽ ഒമ്പതു മുള്ളുകളുണ്ടാകും. ഇവറ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. മുട്ടയിടുവാൻ പുഴയിലേക്ക് കയറും. കരിമ്പെച്ചിന്റെ

അധിവാസം മദ്ധ്യധരാസമുദ്രമാണ്. ഈ സമുദ്രത്തിൽ കാണുന്നജാതി ചിലപ്പോൾ 60-റാത്തൽ തൂങ്ങുമെങ്കിലും ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിൽ കാണാവുള്ള ചിലത് ഇതിലും എത്രയോ വലിപ്പംവെക്കുന്നു. എറ്റ്മീൻ (Toxotes)മൂന്നു ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പെടുത്തിയതായി പന്ത്രണ്ടുജാതി മീനുകൾ ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിനെ തരംതിരിക്കുന്നത്, അണ്ണാക്കിൽ പല്ലിന്റെ ഭാവമോ അഭാവമോ എന്നും മുതുകിലേച്ചിറകു മുന്നോട്ടോ പിന്നോട്ടോ എന്നും മറ്റും നോക്കീട്ടാണ്. ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിലാണ് ഈ ജാതി മീനുകളെ അധികം കാണുന്നത്. ശരീരത്തിന്മേൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും പുള്ളികളോ അല്ല കരന്നപോലെയുള്ള വരകളോ ഉണ്ടാകും. ഈ മത്സ്യം വർണ്ണസൌഭാഗ്യംകൊണ്ട് ശ്രുതിപ്പെട്ടവരാണ്. മത്സ്യജാതിയിൽ ഇത്ര സുന്ദരരംഗന്മാരുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ത്രുപ്തിവരുത്തുന്ന രുചിയുണ്ടാകയില്ല എന്ന പഴമൊഴി ഈ മത്സ്യം തീരെ അന്വർത്ഥമില്ലാത്തതാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മാംസം പോഷകകാരിയാണെന്നുമാത്രമല്ല ബഹുരുചിയുള്ളതുമാണത്രെ. ദേഹം ആകോലിയെപ്പോലെ പരന്നിട്ടാണ്. ഏറ്റവും വളർന്നെത്തിയാൽ ഒരടി നീളംവെക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. ചിലതിന്റെ ചുണ്ടു കൊക്കുപോലെ കൂർത്തിട്ടായിരിക്കും. നദിയോരത്തുണ്ടാവുന്ന ചെടികളിന്മേൽ കാണുന്ന പ്രാണികളെ, ഇവറ്റ നദിയുടെ വിതാനത്തിൽനിന്നും ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗം പൊക്കി വെള്ളംകൊണ്ട് ഒന്നൊറിയാൽ ആ വെള്ളം പ്രാണിക്കു ചെന്നുതട്ടി അതും വെള്ളവും നദിയിൽ പതിക്കുമ്പോൾ കൌശലക്കാര

നായ ഈ മീൻ പ്രാണിയെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നു.

ചെമ്പാര. (red mullet) ഈ മീനിന്റെ വിളങ്ങുന്ന ചുകപ്പുനിറത്തിന്മേൽ, നെടുനീളത്തിൽ മൂന്നു മഞ്ഞവരകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മാംസം വെള്ളനിറവും ഉറപ്പും ഉള്ളതും, നെയ്യുടെ അവകാശംപോലുമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. മനുഷ്യന്നു ആഹാരമായിത്തീരുന്ന മത്സ്യങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും രുചിയുള്ള മത്സ്യം ഈ ജാതിയാണെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. രുചി തികഞ്ഞുകാണുന്നതു വളമ്മതികഞ്ഞ മത്സ്യങ്ങൾക്കാണ്. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ തോലിന്നു ഹാനിവരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, പാകംചെയ്യുമ്പോൾ ഇതിനെ വല്ലതുംകൊണ്ടു പൊതിയേണ്ടിവരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഈ സമ്പ്രദായം രണ്ടായിരംകൊല്ലം മുമ്പുകൂടി നടപ്പുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. പണ്ടേത്തെ റോമക്കാർ ചെമ്പാരക്കു് അതിന്റെ തൂക്കത്തിന്നു ശരാശരിത്തുക്കമായി വെള്ളികൊടുത്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൻനിന്നു പിടിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ചെമ്പാര മൂന്നരാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു് ഒന്നേകാലടി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. മരിച്ചാൽ ഇതിന്റെ വണ്ണം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഇതു് സഞ്ചാരികളായ മത്സ്യങ്ങളാണെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് ചേനൽ എന്ന കടലിലാണു് സുലഭമായിക്കാണുന്നതു്. ഇവിട്ടന്നു് ഒരൊറ്റ രാത്രികൊണ്ടു് അയ്യായിരത്തിൽ അധികം മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ആഹാരം ചെറിയ ചെമ്മീനും ഘനംകുറഞ്ഞ തോടുകളോടുകൂടിയ ശുക്തിജങ്ങളുമാണു്. അമ്പൻമീൻ. (Pelor Filamentosus) ഇതിന്റെ എല്ലാ ചിറകുകളിൽനിന്നും നീണ്ടുനേരി

യ മുള്ളുകൾ എഴുന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. കഴുത്തിന്റെ (തൊണ്ടയുടെനേരെ) ചോടെ മുന്നോട്ട് വളയുന്ന രണ്ടു ചെറിയ കൊമ്പുകൾ കറുപ്പും വെളുപ്പും പട്ടകളിട്ടതോ എന്ന നിറത്തോടുകൂടി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. മുഖത്തിന്മേൽ ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണുകളാണ്. ആ കപ്പാടെ ഒരു മഹാ വിരൂപിയാണ്. ഇവറ്റയെ കണ്ടു വരുന്നതു് ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിലാണ്. മൈഗർ (Maigre) ഇതു വായചെറുതായ ഒരു കോരയേപ്പോലെ ഇരിക്കും. സാധാരണ മൂന്നടി നീളംവെക്കുമെങ്കിലും ആറടി നീളമുള്ളവറ്റയും കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. വളരെ ശക്തിയുള്ള മത്സ്യമാകകൊണ്ട് പിടിച്ച ഉടനേ ചെറിയ തോണിയിലൊന്നും ഇട്ടുകൂടാ. മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിലാണ് ഇതിനെ ധാരാളം കാണുന്നതു്. ഇതിന്റെ തല തിന്നാൻ വളരെ രുചിയുള്ളതാണ്. പണ്ടേത്തെ കാലത്തു റോമൻ മജിസ്ട്രേട്ടുമാക്ക് കാഴ്ചവെക്കുന്നതുംകൂടി ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ തലയാണത്രെ. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ പുറം പച്ചച്ചായയുള്ള കറുപ്പും ഉദരം നീലച്ചായയുള്ള വെളുപ്പുമാണ്. ശൂരിക്കൊമ്പൻ (Sword fish) മീത്തലെ ചുണ്ട് അറം കൂത്തവടിപോലെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. താഴെ ചുണ്ടും കൂത്തു നീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും, അതു മേലെ ചുണ്ടിന്റെ പകുതി നീളം കാണുകയില്ല. പുറത്തെ ചിറക് പനയോല വിരുത്തിവെച്ചപോലെ, വളരെ വീതിയിൽ മേലോട്ടെഴുന്നിച്ചുനില്ക്കും. വാൽചിറക് മേലോട്ടും കീഴോട്ടും എഴുന്നു നില്ക്കുന്ന രണ്ടംശങ്ങളായി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഉദരത്തിന്മേലും കഴുത്തിലും ചിറകുകൾ ഉണ്ട്. ഇതൊന്നും

പോരാഞ്ഞിട്ട് ഓരോ ഗളച്ചിറകിന്റെ കടയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു സംഭാരപ്പുല്ലിലപോലെ നീണ്ട ഓരോ ഇഴ ചിറകിന്നു താഴോട്ടും പിന്നാട്ടുമായി നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹം മൈലയുടെമാതിരിഇരുഭാഗത്തും അല്പംപരപ്പായിട്ടാണ്. ഇവറ്റ സമുദ്രത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്താണ് എപ്പോഴും നീന്തുന്നത്. ദേഹത്തിന്മേൽ തുളികളുണ്ടാകയില്ല. ഇത് പത്തുപതിനഞ്ചടി നീളംവെക്കും. ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന ശൂരിക്കൊമ്പൻമത്സ്യത്തിന്റെ പുറത്തെ വലിയ ചിറകിന്മേൽ കരിന്നീലക്കുത്തുകളുണ്ടാകും. ഈ മത്സ്യങ്ങൾ ഭയങ്കരന്മാരായ അക്രമികളാകുന്നു. ശൂരിപോലെയുള്ള കൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തീട്ടാണ് മറ്റു മത്സ്യങ്ങളെ ആഹാരാർത്ഥം പിടിക്കുന്നത്. ഇവറ്റ കടലാനയെക്കൂടി അക്രമിക്കും. കടലാന തന്നേക്കാൾ എത്ര വലുതായാലും ശരി ശൂരിക്കൊമ്പൻ അനേകം കുത്തുകൾ കുത്തി ആ ഗതിയില്ലാത്ത ജന്തുവെ കൊല്ലും. ചിലസമയത്ത് കപ്പലിന്റെ അടി കടലാനയാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു ഇവറ്റ കുത്തിത്തുളച്ചു കളയുന്നു. ചിലപ്പോൾ കപ്പലിന്റേ അടിക്കു തറച്ചുപോയ കൊമ്പ്, ഇതിന്നു ഊരിയെടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നു, ഇത്, അവിടെത്തന്നെ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ മിക്കസമയത്തും ഈ ധീരൻ, ശക്തിയോടുകൂടി ഇളക്കി, തന്റെ കൊമ്പും പൊട്ടിച്ചു, സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുന്നു. കടലിൽ കുളിപ്പാനിറങ്ങിയ മനുഷ്യരെയുംകൂടി ഇവറ്റ കുത്തിത്തുളച്ചതായറിവായിട്ടുണ്ട്. ഇത് ചിലപ്പോൾ തന്റെ വിസ്താരമേറിയ പുറ

ഞ്ചിറക് നിശ്ശേഷം വെള്ളത്തിനു മീതെ പിടിച്ചു തുമ്മാ കിടക്കും. ആ നിലയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും ദ്രോഹി ച്ചാൽ ഇത് മേലോട്ട് വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടും. ചില പ്പോൾ വഞ്ചിയിൽ പോകുന്ന ആളുടെ നേരേ ചാടും. ഒരു കച്ചവടക്കപ്പലിന്റെ മുന്നംശത്തിൽ, ശൂരിക്കൊമ്പ ന്റെ, ഒരടി നീളവും അര അടി ചുറ്റളവും ഉള്ള കൊ മ്പിന്റെ പൊട്ടിയ കഷണം തറച്ചുനില്ക്കുന്നത് കണ്ടിരു ന്നു. മറ്റൊരു കപ്പലിന്റെ പലകയിൽ രണ്ടടി ആഴ ത്തോളം കടത്തിയ ഒരു കൊമ്പിന്റെ കഷണം ബ്രിട്ടീ ഷ് കാഴ്ചകളാവിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓലമുതുകൻ (John dory) ഗോളാകൃതിയിലുള്ള ദേഹം ആ ആകോ ലിയുടേതുപോലെ പരന്നിട്ടാണ്. വലിയ തലയുടെ അ ണ്ണികൾ വളരെ വിസ്താരം വെപ്പിക്കാം. പല്ലുകൾ വളരെ ചെറുതാണ്. മുതുകിന്റെയും വാലിന്റെയും മദ്ധ്യ ത്തിൽ ഇടത്തും വലത്തുമായി ചെറിയ മുരിക്കൻമുള്ള കൾപോലെ, ചില പരുപരുത്ത ഭാഗങ്ങൾ വരിയായി നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ വാരിഭാഗത്തിൽ ഓരോ വലിയ കറുത്ത പൊട്ടുകൾ ഉണ്ട്. മുതുകിന്മേൽ സൂചിപോലെ നീണ്ട എട്ടു മുള്ളുകളും, ഈ മുള്ളുകളുടെ വിടകളിൽ അഗ്രം നേരിയ നാരുപോലെ ചുരുണ്ടുപോ കുന്ന തൊങ്ങലുപോലെ തോന്നുന്ന ചിറകിൻഞരമ്പു കളും ഉണ്ട്. ഇതിനേയും ആഹാരമായുപയോഗിക്കും. വളരെ വലുതായാൽ ഇത് രണ്ടടി നീളവും 18 റാത്തൽ തൂക്കവും ഉണ്ടാകും. പറ്റ് മീൻ (Sucking fish) തലയി

മേൽ അട്ടയുടെ പാറപോലെ ഗോളാകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ പരന്ന പാറ് എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. സ്രാവുകളുടേയും കടലാനകളുടേയും ദേഹത്തിന്മേലും കപ്പലിന്റെ അടിയിലും പറ്റിയ നിലയിൽ ഇവറ അദ്ധ്വാനംകൂടാതെ അനേകംനാഴിക ദൂരം എത്തുന്നു. കടലാമയുടെ ദേഹത്തിന്മേലും ഇവറ പറ്റാറുണ്ട്. പറ്റിയ നിലയിൽ മത്സ്യം മരിച്ചുപോയാലും പിടിത്തം വിട്ടുപോകുന്നില്ല. ഇതൊക്കെ ആണെങ്കിലും തീറ്റിമ്രേംകൊണ്ട്, മാംസം കോത്തിട്ട ചൂണ്ടൽ കാണുമ്പോൾ, ഈ പറവൻ വന്നു പിടിക്കാതെ വിടില്ല. എന്നാൽ കുട്ടങ്ങിയാലും കൂടി ഇതിനെ വലിച്ചു കരക്കിടാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ചൂണ്ടൽകൊണ്ട് വേഗനേ തട്ടിയ ഉടനേതന്നെ, ഇത് വളരെ ആഴത്തിൽമുങ്ങി കപ്പലിന്റെ അടിയിലോ പാറയിന്മേലോ ചെന്നു പറ്റിക്കിടന്നുകളയുന്നു. ചൂണ്ടൽ വളരെ ശക്തിയോടെ വലിച്ചാൽ ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ വായ പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞുപോകയല്ലാതെ പറ്റിയേടത്തു നിന്ന് അനങ്ങുകയില്ല. എന്നാൽ ചൂണ്ടൽ വിഴുങ്ങിയ ക്ഷണംതന്നെ, ഇതിനെ വലിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വിദ്വാന്മാക്ക് ഇവറയെ എത്രയെങ്കിലും പിടിക്കാം. ഇതിന്റെ മാംസം മനിഞ്ഞിലിന്റെ മാംസംപോലെ വളരെ നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഇത് മുക്കാലടിയിൽ ജാസ്തി നീളംവെക്കുകയില്ല. മേൽനോക്കി (Star gazer): വലിയ തലയും, വൃത്താകാരമായി പിളർന്നപിടിച്ച വായും വിശറിപോലെയുള്ള വലിയ ശല്ക്കങ്ങളും തലയുടെ പിന്നിൽ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്ന ചെറിയ കൊമ്പു

കളും, മുതുകിന്മേലുള്ള മുള്ളുകളും മേൽനോക്കിയെ ഒരു വല്ലാത്ത വിരൂപിയാക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്നു തലക്കട്ടത്തടിയില്ലെന്നു തോന്നും. വാരിഭാഗത്തു് ഈരണ്ടുവരിയായിട്ടു് വെള്ളപ്പൊട്ടുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മത്സ്യം മണലിൽ കുഴിച്ചു മൂടിക്കിടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മുള്ളുകൊണ്ടു് വിരലിന്നു മുറിയേറ്റാൽ വേദന തോൾവരെ ഉണ്ടാകും. ഇതു വളരെ രുചിയുള്ള മത്സ്യമാണു്. മാർക്കറ്റിൽ അയക്കുമുമ്പെ ഇതിന്റെ മുള്ളു നീക്കംചെയ്യും. കടജിന്നു് (Sea-devil or Angler) തലയുടേയും ദേഹത്തിന്റേയും മുന്നംശത്തിന്റെ സൂചന ബാക്കിഭാഗത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് എത്രയോ വലുതാകകൊണ്ടു്, ആകൃതിയിൽ ഇതു് ഒരു ഗംഭീരനായ മിട്ടെലിയോ (tadpole) എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ ഉദരംഭരികളുടെ തലയിൽനിന്നു് രണ്ടു മൂന്നു നൂലുപോലെ നേർത്തുനീണ്ട ഞരമ്പുകൾ മേലോട്ടു് പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അറ്റം നല്ലവണ്ണം ഉളിയുന്നതായിരിക്കും. കടലിന്റെ അടിയിൽ കിടന്നിട്ടു് ഈ മീൻ അരച്ചിറകും ഗളച്ചിറകും ഇളക്കി വെള്ളം അസാരം കലക്കി ഈ ഞരമ്പുകൾ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ഇളക്കുന്നു. ഇതു് കാണുമ്പോൾ ഒരുവക ഇര ആണെന്നു ധരിച്ചു് അതിനെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാനാശിച്ചു് അടുത്തുവരുന്ന സകല മീനുകളേയും കടൽജിന്നു് ഓരോ ഞൊടിയിടകൊണ്ടു് തന്റെ വായിലാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചൂണ്ടലിന്മേൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ ശീമമത്സ്യങ്ങളേയും മറ്റും ഇവറ്റ മടിക്കുടാതെ കടിച്ചുതിന്നുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒന്നിന്റെ വള്ളയിൽ ഓരോ അടി നീളമുള്ള എഴുപതു മത്സ്യങ്ങളെ

കണ്ടിരുന്നു. യാതൊരു കേടും കാണാത്തതുകൊണ്ട് ആ മത്സ്യങ്ങളെ മാക്കറിൽ കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കയാണ് ചെയ്യാറ്. അതുകൊണ്ട് ഇവറാക്ക് ഭേഹം വളരെ സാവധാനമായിട്ടേ പ്രകടിക്കുന്നുള്ളു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിന്ന് ഇന്നതെ തിന്നുകൂടു എന്നില്ല. കണ്ണിൽ കണ്ടതൊക്കെ, ആഹാരസാദ്ധനങ്ങളോ എന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കാതെ, കാണും ക്ഷണം ചെന്നു വിഴുങ്ങുന്നു. കടൽപ്പക്ഷികളേകൂടി ഇവറാ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാറുണ്ട്. കടലിന്ന് അഞ്ചടി നീളംവെക്കും. ഇണർ ചെറുതാണെങ്കിലും അതിൽ പതിനഞ്ചുലക്ഷം മുട്ടയുണ്ടായിരിക്കുമത്രെ. എന്നിട്ടുകൂടി ഇതിന്റെ കുട്ടികളെ ഇതുവരെ ആക്കും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിന്നു വായ വളരെ വിസ്താരത്തിൽ വിളത്താം. ഇതിന്നു കള്ളമൻ എന്നൊരു പേരുംകൂടി ഉണ്ട്. കടത്തവള (Malthe Vespertilio). ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ കരുവാരകം നിറഞ്ഞപോലെ തോന്നുന്ന ചില ഉയച്ചകളും ഉണ്ട്. മൂക്ക് ഒന്നരണ്ടിഞ്ച് മുന്നോട്ടു വിരൽപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. അരച്ചിറകുകളും കണ്ടാൽ തവളയുടെ കാൽ മടക്കിവെച്ചപോലെ തോന്നും. കടൽച്ചണ്ടികളുടെ ഇടയിലാണ് സഹവാസം. ഇവറാക്ക കാറ്റ് വലിച്ചെടുത്ത ദേഹം വീപ്പിച്ചു സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പാറിക്കിടക്കാൻ സാധിക്കും. മുതുമുള്ളൻ (Stickle backs). ഇതു നീണ്ട ചെറുമത്സ്യങ്ങളാണ്. ശുദ്ധജലത്തിൽ വളരെ കാണും. ഇതിനെ രണ്ടുമൂന്നു ജാതികളാക്കാം. ഒരു ജാതിക്കു മുതുകിന്മേൽ മൂന്നു മുള്ളുകളെ ഉണ്ടാകു. ഉദരച്ചിറകിന്മേലും ഒരു തടിച്ച മുള്ളുണ്ട്. ഇവ്

ഒരു യുദ്ധപ്രിയനാണ്. ആണുങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ വിട്ടൊഴിയാത്ത യുദ്ധംചെയ്യും. ബാക്കിമത്സ്യങ്ങൾക്കൊന്നും കാണാത്ത ഒരു വിശേഷവിധി ഇവറ്റക്കുണ്ട്. ഇത് കടൽച്ചണ്ടിയും പുല്ലും മാറ്റം കൊണ്ടുവന്നു പക്ഷികളെപ്പോലെ ഒരു കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആണാകുന്നു. പുല്ലും ചപ്പും ചണ്ടിയും അന്യോന്യം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് തന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ഉള്ളതും ചിലപ്പോൾ വായിൽനിന്നു കക്കുന്നതും ആയ പശയുള്ള ഒരുതരം ദ്രാവകംകൊണ്ടാണ്. ഒന്നാമതുണ്ടാക്കുന്നത് കൂടിന്റെ അടിയാണ്. പിന്നീടു രണ്ടുഭാഗങ്ങളും മേൽഭാഗവുമാണ്. ഒരു ഭാഗത്ത് ഒരു ചെറുദ്വാരവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ സമയത്ത് ആണിന്റെ ശരീരം നല്ലവണ്ണംകൊണ്ടു മിന്നുന്നുണ്ടാകും. അവൻ എത്രയോ സാഹസപ്പെട്ട് അവന്റെ പത്നിയെ ആ മന്ദിരത്തിൽ കടത്തിപ്പിക്കുന്നു. അവൾ ഒരു ഭാഗത്തുടെ കടന്നു മുട്ടയിട്ടാൽ മുൻഭാഗത്ത് ഒരു ചെറിയ ദ്വാരമുണ്ടാക്കി അതിലെ പുറത്തുപോരുന്നു. പിന്നെ ആൺപ്രവേശിച്ചു മുട്ടകളെ തന്റെ ബീജവിതരണംകൊണ്ട് ജീവവത്തുക്കളാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇവൻ പല പെണ്ണുങ്ങളേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു തന്റെ കൂടിൽ മുട്ടയിടുവിക്കുന്നു. മുട്ടകൾ കടുംമഞ്ഞനിറമാണ് ഒരു മാസംവരെ ഇവൻ തന്റെ കുട്ടികളേയും കാത്തുനില്ക്കും. ഈ മത്സ്യം കഷ്ടിച്ചു മൂന്നിഞ്ചു നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവറ്റ വളരെ സമൃദ്ധിയിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ പിടിച്ചു വളമായുപയോഗിക്കുന്നു. ഇവറ്റ മൂന്നുവയസ്സുവരെ ജീവിക്കും. ചിലേടങ്ങളിൽ ഇവറ്റ

യെ ഉണക്കി നായക്കും പന്നിക്കും തീനായിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. റഷ്യക്കാർ ഈ മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരുതരം നെയ്യെടുക്കുന്നു. മറ്റൊരു ജാതിക്ക് മുതുകിന്മേൽ പത്ത് മുള്ളുണ്ടാകും. മുള്ള് മിക്കതും കാണുന്നതു് ദേഹത്തിന്റെ പിന്നംശത്തിലാണ് ആണ് ബീജവിതരണകാലത്ത് കവത്തുവില്ലുസിന്റെ നിറമാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൂട്ട മെടിയിന്മേലൊ അതിന്റെ വേരുകളിന്മേലൊ ആണ് കെട്ടുന്നത്. കൂട് ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. മറ്റൊരു ജാതിക്ക് മുതുകിന്മേൽ പതിനഞ്ചു മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിനെകാണുന്നതു് സമുദ്രത്തിലാണ്. ഇത് അരയടിയിൽ ജാസ്തി നീളവും വെക്കും. മീൻമുട്ടകളും ചെറിയ പരലുകളേയും, കീടങ്ങളേയും മറ്റും ഇവറ്റ തിന്നും. കടൽ പുള്ള് (Trumpetfish or bellows fish) ഇതിന്റെ മുഖം പുള്ളിന്റെകൊക്കുപോലെ നീണ്ടു നേരിയതാണ്. വായ കുഴൽപോലെ ഒരു തുളയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. മുതുച്ചിറക് ശരീരത്തിന്റെ പിന്നംശത്തിലാണ്. അതിന്റെ മുൻവശത്ത് ഈച്ചവാളുപോലെ തോന്നുന്ന തടിച്ചനീണ്ട ഒരു മുള്ളുണ്ട്. പുറം റോസ്നിറവും ഉദരം വെളുത്തിട്ടുമാണ്. ചീനടക്കലിലാണ് ഇവറ്റയെ എത്രയെങ്കിലും കാണുന്നത്. മരം കേറുന്ന ഏരി. (Climbing perch). നീണ്ട പുറത്തെ ചിറകിന്നു അവിടവിടെ എറിച്ചനില്ക്കുന്ന മുള്ളുകളും കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈച്ചവാളിന്റെ പല്ലുകളുടെ ഘടന തികഞ്ഞിരിക്കും. ഇതു മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. നിറം കരിമ്പച്ചയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പുഴകളിലും കുളങ്ങളിലും മറ്റും ഇവറ്റയെ കാണും. ഇതു കരക്കുകേറും. എന്നുമാത്രമല്ല മരത്തിന്മേൽകൂടി കേറുമെന്നു പറയുന്നു. കരയിൽ കേറിക്കിടക്കുന്നമാതിരിയിൽ ഇ

തിനെ പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പനയുടെ പൊത്തിൽ ഇ
തിനെ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. പൊട്ടി വാലിന്റെ അറ്റത്തോ
ളം എത്തും

പൊട്ടി വായോടു സംബന്ധപ്പെട്ടന്ന
മത്സ്യങ്ങൾ (Physostomi)

എട്ട. ശരീരത്തിന്മേൽ തുളി ഇല്ല. മുഖത്ത് മീശ
പോലെയുള്ള നാരുകൾ ഉണ്ട്. മുതുകത്ത് ഈച്ച വാല
പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മുള്ളുണ്ട്. ഇതു ചിലപ്പോൾ ര
ണ്ടുമൂന്നടി നീളംവെക്കും. മുട്ട ഓരോന്ന് ഏകദേശം ഒരു
നെല്ലിക്കയോളം ഉണ്ടാകും. മുട്ടയിട്ട ഉടനെ തള്ള അത്
തന്റെ വായിലൊരേടത്ത് സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു. കുട്ടിവി
രിഞ്ഞു അതിന്റെ മുള്ള് തടയുമ്പോൾ മാത്രമെ കുട്ടികളെ
പുറത്തേക്ക് വിടുന്നുള്ളൂ. എട്ട ചിലപ്പോൾ സുലഭമായി പ
ടുമ്പോൾനമ്മുടെമുക്കുവരുടെ ശുക്രദശയാണ്. അവർ ഇ
തിനെഉപ്പിലിട്ടുകറിഅയക്കുന്നു. രുചിയുണ്ടെങ്കിലും ഈ
മത്സ്യത്തിന്നു ക്ഷണമൊന്നും പോയ്പോകാത്ത ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധം
ഉണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ കൊപ്പകം ദേഹത്തിന്മേലുള്ള
ഒരു തരം എട്ട നീലനദിയിലും പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്ക
യിലെ മറ്റു നദികളിലും അധിവസിക്കുന്നു. പുറത്തെ
ചിറക് എത്രയോ പിന്നാറത്ത് ഒരു ചെറിയ പൂഞ്ഞ
പോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്മേൽ കറുപ്പ് കുത്തുകൾ
ഉണ്ട്. തോലിന്റെ നേരെ പോടെകാണുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തി
യുടെ ഇരിപ്പിടമായ അംഗം വാൽവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു
ണ്ട്. ഇവറ്റ ചെറുതരം ജീവികൾക്കെ അപായികളായി
ത്തീരുന്നുള്ളൂ. ഇതിന്റെ മാംസം തിന്നുന്നത് കൂടാതെ

വിത്യാസ്തകതി ഉണ്ടാക്കുന്ന അംഗം ഒരു മരുന്നായിക്കൂടി
പ്പോരുന്നു. ആ അംഗം ചുട്ടിട്ട് അതിൽ നിന്നു പുറപ്പെ
ടുന്ന പുകയേറ്റാലാണ് രോഗശമനം ഉണ്ടാകുന്നത്.
സാമൻ. (Salmon). സാമൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കാണു
ന്ന മത്സ്യമല്ല. കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള മീനാണ്
പരപ്പ് വേണ്ടുന്നതുമല്ലാതെ ഇല്ല. ഉദരം വെള്ളിപോ
ലെ വെളുത്തിട്ടാണ്. തലമുതൽ വാൽവരെപുറം കടുന്നീ
ലനിറമാണ്. ശരീരത്തിന്മേൽ കറുത്ത കുത്തുകളും കാണും
ഈ കുത്തുകൾ പെൺമത്സ്യത്തിന്മേലാണ് ധാരാളം കാ
ണുവരുന്നത്. തുളികൾ വളരെ ചെറുതാണ്. സാമൻ മു
ട്ടയിടുവാൻവേണ്ടി ചില കാലങ്ങളിൽ കടലിൽനിന്നു
പുഴകളിലേക്ക് കേറുന്നു. വെള്ളംവേലിക്ക് കേറുകയും താ
ഴുമ്പോൾ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാമത് വരുന്നത്
പെൺ മത്സ്യങ്ങളാണ്. പിന്നെപ്പിന്നെ ഇവറ്റ വേലി
യെത്താത്തവണ്ണം പുഴയുടെ മറ്റേ അതൃത്തിയിലുംകൂടി
എത്തിച്ചേരുന്നു. വീഴുന്ന വെള്ളത്തിൽകൂടെ ഇവറ്റ കുതി
ച്ചുകേറും. ചിലപ്പോൾ അഞ്ചു പത്തടി ഉയരത്തോളംചാ
ടും. പതിനാലടി ഉയരത്തിൽ ചാടിയമത്സ്യങ്ങളേയും കാ
ണ്മിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പുഴയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തോടടുത്തു
ഓരോ ആഴമുള്ളദിക്കുകളിൽ എത്തിയാൽ ഇവറ്റ തങ്ങ
ളുടെ യാത്രനിർത്തുന്നു. ചോട്ടിലുള്ള ചരലിൽ ഇവറ്റ മുട്ടയി
ടുന്നു. ആ സമയത്ത് ആണിന്റെ നിറം ചുകന്നു പോ
കുകയും പെണ്ണിന്റെനിറം കറുത്തുപോകയുംചെയ്യുന്നു. മുട്ട
യിട്ട് ആൺ അതിന്മേൽ തന്റെ ബീജവിസരണവും
ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവറ്റ ചരൽകൊണ്ട് ആ സ്ഥലം മൂടുന്നു.

മുട്ട വിരിഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ ഓരോരോ വലിയ കൂട്ടമായി കടലിലേക്കു പോകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സഞ്ചാരം ഒരു മാസത്തോളമുണ്ടാകും. ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ ഒരു വലിയ സാമൻ 83 റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. ചില പുഴകളിൽ വെള്ളത്തേക്കാൾ അധികം മത്സ്യമാണെന്ന് തോന്നുംവണ്ണം അത്ര നിസ്സീമമായും ഇടതിങ്ങിയും ഇവറ്റ കേറിവരുന്നു. പരപ്പ് കൊക്കൻ (Pike). ഇതിന്റെ മുഖം പരന്ന ഒരു കൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. പൂർണ്ണവലിപ്പം എത്തിയാൽ അഞ്ചാറടി നീളമുണ്ടാകും. 80 മുതൽ 90 വരെ റാത്തൽ തൂക്കമുള്ളവറ്റയേയും കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്ക് ചിലത് ഇതിലും എത്രയോ ജാസ്തി വണ്ണംവെക്കുന്നു. ഒന്ന് 19 അടി നീളവും 550 റാത്തൽ തൂക്കവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മത്സ്യം 250 കൊല്ലത്തോളം ജീവിച്ചിരുന്നതായികേൾപ്പുണ്ട്. വിരിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലംകഴിയുമ്പോഴേക്കു ഒരടിയും രണ്ട് കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഒന്നര അടിയും ഇവറ്റ നീളം വെക്കും. പിന്നെയുള്ളതിന്റെ നീളവും തൂക്കവും തനിക്കുകിട്ടാനുള്ള ആഹാരത്തിന്റെ ഏറക്കുറവ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ആവാസം ശുദ്ധജലത്തിലാകുന്നു. പരപ്പുകൊപ്പൻ ദഹനവീര്യമുള്ള ഒരു മത്സ്യമാകകൊണ്ടു വിശപ്പ് ബാധിച്ചാൽ വളരെ ധൈര്യവും ചുറുചുറുക്കും കാട്ടി മറ്റു മത്സ്യങ്ങളുടെ നേരെ ചെല്ലും. ഇതിന്റെ തീറ്റിഭ്രമത്തെപ്പറ്റി പല കഥകളും കേൾക്കാറുണ്ട്. ഒന്ന് ഒരു അരയന്നത്തിന്റെ തലകടിച്ചുവിഴുങ്ങി വെള്ളം കുടിപ്പാൻ വന്ന ഒരു കഴുതയുടെ മുഖം ഒരു വീരൻ ചെന്നുപിടിച്ചു. നീർനായയോട് പോരാടി അത് പിടിച്ച മത്സ്യ

തേയും അപഹരിക്കുന്ന പരപ്പുകൊക്കന്മാരും ഉണ്ട്. കുളിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കയ്യും കാലും കടിച്ചുവലിച്ചതായിട്ടും അറിവുണ്ട്. ഒരു പരപ്പ് കൊക്കന്റെ ഉദരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യക്കുട്ടിയെക്കൂടിക്കണ്ടിരുന്നു. ഇരണ്ടകളേയും, നീർക്കോഴികളേയും ഇവറ്റയുടെ പള്ളയിൽ കണ്ടുവരുന്നത് സാധാരണയാണ്. ഒരിക്കൽ തന്നേക്കാൾ അല്പം ചെറുതായ തന്റെ സഹോദരനെ ഒന്നു വിഴുങ്ങി. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടവന്റെ ഏതാനും അംഗം വിഴുങ്ങിയവന്റെ പള്ളയിൽ കൊള്ളാതെ വളരേനേരത്തോളം തള്ളിനിന്നു. ഉള്ളിലായ ഭാഗം ദഹിച്ചുതീർന്നതിൽ പിന്നേ മാത്രമേ പുറമേയുള്ള ഭാഗം ക്രമേണ വിഴുങ്ങി ഉള്ളിലാക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളു. ഇതിന്റെ പൊതുവായ ആഹാരം തവളകളും ചെറുമത്സ്യങ്ങളുമാണ്. അഞ്ചിതുറാത്തൽ തൂങ്ങുന്ന എട്ടു പരപ്പുകൊക്കന്മാർ മൂന്നാഴ്ചകൊണ്ട്, തങ്ങളെക്കാൾ അസാരം ചെറുതായ അഞ്ഞൂറിൽചിലപാനം മത്സ്യങ്ങളെ തിന്നിട്ടുണ്ട്. 35 റാത്തൽ തൂങ്ങുന്ന ഒരു മീൻ ഏകദേശം മൂന്നുലക്ഷം മുട്ടയിട്ടിരുന്നു. ലാപ്ലാണ്ടുകാർ ആഹാരാവശ്യം ഇതിനെ ഉണക്കിവെക്കുന്നു. ശരീരം ഒരു ചെറിയ കമാനംപോലെ വളച്ചുപിടിച്ചിട്ടാണ് ഇവറ്റയുടെ നിത്തം. നീണ്ട കീഴ്ക്കൊക്കൻ. (Gar fish) ശരീരം നീണ്ട്

ഉരുണ്ടുംകൊണ്ടാണ്. പിൻഭാഗത്തേക്കാൾ മുൻഭാഗം ക്രമേണ സ്ഥൂലിച്ചുവരുന്നുണ്ടാകും. മുഖം നീണ്ടകൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. താഴെക്കൊക്കു മീതെക്കൊക്കിനേക്കാൾ നീണ്ടതാണ്. പുറച്ചിറകു ശരീരത്തിന്റെ എതു

യോ പിന്നറത്ത്, വാൽച്ചിറകിന്റെ നേരെ മുന്നിലാ
യിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നത്. പുറത്തെച്ചിറകിന്റെ നേരെച്ച
വട്ടിലാണ് ഉദരച്ചിറകും നില്ക്കുന്നത്. ഇത് ഐലക്ക
ട്ടത്തിന്റെ മൻവശത്താണ് സഞ്ചരിച്ചുകാണുന്നത്. ഇ
തിനെ വല്ലേടത്തും കണ്ടാൽ പിന്നാലെ ഐലകളുണ്ടെ
ന്ന് കണക്കാക്കാം. ഇവറാ വളരെ ചുറുചുറുക്കുള്ള മ
ത്സ്യങ്ങളാണ്. ചൂണ്ടലിന്നു ക്ഷണം പിടിക്കും. കടലിന്മീ
തെ വന്നുവീഴുന്ന ചില കറുത്ത ഈച്ചകളേയും ഇവറാ
വളരെ തിന്നും. നീളം രണ്ടരണ്ടര അടി ഉണ്ടാകുമെങ്കി
ലും വീതി ഒന്നര ഇഞ്ച് മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതി
ന്റെ എല്ലുകൾ പച്ച നിറമുള്ളവറായാണ്. ഇവറായിൽ
ചില തരങ്ങളെ കടലെടി പിന്തുടരുമ്പോൾ വളരെ ഉയ
രത്തിൽ ചാടുകയും, ചാടിയെടത്തിൽനിന്നു നാല്പതടി ദൂ
രെ ചെന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പറമീൻ (Flying fish)
പറമീനിന്റെ ഗളച്ചിറകുകൾ വളരെ വലുതാണ്. ദേ
ഹം ഒരു കുഴൽപോലെയാണ്. കടലിൽ നോക്കിക്കൊ
ണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരേടത്തുനിന്നു പെട്ടെന്ന് ഒറായായി
ട്ടോ ഒരു കൂട്ടമായിട്ടോ പറമീൻ കടലിൽനിന്നു ആകാശ
ത്തിലേക്കു പൊന്തുന്നതും കുറേദൂരം പറന്നതിൽപിന്നെ
വെള്ളത്തിൽതന്നെ വീഴുന്നതും ഒരത്ഭുതകാഴ്ചയാണ്. ഗ
ളച്ചിറകുകൾ വളരെ നീണ്ടു പരന്നതാകകൊണ്ടും ദേഹം
കുഴൽപോലെയായി ഘനം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടുമായിരിക്കും
പറമീനിന്നു പറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. വളരെ വലു
തായാൽ ഇത് ഒരടി നീളംവെക്കും. ഇവറായൊക്കെ സ
മുദ്രത്തിന്റെ മേലേയാണ് പാക്കുന്നത്. (മേലെ എന്നു

വെച്ചാൽ വെള്ളത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്ത് ആകാശത്തിൽ എന്നല്ല. വെള്ളത്തിന്റെ വളരെ ചുവട്ടിലല്ല എന്ന അർത്ഥമേ ഉള്ളൂ). ഇവറ്റയെ സമൃദ്ധിയായിക്കാണുന്നത് ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ്. പുറം കറുപ്പും, വാരിഭാഗം അസാരം നീലയും ഉദരം വെളുപ്പുമായിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽനിന്നു ആകാശത്തിലേക്കു ചാടിയാൽ മുപ്പതു സെക്കണ്ടുനേരം ഇവറ്റക്കു ചോടെ വീഴാതെ കഴിക്കാം. ഇത് പറക്കുമ്പോൾ പക്ഷികളേപ്പോലെ ചിറകടിക്കുന്നത് കാണുന്നില്ല. ഇരുന്നൂറ് വാരയിൽ ജാസ്തി ദൂരം ഇവറ്റ പറന്നതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പറക്കുന്നത് വെള്ളത്തിൽനിന്നു രണ്ടുമൂന്നടി ഉയരത്തിൽ ചാടീട്ടാണ്. ചിലസമയത്ത് വെള്ളത്തിൽനിന്നു ഇരുപതടി മീതെ പറക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തവറ്റ ഒന്നിച്ചു പൊന്തുകയും പല ഭാഗങ്ങളിലും പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നേകാലടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിന്റെ പൊട്ടി ഒരടി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു പറക്കുന്നത് ഇതിനെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ വരുന്ന മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പാപ്പിപ്പാൻവേണ്ടിയാണ്. പറക്കുമ്പോൾ കാറ്റിൽപെട്ടുപോയിട്ട് ഇവ മിക്കവാറും സമയത്തിൽ ഇരുപതടി ഉയരത്തോളം പൊന്തിപ്പോകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇവറ്റയെ കടൽപ്പക്ഷികളും സംഖ്യയില്ലാതെ പിടിച്ചുതിന്നുന്നു.

ഐല. പുറം കരിമ്പച്ചയും ഉദരം വെളുപ്പുമാകുന്നു. ഇത് ഏറിവന്നാൽ മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിന്നു സാധാരണ മത്സ്യത്തേപ്പോലെ തൂളിയുണ്ടാകയില്ല. ഇ

തിനെ അധികം തിന്നാൽ ചൊറിപിടിക്കുമെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. ഈ മത്സ്യത്തെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽനിന്ന് ഉണക്കി പലേടങ്ങളിലും കയറ്റി അയക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുതരം ഐലക്ക ദേഹത്തിന്മേൽ വിലങ്ങനെ പച്ചവരകൾ കാണാം.

കൈച്ചപ്പൊട്ടൻ:—ആകൃതിയിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രാലാണെന്ന് തോന്നും. കണ്ണ് അങ്ങുമിങ്ങുമിളക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല കണ്ണിനു പോളയുംകൂടി ഉണ്ട്. പുറത്തെ ചിറകു രണ്ടുംശമായിട്ടാണ്. ചളിയിൽകൂടെ തുള്ളിത്തുള്ളി പുഴയുടെ അടുത്തുള്ള മരങ്ങളുടെ വേരുകളിന്മേൽകേറിക്കിടക്കും. ഇവറ്റക്ക വളരെ നേരത്തോളം വെള്ളമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ കിടക്കും. ബെമ്പയിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഇവറ്റയെ ധാരാളം കാണും. പടമീൻ:—ഇതു പടവെട്ടാൻ തല്ലിയുള്ള ഒരു മത്സ്യമാണ്. കണ്ണാടിയിൽകാണുന്ന തന്റെ സ്വന്തം ഛായയോടുതന്നെ ഇത് പടവെട്ടും. സിയാമിൽ ഈ മീൻകൊത്തൽ വളരെ വിനോദകരമായ കാഴ്ചയായെണ്ണുന്നു. ഇവിടുന്നു നാം കോഴികൊത്തുകാണാൻ പോകുമ്പോലെ സിയാംകാർ മീൻ കൊത്തുകാണാൻ പോകുന്നു. ആ രാജ്യക്കാർ, വെള്ളംപകുന്ന കണ്ണാടിക്കൂട്ടിൽ, ഇവറ്റയെ, കൊതുപ്പുഴക്കളെ തീൻകൊടുത്തു പോറ്റുന്നു. പെനാങ്ങിൽ ഈ മാതിരി മത്സ്യങ്ങളെ അനേകം കാണും. നാടമീൻ:—ആകൃതിയിൽ ഒരു തളേനേറ മാതിരി ആണെങ്കിലും തളേനേക്കാൾ നേരിയതും നീണ്ടതുമാണ്. ഇത് ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. പുറത്തെ ചിറകു, വാലിന്നാറുത്തോളം ഇടമുറിയാതെ പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു കാ

ണും. തലയിന്മേൽ അഗ്രം തടിച്ച അഞ്ചുപത്തു ശിഖകൾ ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ തൂവിയില്ല. ഇവറ്റ സമുദ്രത്തിന്റെ വളരെ ചുവട്ടിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഇതിനെ പിടികൂടുന്നതിനും കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. ഒരൊറ്റദിവസത്തിൽ മൂന്നു ടൺ തൂക്കത്തിലധികം മനിഞ്ഞിൽകൂട്ടികളെ പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരു ടൺ രണ്ടായിരത്തിരുനൂറ്റിനാല്പതു റാത്തലാകുമ്പോൾ മൂന്നു ടൺ 6720 റാത്തലാണ്. ഒരൊറ്റ റാത്തൽ തൂക്കാൻ പതിനാലായിരത്തിലും പുറം മനിഞ്ഞിൽ കൂട്ടികൾ വേണ്ടതാണെന്നറിയുമ്പോൾ ഒരു ദിവസംകൊണ്ട് ഒരേടത്തുനിന്ന് എത്രയെണ്ണത്തെ പിടിച്ചുപോകുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഒരുതാം മനിഞ്ഞിലിന്റെ ശരീര

ത്തിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഏറ്റപ്പാടുണ്ട്. ഈ മനിഞ്ഞിൽ ആറടി ദീർഘംവെക്കും. വിദ്യുച്ഛക്തിപ്രയോഗത്താൽ ഈ മാതിരി ജന്തു പെറും ഒരു നോട്ടങ്കൊണ്ട് മറ്റ മത്സ്യങ്ങളെ കൊല്ലും. നോങ്ങൽ:—ഇതിന്നു കൊമ്പ എന്നും പൂളൻ എന്നും ചിലേടങ്ങളിൽ പേരുണ്ട്. ദേഹം ഉരുണ്ടുനീണ്ടിട്ടും മുഖം കൂത്തിട്ടുമാണ്. തൂളി വളരെ പെരുതാണ്. ദേഹത്തിന്ന് ഒരു ഉള്ള് കാണുമ്പോലെയുള്ള ഉളിച്ചൽ ഉണ്ട്. പുഴകളിലാണ് മിക്കവാറും കാണുന്നത്. ചിലതിന്ന് ഒരു പാറിയ കറപ്പും മറ്റ ചിലതിന്നു വെളുപ്പും നിറമാണ്. നീളം ഒരടി ഉണ്ടാകയില്ല.

മത്തി. ഭൂമിയിലുള്ള മത്സ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താപിക്കുന്ന ഏത് പ്രബന്ധത്തിലും നമ്മുടെ സുദ്രത്തിൽ സാധാരണ വരുന്ന മത്തിയെ വിട്ടുകളവാനൊരിക്കലും പാടില്ല. വണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഇവന്റെ പേരായ്മ എണ്ണംകൊണ്ടിവൻ പ്രതിഫരിക്കുന്നു. മത്തി ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടേ സഞ്ചരിക്കയുള്ള. ഓരോകൂട്ടം അഞ്ചാറുനാഴിക നീളവും അത്രക്കുതന്നെ വീതിയും ഉണ്ടാകും. ഒന്നൊന്നിന്നു മേലോടെയായി ഓരോകൂട്ടത്തിൽ പത്തിരുപതട്ടിയും ഉണ്ടാകും. മത്തി ജീവകാലം മുഴുവനും കഴിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് സഞ്ചരിച്ചിട്ടാണ്. വല്ലതും ഒരേടത്തുകുറെ നേരത്തോളം നില്ക്കുക എന്നത് മത്തിക്കൂട്ടത്തിനില്ല. സഞ്ചരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേതന്നെ അവന്റെ ആഹാരസമ്പാദനവും അണ്ഡവിസർജ്ജനവും സാധിച്ചുപോരുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിന്റെ ചുറവും വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ കാ

വല്ലതുമെന്നപോലെ വിട്ടൊഴിയാതെ വിശക്കുമ്പോളൊക്കെ ഇവറ്റയേയും തിന്നുകൊണ്ട് കൂടെത്തന്നെ നടക്കുന്നു. കടലാനകളും (Whales) മത്തിക്കൂട്ടത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു അങ്ങിനെ തോന്നുമ്പോൾ വായും പിളർന്ന് ഇതിന്റെ ഇടയിൽകൂടെ ഓരോ പാച്ചൽപാഞ്ഞു ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പത്തിരുന്നൂറ് ചാക്കിൽ കൊള്ളുന്നത്ര മത്തികളെ പള്ളയിലാക്കുന്നു. വലവീശുന്നവർ ഓരോ കൂട്ടത്തെ കണ്ടാൽ ആ കൂട്ടത്തിന്റെ ഒരു ഓരത്തല്ലാതെ നടുവിൽ വലയിട്ടാൽ അട്ടിയട്ടിയായി നില്ക്കുന്ന മത്തിക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഘനംകൊണ്ടു വല താഴുകയില്ല. മത്തികളെ ഓരോ ഓടങ്ങളായി വാങ്ങി നെയ്യെടുപ്പാൻ ആട്ടാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ പുണ്ണാക്ക് വളമായിട്ടുപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മാംസം ബഹുവിശേഷമാണ്. എത്ര തിന്നാലും ശരീരത്തിന്നു കേടുതട്ടുകയില്ല. മിസ്രക്കാർ പുരാതനകാലത്ത് മരിച്ച മനുഷ്യരെ ജീർണ്ണിപ്പിക്കാതെ വെക്കുന്നത് അവരുടെ ആത്മാവു പോയ്പോകാതിരിപ്പാനാണെങ്കിലും ഇദ്ദേശക്കാർ മരിച്ച മത്തികളെ ടിന്നിലാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതു ജീർണ്ണിച്ചുപോകാത്ത ഇവറ്റയുടെ മാംസത്തെ കത്തലടക്കാനാണ്. ഓരോ മത്തി പത്തുപതിനായിരം മുട്ടയിടുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു സംഖ്യയിൽ വർദ്ധിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. അയക്കൂറ. ആകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ ഐലയാണെന്നു തോന്നും. അഞ്ചാറടി നീളംവെക്കും. ദേഹത്തിൽ മുള്ളുണ്ടാകയില്ല. ഇതും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ചില മാസങ്ങളിൽ ഇത് സമൃ

ഇടിയായി നമ്മുടെ കടലിലും വന്നെത്തുന്നു. ഇതിനെ വിലങ്ങനെ കഷണങ്ങളാക്കി പടമിട്ടുവെച്ചാൽ മാംസം ജീർണ്ണിച്ചുപോകാതെ വളരെ കാലംനില്ക്കും. ഉപ്പിലിട്ടിട്ടും അയക്കുറയെ പല രാജ്യങ്ങളിലും അയക്കുന്നുണ്ട്. മുള്ളുവാള

ഇത് ആകോലിയുടെ അത്ര പരപ്പും ദശപ്പും ഇല്ലെങ്കിലും അതിലും വളരെ നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം നിറച്ചും വിലങ്ങനെ ഏങ്കോണിച്ചു നില്ക്കുന്ന മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. മുള്ള് മുറിയാതെ ഇതിനെ കഷണങ്ങളാക്കേണമെങ്കിൽ വിലങ്ങനെ നേരെ മുറിക്കാൻ പാടില്ല. വളരെ സ്വാദുള്ള മത്സ്യമാകകൊണ്ട് ഇതിനെ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. ഇതും ചില പ്രത്യേകകാലങ്ങളിൽ ഓരോ വലിയ കൂട്ടങ്ങളായി നമ്മുടെ കടലിലും എത്തുന്നു. ഒക്ടോബർ, നവമ്പർ ഈ മാസങ്ങളിലാണ് ഇവർ നമുക്കു മാംസദാനം ചെയ്യാൻ വരുന്നത്. മുള്ളൻ ഇത് ഉറപ്പികപോലെ പരന്ന ഒരുവക ചെറുമത്സ്യമാണ്. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടേ നടക്കപതിവുള്ളൂ. ഭയപ്പെട്ടാൽ ഇവ അപ്പപ്പോൾ മേലോട്ടും. ഇതിനേയും ഉണക്കി ഓരോ രാജ്യത്തിൽകേറ്റി അയക്കുന്നുണ്ട്. തിരുത. പുതുമഴ തുടങ്ങുമ്പോൾ ചാടിച്ചാടി പുഴക്കുകേറുന്ന ആ ഭംഗിയുള്ള മത്സ്യം തിരുതയാണ്. ഇത് ആകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ കടുങ്ങാലിയെപ്പോലെ ഇരിക്കും. സമുദ്രത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുവാണെങ്കിലും പുതുമഴക്കാലത്ത് തുള്ളിക്കൊണ്ട് പുഴകളിൽ കേറിപ്പോകുന്നതു മുട്ടയിടുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. തിരുത ചാടുന്നത് നല്ല കാഴ്ചയാണ്. ഈ മത്സ്യത്തേയും ആഹാരമായുപയോഗിക്കും. ഇതിന്റെ ഇണർ രുചികൊണ്ട് കേമം

വിപ്പെട്ടതാണ്. മൂന്നടിയിൽ കവിഞ്ഞ നീളമുള്ളവ ചുരുക്കമാണ്. തളേൻ:— ഇതു വളരെ നീണ്ടു് രണ്ടുഭാഗവും പരപ്പുള്ള ഒരു കോലമില്ലാത്ത മത്സ്യമാണ്. കണ്ടാൽ ഒരു പട്ടപോലെ തോന്നും. വായ, കുഴലയുടേതുപോലെ ഒരു നീണ്ട കൊക്കിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ കൂത്തുമൂത്ത വളരെ പല്ലുകൾ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് മെരുമീനുകൾക്കു് ഇവൻ ഒരു ഭയങ്കരനായ ഘാതകനായിരിക്കണം. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ തുളി കാണുകയില്ല. പുറത്തേ ചിറകിന്നു് അധികം വീതിയുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ വരവിന്നും ഓരോ പ്രത്യേകകാലം ഉണ്ടു്. വേളൂരി. ഇതു വെള്ളനിറത്തിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു ചെറിയ മീനാണ്. ഇതിന്റെ മാംസത്തിന്നു യാതൊരു ദുർഗ്ഗന്ധവും ഉണ്ടാകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടു് ചില കാലത്തു് ഇവറ്റയുടെ വരവുണ്ടാകുമെങ്കിലും എത്രയൊ സമൃദ്ധിയായിട്ടു് ഇവറ്റയെ ഒരേടത്തും കാണുകയില്ല. വേളൂരിയോടു് ഏകദേശം സാമ്യതയുള്ള മറ്റൊരുതരം മത്സ്യം അറഞ്ഞലാണ്. വാമീൻ:— ഇതു് ഒന്നരരണ്ടടി നീളംവെക്കുന്ന ഒരുതരം സാമാന്യം പരന്ന മത്സ്യമാണ്. ഉദരം വളരെ വെളുത്തിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ തുളി കാണുകയില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു വെളുത്ത സാധനം കണ്ണിയിൽകെട്ടി എറിഞ്ഞു, അതു സമുദ്രവിതാനത്തിൽകൂടെ വേഗതയിൽ വലിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ഈ മത്സ്യം അതു വിഴുങ്ങാൻ തക്കവണ്ണം മുതുകും പുറത്താക്കി ശീഘ്രമായി ഓടി വരുന്നതു് ഒരു നല്ല കാഴ്ചയാണ്. ഇതിന്റെ മാംസം ഉപയോഗിച്ചാൽ വെള്ളപ്പു് രോഗംപിടിപെടുമെന്നു വിചാരിച്ചു വ

ളരെ ആളുകൾ ഈ മത്സ്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കൊളോൻ. ഇതു രണ്ടരരണ്ടര അടി നീളംവെക്കുന്ന ഒരു മത്സ്യമാണ്. ഒറ്റയൊറ്റയായിട്ടല്ലാതെ ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കാറില്ല. വായ വളരെ വലുതാണ്. ഇതും ഉയരത്തിൽ ചാടും. ഇതിനേയും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. ഏരി. ആകോലിയെപ്പോലെ പരന്ന ഒരു കനത്ത മീനാണ്. ഏരി. മുതുകിലുള്ള ചിറകിന്മേൽ ഒരു മുള്ളുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഇണർ കണ്ടാൽ ഭംഗിയുള്ളതാണെങ്കിലും തിന്നാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇതിൽ ഒരു തരം വിഷംകിടപ്പുണ്ട്. ഈ വിഷം വിഷൂചികയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഭക്ഷിച്ചാലുണ്ടാകുന്നത്. കരിമീൻ. കുളത്തിലും മറ്റും കാണുന്ന കനത്തു പരന്ന ഒരു മീനാണ് കരിമീൻ. വളരെ വണ്ണംവെക്കുകയില്ല. ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇവ ചുറ്റിക്കളിക്കുന്നത്. ഇവറ്റയുടെ സംഖ്യ കുറക്കുന്നതു നക്രങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്മാർ ഇവറ്റയെ വെറുതെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കരുത്. നെയ്യിൽ പൊരിച്ചാൽ ഇവറ്റ ബഹു രുചിയുള്ള ആഹാരമാണ് പോലും.

മൃദുവസ്തു ഉള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

ഇതിൽ പെടുന്നതു സ്രാവിനേയും തിരണ്ടിയുടേയും വംശക്കാരാണ്. ഇവറ്റക്കു ഉറപ്പുള്ള എല്ലില്ലും വാൽചിറക് മേലെയും ചോടേയും രണ്ടിതളായി നില്ക്കും. മേലേ ഇതളിന്നു ദീർഘം ജാസ്തികാണും. കഴുത്തിന്നു കനമ്പോലെയുള്ള മുറികൾ ഉണ്ടാകും. വായ മുഖത്തിന്റെ അ

റത്തല്ല. ചുവട്ടിൽ അല്പം പിന്നോട്ടാണ്. ചിലതിന്റെ വാലുകൾ വായയിൽ ഇഷ്ടിക പടത്തിവെച്ചപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. മുട്ട ഒരു പരന്ന സഞ്ചിപോലെ തോന്നും. സഞ്ചിയുടെ ഓരോ കോണിൽ ചുറചുറയായി ചില നാരുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. സ്രാവ് സമുദ്രത്തിൻമേലെ ഒഴുകിക്കാണുന്ന സാധനങ്ങൾ വിഴുങ്ങും. തിരണ്ടി സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ നടക്കും. ശുക്തിജങ്ങളാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. വലിപ്പംകൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും ഭയങ്കരന്മാരായ ജന്തുക്കൾ ഈ വംശക്കാരിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

നിലസ്രാവ്. പുറം നീലയും ഉദരം വെള്ളയുമാണ്. ഇതു പന്ത്രണ്ടടിമുതൽ പതിനഞ്ചടിവരെ നീളം വെക്കും. ഇവറ വലിയ ഭക്ഷണപ്രിയന്മാരാണ്. ഒരു തോണിയുടെ കൊമ്പും ഒരു വലിയ കടലാമയുടെ ഓട്ടും ഒന്നിന്റെ ഉദരത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു. ചൂണ്ടലിൽ കൊണ്ടാൽ ചരട്ട സ്വന്തം ശരീരത്തിന്മേൽ ചുറച്ചിട്ടാണ് ഇവറ മേലേ പൊന്തിവരുന്നത്. ഇവ ഇരക്കു പുറപ്പെട്ടന്നത് രാത്രികാലത്താണ്. തരംകിട്ടിയാൽ മനുഷ്യരെക്കൂടി പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. പതിവായി കരക്കു അധികം അടുത്തു വരാത്തതു മനുഷ്യരുടെ ഭാഗ്യമാണ്. ദുർഗ്ഗന്ധംകേട്ടാൽ അതു ദൂരെ വിട്ടു മാറുന്നു. ഒരു കപ്പലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു തൂക്കിയിരുന്ന മാംസക്ഷണം കണ്ടിട്ട് ഇവറ വളരെ പ്രാവശ്യം തുള്ളിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാകാതെ കരയിൽ വലിച്ചിട്ടാൽ ഇതിന്റെ അടുത്തു ചെല്ലാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. വാൽകൊണ്ടു ഒരടികിട്ടിയാൽ മനുഷ്യരുടെ കാലോ കയ്യോ പൊട്ടിപ്പോകും. ഇതു വളരെ

ചൈതന്യമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ്. തലയറുത്തെടുത്ത ഒന്നിന്റെ ദേഹം വെള്ളത്തിലിട്ടപ്പോൾ അതു വളരെ നാഴിക നേരം നീന്തിക്കളിച്ചിരുന്നു. ഏസനിൽ ചില സമയത്ത് നീലസ്രാവുകൾ വളരെ വന്നുകൂടുന്നു. അവിടത്തെ സമുദ്രത്തിൽ നാട്ടുകാർ നീന്തിക്കളിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും വരാനില്ലെങ്കിലും വെള്ളക്കാരിറങ്ങിയാൽ ഈ സ്രാവ് അവരെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാറില്ല. വെളുപ്പുമനുഷ്യർക്ക് എവിടെച്ചെന്നാലും കറുപ്പുമനുഷ്യരേക്കാൾ ബഹുമാനംതന്നെ.

കൊമ്പൻസ്രാവ്:—തല പിക്കംപോലെ ഇരിക്കും. കണ്ണ്, ഇടവും വലവും എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന കൊമ്പുപോലെ ഉള്ള അംശത്തിന്റെ അറ്റത്താകുന്നു. വലിയ ക്രൂരസ്വഭാവികളാണ്. ഇവർ പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു പെണ്ണിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഒന്നര അടി നീളമുള്ള മുപ്പത്തൊമ്പതു കുട്ടികളെ കണ്ടിരുന്നു. ഇത് ചിലപ്പോൾ പുഴകളിലും കേറിവരും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഇതിനെ ധാരാളം കാണും. ഇത് 15 അടി നീളവും 700 റാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടാകും. മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻകൂടി ഇവറ്റക്കു മടിയില്ല.

പൊങ്ങൻസ്രാവ്:—(The basking Shark). സ്രാവ് വംശത്തിൽ ഇത്ര ഭയങ്കരവലിപ്പം വെക്കുന്ന മറ്റൊരു ജാതിയും ഇല്ല. ഇത് മുപ്പത്തഞ്ചടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന ചിലത് അമ്പതടി നീളമുണ്ടാകും. വീളത്തോടൊത്തു നോക്കുമ്പോൾ ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റളവും വളരെ ജാസ്തിയാണെന്നു കാണും.

മുപ്പതടി നീളമുള്ള ഒന്നിന് ഇരുപത്തുനാലടി മൂാറള വ് കണ്ടിരുന്നു. എട്ടുപത്തു തൻ (ton) ഇതിൽ സാധാര ണന്മാരുടെ തൂക്കമാണ്. പിടിച്ച നിലത്തിട്ടാൽ ശരീര ത്തിന്നു പത്തടി പൊക്കവും കാണും. ഇതിന്റെ ഒരു വ ല്ലാത്ത സ്വഭാവം സമുദ്രത്തിന്റെ മീതെ മത്തുപോലെ പൊന്തിക്കിടക്കുന്നതാണ്. ഈ സ്രാവുകൾ ചിലപ്പോൾ ഇണയായി ഒന്നൊന്നിന്റെ പിന്നാലെയായി നീന്തും. ര ണ്ടും ഒരൊറ്റ ജന്തുവിന്റെ നീളമാണെന്നു ധരിച്ചിട്ട് ഇ വൻ ഒരു ഭയങ്കരനായ കടല്പാമ്പാണെന്നു വളരെ ജന ങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. വായ തുറന്നാൽ മൂന്നാല ടി വിസ്താരമുണ്ടെന്നു കാണും. ഇതിന്റെ ഹൃദയം (യ കൃത്) വളരെ വലുതാകകൊണ്ട് അതിൽനിന്നു കണക്കി ലേറെ നെയ്യെടുക്കാറുണ്ട്. സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പാറിക്കി ടക്കുമ്പോൾ മുതുകിലെ ചിറകു മൂന്നാലടി പൊക്കത്തിൽ തള്ളിനില്ക്കുന്നത് കാണും. ഇതിനെ മനുഷ്യന്മാർ പിടി ക്കുന്നത് സൂക്ഷിക്കുവയ്യാത്ത ക്രൌര്യം കാണിച്ചിട്ടാണ്. ഒ ന്നാമത് ഇതിന്റെ സമീപത്തിൽചെന്നു ശരീരത്തി ന്മേൽ ഒരു വലിയ ചാട്ടുളി ചാട്ടിയിറക്കുന്നു. അപ്പോൾ മരണവേദനയോടുകൂടെ ഇത് ആണ്ടുകളയുന്നു. അടിയി ലെത്തിയാൽ ദേഹത്തിന്മേൽ തറിച്ച ചാട്ടുളിയുടെ പിടി ത്തം വിടുവിക്കാൻ ഇത് ഉരുണ്ടുകളിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ എട്ടൊമ്പതു മണിക്കൂറോളം ഉരുണ്ടുപിടച്ചു കളിക്കു മ്പോൾ ഈ സാധുവിനു തളച്ച് പിടിപെടുന്നു. ആ അ വസരത്തിൽ ചാട്ടുളിയുടെ തലയ്ക്കു കെട്ടിയിരുന്ന കമ്പ മെല്ലെമെല്ലെ വലിച്ചു ഈ ഭയങ്കരനെ മേലെ കൊണ്ടുവ രുന്നു. സമുദ്രവിതാനത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ നാലഞ്ചു

ചാട്ടുളികൾ പിന്നെയും ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ എറിഞ്ഞു താഴ്ത്തുന്നു. ഈ നിലയിൽ ഇവനെ കപ്പലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തോടടുപ്പിച്ചു പിടിക്കുന്നു. എന്നതിൽപിന്നെ ഒരു വലിയ ചങ്ങലകൊണ്ട് ഇതിന്റെ തലക്കും വാലിനും കുടുക്കിട്ടു കെട്ടുന്നു. എന്നിട്ട് ഈ നിർദ്ദയന്മാർ വാലിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും മരം വെട്ടുമ്പോലെ ഒരു വലിയ കോടാലികൊണ്ട് വെട്ടുന്നു. മരണവേദന സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ഈ സാധുമത്സ്യം വാൽ ഇടത്തും വലത്തും ഭയങ്കരശക്തിയോടെ അടിക്കുന്നു. ഉടനേതന്നെ ഈ അടിയുടെ ഫലമായി വാൽ പൊട്ടിപ്പോകുന്നു. എല്ലാറ്റിലും വലിയ ക്രൌര്യം പിന്നെ എടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ഒത്തമദ്ധ്യത്തിൽ വിലങ്ങനെ ഒരു തുള തുളച്ച അതിലെ ഒരു കയർ കടത്തി ഈ സാധുവെ കെട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതിൽപിന്നെ ഈ ഭീമസേനനെ പ്രയാസപ്പെട്ട് മലത്തിക്കിടത്തുന്നു. എന്നിട്ട് ഉദരം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു രണ്ടുതന്നിലും അധികം ഘനമുള്ള ഇതിന്റെ ഘൃതാശയം എടുക്കുന്നു. ഇതിൽ അഞ്ചെട്ടു പീപ്പ നെയ്യുണ്ടാകുമത്രെ. പിന്നെ കയറൊക്കെ അഴിച്ച് ഇതിന്റെ ശവം കടലിൽ ഇട്ടേച്ചുപോരുന്നു. ഒരൊറ്റ കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഈ ക്രൂരന്മാരെ അഞ്ഞൂറിൽ അധികം കൊന്നിട്ടുണ്ടുപോലും. ചിലപ്പോൾ ചാട്ടുളി കണക്കിൽ പറ്റാഞ്ഞിട്ട് ഈ ഭയങ്കരൻ വാലിന്റെ ഒരേ ഒരടികൊണ്ട് സമീപത്തിൽ കണ്ട ബോട്ട് നുറുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിൽനിന്നു മുപ്പതുമുതൽ അമ്പത് പവൻവരെ വിലക്കുള്ളതിനെ കിട്ടും. ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യമാണ് വളരെ വണ്ണമുള്ള ഭാഗം. കണ്ണ് വളരെ ചെറുതാണ്.

വാളൻസ്രാവ് :— ഇതിന്റെ, മേലേച്ചുണ്ട് വളരെ നീണ്ട് അര അടി വീതിയുള്ള പലപോലെ ഏകദേശം ആറടി നീളത്തിൽ ഉന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ പലകയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തും കൂത്ത പല്ലുകളും ഉണ്ട്. കാഴ്ചക്കു രണ്ടുഭാഗത്തും പല്ലുള്ള തടിച്ച ഒരു ഈച്ചവാളോ എന്നു തോന്നും. ഹിന്തുസമുദ്രത്തിലെ വാളൻസ്രാവ് പുഴകളിലും കേറിവരും. വാൽ അസാരം ചരിച്ചുപിടിച്ച ഓരോ കുതികുതിച്ചിട്ടാണ് ഇവ മറ്റുള്ള ജന്തുക്കളെ ഈന്തൊളിക്കുന്നത്. ഇത് പത്തുപതിനഞ്ചടി നീളംവെക്കും. തന്നേക്കാൾ എത്രയോ വലുതായ തിമിംഗലങ്ങളെത്തന്നെ ഇവറ്റ ഈന്തൊല്ലും. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു കുളിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ഇവറ്റ പെട്ടെന്നുവന്നു രണ്ടു കഷണങ്ങളായീന്തുകളയുന്നത് അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളല്ല. ഇങ്ങിനെ മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ ദേഹം നിഷ്ഠുരമായിക്ഷണിച്ചതിൽപിന്നെ ഇവറ്റ ഓരോ കഷണം വിഴുങ്ങുന്നു. മലയൻ ദ്വീപുകാർ ഇതിനെ തിന്നും. ഇതിന്റെ ചിറകു ചീനത്ത് കേറ്റി അയക്കുന്നുണ്ട്.

നായസ്രാവ് :—(Dog fish). ഈ ജാതിയിൽ വളരെ തരങ്ങൾ അടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മിക്കതിന്റേയും വായ പിളന്നിട്ടാണ് നില്പ്. ഇവറ്റ കടലടിയിലോ പാറകളുടെ വിടകളിലോ അധിവസിക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പുള്ളികളുണ്ടാകും. ആഹാരം മിക്കതിനും ചെമ്മീനും ഞണ്ടുമാണ്. വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ ഇവ കർഷ്കരികെ വരികയുള്ളു. ഒരു കുട്ടിക്ക് പുറത്തു രണ്ട്

മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു തരക്കാക്ക് വരിയൻ കഴുതകളെപ്പോലെ ദേഹം മുഴുവനും വരകൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും.

മുനിസ്രാവ്:— (Monk fish). മുഖം പരന്ന് ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുഖംപോലെ ഇരിക്കും. ഗളച്ചിറകുകൾ പരന്ന് ഒരു തിരണ്ടിയുടെ രണ്ടുഭാഗംപോലെ കിടക്കും. കടിച്ചിറകുകൾക്ക് നീളത്തിന്റെ നാലിലൊന്നേ വീതി കാണുകയുള്ളൂ. ഇതിന്നു സ്രാവിന്റേയും തിരണ്ടിയുടേയും രൂപം ഒരുമിച്ചു കാണുന്നു. ശരീരം അസാരം പരന്നിട്ടാണെങ്കിലും പിൻഭാഗം ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. സാധാരണ കടലിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഈ മത്സ്യം ഇരപിടിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം പൊന്തിവരുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം നങ്കൂരം മാന്തലുകളുമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവറ്റ മണലിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഇവറ്റ പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു. കുട്ടി ഒരടി നീളമുണ്ടാകും. തള്ള അഞ്ചടിമുതൽ എട്ടടിവരെ നീളംവെക്കും. തോൽ വളരെ പരുപരുത്തതാകകൊണ്ടു മരസ്സാമാനങ്ങൾ മിനുസംവരുത്താൻ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസം ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു.

തിരണ്ടികൾ. (Rays) ദേഹം മീതേനിന്നു ചോടെ അമത്തിയപോലെ പരന്നിട്ടാണ്. വാൽ പാമ്പിന്റേതുപോലെ നീണ്ടുനേർത്തതാണ്. ചിലതിന്നു മുതുകുതടങ്ങി വാലിന്റെ അറ്റംവരെ മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. ചിലതു വളരെ വലുതാകും. ആണിന്നു പല്ലു കൂർത്തിട്ടും പെണ്ണിന്നു പരന്നിട്ടുമാണ്. തിരണ്ടികളുടെ കണ്ണുകൾ

ക്ക നല്ല പരിപൂർണ്ണതയുണ്ട്. കണ്ണുകൾ സ്രാവിന്റെ കണ്ണുകളേക്കാൾ കൂർമ്മതയുള്ളതാണ്. ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം ഞണ്ടുകളും ശുക്തിജങ്ങളുമാണ്. വാളൻതിരണ്ടി:— (Pristidae) വാളൻസ്രാവിന്റെമാതിരി ഇതിനും ഒരു വാൾ ഉണ്ട്. ദേഹം പരന്നിട്ടാണെങ്കിലും സാധാരണ തിരണ്ടിയുടേതിനേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവറ്റയെ സാധാരണ കാണുന്നത് ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ്. ഇതിന്റെ വാൾ അഞ്ചടി നീളംവെക്കും. വാളിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തു മുപ്പത്തഞ്ചീത് പല്ലുകളുണ്ടാകും.

അലമ്പൻതിരണ്ടി:— (Torpedo ray) ആറുജാതികളായി ഭാഗിക്കാവുന്ന ഈ തിരണ്ടികളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉണ്ടാക്കുന്ന കോപ്പുകൾ കിടപ്പുണ്ട്. ദേഹം വൃത്താകാരമായിട്ടാണ്. സ്വരക്ഷക്കുവേണ്ടിയും മറ്റു ജന്തുക്കളെ കൊല്ലാനും ഇവറ്റ വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രയോഗിക്കും. രണ്ടുമൂന്നടി വീതിയുള്ള ഈ തരം തിരണ്ടിക്കു വിദ്യുച്ഛക്തിപ്രയോഗംകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ ശക്തിഹീനനാക്കാൻ സാധിക്കും. അലമ്പൻതിരണ്ടിയെ കയ്യിൽ എടുത്താൽ എന്തോ ഒരു പാഞ്ഞുകേറുംപോലെയുള്ള അനുഭവം കൈതുടങ്ങി ചുമൽവരെ ഉണ്ടാകുന്നു. കൈമുഴുവൻ വിറക്കുന്നതുകൂടാതെ മുട്ടിനു കഠിനവേദനയും ഉണ്ടാകും. ഈ ജന്തു തന്റെ അദൃഷ്ടശക്തികൊണ്ട് ഒരു താറാവിനെ കൊല്ലുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവറ്റ 50 മുതൽ നൂറോളം റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന അലമ്പൻതിരണ്ടികൾക്കു ദേഹത്തിന്മേൽ പുള്ളികളുണ്ട്. പണ്ടൊരുകാലത്ത് ഇതിന്റെ മാംസം തല

വേദനക്കു ഒരു മരുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു പോന്നിരുന്നു. രാജൻതിരണ്ടി. ഇതാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് സാധാരണ കാണുന്ന തിരണ്ടി. ഉണക്കിയാൽ ഇതിന്റെ മാംസത്തിനു ചീത്ത മണമേ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇരുനൂറ് റാത്തൽ തൂങ്ങുന്ന ഭയങ്കരന്മാരും ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ ഉണ്ടാകും. പൂണ്ടലിനു കുടുങ്ങിയാൽ തലയുംതാഴ്ത്തി അനങ്ങാതെ കിടന്നു കളയുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിനെ വലിച്ചു പൊന്തിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ വല്ല സംഗതിവശാലും തല പൊന്തിച്ചാൽ പ്രയാസംകൂടാതെ അതിനെ വലിച്ചു പൊന്തിക്കാവുന്നതാണ്. മുട്ടകൾ വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ തോന്നിയേടത്തിട്ടു കളയുന്നു. ഈ സാധുവിന്റെ ദേഹത്തിലെമ്പാടും എപ്പോഴും മീനട്ടകൾ പറ്റിയതു കാണും. മൂക്കൻതിരണ്ടി. (The long nosed skate) മൂക്കു കണക്കിലോ നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതു സാധാരണയായി നാലര അടി നീളവും മൂന്നടി വീതിയും ഉണ്ടാകും. വാൽ പതിനാറിഞ്ചു് നീളമുണ്ടാകും. വളരെ പരന്നു, മിനുസമായ ദേഹം ഇയ്യത്തിന്റെ നിറമാകുന്നു. ഉദരത്തിന്മേൽ കറുപ്പു പുള്ളികളുണ്ട്. വാലിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും വളഞ്ഞ മുള്ളുകൾ വരിയായി നില്ക്കുന്നുണ്ട്. മേലെ അണ്ണിയിൽ 46 വരി പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. ഈ ജാതിയിൽ പെണ്ണ് ആണിനേക്കാൾ വലിപ്പംവെക്കും. മൂക്കോണൻതിരണ്ടി. (The bordered rag) ഇത് എട്ടടി നീളവും അതിലും ജാസ്തി വീതിയും ഉണ്ടാകും. വാലിന്റെ മീതെയും രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലും വരിവരിയായി മുള്ളുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ശരീരത്തിനു നല്ല ഘനവും ഉണ്ട്. പരന്ത്രീസ്കാക്കാ

ണ് ഈ ജാതി തിരണ്ടിയുടെ മാംസത്തോടു വളരെ പ്രതി പത്തികാണുന്നത്. മുള്ളൻതിരണ്ടി:— ദേഹത്തിൽ മുതു തുടങ്ങി വാലിന്റെ ഏകദേശം അറ്റത്തോളം എറിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. മുള്ളുകളുടെ നില്പുകൊണ്ട് വാൽ ഒരു ഈച്ചവാളിന്റെ വായിത്തലപോലെ ഇരിക്കും. മൂന്നടി രണ്ടിഞ്ച് നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിനു ഇരു പത്തെട്ടിഞ്ച് വീതിയും, ഒന്നര അടി നീളമുള്ള വാലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുത്തുന്ന തിരണ്ടികൾ:— (The Sting rays) ഇവരിൽ പത്തുമുപ്പതുജാതിക്കാരുണ്ട്. അധിവാസം ഉഷ്ണമേഖലയാണ്. വാലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ രണ്ടു ഭാഗവും ഈച്ചവാളുപോലെ കൂരന്നിട്ടുള്ള ഒരു മുള്ളുണ്ട്. മുള്ളിന്റെ നില്പ് മേലോട്ട് പൊന്തി പിന്നോട്ടെക്ക അല്പം ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഈ മുള്ള് വല്ല സംഗതിവശാലും വീണുപോയാൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മറ്റൊന്നു മുളച്ചുവരും. മൂന്നടി നീളമുള്ള ഒരു മീനിന്റെ മുള്ള് അര അടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ചുകന്ന മാംസം തിന്നാൻ കൊള്ളില്ലെന്നു പഠയുന്നു. പക്ഷിത്തിരണ്ടി. (The eagle ray) ഏതുയൊ വിശാലമായി പരന്നുപോയ ശരീരം ഒരു ചിറകുപോലെ ചമയുകകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ പക്ഷിത്തിരണ്ടി എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ദേഹത്തോടു വാൽ യോജിക്കുന്നേടത്ത്, ഈച്ചവാൾപോലെ ഒരു മുള്ളുണ്ട്. വാലിനു ദേഹത്തിന്റെ ഇരട്ടി നീളമുണ്ടാകും. അതു ശരൊക്കെപോലെ നേർത്തു കൂലയുന്നതായിരിക്കും. ഈ തരത്തിൽപെട്ട ചില കുറുനരികൾ മുന്നൂറ്റാമ്പലിലും അധികം തൂങ്ങിയിരു

MUL
066845

ന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവറെ സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പൊന്തി വരും. പെരുന്തിരണ്ടി. (The oxray or sea devil) ഇതിന്റെ ഗളച്ഛിദ്രത്തിൽനിന്നു രണ്ടു ഭുജങ്ങളും കൊമ്പുകളുംപോലെ മുന്നോട്ടെറിച്ചുനില്ക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്നു നല്ല പരപ്പുണ്ടെങ്കിലും വാലിന്നു നീളം നന്ന കുറവാണു്. ഇതിന്റെ ചുകന്ന മാംസം വളരെ കട്ടിയുള്ളതും ദഹിപ്പാൻ പ്രയാസമായതുമാണെങ്കിലും ദരിദ്രന്മാർ ഇതും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരു വലിയ കൂട്ടമായി പോകുന്ന ഇവറയിൽ കണ്ട ഏറ്റവും ചെറതിന്നു ഇരുപത്തൊന്നടി നീളവും ഇരുപത്തെട്ടടി വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തുക്കത്തിൽ ഒരു തന്നിൽ ജാസ്സിലുണ്ടാകുന്ന മത്സ്യങ്ങളും ഇവറയിൽ സാധാരണന്മാരാണു്. വായ ഒരു മനുഷ്യനെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങത്തക്കവണ്ണം വലുതാണു്. പെണ്ണു് ആണെക്കാൾ വലിപ്പംവെക്കും. ഛിദ്രാശയം വലുതും സാമാന്യം നൈനിറഞ്ഞതുമാണു്. വായയിൽ നൂറഞ്ചു് വരി ചെറപല്ലുകളുണ്ടത്രേ.

ഉത്തിൾസ്രാവു്. (Sturgeon)

ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ നെടുനീളെ ഉത്തിൾപോലെ ചൊന്തിനില്ക്കുന്ന അഞ്ചു വരി ചെറ കൂമ്പാരങ്ങളും ഉണ്ടു്. മുഖത്തിന്റെ മുൻഭാഗം കൊക്കുപോലെ കൂത്തിട്ടാണു്. കുഴൽപോലെയുള്ള വായ തലക്കുചോടെ കണ്ണിന്നു കീഴെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പല്ലൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിൽ പത്തിരുപതുജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടു്. വാൽ സ്രാവിന്റെതുപോലെയാണു്. പുറത്തെച്ഛിറകു പിന്നോട്ടു വാ

ലിന്റെ സമീപത്താണ് നില്ക്കുന്നത്. ചില ജാതിക്കാ
ക്ക് ദേഹത്തിൽ ഇഞ്ചിലിന്നു പകരം ചെറിയ ചോരങ്ങ
ളാണ് കാണുന്നത്. ഈ ചോരങ്ങളിൽകൂടെ ഒരു പശ
പോലെയുള്ള ദ്രവകം ഒഴുകിവരുന്നു. ഇവറ്റ വെള്ളത്തി
ന്റെ അടിയിൽകൂടെയാണ് നീന്തുന്നത്. ചോടെ മുങ്ങി
പ്പോകുന്ന ജന്തുക്കളുടേയും സസ്യങ്ങളുടേയും ദ്രവിച്ചതട
രുന്ന സാധനങ്ങളാണ് ഇവറ്റയുടെ പ്രധാനാഹാരം.
ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നത് വലിയ പുഴകളിലാ
ണ്. ഇതിന്റെ വിലകിടക്കുന്നത് ഇതിന്റെ ഇണറി
ലാണ്. 273 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മത്സ്യ
ത്തിന്റെ ഇണർ നാല്പത്തിരണ്ടുറാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു.
ഓരോ ഇണറിൽ ഇരുപതുലക്ഷത്തിൽപുറം മുട്ടകളുണ്ടെ
ന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. പുഴകളിൽ കേറിവരുന്ന നിലയിൽ
മാത്രമെ ഉത്തിഷ്ണാവിന്റെ സ്വഭാവം കണ്ടറിവാൻ ബാ
ക്കിയുള്ളവക്ക് സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളു. അങ്ങിനെ വന്നാൽ
അടിയിലെ ചളിയും തന്റെ കൊക്കിട്ടു ചിള്ളിക്കൊ
ണ്ട് ഇവറ്റ ഇഴയുംപ്രകാരം മെല്ലെ നീന്തിപ്പോകുന്ന
തുകാണും. മുട്ടയിടുന്ന കാലത്ത് ചില ജാതികൾ ചെറി
യ മത്സ്യങ്ങളെമാത്രമെ തിന്നുകയുള്ളു. ശീതകാലത്ത്
ദീർഘനിദ്രചെയ്യുന്ന സ്വഭാവവും ഈ ജാതിക്കുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഇണറെടുത്തു, തട്ടിത്തൂട്ടി, മുട്ടകൾ അവ
നില്ക്കുന്ന പദാർത്ഥത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു. ഇ
ങ്ങിനെ അരിച്ചെടുക്കുന്ന മുട്ടകൾമാത്രമേ ഉപ്പിലിട്ട
പീപ്പകളിലാക്കി കേറ്റി അയക്കാറുള്ളു. ഈ നിലയിൽ
മുട്ടകൾക്കു കെവിയർ (Caviare) എന്നാണ് പേർ.

ദിശ്ലനിദ്ര തുടങ്ങുമ്പോൾ ഈ മീൻ ചോടെ ചാളിയിൽ തന്റെ കൊക്കും മുഖവും താഴ്ത്തി, ദേഹം മുഴുവനും കുറേ താച്ചതാണെന്ന തോന്നുംപോലെ, മേലോട്ട് വെള്ളത്തിലേക്ക തള്ളിപ്പിടിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ നീണ്ട വടികൾകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ ഇവറ്റയെ എത്രയെങ്കിലും പിടിക്കാറുണ്ട്. ഉത്തിംസ്രാവ് പുഴയിൽ കേറിവരുന്നത് മുട്ടയിടാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ്. റഷ്യാരാജ്യത്തിലെ പുഴകളിൽ കേറിവരുന്ന ഇവറ്റയുടെ സംഖ്യക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല. വൊൾഗാനദിയുടെ തീരത്തുള്ള കബിൻസു എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിക്കൂടിയ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കാൻ രാവുപകൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു പിടിക്കുന്ന പത്തുലക്ഷം ആളുകളുംകൂടി പോരാതെ വന്നത്രെ. ഒരൊറ്റദിവസം പിടിക്കാതെ ഇട്ടപ്പോൾ 360 അടി വീതിയും 28 അടി ആഴവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുഴയിൽ ഇടതിങ്ങിക്കൊണ്ട്, അടിതൊട്ട മേൽഭാഗംവരെ നിറയപ്പെട്ട മത്സ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുഴതന്നെ സ്ഥലമില്ലാതെ വന്നിട്ട്, മേലെ അട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മത്സ്യങ്ങളുടെ മുതുകൊക്കെ പുറമേകാണായിരുന്നുപോലും. ഒരൊറ്റദിവസംകൊണ്ടു പത്തിരുപതിനായിരം മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്നതൊന്നും അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളല്ല. കാസ്പിയൻ സമുദ്രത്തിൽ സമൂഹിക്കുന്ന ഇവറ്റയുടെ സംഖ്യ കണ്ടവർ വിസ്മയിച്ചുപോകാതിരിക്കില്ല. ഉത്തിംസ്രാവിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന മറ്റൊരു വിലപിടിച്ച സാധനം ഇതിന്റെ പൊട്ടിയാണ്. ഉത്തിംസ്രാവ് സാമാന്യം നല്ല വലിപ്പംവെക്കും. നാന്നൂറ് അഞ്ഞൂറാത്തൽ തൂങ്ങുന്നവറ്റയെ എത്രയോപ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഏകദേശം രണ്ടടി നീളമുള്ള വെള്ളി

കെട്ടിയ ഒരു ശബോക്ക കണ്ടുകിട്ടിയിരുന്നു. ഉത്തിരസ്രാവി
ൽപെട്ട ഒരുജാതി മത്സ്യം (Acipenser huso) 25 അടി
ദീർഘവും 1200 റാത്തൽ തൂക്കവും ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ
ഉത്തിളിന്നു വലിപ്പം അസാരം കുറവായിരിക്കും. പ്രായം
ചെല്ലുമ്പോൾ മനുഷ്യർക്കു മുടികൊഴിഞ്ഞു കഷണ്ടിവരു
മ്പോലെ, ഇവറ്റക്കു ഉത്തിളൊക്കെ കൊഴിഞ്ഞു ദേഹം
മിനസപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

മത്സ്യങ്ങളുടെ വിവരം ഇതുകൊണ്ട് സമാപ്തമാക്കു
കയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. എത്രയോ
പ്രധാനപ്പെട്ട മത്സ്യങ്ങളെ മാത്രമെടുത്തു അവയുടെ ഒരു
ചുരുങ്ങിയ വിവരംകൊടുക്കാൻകൂടി ഈമാതിരി ഒരു ചെ
റിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധിക്കുകയില്ല. പിന്നെ നമ്മുടെ
തോടുകളിൽ കാണുന്ന നെറ്റിപ്പൊട്ടൻ, കുട്ടങ്ങോലി, കുഴ
ല, പ്രാച്ചി, നായർ മീൻ, മുതലായവറ്റിന്റെ പേർ ത
ന്നെ പറവാൻ സാധിക്കുന്നത് ഒരു വിസ്മയമായി വിചാ
രിക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോരു ടിക്കിൽ ഓരോ മത്സ്യത്തിന്നു
പേരും വെവ്വേറെയായിരിക്കകൊണ്ടു പടങ്ങളുടെ സഹാ
യംകൂടാതെ ഓരോന്നിനെ വർണ്ണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു
സാമാന്യജ്ഞാനംതന്നെ ബാക്കിയുള്ളവക്കു സിദ്ധിക്കാനി
ടയുള്ളതൊ എന്നുകൂടി ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം—8.

ഭൂജലവാസികം.

ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾ മിക്കതും ഭൂമി

ശവദശയിൽ വെള്ളത്തിലും പിന്നെ ക്രമേണ കരയിലും അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവക്കു ഭൂജലവാസികൾ എന്ന പേർ ഉത്തമമായത്. ആകൃതികൊണ്ട് അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട മൂന്നുതരം ജന്തുക്കളെ ഈ വിഭാഗത്തിൽ കാണാം. കൂർത്തായദേഹവും മടങ്ങിയ കാലുകളും കൂടിയ വാലില്ലാത്ത ജാതി ജന്തുക്കൾ തവളകളാണ്. നീണ്ട ദേഹവും ചെറിയ കാലുകളും, നീണ്ടുപരന്ന വാലുകളുംപൂണ്ട ജന്തുക്കൾ വാലൻ തവളകൾ അഥവാ പല്ലിത്തവളകളാണ്. പാമ്പിന്റെയോ ഇരയുടേയോമാതിരിയാതൊരു അവയവത്തിന്റെ അടയാളവുമില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം പല്ലിത്തവളകളാണ് മൂന്നാമത്തെ മാതിരി ജന്തുക്കൾ. ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾ വെള്ളത്തിലും കരയിലും അധിവസിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു വെളിവാക്കുവാൻവേണ്ടി, ഒരു ഉദാഹരണമായി നമുക്കു തവളയുടെ ജീവചരിത്രം ആലോചിച്ചാൽമതി. തവള, വെള്ളമുള്ളടിക്കിൽ ഒന്നാമത് ചങ്ങലപോലെയുള്ള മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. ചെറിയ കറുപ്പുകുത്തുപോലെ തോന്നുന്ന മുട്ടകൾ പശയുള്ള ഒരു വെള്ളപ്പാടയിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. സൂക്ഷ്മം പറഞ്ഞാൽ ഈ കറുപ്പുകുത്തു മുട്ടയുടെ ഒരംശംമാത്രമാണ്. ഓരോ മുട്ട ഒരു മഞ്ചാടിക്കുരുവോളം വണ്ണമുണ്ടാകും. ഓരോന്നിന്നു ഒത്ത നടുവിൽ ഒരു കടുകിന്മണിയോളം പോരുന്ന കറുപ്പുകുത്തും ചുറ്റും ഒരു സ്ഫടികനിറത്തിലുള്ള പദാർത്ഥവും ഉണ്ടാകും. സൂക്ഷ്മാൽ കൂട്ടിയുണ്ടാകുന്ന ഭാഗം ഈ കറുപ്പുകുത്താകുന്നു. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ പുറത്തുവരുന്ന കുഞ്ഞി

ന്നു മിട്ടെലി എന്നു പറയും. ഇതിന്നു തടിച്ചുരുണ്ട മുന്നറവും നീണ്ടുപരന്ന വാലും, തലയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തും വെള്ളത്തിൽനിന്നുതന്നെ ശ്വസിപ്പാനുള്ള സൌകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി പൂച്ചെമ്പരത്തിയും (Branchia) ഉണ്ട്. കുറേ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പിൻഭാഗത്തിലെ രണ്ടു കാലുകൾ മുളച്ചുവരുന്നു. പിന്നെ പൂച്ചെമ്പരത്തികളും ക്ഷയിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. പിന്നെയും കുറേദിവസം കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ മുൻകാലുകൾ മുളച്ചുവരുന്നു. അതിൽപിന്നെ വാലിന്റെ ദീർഘം കുറഞ്ഞു ക്രമേണ വാലും പൂച്ചെമ്പരത്തിയെപ്പോലെതന്നെ കേവലം പോയ്പോയിട്ട് ഓരോ കുട്ടിത്തവള തള്ളയുടെ പ്രത്യേകാകൃതിയും അവലംബിച്ചു, വെള്ളത്തിൽ നിന്നു ശ്വസിപ്പാൻ സാധിക്കുന്ന പൂച്ചെമ്പരത്തിക്കുപകരം കരയിൽനിന്നു ശ്വസിപ്പാനുതകുന്ന ശ്വാസകോശങ്ങളും പൂണ്ട് കരക്കുകേറുന്നു. വാലൻതവളകളുടെ വളർച്ചയും ഏകദേശം ഇങ്ങിനെ ആണെങ്കിലും ഇതിന്നു പൂർണ്ണവളർച്ച എത്തുമ്പോൾ ദേഹം കുറേക്കൂടി നീളംവെക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല വാൽ ഒരിക്കലും പോയ്പോകുന്നുമില്ല. ഇതിനെ കണ്ടാൽ പരന്ന വാലുള്ള ഒരു അരണയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇതിൽ ചില ജാതിക്കു പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ വീണുപോകാതെ അവ എന്നും വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾ എന്നും വെള്ളത്തിൽ പാർക്കുന്നവറ്റയും, വെള്ളത്തിലും കരയിലും പാർക്കുന്നവറ്റയും, എന്നു രണ്ടു ശീലക്കാരുണ്ട്. ദ്രജലവാസികൾ മത്സ്യത്തേക്കാൾ ഒരുപടി ഉയർന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഇവറ്റ

യോട് ഏറ്റവും അടുത്തുനില്ക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ പ്രാൽ മുതലായ ചളിമീനുകളാണ്. ഇവറ്റയുടെ തലച്ചോറിന്റെ പ്രകൃതിയും ഈ അനുമാനത്തിനു ശക്തികൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

തവള വംശം:—തുറിച്ചുനോക്കുന്ന കണ്ണും കാലിന്റെ മടക്കിവെപ്പും, പിൻകാലുകളുടെ വിരൽ മൂടുന്ന തോൽപാടയും പ്രയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ചാട്ടവും തവളയെ ഒരു കാഴ്ചക്കു സുഖമില്ലാത്ത ജീവിയാക്കുന്നുണ്ട്. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേക്കാൾ വലുതായിരിക്കുന്നു. ഉപ്പുചെള്ളത്തിൽ ഇതു നില്ക്കയില്ല. ശൈത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള വറ്റ കുളിർകാലത്തും ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിലുള്ളവറ്റ ഉഷ്ണകാലത്തും ഓരോ ഭീഷ്മനിദ്രക്കൊരുമ്പെടും. ചില ജാതിക്കാർക്ക് നാവുണ്ടാകയില്ല. വലിയ പൊക്കാൻതവളകൾ, ചെറിയ ജലാശയങ്ങളിൽ ദേഹം മുഴുവനും കിടന്നപോലെ പിടിക്കുന്ന ചെറുതവളകൾ, വീട്ടിന്നകത്തു വരുന്ന ചെന്തവളകൾ, വിശറിപോലെയുള്ള തോൽപാടകൾ പൂണ്ട നീണ്ട കാൽവിരലുകളോടുകൂടിയും പച്ചയും വെണ്ണീരും നിറത്തിലുള്ള മരത്തവളകൾ വീർത്ത ഉദരത്തോടുകൂടിയ ശവംതിന്നിത്തവളകൾ മുതലായവ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. തവളകൾക്ക് ഗതിവേഗത ലേശമില്ലെങ്കിലും ജീവനില്ലാത്ത സാധനങ്ങളെ തവള തിന്നുകയില്ല. അച്ചു, വണ്ട്, ഓന്ത്, പാറ്റ മുതലായ ചെറുജന്തുക്കളെ മാത്രമല്ല, ഈ വംശത്തിലെ കൂറന്മാർ പാമ്പുകളേയും ചെറിയ കോഴികളേയും കൂടി പിടിച്ചു തിന്നും. കോലത്തിന്റെ സൌന്ദര്യം ആലോചിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടി തവളവംശം ഒരു ഭാഗ്യമുള്ള വംശമാണെന്നു വിചാ

രിപ്പാൻ പാടില്ല. തവളയെ സൃഷ്ടിച്ചത് ബാക്കിയുള്ള ജന്തുക്കൾക്ക് ആഹാരമായിത്തീരാനായിട്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ അധികം അബദ്ധമില്ല. ഗതിവേഗത ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ പിടിപ്പാനും പ്രയാസമില്ല. കാക്ക, പരന്ത്, പ്രാപ്പിടിയൻ, മീൻകൊത്തി, കൊക്ക്, ഞാറ, നത്ത്, കൂമൻ, കുളക്കോഴി മുതലായ പക്ഷികൾ ഇവറ്റയെ കണ്ടേടത്തിൽ വേച്ചേക്കയില്ല. ചെറിയ കടവാതിൽ ഇവനെ വായിലാക്കി കറുമുറ എന്നു തിന്നുമ്പോൾ മിക്ക അവസരത്തിലും ഇവന്റെ ഉടലിന്റെ ഏതാനും അംശം പോടെ വീണുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. പാമ്പുകൾ ഇവനെ ഉടലോടെ വിഴുങ്ങുകയാണ് പതിവ്. പോരാഞ്ഞിട്ട് സ്വജനങ്ങൾതന്നെ വലിയവർ ചെറിയവരെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. ആമ, മെരു, കല്ലുണ്ണി, കീരി മുതലായ വളരെ ജന്തുക്കൾ തവളയെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നവറ്റയാണ്. മനുഷ്യരുംകൂടി തവളകളെ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. തവളയുടെ നാനാവർണ്ണങ്ങളുള്ള സാമാന്യം തടിച്ച തോൽ നീക്കംചെയ്യാൽ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കാണുന്ന വെളുത്ത മാംസത്തിന്നു യാതൊരു കേടും ഇല്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഇവനെ മത്സ്യങ്ങളും തിന്നൊട്ടുകയും. തവളയെപ്പോലെ ദ്രോഹം അനുഭവിക്കുന്ന ജന്തു വേറെ വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. പോക്കാൻതവള:— ഇത് നല്ല വലിപ്പംചെക്കുന്ന ഒരു ജാ

തിത്തവളയാണ്. പകൽ മുഴുവനും പുൽക്കൂട്ടത്തിലോ ഇലകൾ നിറഞ്ഞ ചെറുചെടിയിൻചുവട്ടിലോ ഇവ ഒളിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടും. സന്ധ്യാസമയത്ത് മെല്ലെ ഇരതെണ്ടാൻ

പുറപ്പെട്ടും. പെരുള്ളകൾ മുതലായ അനേകം പ്രാണികളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. ഇത് ഒരു വലിയ അരണയെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതുകൂടി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തന്നേക്കാൾ ചെറിയ തവളയേയും ഇവറാക്കു വഴ്ജ്യമില്ല. വാൽ തികച്ചുവന്ന ഒരു കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചു തിന്നുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നീർക്കോലികളുടെ കുട്ടികളേയും ഇവറാ എത്ര എങ്കിലും തിന്നും. നേരം പുലരുമ്പോൾ തുള്ളിത്തുള്ളി തന്റെ പാപ്പിടത്തേക്കുതന്നെ മടങ്ങി എത്തും. മഞ്ഞത്തവള:—മഴക്കാലം ആരംഭിച്ചു, വെള്ളം നല്ലവണ്ണം കെട്ടിനിന്നു ഭൂമി ഒരുമാതിരി തണുക്കുമ്പോൾ, എങ്ങുന്നോ എന്നറിഞ്ഞില്ല, കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നൊക്കെ മഞ്ഞത്തവളകളും പച്ചത്തവളകളും തുള്ളിക്കളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതു കാണും. ഇത്ര അധികം തവളകൾ ഇത്രവേഗം എവിടുന്നുണ്ടായെന്ന് എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും. ആ കാലത്ത് രാത്രിയും പകലും ഈ ജന്തുക്കളുടെ നിലവിളികൊണ്ട് ദുസ്സഹമായിരിക്കും. ഉഷ്ണകാലത്ത് ഭൂമിയുടെ ചുവട്ടിൽ ദീർഘനിദ്രകൊള്ളുകയായിരുന്നവർ മഴക്കാലത്തുപുറമെ വന്നതാണെന്ന് ഇതിന്റെ ജീവചരിത്രം അറിഞ്ഞവർക്കു ഗ്രഹിപ്പാൻ പണിയില്ല. പുറത്തുവന്ന ഉടനെ ഇവ ഓരോ ഇണയേ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു ഒന്നൊന്നിന്റെ മീതേ പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കാലംകഴിക്കുന്നു. ആണ് പെണ്ണിനേക്കാൾ ചെറുതാണ്. ശവംതിന്നിത്തവള:— (Toad) . ഇതിന്റെ തല ചെറുതും ശരീരം വീർത്തുമിരിക്കും. ചെറുട്ടയേയും കൂടി ഇവറാ തിന്നും. കാഴ്ചക്കു മഹാവിരൂപിയായ ഒരു ജന്തുവാണ്.

തൊട്ടാൽതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകുക അപൂർവ്വമാണ്. തീച്ചൂട് നല്ലവണ്ണം സഹിക്കും. എരിയുന്ന ചൂട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒന്നിനെ കുത്തിനോക്കിയപ്പോൾ, ഞാൻ വിചാരിച്ചപോലെ അതു പെട്ടെന്ന് പിടച്ചു ചാടിപ്പോകാൻ ഭാവിച്ചില്ല. ചെന്തവള:— ഇതിന്റെ പുറം ഇഷ്ടികപോലെ ചുകന്നിട്ടും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ വെള്ളപ്പാടുകളുള്ള കറുപ്പുമാണ്. ഈ തവള അഞ്ചാറെണ്ണം ഒത്തുകൂടി മനുഷ്യർ അധിവസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ കടന്നുചെന്നു പകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടും. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുകയേ ഇല്ല. രാത്രി ഇരതെണ്ടാൻ പുറത്തിറങ്ങും. നേരം പുലരുമ്പോൾ വീടുകളിൽതന്നെ മടങ്ങി എത്തും. ചിലപ്പോൾ പകൽ വീടുകളിൽനിന്നു ഇവറ്റ വളരെ നേരത്തേക്കു കരയും. ഇത് മഴയുടെ വരവ് അറിയിച്ചു തരാനാണെന്നു ചില മുത്തശ്ശികൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മരത്തവള:— കാലുകളുടെ വിരൽ എത്രയോ നീണ്ടും തോൽ പാടകംകൊണ്ടു മൂടിയുമിരിക്കും. വിരലിന്റെ അഗ്രം ഓരോ ചെറിയ ഗോളത്തിൽ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കാലിന്റെ വിരലുകൾ വിടർത്തിക്കണ്ടാൽ ചെറിയ വിശറികളാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഇതിന്നു വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടാൻ കഴിയും. ഇരിക്കുന്നത് സാധാരണ മരത്തിന്മേലോ മറ്റോ പറ്റിക്കൊണ്ടാണ്. നിറം ചിലതു പച്ചയും മറ്റു ചിലത് ക്ഷാരവും ആയിരിക്കും. കൊമ്പൻതവള:— ഇവറ്റ വലിപ്പംകൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും മുഖ്യന്മാരാണ്. വായ വളരെ വീതിയുള്ളതാണ്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് തെക്കൻ അ

മേരിക്കയിലാണ്. കണ്ണിന്റെ നേരെമീതേയുള്ള തോൽ വലിയ മുള്ളുപോലെ എഴിച്ചുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു കൊമ്പൻതവള എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഇത് ഏകദേശം മുക്കാലടി ദീർഘമുണ്ടാകും. സൂറിനാംതവള:— ഇത് ഒരു ശവംതിന്നിത്തവളയുടെ ജാതിയാണെങ്കിലും സാധാരണ ഇരിക്കുമ്പോൾ തുട നിലത്ത് തട്ടിക്കയില്ല. ആ ഹേതുവാൽ തല താണുപോയപോലെയും പുറം കമാനംപോലെ പൊന്തിയുമിരിക്കും. ഇതിന്റെ തലയുടെ വെപ്പ് കാണുമ്പോൾ വല്ല കാരണത്താലും ലജ്ജിച്ച തല താഴ്ത്തിക്കളയുന്ന പെൺകിടാങ്ങളെ ഓർമ്മിച്ചുപോകും. ഇത് ധാരാളം വലിപ്പംവെക്കും. മുൻകാലിന്റെ നീണ്ട വിരലുകൾക്കു തോൽപ്പാട കാണുകയില്ലെങ്കിലും പിൻകാലുകളുടെ കണങ്കിലേറെ നീണ്ട വിരലുകൾ തോൽപാട കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇവറ്റ മിക്കവാറും സമയം വെള്ളത്തിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. പെണ്ണ് മുട്ടയിട്ട ഉടനെ ആൺ അതിരോന്നായെടുത്തു പെണ്ണിന്റെ പുറത്തു കുഴിച്ചിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ പുറം നിറയെ മുട്ട കുഴിച്ചിട്ടുപോയാൽ കുഴി മുഴവനും തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടു പോകുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമിയിൽ ഓരോ ചെടിയുടെ വിത്ത് കുഴിച്ചിടുന്ന സമ്പ്രദായം ഇതുപോലെതന്നെയാണ്. വിത്തിൽനിന്നു ചെടി മുളച്ചുവരുമ്പോലെ,മുട്ട വിരിഞ്ഞാൽ അമ്മയുടെ പുറത്തുള്ള ഓരോ അറയിൽകൂടെ, തോൽ മൂടിയും പൊന്തിച്ചു കുട്ടിത്തവളകൾ എന്തിനോക്കുന്നുണ്ടാകും. പുറം മുഴവനും കുട്ടികൾ എന്തിനോക്കുന്ന അറകളോടുകൂടിയ ആ അമ്മത്തവളയെ കാണുമ്പോൾ ചിരി

പൊട്ടിപ്പോകും. ഇരുവരിയൻതവള:— Alytes obstericana) സാധാരണ തവളയുടേയും ശവംതിന്നി തവളയുടേയും മദ്ധ്യേ വെക്കാവുന്ന ഒരു തരം തവളയാണിത്. നിലത്തുള്ള മടകളിലാണ് ഇവറ്റ താമസിക്കുന്നത്. പെണ്ണ്ടുന്ന ചങ്ങലപോലെ ഒത്തുകൂടുന്ന വലിയ മുട്ടകൾ ആണുകൾ ശേഖരിച്ച തൻറെ തുടയുടേയും പുച്ഛത്തിൻറെയും മേൽ, ഒരുതരം പശപോലെയുള്ള സാധനം കൊണ്ട് ഒരു കൂമ്പാരമായി ചേർത്തിച്ചുവെക്കുന്ന മുട്ടയിൽ നിന്നു വിരിഞ്ഞുവരുന്ന മിട്ടെലിയുടെ കണ്ണ് വെളിപ്പെടുന്നവരെ ഇവറ്റ മടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. അതിൽപിന്നെ ഇതു വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ഒരേടത്ത് ചാടുകയും അക്ഷണംതന്നെ മിട്ടെലികൾ വെള്ളത്തിലിറങ്ങിയശ്വേഷ്ടം നീന്തിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാതിരി തവളയെ ഫ്രഞ്ചീസ് രാജ്യത്തുകൂടിക്കാണും.

വാലൻതവളകൾ:— (The tailed amphibia) ദേഹംകണ്ടാൽ നീണ്ട പല്ലികളാണെന്നും തോന്നും. ചെറുപ്പകാലത്തു മിട്ടെലിദശയിൽ കാണുന്ന വാൽ ഇവറ്റക്ക് ഒരിക്കലും പൊയ്പോകുന്നില്ല. രണ്ടു ജോട് കാലുകൾ എല്ലാറ്റിനും ഉണ്ടെങ്കിലും ചിലതരങ്ങൾക്കു പിൻകാലുകൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ചിലരിന്നു കഴുത്തിൻറെ ഇരുവശത്തുമായി പൂപോലെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ചെമ്പരത്തി പൊഴിയാതെ അതേനിലയിൽതന്നെ ഇരിക്കും. വാലൻതവളകൾ തങ്ങളുടെ ജീവദശയിൽ ഒരു കാലത്തെങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ വാഴ്ത്തുവരുന്ന ഒരു ജന്തുവാകാതെ കഴികയില്ല. ചിലതു ചതുപ്പ് സ്ഥല

ത്തും, ചിലത് ആഴമുള്ള തടാകത്തിലും, ചിലതു ഭൂമിയിലെ അനുഭാഗത്തിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിലും പാർത്തുവരുന്നുണ്ട്. കരക്കാണെങ്കിൽ ഒളിവുള്ള സ്ഥലത്തോ വെള്ളത്തിലാണെങ്കിൽ അടിയിലോ പകൽമുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടും. ഇരതെണ്ടാൻ പുറപ്പെടുന്നതു രാത്രിയാണ്. മണ്ണോടുകൂടി ഉറച്ചുപോയാലും ഉറച്ച വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽപെട്ടുപോയാലും ഇവറ്റ ഒരിക്കലും മരിച്ചുപോകയില്ല. ഇവയുടെ സന്താനോല്പാദനരീതിയും വളരെ കൌതുകകരമായതാണ്. ആൺ തന്റെ ബീജത്തിന്റെ ഒരു കട്ട വെള്ളത്തിൽ വിസർജ്ജിക്കുന്നു. പെണ്ണ് അതെടുത്തു തന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ തള്ളുന്നു. അവിടെ നിക്ഷേപിച്ചാൽ പിന്നെ, മുട്ടകളായിട്ടോ മുട്ടകളിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടികളായിട്ടോ പെണ്ണ് ആ ബീജക്കട്ടയെ പുറത്തിറക്കുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ചില ജാതി ജന്തുക്കളെ മാത്രം അല്പം വിവരിക്കാം.

പുള്ളിപ്പല്ലിത്തവള:— (Spotled salamarder) ഇത് ഏകദേശം മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. പല്ലിയുടെ ആകൃതിയാണെങ്കിലും തല പല്ലിയുടെ തലയേക്കാൾ ഏറ്റയോ തടിച്ചിട്ടാണ്. കറുപ്പുനിറമുള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ മഞ്ഞപ്പുള്ളികൾ വിതറിയിരിക്കും. വാലിന്നു വിലങ്ങനെ പരപ്പു കാണുകയില്ല. ഇതു വിഷവാഹിയാണെന്നുവെച്ചും തിന്മിൽ ചാടിയാൽ ചെന്നുപോകുന്ന ജന്തുവാണെന്നുവെച്ചും പുരാതനമായിട്ടുതന്നെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു. മലയിന്മേലുള്ള പാറകളിലും താഴ്വാരങ്ങളിലും കാടുകളിലും, തണ

പ്പും തണലും ഉള്ള ദിക്കുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു, ഇവർ അ
വിടെ പാർക്കുന്നു. രാത്രിയായാൽ ഇരതെണ്ടാൻ പുറപ്പെ
ടും. കരയിൽകൂടെ നല്ലവണ്ണം നടക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.
വെള്ളത്തിൽ എത്തിയാൽ ഇതിന്ന് അസ്സലായി നീ
ന്താൻ കഴിയും. അച്ച്, ഇര, പൊള്ള് മുതലായ ജന്തുക്ക
ളാണ് ഇതിന്റെ ഭക്ഷണം. ചിലപ്പോൾ വയർനിറയേ
ശാപ്പിട്ടാൽ ഒരു മാസത്തോളം പട്ടിണികിടക്കാനും ഇവ
ക്ക് കൂസലില്ല. കാലോ കയ്യോ മറ്റോ പോയ്പ്പോയാൽ അ
തൊക്കെ രണ്ടാമതും മുളച്ചുവരും. തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ
കൂടി വളരെദിവസം താമസിയാതെ മറ്റൊരുതല പൊടി
ച്ചുവരുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് രാവണന്നു വരം
കൊടുക്കുംമുമ്പെ ഈ ജന്തുവിന്നാണ് വരം കൊടുത്തതെ
ന്നു തോന്നിപ്പോകും. നീർപ്പല്ലി(Water newt)ഇത് ഏറി
വന്നാൽ അര അടി നീളംവെക്കും. ഇത് തവളയുടെ മി
ട്ടെലികളെ എത്രയെങ്കിലും തിന്നും. ഇത് വെള്ളത്തിൽ
നിന്ന് ഒരിക്കലും കരക്ക് കേറാറില്ല. ശൈത്യകാലത്ത്
വെള്ളത്തിന്റെ ചോടെചെന്നു ദീർഘനിദ്രക്കൊരുങ്ങു
ടും. ഇതിന്റെ തല പരന്നിട്ടാണ്. മീതെലെച്ചുണ്ട് താഴേ
ച്ചുണ്ടിന്മേൽ പിണങ്കിടക്കുമ്പോലെ കവിഞ്ഞുനില്ക്കും.
ദേഹം തടിച്ചുരുണ്ടിട്ടും, പുറം കരിഞ്ഞുകപ്പും ആണ്. അ
വിടെ നല്ല കറുപ്പുകുത്തുകളും ഉണ്ട്. ഇണചേരുന്നകാല
ങ്ങളിൽ ആണിന്ന് മുതുകിന്മേൽ അസാരം എഴുച്ചുനി
ല്ക്കുന്ന ഒരു ചിറകുണ്ടാകും. ശൈത്യകാലമാകുമ്പോൾ ഇ
ത് പോയ്പോകും. നീന്തുന്നത് വാലിന്റെ ചലനംകൊണ്ടാ
ണ്. കാൽ പിന്നോക്കം നീത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഈ ജ

ന്തുവിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഒരുനുള്ള് ഉപ്പിട്ടാൽ ഇത് പിടച്ചുമരിച്ചുപോകുന്നു. ഈ ജന്തുക്കൾക്ക് ശ്വാസംകഴിക്കാൻ കുടലുടെ മേൽഭാഗത്ത് പൊന്തിവരണം. മുട്ടയിടുന്നത് നീർച്ചെടികളുടെ ഇലയിന്മേലാണ്. മുട്ടയിട്ടശേഷം ഇല മടക്കി മുട്ട അതിന്റെ ഉള്ളിലായ്തരുന്നു. മെക്സിക്കയിലെ പല്ലിത്തവള (Axolotl) ഇത് മെക്സിക്കോ പട്ടണത്തിന്റെ ചുറവും കാണുന്ന തടാകങ്ങളിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. കാഴ്ചയിൽ തടിച്ച കാൽകുറിയ പല്ലികളൊ എന്നു തോന്നും. ഏകദേശം ഒരടി ദീർഘമുണ്ടാകും. മുൻകാലുകൾക്ക് നാലും പിൻകാലുകൾക്ക് അഞ്ചും വിരലുകളുണ്ടാകും. മങ്ങിയ കറുപ്പുള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ കറുപ്പുപുള്ളികൾ ഉണ്ട്. പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ ഓരോഭാഗത്ത് തൂവൽപോലെയുള്ള മൂന്നു ഇതളുകളായി എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ ഒരിക്കലും പോയ്പോകാത്ത ജന്തുക്കൾക്ക് കരയിൽകേറി നടക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അവക്ക് വെള്ളത്തിൽനിന്നെ ശ്വസിപ്പാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഈ ജന്തു ഒരിക്കലും പോയ്പോകാത്ത പൂച്ചെമ്പരത്തിയോടുകൂടിയതാണെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഇതിന്റെ ജീവദശയിൽ ഒരു വിശേഷവിധികണ്ടു. പൂച്ചെമ്പരത്തിയോടുകൂടിയ ജന്തു മുട്ടയിട്ട അങ്ങിനെയുള്ള കുട്ടികൾ വിരിഞ്ഞുവന്നു. ഈ കുട്ടികൾ പൂർണ്ണവളർച്ചയെത്തിയപ്പോൾ ചിലതിന്റെ പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ പോയ്പോകയും അവയുടെ ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിഭേദിക്കയും അവ കരയിൽകേറി വായു ശ്വസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒ

രേ ജന്തുവിന്റെ മുട്ടകളിൽനിന്നു രണ്ട് പ്രത്യേകതരം ജന്തുക്കൾ ജനിച്ചുവളരുന്നു. സൈറീൻ (Siren Lacertina) ചതുപ്പ് സ്ഥലങ്ങളിലും വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ചു നെൽകൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും അസാരം കറുത്തുനീണ്ട ചില പല്ലിത്തവളകളെ കാണുന്നുണ്ട്. സാധാരണ കാണുന്ന രാജ്യം തെക്കൻകെറോലീനയാണ്. ഇതാണ് സൈറീൻ. ഇതിന്റെ മുൻകാലുകൾ ചെറുതും വളർച്ചയില്ലാത്തതുമാണ്. ഇതിന്മേൽ നാല് വിരലുകൾ ഉണ്ട്. പിൻകാലുകൾ കേവലം ഇല്ല. വാൽ വിലങ്ങനെ പരുത്തിട്ടാണ്. കഴുത്തിന്റെ ഓരോവശത്തു മൂന്നിതളുള്ള പൂമ്പൈമ്പരത്തിയും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ചെറിയകണ്ണുകൾ തോൽകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. വായയുടെ കീഴ് ചെറുതാണ്. ചെവിടിന്റെ ചിഹ്നമെ കാണുകയില്ല. വായയിൽ ചെറിയ പല്ലുകളുണ്ട്. ഇത് ചളിയിലാണ് കൂടുന്നത്. വെള്ളത്തിലും ഇറങ്ങും. അപൂർവ്വമായിട്ടേ കരക്ക് കേറുകയുള്ളൂ. ആഹാരം ഇരകളും പ്രാണികളുമാണ്. ഇതിന്റെ പൂമ്പൈമ്പരത്തികൾ ഒരിക്കലും പോയ്പോകുന്നില്ല. ഇതിന് നീണ്ട സഞ്ചിപോലെയുള്ള ശ്വാസകോശവും ഉണ്ട്. തലയുടെ നീളം ഒരംഗുലമാണ്. ഉടലും വാലുംകൂടി ഒന്നര അടി നീളമുണ്ടാകും. മൂന്നടി നീളമുള്ള ജന്തുക്കളേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മേത്തിന്മേൽ ഒരുതരം കട്ടിയായ പശ ഉണ്ട്. അതിന് ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധവും ഉണ്ട്. പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഇവ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ പൊന്തിവരും. നെൽകൃഷിയുള്ള കണ്ടങ്ങളിൽ ഇവറ്റയെ അ

സംഖ്യം കാണും. ഇരുട്ടിലെ പല്ലിത്തവള:—(Protens)

ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലുള്ള ചതുപ്പ് ഗ്രഹകളിലും ജലാശയങ്ങളിലും മാത്രമേ ഇതിനെ കാണുകയുള്ളൂ. ഈമാതിരി സ്ഥലങ്ങൾ കാർനിയോലാ ഡാൽമെറ്റിയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണ് കാണുന്നത്. നീന്തുമ്പോൾ ഇതിനെ കണ്ടാൽ ഒരു പല്ലിയേപോലെ ഇരിക്കും. കാലുകൾ വളരെചെറുതാണ്. കഴുത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും ഓരോപിടി പൂച്ചെമ്പരത്തിയുണ്ടാകും. ഇത് ഒരടിയിൽ അസാരം ജാസ്തി നീളംവെക്കും. ഒരു വിരലിന്റെ അത്രവണ്ണവും ഉണ്ടാകുവാൻ വിലങ്ങനെ പരന്നിട്ടാണ്. മുൻകാലിന്ന് മൂന്നും പിൻകാലിന്ന് രണ്ടും വിരലുകളുണ്ട്. ഇതിന്റെ പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ പഴുപ്പംപോലെ ചുകന്നിട്ടാണ്. ഭീമൻപല്ലിത്തവള.

തല പരന്നുതടിച്ചിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്നും വാലിന്നും സ്ഥൂലത ധാരാളം ഉണ്ട്. വാൽ വിലങ്ങനെ പരന്നിട്ടാണ്. വിരലുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേത്തുവെച്ചപോലെ തോന്നും. ഇവ വെള്ളത്തിൽ മാത്രമേ പാർക്കയുള്ളൂ. ചീനയിലും ജാപ്പാനിലും ഉള്ള പുഴകളിൽ ഇവയെ ധാരാളം കണ്ടുകിട്ടും. പൂച്ചെമ്പരത്തി തോലിന്റെഅടിയിലായിരിക്കകൊണ്ട് ആ ഭാഗത്തിലെ തോൽ പുറമെ കരന്നപോലെ തോന്നും. കണ്ണ് വളരെ ചെറുതും മൂക്കിന്റെ തുളകൾ മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്തുമാകുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും തോൽ ചുരുക്കുകളിട്ടപോലെ എഴിച്ചുനില്ക്കും. കരിഞ്ചുകപ്പുവണ്ണമായ ദേഹത്തിന്മേൽ കറുപ്പുപുള്ളികൾ ഉണ്ട്. ഇത് ഏകദേശം നാലടി ദീർഘമുണ്ടാകും. നദികളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്താണ് ഇതിനെ കാണുന്നത്. ര

ണ്ടു തീരങ്ങളും പുല്ലുകൊണ്ടും ചെടികൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തോടാണ് ഇതിന്നു വളരെ വാത്സല്യം കാണുന്നത്. ഇര, മീൻ, ചെമ്മീൻ, തവളമുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ആഹാരം. ഇവ രാത്രിമാത്രമേ ഇരതെണ്ടിനടക്കാറുള്ളൂ. ഒരിക്കലും കരക്കു കേറുകയില്ല. പാമ്പൻപല്ലിത്തവള:—ആകൃതിയിൽ ഒരു മനിഞ്ഞിൽ പോലെ ഇരിക്കും. മുൻകാലുകൾ പൃഷ്ഠത്തോ ചെറിയ മാതിരിയിൽ കഴുത്തിൻതാഴെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണും. വാലിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടു പിൻകാലുകളും ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നാലു കാലുകളും ഉണ്ടെങ്കിലും നീന്തുന്നതു പാമ്പിനെപ്പോലെയാണ്. കണ്ണു വളരെ ചെറുതാണ്. ഇതു രണ്ടര അടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകും. ഇവയെ വയലിൽ ഉള്ള തോടുകളിലും കാണും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു വടക്കെ അമേരിക്കയിലാണ്. ഇരപോലെയുള്ള പല്ലിത്തവള:— (Apoda) കാഴ്ചയിൽ ഒരു നേത്തു നീണ്ടുരുണ്ട ഒരു ഇരയേപ്പോലെ ഇരിക്കും. കാലുകൾ കേവലം ഇല്ല. പുറമെ കാണത്തക്കനിലയിൽ കണ്ണുകൾ ഇല്ല. ചെറിയ മാളങ്ങൾകുഴിച്ചു അതുകളിലാണ് ഇവ കടന്നുകൂടുന്നത്. പൂണ്ണവലിപ്പം എത്തിയതിൽപിന്നെ മാത്രമെ ഇവ കരയിൽ കേറിവരാറുള്ളൂ. കുട്ടിക്കാലംമുഴുവനും വെള്ളത്തിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ഈ മാതിരി പല്ലിത്തവളയെ ഇന്ത്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും അമേരിക്കയിലും കണ്ടുവരുന്നു. ഒരു ജാതിയെ വയനാട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ദേഹം ഒന്നര അടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകും.

ചിലപ്പോൾ ദേഹത്തിന്മേൽ മോതിരംപോലെയുള്ള വെള്ളപ്പട്ടകളും ഉണ്ടാകും. കാഴ്ചയിൽ ഇതൊരു കൗടൻപാമ്പാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

അദ്ധ്യായം—9.

ഇഴജാതികഥ.

ഇഴജാതികഥ എന്ന പേർകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ജന്തുക്കഥ ചീങ്കണ്ണി, ആമ, പല്ലി, പാമ്പ് ഇവറ്റയാണ്.

ചീങ്കണ്ണികഥ.

ഇതിന്നു മണ്ണൻ എന്നും മുതല എന്നും പേർ നടപ്പുണ്ട്. ഈ വംശത്തിലെ ജന്തുക്കൾ കരയിലും വെള്ളത്തിലും പാർക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പറക്കുവാൻതക്കവണ്ണം കോപ്പുകളുണ്ടായിട്ട് ഒന്നിനേയും കാണുകയില്ല. ഇവറ്റയെ അധികം കാണുന്നത് ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ്. സംഖ്യകൊണ്ടും ജാതികൊണ്ടും ഈ വംശക്കാർ പരിപുഷ്ടിപ്രാപിച്ചുകാണുന്നത് ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിലാണ്. പിന്നെ ജാസ്തി കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ന്യൂസിലാണ്ടിലും പസിഫിക്കിൽ ഒരു ജാതിയെ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഇവയൊക്കെ കാഴ്ചക്കു വളരെ വിത്രപികളും മരക്ഷണംപോലെ ഓരോ ദിക്കിൽ കിടക്കുന്നവറ്റയുമാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതി പല്ലിയുടെ ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിപോലെതന്നെ. പക്ഷേ വലിപ്പം വളരെ ജാസ്തിഉണ്ടാകും. വാൽ നീ

ണ്ട് ശക്തിയുള്ള വിലങ്ങനെ പിടിച്ചമർത്തിപോലെ പരപ്പുള്ളതുമാകുന്നു. വാലിന്റെ മീതെ നെടുനീളത്തിൽ ഈച്ചവാളിന്റെ പല്ലുകൾപോലെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു വരമ്പുണ്ട്. മുഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. തലക്കു വളരെ പരപ്പുകാണും. കാലുകൾ വളരെ നീളംകുറഞ്ഞവയും വിരലുകളുടെ ഇടയിൽ അല്പം തോല്പാടയുള്ളവയുമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ പുറത്തും വാലിന്മേലും ഇഷ്ടികകൾപോലെ ഉറച്ച തോൽ അവിടവിടെ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നതുകാണും. ഉദരം വെളുത്തു മാർദ്ദവമുള്ളതാകുന്നു. പല്ലുകൾ വളരെ ഉണ്ട്. വായ തുറന്നുനോക്കിയാൽ നാവുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. ഇവ അധിവസിക്കുന്നതു പുഴകളിലും തടാകങ്ങളിലുമാണ്. ഉപ്പുവെള്ളം ഇതിനു നല്ല പത്ഥ്യമല്ല. പുഴകളിൽ അനങ്ങാതെ തലയും വാലും മാത്രം പുറമെ കാണിച്ചു കിടക്കുന്നത് ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായമാണ്. ഇവ പുഴയിൽ വെള്ളംകുടിപ്പാൻ വരുന്ന വലിയ ജന്തുക്കളെതന്നെ പിടിക്കും. ഒരു ജന്തു പുഴയരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിലൂടെ പൂളാനിട്ടപ്പെട്ടെന്ന് അതിന്റെ സമീപത്തെത്തി, മുഖമൊ പിടിത്തംകിട്ടുന്ന മറ്റവല്ല ഭാഗമൊ മുകെ കടിച്ചു വാൽകൊണ്ടു വേണ്ടിവരുന്നദിക്കിൽ ഒരു അടിയും അടിച്ചു അതിനെ ക്രമേണ ഇഴച്ചു വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തി കൊല്ലുന്നു. ശവത്തെ കരക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണ് മിക്കസമയത്തും തിന്നുന്നത്. മനുഷ്യന്മാരേയും ചീങ്കണ്ണികൾ വളരെ കൊന്നതിന്നതായറിവുണ്ട്. ചീങ്കണ്ണി നമ്മെ വന്നു പിടിച്ചാൽ വിരലുകൾ അതിന്റെ കണ്ണിൽ ഇട്ടു അമ

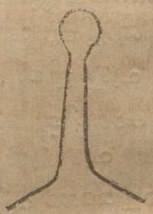
ത്തിയാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ പിടിത്തം വിട്ടുപോകയുള്ളൂ. ചീങ്കണ്ണി 20 മുതൽ 60 വരെ മുട്ടയിടും. മണലിൽ രണ്ടടി കുഴിച്ചു അതിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. കുഴി മൂടിയതിന്റെ ശേഷം ചീങ്കണ്ണികൾ അതിന്മേൽ കിടക്കും. മുട്ട വിരിയാറാകുമ്പോൾ തള്ളകൾ കുഴിമാന്തി, മുട്ടകളെ പുറത്താക്കി, അതിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടികളേയുംകൂട്ടി നടക്കും. ചീങ്കണ്ണിവംശത്തിൽ വളരേജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടെങ്കിലും മുഖ്യമായ നാലഞ്ചിനത്തെ മാത്രം വിവരിക്കാം. ഇവയിൽ ചിലജാതി ജന്തുക്കളുടെ മുഖത്തിന്റെ ആകൃതി ചുടംനോക്കി പ്രത്യേകിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാ

1.

2.

3.

ണ്. പുരാതന മിസ്രക്കാർ നീലനദിയിൽ സംഖ്യയില്ലാതെ കണ്ടിരുന്ന ഈ ഗംഭീരന്മാരെ ആരാധിച്ചു പോന്നിരുന്നു. സകല പാപങ്ങൾക്കും ഉത്തരവാദിയെന്നും പുരാതന മിസ്രക്കാർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്ന ഒസീറിസ്സ് എന്ന ദേവതയുടെ അനുജൻ ടൈഫൻ എന്ന ദേവതയുടെ ഒരു അടയാളം ചീങ്കണ്ണിയായിരുന്നു. ചിലേടങ്ങളിൽ ചീങ്കണ്ണികൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ തൃപ്രയാർ ദേവസ്വം സ്വത്തുക്കളിൽ ചിലത് ചീങ്കണ്ണിക

ളാണത്രെ. സേതു ബന്ധിക്കുമ്പോൾ കപികളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കുമോ ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിൽ ഇവറ്റക്ക് ഇത്ര പ്രാധാന്യം വിധിച്ചത് എന്നു ഞാനറിയുന്നില്ല. ചീങ്കണ്ണികളെ തിന്നുന്ന സരസന്മാരും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസം കോഴിമാംസംപോലെ സ്വാദുള്ളതാണെന്ന് പറയുന്നു. ഇവറ്റ വളരെ പകയുള്ള ജന്തുക്കളാണെന്ന് നാട്ടോടെ ഒരു വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ഉഷ്ണകാലത്ത് പുഴവക്കിലുള്ള മടകളിൽ കേറി ഇവറ്റ ദീർഘനിദ്രക്കാരംഭിക്കും. മഴക്കാലത്ത് ഉണർന്നു പുഴകളിൽ ഇറങ്ങിവരും. വിശപ്പുകൊണ്ട് പരവശന്മാരായിത്തീരുന്ന ഇവറ്റയെ ആ സമയത്ത് വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. പുഴയോരത്തുള്ള പറമ്പുകളിൽ കേറിവന്നു ഇവറ്റ മെച്ചിങ്ങയും കൂടി തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. എമെസൻപുഴയുടെ തീരത്തുള്ള ഈഗാ എന്ന സ്ഥലത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടകാഴ്ച ബെയിടസ് എന്ന ഡച്ചുകാരൻ ഇങ്ങിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:— "ഉഷ്ണകാലത്ത് മുതലകൾ വളരെ ഉച്ചദ്രവികളായിരുന്നു. ഈ കാലങ്ങളിൽ ഒന്നരണ്ടെണ്ണം ജനങ്ങൾ കുളിക്കുന്നേടത്ത് എപ്പോഴും പതിയിരിക്കും പതിവായിരുന്നു. ആട്, നായ, പന്നി, മനുഷ്യക്കുട്ടി, മുതിർന്ന മനുഷ്യൻ മുതലായ കൂട്ടരെ ഇവറ്റ ഭേദമില്ലാതെ പിടിച്ചുതിന്നാറുണ്ട്. എന്നിട്ടുകൂടി കുളിക്കാനിറങ്ങുന്നവർക്ക് വലിയ ഭയമൊന്നും കണ്ടില്ല. സമീപത്ത് ഇവൻ ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടാൽകൂടി നാട്ടുകാർ കുളിപ്പാനിറങ്ങും. പക്ഷെ അവർ നല്ലവണ്ണം കരുതിയിരിക്കും. മുതല കരെ അകലെനിന്ന് തലയുംപൊന്തിച്ചു കുളിക്കുന്നവരെ തുറിച്ചു

നോക്കുന്നുണ്ടാകും. അവരാരും കരയുംവിട്ട് വളരെ അക
ലെ പോകാറില്ല. മുതലയുടെ വാലിന്റെ ഭാഗത്തിൽനി
ന്ന് വല്ല അനക്കവും ഉണ്ടായാൽ കൂളിക്കാനിറങ്ങിയവ
രൊക്കെ കരക്ക് പാഞ്ഞുകേറും. മുതല, തങ്ങളേക്കൊള്ളെ
വന്നിട്ട് സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പരിഭ്രമിച്ചു കരക്ക് പാഞ്ഞു
കേറി ചിരിച്ചു വീഴുന്നത് ഞാൻ പലപ്പോഴുംകണ്ടിട്ടുണ്ട്.
നാട്ടുകാക്ക് ഇവയെ കൊല്ലാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും അവർ
സാധാരണ അതിന്നായൊരുമ്പെടാറില്ല. എന്നാൽ ഏ
തെങ്കിലും ഒരു മുതല ഒരു മനുഷ്യനെകൊന്നു എന്നറിവാ
യാൽ, അവർ ഒട്ടുങ്ങാത്ത ഉത്സാഹത്തോടെ അതിനെ വ
ല്ലപ്രകാരത്തിലും തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു ചാട്ടുളികൊണ്ടും മഴുവും
കൊന്നു കരക്കിഴച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഒന്നിനേക്കൊന്നാൽ
രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ മറ്റൊന്നു അതിന്റെ
സ്ഥാനത്ത് വന്നെത്തുന്നു. വേറെ ചിലേടത്ത് നാട്ടുകാക്ക്
ഇവയെ കേവലം ഭയമില്ല. ഇവരുടെ മുഖ്യാഹാരമായ കു
ടലാമകളെപിടിപ്പാൻ ഒരു കൂട്ടക്കാർ വലിയ വല ഇട്ട
പ്പോൾ, ആമകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു വലിയ മുതലയും
പെട്ടു. നാട്ടുകാർ വലവലിച്ചു ആമകളെ പിടിക്കാൻ വെ
ള്ളത്തിൽ ചാടിയപ്പോൾ ഒരടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുള്ള മു
ഖത്തോടുകൂടിയ ഈ വലിയ മുതലയെ പുല്ലോളം വകവെ
ച്ചില്ല. ആ മുതലക്ക് ഒരു കടികൊണ്ട് ഓരോരുത്തന്റെ
കാൽ രണ്ടുകഷണമാക്കിക്കളയാമായിരുന്നു. ഇതിനെ ക
ണ്ടിട്ട് നാട്ടുകാക്ക് ഭയമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരു
ടെ ഭയം ഈ ജന്തു വലപൊട്ടിച്ചുകളയുമോ എന്നു മാത്ര
മായിരുന്നു. ഒരുത്തൻ "ഞാനിതാ മുതലയുടെ തലതൊ

ട്ട്" എന്നു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ "എന്നെ ഇതാ മുതല മാന്തി" എന്ന് മറ്റൊരുവനും നിലവിളിച്ചു. ഇതിനെ ചവിട്ടിപ്പോയിട്ട് ഒരുത്തൻ വീണുകൊടുത്തപ്പോൾ ബാക്കിയുള്ളവർ കൈമുട്ടിയാത്തു. ഒട്ടകം പതിനാലുവയസ്സുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ എന്നൊ ആവശ്യപ്രകാരം അതിന്റെ വാൽപിടിച്ചു അതിനെ പ്രയാസപ്പെട്ടിഴച്ചുകൊണ്ട് കരക്കിട്ടു. ഈ കുട്ടി, ചളിവെള്ളത്തിൽകൂടെ അതിനെ ഏകനായി ഏകദേശം ആറുവാര ദൂരത്തോളം ഇഴച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. കരക്കെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വലിയ വടികൊണ്ട് അതിന്റെ തലക്ക് ഒന്നുകൊടുത്തു അതിനെ തൽക്ഷണംകൊന്നു."

കൈമൻ:—മേലെ കവിളിൻമേൽതൊടെ അണ്ണിയിലേ വലിയപല്ലുകൾക്ക് വന്നുനില്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഒട്ട് (ഒഴിവുസ്ഥലം) കാണുകയില്ല. ഇവ അധിവസിക്കുന്നത് തെക്കൽ അമേരിക്കയിലാണ്. ഏമെസൻ, ഓറിനിക്കോ മുതലായ നദികളിൽ കൈമൻ അസംഖ്യമായി പാർത്തുവരുന്നു. കൈമൻ ഇരുപതടിനീളവും വളരെ വലിപ്പവുമുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. നമ്മുടെ കുളങ്ങൾ തവളകളേക്കൊണ്ട് നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപോലെ, തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ പുഴകൾ കൈമന്മാരെക്കൊണ്ട് നിറയപ്പെട്ടതാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി ഇല്ല. നാട്ടുകാർ ഇതിനേ വെറുക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയുംചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അമേരിക്കൻ ചീങ്കണ്ണി:—ഇവയേ സമൃദ്ധിയായി കാണുന്നത് വടക്കേ അമേരിക്കയിലും ചീനയിലുമാകുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്നകാലത്ത് ഇവ പുഴയുംവിട്ട് ചു

ഠരുള്ളടിക്കിൽ കേറുന്നു. ആ സമയത്ത് ആഹാരസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി, ഇര, അവിടവിടെ ഓരോ ആഴമുള്ള കുഴികുഴിച്ചുവെക്കും. ഇറക്കത്തിന്ന് വെള്ളം വാന്നുപോകുമ്പോൾ, മത്സ്യങ്ങളൊക്കെ, അധികവെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ഈ കുഴികളിലെക്കിറങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ കുഴിയിൽ കെണിഞ്ഞുപോകുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ, ചീങ്കണ്ണി പ്രയാസം കൂടാതെ പിടിച്ചുതിന്നും. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇര വെള്ളംകുടിപ്പാൻ വരുന്ന, ആട്, നായ, മാൻ, കുതിര എന്നീ മൃഗങ്ങളെയും കടന്നുപിടിക്കും. ഓരോന്നു നൂറീത് മുട്ടയിട്ടും. പുഴയുടെ പത്തുപതുവാര അകലേയാണ് മുട്ടകൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നത്. മുട്ടയിട്ടുതീന്നാൽ മുട്ടകളെ ഇര ചണ്ടികൊണ്ട് മൂടിവെക്കും. ഈ ജാതി ചീങ്കണ്ണി ഇരുപതടിയിലും ജാസ്തി നീളംവെക്കും.

നാടൻചീങ്കണ്ണി:— ഈ ജാതിയിൽ ചെറിയതരക്കാരും വലിയതരക്കാരും ഉണ്ട്. ഓഷ്ടത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്ത് താഴെ അണ്ണിയിൽനിന്നു പൊന്തുന്ന പല്ലുകൾക്കു വന്നുചേരാൻ തക്കവണ്ണം ഓരോ കുഴി ഉണ്ടാക്കും. ചെറിയമണ്ണന്മാർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ചെറിയ പുഴകളിലും തോടുകളിലും കുണ്ടുകുളത്തിലും വന്നുകൂടും. രാത്രിയിൽ ഇവറ്റാ പറമ്പിൽകേറി മെച്ചിങ്ങയും മറ്റും തിന്നും. അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അറിയാതെ പലരും ഇതിനെ തടഞ്ഞുപിണപോയിട്ടുണ്ട്. തിരൂരിൽ വളരെ ആഴമുള്ള ഒരു കിണറിൽ ഒരു ചെറിയ മണ്ണനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതെങ്ങിനെ അതിൽ എത്തിക്കൂടി എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എങ്ങിനെയായാലും അതിന്നു

തന്റെ ആയുസ്സ് അവിടെനിന്നതന്നെ കഴിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ആഹാരമൊന്നും കിട്ടാതെ ആ സാധുമണ്ണൻ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. മഴപെയ്തു പുഴകളിലും മറവും പുളിവെള്ളം പോയ്പോയകാലത്ത് അവിടെ എവിടുന്നോ എന്നറിഞ്ഞില്ല അസംഖ്യം മണ്ണന്മാരും വന്നെത്തുന്നു. ഇവ നായകളേയും താറാവുകളേയും സാധാരണ പിടിക്കും. തിരുരിൽ ഒരു നമ്പൂതിരിയുടെ കുളത്തിൽ കുളിപ്പാനിറങ്ങിയ ഒരാളെ സന്ധ്യാസമയത്ത് ഒരു മണ്ണൻ പിടിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മറവ മിരുടെ സഹായംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരുവിധേന രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇച്ഛാഭംഗം നേരിട്ട മണ്ണൻ കരക്കുകേറി ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നുപോലും.

കായൽ മുതല: — ദേഹത്തിന്റെ വടിവിൽ മണ്ണനേപ്പോലെയാണെങ്കിലും ഇതു മണ്ണനേക്കാൾ വളരെ വലിപ്പംവെക്കും. മുഖം പരന്നിട്ടും സാമാന്യം നീളംകുറഞ്ഞിട്ടുമാണ്. ഇന്ത്യക്കാർ ഇതിനെ മംഗാർ എന്നു ചില രാജ്യത്തിൽ വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥലം ഇന്ത്യാ, ലങ്കാ, ബർമ്മാ, മലയാ, എന്നീ രാജ്യങ്ങളാണ്. ഇത് ഏറ്റവും വലുതായാൽ പതിനെട്ടടി നീളമെ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ കായലുകളിൽ പാർക്കുന്ന ഒരുതരം ഭീമന്മാരുണ്ട്. ഇവറ്റയുടെ മുഖം അസാരം നീണ്ടിട്ടുതന്നേയാണ്. ഇവ പുഴയും സമുദ്രവും യോജിച്ചുവരുന്നിടങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല കടലിൽ വളരെ ഉള്ളോട്ടുകൂടി കടന്നുകൂടാറുണ്ട്. ബങ്കാൾ ഉൾക്കടലിലാണ് ഇവറ്റയെ ധാരാളം കാണുന്നതു്. ഈ തരത്തിൽപെട്ട ഒരു ഗംഭീരൻ

മുപ്പത്തിമൂന്നടി ദീർഘമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മുതല മനുഷ്യന്മാരെയും വളരെ ഉപദ്രവിക്കാറുണ്ട്. തോണിയിൽകൂടെ പോകുന്നവരേയും ഇവറ്റ നിഷ്പ്രയം വന്നു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. ഒരു കുട്ടിയെ ഇങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോയ മുതലയെ ഡക്കാരാജ്യക്കാർ ചാട്ടുളിയെറിഞ്ഞു കൊന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം ഒരുമാതിരി ആപല്ലരമായ ഒരു മാതിരിയാണ്. അഞ്ചെട്ടാളകലം ഒരു ബോട്ടിൽചെന്നു കേറും. പുഴയുടെനടുക്കെത്തിയാൽ ഒരു ധീരനായ കുട്ടി വെള്ളത്തിൽചാടി കയ്യുംകാലും അടിച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയ ഉടനേതന്നെ ഛാക്കിയുള്ളവർ കുട്ടിയെ എടുത്തു വഞ്ചിയിലിടും. ആ നിമിഷത്തിൽതന്നെ കുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയ ദിക്കിൽ ഒരു വലിയ മുതല പൊന്തുന്നതു കാണും. അപ്പോൾ അതിനേയും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വഞ്ചിയിലെ കൂട്ടർ ചാട്ടുളി എറിഞ്ഞു അതിനെ കൊല്ലും. ഇങ്ങിനെ കൊന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഒന്നിൻറെ ഉദരത്തിൽ പൊന്നിൻറെയും വെള്ളിയുടേയും പല ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു. ഈ സംഗതികൊണ്ട് ആ മുതല വളരെ കുട്ടികളെ പിടിച്ചു തിന്നിരിക്കണം എന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

നീലനദിയിലെ മുതല:—നീലനദിയിലെ ഇരുവശത്തുമുള്ള മണൽതിട്ടകളിന്മേലാണ് ഇവ വളരെ കേറിക്കിടക്കുന്നതു കാണുന്നത്. ഓരോ മണൽതിട്ടമേൽ ഓരോ പ്രത്യേകം മുതലയാണ് കേറിക്കിടപ്പാൻ എപ്പോഴും വരുന്നത്. മറവ മുതലകളൊന്നും, ചില വ്യവഹാരതല്പരന്മാരായ അയൽവക്കക്കാരേപ്പോലെ അന്യൻറെ ദിക്കിൽ ക

യ്യേറാൻ വരികയില്ല. ഈ ജാതി മുതലക്കു കണക്കിലേറെ ക്രൌര്യവും അതിനൊട്ടത്ത ധൈര്യമുണ്ട്. കുതിരപ്പുറത്തിരുന്ന ഒരു സായ്പിനെ പുഴവക്കിന്നെത്തിയപ്പോൾ, ഒരു മുതല, കാൽപിടിച്ചു പുഴയിൽ ഇഴച്ചുകൊണ്ടുപോയിക്കൊന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ആ സായ്പിനു സഹായമായെത്തിക്കൂടിയ ചിലരേയും കടിച്ചു പരുക്കേല്പിച്ചു. പണ്ടു ഈജിപ്തിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഇതും പോരെങ്കിൽ ഇവറ്റക്ക് ആഹാരമായി മനുഷ്യശിശുക്കളെ പുഴയിൽ എറിഞ്ഞു കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയിലെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെഭാഗത്ത്, തട്ടിക്കിലെ പുരോഹിതന്മാർ ഒന്നരണ്ടു മുതലുകളെ ഒരുമാതിരി ഭക്ഷണംകൊടുത്തു മെരുക്കീട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷണമായിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് ഹിമംപോലെ വെളുത്ത കോഴികളേയാണ്. തുപ്രയാർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടുത്തുള്ള പുഴയിലെ മുതലകൾക്കും അവിടത്തെ കുട്ടർ ആഹാരംകൊടുക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവിടുന്നു കോപിച്ചുപോയിക്കളഞ്ഞ മുതലയെ, ചില ക്ഷേത്രകാര്യക്കാർ, വളരെ ദൂരദേശങ്ങളിൽചെന്നു തിരഞ്ഞു കണ്ടുകിട്ടിയാൽ, വാദ്യഘോഷങ്ങളോടെ രണ്ടാമതും എഴുന്നെള്ളിച്ചുകൊണ്ടു വരാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു.

ഗംഗയിലെ ദീർഘമുഖൻ മുതല:— (Gavial) ഇതിന്റെ മുഖം വളരെ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞതാണ്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഗാരിയൽ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവചാക്കുന്നത് പുഴകളിലാണ്. മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്താണ് നാസാദ്വാരങ്ങൾ നില്ക്കുന്നത്. ഇത് ഇരുപതടി നീളം വെക്കും. പക്ഷേ മനുഷ്യരേയും മൃഗങ്ങളേയും ദ്രോഹിക്കാ

ൻ വരാറില്ല. ഒരുജന്തു നാല്പതു മുട്ടയിടും. ഇത് എത്രയോ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കരക്കു കേറിക്കിടക്കുകയുള്ളൂ.

ആമവംശം.

ആമ, കാഴ്ചക്കു സുഖമില്ലാത്ത ഒരു വല്ലാത്ത സൃഷ്ടിയാണ്. പുറത്തും അടിയിലും ഒരുപോലെ, ഉറപ്പുള്ള അസ്ഥികൾ വന്നുചേർന്ന്, ഒരു പെട്ടിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരുതരം ഉറയുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു ആമകൾ. മീതെയുള്ള പലകപോലെ പരന്ന അസ്ഥിക്കുമേൽ പലിശ എന്നും ചോടേയുള്ളതിനു കീഴ്പലിശ എന്നും പറയുന്നു. മേൽപലിശമേൽ ചിലപ്പോൾ പലതരമായ ഉയച്ചുകളും താഴ്ചകളും ഉണ്ടാകും. ഈ അസ്ഥി മിക്കസമയത്തും തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ ഇതിനുമേൽ അന്യോന്യം ബന്ധിച്ചുനില്ക്കുന്ന സെല്ലുലോസ്(Cellulose)പോലെയുള്ള പൊളികൾ നിരത്തിയിരിക്കും. ഈ പൊളികളിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രപ്പണികളും കണ്ടുവരാറുണ്ട്. ആമകൾക്കു മിക്കതിനും ഉള്ളിൽ (ഈ പെട്ടിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഉറയുടെ ഉള്ളിൽ) തങ്ങളുടെ തലയും വാലും നാലുകാലും വലിച്ചുകളവാൻ സാധിക്കും. കാൽ കുറുതായിട്ടാണ്. ഗതികാണുമ്പോൾ എന്തൊരു വലിയ ഭാരവും പേറി ക്ഷീണംകൊണ്ട് എത്രയോ പ്രയാസപ്പെട്ടുമാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭൂമിയിൽകൂടെ വളരെ സാവധാനമായി നടക്കാനേ ഇവക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ. ഈ വംശത്തിൽ ചില

തു കരയിലും, ചിലതു ചതുപ്പുസ്ഥലത്തിലും, ചിലതു പുഴയിലും ചിലതു കടലിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനേയുള്ള അധിവാസസ്ഥലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഇവറ്റയുടെ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും ഗണ്യമായ ഭേദം സിദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, മേല്പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഇവറ്റയെ നാല് വർഗ്ഗക്കാരായി വിഭാഗിക്കാവുന്നതാണ്. ആമയില്ലാത്ത രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും ആമകളെ അതിസുലഭമായി കണ്ടുവരുന്നതു ദ്വീപുകളിലാണ്. ലക്ഷോപിലക്ഷം ആമകൾ സമൂഹിച്ചതായി ഡാർവ്വിൻ കണ്ടിരുന്ന ചില ദ്വീപുകളിൽ ഈ കാലത്ത് അഞ്ചു പത്തുംകൂടി ഉള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യർ ഇതിനേയും ഇതിന്റെ മുട്ടകളേയും അത്ര അധികം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാനാജാതി ആമകൾ വലിപ്പംകൊണ്ട് അന്യോന്യം വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. ചെറിയ ആമകൾകൂടാതെ, വളരെ വലിപ്പംവെക്കുന്ന ആമകളും ചിലടത്തുണ്ട്. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലും ഭംഗിയുള്ള വർണ്ണങ്ങളുള്ള ആമകളെ കാണുന്നു. ചിലതു കുന്നുകളുടെ താഴ്വരയിൽ കാണുന്ന പുല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പാർക്കുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ കാലിന്റെ പാടുകൾനോക്കി ഇതിനെ തേടിപ്പിടിക്കാറുണ്ട്. ആമകൾ വെള്ളം ധാരാളം കുടിക്കും. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പത്തിരുപതടി ചുറ്റളവുള്ള ആമത്തോടുകൾ കണ്ടു കിട്ടാറുണ്ട്. ജീവനോടെ ഈ മാതിരി ഭയങ്കരന്മാരെ ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടീട്ടില്ല. കണ്ടുകിട്ടുന്നകാലത്തു നാലഞ്ചാൾക്കു ഇതിന്റെ പുറത്തു പായ

യും വിരിച്ചിരുന്ന സുഖമായി സഞ്ചരിച്ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഗാലിയാപേഗോവിലെ ആമ. ഓരോന്നു, കൊന്നാൽ, 200 റാത്തൽ മാംസം കിട്ടുന്നവിധത്തിൽ ശരീരനാണ്. ഇതിന്റെ ആഹാരം ഒരുമാതിരി വെള്ളപ്പശിമയുള്ള കള്ളി (Cactus) യാകകൊണ്ട് ഇവക്കു വെള്ളംകുടിക്കാതെ കഴിക്കാം. ചിലതരം ആമകൾ വെള്ളമുള്ളേടത്ത് ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ചെല്ലും. ഇവക്കു ചെവിട്ടു കേൾക്കുകയില്ലെന്നു പറയുന്നു. നാട്ടുകാരിൽ ചിലർ വലിയ ഒരാമയെകണ്ടാൽ അതിനെ പിടിച്ചു, വാലിന്റെ കീഴിൽ വലിയ ഒരു കീറക്കീറി, അതിൽകൂടെ ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നല്ല മാംസമുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നു. മാംസമില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ആ നിലയിൽ ആമയെ ഇളക്കിക്കളയുന്നു. ഇങ്ങിനെ മുറിയേറ്റ ആമയുടെ മുറി ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു കൂടിപ്പോകുമെന്നവർ പറയുന്നു. തത്തച്ചുണ്ടൻ ആമ:— (Hawk billed tortoise) ബർമ്മയിലും സിയാമിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ആമയാകുന്നു. തല നീണ്ടു തടിച്ചിട്ടും മുഖത്തുള്ള മേലെച്ചുണ്ട് തത്തയുടേതുപോലെ വളഞ്ഞു താണിട്ടുമാകുന്നു. വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. അസ്ഥിത്തോടു ദശപ്പുകുറഞ്ഞ ഒരു പൊളിപോലെ പുറത്തു നില്ക്കുന്നതുകാണും. അതിനുള്ളിൽ മറ്റാമകളേപ്പോലെ ഇതിനു അവയവങ്ങൾ വലിച്ചകളവാൻ സാധിക്കയില്ല. കടിയനാമ വടക്കേ അമേരിക്കയിലേ പുഴകളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ കണ്ണിൽ കണ്ടതു കൊത്തിത്തുളക്കാൻനോക്കും. ഇക്കൂട്ടക്കാർ അധിവസിക്കുന്ന പുഴകളിൽ

ഇറങ്ങുവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. ഇറങ്ങിയവരെ ഇവ
ർ വല്ലാതെ കടിച്ചു മുറിയേല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ പ്ര
ധാനാഹാരം മത്സ്യവും തവളയും മറ്റുമാണ്. ചിലപ്പോ
ൾ കടല്പക്ഷികളേയുംകൂടി പിടിച്ചുതിന്നും. ഓരോന്നു പ
ത്തു മുപ്പതു മുട്ടയിടും. പൂർണ്ണവലിപ്പം എത്തിയാൽ ഓരോന്നു
നാലഞ്ചടി ദീർഘവുമുണ്ടാകും. ഇവയുടെ മുട്ടകൾ നാട്ടുകാ
ർ എത്രയെങ്കിലും തിന്നും. മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടാത്ത സാധ
നങ്ങൾ ലോകത്തിലെന്താണുള്ളത്. കടലാമ (Turtle)
ഇതിന്റെ ശരീരം വളരെ പരന്നു മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്.
കൈകാലുകൾ, പരന്നു തുഴകൾപോലെ ഇരിക്കും. ഇതി
ന്റെ മുട്ടയുടെ തോടു മൃദുവായതാണ്. മുട്ടയിടുവാൻവേ
ണ്ടിയല്ലാതെ ഇതു കരയിൽ കേറിവരികയില്ല. കടലാമക
ളിലും വളരെ തരക്കാരുണ്ട്. മെക്സിക്കോവിലെ കടലാമ
നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ മാത്രമെ മുട്ടയിടുവാൻ കരക്കു കേ
റിവരാറുള്ളൂ. ഓരോന്നു രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ച ഇടവിട്ടു മൂ
ന്നു തവണയായി മുട്ടയിടും. ഒന്നുതന്നെ നൂറമ്പതു മുട്ട
യോളം ഇടുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. മുട്ട വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ചെ
റിയ ആമക്കുട്ടികൾ ഓരൊ കൂട്ടമായി കടലിലേക്കു യാത്ര
ചെയ്യും. പോകുംവഴിക്കു ആകാശത്തിൽനിന്നു പക്ഷിക
ളും കരയിൽനിന്നു ഞണ്ടുകളും കടലിലെത്തിയാൽ മത്സ്യ
ങ്ങളും ഇതിന്റെ സംഖ്യ കുറക്കുന്നു. ഈ മാതിരി നിര
ന്തരമായ നാശംകൊണ്ടു കൂടി പിന്നേയും എത്രയോ അ
നേകംപേർ ബാക്കിയാകുന്നു. പെരിയവരാകും മറ്റു അ
വരിൽനിന്നും അനേകംപേർ ദുർമ്മരണം പ്രാപിക്കുന്നു. വ

ലിയ ആമകളെ പിടിക്കുന്നത്, ഓടിച്ചെന്നു അതിന്റെ കീഴ്ഭാഗം പിടിച്ചു പൊന്തിച്ചു അതിന്റെ മേൽ പലിശ ചോടെ വരാൻ തക്കവണ്ണം അതിനെ മറച്ചിട്ടു മലത്തിക്കിടത്തീട്ടാണ്. മലന്നുപോയാൽ ഈ സാധുക്കൾക്കു കഴിഞ്ഞു വീഴുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ വിവരവും സൃഷ്ടിയിൽവെച്ചു ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരനായ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കി അവൻ ഇവറ്റയെ ഇങ്ങിനെ അഗതികളാക്കിയതിൽപിന്നെ ഇഷ്ടംപോലെ കൊല്ലാനൊരുമ്പെടുന്നു. ഇതൊന്നും കൂടാതെ കഴുത്തു പാമ്പിനെപോലെ നീണ്ട ഒരുതരം ആമ തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്.

എമെസൻ ആമ:—ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ പുഴകളിലാണ്. ഓരോന്ന് രണ്ടരയടി നീളമുണ്ടാകും. നിറം ഒരുമാതിരി പച്ചയാകുന്നു. നാട്ടുകാരുടെ ഭാഷയിൽ ഇതിന്റെ പേർ അറാൻ എന്നാകുന്നു. ജനുവരിമാസമായാൽ ഈ ജന്തുക്കൾ ഓരോ കൂട്ടമായി വെയിൽകൊള്ളുവാൻ പൂഴിസ്ഥലത്ത് കേറിക്കിടക്കുന്നു. മാച്ച് മാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ മുട്ടയിടുവാൻ കാലമാകയും ആസമയത്ത് ഇവറ്റ പുഴകളിലുള്ള ചെറിയ തുരുത്തുകളിന്മേൽ ഓരോ കൂട്ടമായി ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള തുരുത്തുകളിൽ മാത്രമേ ഇവ കൊല്ലന്തോറും മുട്ടയിടുവാൻ കേറിവരിക പതിവുള്ളൂ. ആളുകളുപദ്രവിച്ചാൽ ഇവറ്റ ആ ദിക്കുവിട്ട് പോവാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് നാട്ടുകാരാരും ആ സമയത്ത് ഇവറ്റയെ ദ്രോ

ഹിക്കാൻ പോകാറില്ല. ഇവ ആ സാധുക്കളോട് തോന്നുന്ന അനുകമ്പകൊണ്ടാണെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചു പോകരുത്. വാസ്തവം നേരേ വിപരീതമാണ്. ഇവയുടെ മുട്ടകൾക്ക് നല്ല വിലകിട്ടും. ഇവ വിട്ടുപിരിഞ്ഞാൽ മുട്ടകൾ യഥേഷ്ടം അപഹരിപ്പാനവസരമുണ്ടാകുമല്ലൊ എന്ന സ്വാർത്ഥചിന്തകൊണ്ടു മാത്രമാണ് തത്സമയത്തൊന്നും ഉപദ്രവിക്കാൻ ചെല്ലാത്തത്. ഈരുരം ആമകൾ മുട്ടയിടുന്നത് രാത്രിസമയത്താണ്. മുട്ടയിടുവാൻ കുഴിക്കുന്ന ഓരോകുഴി മൂന്നടിനീളവും രണ്ടടി ആഴവും ഉണ്ടാകും. ഇവയുടെ ഇടതിങ്ങിയ നില്പ്കൊണ്ടും അടിക്കൂടൽകൊണ്ടും വളരെ മുട്ടകൾ ഉടഞ്ഞുപോകും. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ അഞ്ചിലൊന്നിൽ കുറയാതെ അനാവശ്യമായി വളരെ മുട്ടകൾ നശിച്ചുപോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ നേരംപുലർന്നാലും ഇതിൽ ചിൽ മുട്ടയിട്ടു തീർന്നിട്ടുണ്ടാകയില്ല. ആ സമയത്ത് ആളുകൾ അടുത്തുചെന്നാലുംകൂടി ഇവ പേടിച്ചുപോയിക്കളകയില്ല. നാട്ടുകാർ മുട്ടകൾ പെറുക്കിയെടുക്കുന്നത് പകലാണ്. ഇങ്ങിനെ മുട്ടകൾ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തത് അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ടുകൂടി, മുട്ട വിരിയുന്നകാലത്ത് അനേകായിരം പെറിയ ആമക്കുട്ടികൾ പുഴയിൽനിന്നു പുറമെ വരാറുണ്ട്.

വല്ലികൾ.

വല്ലിയുടെ ശരീരവും കാലും ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ പെറിയ തുളികളുണ്ടാകും. ഇതു നല്ല വണ്ണം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാലെ കാണുകയുള്ളു. വല്ല് കാലുകൾ മിക്കജാതിയിലും കാണും. ചില പ്രത്യേകജാതി

പല്ലികൾക്ക് കാലുകളൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ടും, ദേഹം വണ്ണംകുറഞ്ഞു വളരെ ദീർഘംവെക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവ ആകൃതിയിൽ ശുദ്ധ പാമ്പുകളേപ്പോലെ ഇരിക്കും. എന്നാൽ പാമ്പുകളുമായി ഇവറ്റയെ ചേർതിരിക്കുന്നതു നാവുനോക്കീട്ടാണ്. പാമ്പിന്റെ നാവിന്നുള്ളിൽ എപ്പോഴും ഒരു കൂഴൽപോലെയുള്ള ഉറ ഉണ്ടാകും. പല്ലികൾക്ക് അങ്ങിനെയുള്ള ഉറ കാണുകയില്ല. പിന്നെ പാമ്പിന്നു കണ്ണിന്നിമയും പെവിത്തുളയും കാണുകയില്ല. പാമ്പിനേപോലെയുള്ള പല്ലികൾക്ക് ഈ സാധനങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കില്ല. പല്ലികളിൽ 1700-ൽ ചില്വാനം ജാതി ജന്തുക്കളുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ ശൈത്യമേഖലകൾ ഒഴികേ മറ്റെല്ലാടവും പല്ലികളെ കാണുന്നുണ്ട്. ചിലജാതി ചീങ്കണ്ണിയെപോലെ വെള്ളത്തിലും ശേഷം ജാതി കരയിലും പാർക്കുന്നു. കരയിലെ ജന്തുക്കളിൽ ചിലജാതി മരങ്ങളിന്മേലും, ചിലത് നിലത്തും, ചിലത് പാറകളുടെ വിടകളിലും ഏതാൻ ചിലത് വീടുകളിലും മറ്റുചിലത് മാളങ്ങളിലും പാർക്കുന്നു. പാർക്കുന്നദിക്കുകളുടെ അവസ്ഥക്കനുസരിച്ച ഓരോജാതിയുടെ ദേഹത്തിന്നും പകച്ചകാണുന്നുണ്ട്. മിക്കതും പള്ള നിലത്തുകൊള്ളിച്ചകൊണ്ടാണ് ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും ചിലതിന്നു ഭൂമി തൊടാത്തവണ്ണം ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിപ്പാനും നല്ലവണ്ണം ചാടാനും സാധിക്കും. മച്ചിന്മേൽകൂടേയും മരത്തിന്മേൽകൂടെയും പുറം ചോടെകാണിച്ച ഇവക്കു പായുവാൻ സാധിക്കും. ഇത് സാധിക്കുന്നത് കാലിന്റെ വിരലിന്റെ സമ്പ്രദായം കൊണ്ടാണ്. പറക്കുവാനുള്ള സാമഗ്രികളോടുകൂടിയ ജ

തുക്കളും പല്ലികളിൽ ഉണ്ട്. ചിലതിന്നു മുതുകിന്മേൽ, ചെറിയ മുള്ളുകൾപോലെ, ഒരു നീളംകുറഞ്ഞ ചല്ലുള്ള ചീപ്പിന്റെ ആകൃതിയിൽ തോൽ പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു് കാണും. മിക്കതിന്നും ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. മിക്കതും മുട്ടയിടുകയാണ് പതിവ്. വാലും മറവും മുറിഞ്ഞുപോയാൽ അതു് ക്രമേണ രണ്ടാമതും മുളച്ചുവരും.

ഇലക്കാലൻ:—(Gecko) ഈ ജാതിയിൽ 280 തരം ഓരോകാലിന്മേൽ അഞ്ചീതു് വിരലുകളുണ്ട്. ഓരോകാലിന്റെ അറ്റം ഉരുട്ടിപ്പരത്തിയ ഓരോ ഇലപോലെ ഇരിക്കും. ഇവയെപ്പറ്റി പലരാജ്യത്തും പലവിധമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. കാലിന്റെ, ഇലപോലെ തോന്നുന്ന അഗ്രത്തിൽ വിഷമുണ്ടെന്നു് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവ കടിച്ചാൽ ഉരുക്കുംകൂടി തുളഞ്ഞുപോകുമെന്നു ചിലർ ശഠിക്കുന്നു. ഈജിപ്തിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ വിളിച്ചുവരുന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം "കുഷ്ഠത്തിന്റെ അച്ഛൻ" എന്നാണ്. തുർക്കിയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുജാതി ഇലക്കാലന്നു, ദേഹത്തിന്മേൽ, കല്ലുകരുപോലെ തോന്നുന്ന ഉണ്ണിലുകൾ, പത്തുപതിനാറ് വരിയായി നില്ക്കുന്നതു് കാണും. ഉണ്ണിലുകളിൽ ചിലതു് കറുപ്പും ചിലതു് വെളുപ്പുമായിരിക്കും. ഇതു് അഞ്ചിഞ്ചു് നീളം ഉണ്ടാകും. ചിലജാതി ഇലക്കാലന്റെ പള്ള വളരെ പരന്നിട്ടായിരിക്കും. ഈ ജാതി മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. സുമേത്രാ, ജാവാ, ബോർനിയോ, മലയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നതു്. ചുമരുകളിന്മേൽകൂടെ നടക്കുന്ന ഒരുതരം ഇലക്കാലൻ പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിൽ ഉ

ധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ "മണൽ ഇലക്കാലൻ" എന്ന ഒരു ജാതിയുടെ കരച്ചിൽകൊണ്ട്, രാത്രിയായാൽ സമീപത്ത് പാർക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഉറങ്ങാൻ പാടുണ്ടാകയില്ല, എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആ ജാതിക്കാർ അവിടേ എണ്ണത്തിനെത്ര അധികം വേണമെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക, സിലോണിൽ വീടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരുതരം ഇലക്കാലനുണ്ട്. അതിനേപ്പറ്റി 'ടെനെൻട്' ഡ്വര ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:— "സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ഈ പല്ലി തന്റെ ഒളിസ്ഥലത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന് ഇരതെണ്ടാൻ തുടങ്ങുന്നു. പകൽ ഓരോ തുളകളിലും വിടകളിലും ഇവറ്റ ചെന്നുകൂടുന്നു. ഒരു മുറിയിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ചിത്രപ്പലകയുടെ പിറകിൽ ഒന്നു പാത്തിരുന്നു. വിളക്കുകൊളുത്തുമ്പോൾ അതു പുറത്തുവന്നു, അതിന്നു പതിവായി ഞങ്ങൾ ഇട്ടുകൊടുത്തിരുന്ന അതും ഇതും ചെറുക്കുവാൻ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതു 'ചിക്കുചിക്കുചിറ്റ്' എന്നു കരഞ്ഞുതുടങ്ങും. മേശമേൽ വീണ വാൽ മുറിഞ്ഞുപോയ ഒന്നിന്നു ഒരു മാസത്തിന്നുള്ളിൽ പുതിയൊരു വാൽ മുളച്ചുവന്നു. കൊളമ്പിൽ ഒരു പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തീനിന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഇലക്കാലന്നു ഓരോ ഭക്ഷണസാധനം കൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ പല്ലി പതിവായി, തീൻകഴിക്കുന്ന സമയത്തു മേശപ്പുറത്തു വന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്നു കൊളമ്പും വിട്ടു, ചേരെ ഒരു ദിക്കിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. അതിനിടയിൽ അ

ദ്ദേഹം പാർത്തിരുന്ന വീട്ടും മേൽപ്പുരയും (repair) വെടിപ്പാക്കി. നാലഞ്ചുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ പണ്ടത്തെ വീട്ടിൽതന്നെ മടങ്ങിവന്നു. അവിടെ വന്നതിൽപിന്നെ, തന്റെ ഒന്നാമത്തെ തീനിന്നാരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്റെപണ്ടത്തെ പരിചയക്കാരനായ പല്ലി പതിവുപോലെ മേശമേൽ തുള്ളിയെത്തിപോലും. അതുകൊണ്ട് ഇവറാക്ക് നല്ല ഓർമ്മശക്തിയുണ്ടെന്നു വരുന്നു.

ആസ്ത്രേലിയാ, ന്യൂഗിനി, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടാൽ ശുദ്ധ പാമ്പിനേപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരുതരം പല്ലി ഉണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ മുൻവശത്ത്, കൈ വേണ്ടുന്നടിക്കിൽ, എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന രണ്ട് തോൽകഷണങ്ങൾ മാത്രം കാണും. ഇത് രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം നന്നാനേരിയതാണ് എന്നു മാത്രമല്ല ഒരു പതിഞ്ഞ ചെമ്പിൻ നിറവുമാണ്. ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് ഇവയുടെ സ്വഭാവം കണ്ടുപഠിപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

മലയാവിലെ പറക്കുന്ന പല്ലി:—ഉദരത്തിന്റെ ഇടവും വലവും വിശറിപോലെ വിരുത്താം. പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അത് വിശറിപോലെതന്നെ മടക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യാം. തൊണ്ടമേൽ തോൽ പൊന്തിനിന്നിട്ടുണ്ടാകും. അതിന്റെ ഇടവും വലവും മുൻപറഞ്ഞമാതിരി ഓരോ ചെറിയ തോൽച്ചിറകുണ്ടാകും. ചിറകിന്മേൽ കറുത്തപുള്ളികൾ കാണാം. ചിറകിന്റെ നിറം മധുരനാരങ്ങയുടെ നിറംപോലെയാണ്. അധിവാസം വൃക്ഷാഗ്രങ്ങളായിരി

ക്കൊണ്ട് ഇവയെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇവ മരക്കൊമ്പുകളോട് പറ്റിനില്ക്കും. സമീപം വല്ല പ്രാണികളേയും കണ്ടാൽ അതിന്മേൽ പറന്നുവീഴും. ഇത് മൂന്നോ നാലോ മുട്ടയിടും.

ഉത്തിംപ്പല്ലി. (The stump tailed lizard) ദേഹത്തിന്ന് നല്ല സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. ദേഹം കണ്ടാൽ അതിന്മേൽ തലയുടങ്ങി വാലടക്കം, ചെറിയ ഉത്തിളകം പടത്തിവച്ചപോലെ തോന്നും. കൈതച്ചക്കയുടെ മേൽ അടയാളപ്പെട്ടകാണുന്ന പരിചകം ആലോചിച്ചാൽ ഉത്തിംപ്പല്ലിയുടെ ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതി നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകും. വാൽ ഭീഷ്മംകുറഞ്ഞ ഒരു കുറിപോലെയാണെങ്കിലും തലയേക്കാൾ രണ്ടിരട്ടി വണ്ണമുണ്ടാകും. ഒരു നോക്കിനു ഈ പല്ലിക്ക് രണ്ടാറത്തും ശിരസ്സുണ്ടോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ വല്ലാത്ത ജാതിപ്പല്ലിയെ കാണുന്നത് ആസ്ത്രേലിയയിലാണ്.

ഓന്ത്:— ഇതിനെ ശാസ്ത്രീയഭാഷയിൽ മരപ്പല്ലി എന്നു പറയുന്നു. ഓന്തിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ എല്ലാടവും കാണാം. ഇതിനു ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണം മാറാനുള്ള ശക്തിയും ഉണ്ട്. ആണ് പെണ്ണിനെക്കാൾ വളരെ വലുതാകുന്നു. മുതുകിന്മേലും കഴുത്തിലും ചെറിയ ചീപ്പ്പോലെ തോന്നുന്ന തോലുയർച്ച ഉണ്ടാകും. ഇത് ഒന്നേകാലടി നീളംവെക്കും. വാൽ ദേഹത്തെക്കാൾ നീണ്ടതാണ്. ഇതിനു ഗതിവേഗത കുറവാണ്. പെണ്പോത്തിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഓന്താകുന്നു. പെണ്പോത്തിന്റെ ബാധയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതേ വരുന്ന അവസര

ത്തിൽ, ഇത് ദേഹം പൊക്കിപ്പിടിച്ച, തലയും കഴുത്തും രക്തവർണ്ണമാക്കി, ദേഹവും വാലും മഞ്ഞനിറമാക്കി, കാലുകൾ കറുപ്പുനിറമാക്കി ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ യുക്തി ഫലിക്കുകയും ചെയ്യും. ഓന്തിനു ചോരകുടിയൻ എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചതു് ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടായിരിക്കും. ഓന്തു് ആഹാരം സമ്പാദിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലാണു്. ഒരു ഉയർന്നദിക്കിൽ എന്നുവെച്ചാൽ വേലിമേലോ മരത്തിന്മേലോ ഇത് കേറിനിന്നു ചോടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയിരിക്കും. വല്ല മണ്ണട്ടയോ തുള്ളനോ മറ്റോ പ്രാണിയോ വരുന്നതുകാണുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു തുള്ളി നിലത്തുവീണു അവിടുന്നു ക്ഷണം പാഞ്ഞുപോയി അതിനെ പിടിച്ചുതിന്നും. ഇത് മുട്ടയിടുന്നതു് ഇടതിങ്ങിയ ചെറുചെടികളുടെ ഉള്ളിൽ കുഴിക്കുന്ന മടകളിലാണു്. കുട്ടി വിരിഞ്ഞാൽ തള്ളകളുടെയാതൊരു സഹായവും അതിനു കിട്ടുകയില്ല. കോഴികളും തവളകളുംകൂടി കാണുംക്ഷണം അതിനെ കൊത്തിത്തിന്നും. ആരുമില്ലാത്തവർക്ക് ദൈവംതുണ എന്നു പഠയുമ്പോലെ, തന്റെ മുൻജന്മവാസനക്കനുസരിച്ചു, ഇടതിങ്ങിയ ഇലകളും നിറഞ്ഞ ചെടികളിന്റെ ചെറിയ മുള്ളിയും പൊത്തിപ്പിടിച്ചു സമീപം വരാനിടയുള്ള ഈച്ചകളേയും മറ്റും കാത്തുനില്ക്കുന്നതു് കാണുമ്പോൾ ആർക്കും സങ്കടംതോന്നിപ്പോകും.

മുള്ളുവാലൻപല്ലി.—ഇതിനെ വടക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലും ആസ്യയിലും കാണുന്നു. മുതുകിന്മേൽ ചിപ്പുപോലെയുള്ള തോലുയർച്ചകാണുകയില്ല. വാൽ, മുരട് തുടങ്ങി

അറാംവരെ,ഓരോ പട്ടകൾ മേലേയുള്ള ഓരോന്നിൽകീഴേ യുള്ള ഓരോന്ന് തിരുകിവെച്ച സമ്പ്രദായത്തിലാണ് കാണുന്നത്. ഓരോ പട്ടയുടെ പിന്നറ്റത്തിൽ മുള്ളുകൾഎറിച്ച നിലുണ്ടാകും. ഈ പല്ലി ഒന്നരണ്ടടിനീളമുണ്ടാകും. മടകൾകഴിച്ചുണ്ടാക്കി അതുകളിലാണ് ഈ ജന്തുക്കൾ പാർക്കുന്നത്. ഇവ സസ്യങ്ങൾ മാത്രമേ തിന്നുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് പല്ലികളിലും ബ്രാഹ്മണന്മാർ ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ.കുടികൊള്ളുന്ന മടയിൽ,ഇതിൻെറതലയും മുൻകാലും കടന്നുപോയാൽ,ബാക്കി പുറമെ കാണുന്ന പിന്നറ്റം എത്രതന്നെ പിടിച്ചുവലിച്ചാലും ഇതിനെപുറത്ത്വലിച്ചെടുക്കാൻസാധിക്കയില്ല. ഇതിൻെറമാംസം കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെമാംസംപോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അറബിക്കാർ ഇവറ്റയെ യഥേഷ്ടം തിന്മാൻവേണ്ടി വീടുകളിൽ പോറ്റിവളർത്തുന്നു.

മുള്ളൻപല്ലി:— (Moloch lizard) ഇതിനെ മൊലോക്ക്പല്ലി എന്നും, മുള്ളൻപിശാച് എന്നും ഓസ്ത്രേലിയയിലെ ജനങ്ങൾ പറയുന്നു. കാഴ്ചക്ക് വളരെ ഭയങ്കരനാണ്. നീളം മുക്കാലടി ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ മൂർച്ചയുള്ള മുള്ളുകൾ പടർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നും. തലയിൽ രണ്ട് കൊമ്പുകൾപോലെയുള്ള മുള്ളുകൾ ഉണ്ട്. കാലുകൾ തടിച്ചിട്ടും വിരലുകളിന്മേൽ വളഞ്ഞ നഖങ്ങളുണ്ടായിട്ടുമിരിക്കും. മണലുള്ളിടങ്ങളിലാണ് ഇതു പാർക്കുന്നത്.ഇതിൻെറ പ്രധാനാഹാരം ഉറുമ്പാണ്.

തൊപ്പിത്തലയൻ:— (Basilisk) മസ്തകത്തിന്മേൽ തൊപ്പിപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉയർച്ച ഉണ്ട്.

വാൽ ദേഹത്തിന്റെ ഇരട്ടിയിലും ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകും. മുതുകിന്മേലും വാലിന്റെ മുൻഭാഗത്തിലും, വളരെ വീതിയിൽ മേലോട്ടെറിച്ചനില്ക്കുന്ന ചിറകുകളുണ്ട്. ഇത് മത്സ്യത്തിന്റെ ചിറകുപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തോലുയച്ച് മാത്രമാകുന്നു. നീളം രണ്ടര അടി ഉണ്ടാകും. നിറം പച്ചയാണ്. ഇവയുടെ സ്വരാജ്യം മദ്ധ്യഅമേരിക്കയും തവാട് മരവുമാണ്. വെള്ളമടുത്തുള്ള ദിക്കിൽ കൂടികൊള്ളാനാണ് ഇവക്കു പ്രത്യേകവാത്സല്യം കാണുന്നതു്. നേരം പുലച്ചുക്കു് ഇരതെണ്ടാൻ തുടങ്ങും. സസ്യങ്ങൾ മാത്രമെ തിന്നുകയുള്ളു. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഇലകൾകൊണ്ടു നിബിഡമായ ചെടിത്തണലുകളിൽ കടന്നുകൂടും. ഇവ നല്ല വണ്ണം നീന്തുകയും ചെയ്യും.

കടലോന്ത്:—ഇത് നാലര അടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ദേഹവും വാലും വിലങ്ങനെ അമർത്തപോലെ തോന്നും. പിരടിതുടങ്ങി വാലിന്റെ അറ്റംവരെ ചെറിയ മുള്ളുകൾ നിരത്തിവെച്ചപോലെ തോന്നുന്ന തോലുയച്ചുകാണും. നിറം കറപ്പാണ്. തലയിന്മേലും ചെറിയ മുള്ളുകളുണ്ട്. ഒരു കടലോന്തു് ഇരുപതുറാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഇവ നീന്തുന്നതു് പാമ്പു നീന്തുമ്പോലെ വെറും ഉടൽകൊണ്ടാണ്. ഒരു കടലോന്തിന്റെ മേൽ ഒരു വലിയ കല്ല കെട്ടി അതിനെ ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തോളം വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽതന്നെ ആഴ്ത്തിവെച്ചു നോക്കീട്ടുംകൂടി അതിനെ പൊന്തിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതു ചത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇതു തന്റെ മൂക്കിൽ നിന്ന് ഒരു മാതിരി ദ്രാവകം തെറിപ്പിക്കും. കടൽതീരത്തിൽ കാണുന്ന പാറകളിന്മേൽ ഇരു് സാധാരണ വന്നു

കിടക്കും. ഈ ജന്തുവെ കാണുന്നത് ഗാലാപേഗോസ് ദ്വീപിലാണ്.

കുടുക്കഴുത്തനോന്ത്:—(The frilled lizard). ഇതിന്റെ വലിയ വിശേഷവിധി കഴുത്താണ്. കഴുത്തിൽ (പിൻഭാഗം വിടയുണ്ടെങ്കിലും) വട്ടത്തിൽ രണ്ട് മൂന്നിഞ്ചു വീതിയിൽ തോൽ എഴുന്നിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. തല അതിന്റെ ഒത്തനടുക്ക് തിരുകിവെച്ചപോലെ തോന്നും. തോൽ എഴുന്നിച്ചുനില്ക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിരിപോലെ പൂട്ടിനെഞ്ഞത്തു പറ്റിനില്ക്കുന്നു. അണ്ണാനിരിക്കുമ്പോലെ ഒരേടത്തിരുന്ന ഈ തോലും, നിവർത്തിപ്പിടിച്ച വായയും ചിലപ്പോൾ നില്ക്കുമ്പോൾ ഇവൻ ആളുകളെ ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതോ എന്നു തോന്നും. ഇവന്റെ ദേഹം പാമ്പിന്റെ ദേഹംപോലെ ചെറിയ തുള്ളികളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കും. നടുവിരലിന്റെ നഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവന്റെ അധിവാസസ്ഥലം ആസ്ത്രേലിയാ രാജ്യമാണ്.

പാമ്പൻപല്ലികൾ:— (Snake-like lizards) ഇവറ്റകളെ പാമ്പിനെപ്പോലെ മസൃണത്തിന്മേൽ തടിച്ച തോൽപൊളികൾ പലിശകൾപോലെ പടത്തിവെച്ചതു കാണും. പാമ്പിനെപ്പോലെ ഇവ ഉപ്പിളി അഴിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്യും. ഇവ വണ്ണാൻ, അച്ച്, ഇര മുതലായ പ്രാണികളെ തിന്നും. കുരുടൻ പാമ്പൻപല്ലി പ്രസവിക്കുകയും മറ്റു പാമ്പൻപല്ലികൾ മുട്ടയിടുകയും ചെയ്യും. യൂറോപ്പിലെ പാമ്പൻപല്ലി ഏകദേശം മൂന്നടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇവ കുറിക്കാടുകളിലാണ് പാർക്കുന്നത്.

ഉണക്കിലകളുടെ മേൽക്കൂടെ ഇവ മെല്ലെ ഇഴഞ്ഞുനടക്കും. വല്ല ജന്തുവിന്റേയും കാൽ പെരുമാറ്റം കേട്ടാൽനിന്ന ദിക്കിൽനിന്ന് അനങ്ങുകയില്ല. വിഷമില്ലെങ്കിലും പാമ്പാണെന്നു വിചാരിച്ചു മനുഷ്യർ ഇവയെ വെറുതെ തല്ലിക്കൊല്ലുന്നു. സാധാരണ ആഹാരം ഏലികളാണെങ്കിലും ശൌര്യമുള്ള ഈ ജന്തു മെല്ലേചെന്നു, വിഷവും ഹിയായ മണ്ടേലിയേക്കൂടി ചാടിപ്പിടിച്ചുതിന്നും. ഇവ പത്തുപതുകൊല്ലം ജീവിക്കും എന്നു പറയുന്നു.

കുരുടൻപാമ്പൻപല്ലി:— ദേഹം പാമ്പിന്റെ മാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലുകൾ ഇല്ല. നീളം ഒരടിയിൽ കവിയും. ദേഹത്തിന്റെ നിറവും സ്വഭാവവും തലയുടെ മാതിരിയും മറ്റും കാണുമ്പോൾ ഒരു അരണയെ ഓർമ്മവരും. കുരുടൻ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്നു ചെറിയ കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിനെ എത്രതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചാലും ഇത് കടിക്കുകയില്ല. ഇതിനെ തൊടുമ്പോൾ ഇത് ദേഹം കല്ലുപോലെയാക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് ഈ ജന്തുവെ ഒരു ഉണക്കക്കൊള്ളിപോലെ പൊട്ടിക്കാൻ കഴിയും. ആഹാരം അച്ചും ഇരയുമാണ്. ഇത് പത്തുപതിമൂന്നു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. പാർക്കുന്നതു കാട്ടിലാണ്.

വിഷപ്പല്ലി:— മദ്ധ്യ അമേരിക്കയിലെ, മെക്സിക്കോ, ആറിഡോണാ മുതലായ ദിക്കുകളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നത്. ദേഹത്തിന്നു തലമുതൽ വാൽവരെ നല്ല സ്ഥൂലതയുണ്ട്. കാലുകൾക്ക് അത്ര തടികാണുകയില്ല. വിഷപ്പല്ല് വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ

ചെറുജന്തുക്കൾ നിസ്സംശയം മരിച്ചുപോകും. മനുഷ്യനും കൂടി ജീവിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ദേഹം കറുപ്പുപുള്ളികൾ വിതറിയ മഞ്ഞനിറമാണ്. ഷഡ്പാദപ്രാണി, ഇര, കരിങ്ങാണി, ചെറുതവള, ഓന്തിന്റെ മുട്ട മുതലായവയാണ് ആഹാരം. ഈ പല്ലി കടിച്ചിട്ട് രണ്ടു ദിനപ്പുന്നികൾ മരിച്ചുപോകുന്നതു ഡോക്ടർ ഫെയിട്ടർ കണ്ടിരിക്കുന്നുപോലും. ഒന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെ ഒരിക്കൽ കടിച്ചു. അവൻ കലശലായ ബന്ധത്തിൽ വലഞ്ഞു എങ്കിലും ഒരു വിധേന സുഖപ്പെട്ടു.

ഉടുമ്പുകൾ:—(Veranus) നാഗ് പാമ്പിനേപ്പോലെ രണ്ടിതളുകളായിട്ടാണ്. അതു നല്ല വണ്ണം പുറമെ നീട്ടുവാനും ഇതിന്നു സാധിക്കും. ദേഹം നീണ്ടിട്ടാണ്. മുതുകിന്മേൽ ചീപ്പ് പോലെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന രോമയച്ചയൊന്നും കാണുകയില്ല. കാലുകൾക്ക് അഞ്ചു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. നീളമുള്ളതിന്റെ വാൽ വിലങ്ങനെ അമർന്നിട്ടായിരിക്കും. പല്ലുകൾ വളരെ കൂർത്തിട്ടാണ്. ആ പ്രിക്കയിലെ ഉടുമ്പ് നാലുകാലടി നീളംവെക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ജാതി ഉടുമ്പ് ഏഴടി നീളംവെക്കുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. മലയാളജില്ലയിൽ കാണുന്ന ഉടുമ്പുകൾ രണ്ടുമൂന്നടി നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ചിലതിന്നു കഴുത്തിന്മേൽ തോൽകൊണ്ട് ഒരു ഉറയുള്ളപോലെ തോന്നും. ഉടുമ്പുകൾ അടുക്കെ വെള്ളംകിട്ടുന്ന ദിക്കുകളിൽ മാത്രമെ പാർക്കുകയുള്ളൂ. മരത്തിന്മേൽ പാർക്കുന്ന ഉടുമ്പുകളേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തവള, പാമ്പ്, പക്ഷി, മുട്ട മുതലായവ ഇതിന്നാഹാരമായിത്തീരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ ഇതിന്നു വള

രെ വേഗത്തിൽ ഓടുവാനും നീന്തുവാനും കഴിയും. നീരു
ട്ടുമ്പിനു വളരെ നേരത്തോളം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിട
ക്കുവാൻ സാധിക്കും. മലയൻ അദ്ധ്വീപിൽ നീരുട്ടുമ്പി
നേ വളരെ കാണും. പുഴയുടെ മേലേ ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന
തീരദ്രുമങ്ങളിലാണ് ഇവ കേറിനില്ക്കുന്നത്. പക്ഷികളേ
യും മുട്ടകളേയും ചെറുപല്ലികളേയും ഇവ തിന്നുകയും, ആ
രെങ്കിലും അടുത്തുചെല്ലുന്നത് കാണുമ്പോൾ, എത്ര ഉയ
രത്തിൽനിന്നായാലും വേണ്ടതില്ല, വെള്ളത്തിലേക്ക് ചാ
ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുതന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ ശ്ര
മിക്കുന്നവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സാധുവൊന്നുമല്ല.
ഇതിനേചെന്നു പിടിച്ചാൽ, കടിച്ചും, മാന്തിയും, വാൽ
കൊണ്ടടിച്ചും, പിടിവിടുത്തു വല്ലപ്രകാരവും ഒഴിഞ്ഞു
പോവാൻ ശ്രമിക്കും. ഇവ പുഴക്കരയിലേ മടകളിലാണ്
പാർക്കുന്നത്. ഹിന്തുക്കളിലേ താണജാതികളും, മടയരും,
ഇതിനേ പിടിച്ചു ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കുന്നു. ഇത് ഇ
രുപത് — ഇരുപത്തഞ്ചു മുട്ടയിടുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. നമ്മു
ടെ രാജ്യത്ത് കാണുന്ന ഉടുമ്പുകളും, കല്ലും പാറയുമുള്ള ദി
ക്കിലാണ് മിക്കവാറും സമയത്ത് പാർക്കുന്നത്. ഇതു ചേ
രട്ടകളേയും കൂടിത്തിന്നും. ഇതു ഒരേടത്ത് പിടിച്ചുനിന്നാ
ൽ, എത്ര വലിച്ചാലും പിടുത്തം വിടുകയില്ലെന്നു കേൾ
ക്കുന്നു. ഈ ഒരു സ്വഭാവംകൊണ്ടാണ് "ഉടുമ്പ് പിടി
ച്ചപോലേ" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് മലയാളത്തിൽ നടപ്പാ
യിവന്നത്. ഉടുമ്പിന്റെ മാംസം ഇവിടത്തുകാരും
തിന്നും.

മടപ്പല്ലി:—ഇതു അരയടി നീളം മാത്രമേ ഉണ്ടാ

കയുള്ള. ദേഹമദ്ധ്യം കഷ്ടിച്ചൊരു മെഴുവിരലോളം വലിപ്പമുണ്ടാകയില്ല. തല മെഴുതാണ്. കഴുത്തിന്റെ ഭാഗത്ത്, കുറിപോലെ തോന്നുന്ന രണ്ട് മുൻകാലുകൾ കാണ്മാനുണ്ട്. പിൻകാലുകൾ കേവലമില്ല. കണ്ടാൽ ഒരു പാമ്പാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഇഴയുന്ന രീതിയും പാമ്പിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ തന്നെയാണ്. ഇവ ഒക്കെ ഭൂമിയിലെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള മടകളിലാണ് പാർക്കുന്നത്. ചിലത് മുട്ടയിടുന്നത് ഉറുമ്പിൻകൂട്ടിലാണ്. മടപ്പുല്ലിയിൽ വളരെ ജാതിക്കാരെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു ജാതിക്ക് കുറിപോലെയുള്ള മുൻകാലുകളുംകൂടി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അത് ആകൃതിയിൽ, ആക്ഷേപമില്ലാതെ ഒരു പാമ്പാണെന്ന് തോന്നും. ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ തലയും വാലും ഏകദേശം ഒരുപോലെ ഇരിക്കും. ഇതു ഒന്നര അടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ഗതി എത്രയോ മന്ദമായിട്ടാണ്. "സോബാ" ഉറുമ്പിന്റെ മടയിലാണ് ഇവറ്റയെ എല്ലായ്പോഴും കാണുന്നത്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നത് 'സോബകളുടെ അമ്മ' എന്നാണ്. ഉറുമ്പുകൾ ഈ ജാതി മടപ്പുല്ലിയെ വളരെ സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിച്ചുവരികയും മടപ്പുല്ലിയെ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ ഉറുമ്പുകൾ ആ മടയും വിട്ടുപോയ്കളയുമെന്നും നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. ഇതിൽ എത്രത്തോളം വാസ്തുമുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാരും ഇതുവരെ പരിശോധിച്ചുനോക്കീട്ടില്ല.

അരണ:—ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സാധാരണ കാണുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം പല്ലിയാണ്. ഇതിന്റെ ശ

രീരത്തിന്നു എല്ലായ്പോഴും ഒരു നൈപ്പശ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ നൈ ആഹാരത്തിൽ ഏറ്റവുപോയാൽ വിഷമാണെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. അരണയുടെ മൂക്ക് ചുകന്നിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഉറുമ്പും ചിതലുമാണ്. ഈ ആഹാരവും അന്വേഷിച്ചു സദാ തെണ്ടുന്നതു കാണും. വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നുവരാനും ഇതിന് മടിയില്ല. വീട് ഓലമേഞ്ഞതാണെങ്കിൽ അതിന്മേലും സക്കീറ് ചെയ്യുവല്ല തിന്നത്തക്ക ജന്തുക്കളും ഉണ്ടോ എന്നന്വേഷിക്കും. ചെമ്പോത്തുംകൂടി അരണയേ പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

പാമ്പനരണ:—ഒരടി നീളമുള്ള ഒരു നേരിയ പാമ്പിന്റെ രൂപം ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ. ആ പാമ്പിന്റെ കഴുത്തിന്റെ ഭാഗത്തും, മദ്ധ്യദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തും കുറുകിക്കിടക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്ന ചെറിയ കാലുകളും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുവിൻ. എന്നാൽ ആ ജന്തു ഒരു പാമ്പനരണയായി. ഇതിനു ദേഹത്തിന്മേൽ നെടുനീളെ കറുപ്പും വെള്ളപ്പും വരകൾ ഉണ്ട്. ഇതിനെ കാണുന്നതു ഇറാലി, സർഡീനിയ, സിസിലി മുതലായ ദിക്കുകളിലാണ്.

ആന്ത:—ചൈതന്യം ലേശമില്ലാത്ത ഒരുതരം ഓന്താണ് ആന്ത. സ്ഥൂലിച്ച ദേഹം ഒരു ചെറിയ വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിനു നിലത്തിരുപോലെ നീണ്ട നാവുണ്ട്. ഈ നാവ് അര അടി ദൂരെ ഇതിനു നീട്ടുവാൻ സാധിക്കും. ഈ നാവിന്റെ അറ്റം അസാരം പരന്നിട്ടും അതിന്മേൽ പശപോലെയുള്ള തുപ്പൽ പുരണ്ടി

ട്ടും കാണും. ഗതിവേഗതയില്ലാത്ത കുറവ് ആന്ത തന്റെ നാവുകൊണ്ടാണ് പരിഹരിക്കുന്നത്. തന്റെ അര അടി അകലെ, ആപത്തൊന്നുമില്ലെന്നു ആശ്വാദത്തോടെ അമരുന്ന വല്ല ഈച്ചയേയും കണ്ടാൽ, ആന്ത, അമ്പു പോലെ തന്റെ നാവൊന്നു നീട്ടുകയും അതിന്റെ അറ്റത്തിൽ പറ്റിപ്പോകുന്ന ഈച്ചയെ വായിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ വിരലുകൾ കൊമ്പും ചുള്ളിയും പിടിക്കുവാൻതക്കവണ്ണം രണ്ടു ഭാഗമായിട്ട് നില്ക്കും. ഈ വിശേഷവിധികൊണ്ടായിരിക്കും ആന്തകളെ നാൽക്കയ്യൻ ഓന്തെന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്. കണ്ണ് സ്ഥാപിതമായത് തിരിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു കോണിന്മേലാണ്. ഇതിനു കണ്ണ് ഇഷ്ടപ്രകാരം തിരിപ്പാൻ സാധിക്കും. ഒരു കണ്ണിനെ തിരായിട്ടും മറേക്കണ്ണ് പിടിക്കാനും ഇതിനു പ്രയാസം കാണുന്നില്ല. ഗതി വളരെ സാവധാനമായിട്ടാണ്. ഇടതിങ്ങിയ ഇലയുള്ള മരങ്ങളിന്മേൽ മാത്രമെ ആന്ത കേറിക്കൂടുകയുള്ളൂ. ഇത് സാധാരണ പച്ചനിറമാണെങ്കിലും, തല്ക്കാലം ഏതു ദിക്കിലിരിക്കുന്നുവോ, ആ ദിക്കിന്റെ നിറം അവലംബിപ്പാനുള്ള ശക്തി ഇതിനൊക്കെ കാണുന്നുണ്ട്. മസുകത്തിന്റെ പിന്നാലെ കാണുന്ന തോല്യയ്യും, വാൽകൊണ്ട് ചുള്ളികൾ ചുറഞ്ഞുപിടിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും ഇതിനെ ഒരു വല്ലാത്ത ജന്തുവാക്കുന്നുണ്ട്. ഇവറ്റ ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. ഇത് വശീകരണത്തിന്റെ ഒരു മരുന്നാണെന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള ചില അന്ധവിശ്വാസികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോരുന്നു.

പാറോന്ത് :— ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ

കാണുന്ന ഒരു ചെറിയ ഓന്താണ്. ഇതിന്റെ തൊണ്ടയിൽ ഒരു ചെറിയ തോൽവിശറി പൂട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു നീർത്തിയാൽ ഈ ചെറുപ്പക്കാരനു കുറെ ദൂരത്തോളം പറപ്പാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ചിറകു വിടർത്തിയാൽ സപ്പുത്തിന്റെ ഫണംപോലെ ഇരിക്കും. ഇത് പറക്കുന്നതു വളരെ കൌതുകകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ഒരേടത്തു പറന്നുവീണാൽ പൂട്ടിവെക്കുന്ന വിശറിച്ചിറകു നാവുപോലെ മുന്നോട്ടിടക്കിടെ ഉന്തുന്നതു കാണും. ഇതിന്റെ നിറം ഇത് സഹവസിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ തോൽപോലെയാണ്. പറക്കുന്ന പാമ്പുകളുണ്ടെന്ന് ഒരു വിശ്വാസം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പരത്തിയത് ഈ പാരോന്തുതന്നെയായിരിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

പാമ്പുകൾ.

ദീർഘകാലപരിണാമത്തിന്റെ ഫലമായി ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും എത്രയോ ഭേദിച്ചുപോയ ഒരു പ്രത്യേകതരം പല്ലികളാണ് പാമ്പുകൾ. ദേഹം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലുകളൊന്നുംതന്നെ സാധാരണ ഇവക്കു കാണുകയില്ല. താഴെ അണ്ണിയിലെ എല്ല് മേലെ അണ്ണിയിലെ എല്ലുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. ഈ ഒരു കാര്യംകൊണ്ട് വായ വേണ്ടുവോളം ഒരു തടസ്ഥവുമില്ലാതെ പിളർക്കാം. പാമ്പിനു കണ്ണിന്നിമ ഉണ്ടാകയില്ല. ചെവിയുടെ അടയാളമായി ഇവക്കു പുറമെ യാതൊരു ദ്വാരവും കാണുന്നില്ല. ഈ സംഗതികൊണ്ടായിരിക്കും പാമ്പിനു

ചെവിയും കണ്ണും ഒന്നാണെന്നു നമ്മുടെ പുരാതനന്മാർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നത്. മിക്ക പാമ്പിനേറയും ഉദരം, കരണ്ടുതിന്നുപോലെ ഇരിക്കും. ഇങ്ങിനെ കരണ്ടുകാണുന്നതുകൊണ്ട്, ഉദരം, അനേകം പട്ടകൾ പടത്തിവെച്ചപോലെ തോന്നും. പാമ്പുകൾക്കു കണ്ണാടിപോലെ മിനുസമായ ദിക്കുകളിൽകൂടെ ഇഴഞ്ഞുനടക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. വിഷമില്ലാത്ത പാമ്പുകൾക്കു മേൽഭാഗം രണ്ടുവരിയും പോടെ ഒരു വരിയും പല്ലുകൾ ഉണ്ടാകും. വിഷപ്പാമ്പിനേറ വിഷപ്പല്ല് നില്ക്കുന്നതു മേലെ അണ്ണിയുടെ മുൻഭാഗത്താണ്. വിഷപ്പല്ല് ആകൃതിയിൽ, അന്തർഭാഗം, ഓടപോലെ കുഴലായിട്ടോ, അല്ല കുഴലാകാതെ ചാലുപോലെ നെടുനീളെ കുഴിഞ്ഞതോ ആയിരിക്കും. കുഴലായ പല്ലുകളുടെ കുഴൽ, പല്ലിനേറ അഗ്രത്തിൽനിന്നു കുറെ മീതെ ദ്വാരമായ നിലയിൽ വന്നിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അഗ്രം എപ്പോഴും മൂർച്ചയുള്ളതും, അതു മാംസത്തിൽ ആഴുമ്പോൾ മീതേയുള്ള ദ്വാരത്തിൽകൂടെ വിഷം മുറിയിൽ വ്യാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചാലുപോലെയുള്ള പല്ലുള്ളവറ്റയുടെ പല്ലുകൊണ്ട് ഒന്നു വാങ്ങിപോയാൽ മതി. വിഷം ചാലിൽകൂടെ ഒഴുകി മുറിയിൽ വ്യാപിക്കാതിരിക്കില്ല. പക്ഷെ കുഴൽപ്രായത്തിലുള്ളവറ്റയുടെ പല്ലുകൊണ്ട് വാങ്ങിപോയാൽ വിഷം ലേശം മുറിയിൽ എത്തുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിഷം പുറത്തേക്കൊലിക്കുന്ന ദ്വാരം അഗ്രത്തിൽനിന്നു അസാരം മീതേയായിരിക്കകൊണ്ടാണ്. പാമ്പിനേറ ഒരു ശ്വാസകോശം മറ്റതിനേക്കാൾ എപ്പോഴും വലുതായിരിക്കും. പാമ്പുകൾക്ക് അനേകക്ഷണം

മൂർഖൻകല്ലുകളും ഓരോ കഷണത്തിൽ ഓരോ ജോഡ് വാരിയെല്ലുകളും ഉണ്ട്. വാരിയെല്ലുകൾ ഓരോ ഭാഗത്തേതും മുൻ ചൂണ്ടുവന്നു യോജിക്കുന്നില്ല. ഓരോന്നിന്റേയും അറ്റം ഉദരചർമ്മത്തോടുന്തിനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട്, പരുപരുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഊന്നിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇവ ക്ഷണം ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഊന്നുവാനുള്ള സൌകര്യംകൊണ്ട് കല്ലുകൾനിറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടെ ഇതിന്നു് അനായാസേന പോകാം. മിനുസമുള്ള നിരത്തുവഴിയിൽക്കൂടെ എത്രയോ പ്രയാസപ്പെട്ട് മാത്രമെ ഇതിന്നിഴയുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് പാമ്പു കടിപ്പാൻതക്കവണ്ണം ഒരുവന്റെ പിന്നാലെ ഓടുമ്പോൾ അവൻ പാട്ടുള്ളേടത്തോളം മിനുസമുള്ള ദിക്ക് ലാക്കാക്കീട്ടാണ് ഓടേണ്ടതു്. അവൻ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും ഒരിക്കലും പായരുതു്. തിരിയുവാനും മറിയുവാനും പാമ്പിനെപ്പോലെ മനുഷ്യർക്ക് എളുപ്പം കഴികയില്ല. പാമ്പുകളുടെ ഭക്ഷണം മുട്ടയും ജീവനുള്ള ജന്തുക്കളുമാണ്. ഈ പദാർത്ഥങ്ങൾ വിഴുങ്ങാനല്ലാതെ കടിച്ചുതിന്നുവാൻ സാധിക്കയില്ല. പാമ്പിന്റെ രണ്ടിതളുള്ള നാവ് കൂഴൽപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരുറയിൽ വലിച്ചുകളവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും കൂടക്കുടെ പുറത്തുതള്ളുന്നതു് അതു സ്വേച്ഛാനുസാരമായി ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയോ എന്നതോന്നും. തവളകളും, എലികളും, ഓന്തുകളും, സർപ്പവർഗ്ഗക്കാർ തന്നെയും പാമ്പുകളുടെ പ്രധാനാഹാരമായ് ഭവിക്കുന്നു. വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് വളരെനേരം പാമ്പാലും തവളകൾ പാമ്പിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു പിടയുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ചില പാമ്പുകൾ ഇര വിഴുങ്ങുമുമ്പെ അതിനെ വിഷമേ
ല്പിച്ചു കൊല്ലുകയോ, അല്ല ശരീരംകൊണ്ടു ബലമായി ചു
റഞ്ഞു അതിനെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു കൊല്ലുകയൊ ചെയ്യുന്നു.
ആഹാരം കൂടക്കൂടെ വേണമെന്നു പാമ്പിനു യാതൊരു
പിടിത്തവുമില്ല. ഒന്നിനു ഒരു കൊല്ലം മൂന്നു തവളകളെ
കിട്ടിയാൽ സുഭിക്ഷമായ്പോയി. ഒരു കൊല്ലത്തിലും അധി
കകാലം തീനും വെള്ളവും തൊടാതെ ജീവിച്ചുപോന്ന പാ
മ്പുകളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ കഴിവുള്ളപ്പോൾ പാമ്പുകൾ
ധാരാളം വെള്ളംകുടിക്കും. തീൻകഴിഞ്ഞ ഉടനെ മഴക്കം
പിടിച്ചപോലെ എവിടെയെങ്കിലും ചെന്നുകിടക്കും. ഈ
അവസരത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചാൽതന്നെ ഇതു കൂട്ടാക്കുകയി
ല്ല. കരുടൻപാമ്പുകൾ ജീവദശ കഴിക്കുന്നതു നിലത്തിര
കളെപോലെയാണ്. പാമ്പുകൾക്കു ഇന്നേടത്തെ പാത്തു
കൂട്ടു എന്നൊന്നുമില്ല. ചിലതു ശുദ്ധജലത്തിലും ചിലതു
കടലിലും, മറ്റുചിലതു മരങ്ങളിന്മേലും അനേകങ്ങൾ
മടകളിലും അധിവസിക്കുന്നു. ചിലതു കല്ലിന്റെ മേൽട്ടി
ൽ, പഴയവീടുകളിൽ എന്നുവേണ്ട മിക്കസ്ഥലത്തും പാ
മ്പുകളെ കണ്ടും. പാമ്പുകളിൽ മിക്കജാതികളും മുട്ടയിടു
കയാണ് ചെയ്യുന്നതു. മണ്ഡലികളിൽ ചിലതു മാത്രമേ
പ്രസവിക്കുകയുള്ളു. പാമ്പു മുട്ടയും കാത്തിരിക്കുമെങ്കിലും
പൊരുത്തിനു കിടക്കാറില്ല. മുട്ടയിടുന്നകാലങ്ങളിൽ സ
പ്പുകൾ അപായികളാണ്. ഈറ്റ് സമ്പു വളരെ അക
ലെ കടന്നുപോകുന്നവരെകൂടി കടിച്ചുകൊന്നതായറിവാ
യിട്ടുണ്ടു. പെരുമ്പാമ്പുകൾ തങ്ങളുടെ മുട്ട ദേഹത്തിന്റെ
ചുറകളുടെ ഉള്ളിലാക്കി മേൽഭാഗം തലകൊണ്ടു മൂടി പൊ

രുത്തിനു കിടക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ കാലത്ത് അതിന്റെ ശരീരത്തിൽ അല്പം ഉഷ്ണം ഉണ്ടായിവരാറുണ്ടെന്നും കേൾക്കുന്നു. ഇനി പാമ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള അബദ്ധവിവരണങ്ങളും അസത്യകഥകളും, അസംബന്ധപ്രലാപങ്ങളും കേൾക്കാനിഷ്ടമുള്ളവർ, ഋഷിപ്രോക്തങ്ങളാണെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ ആദരിച്ചുവരുന്ന ജ്യോൽസ്നിക മുതലായ, ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി.

കുരുടൻ പാമ്പുകൾ:— ഇവറ്റ എത്രയോചെറുതും കാഴ്ചയിൽ നിലത്തിരപോലെ ഇരിക്കുന്നതും ആയ ഒരുതരം പാമ്പുകളാണ്. ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ആകപ്പാടെ തുളകൾ നിറഞ്ഞതാണെന്നു കാണും. ചിലതിന്മേൽ ചില പുള്ളികളും കാണും. ചിലതിന്റെ ദേഹത്തിനു നൈപുരണ്ടിയപോലെ ഒരുതരം ഉളിച്ചൽ ഉണ്ടാകും. ഇവ പാക്കുന്നത് നിലത്തിരകളുടെ മാതിരിതന്നെ ഓരോ ചെറിയ തുളകളിലാണ്. പകൽ ഇവറ്റയെ ഒരിക്കലും പുറമേ കാണുകയില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു പഴയ തെങ്ങിന്റെ കുറ്റി വിറകിനായി വെട്ടിക്കീറുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു രണ്ട് കുരുടൻ പാമ്പുകൾ പുറത്തുചാടി. അവ വളരെ ജാഗ്രതയോടെ ഇഴഞ്ഞുനടന്നിരുന്നു. ഇതിന്റെ വായയുടെ കീഴ് മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്തല്ല. അസാരം പിന്നോട്ടാണ്. ഒന്നിനും പല്ലുകളില്ല. എന്നാൽ കാലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് (കാലുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഇന്നവിടെ ആയിരിക്കണം എന്നു ഊഹിക്കാവുന്ന ദിക്കിൽ) തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളായ

അസ്ഥികൾ കിടപ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കുരുടൻപാമ്പി
ന്റെ അനേക നൂറാണ്ട് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പൂർവ്വന്മാർ ര
ണ്ടു ചെറിയ കാലുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന് ഊഹി
ക്കാൻ വഴികാണുന്നുണ്ട്. കുരുടൻ പാമ്പുകളിൽ ഒരു ജാ
തിക്കും പല്ലുകൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ഈ പാമ്പുകൾ ഉഷ്ണമേ
ഖലയിൽ മാത്രമേ അധിവസിച്ചുകാണുന്നുള്ളൂ. മലയാള
ത്തിൽ ഇതു എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിലും രാത്രിമാത്രം
തെണ്ടുന്ന ജന്തുക്കളാകകൊണ്ടു ഇതിനെ കൂടക്കൂടെ ആരും
കണ്ടു എന്നു വരില്ല. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ ഒരുമാതിരി നീ
ണ്ടിട്ടാണ്. അധികമായി മുട്ടയിടുന്ന കൂട്ടരേയും ഈ വംശ
ക്കാരുടെ ഇടയിൽ കാണാറില്ല. ഇവ തിന്നുന്നത് പഴുതാ
രകളേയും ഉരുമ്പുകളേയും മറ്റുമാണ്. ചില ചെറിയ ഷ
ഡ്പദങ്ങളുടെ പുഴുക്കളേയും ഇവ തിന്നുമെന്നു വിശ്വസി
ക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഇവയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി
ഒരു പൂർണ്ണമായ അറിവ് ഇതുവരെ ആർക്കും കിട്ടീട്ടില്ല. ഇ
വറ്റയെ വല്ലപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടാനിടയുണ്ടാകുന്ന നമ്മുടെ
വായനക്കാർ തങ്ങൾക്കറിവായ സംഗതികൾ അപ്പപ്പോ
ൾ രേഖപ്പെടുത്തി പത്രങ്ങളിൽ അയക്കുന്നത് വലിയ ഉ
പകാരമായിരിക്കും. ഇവറ്റക്ക് വിഷമുണ്ടെന്നു നാട്ടുകാർ
കരുതുന്നത് തീർച്ചയും അബദ്ധമാണ്.

പെരുമ്പാമ്പുകൾ:—പാമ്പുവംശത്തിൽവെച്ചു ഏ
റ്റവും വലിപ്പമുള്ള പാമ്പുകളേ ഈ ജാതിയിലാണ് കാ
ണുന്നത്. പല്ലുകൾ വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും ഒന്നിനും വി
ഷമുണ്ടാകയില്ല. ഇവറ്റയെ കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലും
ഇന്ത്യയിലും ഒരു ജാതിയേ അമേരിക്കയിലുമാണ്. കാലി

ന്റെ സ്ഥാനം ഇന്നതെന്ന് കുറിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ചില തിന്ന് അവിടെ ഓരോ വളഞ്ഞ നഖം പുറമേ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണും. ആഫ്രിക്കയിൽ 23 അടിയും ഇന്ത്യയിൽ മുപ്പതടിയും നീളമുള്ള പെരുമ്പാമ്പുകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാധാരണ കാണുന്ന പെരുമ്പാമ്പുകളൊക്കെ പത്തിരുപതടി നീളം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ മാംസപേശിക്ക് വളരെ ശക്തി ഉണ്ട്. നീളമുള്ള ആണിയും തറപ്പിച്ച വാരികയുംകൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ച ഒരു പെട്ടിയിൽ ഇട്ടിരുന്ന ഒന്നു തന്റെ മസ്തകംകൊണ്ട് തടിച്ച വാരി ഉന്തി മേലോട്ട് പൊക്കിയിരുന്നുപോലും. അപ്പോൾ അതു പൊക്കിയ വാരി അമത്തു അതിന്റെ തലപൊക്കാൻ സമ്മതിയാതെ അതിനെ അകത്തുതന്നെ വെപ്പാൻ ഒരുവന്റെ ശക്തിമുഴുവൻ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നുപോലും. ഒരു പെരുമ്പാമ്പു സാധാരണയായി ഒരു മനുഷ്യന്റെ തുടയോളം തടിയുള്ളതായിരിക്കകൊണ്ടു ഇതു ഒരു നിസ്സാരനായ ശത്രുവായിരിപ്പാനിടയില്ല. നായയേയും, ആട് മാൻ മുതലായ കൊമ്പുള്ള ജന്തുക്കളേയുംകൂടി പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ ഇവക്കു സാധിക്കും. വിഴുങ്ങുന്നത് ആദ്യം തലതുടങ്ങീട്ടാണെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനേ അല്ലാതേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗതിയിൽ എത്രയോ മന്ദന്മാരായ ഇവക്കു ഗതിവേഗതയുള്ള ജന്തുക്കളേ കിട്ടിപ്പോകുന്നതു എങ്ങിനേയെന്നു പലരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇവ ചിലപ്പോൾ ശരീരംകൊണ്ടു ഓരോ വലിയ കമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കയും അതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ജന്തുക്കളെ അമത്തിക്കളകയും

ചെയ്യുന്നു. ചിലേടത്ത് താഴത്തുവീണ ചക്രംപോലെ ശരീരം വളച്ചുപെക്കുന്നു. അതിലേ കടന്നുപോകുന്ന വല്ല മൃഗങ്ങളും അതിന്നുള്ളിൽ കാൽ വെച്ചുപോയാൽ അക്ഷണംതന്നെ അതിനെ ചുറ്റിഞ്ഞു ശ്വാസമില്ലാതാക്കുന്നു. വേറെ ചിലത് മരക്കൊമ്പുകളിൽ ഞാന്നിരിക്കുകയുംചോടേപോകുന്ന മനുഷ്യക്കുട്ടികളുടെമേൽ ചാടിവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പെരുമ്പാമ്പു പിടിച്ചിട്ട് ആടുകളും മാനുകളും ദിനസഞ്ചരത്തിൻ നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ ഓടിച്ചെന്നു അവറ്റയെ പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വായിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു തങ്ങളുടെ വായിലാക്കാനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നു. ഇവറ്റ മനുഷ്യരെ പിടിച്ചതായ സംഭവങ്ങളും അപ്പപ്പോൾ അറിവായിട്ടുണ്ട്. കുന്നിൻചെരുവിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ ഇടയിലൂടെ ഇറങ്ങാറുള്ള പന്നികളേയും കാത്തു ഒരുദിവസം പുലച്ചെ മൂന്നുമണിക്കു ഇടവക്കിന്നുള്ള തിണ്ടിന്മേൽ തോക്കുമായി കാത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ, സമീപമുള്ള ഒരു വലിയ പാറയുടെ വിടയിൽനിന്നു ഒരു പെരുമ്പാമ്പു ചാടി ഇവന്റെ തുട കടിച്ചതോട്ടുകൂടി പാമ്പും തോക്കും ശിക്കാറിയും ഒക്കപ്പാടെ ഇടയിൽ മറിഞ്ഞു കെട്ടിവീണു. കടിവിട്ടുപോയ പാമ്പു തല്ലാലുണ്ടായ ബഹളം കൊണ്ടുള്ള പരിഭ്രമം ഹേതുവായിട്ട് അവിടുന്നുപോയി. ശിക്കാറിക്കു ബോധംവന്നപ്പോൾ അവനു ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. പണിക്കരെക്കൊണ്ടു നോക്കിച്ചപ്പോൾ ഗ്രഹിക്കുന്നു ഉപദ്രവമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെയായിരിക്കണം എന്നു ശിക്കാറിക്കും തോന്നി. എന്തെന്നാൽ അവന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ഒരു നനഞ്ഞ കയർ ചുറ്റിച്ചുപോ

ലെ ഒരു സ്വപ്നംപോലെയുള്ള ഓർമ്മ അവന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദിവസം നാലഞ്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതേസ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ ഒരു നിർഭാഗ്യനായ നായ ഓരിയിടുന്നത് കേട്ടു. തോക്കും തൂട്ടുമായി അഞ്ചെട്ടാളുകൾചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, നായയെ പകുതി വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ ഒരു പെരുമ്പാമ്പിനെ കണ്ടതോടുകൂടി പണ്ടത്തെ ഗ്രഹണിക്കാരാണെന്ന് പരമാർത്ഥവും വ്യക്തമായി. ഇയ്യടെ ഇരുട്ടിയിൽനിന്നു കാട്ടിൽക്കൂടെ നാലഞ്ച് പെണ്ണുങ്ങൾ വിറകുംവെട്ടി മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവസാനം വരുന്നവളെ പെട്ടെന്നൊരു പെരുമ്പാമ്പ് കടുക്കി. അവളുംകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീകളും നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ചിലകുറച്ചിആണ്മാർ ഓടി എത്തി. അരിവാൾകൊണ്ട് പാമ്പിനെ നാലഞ്ചുവെട്ടുവെട്ടി സ്ത്രീയെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ഇര വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ പെരുമ്പാമ്പ് ജീവനില്ലാത്ത ഒരു മരക്ഷണംപോലെ കിടക്കും. അതിനെ എത്ര ഉപദ്രവിച്ചാലും ആ നിലയിൽ അതൊന്നും കണക്കുവെക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള സമയത്ത് അതിന്റെ ഉദരത്തിൽ കീറി ചില കാടന്മാർ നെയ്യാക്കെ കൂരസ്ഥമാക്കാറുണ്ടെന്ന് കേൾക്കുന്നു. പെരുമ്പാമ്പ് അടുത്തു വെള്ളംകിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമെ കൂടിയേറിപ്പാർക്കയുള്ളൂ. വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ നീന്തുന്നതിനും ഇതിന്ന് അശേഷം മടികാണുകയില്ല. ബേപ്പൂർപുഴയുടെ ഒരു തീരത്തു പാർത്തിരുന്ന ഒന്ന്, എല്ലാദിവസവും സന്ധ്യാസമയത്ത് പുഴയും നീന്തിക്കടന്നു മറേക്കരക്കു പോകാറുണ്ടെന്ന്, അതിന്റെ സമീപവാസിയായ ഒരു ജർമ്മൻപാതിരി പറഞ്ഞതായി ഏ

നിക്കോമ്മയുണ്ട്. മലയാളരാജ്യത്തു രണ്ടുതരം പെരുമ്പാമ്പുകളുണ്ട്. ചൊരതിനെ അണലി എന്നു പറയും. ഇതിന്റെ നിറം ഒരു സ്ലെയിറവർണ്ണത്തിൽ പൊളിനിറപടന്നപോലെ തോന്നുന്ന ചെള്ളപ്പടപ്പുകളാണ്. മറേറത് വളരെ വണ്ണംചെക്കുന്ന മലപ്പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിൽ ഭംഗിയുള്ള അനവധി ചെറിയ കള്ളികളും ഉണ്ടാകും. 1098 വൃശ്ചികം 15-ാംനു-ലെ മുസ്ലിംസഫകാരിയിൽ കേരളവാർത്തയിൽ ഒന്നു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്. "കുറെ അധികം കോഴികളെ വിഴുങ്ങുകയും ചില ആടുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട്, കൊച്ചിയിലെ ഒരു കൊങ്ങിണിയുടെ വീട്ടിനു സമീപം മുറിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു വലിയ മലമ്പാമ്പിനെ ഇയ്യടെ പിടിച്ചു കൂട്ടിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. പതിനെട്ടടി നീളമുള്ള ഈ മലമ്പാമ്പ് വീരാളിമന്ദൻ എന്ന ജാതിയിൽ പെട്ടതാണത്രെ". മരപ്പെരുമ്പാമ്പുകൾ പാർക്കുന്നത് മരങ്ങളിന്മേലാണ്. ഇവ സാധാരണ അഞ്ചടിമുതൽ ഏഴടിവരെ ദീർഘമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ദേഹത്തിന് ഒരുവക സ്ഥൂലത ഉണ്ടാകും. ഇവ കാട്ടുകോഴികളേയും കണ്ണിൽ കാണുന്ന മറെറ പക്ഷികളേയും പിടിച്ചുവിഴുങ്ങും. അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു വലിയ മലപ്പാമ്പ്, ആ രാജ്യക്കാർ "അനാക്കോണ്ടാ" എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഗാംഭീരനാണ്. പെരുമ്പാമ്പുകളിൽവെച്ച് ഏറെറവും വലിയത് അനാക്കോണ്ടയാണ്. ഇതിന്റെ പുറത്തു വലിയ കറുപ്പുപുള്ളികളും ഉണ്ട്. ഈ ജാതിയിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഓരോ പാമ്പിന്റെ നീളം 33 അടി ആകകൊണ്ട് നാല്പതടി ദീർഘമു

ള്ള അനാക്കോണ്ടകളേയും പരിശോധിച്ചാൽ കണ്ടുകിട്ടാ
തെ ഇരിക്കില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യ
മുണ്ടെങ്കിലും അനാക്കോണ്ട മിക്കസമയത്തും വെള്ളത്തി
ലാണ് കിടക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴ
ക്കിൽകൂടെ മരംപോലെ ഒഴുകിപ്പോകും. ചിലപ്പോൾ ഒഴു
ക്കില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ മുങ്ങി, തലമാത്രം വെള്ളത്തിൻ
മീതെ പൊന്തിച്ചുപിടിച്ചു നില്ക്കും. ഇങ്ങിനെ നിന്നിട്ടോ,
പാറമേൽ കിടന്നിട്ടോ, അല്ല കരക്കുകേറിപ്പോയ മരത്ത
ടിയിന്മേലോ, മണൽതിട്ടമേലോ കിടന്നിട്ടോ ഇര തന്റെ
ഇരക്കു കാത്തുനില്ക്കും. കരക്കുകേറിയാൽ മരത്തിന്മേൽ
കേറുമെന്നു മാത്രമല്ല പൂഴിസ്ഥലത്തുംകൂടി എത്തും. മര
ത്തിന്മേൽ കേറിയാൽ അതിന്റെ ചോടേകൂടെ പോകുന്ന
മൃഗങ്ങളുടെമേൽ ചാടിവീഴും. അനാക്കോണ്ട മനുഷ്യനേ
രെക്കൂടി പിടിച്ചുതിന്നാൻ ശങ്കിക്കാറില്ല. ഈ വലിയ
പാമ്പ് മുട്ടയിട്ടുന്നതിനുപകരം പ്രസവിക്കയാണ് ചെ
യ്യുന്നത്. പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വംശത്തിലുള്ള മറെറാരു
ജാതി ബോവാപെരുമ്പാമ്പാകുന്നു. ഇത് പന്ത്രണ്ടടി ദീ
ർഘംവെക്കും. ഈ ജാതിയുടെ അധിവാസസ്ഥലം തെക്കൻ
അമേരിക്കയാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ പലമാതി
രി പുള്ളികളും ചിത്രപ്പണികളും ഉണ്ടാകും. ഇത് സാധാ
രണയായി മരത്തിന്മേൽകേറി ചോടേപോകുന്ന ചെറുജ
ന്തുക്കളെ ചാടിപ്പിടിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവറ്റയാണ്. പ
ക്ഷികളും നായകളും വേറെ ചില ചെറുജന്തുക്കളും ഇവ
റ്റക്ക് ആഹാരമായിത്തീരുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ മാം
സം തിന്നും. മാംസം പല രോഗങ്ങൾക്കും ഒരു സിദ്ധൌ

ഷ്ധമെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. പെരുമ്പാമ്പിന്റെ നെ കുഷ്ഠരോഗത്തിനു കൈകണ്ട മരുന്നാണെന്ന് ഇന്നും ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്.

മൺമണ്ടലി:— (Sand snake) ഇതിന്റെ നിറം മണ്ണിന്റെ നിറംതന്നെയാണ്. ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യം തടിച്ചും വാലും തലയും നേരിയതും ഏകദേശം ഒരേവണ്ണത്തിലുള്ളവയുമായിരിക്കും. പാമ്പിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ഗന്ധവുമില്ലാത്ത നാട്ടുകാർ വിഷമില്ലാത്ത ഈ പാമ്പിനെ ഇരുതലമൂഞ്ചൻ എന്ന ഭയങ്കരനാമവും കൊടുത്തു ഇതിനെ കാണുമ്പോൾ പേടിച്ചു വിറക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ തോൽ ചെറിയ കല്ലാക്കരുമണികൾ നിരത്തിവെച്ചപോലെ മുഴകൾ നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. കോലമില്ലാത്ത ഈ സാധുപ്പാമ്പിനെ മലയാളത്തിൽ ചിലേടത്ത് എഴുത്താണിമൂഞ്ചനെന്നും വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. ഇത് രണ്ടുമൂന്നടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകയില്ല. ചുറുചുറുക്ക് ലേശമില്ലാതെ ജീവച്ഛവംപോലെ ഒരേടത്തു കിടക്കുന്നവനാണ് ഈ പാമ്പ്.

മണൽമണ്ടലി:— ഈ പാമ്പ് മൺമണ്ടലിയുമായി നിറംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു വിധത്തിലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നതല്ല. ഈ രണ്ട് പാമ്പുകളുടേയും വാൽ ലേശവുംകൂടി മുറിച്ചു, ആ ഭാഗം തലയെപ്പോലെ തടിയുള്ളതാക്കി പാമ്പാട്ടികൾ ഇരുതലമൂഞ്ചനാണെന്ന നാട്യത്തിന്മേൽ നാട്ടുകാരുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടാറുണ്ട്. ഒരു സ്ലെയിറ്റ് നിറത്തിന്മേൽ പൊളിനിരപോലെ(ചുണങ്ങ്) ചില പണികൾ ഈ പാമ്പിന്റെ നിറമാണെന്നു വി

ചാരിക്കാം. പാറകളുടെ അടിയിലും വിടകളിലും ഇവ ഇരക്കുവേണ്ടി പ്രവേശിക്കും. ചിലരിക്കുകാർ ഇതിനെ ചേനത്തണ്ടനെന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്.

വാലില്ലാപ്പാമ്പ്:—ദേഹം ഒരുഭാഗം മുറിച്ചുവച്ചതുപോലേ തോന്നും. ആ ഭാഗമാണ് വാൽ കാണേണ്ടുന്ന ഭാഗം. ഇത് മടയുണ്ടാക്കി അതിലാണ് പാർക്കുന്നത്. മരത്തടിയുടേയും കല്ലിന്റേയും ഉള്ളിൽ ചിലപ്പോൾ കണ്ടു എന്നുവരാം. സാധാരണ താമസിക്കുന്നതു് മലകളിന്മേലാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവൻ ഒരു പെരുപ്പക്കാരനാണ്. മിക്കതിന്റേയും നിറം ചോപ്പും മഞ്ഞയും ഇടകലർന്നുകൊണ്ടാണ്. ചിലതു ഉളിയുന്ന കാപ്പുനിറമാണ്.

നീർപാമ്പ്:—മലയാളത്തിലെ നീർപ്പാമ്പ് ഒരുമാതിരി മഞ്ഞനിറമാണ്. പകൽമുഴുവനും വെള്ളത്തിന്റെ ചോടേയുള്ള പടകളുടെ വിടകളിലോ തുളകളിലോ കേറി, തലമാത്രം വെള്ളത്തിന്റെമീതെ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ആളുകൾ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ചുകന്ന മൂക്കുള്ള ആ തലയും തുളയിൽ വലിച്ചുകളയും. ഉപദ്രവം നീങ്ങിയാൽ പിന്നെയും പണ്ടത്തെപ്പോലെ തലപൊക്കി നില്ക്കും. അങ്ങിനെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഇരയുടെ വിചാരംതന്നെ ഇവനെ പിടിപെടുന്നില്ല. സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ മെല്ലെ കരക്കു കേറിവരും. വടക്കേ മലയാളത്തിൽ ഇതിനെ നീക്കോലി എന്നു പറയും. നീളംകൊണ്ടു രണ്ടടിതികയുന്നതു വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. വയലുകളിലും ഇവയെ ധാരാളം കാണും. നീർക്കൊലി എന്ന പാമ്പ് നീക്കോലി വലുതായതാണെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു ശരിയല്ല. നീർക്കൊലി വേറേതന്നെ

ഒരുജാതി പാമ്പാകുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹം മഞ്ഞനിറത്തിൽ എത്രയോ പ്രകാശിച്ചകിടക്കുന്ന കറപ്പുകുത്തുകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ചെറുപ്രായത്തിൽ നീക്കോലിയുടെ മാതിരി ഇതും വെള്ളത്തിൽ കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടും. വലിപ്പം തികഞ്ഞാൽ ഇതു വെള്ളത്തിൽ പതിവായി ഇറങ്ങിനില്ക്കാറില്ല. എന്നാൽ വെള്ളമുള്ള ദിക്കിന്റെ സമീപത്തെങ്ങാനും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇതു രണ്ടടിയിൽ ജാസ്തി നീളംവെക്കും. ദേഹത്തിന്നു നല്ല വണ്ണമുണ്ടാകും. പ്രകൃതിയിൽ ഇതു മഹാ ക്രൂരനാണ്. ഇതിനെ ഒന്നും ദ്രോഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഇതിന്റെ അടുക്കലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന മനുഷ്യരേ ഇതു കടിച്ചുപറിച്ചതായി പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ ആ ഭാഗം വളരെ കടച്ചലെടുക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ തുപ്പലിന്നു അസാരം വിഷമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇതിനെ തൊട്ടാൽ കൈ വല്ലാതെ നാറും. തവളകളാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന ഭക്ഷണം. ഒരു ദിവസം ഇതു ഒരു സാമാന്യം വലിയ തവളയെ പിൻഭാഗം കടിച്ചിട്ടു വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. തവളയുടെ കണ്ണും തലയും മാത്രം ബാക്കിയായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ദ്രോഹിച്ചു തവളയെ ഒരു വിധേന പുറത്തു കക്കിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ ആ തവളക്കു ജീവനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ പാമ്പിന്നു ചെറുജന്തുക്കളെ കൊല്ലാൻ തക്ക വീര്യമുള്ള വിഷമുണ്ടെന്നു വരുന്നു.

ചേര— ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സാധാരണ കാണുന്ന ഒരു പാമ്പാകുന്നു. രാവും പകലും ഒരുപോലെ ഇ

രതെണ്ടി നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ കാണാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതു വളരെ നീളംവെക്കും. ആറടി ഒരു സാധാരണ ചേരയുടെ നീളമാണ്. ചേര നിറം കൊണ്ട് രണ്ടുമൂന്നു തരക്കാരായി പിരിയുന്നുണ്ട്. ഒന്നു ഇളംമഞ്ഞയും മറെറാന്നു ശുദ്ധമഞ്ഞയും മൂന്നാമതൊന്നു കറുപ്പുമായിരിക്കും. ചേരക്കു വിഷം കേവലം ഇല്ലെങ്കിലും സപ്പ്വിഷം ഏററാലുംകൂടി ചേര നാലഞ്ചുദിവസം ജീവിക്കും. ഇതു കണക്കിലേറെ കോപമുള്ള ഒരു പാമ്പാണ്. കോപിച്ചാൽ പുളയുകയോ കടിക്കുകയോ ചെയ്യും. ചേര പുളഞ്ഞാൽ അതിനെ മുറിച്ചെട്ടത്തല്ലാതെപിടിത്തം വിടുകയില്ലെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. ഇതു കിടന്നുവരാത്തടിക്കില്ലെന്നു പറയേണം. വീടുകളിലും, മേൽപുരയിലും അടുത്തും ഇവറാ പ്രവേശിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല എലികളെ അന്വേഷിച്ചാണ് ഇങ്ങിനെ വരുന്നത്. ഒരിക്കൽ പച്ചപ്പുകൾ ഒരു വീട്ടിന്റെ മേൽത്തട്ടിലുള്ള മുറിയിൽ ജനൽവഴിയായി ഒരു ചേരകടന്നു. കുട്ടികൾ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ഒരു ചുമരളമാരിയിൽ വെച്ചിരുന്ന സ്റ്റടികസാമാനങ്ങളുടേ ഇടയിൽചെന്നൊളിക്കാൻനോക്കി. ആ ശ്രമത്തിൽ അതു അനേകം സ്റ്റടികപാത്രങ്ങളെനിലത്തു് തള്ളിയിട്ടു ഉടച്ചു. അതിന്റെ കഥകഴിപ്പാൻ അത്യദ്ധ്വാനം വേണ്ടിവന്നു. ഇവറാ മരത്തിന്മേൽകേറി ചെറിയ പക്ഷികളെ പിടിക്കാനും ശ്രമിക്കും. ചിലസമയത്ത് ചാട്ടംപിഴച്ചിട്ടും സൂത്രം തെറിയിട്ടും ഇതു ഇടിയപ്പൊളിയെ ചുവട്ടിൽവീഴും. വീണാൽ വേദനതീർക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്നപോലെ,കുറെനേരം വീണേടത്തുതന്നെ കിടക്കും. ആ

ഒരങ്കിലും അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ ഓടിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഇതിന്നു ഒരുമാതിരി ശബ്ദം ജനിപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ചേരക്കു സാധനശക്തി വളരെ കുറയും. ഒരുദിവസം ഒരു വലിയ പാടത്തിൽനിന്നു നാലഞ്ചു കുട്ടികൾ ഇതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടി. ഇതു ആദ്യം ബാണംപോലെ ഓടിയെങ്കിലും രണ്ടുമിനുട്ടുകൊണ്ടു തളർന്നു, പിന്നെ കേവലം ഓടാൻ വയ്യാതായപ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ ചാടി ക്ഷീണംതീർക്കാൻ നോക്കി. അവിടുന്നു മഴപെയ്യുമ്പോലെ വീണ ഏറു സഹിയാതെ, തന്റെ മരണത്തിന്നുവേണ്ടി വീണ്ടും കരക്കുകേറിവന്നു. ചേരയെ സ്ഥലമാറ്റംചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്നു എന്തെന്നറിയാത്ത ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യം നേരിടുന്നു. കലക്ടർ ലോഗൻ സായ്പുവർകൾ നാലഞ്ചു ചേരയെ പിടിച്ചു ലക്ഷദ്വീപുകളിൽ ചിലതിൽ കൊണ്ടുയിളക്കി. അവിടെ എലികളുടെ ഉപദ്രവം സഹിക്കവയ്യാഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു ഇങ്ങിനേ ചെയ്തിരുന്നതു. തങ്ങളുടെ നാലുഭാഗവും തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണങ്ങൾ—ഗണപതിയുടെ അഥവാ മഹാമാരിയുടെ വാഹനങ്ങൾ പാഞ്ഞു കളിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടുംകൂടി ചേരകൾ ഒന്നും ശങ്കവെക്കാതെ അവിടേയും ഇവിടേയും ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ നടന്നു രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ ഒക്കെ മരിച്ചുപോയി. അല്ലെങ്കിലോ പാമ്പുകൾ എന്നുവെച്ചാൽ ഒരുകൊല്ലത്തോളം തീനും വെള്ളവുംകൂടാതെ ജീവിക്കുന്ന പുള്ളികളാണ്. കാക്കുന്ന പത്തുക്കളുടെ കാലിന്മൽ മുറിവുപുള്ളുണ്ടു മുലവായിലാക്കി ചേര പാൽ വലിച്ചുകുടിക്കുമെന്നു എന്നോടു പലരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പോരാഞ്ഞിട്ട് പത്തു

വിന്റെ മുകളിൽ വല്ലകൊണ്ട് വാന്ന അടയാളവുംകൂടി ചിലർ എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. ചിലതൊക്കെ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടെ വിശ്വസിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പടമുള്ള പാമ്പും ചേരയും പുഴപ്പിടിക്കുമെന്നു പലരും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ട് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ഇതിൽനിന്നും റൊമ്പം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. പടമുള്ള പാമ്പൊക്കെ ആണാണെന്നും ചേരകൾ അവറ്റയുടെ പെൺചിറന്നവർ മാത്രമാണെന്നും മറ്റുമാണ്. ഈ അബദ്ധവിശ്വാസങ്ങളേക്കാളും അബദ്ധം "മഞ്ഞച്ചേര മലന്നുകടിച്ചാൽ മലനാട്ടിലും മരുന്നില്ല" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലാണ്. ഗതികെട്ടാൽ ചേരപാമ്പുകളേക്കൂടി പിടിച്ചുതിന്നും. വിഷവാഹിയായ ഒരു പയ്യാനമണ്ഡലിയേ ഒരു പാടത്തിൽവെച്ചു ഒരു ചേര പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മരപ്പാമ്പ്:—ദേഹം വളരെ നേരിയതും നീണ്ടതുമാകുന്നു. കഴുത്തു വളരെ നേരിയതും അതിന്റെ മുന്നിൽ നില്ക്കുന്ന തല, പിൻഭാഗം നല്ല പരപ്പായിട്ടും മുൻഭാഗം കൂർത്തിട്ടുമായിരിക്കും. വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പിന്നാറും ഒരു നേരിയ നിലത്തിരയുടെ അത്ര വണ്ണമുണ്ടാകയില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറി ഓരോ കൊമ്പിൽനിന്നു മറ്റൊരോ കൊമ്പിന്മേൽ ഇഴഞ്ഞുകേറുന്നതും, ചേടേമാത്രം ഒരു പിടിത്തമുള്ള ദേഹം വടിപോലെ പിടിച്ച് എത്രയോ ഉയരത്തുള്ള മറ്റൊരു ചുള്ളിചെന്നു തൊടുന്നതും കാണുമ്പോൾ, അതിന്റെ ഭംഗിയും സാമർത്ഥ്യവും എളുപ്പരീതിയും ആരേയും വിസ്മയപ്പെടുത്തും. രണ്ടു ജാതിയുണ്ടെങ്കി

ലും നിറംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ഇവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നില്ല. ഒന്നിന്റെ ദേഹം മാവിൻതിരുള്ളിന്റെ ഇളമ്നീലനിറമാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തു നെടുനീളെ ഓരോ വെള്ളവരയുമുണ്ട്. ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നതു കരുമുളകുവള്ളി പടർന്നുപിടിച്ച മരങ്ങളിന്മേലാണ്. ഇതിന് ചില മനുഷ്യന്മാരെപ്പോലെ ക്ഷണം ദ്വേഷ്യംപിടിക്കും. ഒന്നിനെ ഞാൻ എറിഞ്ഞു ദ്രോഹിച്ചപ്പോൾ അതു മരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിൽ പോയിനിന്നു. അവിടെ നിന്നപ്പോഴും ഞാൻ എറിയുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഏറ് അതിന്റെ സമീപമൊന്നും തട്ടാതെ പോയിട്ടുകൂടി ആ ക്രുദ്ധൻ അവിടുന്ന് എന്റെ നേരെ ഒരു ചാട്ടംചാടി. ഞാൻ നിന്നേടത്തിൽ നിന്നു നീങ്ങിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് എന്റെ തലമേൽ വീഴുമായിരുന്നു. പക്ഷെ വിധി വേറെയായിപ്പോയി. അവന്റെ തലമേൽ എന്റെ വടിവീണു, കോപം ആ പല്ലുരമാണെന്നു പരമാർത്ഥം തന്റെ മരണത്തോടുകൂടി അവൻ പഠിച്ചു. മറ്റൊന്നിന്റെ നിറം തിളങ്ങുന്ന പച്ചയാണ്. ഇതിനു പച്ചപ്പാമ്പ്, പച്ചോലപ്പാമ്പ്, പച്ചെളിപ്പാമ്പ് ഇങ്ങിനെ പല പേരും നടപ്പുണ്ട്. ആളെ കണ്ടാൽ ബഹുസുന്ദരനാണ്. ഇലകളും നിറഞ്ഞ മരങ്ങളേക്കാളും ഇതിനിഷ്ടം വലിയ കൈതക്കാടുകളാണ്. നിലത്തോ മാറാ ഇറങ്ങിയാൽ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ തല പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഇളക്കിത്തുടങ്ങും. ഓന്താണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. ഒരിക്കൽ ഒരു വേലിമേൽനിന്ന് ഇതുതന്നേക്കാൾ വണ്ണമുള്ള ഓരോന്നിനെ പിടിച്ചുവിഴുങ്ങി.

അനങ്ങാൻ വയ്യാതെ കിടന്ന ആ പാമ്പിനെ ഞാൻ മി
റത്തുകൊണ്ടുവന്നു. ഒരു കൊള്ളികൊണ്ട് കഴുത്തിന്നമ
ത്തപ്പോൾ അതു വായ പാട്ടുള്ളടത്തോളം പൊളിച്ചു.
ഞാൻ ഒരുനുള്ള് പൊടി അതിന്റെ വായയിൽ ഇട്ടു. അ
തിന്റെ ദേഹം അക്ഷണംതന്നെ ഒന്ന് ആകപ്പാടെ വിറ
ച്ച് അതു ചത്തുപോകയുംചെയ്തു. പൊടി ഇത്ര വിഷ
വാഹിയാണെന്ന് ഞാനറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ അന്നുത
ന്നെ പൊടിവലി വിട്ടു.

പൂമ്പാമ്പ്:— കഴുത്തിൽനിന്നു പരന്ന തല വ
ളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നതു കാണും. നിറം ഒരു മാ
തിരി കരിമ്മഞ്ഞയാണ്. അതിന്മേൽ കറുപ്പുവരകളും പു
ള്ളികളും ഉണ്ട്. ഇതു പാറകളുള്ള ട്രാൻസ്വാൾ സ്ഥലങ്ങളിൽ
പാർക്കുന്നു. ഈ മാതിരി ദിക്കു തിരഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതു ത
ങ്ങളുടെ ആഹാരസമ്പാദനസൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി മാ
ത്രമാണ്. ഇതിന്നു മാറു പാമ്പുകളെപ്പോലെ വാലുള്ള
എലികളേയും വാലില്ലാത്ത തവളകളേയും ഒന്നും വേണ്ട.
ഇതിന്നു പല്ലികളെയാണ് വളരെ പഥ്യം. ആഫ്രിക്കാ
രാജ്യത്തും ഈ ജാതി പാമ്പിനെ കാണും. ഈ പാമ്പിന്നു
നല്ല വിഷമുണ്ട്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റ ഒരു പല്ലി ഒന്നര
മിനുട്ടിന്നുള്ളിൽ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

പവിഴപ്പാമ്പ്:— (The Cural Snake)
ഇതു കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള പാമ്പാണ്. തെക്കൻ
ആഫ്രിക്കയിലും തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും ഇത് അധി
വസിക്കുന്നു. ദേഹം ഉരുണ്ടുനീണ്ടിട്ടാണ്. കഴുത്തും തല
യുമായി വലിപ്പത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണുകയില്ല. വാൽ

നീളംകുറവാണ്. ഈ പാമ്പ് രണ്ടുരണ്ടര അടി നീളം ഉണ്ടാകും. ദേഹം മുഴുവനും ചുകപ്പും കറുപ്പും പട്ടകൾ ഇട്ട പോലെ തോന്നും. ഒരിഞ്ച് നീളമുള്ള ചുകപ്പുപട്ടയുടെ പകുതി വീതി മാത്രമെ കറുപ്പുപട്ടകൾക്കുണ്ടാകയുള്ളു. ഇതും ഒരു വിഷമുള്ള പാമ്പാകുന്നു. സാധാരണ ഇതിനെ കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളു. ഇവയുടെ ആഹാരം പലതുമായിരിക്കും. ഷഡംപാദങ്ങളേയും, പഴുതാരകളേയും പല്ലികളേയും മറ്റു പാമ്പുകളെത്തന്നെയും ഇവറ്റ തിന്നും.

വെള്ളിക്കെട്ടൻ:—(Thrait)ഇതിന്നു വളപ്പാമ്പെന്നും വളേരിപ്പാനെന്നും വേറെ പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഈ ഒരു ജാതിയിൽ അനേകതരം പാമ്പുകൾ ഉണ്ട്. മിക്കതിന്നും ഉളിയുന്ന കറുപ്പുനിറത്തിൽ ഉള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ ഒറ്റയോ ഇരട്ടയോ ആയ നേരിയ വരകൾ വിലങ്ങനെ കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കാണുന്നത് ഇരട്ടവരയന്മാരെയാണ്. ഓരോ വെളുത്ത വര അടുത്തടുത്തു പടത്തിവെച്ച വെള്ളക്കുത്തുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ജാതി പാമ്പ് വളരെ വിഷമുള്ളവയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടായിക്കേൾക്കുന്ന വിഷം തീണ്ടിമരണം മിക്കവാറും ഇതിനേക്കൊണ്ടും നേരിടുന്നതാണ്. ഇതിന്നു മനുഷ്യർ അധിവസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ കടന്നുകൂടാൻ ലേശം മടികാണുന്നില്ല. മേല്പുരയിന്മേലും അട്ടത്തിന്മേലും ഇത് എത്തുമെന്നു മാത്രമല്ല അവിടെ മുട്ടയിട്ട് കുട്ടി പിരിക്കാൻകൂടി ഈ സാഹസിക്കു മടിയില്ല. പണ്ടുള്ള കാരണവന്മാർ വീടുപണിതിട്ടത് ഇവന്റെ

സൌകര്യവും നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ടാണെന്ന് തോന്നും. വാതിലിന്റെ പേരെ മീതെ വിസ്തരമുള്ള ദ്വാരസ്ഥലങ്ങളും, വളകളും, തുലാങ്ങളിൽ വെക്കുന്ന ഒഴിയുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള ചോരങ്ങളും, ഇരുട് പിടിച്ച നട്ടുമുറികളും, നിലയറകളും, ഇതൊക്കെ വീട്ടുകാക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതിലും നന്നായി വളേരിപ്പാന്റെ വംശക്കാക്ക് ഉപകാരമായിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെ അനേകം ആളുകൾക്ക് അപായം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. വാതിടാത്ത മുറിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ, മേൽപ്പുരയിൽനിന്നു ചോടെ കിടക്കുന്നവരുടെ മീതേവീഴുന്ന വളേരിപ്പാൻ കടിച്ചിട്ടും വളരേപേർ നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉറിയിൽവെച്ച കലത്തിലുംകൂടി ഈ വിദ്വാനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തെങ്ങിന്നു കെട്ടിയ പൊത്തൻതൊട്ടപ്പോൾ, അതിന്റെ ഉള്ളിൽചെന്നു കൂടിയ ഒന്നിന്റെ കടിയേറ്റിട്ട് ഒരുവൻ മരിച്ചത് എന്റെ അറിവിൽപെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭയങ്കരൻ മൂന്നുമൂന്നര അടി നീളംവെക്കും. മാറ പാമ്പുകൾക്ക് സാധിക്കാത്ത ചില കസത്തുകളും ഇവന്നു ശീലമുണ്ട്. ഒരു കുമ്മായമിട്ട ചുമരിന്മേൽ, നിലത്തിൽനിന്നു നാലരഅടി മീതേ ഇവൻ പഠറിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്നു. ഇവന്റെ ഒരു ചിത്രം വരച്ചുവെച്ചതാണെന്ന് ആദ്യം കണ്ട ആൾക്ക് തോന്നിപ്പോയി. ചാരുകസേലമേൽ കിടന്നു തന്റെ മുറിയിൽനിന്നു രാത്രി വായിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ അതിന്റെ കയ്യിന്മേൽകൂടി കേറിവരുന്ന ഒരു വളേരിപ്പാനേ ചുമരിന്മേൽപിണനിഴൽകൊണ്ടു കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്തൊക്കെ സംഭവം ഉണ്ടാവാൻ മതിയായിരുന്നു എന്നു

ഊഹിക്കുവാനെ തരമുള്ളൂ. കോസടിയിൽ നിന്നെഴുന്നേ
റവും ചോറും ഉണ്ട് കിടന്നുറങ്ങാൻ മടങ്ങിവന്ന ആൾ,
തന്റെ വിരിപ്പിൽ സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന ഒരു
വളേരിപ്പാനേയായിരുന്നു കണ്ടത്. വളേരിപ്പാൻ മരത്തി
ന്മേലും കേറും. സ്വതവേ ഒരു ദ്രോഹിയല്ലെങ്കിലും തൊ
ട്ടാൽ കടിക്കുന്ന തരക്കാരനായിരിക്കകൊണ്ട് ഇവനേ വ
ളരേ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദേഹത്തിൽ കാണുന്ന വണ്ണ
പ്പണികൾകൊണ്ട് വളേരിപ്പാനേ ഒന്നിലേറെ തരങ്ങളാ
യി ഭാഗിക്കാം. 1. ദേഹത്തിന്മേൽ വിലങ്ങനെ ഓരോയോ
രോ വരകൾ മാത്രമുള്ള തരം. 2. ഇരട്ടവരകളുള്ള തരം.
3. വരക്കുപകരം, അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മുതുകിന്മേൽ
ഓരോ വെള്ളക്കുത്തുമാത്രമുള്ള തരം. 4. ദേഹത്തിന്മേൽ
യാതൊരു കുത്തും വരയുമില്ലാതെ വെറും കരിനിറത്തിൽ
ഉള്ള തരം. അവസാനം പറഞ്ഞതരം വളേരിപ്പാനെ ഞാൻ
മയ്യഴിയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വളേരിപ്പാനെപ്പോലെ വര
യുള്ള പാമ്പുകൾ മറവും പലതുണ്ടായിരിക്കകൊണ്ട് അ
വയിൽനിന്നു വളേരിപ്പാനെ കണ്ടറിയുന്നതു മനസ്സിലാ
ക്കേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ വിഷമില്ലാത്ത വളപ്പാമ്പു
കൾ കടിച്ചിട്ട് വളേരിപ്പാനാണെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ട് അനാ
വശ്യപരിഭ്രമത്തിന്നും ശങ്കക്കും അനേകംപേർ അടിമ
പ്പെട്ടുപോകുന്നത് കൂടാതെ, ക്ഷണം അഭയംപ്രാപിക്കുന്ന
വിഷഹാരികൾക്ക് അവർ അനാവശ്യവും അനർഹവുമാ
യ മാനവും കേളിയും സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്. വ
ളേരിപ്പാന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പടത്തിവെച്ചപോലെ
തോന്നുന്ന തൂലികൾ ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ മതി. മുതുകി

മേൽ, എന്നുവെച്ചാൽ, പുറത്തു ഒത്തനടുക്ക് കാണുന്ന തുള്ളികളും ബാക്കിഞ്ഞുള്ളികളെക്കാൾ വലിപ്പമേറിയതായിരിക്കും. ഇത് ഒരു തെറ്റാത്ത ലക്ഷണമാണ്. വരകൾ തുടങ്ങുന്നത് കഴുത്തിൽനിന്നു ചോടേയായിട്ടാണെങ്കിലും വാലിന്റെ അറ്റംവരെ വിലങ്ങനേയുള്ള വരകൾ കാണും. ബാക്കിയുള്ള വളപ്പാമ്പുകളുടെ വള വാൽതുടങ്ങുന്നദിക്കോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. വളേരിപ്പാനെ സപ്പം കടിച്ചാൽ അത് മരിച്ചുപോകുന്നില്ല. താനും ഒരു വിഷപ്പാമ്പായിരിക്കകൊണ്ടായിരിക്കും സപ്പവിഷം ഇതിന്നേശാത്തത്. ഒരു പൂണ്ണവലിപ്പമുള്ള വളേരിപ്പാന്റെ വിഷസ്സഞ്ചിയിൽ, എപ്പോഴും അഞ്ചാറാളുകളെ കൊല്ലാൻ മരിയായ വിഷം കിടപ്പുണ്ടാകും. ഇനി മറ്റൊരുതരം വളേരിപ്പാന്റെ ചരിത്രവും കൂടി അസാരം വിസ്തരിക്കാനുണ്ട്. ഇതിന്റെ മുതുകിന്മേൽ നെടുനീളെ കാണുന്ന തോൽ ഒരു ചെറിയ വരമ്പുപോലെ അസാരം പൊന്തിനില്ക്കും. പുറത്ത് ഒത്തനടുക്ക് ദേഹത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നെടുനീളെ ഒരു ഈള് വെച്ചപോലെയാണ് ഈ തോലിന്റെ നില്പ്. ദേഹം മുഴുവനും നീലയും മഞ്ഞയും പട്ടകൾകൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പൊട്ടുതാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മിക്കദിക്കിലും ഇതിനെ 'ശങ്കിനി' എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. ഇത് ആറടിയിലും ജാസ്തി നീളംവെക്കും. ഇതിന്റെ തല മറ്റു വളേരിപ്പാമ്പുകളുടെ തലയേക്കാൾ ചെറുതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് വിഷപ്പല്ലും നന്ന ചെറുതാണ്. ഇതു കടിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ചെറിയ വിഷപ്പല്ല്, മിക്കസമയത്തും വേണ്ടെടത്തോളം മാംസത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ വരിക

യാൽ, ഇതിന്റെ കടിയേറ്റവർ മിക്കവർക്കും ഒരു സമയം രക്ഷ പ്രാപിച്ചുപോകും എന്നു കരുതാം. ഈ ജാതി വളരിപ്പാൻ വീട്ടിൽ ഒരിക്കലും കേറിവരുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന ശങ്കിനികളുടെ പട്ടകളുടെ നിറം, മഞ്ഞക്കും നീലക്കും പകരം വെള്ളയും കറുപ്പുമാണ്. ഒരു വലിയ ശങ്കിനിയെ ഒരു പൊട്ടക്കിണറിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റു വളരിപ്പാൻമരെപ്പോലെ വിഷവീര്യമുള്ളവനാണെങ്കിലും ഇവനെക്കൊണ്ട് നേരിട്ടുന്ന അപായങ്ങൾ സംഖ്യകൊണ്ട് ചുരുക്കമാണ്. ഇവൻ കാഴ്ചക്ക് വളരെ ഭംഗിയുള്ള പാമ്പാണ്.

സാധാരണ സർപ്പം— (Cobra) ഇതൊക്കെ പടമുള്ള പാമ്പാണ്. വിഷവാഹികളാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. കഴുത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും കാണുന്ന കുറെവാരിയെല്ലുകൾ മറ്റുള്ള എല്ലുകളേക്കാൾ നീണ്ടു പിന്നോട്ട് ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ഇതു മുന്നോട്ടേക്കു നിവിർത്തുമ്പോൾ ഒരു ഇലപോലെ അതു പൊതിയപ്പെട്ട തോൽ വിടർന്നു നില്ക്കുന്നു. ഇതാണ് പടം. സിംഹത്തിനെ മൃഗങ്ങളുടെ രാജാവാക്കിയതുപോലെ സർപ്പത്തിനെ പാമ്പുകളുടെ രാജാവാക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സർപ്പം, പ്രകൃതിദേഹം മേലെ പൊന്തിച്ചു പടവും വിരുത്തി, ആടിക്കൊണ്ട് ഇടത്തും വലത്തും നോക്കുന്നതും, വളരെ നല്ലവണ്ണം ഞെളിയുന്നതും ഭയങ്കരമാകുംവണ്ണം ഊതുന്നതും ഒരു നല്ല കാഴ്ചയാണ്. കാണുമ്പോൾ ആരും ഒന്നു അഞ്ചിപ്പോകും. സർപ്പത്തെക്കണ്ടാൽ ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. ഒന്നാമത് സ

പ്പും ആളുകളെ കണ്ടാൽ മറ്റു പാമ്പുകളെപ്പോലെ അതി
ശീഘ്രമായി ഓടിപ്പോകുകയില്ല. പടത്തിനുള്ള തോൽ
ചുരുക്കുകൊണ്ടു കഴുത്തിനു തടികൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടു തലയും
കഴുത്തും വലിപ്പത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഒരേ പോലെ
യിരിക്കും. തുള്ളികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന പാലുക
ടെ നിറം ശുദ്ധ വെള്ളപ്പാ നല്ല മഞ്ഞയൊ ആയിരിക്കും.
അടിക്കഴുത്തിന്മേൽ കറുപ്പുവര ഉണ്ടാകും. ഇതൊക്കെ ആ
ലോചിച്ചാൽ സാമാന്യം ദൂരത്തിൽനിന്നതന്നെ സ്പ്പ
ത്തെ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കും. സപ്പം സാധാരണ ഇ
രതെണ്ടുന്നത് രാത്രിയാണെങ്കിലും പൊരതിമുട്ടിയാൽ പ
കൽ തെണ്ടിനടക്കുന്നതിനും ഒട്ടും മടിക്കയില്ല. സപ്പ
ങ്ങൾക്കു പലമാതിരി വണ്ണങ്ങൾ കാണും. വെള്ളനിറമു
യും സ്വർണ്ണനിറമായും നീലനിറമായും കരിനിറമായും പു
ളിങ്കുരുവിന്റെ നിറമായും സപ്പങ്ങൾ ഉണ്ട്. സപ്പങ്ങ
ളെ ധാരാളം കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ദുല്ലഭം ആഫ്രിക്ക
യിലുമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ബങ്കാളസംസ്ഥാനത്താണ് അ
ധികം കാണുന്നത്. നമ്മുടെ കേരളം നാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും
ഭ്രതങ്ങളെക്കൊണ്ടും കൂടികൊള്ളാൻ അസാദ്ധ്യമായ ദി
ക്കാണെന്നു പണ്ടുപണ്ടേ ശ്രുതിയുള്ളതാണ്. പാലക്കാ
ട്ടും കോഴിക്കോട്ടും അങ്ങോളൂരും ഇന്നും അനവധി പാമ്പു
കളെ കാണുന്നുണ്ട്. പൂഴിസ്ഥലത്തോടു ഒരു പ്രത്യേക
വാത്സല്യം ഉണ്ടോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. വിരംകൊ
ണ്ട് എത്ര വ്യത്യാസപ്പെട്ടവരായാലും വേണ്ടില്ല സകല
വും ഒരുപോലെ വിഷവാഹികളാണ്. മുട്ടയും കാത്തുകി
ടക്കുന്ന സപ്പങ്ങളല്ലാതെ അനാവശ്യമായി യാതൊന്നും

ആളുകളെ പാത്തുകടിക്കാ പതിവില്ല. മുട്ടയിടുന്നത് മാളത്തിലാണ്. മാളം കുഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ഞണ്ടുകളും എലികളുമാണ്. മുട്ട നീണ്ടും പതമുള്ള തോലോടുകൂടിയതുമാണ്. 21 മുട്ടയിടും. സപ്പ്ത്തിന്റെ സാധാരണ നീളം മൂന്നടിമുതൽ ആറടിവരെയാണെങ്കിലും എട്ടടിനീളമുള്ള കുറേമാത്രം ഇക്കൂട്ടരിൽ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ എട്ടടിമൂർഖൻ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്, കടിച്ചാൽ എട്ടടി നടക്കുംമുമ്പു മരണപ്പെടുത്തുന്ന പാമ്പുകളെപ്പറ്റി അല്ല. എട്ടടി നീളംവെക്കുന്ന പഠത്തെപ്പറ്റിയാണ്. പടത്തിന്മേൽ കാണുന്ന അടയാളങ്ങൾകൊണ്ട് സപ്പ്ങ്ങളെ പലതരക്കാരായി ഭാഗിക്കുന്നത്. ഈ അടയാളം ചിലതിന്നു മുരുക്കിയിട്ട 'ഹ' പോലെയും ചിലതിന്നു വൃത്തമായും ഇരിക്കും. ചിലതിന്നു പടത്തിന്മേൽ യാതൊരുഅടയാളവും കാണുകയില്ല. സപ്പ്ങ്ങൾ നിവസിക്കുവാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഇന്നതാണെന്നില്ല. വീടുകളുടെ തറക്കല്ലുകളിൽ ഉള്ള വിടകളിൽ, ചവിട്ടുകല്ലിന്മേൽ എന്നുവേണ്ട വീടുകളുടെ അകത്തുതന്നേയും ഇവറ്റ കടന്നുകൂടുന്നു. ഉടുപ്പുകൊണ്ടു നിറച്ച ഒരു തകരപ്പെട്ടി തുറന്നപ്പോൾ മന്നിനെ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കണ്ടിരുന്നു. പക്ഷികളേയും അന്വേഷിച്ചു മരങ്ങളിന്മേൽ കേറും. മരപ്പൊത്തുകൾ പാമ്പിടമാക്കി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. കോഴിക്കൂട്ടം പ്രാവിൻകൂട്ടം ഉള്ളടിക്കുകളിൽ ഇവറ്റ എത്താതിരിക്കില്ല. ചെറിയ കുഞ്ഞുകളേയും മുട്ടകളേയും കാംക്ഷിച്ചിട്ടാണ് ഈ വരവ്. ചിലസമയത്ത് കോഴിക്കൂടുതുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ പിടക്കോഴി മരിച്ചുകിടക്കുന്നതും അതിന്റെ സ

മീപത്തു് മൂന്നാമാൽ മുട്ട ഉദരത്തിൽനിന്നു മുഴച്ചുകാണുന്ന ഒരു സപ്പം കിടക്കുന്നതും കാണും. ഇരയും അന്വേഷിച്ചു നമ്മൾ ആലോചിക്കാത്ത ദിക്കുകളിൽകൂടി ഈ പാമ്പെത്തും. ഒരു പീഠത്തെങ്ങിന്റെ അഗ്രത്തിൽവെച്ചാണ് ഒന്ന് ഒരു തിയ്യനെ കൊത്തിക്കൊന്നത്. മറ്റൊരിക്കൽ ഒരു ചെക്കൻ കുഴങ്ങിന്മേൽ കേറി, കൃഷിക്കു ദ്രോഹികളായ എലികളുടെ കൂട്ടുകൾ വലിച്ചു ചോടെ തള്ളിയിടുമ്പോൾ, ഒന്നു വളരെ ഘനമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ചോടെ ഇട്ടു. അതു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, ഒന്നരണ്ടു പക്ഷിക്കുട്ടികളെ സാപ്പിട്ട് ഒരു സപ്പം സുഖമായതിൽ ചുരുണ്ടു കൂടിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു കുണ്ടുകുളത്തിൽനിന്നു കുളക്കോഴിയുടെ ശബ്ദം അസഹ്യമായി ഇടമുറിയാതെ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കുളത്തിന്റെ നടുക്കുണ്ടായിരുന്ന പുൽക്കൂട്ടത്തിൽസ്ഥാപിച്ച കുളക്കോഴിയുടെ കൂട്ടിൽകേറി ശകാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷികളെ ഒന്നും കൂട്ടാക്കാതെ ഒരു വലിയസപ്പം മുട്ടകളും വിഴുങ്ങി വെള്ളത്തിൽകൂടെ നീന്തി മടങ്ങിവരുന്നതുകണ്ടു. സപ്പം വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാനും മടിക്കാത്ത ജന്തുവാണെന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്ത ഞങ്ങൾ അതിനെ ഒരു ചേരയാണെന്നു കണക്കാക്കി. വെള്ളംവിട്ടു ഉടനെതന്നെ അതു സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മൊയിലാഞ്ചിമരത്തിന്മേൽ കേറി. അവിടുന്നു ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ അതിനെ വെടിവെച്ചു തള്ളിയിട്ട് എടുത്തു പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ് ആ പാമ്പ് ഒരു സപ്പമായിരുന്നു എന്ന വിവരം ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായത്. സപ്പം ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കുന്നത് തവളകളേയും എലിക

ളേയുമാണ്. പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളേയും പക്ഷിമുട്ടകളേയും ഇവ എത്രയെങ്കിലും തിന്നുകൊള്ളും. ഒന്നു ഒരു പൂച്ച കുട്ടിയേ വിഴുങ്ങിയതായി അറിവുണ്ട്. പാമ്പുകളേയും തരംതിന്നു കിട്ടിയാൽ സപ്പ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. ഒരിക്കൽ ഒരു വീട്ടിന്റെ നടയിൽ നെടുനീളേ കിടന്നിരുന്ന സപ്പ്ത്തെ അടിച്ചുകൊന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ഉദരത്തിൽ മറ്റൊരു പാമ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്ന പരമാർത്ഥം പുറത്തുവന്നു. ഒരു പയ്യാനമണ്ടെലിയെ വിഴുങ്ങുന്ന ഒരു സപ്പ്ത്തെ മതിരാശി കാഴ്ചബങ്കളാവിൽ നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു ഇടയിൽവെച്ചു ഒരു സപ്പ്ം (എട്ടടി ഉണ്ട്) ഒരു വലിയ ചേരയെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതുകണ്ടു. ചേരയുടെ വാൽ മാത്രമേ പുറമെ കാണാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനിടക്കു വീട്ടുകാർ ചിലരെത്തികുറെ ഊമ്പാരവും ലഹളയും ഉണ്ടാക്കി. ഉപദ്രവം കൊണ്ടോ എന്തോഎന്നറിഞ്ഞില്ല ആ വലിയസപ്പ്ം താൻവിഴുങ്ങിയ ഇരയെ ഉഴിഞ്ഞു പുറത്തിടാൻ തുടങ്ങി. അതിനും അധികനേരം വേണ്ടിവന്നു. ഒടുവിൽ മുഴുവൻ പുറത്തായപ്പോൾ ചേര ചത്തുപോയതായും അതിന്റെ ദേഹത്തിൽ അവിടവിടെ തോൽ പോയ്പ്പോയതായും കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ഉഴിഞ്ഞിട്ടതിൽപിന്നെ ഈ വലിയ സപ്പ്ം മുള വേലിയുടെ അരികെകൂടി എത്രയോ സാവധാനമായിഇഴയുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ പിന്നാലെ ഞങ്ങൾ അനേകം പേർ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആ വലിയ സപ്പ്ത്തിന്നു യാതൊരു ക്ഷീണവും കണ്ടിരുന്നില്ല ഇങ്ങിനെ ഒരു അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ആ വേലിയുടെ മേൽഭാഗത്തുകേ

റി, അതിൻകൂടെ നിശ്വാസം ഇഴഞ്ഞു, ഒരു മുക്കിൽ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന പറങ്കിമാവിന്മേൽ കേറി. അതിന്റെ ഉച്ച
ത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ ചുറഞ്ഞിരുന്നുകൊ
ണ്ട് ഫണം വിടത്തി ചുറമുള്ളവരെ നോക്കാൻതുടങ്ങി.
ഇവനെ വടിക്കഷണംകൊണ്ട് എറിഞ്ഞു തള്ളിയിട്ട
യമലോകത്തേക്കയപ്പാൻ, ആളുകളുടെ മൂഢവിശ്വാസം
കൊണ്ട് വളരെ അല്പാനം വേണ്ടിവന്നു. ഗതിവേഗത
യുള്ള ചേരയെ ഇതിന്നു പിടിപ്പാനെങ്ങിനെ സാധിച്ചു
എന്നു ഞാൻ വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. സപ്പം ഒരേടത്ത്
പാപ്പിടമുറപ്പിച്ചാൽ എവിടെയെല്ലാം തെണ്ടിനടന്നാലും
ഒടുവിൽ ആ സ്ഥാനത്ത് വന്നുചേരാതെ ഇരിക്കില്ല. ഒ
രു സപ്പം ഒരു വീട്ടിന്റെ തറയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുണ്ടാ
യിരുന്ന വിള്ളൽ തന്റെ പാപ്പിടമായുപയോഗിച്ചിരുന്നു.
ആ വീട്ടിലെ ഒരു കുട്ടി കോലായിൽ ഇരുന്നു കാൽ മിറ
ത്തേക്ക് നീട്ടി, കാലും ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നേരെ പി
ന്നിലെ വിള്ളലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സപ്പം ഇത് ഒരു ദ്രോ
ഹമെന്നു കരുതി, കണങ്കാലിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഒരു
കടികൊടുത്തു. കരിങ്ങാണി കുത്തിഎന്നു കുട്ടി നിലവിളി
ച്ചു. എന്നാൽ രക്തം അധികം ഒഴുകുന്നത് കണ്ടിട്ടു വീട്ട
ുക്കാർക്ക് സംശയം ജനിച്ചു. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തറ
യുടെ വിള്ളലിൽ ഒരു സപ്പത്തെക്കണ്ടു. സപ്പത്തെ കൊ
ല്ലുവാൻ മടിയുണ്ടായിരുന്ന വീട്ടുകാർ അതിനെ പിടിപ്പി
ച്ചു ഒരു പാത്രത്തിലാക്കി നാലുനാഴിക അകലെ ഉണ്ടായി
രുന്ന ഒരു കുന്നിന്മേൽ ഇളക്കി. അവിടുന്നുകൂടി ഇതു മട
ങ്ങിവരുമെന്ന ബോധം വീട്ടുകാക്കില്ലായിരുന്നു. ഒരു കൊ

ല്ലും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യത്തെ കുട്ടിയേപ്പോലെതന്നെ മറ്റൊരുകുട്ടിയും സംഗതിവശാൽ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നു. ആ കുട്ടിയും ഈ സപ്പ്ത്തിന്റെ കടിയേറ്റു മരിച്ചു. പിന്നെയും ഇതിനേ പണ്ടെപ്പോലെ നാട്ടുകടത്തി. പിറ്റെന്നു നോക്കുമ്പോൾ സപ്പ്ത്തെ ആ വിള്ളലിൽതന്നെ കണ്ടെത്തി. അതിനേ മാപ്പിളമാരെക്കൊണ്ടു ഒടുവിൽ തല്ലിക്കൊല്ലിക്കയാണ് ചെയ്തത്. സപ്പ് നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങും. മെരുങ്ങിയാൽതന്നെ ഇടക്കിടെ കടിപ്പാൻ നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് പാമ്പാട്ടികൾ മിക്കസമയത്തും ഇതിന്റെ വിഷപ്പല്ല് പറച്ചുകളയുന്നു. എന്നാൽ മിക്കതിനും രണ്ടാമതും വിഷപ്പല്ല് മുളച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ വിവരവുംകൂടി നിശ്ചയമില്ലാത്ത പാമ്പാട്ടികൾ അബദ്ധത്തിൽ ഇതിന്റെ കടിയേറ്റു മരിച്ചുപോകാറുണ്ട്. മെരുങ്ങിയ പാമ്പിനെക്കൊണ്ട് പാമ്പാട്ടികൾ ആളുകളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ട് വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചുകളയാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ തലേദിവസം രാത്രി ഒരു ധനികന്റെ വീട് നില്ക്കുന്ന പാമ്പത്തെവിടേയെങ്കിലും ഒരു സപ്പ്ത്തെ ഇളക്കിവിട്ടും. പിറ്റെന്നു എന്തും വിശ്വസിക്കുന്നവരായ വീട്ടുകാരോട് അവിടേ ഒരു പാമ്പുണ്ടെന്നും അതിനെ പിടിച്ചു സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്യാതെപോയാൽ അത്യാപത്തുകളുണ്ടാകുമെന്നും, ഇത്ര ഉറുപ്പികകിട്ടിയാൽ താൻ അതിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാമെന്നും പറയും. ഈ കെട്ടുകഥ കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ ചകിതന്മാരായിത്തീരുന്ന വീട്ടുകാർസകലത്തിനും വഴിപ്പെടുകയും പാമ്പാട്ടി പലേദിക്കിലുംപോയി തന്റെ കുഴലൂതി ഒരേടത്തിൽനിന്നു താനിളക്കിയ

പാമ്പിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ചില പ്പോൾ ഇങ്ങിനെ തിരുവാൻപോകുന്നത് ഒരു കമ്പിളി ചുമലിലിട്ടിട്ടാണ്. കമ്പിളിയുടെ മടക്കിൽ ഒരു പാമ്പിനെ അടക്കംചെയ്യിട്ടുണ്ടെന്ന വിവരം ശുദ്ധന്മാരായ നമ്മുടെ നാട്ടുകാക്കാക്ഷം ഉണ്ടാകയില്ല. പറമ്പിൽ ഒരേടത്ത് എത്തുമ്പോൾ (ഇതാ പാമ്പ്) എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് കമ്പിളി നിലത്തിടുന്നു. കമ്പിളി മെല്ലെ എടുക്കുമ്പോൾ പാമ്പ് അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കയുംചെയ്യും. കൊണ്ടുവന്ന ഉടനെ പല്ലില്ലാത്ത തന്റെ മെരുങ്ങിയ പാമ്പു കടിച്ചു എന്ന നാട്യത്തിന്മേൽ ഒരു സൂചികൊണ്ട് കുത്തി വിരലിന്മേൽ ചോരയൊലിക്കുന്ന ഒരു മുറി ഉണ്ടാക്കും. അപ്പോൾ അവന്റെ ചങ്ങാതിയായ പെരുങ്കള്ളൻ, വലിയ ഒരു ബഹളം ഉണ്ടാക്കി, അവന്റെ സഞ്ചിതുറന്നു, വിഷക്കല്ല് എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു സാധനം കയ്യിൽ എടുത്തുപിടിക്കുംമുമ്പെ കടിയേറ്റു എന്നു നടിച്ചവൻ ഒരു കള്ളബോധക്കേടുകൊണ്ട് കണ്ണുംപൂട്ടി മലന്നുവീഴും. കടിവായിൽ കല്ല് വെച്ചു പത്തുമിനിട്ട് കഴിയുമ്പോൾ കടിയേറ്റവൻ മെല്ലെ ബോധംവന്നപോലെ കണ്ണുതുറന്നു ക്രമേണ സകലം സുഖപ്പെട്ടുപോയപോലെ ചാടി എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. എന്തിനു പറയുന്നു ഇതൊക്കെ കണ്ടുനിന്നിരുന്ന നാട്ടുകാർ, തലയിൽ തലച്ചോറൊക്കെയും പെട്ടിയിൽ ഉറപ്പിക്കയുള്ള സാധുക്കൾ, ആ പാമ്പാട്ടിപ്പെരുങ്കള്ളൻ പറയുന്ന വിലയുംകൊടുത്തു വിഷക്കല്ലിന്റെ ഓരോകഷണം വാങ്ങി, തങ്ങളുടെ പെട്ടിയിൽ നിക്ഷേപംപോലെ കൊണ്ടുപോയ് സൂക്ഷിക്കുന്നു. കമ്പിളിയിൽ പാമ്പിനെ

ഇട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്ന കാര്യം എന്നോടാരും പറഞ്ഞുതന്നതല്ല. ഞാൻ യദൃച്ഛയാ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു സംഗതിയാണ്. ഒരുദിവസം വീട്ടിൽവെച്ച ഒരുപാമ്പിനെപിടിക്കുമെന്നു വീരവാദംപറഞ്ഞ ഒരു പാമ്പാട്ടി തൻറെകമ്പിളിയും മുമലിലിട്ട പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ,കമ്പിളിഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ കമ്പിളി ചെന്നുപിടിച്ചപ്പോൾ അതിൻറെ ഉള്ളിൽനിന്നു പിടയുന്ന പാമ്പിൻറെ ചലനം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ കമ്പിളി യലിച്ചു താഴത്തിട്ടപ്പോൾ അതിൽനിന്നു പാമ്പും പുറത്തുവന്നു. എന്തും വിശ്വസിക്കുന്ന നമ്മുടെ കൂട്ടരെ ആക്കാണ് പറഞ്ഞുകൂടാത്തത്. സപ്പത്തിൻറെ കടിയേല്ക്കുന്നത് മിക്കസമയത്തും സന്ധ്യക്കോ നന്നപുലർച്ചക്കോ ആയിരിക്കും. സന്ധ്യക്കു സപ്പങ്ങൾ ഇരതെണ്ടാൻ പുറപ്പെടുന്ന സമയവും നന്നപ്പുലർച്ചെ മടയിലേക്കുമടങ്ങിപ്പോകുന്ന സമയവുമാണ്. സന്ധ്യക്ക് ആളുകളുടെ ഗതാഗതം ഒടുങ്ങാഞ്ഞിട്ടും നന്നപ്പുലർച്ചേ അതു ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സപ്പവും മനുഷ്യനും വഴിക്കൽ കണ്ടുമുട്ടുകയും സപ്പത്തെ ചവിട്ടിപ്പോവാനിടവരികയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർ തെല്ലുകൂടി ശ്രദ്ധവെച്ചാൽ സപ്പത്തിനെക്കൊണ്ടുള്ള മരണത്തിൻറെ സംഖ്യ വളരെ കുറക്കാം. കുളിർകാലത്ത് സപ്പം മുട്ടയിടുന്ന സമയമായതുകൊണ്ട് രാത്രി വെളിച്ചംകൂടാതെ ഒരിക്കലും പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. ഒരൊറ്റ ഈറ്റ് പാമ്പ് അഞ്ചുപത്താളെ കടിച്ചുകൊന്നതായി കേൾവിയുണ്ട്. ഈ കാലത്ത് ഇവറ്റ ദ്രോഹിക്കാതെ ശ്രമ്മാ കടന്നുപോകുന്ന ആളുകളുടെ പിന്നാലെ

ഓടിച്ചെന്നു കടിക്കാനുംകൂടി മടിക്കില്ല. മഴക്കാലത്തും ആളുകൾ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇടവിടാതെ മഴപെയ്യുമ്പോൾ മഴവെള്ളംകൊണ്ടു മടകൾ നിറഞ്ഞുപോകുന്നതുകൊണ്ട് സപ്പ് വേലിമേലും മരങ്ങളിന്മേലും പറിക്കേറുന്നു. രണ്ടു ഭാഗത്തും വേലിയുള്ള ഇടക്കുവഴിയിൽകൂടെ വർഷകാലത്തു വഴിനടക്കാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. വേനല്ക്കാലത്ത് രാത്രിയായാൽ വെള്ളമുള്ള കുളത്തിന്റെ അടുത്തുപോവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. സപ്പ് വളരെ വെള്ളംവേണ്ടുന്ന ഒരു ജന്തുവായിരിക്കകൊണ്ടും സപ്പ്ത്തിന്റെ ആഹാരമായ തവള കുളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആ വക സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിവായി സപ്പുണ്ടാം എത്തുന്നതിൽ അത്ര ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ല. ചെമ്പോത്തും പരുന്തും മയിലും, കീരിയും, പൂച്ചയും സപ്പ്ത്തിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലാറുണ്ടെങ്കിലും സപ്പ്വിഷം ഏറ്റാൽ ഇവറ്റയൊക്കെ മരിച്ചുപോകുന്നു. തേള് സപ്പ്ത്തെ കണ്ടാൽ ഒരു ചെടിയിന്മേൽ കേറി ആ ചെടിയുടെ അഗ്രം ക്രമേണ വളച്ചു, സപ്പ്ത്തിനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ കുത്തിക്കൊല്ലുമെന്നു പറയുന്നതു നാട്ടുകാരുടെ അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റേയും അന്ധകാരത്തിന്റേയും ഉത്തമസാക്ഷിയാകുന്നു. സപ്പ്ത്തിന് അല്പംകാലംനില്ക്കുന്ന ഒരു പകയുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ വിശ്വസിക്കുമ്പോലെ ദീർഘകാലം നിലനില്ക്കുന്നതും ഒരിക്കലും മയഞ്ഞുപോകാത്തതും, ആളുകളെ കണ്ടറിഞ്ഞു കരുതിയിരിക്കുന്നതുമായ കഴുമ്പുക ഇല്ലെന്ന് എനിക്കു സത്യംചെയ്തു പറയാം. സപ്പ്ത്തിനു

കേവലം പകയില്ലെന്നു പറവാനും പാടില്ല. ഒരിക്കൽ സന്ധ്യാസമയത്ത് തന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഇടയിലേക്കുള്ള കോണിയിറങ്ങാൻ നോക്കുന്ന ഒരു തരുണൻ ഇടയിൽകണ്ട ഒരു വലിയ പാമ്പിനെ ചേരയാണെന്നു ശങ്കിച്ച് ഒരു വലിയ കല്ലുകൊണ്ട് നട്ടെല്ലോരേറ് കൊടുത്തു. പാമ്പ് കുറേനേരം പിടച്ച് ഒരു മടയിൽ ഇറങ്ങി. അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു തരുണൻ മടങ്ങി ഇടയിൽനിന്നു കോണികേറി നടയിൽ കാൽ വെച്ചപ്പോൾ ഒരു പാമ്പോടി വന്നു അവനെ കടിച്ചു. കടിയുടെ കടുപ്പംകൊണ്ട് പല്ലു ക്ഷണത്തിൽ ഊരാൻ കഴിയാതെവന്ന ആ പാമ്പിനേയും ഇഴച്ചുകൊണ്ട് തരുണൻ കോലായിൽ എത്തി. എന്നെ ഒരു ചേര കടിച്ചെന്നു പറഞ്ഞു. വീട്ടുകാർ ഓടിയെത്തി പാമ്പിനെത്തല്ലിക്കൊന്നപ്പോൾ അത് ഒരു സപ്പ്മാണെന്നും, അതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ കണ്ട പരുക്ക് ഇവന്റെ ഏറാണെന്നും കഥയെല്ലാം പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ മനസ്സിലായി. ആ സാധുത്തരുണൻ മരിച്ചു. മറെറാരിക്കൽ ഒരു ജട്ടക്കച്ചക്രംകൊണ്ട് സന്ധ്യാസമയത്തിൽ നിരത്തുകിടക്കാൻ നോക്കിയിരുന്ന ഒരു വലിയ സപ്പത്തിന്റെ വാൽ മുറിഞ്ഞു. അന്നുതുടങ്ങി രാത്രിയായാൽ ജട്ടക്കയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ സമീപത്തു പതിയിരുന്ന ഈ സപ്പ് ജട്ടക്കയെ കടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഓടിഎത്തുക പതിവായി. ഏത് ജട്ടക്കയായാലും അതിനു കണക്കൊന്നുമെന്നെയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അനേകം വണ്ടിച്ചക്രങ്ങളുടെ പാടുകൾപൂണ്ട അവന്റെ ശവം ആ വഴിക്ക് കണ്ടെത്തി. മറെറാരിക്കൽ രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിസമയത്ത്

ഇടവഴിയിൽക്കൂടെ കൂട്ടമായി പോയിരുന്ന ഒരു കള്ളുകുടിയൻ, തിണ്ടിന്മേൽ ഒരു സപ്പ്ത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അതിനെ കൂട്ടകൊണ്ടൊരു കുത്തുകുത്തി. അത് എവിടെയോ പ്പോത്തുകളഞ്ഞു. പിന്നെ ആ വഴിയിൽക്കൂടെ രാത്രിയാ യാൽ കൂട്ടുകൊണ്ടാക്കും പോയിക്കൂടാതായി. കൂട്ട് കാണുമ്പോൾ എവിടുന്നെങ്കിലും ഓടി എത്തി ഇടയിൽ ഇറങ്ങി കൂട്ടുടമസ്ഥനെ കടിപ്പാൻ നോക്കും. ദ്രോഹം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ നാട്ടുകാരൊക്കെ ഇതിനെ കൊന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത പക കാണിക്കുമെന്നല്ലാതെ, ആളുകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അനേകകൊല്ലം പകയും വെച്ചു കരുതിയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ശുദ്ധ മോഷ്ടമാണ്. സപ്പുങ്ങൾ വീട്ടിലേക്കു കേറിവരുന്നത് ചുമരും നിലവും തൊട്ടുന്ന കോണോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. മനുഷ്യരുടെ സഹവാസവും ശബ്ദവുംകൊണ്ടൊന്നും പാമ്പുകൾക്ക് യാതൊരു കമ്പവുമുണ്ടാകയില്ല. ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നാൽ അവ വീട് തങ്ങളുടെ തറവാട്ടാക്കും. പാമ്പും മേക്കാട്ട് മനക്കൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പാമ്പുകളുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ അതൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ല. പാമ്പിൻറെ കായ്ത്തിൽ കണ്ടു എന്നു സത്യംചെയ്യുന്ന കൂട്ടരുടെ വാക്കുതന്നെ പ്രമാണിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് എനിക്കു പലപ്പോഴും ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. പാമ്പിനെ മുട്ട ആകപ്പാടെ വിഴുങ്ങാനല്ലാതെ കൊത്തിക്കുടിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിശ്വാസം പാമ്പ് മുട്ട കൊത്തിക്കുടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ്. പാമ്പിൻകാവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രസി

ദ്ധതറവാട്ടിലെ ഒരു പ്രൌഢയോട് ഒരു ഗ്രഹത്തിൽ മുട്ട കൾവെച്ചതു കണ്ടിട്ട് ഇതൊക്കെ പാമ്പുതിന്നുന്നതു കണ്ടിരിക്കുന്നോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. മുട്ട കൊത്തിക്കുടിക്കുന്നതു സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് അവൾ എത്രയോ പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. 'ഇതിലധികം പുനരെന്തൊരുകുതുകം' നിധികണ്ടാൽ സപ്പ് അവിടെക്കടന്നുകൂടി അത് ഊതിയൂതി അനേകകൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ട് ഒരു പെറിയ മാണിക്യരത്നമാക്കി തന്റെ കവിളിൽവെച്ചു നടക്കുമെന്നും, അത് ചിലപ്പോൾ സപ്പ്തോട്ടുവെച്ചു മറന്നുപോയിട്ടോ, അല്ല സപ്പ് സ്വമേധയാ ദാനംചെയ്യിട്ടോ വല്ലവക്കും കിട്ടിയാൽ അവരുടെ സമ്പൽസമൃദ്ധിക്ക് ഒട്ടുക്കുമുണ്ടാകയില്ലെന്നും, മാണിക്യരത്നംഉള്ള സപ്പ് ആകാശത്തിൽകൂടെ പറന്നുകളിക്കുമെന്നും മറവും നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുകേൾക്കുമ്പോൾ, ഈമാതിരി കെട്ടുകഥകൾ പറഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചുംപോരുന്ന വങ്കന്മാരെ ശിക്ഷിക്കാൻ നിയമമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വ്യസനിക്കയെ നിവൃത്തിഉള്ളൂ. ജനങ്ങളുടെ അന്ധവിശ്വാസം ഇതുകൊണ്ടും ഒടുങ്ങിയോ. കേരളീയരുടെ അനാചാരങ്ങൾക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ഒടുക്കം വരികയോ? അന്നു സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറിൽ നിന്നല്ലെ ഉദിക്കുക. മുക്കാൽ പൈസക്കു വിലയില്ലാത്ത വല്ല ജടാധാരികളും കൌപീനധാരികളും വല്ല തോന്നിവാസങ്ങളും പറയുകയോ എഴുതുകയോ ചെയ്യാൽ, അതൊക്കെ ഇദാനീന്തനശാസ്ത്രങ്ങളേയും കവിഞ്ഞ ഒരു ദിവ്യശാസ്ത്രമാണെന്നു പരീക്ഷകൂടാതെയും കണ്ണടച്ചും വിശ്വസിച്ചുപോരുവാൻ ശങ്കയില്ലാ

ത്ത ഇവ കുട്ടികളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ പോകേണ്ടതെ
ങ്കിൽ യുഗമെത്ര കഴിയേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ആള്
കളേയും ആഭാസാചാരങ്ങളേയും എത്ര ഉരുക്കിവാക്കേ
ണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സപ്പ്തിനെക്കൊന്നാൽ
കുഷ്ഠരോഗം പിടിക്കുമെന്നും സപ്പ്തിനു ശപിക്കാൻ
തക്ക ബുദ്ധിശക്തിയും വരശക്തിയും ഉണ്ടെന്നും ഇന്നും
എത്ര രസികന്മാർ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ
ഒരു മാതിരി പൊറുക്കാം. എന്നാൽ സപ്പ്ം നരകഭൃകളെ
കാംക്ഷിക്കുമെന്നും അവരുമായി സംയോഗം നടത്തുമെന്നും
പറയുന്നത് കേൾക്കുമ്പോൾ ആർക്കാണ് കോപം ജനിച്ചു
പോകാത്തത്. ഇങ്ങിനെ പറയുന്ന ഉണ്ണുപ്പന്മാരെ കൊ
ന്നുപോയാൽത്തന്നെ തല്ക്കാലമുള്ള ഉദ്വേഗകോപം നിമി
ത്തമാണെന്ന ന്യായത്തിന്മേൽ കൊലക്കുറ്റം ചെയ്യുവരെ
മാപ്പാക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു നിയമം നടപ്പാക്കുന്നത് നി
ശ്ചയമായിട്ടും ഒരു നല്ല ഉദ്യമമാണെന്നു വിചാരിക്കാം.
ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി തെളിക
യുള്ളു. ഇങ്ങിനെ ചിലതൊക്കെ പ്രസ്താപിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ
ചുട്ടുകളഞ്ഞാൽ മാത്രമെ നാട്ടിനു നന്മയുണ്ടാകയുള്ളു. ഭൂമിക്കു ഭാരം കുറയുകയുള്ളു. സപ്പ്തിന്റെ വിഷം മേ
ലെ അണ്ണാക്കിയിൽ ഇടത്തും വലത്തുമായിക്കിടക്കുന്ന ഓരോ
സഞ്ചിയിലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സ
ഞ്ചി ഒരു പരന്നിനുവലിന്റെ കടയേക്കാൾ അല്പം ത
ടിയും ഒന്ന് ഒന്നര ഇഞ്ച് നീളവും ഉണ്ടാകും. ഓരോ സ
ഞ്ചിയിൽ അഞ്ചുപത്ത് തുള്ളിയിൽ കുറയാതെ വിഷം ഉ
ണ്ടാകും. എന്നാൽ രണ്ടുമൂന്നു ജന്തുക്കളെ കടിച്ചതിൽ

പിന്നെയൊ, ഇര വിഴുങ്ങിയതിൽപ്പിന്നെയൊ, വിഷസ്സഞ്ചിയിലെ വിഷം വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടൊ കേവലം ഇല്ലാതെയായിട്ടൊ കാണും. ഈ അവസരത്തിൽ കടിയേറ്റാൽ വിഷത്തിന്ന് വീര്യം കുറവായതുകൊണ്ടൊ, വിഷം കേവലം ഇല്ലാതെപോയിട്ടൊ ഷ്ടോൻ ഒരിക്കലും മരിച്ചുപോകുന്നില്ല. വിഷസ്സഞ്ചിക്ക് ഒരു പതിഞ്ഞ നീലച്ഛായ ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും വിഷത്തിന്റെ നിറം വൈക്കോൽപോലെ ഒരു ഇളമഞ്ഞയാണ്. വിഷസ്സഞ്ചി കീറി വിഷം ഒരേടത്ത് ഒഴിച്ചാൽ അല്പസമയംകൊണ്ട് അതു ഉറച്ചുപോകുന്നു. വിഷത്തിന്റെ രസം സഹിക്കവയ്യാത്ത കയ്പാണെന്ന് അത് രുചിച്ചുനോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടവർ പറയുന്നു. വിഷം ചില തൃക്ഷക്ഷാരങ്ങളെപ്പോലെ ശരീരത്തിൽ വെച്ചാൽ ആ ഭാഗം കുഴിച്ചു രക്തത്തോടു യോജിച്ചുകളയുന്നു. ഒരു കടിയിൽ ഒരാൾക്കേറ്റത് മുക്കാൽതുള്ളി വിഷം മാത്രമാണെങ്കിൽ, ഷ്ടോൻ അല്പനേരത്തിന്നുള്ളിൽ വിഷചിഹ്നങ്ങളൊക്കെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു ബോധംകെട്ടുപോകുമെങ്കിലും, ഒരു മരുന്നുംകൂടാതെ ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ ആമയമൊക്കെ അകന്നു സുഖസ്ഥിതി പ്രാപിക്കുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. വിഷം ഏറ്റ ഉടനേ അത് തട്ടിയഭാഗത്ത് പൊള്ളുംപോലെയുള്ള ഒരുതരം വേദന ഉണ്ടാകും. നെഞ്ഞത്തു ഒരു ഘനംപോലെ തോന്നും. പിരടിക്ക് ഒരു അടി കിട്ടിയപോലെ ഉള്ള അനുഭവമുണ്ടാകും. സപ്പ്ത്തിന്റെ വിഷം ചോര തൈരിൻകട്ടപോലെ ഉറച്ചുപോയതാകുന്നു. ഈ വിഷം ഏറ്റാൽ ചെറിയജന്തുക്കൾ, രണ്ടുമൂന്നു മി

നട്ടുകൊണ്ടും വിലിയവ 3½ മണിക്കൂർകൊണ്ടും മരിച്ചു പോകും. സപ്പ്ത്തിന്റെ വിഷം നല്ലവണ്ണം ഏറ്റാൽ വല്ല പ്രത്യൌഷധവും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മരുന്നു കുടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള വിഷം, കുറെ വേഗത്തിൽ മാറുന്നതിനു ചില മരുന്നുകൾ സഹായിക്കാൻ മതി എങ്കിലും, വിഷം നല്ലവണ്ണം ഏല്ക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ഒരു മരുന്നും ഫലിക്കില്ല. ഏന്നു പറഞ്ഞാൽ പാമ്പു കടിച്ചാൽ വിഷഹാരിയുടെ അരികെപ്പോകയൊ, മരുന്നുകുടിക്കുകയൊ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. യാതൊരാളുടെ സഹായവുംകൂടാതെ ജീവിക്കുന്ന കെയിസ്സ് ക്രമേണ സുഖപ്പെട്ടുവരുന്നതാകകൊണ്ട് ആ സ്ഥിതി എത്തിയത് വിഷഹാരിയുടെ മന്ത്രപ്രയോഗമൊ ഔഷധപ്രയോഗമൊ മറ്റൊ കൊണ്ടാണെന്നു ഒരു കേട്ടുകേളി അവക്കു സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമേ ഇല്ല. പാമ്പ് കടിച്ച ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടുന്നത് ആ സ്ഥലം ഉടനെ പൊള്ളിച്ചുകളകയാണ്. തീ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു ചരടുകൊണ്ടു കടിച്ചതിന്റെ ഒരിഞ്ച് മീതെ ചരടുകൊണ്ട് മുറുക്കിക്കെട്ടണം. ആദ്യത്തെ കെട്ടിന്റെ ഒരു ഇഞ്ച് മീതെ പിന്നെയും ഒരു കെട്ടുകെട്ടണം. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുകെട്ടുകൾ കെട്ടണം. എന്നതിൽപിന്നെ കടിവായി ഒരു കത്തികൊണ്ടു അല്പം വികസിപ്പിച്ചു കെട്ടചോര പിഴിഞ്ഞുകളയണം. പിന്നെ ഒന്നാമത്തെ കെട്ടിന്റെ സ്ഥാനത്ത്, കടിവായുടെ നേരെ മീതെ രണ്ടിഞ്ച് നീളത്തിലും അര ഇഞ്ച് ആഴത്തിലും ഒരു കത്തികൊണ്ടു ഒരു മുറിയുണ്ടാക്കി അതിൽകൂടെയും ചോര പുറത്തിറക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന

തായാൽ മരണകരമായ വിഷം ശരീരത്തിൽ എറ്റാലും ഒരു സമയം ജീവിച്ച എന്നു വരും. മന്ത്രവാദംകൊണ്ടു വിഷമിറക്ക എന്നു പറയുന്നത് ശുദ്ധ കബമാണ്. ഇതു ലക്ഷണം ഭ്രാന്തിന്റെയും അല്പജ്ഞതയുടെയും ലക്ഷണമാകുന്നു. മന്ത്രവാദംകൊണ്ട് ഇരുമ്പിൻകരുത്ത്, ഗരുഡക്കരുത്ത് മുതലായ കരുത്തുകൾ പ്രയോഗിച്ച കടിച്ച പാമ്പിനെ വരുത്തി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിലും വലിയ വങ്കത്തം ആ പാമ്പിനു താൻ കടിച്ചുകൊന്നവനെ രണ്ടാമതും കടിച്ച വിഷത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പാൻ സാധിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയായിരുന്നു എങ്കിൽ കായ്ത്തിനു വളരെ എളുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും ഒരാളെ വെട്ടിക്കൊന്നാൽ, കുറക്കാരനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു രണ്ടാമതും വെട്ടിച്ചാൽ മുതപ്പെട്ടവൻ ജീവിക്കുമല്ലൊ. പാമ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഹിന്തുക്കളുടെ ശാസ്ത്രം ഒരു ശൈശവസ്ഥിതിയിലുള്ള ശാസ്ത്രം മാത്രമാണ്. എത്രയോപണ്ട്, മനുഷ്യക്ക ബുദ്ധിവികാസവും പരിഷ്കാരസിദ്ധിയും പരിശോധനതല്പരതയും, ഇന്നുള്ളപോലെ ഇല്ലായിരുന്ന ഒരു പൂർവ്വകാലത്ത്, ഹിന്തുക്കളിൽ ചിലർ എഴുതിവെച്ചശാസ്ത്രമാണ് ജ്യോൽസ്നിക മുതലായത്. പിന്നീടു പിറന്നവർ അന്നത്തെ നിലയിലുള്ള ആ ശാസ്ത്രത്തെ ആദരവോടെ സ്വീകരിക്കയല്ലാതെ പിന്നെയും പിന്നെയും ചെയ്യാവുന്ന പരിശോധനകൾകൊണ്ടും ആലോചനകൊണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും അനുഭവംകൊണ്ടും അതിനെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം നന്നാക്കുവാനൊ, അതിലെ അബദ്ധങ്ങൾ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനൊ ഒന്നുംതന്നെ ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല-ഇങ്ങിനെയുള്ള

പുരാതനപ്രതിപത്തികൊണ്ടും ആരാധനകൊണ്ടുമാണ് ഹിന്തുക്കൾ കെട്ടിനിൽക്കുന്ന വെള്ളംപോലെ, ഒരു മുൻഗതിയും ഇല്ലാതെ കെട്ടുനാറിപ്പായത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനാചാരങ്ങളും ആഭാസാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും സ്വാർത്ഥപരനിയമങ്ങളും നാരായവേരോടുകൂടെ നിഷ്കാസിക്കാതിരിക്കുന്നേടത്തോളം ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ മുരിപ്പിടത്തമുള്ള ഹിന്തുക്കൾക്ക് ഒരിക്കലും ഔന്നത്യമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് നിസ്സംശയമായ പരമാർത്ഥമാണ്. പുരാണങ്ങൾപോലും ആപാദചൂഡം പരമാർത്ഥബുദ്ധിയോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന മഹാപാപികൾ എന്നു നന്നായുന്നു?

കാട്ടുമൂഖൻ: — സപ്പങ്ങൾതന്നെ പാമ്പുകളിൽവെച്ച ഭയങ്കരന്മാരാണെങ്കിൽ കാട്ടുമൂഖൻ സപ്പങ്ങളിൽവെച്ച ഏറ്റവും ഭയങ്കരനാണ്. ഇതിനെ കരിവഴല എന്നും കരിങ്കുറഞ്ഞി എന്നും കരിവേല എന്നും ഓരോ രാജ്യത്തിൽ വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവൻ ഏകദേശം പത്തുപതിനഞ്ചടി നീളംവെക്കും. കുട്ടിക്കാലത്ത് ദേഹത്തിന്മേൽ സ്പഷ്ടങ്ങളായ പട്ടകളും വലിപ്പംവെക്കുന്ന കാലത്ത് മങ്ങിയ പട്ടകളും ഉണ്ടാകും. വലിപ്പത്തിന്നനുസരിച്ച പടം വലിപ്പമുണ്ടാകയില്ല. ഇവറ്റ വലിയ ദുസ്വഭാവികളാണ്. ആളുകളെ കണ്ടാൽ, ഒരു കാരണവുംകൂടാതെ ഓടിക്കടിക്കും. ഇങ്ങിനെ മഹാക്രൂരനും അനാവശ്യമായി ആളുകളെ അപായപ്പെടുത്തുന്നവനുമായിരിക്കകൊണ്ട് ഇവനെ നാടോടെ എല്ലാവരും ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ഇന്ത്യാ ബർമ്മ മലയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ കാണും. ഈ രാ

ജ്യങ്ങളിൽ അവിടവിടെ അന്യോന്യം വളരെ ഇടചിട്ട
ക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരേടത്തുതന്നെ മറവ സപ്പുങ്ങളെപ്പോലെ
അനേകത്തെ ഒന്നിച്ചു കാണുകയില്ല. ഈശ്വരന്റെ മുൻ
കരുതലാണ് ഇവിടേയും നമ്മെ ഓമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. അ
ല്ലാതെപോയിരുന്നുഎങ്കിൽ മനുഷ്യനെ സംഖ്യകൊണ്ട്
പകുതിയാക്കിക്കളവാൻ ഇവൻ മാത്രം മതിയായിരുന്നു.
ഒരിക്കൽ ഒരു നിരത്തിന്മേൽ യദൃച്ഛയാ കണ്ടുമുട്ടിപ്പോയ
ഒരു ബമ്മക്കാരനെ ഈ മൂഢൻ കടിപ്പാൻചെന്നു. ബമ്മ
ക്കാരൻ ഓടി. ഈ പാമ്പും ആ സാധുവിന്റെ പിന്നാലെ
തന്നെ ഓടി. ഏകദേശം ഒന്നരണ്ടു ഫർലോങ്ങ് ഓടീട്ട
കൂടി പാമ്പിന്നു പിന്നോക്കംവെക്കാൻ ഭാവമില്ല. ബമ്മ
ക്കാരൻ പൊരുതിമുട്ടിയപ്പോൾ മുന്നിൽകണ്ട ഒരു ചെറി
യ വൃഴയിൽചാടി. കാട്ടുമൂഢനും പിന്നാലെതന്നെ ചാടി.
ബമ്മക്കാരൻ മറേക്കരയിൽ എത്തി തിരിഞ്ഞു നോ
ക്കിയപ്പോൾ, വൃഴയിൽ തുള്ളിയപ്പോൾ തെറിച്ചുപോയ
തന്റെ തലപ്പാവ് തേടിപ്പിടിച്ച് അതിന്മേൽ പുളയുക
യും കൊത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രുദ്ധനായ കാട്ടുമൂഢനെ ക
ണ്ടു. തലപ്പാവ് വീഴാതെ പോയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ
സാധുബമ്മക്കാരന്റെ കയ്യും അവതാളത്തിൽ കലാശിച്ചു
പോകുമായിരുന്നു. കാട്ടുമൂഢന്റെ പതിവായ ആഹാരം
മറവ പാമ്പുകളായിരിക്കകൊണ്ട് ഈ ജാതിക്കു പാമ്പി
നെത്തിന്നി എന്ന ഒരു ബിരുദനാമവുംകൂടി ഉണ്ട്. പാ
മ്പിനെ തിന്നുന്ന ഇവൻ ബാക്കി ജന്തുക്കളെ ഒന്നും തി
ന്നാറില്ലെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുപോകരുത്. പക്ഷി
കളേയും പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളേയും എലികളേയും ഇവൻ തരം

കിട്ടുമ്പോൾ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ മടിക്കില്ല. ഇവൻ മെ
ച്ചിടാമ്മ നല്ലവണ്ണമുള്ളവനാണ്. കീ-കീ-എന്ന നേരി
യ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ സമീപത്തെങ്ങാനും എലിക
ളോ പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളോ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഇവൻ ഗ
ണിക്കും. ആ ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന ദിക്കിൽ ഇവൻ യാ
തൊരു ശബ്ദവുമുണ്ടാക്കാതെ പുറപ്പെടും. ഒരു ദിവസം ഒരു
ശിക്കാറി അവന്റെ ആയുസ്സിന്റെ പ്രാബല്യംകൊണ്ടുമാ
ത്രം രക്ഷപ്പെട്ടു. കാട്ടിൽ ഒരു കടവിന്റെ സമീപം ഒരു
ഒളികെട്ടി പന്നിയെ പെടിവെക്കാൻ ഒരു ശിക്കാറി ഒരു
ക്കംകൂട്ടി. ഏകദേശം അഞ്ചാറടി അകലെ രണ്ട് മരങ്ങൾ
നിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ വിലങ്ങനെ, നിലത്തിൽനിന്ന്
എട്ടടി ഉയരത്തിൽ ശിക്കാറി ചൂടികൊണ്ട് ഒരു മുള വ
രിഞ്ഞുകെട്ടി. രാത്രി നല്ല നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. ശിക്കാറി
ഒരു മരവുംചാരി തോക്കു വിലങ്ങനെയുള്ള മുളമേൽ ആ
ക്കത്തിന്നുവേണ്ടി കിടത്തിപ്പിടിച്ചു, പന്നിയേയും കാത്തി
രുന്നു. ശിക്കാറി ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്നു കൂടക്കൂടെ ഇള
കുമ്പോൾ താൻ ചാരിയ മരത്തോടു മുളചേർത്തു ചൂടി
കൊണ്ടു വരിഞ്ഞ കെട്ടിൽനിന്നു കീ-കീ- എന്ന ഒരു ശ
ബ്ദം ഉണ്ടായി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സമീപത്തെങ്ങാനുണ്ടാ
യിരുന്ന ഒരു കാട്ടുമൂഷ്കൻ മറ്റൊരുമരത്തിന്മേൽകൂടെ കേറി
വന്നു വിലങ്ങനെ കെട്ടിയ മുളമേൽ എത്തി. അവിടുന്നും
ഇഴഞ്ഞു ശിക്കാറിയുടെ കിടത്തിവെച്ച തോക്കിന്റെ പ
കുതിക്കുഴൽ നീളത്തോളം എത്തി. അപ്പോൾ ചപ്പോ
ച്ചപ്പെടുന്ന ശബ്ദംകേട്ട ശിക്കാറി പെട്ടെന്നു തോക്കുയർത്തി
യപ്പോൾ, ഒസ്-രണ്ടേ പിടിപ്പെട്ട കാട്ടുമൂഷ്കൻ പെട്ടെ

ന്നു പടവും വിരുത്തി മന്ദമതി ശിക്കാറി നോക്കുമ്പോൾ തന്റെ മുമ്പിൽ വിരുത്തിയ ഫണത്തോടുകൂടിയ ഒരു കാട്ടുമൂർഖൻ അടുക്കുന്നതാണ് കണ്ടെത്തിയത്. മരവുംകേറി, വിലങ്ങനെ ഇഴഞ്ഞുവന്നിട്ടുകൂടി കാട്ടുമൂർഖന്റെ പകുതി ദേഹം പിന്നെയും നിലത്തുതന്നെ കിടന്നിരുന്നു. തോക്കും താഴത്തിട്ടു, മരത്തിന്മേൽനിന്നു ചാടേചാടി ശിക്കാറി തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ഒരു മരണക്കുതി കുതിച്ചു.

മുള്ളുവാലൻ:— (The Australian death adder) ഇതിന്നു വാലിന്റെ അറ്റത്തു നഖംപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു മുള്ള് നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ പാമ്പ് ഏറിവന്നാൽ മൂന്നുനാലടി നീളംവെക്കും. മൂന്നടിയാണ് സാധാരണ നീളം. ഇത് വളരെ വിഷവാഹിയായ ഒരു പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥാനം ഓസ്ത്രേലിയാ ആണ്. ആ രാജ്യക്കാർ ഇതിനെ വിളിച്ചുവരുന്നത് മരണദായകൻ പാമ്പ് എന്നാണ്. വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കാനും ഇവറ്റ മടിക്കാറില്ല. ഒരു രാത്രി ഒരു മദാമ്മ തന്റെ കട്ടിമേൽ നിന്നിറങ്ങി ഉറക്കമുറിയിൽകൂടെ വിളക്കു കത്തിക്കാൻവേണ്ടി രണ്ടടിവെച്ചപ്പോൾ ഒരു പാമ്പിനെ ചവിട്ടി. ധീരയായ മദാമ്മ ചവിട്ടിയപ്പോൾ കടികിട്ടാഞ്ഞത് ചവിട്ട് തലയിന്മേലായ്പോയതുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി നിന്നേടത്ത് നിന്നിളകിയതെ ഇല്ല. ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വെളിച്ചവും കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു മുടിക്കത്തികൊണ്ടു പാമ്പിനെ രണ്ടുകഷണമാക്കി. ഇങ്ങിനെ മദാമ്മ തന്റെ ധൈര്യംകൊണ്ട് ജീവൻ രക്ഷിച്ചു.

കടല്പാമ്പുകൾ:—(Sea Snakes) തല ഒരുമാതിരി ചെറുതാണെങ്കിലും പിന്നോക്കം ചെല്ലുന്തോറും ദേഹം തടിച്ചുവരുന്നതും, വാൽ വിലങ്ങനെ (എ)ന്നപോലെ (ഇരുവശത്തായി) അമന്നപോലെ വീതിവെക്കുന്നതും കാണും. ഇവ കടലിൽതന്നെയാണ് പാർക്കുന്നത്. വണ്ണങ്കൊണ്ട് വളരെ മനോഹരന്മാരും ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. മിക്കതിന്നും ദേഹത്തിന്മേൽ മോതിരങ്ങൾപോലെയുള്ള പട്ടകൾ പല നിറത്തിലും കാണും. മസ്തകത്തിന്മേൽ വലിയ പലിശകൾ ഉണ്ട്. ഈ പാമ്പുകൾ വളരെ വിഷവാഹികളാണെന്നു വാസ്തവം മിക്കവരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ കടലിൽ ഇറങ്ങുന്നത് അബദ്ധമല്ലെ എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചോദിക്കുമായിരിക്കും. അത് ഒരു സാരമായ ചോദ്യമായിരിക്കയില്ല. ഭൂമിയിൽ, കടലിലുള്ളതിനേക്കാളും ലക്ഷമിരട്ടി പാമ്പുകളുണ്ടായിട്ടുകൂടി രാവും പകലും മനുഷ്യന്മാർ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലെ. അപ്പോലെതന്നെ പാമ്പുകൾ കടലിലുണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ട് നമുക്കും കടലിലിറങ്ങിക്കൂടെ? ഇതു വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ മനുഷ്യന്മാരെ കടിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റവരാരും ഇതുവരെ ജീവിച്ചുകാണാത്തതുകൊണ്ട് വിഷവീര്യംകൊണ്ട് ഈ കുട്ടിക്കാർ സപ്പ്തെക്കുടി കടത്തിവെക്കുമെന്നു തെളിയുന്നു. മൂന്നടിമുതൽ എട്ടടിവരെ നീളമുള്ള പാമ്പുകളും ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ വിഷത്തിന് ഒരു വലിയ വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. വിഷമേറ്റാൽ ദഷ്ടന് അനുഭവമായ്വരുന്നത് ഒരു ലഹരിമയമായ പരമാനന്ദമാണ്. അവൻ വളരെ ചുറുചുറുക്കോടെ ന

ടക്കുന്നതും നേരംപോക്കു പറയുന്നതും കാണും. ശരീര സൌഖ്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠ പ്രാപിച്ചവനാണെന്ന് ആക്ഷം തോന്നിപ്പോകുംപ്രകാരം, അവന്റെ മുഖത്തിന്നു പ്രസാദവും കമ്മത്തിന്ന് ഉത്സാഹവും സ്വഭാവത്തിന്ന് ഉന്മേഷവും ഉണ്ടാകും. കെടാൻപോകുന്ന തിരിയെപ്പോലെ ഇത് ഒരു അവസാനത്തെ പ്രകാശം മാത്രമാണ്. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞാൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു തളച്ച് പിടിപെട്ട് അവൻ വീണുപോകും. "ഹാ ഹാ മേ നിശ്ചയിപ്പാൻപണിയിതുസുഖമോ ദുഃഖമോ നിദ്രതാനോ— മോഹംതാനോ മദംവാ സുഖിവിഷമതിൻച്യുംപ്പിയോ എന്നുതോന്നും". ഇങ്ങിനെ ഭവദ്ഭക്തി ശ്രീരാമനെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞതാലോചിക്കുമ്പോൾ ചില പ്രത്യേകതരം വിഷവ്യാപ്തിവേദനക്കുപകരം സുഖമുണ്ടാക്കുമെന്ന് അന്നുള്ളവരും ധരിച്ചിരുന്നു എന്നുവരുന്നു. ആകൃതിയിൽ പാമ്പുകളെപ്പോലെ ഉരുണ്ടുനീണ്ട ചില മത്സ്യങ്ങളേയും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ കടല്പാമ്പുകളെന്നു തെറ്റായി വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങളാണെങ്കിൽ ദേഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിൽ ചിറകുകളോ ചിറകുകളുടെ അടയാളങ്ങളോ കാണും. ആ മാതിരി യാതൊന്നും കടല്പാമ്പുകൾക്കു കാണുകയില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് കടിച്ചാൽ വിഷമുണ്ടാകയില്ലെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കത്തക്കതല്ലെന്ന് കടല്പാമ്പുകൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. മണ്ണാർ ഉടുക്കുടലിൽനിന്നു, കഴുത്തോളം വെള്ളത്തിൽനിന്നിരുന്ന ഒരു ധീവരയുടെ കാലിന്റെ വിരലിന്ന് ഒരു കടല്പാമ്പ് കടിക്കുകയും ആ ധീവര ക്ഷണകാലംകൊണ്ട് മൃത

നാകയുംചെയ്യു. കടല്പാമ്പുകളെ ധാരാളം കാണുന്നത് ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിലാണ്. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ തൃക്കോടിയുടെ അടുത്തുള്ളതും വെള്ളിമാങ്കല്ല് എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നതും ആയ ഒരു കൽതുരുത്തി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ വിടകളിലും മറവും കാണുന്ന സ്റ്റാടികവെള്ളത്തിൽ ഈ പാമ്പുകളെ ധാരാളം കാണാറുണ്ട്. കടല്പാമ്പിന്റെ വിഷത്തിന്നു സപ്പ്വിഷത്തേക്കാൾ ഇരുപതിരട്ടി കട്ടപ്പുണ്ടെന്ന് റോജർ എന്ന പണ്ഡിതൻ പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മണ്ടെലികൾ:— (Vipers) ഞാൻ മണ്ടലികൾ എന്നു വിളിക്കുന്ന പാമ്പുകൾ ഇന്നവറായാണെന്ന് വിവരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വണ്ണമുള്ള പാമ്പുകളെ മുഴുവനും മണ്ടെലികൾ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നവരാണ് നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ. ഒരുതരം പെരുമ്പാമ്പിനെ അണലി എന്നു പേരുംഇട്ട് അല്പവിഷമില്ലാത്ത വിഷപാമ്പിയാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന കൂട്ടരല്ലേ അവർ. അങ്ങിനെയുള്ള മഹത്തുക്കൾ മണ്ടെലി എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന എല്ലാം പാമ്പുകളും ഞാൻ വിവരിക്കുന്ന മണ്ടെലികളിൽ പെടുകയില്ല. മണ്ടെലികളുടെ തൂളികൾ എത്രയോ ചെറുതാകകൊണ്ട് ദേഹത്തിന്മേൽ വണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഒരു തേപ്പുല്ലാതെ തൂളിഉണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. മസൂകത്തിന്മേൽ മറവപാമ്പുകളെപ്പോലെ പലിശകൾ എന്നു വിളിച്ചുവരാവുന്ന വലിയ തഴമ്പുർതൂളികൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതാണ് സാക്ഷാൽ മണ്ടലി. എന്നാൽ അരമണ്ടലികൾ(Pit-Vipers) എന്ന മറ്റൊരുതരം മണ്ടെലികൾ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ത

ലയുടെ ഇടവും വലവും പിടിച്ചു ഞെക്കിയപോലെ ഒരു അമച്ചുണ്ട്. (Genus Trimerisurus or Callophis) ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ പെട്ടതാണ് പച്ചമണ്ടലി, ആന്തത്ത ലയൻ മുതലായ കൂട്ടർ. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും പെറിയ പെ ടികളിലും കുറിക്കാട്ടുകളിലും കേറിക്കൂട്ടുന്നവരാണ്. ഇ വിടെ കാണുന്ന സാക്ഷാൽ മണ്ടെലികളും പയ്യാനമണ്ടലി യും തളമണ്ടലിയും മാത്രമാണ്. എല്ലാ മണ്ടലികളും വിഷവാഹികളാണ്.

പയ്യാനമണ്ടലി.(Daboia Elegans or Russels' Viper) മണ്ടലികളിൽവെച്ച് ഒരു ഭയങ്കരൻ ഇവൻ തന്നെയാണ്. ഇവൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വിഷപ്പാമ്പാണ്. ഇവനെ അധികമായി കണ്ടുവരുന്നത് വടക്കെ മലയാളത്തിലാണ്. കണ്ണൂരിൽ ഇവനെ ഞാൻ എത്രയെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാഴ്ചക്കു സുന്ദരനായ ഇവൻ ബഹുഭയങ്കരനാണ്. ദേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവർണ്ണം ഒരു പതിഞ്ഞ മഞ്ഞയാണ്. അതിന്മേൽ പല മാതിരിയായ കറുപ്പുപുള്ളികൾ നിരത്തിവെച്ചപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പാമ്പിന്റെ പുറത്തും ഇരുവശത്തും ചങ്ങലപോലെ ഈ മാതിരി പുള്ളികൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പിൻഭാഗം പരന്ന തല, കഴുത്തിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുനില്ക്കുംപ്രകാരം കഴുത്തേക്കാൾ വളരെ വണ്ണമുള്ളതായിരിക്കും. ഇവനെ നോക്കുമ്പോൾ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ മുഴച്ചുതോന്നുന്നത് ഇവന്റെ ഭയങ്കരവലിപ്പമുള്ള നാസാദ്വാരങ്ങളാണ്. ഇവൻ നാലടി നീളവും നല്ല തടിയും വെക്കുന്നവനാണ്. ഇ

ത് ചിലപ്പോൾ ഒരു ചെതന്യമില്ലാതെ ഓരോടിക്കിൽ പു
ളഞ്ഞുകിടക്കും. ആളുകളുടെ കാൽപെരുമാറ്റം കേട്ടാൽത
ന്നെ ഇവൻ കൂട്ടാക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ ചവിട്ടി
പ്പോവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഇവൻ ചുറചുറക്കു കു
റയുന്നവനാകകൊണ്ട് ചവിട്ടിയ ക്ഷണംതന്നെ ചാടിക്ക
ളഞ്ഞാൽ ഇവന്റെ കടിയിൽനിന്നു മിക്കവാറും സമയ
ത്ത് മോചനം കിട്ടുന്നതാണ്. മയ്യഴിയിലെ നടയിൽവെ
ച്ച ഒന്നിനെ ചവിട്ടിപ്പോയ ഞാൻ ഇങ്ങിനെയാണ് ര
ക്ഷപ്പെട്ടുപോയത്. ഒരുദിവസം വള്ളിയായിൽനിന്നു ഒരു
വിദ്വാൻ (വിഡ്ഢ്യാൻ എന്നു വിളിക്കുന്നതായിരിക്കും വ
ളരെ യോജിപ്പ്) സന്ധ്യാസമയത്ത് ഒരു വയലിന്റെ വ
രമ്പിൽകൂടെ വരുമ്പോൾ ഈ മണ്ടേലിയെ ചവിട്ടിപ്പോ
യി. അവൻ ക്ഷണം മുന്നോട്ടുചാടി കടിയിൽനിന്നു രക്ഷ
പ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവൻ അവന്റെ പാട്ടിനുപോകാതെ
ചവിട്ടിയത് പാമ്പിനെത്തന്നെയോ എന്ന സംശയം തീ
ർക്കാൻ മെല്ലെ മടങ്ങിവന്നു, കുനിഞ്ഞുനിന്ന് ചോടെ സൂ
ക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, പാമ്പോടിവന്നു അവനെക്കടിച്ചു.
യമലോകത്ത് വിഡ്ഢികളുടെ തുക ഒന്നുകൂടി ജാസ്തിയായി
എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. അനാവശ്യമാ
യി ഇവറ്റ ദ്രോഹിക്കില്ലെങ്കിലും മലയാളികളുടെ അകാ
ലമരണങ്ങൾക്കു ഒരു വലിയ ഹേതുഭൂതൻ ഇവൻതന്നെയാ
ണ്. ഇവൻ മരത്തിലേൽ സാധാരണ കേറാറില്ല. കോ
പിച്ചാൽ സപ്പാത്തേക്കാളും വളരെ ഉച്ചത്തിൽ ഊതും. ഈ
മണ്ടേലിയുടെ വിഷമേറ്റിട്ട് മനുഷ്യന്മാർ കൂടാതെ വള
രെ കന്നുകാലികളും ചത്തുപോകുന്നു. ഇതിന്റെ വിഷമേ

റാൽ ചോര വെള്ളമ്പോലെയായ്പോകുന്നു. ചിലക്ക നവദ്വാരങ്ങളിൽകൂടിയും രോമകൂപങ്ങളിൽകൂടിയും രക്തം അരിഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിന്റെ വിഷപ്പല്ല് കുഴൽപോലെ ഇരിക്കുന്നതിനു പകരം അതിനേലുള്ളത് വെറും ഒരു ചാലാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പല്ലുകൊണ്ട് ഒന്നു വാൻപോയാൽകൂടി ശരീരത്തിൽ വിഷമേറപോകുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ വിഷപ്പല്ല് വളരെ വലുതാണ്. വല്ല സംഗതിവശാലും പല്ല് അഴിഞ്ഞൊ പൊട്ടിയൊ നഷ്ടംവന്നുപോയാൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വന്നുനില്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം മുമ്പിലെത്തത് പിന്നിലെത്തതിനേക്കാൾ വിലിപ്പമുണ്ടാകുന്ന നിലയിൽ വേറെയും അഞ്ചാറ അവകാശികളായ പല്ലുകൾ ഉള്ളോട്ട് നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ സ്ഥാനികഴിഞ്ഞാൽ ഇളങ്കുറും മൂന്നാങ്കുറും നാലാങ്കുറും മറവും മനുഷ്യരുടെ ചില തറവാട്ടേപ്പാട്ടുകളിൽ എന്നപോലെ പയ്യാനമണ്ടലിയുടെ വിഷപ്പല്ലുകളിലും കാണ്മാനുണ്ട്. മടയുടെ ഉള്ളിൽ കയ്യിട്ടാൽ അതിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന സപ്പുങ്ങൾക്കു നമ്മെ വിഷമേല്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം കടിച്ചുകൂട എങ്കിലും പയ്യാനമണ്ടലിക്കു അതും സാധിക്കും. ഉടുമ്പാണെന്നു ശങ്കിച്ചു ഒരു മടയിൽ കയ്യിട്ട തീവണ്ടിക്കൂലിക്കാരനെ ഒരു പയ്യാനമണ്ടലി മുഴുയിൽചെന്നു കടിച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനു ആഹാരവും വെള്ളവുംകൂടാതെ വളരെകാലത്തോളം ജീവിച്ചിരിക്കാം. ഒരു കൊല്ലത്തോളം തിന്നാതെയുംകുടിക്കാതെയും ഒരു കൂട്ടിൽ പരീക്ഷാർത്ഥം കിടത്തിയ ഒരുപയ്യാനമണ്ടലി, അതിന്റെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടയിട്ട ഒരു വലിയ കോഴിയെ കടിക്കുകയും ആ കോഴി മൂന്നു മിനുട്ടുകൊണ്ട് മ

രിച്ചുപോകയും ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. വീടുകളിൽ കേറിവരുന്ന സ്ത്രീകളെ പയ്യാനമണ്ടലിക്കില്ല. ഈ പാമ്പിനെ ചിലേടങ്ങളിൽ വട്ടക്കുറ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. പയ്യാനമണ്ടലികളെ ബമ്മയിലും കാണും. ചിലപ്പോൾ അക്ഷോഭ്യനായി ഒരേടത്ത് മരിച്ചുപോലെ കിടന്നുകളയുന്നതുകൊണ്ട്, ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ ഒരു ചേര പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ മണ്ടലിക്കു ചിലപ്പോൾ അകാരണമായ വെറിപിടിപെടാറുണ്ട്. ആ സമയത്ത് അതിന്റെ മടയുടെ അടുക്കെക്കൂടെ വഴിപോകുന്നവരെ കഴുത്തുനീട്ടി കടിച്ചുകളയും.

വീപ്പുമണ്ടലി:— (Puff Adder)ഇത് ആഫ്രിക്കയിൽ കാണുന്ന ഒരു ഭയങ്കരനായ മണ്ടലിയാണ്. ആമപ്പുട്ടപോലെയുള്ള തലയും, തടിച്ച ദേഹവും, ആറടിയിലും കവിയുന്ന നീളവും, ഓഷുത്തിന്റെ അടുക്കെ കുഴലുകൾപോലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന മൂക്കിൻതുളകളും, കണ്ണുകളുടെ മീതെ, കണ്ണുകൾപോലെ തോന്നുന്ന രണ്ടു കുത്തുകളും ഇവനെ കാഴ്ചയിൽ ഒരു വലിയ രാക്ഷസനാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. അത്യന്തം വിഷവാഹിയായഈ പാമ്പിന്റെ പേർ കേൾക്കുന്നമാത്രയിൽ നാട്ടുകാർ നടുങ്ങിപ്പോകുന്നു. വെള്ളമില്ലാത്ത മണൽപ്രദേശത്താണ് ഇത് പാർക്കുന്നത്. കോപിച്ചാലൊ ആപകടമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലോ ഉള്ളോട്ട് ഒരുഭീതിജനകമായ ശബ്ദം കഴിച്ചു,ഇതു തന്റെദേഹം വണ്ണത്തിൽ ജാസ്തിയായ്തരുവാൻ തക്കവണ്ണം ചീർപ്പിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും അടുത്തുചെല്ലുമ്പോളൊന്നും ഇവൻ ഭയപ്പെട്ടോടിക്കളയുന്നവനല്ല. സാധാരണ ഇത് മണലിൽ പകുതിദേഹം പുറത്താക്കിക്കിടക്കും. വലി

യ്ക്കുതിരകൾകൂടി ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ ക്ഷണം മരിച്ചുപോകുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ വിഷം തങ്ങളുടെ അമ്പിന്റെ മുനമേൽ പിരട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിരട്ടുന്നത് ഒരു മാതിരി മരപ്പശയോടു ചേർന്നിട്ടാണ്.

കൊമ്പൻമണ്ടലി:—(Horned Viper) ഇതിനെ ആഫ്രിക്കയിലെ ഈജിപ്ത് രാജ്യത്തിലാണ് കാണുന്നത്. ആദിക്കിലെ പുരാതന നിവാസികൾ ഈ മണ്ടലിയെപോലെ മറ്റേ യാതൊരു ജന്തുവേയും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഓരോ മണ്ടലിക്ക് കണ്ണിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഓരോകൊമ്പ് പൊന്തിനില്ക്കുന്നു. കൊമ്പ് അരഇഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം രണ്ടടിയിൽ ജാസ്തി നീളംകാണുകയില്ല. ഇത് പാക്കുന്നത് മണൽസ്ഥലത്താണ്. ഒട്ടകത്തിന്റെ കാലടിയുടെ വടുവായി കുഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ഇത് ചുരുണ്ടുകിടക്കും. ദ്രോഹംചെയ്യാൻ ഇവൻ സർവ്വദാ സന്നദ്ധനാണ്. വല്ല ജന്തുക്കളും അടുക്കെക്കൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഇതു പെട്ടെന്നു ചാടിക്കടിക്കും. കുതിരകളും മറ്റും ഇതിനെ കാണുമ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു ചാടിപ്പായും. തന്നെ ദ്രോഹിക്കാതെതന്നെ, അനാവശ്യമായി മറ്റു ജന്തുക്കളെ ഈ ക്രൂരൻ കടിച്ചുകൊല്ലും. ഇവന്റെ ആഹാരം എലിയും പല്ലിയുമാണ്. വണ്ണം ഒരു പതിഞ്ഞ മഞ്ഞയിന്മേൽ അഞ്ചാറ് വരികളായി നില്ക്കുന്ന കറുപ്പ് കുത്തുകളാകുന്നു. ഇടക്കിടെ വെള്ളക്കുത്തുകളും കാണും. മനുഷ്യർ ഇതിന്റെ വിഷമേറ്റാൽ അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മരിച്ചുപോകുന്നു. കൊമ്പൻമണ്ടലിയിലും പലതരക്കാരുണ്ട്. ഒറ്റക്കൊമ്പനും, ഇരട്ടക്കൊമ്പനും മുക്കൊമ്പനും നാൽക്കൊമ്പനും ഒക്കെ ഓരോതരക്കാരായി നില്ക്കുന്നുണ്ട്.

തളമണ്ടലി:— (Echis Carinata) കണ്ടാൽ ഒരു പയ്യാനമണ്ടലിയുടെ ചെറിയ കുട്ടിയാണെന്നു തോന്നും. ദേഹത്തിന്മേൽ ഒരു വിവരിക്കവയ്യാത്ത വണ്ണപ്പണി ഉണ്ട്. കണ്ണുകാണുമ്പോൾ ഇവൻ ചില്ലറക്കാരനല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സാധാരണ കിടക്കുമ്പോൾ ദേഹം രണ്ടു മടക്കാക്കി (S. എന്നപോലെ) തല മുന്നോട്ടാക്കി വെക്കും. തമിളന്മാർ ഇതിനെ ചുരുട്ട എന്നു പറയുന്നു. മലയാളക്കാർ ചുരുട്ട എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന പാമ്പ് ഈ മാതിരി പാമ്പല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതിന്ന് ആ പേർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ നീളം ഏറിവന്നാൽ രണ്ടടി മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. ഇതിന്ന് ഒരു ഊതുമ്പോലെയുള്ള ശബ്ദം തന്നെ ദേഹത്തിന്മേലുള്ള തുളികൾ അന്യോന്യം ഉരസി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും. കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ ഇതിനെ ഇട്ട കൂട്ടിന്റെ അടുത്തു ചെന്നാൽ ഒരു തിരയൊഴുകിപ്പോകുമ്പോലെ ദേഹം മുൻഭാഗത്തു വീത്ത് അതു ക്രമേണ പിന്നോട്ട ഒഴുകിപ്പോകുംപോലെ ഗതിചെയ്യുന്നതു കാണും. കടിക്കാനായി വലിയ കാരണമൊന്നും വേണമെന്നില്ല. സമീപത്തൂടെ കടന്നുപോയാൽ മതി. മിന്നലേക്കാളും വേഗതയിൽ അതു കടിച്ചു കഴിയും. ഇതു ഭയങ്കരനും ക്രൂരനുമായ ഒരു വിഷപ്പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റ കോഴി നാലഞ്ചു മിനുട്ടുകൊണ്ട് മരിച്ചുപോകും. മനുഷ്യൻ മരിക്കുമോ എന്നു തീർച്ചപറഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ തളമണ്ടലി സമൃദ്ധിയായുള്ള ദിക്കിൽ, വിഷംതീണ്ടിമരണത്തിന്റെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യനും ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ മരിച്ചു

പോകുമെന്നതന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇവനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും ഉല്പത്തി കാണുമെങ്കിലും വടക്കെ ഇന്ത്യയിലാണ് ഇവന്റെ ജാതിയെ സുലഭമായി കാണുന്നത്.

കുട്ടികുട്ടിമണ്ടലി:— (Rattle Snake) ഇതിന്റെ വാലിന്റെ അറ്റത്തിൽ നാടകൊണ്ട് കുറെ മുകിളങ്ങളും വരിഞ്ഞു ചുറ്റുമുട്ടിൽ ഒരു ആകൃതിവിശേഷം ഉണ്ട്. വാൽ കണ്ടാൽ ചുറയുള്ള കൊക്കുവിന്റെ (ഒരുതരം ശുക്തിജം) ആകൃതി തോന്നിപ്പോകും. വല്ലവരും അടുത്തു ചെന്നാലോ ഉപദ്രവിച്ചാലോ ഇതു വാൽകൊണ്ട് കുട്ടികുട്ട എന്ന ഒരു കുഴക്കുംപോലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. ഇതിന്റെ സാധാരണ നിലയിലുള്ള കിടത്തത്തിന്ന് ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ദേഹം ചുരുളയായി ചുറ്റും കഴുത്തു S എന്നപോലെ വളച്ചും, തല ദേഹത്തിന്റെ ചുറയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പൊന്തിച്ചു മീതെ അട്ടിയിൽ പിടിച്ചും, ശംഖുപോലെ തോന്നുന്ന വാൽ ചുറയുടെ ഉയച്ചു യേക്കാൾ കവിഞ്ഞു പൊന്തി നിൽക്കുംവിധം ആണ് ഇതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ കിടത്തം. മലയിൽ കടന്നുകൂടാൻ ഇതു ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അമേരിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലുമാണ് ഇത്തരം മണ്ടലികളെ കാണുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ജാതിക്ക് അമേരിക്കയിലെ ജാതിയുടെ അത്ര വിഷമില്ല. ഇന്ത്യയിൽതന്നെ കുട്ടികുട്ടിമണ്ടലികളെ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കാണുന്നുള്ളു. വടക്കെ ഇന്ത്യയിലാണ് മിക്കവാറും സമയത്ത് ഇവറ്റയെ കാണുന്നത്. അവിടെ ഈ ജാതി പാമ്പുകൾ മരത്തിന്മേലും കേറുന്നു. അമേരിക്കയിലെ

കുടുകുടുമണ്ടലികം ശൈത്യകാലത്ത് ഒരു ദീർഘനിദ്രചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ കാലമാകുമ്പോൾ ഇവറ്റ അദ്ധ്വാനമായ ഒരു വാസനാശക്തിക്കധീനന്മാരായി ഒരു പ്രത്യേകദിക്കിൽ സീമയില്ലാതെ സമൂഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ദിഗ്ജയം ചെയ്യാനൊരുമ്പെട്ട സേനാസമൂഹത്തെപ്പോലെ ഒക്കപ്പാടെ, പിന്നീടൊരു പ്രത്യേകഗുഹയിൽ ചെന്നുകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അമേരിക്കക്കാർ, ഇത്ര നല്ലതരം വെറുതെ വിട്ടുകളയരുതെന്നുവെച്ച് ഇവറ്റയെ അനവധി കൊല്ലാറുണ്ട്. എത്രതന്നെ വിഷവാഹിയായാലും ഇതിനെക്കൊണ്ട് മനുഷ്യന്നു വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ അപായം നേരിടാറുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏകദേശം തന്റെ നേരെ വല്ലവരും അടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ഇവന്റെ സ്വാഭാവികമായ കുടുകുടുശബ്ദം കൂടക്കൂടെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അതുകേട്ട അപായം തിരിച്ചറിയുന്ന മനുഷ്യൻ മറ്റൊരു വഴിക്കു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. പാഞ്ഞുകടിക്കുന്ന പതിവു കുടുകുടുമണ്ടലിക്കില്ല. ഇതിന്റെ വാലിന്മേൽ കാണുന്ന പുറയുടെ സംഖ്യകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പ്രായം കണക്കാക്കാമെന്നു പറയുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കുടുകുടുമണ്ടലി ഇല്ലെന്നാണ് ചില ജന്തുവൃത്താന്തക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ദുർല്ലഭമായി ഇതിനെ കാണുമെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ മലയാളത്തിലുംകൂടി ഞാൻ ഈ ജാതി മണ്ടലിയെ കണ്ടിട്ട്, ഇതിനെ ക

ണ്ടാൽ കൂട്ടുകൂടുമണ്ടലിയാണെന്ന് ഒരു നോക്കിനു മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നാമത് ആ ചുറുള്ള വാൽ, രണ്ടാമത് ആ വാൽകൊണ്ടു പുറത്തിറക്കുന്ന കുടയുംപോലെയുള്ള ശബ്ദം ഇതു രണ്ടും കണ്ടാലും കേട്ടാലും ഏതു പാമരനും കൂട്ടുകൂടുമണ്ടലിയെ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കും. ഒന്നിനെ മയ്യഴിയിലും മറ്റൊന്നിനെ വടകരയിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന പാമ്പുകളെ മിക്കവാറും തെക്കൻ ഇന്ത്യയിലും കാണുമെന്നത് നിസ്സംശയമാണ്. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന പാമ്പിനു മലയാളത്തിൽ എത്തുന്നതിലും എളുപ്പം തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ എത്താനാണ്.

പച്ചമണ്ടലി:—ഇത് അരമണ്ടലി എന്ന ജാതിയിൽ പെട്ടതാണ്. ദേഹം പച്ചളിപ്പാമ്പിന്റെ നിറമാണെങ്കിലും നീളം അത്ര ജാസ്തി കാണുകയില്ല. പച്ചളിപ്പാമ്പിനെക്കാൾ ദേഹത്തിനു സ്ഥൂലതയും ഉണ്ട്. ഈ മണ്ടലി മരത്തിന്മേലും കേറും. ഇവനും ഒരു വിഷമുള്ള പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ വിഷമേറ്റാൽ വായിൽകൂടെയും മൂക്കിൽകൂടെയും വളരെ നാളോളം (രണ്ടു മാസത്തോളം) ചോര ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷെ മനുഷ്യർ മരിച്ചുപോകുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്. പച്ചനിറത്തിൽതന്നെ മറ്റൊരു തരം മണ്ടലി ഉള്ളത് ആന്തത്തലയനാണ്. ഇതിന് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചത് ആന്തയുടെ തലയുടെ പിൻഭാഗം കാണുന്ന ഒരു തൊപ്പിപോലെ ഉള്ള തള്ളൽ ഇതിന്റെ തലക്കും കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇതും മരത്തിന്മേൽ കേറുന്ന ഒരുതരം മണ്ടലിയാണ്. അരമണ്ടലികളിൽ എനിയും പല തരക്കാരുണ്ട്.

ഗരുഡപ്പാമ്പുകൾ:— (Calamaria) ഇത് ഒരുതരം നീണ്ടു നേരിയ ചെറുപാമ്പുകളാണ്. ഇതിന്റെ മേലെ അണ്ണിയും ഇടത്തും വലത്തും കിടക്കുന്ന ഓരോ വിഷ്സ്സഞ്ചി അണ്ണിതുടങ്ങി ഏകദേശം വാലിന്റെ കടയോളം നീളമുണ്ടാകും. എന്നിട്ടുകൂടി ഇതിന്റെ വിഷത്തിന്നു വലിയ വീര്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യർ ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ മരിച്ചുപോകയില്ല. ഇതു ചെറിയപാമ്പുകളെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനേയും തിന്നുകയില്ല. ഗരുഡനെപ്പോലെതന്നെ ഭോഗഭക്ഷ്യതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു ഗരുഡപ്പാമ്പുകൾ എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചത്.

ഇതൊന്നുംകൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ പിന്നെയും പലതരം പാമ്പുകളുണ്ട്. ഉപ്പ് മണ്ടലി, തെയ്യൻ, കട്ടിവീയ്യൻ, ചുരുട്ട, വളയൻ (Lyeodon Aulicus), ഇങ്ങിനെ ചിലതിന്നേ പേരുകളുള്ളൂ. തെയ്യൻ ക്ഷണം ക്രുദ്ധനാകുന്ന ഒരു പാമ്പാണ്. കോപിക്കുമ്പോൾ ഈ തെയ്യൻ (Tropodonatus Stolatus) ദേഹം തലതുടങ്ങി വാലിന്റെ കടവരെ പരത്തും. ഞാൻ ഒരിക്കൽ ഒരിടയിൽവെച്ചു ഒരു വടികൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ തെയ്യനെ ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ അത് തുരുതുരെ വടിക്കു രണ്ടുമൂന്നു കടികടിച്ചു. കുട്ടിവീയ്യൻ പാലക്കാട്ട് പതിവായി കാണുന്ന ഒരു ചെറിയ പാമ്പാണ്. മൈതാനത്തിൽ ലാത്തുന്നതിന്നാണ് ഇതിന്നു വളരെ താല്പര്യം. ഞാൻ ഒരു ദിവസം ഇതിനെ ഒന്നിനെ മൈതാനത്ത് കൊന്നിട്ടു. അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു അവിടെച്ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, തന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ മൂന്നാലാളുകൾ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്റെ

ശവവും ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഇക്കൂട്ടർ ഇത്രവേഗം അവിടെ എങ്ങിനെ എത്തി എന്നും, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതിന്റെ താല്പര്യമെന്തെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഇപ്പോൾ ഇത്രമാത്രം. ബാക്കിപ്പുസ്തകളെ ഒക്കെ എടുത്തു വിവരിക്കാൻ ഇവിടെ സൌകര്യമൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ടും, ചിത്രമില്ലാതെ ഇവയുടെ വിവരണമൊന്നും പൂർത്തിയാകാനിടയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗമൊക്കെ വിട്ടുകളയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

പാമ്പിനെപ്പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ, രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ എഴുതുവാൻ വിട്ടുപോയത്, വലിയ ആനക്കാര്യങ്ങളൊന്നുമല്ലെങ്കിലും, വായനക്കാർക്കു രസിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് ഞാൻ എഴുതുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അറിവില്ലാത്ത നാട്ടുകാർ പറയുന്ന യാതൊരുകാര്യങ്ങളും വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ല. "ഒരിക്കൽ ഞാൻ രണ്ടുമൂന്നു കൂലിക്കാരേയും കൂട്ടി ഒരു കിളകിളപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കൂലിക്കാർ തിണ്ട് കൊത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ഒരു മടയിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു ഒരു പാമ്പ് ഇടയിലേക്കു ചാടി. പാമ്പിന്നു രണ്ടു ഭാഗവും തല ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ വശം നല്ല പീശാങ്കത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു വെട്ടിനു പാമ്പിനെ രണ്ടുകഷണമാക്കി. അപ്പോൾ എന്തൊരത്ഭുതം. വടക്കോട്ടീശ്വരനാണെ നേരുകണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ആരും വിശ്വസിക്കയില്ല. ഞാനും ആ കൂലിക്കാരും മാത്രമേ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. പെട്ടെന്നു കൊത്തേറ്റ ഭാഗത്ത് ഓരോ വാലും മുച്ചൂവന്നു ആദ്യത്തെ ഒരു പാമ്പ് രണ്ടു പാമ്പുകളായി രണ്ടുദിക്കിലേക്കു ഓടിക്കളഞ്ഞു". ഇതാണ് ഒരു സാമാ

ന്യം പോരുന്ന ജന്മി എന്നോട് പ്രസ്താപിച്ചത്. തന്റെ മുജ്ജന്മകഥകളും, കൊല്ലവും കൂടിക്കണക്കാക്കി എഴുതുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട ആനിബസാണ്ട് മദാമ്മയുടെ, ആന വലിച്ചാൽ നീങ്ങാത്ത പൊള്ളകളും ഭള്ളുകളുംകൂടി ഇതിന്നു സമമാകുമോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് ഒരു പാമ്പ് മേനത്തുണ്ടുപോലെയോ ഉണ്ണിക്കാമ്പുപോലെയോ എള്ളപ്പത്തിൽ ഒരു വെട്ടിന്നു മുറിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒന്നെന്നാണ് ഈ സരസന്മാർ കരുതിയതു്. ഇത്ര വിസ്തൃതപ്രമായ വിശ്വാസം വേറെ ഒന്നുമില്ല. പാമ്പിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ നെടുനീളെ ഒരു ഉറപ്പുള്ള മുതുകെല്ലും അതിൽനിന്നു ഇരുവശത്തും താഴ്ന്ന വാരിയെല്ലുകളും ഉള്ളപ്പോൾ, കത്തികൊണ്ട് ഒരു വെട്ടുവെട്ടിയാൽ പ്രയാസമില്ലാതെ രണ്ടു കഷണമായിപ്പോകുക എന്നത് ഒരു ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്ത സംഗതിയാണ്. ഒരുദിവസം ഒരു സപ്പുത്തിന്റെ തല ഹേത്തിൽനിന്നു മുറിച്ചെടുപ്പാൻ യത്നിച്ച എനിക്കു അതിന്റെ കായ്മ്പം നല്ലവണ്ണം മറിയാം. ഒരു മരത്തിന്മേൽ അതിനെ കിടത്തി, ഒരു കൈക്കോട്ടുകൊണ്ടു വെട്ടിയിട്ടതന്നെ, രണ്ടുമൂന്നു വെട്ടുകൊണ്ടുമാത്രമേ അതു മുറിഞ്ഞുള്ളു. മറ്റൊരു വിദ്വാൻ കണ്ടകായ്മ്പം എന്നോട് പ്രസ്താപിച്ചതു് ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. ഞാനും രാമൻ വൈദ്യരും സംഗതിവശാൽ അണ്ടലൂക്കു പോകയായിരുന്നു. പോകുംവഴിക്കു ഒരു കാട്ടുകെട്ടിയ കൽപ്പുറമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്നു ഒരു നേരിയ ദീനസ്വരം പുറപ്പെട്ടതുകേട്ടു. അതെന്താണെന്നു രാമൻവൈദ്യരോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വിഷവൈദ്യം

ശീലമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. വൈദ്യർ കുറെ ഒന്നാലോചിച്ചു, പ്രസവവേദന കിട്ടിയ ഒരു മണ്ഡലി കരയുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു. മണ്ഡലിക്കു സാധാരണ മുതുക് കീറുകയാണെന്നും അതിൽകൂടെ മണ്ഡലിക്കുട്ടികൾ കൂടാതെ നാനാമാതിരി വിഷജന്തുക്കളും വരുമെന്നും, ഇങ്ങിനെ പ്രസവിച്ചുതോടുകൂടി മണ്ഡലിയും മരിച്ചുപോകുമെന്നും വൈദ്യർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കണ്ണുകൊണ്ട്, കാണേണമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാനും വൈദ്യരും ആ പറമ്പിൽ കടന്നുചെന്നു. വൈദ്യർ ഒരു കുണ്ടിൽ കിടന്നിരുന്ന മണ്ഡലിയെ എനിക്കു കാട്ടി. വലിയ കുറവൻ. ഒരു കഴുങ്ങിന്റെ തടി ഉണ്ട്. ഒന്നാമത് മുതുകിൽകൂടെ അഞ്ചാറ് ചെറുമണ്ഡലികൾ ഇറങ്ങിവന്നു. പിന്നെ വന്നത് രണ്ടെണ്ണമായിരുന്നു. പിന്നെ നാലഞ്ച് തേളും അഞ്ചാറ് പഴുതാരയും പുറത്തുവന്നു. എല്ലാം തീർന്നെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ അതാ പുറത്തുവരുന്നു അഞ്ചുപത്തു ചിലന്തികൾ. ഞങ്ങളോട് ചിരി പൊട്ടിപ്പോയി. ഞങ്ങൾക്കു കളവ് പറഞ്ഞിട്ടെന്ത് കിട്ടാനാണ്. ഇതിൽ പിന്നെ മണ്ഡലിക്കു ദേഹത്തിന്നു ഒരു വിറയൽ പിടിപെട്ടു വാലുകൊണ്ട് കുറേ നിലത്തുതല്ലി. എന്നിട്ട് അതു മരിച്ചു.''

ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ പറഞ്ഞു തരുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടന്ന കുട്ടിക്കു എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞുകൂടാ. നിശ്ചയമായിട്ടും ഇവരെ ഒക്കെ ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിൽ (Theosophic Society) പൂർവ്വജന്മവൃത്താന്തങ്ങളെഴുതുവാൻ വയ്ക്കുന്ന അംഗങ്ങളാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു എന്റെ ശിപാർശിക്കു വല്ല വിലയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിങ്ങിനെ ചെ

യുമായിരുന്നു. മറ്റൊരുവിധോൻ പറഞ്ഞ കഥ ഇതിലും വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഒരസ്സർ പരീക്ഷ ജയിച്ച ഒരുവനെ വിസ്സി എന്നു വിളിക്കുന്നത് നിയമവിരോധമാണെന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ട് എനിക്കങ്ങിനെ വിളിക്കാൻ തല്ക്കാലം ധൈര്യം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥ കേൾക്കുന്തോറും അതിശയം തന്നെയാണ്. "ഈ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുണ്ടോ വിഷവൈദ്യം. നിങ്ങളുടെ അമ്മയുടെ അച്ഛൻ കക്കാട്ട് കുങ്കുറ് വൈദ്യരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെപ്പോലെ വിഷവൈദ്യം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ, പരശുരാമൻ സൃഷ്ടിച്ച ഈ കേരളത്തിൽ, ഗോകർണ്ണംമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ തിരികെത്തിച്ചു തിരഞ്ഞുനോക്കിയാലുംകൂടി മറ്റൊരാളെ കാണുകയില്ല. ഞാൻ അക്കാലത്ത് ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നു. കഷ്ടിച്ചു എട്ടു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുദിവസം മയ്യഴിയിൽ പോയപ്പോൾ ഞാനവിടെ പോയിരുന്നു. അന്നു താമസിച്ചതും അവിടെത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇവർ കോലായിൽ ഒരു പുല്ലുപായിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ സമീപത്ത് ഒരു വലയിന്മേലും. ഒരു നിലവിളക്കു കത്തുന്നുമുണ്ട്. ഏകദേശം എട്ടെട്ടരമണിക്കു ഒരു കണിയാനെ വിഷംതീണ്ടീട്ട് അവിടെക്കൊണ്ടുവന്നു. ഇദ്ദേഹം സകലവിവരവും മുങ്കൂട്ടിത്തന്നെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേണ്ടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളൊക്കെ അവരും ഒരുക്കിയിരുന്നു. കൊണ്ടുവന്ന ഉടനെ ബാക്കിയുള്ളവരോട് മുറ്റത്ത് ഒരു പായിൽ കിടത്തുവാനും, പിറ്റെന്നു രാവിലെ വരാനും പറഞ്ഞു. ശവത്തിന്റെപിന്നിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു പുല്ലുപായിൽ ചമ്രംപടിയിട്ടിരുന്നു. ഇരിക്കുംമുമ്പെ എന്നോട് പേടി ഉണ്ടെങ്കിൽ അകത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനത് പൊരുളിച്ചില്ല. കുട്ടിക്കാലത്തു ഞാൻ വലിയ ഒരു ധൈര്യം കെട്ടവനായിരുന്നു:—ഇവർ ജപിക്കാൻ തുടങ്ങി. കഷ്ടിച്ചൊരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈശ്വരാ ഈശ്വരാ ഓരോ പാമ്പുകൾ വരാൻതുടങ്ങി. ഈമാതിരി പാമ്പുകളൊക്കെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടല്ലൊ എന്നെനിക്കു തോ

ന്നിപ്പോയി. ഞാൻ ഭയംകൊണ്ട് നിർജ്ജീവനായിപ്പോയി. ഒരു പാമ്പ് ഒരു കരിമ്പനയോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. തടി അതിലും ജാസ്തി. വരുന്ന പാമ്പുകളൊക്കെ ശവത്തിന്റെ അങ്ങെപ്പുറം നില്ക്കും. അപ്പോൾ വൈദ്യർ കൈകൊണ്ട് ഒരു ആംഗ്യംകാട്ടും. ഓരോന്ന് മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഒരു പതിനൊന്നുമണിയായപ്പോൾ വന്നവർ വന്നവരൊക്കെ മടങ്ങി. പിന്നെ ആരെയും കാണാതായി. വൈദ്യർ വേറെചില സാമഗ്രികളൊക്കെ കൊണ്ടുവന്നു പിന്നെയും അവിടെ ഇരുന്നു അത്യുഗ്രമായി ജപിക്കാൻതുടങ്ങി. ഒരു പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂണ്ട് ഉറുമ്പരിക്കുംപോലെ കടിച്ചുവിടാൻ വരുന്നു. കണ്ട ഉടനെ എന്താണിഷ്ടാ ഇത്ര മടി എന്നു വൈദ്യർ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അത് പടവുംപൊക്കി വൈദ്യരെ അഞ്ചാറുത്തുതി. എനിക്കോടാൻ കാലു വലിച്ചിട്ടു വരാഞ്ഞിട്ട് ഞാനവിടെതന്നെ ഇരുന്നു. വൈദ്യക്കൊ പുല്ലുവില. അദ്ദേഹം എന്തൊ ജപിച്ചു ഒരു നുള്ള് ഭസ്മം അതിന്റെനേരെ എറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അതു തലതാഴ്ത്തി. പിന്നെ വൈദ്യർ കൊത്തി വിഷമെടുത്തുകളവാനും എന്നാൽ ഒന്നും ചെയ്യാതെ മടക്കിഅയക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. വൈദ്യർ എന്തു പറഞ്ഞിട്ടും എത്ര നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടും പാമ്പ് കൂട്ടാക്കിയില്ല. 'ഓ ഹൊ നീ ചത്താലും ചെയ്കയില്ല ഇല്ലെ! ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു വൈദ്യർ പിന്നെയും ജപിച്ചു ഒരു വെറ്റിലയുടെ ഞെട്ടികൊണ്ടു അതിനെ എറിഞ്ഞു. അത് തെക്കോട്ട് തലയുംവെച്ചു നീണ്ടുകിടന്നു. ആ വെറ്റിലയുംപിടിച്ചു വൈദ്യർ പിന്നെയും ജപിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ വെറ്റിലകൊണ്ടു ദഷ്ടനെ മൂന്നു പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു അത് രണ്ടായികീറി ഇടത്തും വലത്തും എറിഞ്ഞു. അക്ഷണംതന്നെ പാമ്പും നെടുനീളത്തിൽ രണ്ടു പിളപ്പായി ഇടത്തും വലത്തും വീണു. ആ നിമിഷത്തിൽ ദഷ്ടൻ കണ്ണുതുറന്നു എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. വായനക്കാരെ ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ നിങ്ങൾക്കു പരമാർത്ഥമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലെ. ഇദ്ദേഹം കുട്ടിക്കാലത്ത് കണ്ട

ഒരു ഭയങ്കരസപ്നം (Night mare) ആയിരിക്കാനെ തരമുള്ളൂ എന്നു വിചാരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തെ ക്ഷമിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഇശ്ശി കഥകൾ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ പറയും. അതാരും പൊരുളിക്കാതിരുന്നാൽ മതി. ഓ ഹൊ. ഒന്നു മറന്നുപോയി. വിഷഹാരിയെന്നു പ്രശംസിക്കപ്പെട്ട ആ മഹാൻ — എന്റെ അമ്മയുടെ അച്ഛൻ — മരിച്ചതു പാമ്പുകടിച്ചിട്ടാണ്.

ഇനി എന്റെ അറിവിൽപെട്ട ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ പറയാം. കുളക്കോഴിയുടെ മുട്ട വിഴുങ്ങിയ ഒരു സ്പ്പ്ത്തെ വെടിവെച്ച എന്നു ഞാൻ മുമ്പെ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. ഞാൻ അതിന്റെ ഉദരം ശിക്കാർകത്തികൊണ്ടു കീറി മൂന്നു മുട്ടകളും പുറത്തെടുത്തു. പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ യാതൊരുകേടോ പരുക്കോ അതിന്മേൽ കണ്ടില്ല. ഞാൻ ഒരു പൊരുത്തിന്നകിടന്നിരുന്ന പ്രാവിന്നു ഈ മുട്ടകൾ വെച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഒന്നും മിരിഞ്ഞില്ല. അഞ്ചെട്ടു ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ കേടുവന്നുപോയി. പിന്നെ ഒരിക്കൽ ചെറിയ ഒരു ജീവനുള്ള കരിനാഗത്തെ ഒരു കുപ്പിയിലിട്ടു അണ്ടലൂരിൽനിന്നു എന്റെ ഒരു ചങ്ങാതി അയച്ചുതന്നു. ഞാൻ അതിനെ കൊല്ലാൻവേണ്ടി മദ്യസത്തു (Mythilated spirit) കുപ്പിയിൽ പകുതി മദ്യസത്തുകൽ കുപ്പിമാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതു അതിന്റെ വിതാനത്തിൻമീതെ തലപൊക്കിപ്പിടിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിന്റെ തല ആഴവാൻതക്കവണ്ണം കുപ്പി ചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ദ്രോഹം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ ഇതു പടമുംവിരുത്തി കുപ്പിക്കു രണ്ടുമൂന്നു കൊത്തുകൊത്തി. അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മദ്യസത്തു വെറും കറുപ്പുമഷിപോലെ കറുത്തുപോയി. മഞ്ഞനിറമുള്ള വിഷം ശുദ്ധസ്പ്ടികനിറമുള്ള മദ്യസത്തിൽ കലർന്നപ്പോൾ ആ മദ്യസത്തു എങ്ങിനെ കറുത്തുപോയി എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ എനിക്കു ഒരു പ്രബലമായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായി. അതു മറ്റൊന്നുമല്ല. വിഷംതീണ്ടിയ ഒരു

ത്തന്റെ ശരീരത്തിൽ മദ്യസത്തു കുത്തിയിറക്കിനോക്കേണ്ടതാണെന്നു ഒരു വിചാരം. വിഷം ഏറ്റാൽ ഒരുവക ലഹരിയാണ് പോലും ഫലം. മദ്യസത്തും വളരെ ലഹരിയുള്ള സാധനമാണ്. ഹോമിയോപതി ചികിത്സാക്രമപ്രകാരം ഇതു ഒരു കൊള്ളരുതാത്ത ചികിത്സയല്ല. എന്തായാലും. സൌകര്യമുള്ളവർ അതൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

എനിക്കു മറ്റൊരു ശങ്കയുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. വിഷം തീണ്ടിയാൽ ഒരിക്കലും ഒരുവൻ മരിക്കയില്ലെന്നും കുറേനാളോളം വിഷ്ണുന്ന ഒരു ബോധക്ഷയം (Coma) മാത്രമെ അവനു പിടിപെടുകയുള്ളു എന്നും, യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ ദഷ്ടനെ ഒരേടത്തു കിടത്തിയാൽ അവനു ക്രമേണ ഭേദംവരും എന്നും മറ്റുമായ ഒരു ശങ്കയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ശങ്ക വരുവാൻ എനിക്കു ഒരു കാരണവുംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പട്ടാണിയെ ഒരിക്കൽ ഒരു സർപ്പം കടിച്ചു. ആ സാധു മൂന്നു മണിക്കൂർകൊണ്ട് മരിച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം അവനേയുംകൊണ്ടു പലവിഷഹാരികളുടെ വീട്ടിലും ചെന്നു. എല്ലാരും മരിച്ചു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നാലാം ദിവസം പുലർന്നു. ഇവിടെ ഇന്നദിക്കിൽ കുഴിച്ചിടാം എന്നു അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു. മറ്റൊരു വിഷഹാരിയുടെ അടുക്കേക്കൂടിപ്പോയിട്ടു കുഴിച്ചിടാമെന്നു ഷ്ടന്റെ അളിയൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പലരും വിരോധംപറഞ്ഞെങ്കിലും ഒടുവിൽ എല്ലാവരും വഴിപ്പെട്ടു. അവൻ ചില പ്രയോഗങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തു. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദഷ്ടൻ ഉണർന്നു. അവനു യാതൊരു ചേഷ്ടയുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവനു നല്ല ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇന്നിന്നവർ കുഴിച്ചിടാൻ പറഞ്ഞതും അളിയൻ ഇന്ന വിഷഹാരിയുടെ അടുക്കേ കൊണ്ടുചെല്ലാൻ പറഞ്ഞതും ഒക്കെ അവൻ സ്പഷ്ടമായി കേട്ടിരുന്നു എന്നും ഷ്ടൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഈ കാര്യവും സൌകര്യമുള്ളവർ ഒന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

UNIVERSITY OF MADRAS
MAR 1932

ജന്തുശാസ്ത്രം

അദ്ധ്യായം 10.

പക്ഷികൾ.

പക്ഷികളെപ്പോലെ മനുഷ്യന്നു സന്തോഷം കൊടുക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ വേറെ ഇല്ല. അവൻ സന്തോഷത്തിന്നുവേണ്ടി മെരുക്കിയും സ്വവിനോദത്തിന്നുവേണ്ടി കൂട്ടിലിട്ടും അനേകതരം പക്ഷികളെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. രൂപത്തിന്റെ ഭംഗികൊണ്ട് ചിലതും സ്വരത്തിന്റെ മാധുര്യംകൊണ്ട് ചിലതും, മാംസത്തിന്റെ രുചികൊണ്ട് മറ്റു ചിലതും ജന്തുക്കളിൽവെച്ച് ഉത്തമസ്ഥാനത്തെ അഛ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇവറ്റയുടെ ആഹാരസമ്പാദനവും, കൂടുകെട്ടുന്ന മട്ടും, കുഞ്ഞുകളെ രക്ഷിക്കുന്ന രീതിയും എത്രതന്നെ കണ്ടാലും മനസ്സിന്നു മടുപ്പ് തോന്നുകയില്ല. നാടൊടേ വ്യാപിച്ചിട്ട് വേറെയും ചില ജന്തുക്കളുണ്ടാകുമെങ്കിലും പക്ഷികളേപോലെ സർവ്വത്ര ദൃഷ്ടിക്ക വിഷയമായിത്തീരുന്ന ജന്തുക്കൾ മറ്റു വല്ലയുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നേരം പുലർന്നു സന്ധ്യയാകുന്നവരെയും സന്ധ്യ തുടങ്ങി നേരം പുലരുംവരെയും പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത അവസരമുണ്ടാകയില്ല. നമ്മു

ടെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്തു ജീവകാലം കഴിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും, ഇവരുടെയുടെ സ്വഭാവം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുവാൻ നാട്ടുകാർ ഇതുവരെയും ഉദ്യമിക്കാഞ്ഞത് നമുക്കുള്ള പല പോരായ്മകളിൽ ഒരു വലിയ പോരായ്മയാണെന്നു ഗണിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. നമുക്കു നിത്യപരിചയമുള്ള പക്ഷികളിൽ ചിലതിനു പ്രത്യേക പേരുകൾപോലുമില്ലെന്നു നമ്മുടെ ഭാഷയിലില്ല. വല്ലുവരോട്ടം ചെന്നു ഓരോ പക്ഷിയുടെ പേരെന്തെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ "അതൊരു കിളി" എന്നായിരിക്കും മിക്കസമയത്തും നമുക്കു കിട്ടുന്ന ഉത്തരം. പക്ഷികളെ മറ്റു ജന്തുക്കളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്ന വിശേഷവിധികളെന്താണെന്നു വളരെ ഒന്നും വിവരിക്കേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷി മുട്ടയിൽനിന്നാണ് ജനിക്കുന്നത്. പക്ഷിയുടെ ശരീരം തൂവൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. മുൻകാലുകൾ, നിലം തൊടാതെ പിൻകാലുകളെക്കാൾ ഭേദിച്ചു, ആകാശത്തിൽക്കൂടെ പറക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായിത്തീരുന്നു. മുഖം ക്രമത്തോ പരന്നതോ ആയ ഒരു കൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. കാലിന്മേൽ വിരലുകളും നഖങ്ങളുമുണ്ട്. വാലിന്റെ കടയ്ക്കൽ (ശരീരത്തിന്റെ പിന്നറ്റത്ത്) നെ ശേഖരിച്ചുവെച്ച ഒരു സഞ്ചി ഉണ്ട്. കഴുത്തു പിന്നോക്കം വളച്ചു, കൊക്കുകൊണ്ട് ആ നെയ്ലേശം എടുത്തു പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ തൂവൽ മിനുക്കി വെടിപ്പു വരുത്തുന്നു. വലിപ്പംകൊണ്ടും, വണ്ണംകൊണ്ടും, ആകൃതികൊണ്ടും, മറ്റു ചില വിശേഷവിധികൊണ്ടും അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട അനേകജാതി പക്ഷികളുണ്ടെങ്കിലും അവ

റയിൽ ചുരുക്കം ചില ജാതി പക്ഷികളെ വിവരിക്കാനെ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ തരമുള്ളൂ. പക്ഷികളെ വ ർഗ്ഗോപവർഗ്ഗങ്ങളായി തരംതിരിക്കുന്നത് കൊക്കിന്റേയും കാലിന്റേയും രീതികൊണ്ടും സ്വഭാവവിശേഷംകൊണ്ടും മറ്റുമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഓരോ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ ഓരോജാതിപ്പക്ഷികളെ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടത് അസ്ഥികളുടേയും, അന്തർഭാഗത്തിലെ ചില അംഗങ്ങളുടേയും വിശേഷവിധികൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണെന്നും തല്ക്കാലം കരുതിയാൽ മതി. ഓരോ വർഗ്ഗത്തെ പല ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. ഓരോ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ അനേകംജാതിപ്പക്ഷികളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട പല ജാതികളുടേയും ഒരു സാമാന്യലക്ഷണം പറവാനുള്ളതാണെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ഇടയും ഇടവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഓരോരോ ജാതിയെത്തന്നെ എടുത്തു വിവരിക്കുന്നതാണ് എളുപ്പമെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷികളെ ഒട്ടാകെ നമുക്കു താഴെ പറയുംപ്രകാരം വിഭാഗിക്കാമെങ്കിലും ഞാൻ ആ ക്രമത്തിൽ ഇവയെ വിവരിക്കാനൊരുമ്പെട്ടിട്ടില്ല.

1. കാക്ക മുതലായവ.
2. മരങ്കൊത്തിമുതലായവ.
3. തത്തമുതലായവ.
4. നത്ത് മുതലായവ.
5. പ്രാപ്പിടിയൻമുതലായവ
6. കഴു മുതലായവ.
7. സഞ്ചിക്കൊക്കൻ മുതലായവ.
8. ഞാറ മുതലായവ.
9. അന്ന ഞാറ മുതലായവ.
10. പ്രാവുകൾ.
11. കോഴികൾ.
12. കൊത്തിത്തീറ്റി മുതലായവ.

13. പുള്ളുകഥം. 15. കടൽപക്ഷികഥം.

14. കടക്കാക്ക മുതലായവ. 16. ഒട്ടകപ്പക്ഷി മുതലായവ.

അതുകൊണ്ട് ഒന്നാമതു പക്ഷികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ കാക്കയെത്തന്നെ എടുത്തു വിവരിക്കാം.

തോൽമോറൻകാക്ക. (Rook)

ദേഹം ചുകപ്പോടിടകലർന്ന പച്ചയുടേ ഉളിച്ചൽ കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കട്ടിക്കു തുവലില്ലാത്ത ഭാഗം മുഖത്തിന്മേലില്ലെങ്കിലും പൂണ്ണവലിപ്പംവെക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗം തികഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ പക്ഷിയെ യൂറാപ്പിൽ എല്ലാടവും എന്നുവേണ്ട വടക്കൻ ചീനയിലും കാണും. ചീനത്തുള്ളവറ ഓരോ വലിയ സമാജമായിപ്പാർക്കുകയും കൂട്ടുകെട്ടി കൂട്ടിയെ വിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കൊല്ലന്തോറും ഒരേ കൂടുകഥംതന്നെ ഇവറ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മുട്ടയിടുന്ന കാലം വിപ്രവരിയും മാച്ചുമാണ്. ഓരോ കൂട്ടം കൂടുകഥം വീട്ടിന്നരികേയുള്ള മരത്തിന്മേലും എന്നുവേണ്ട ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണത്തിലും കാണുന്ന മരത്തിന്മേലുംകൂടി ഉണ്ടാകും. നഗ്നൻ കാക്ക ലോകത്തിന്ന് ഒരു അപകാരിയൊ ഉപകാരിയോ എന്നു തീച്ചു പറവാൻ പാടില്ല. ദോഷവാന്മാരായ അനേകം പ്രാണികളെ ഈ ജാതി പക്ഷികഥം തിന്നുതീർക്കുമെങ്കിലും, പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളേയും കട്ടികളേയും തിന്നുതീർക്കുന്നതുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ കൂടു കെട്ടാൻ തെഴുക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ഇളമ്പുള്ളികഥം പൊട്ടിച്ചെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇവർ ഉണ്ണവാന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഈ പക്ഷിയുടെ വിശ

പ്പും ദഹനശക്തിയും അതിർകവിഞ്ഞതാണ്. മുപ്പര് തിന്നാത്തത് ഒന്നുമില്ലെന്നു പറയാം. തനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന പുഴുക്കളേയും ഇരകളേയും പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു കൂടാതെ ഇവൻ ചെറിയ മുയലിനേയും താറാവിനേയും കൊന്നതിന്നും. മാംസം ശുദ്ധിയുള്ളതായാലും വേണ്ടില്ല, ചീഞ്ഞതായാലും വേണ്ടില്ല, പാകംചെയ്തതായാലും വേണ്ടില്ല, ഉണങ്ങിയതായാലും വേണ്ടില്ല ഇവൻ അത്യാർത്തിയോടേ തിന്നുതീർക്കും. സമുദ്രതീരത്തിൽ ചെന്നു മണൽമനിഞ്ഞിൽകളെ (Sand Eels) എത്രയെങ്കിലും കൊത്തിവലിച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഇവിടച്ചാന് അശേഷം മടി കാണുകയില്ല. മുരുവിന്നുവേണ്ടി ഇവൻ ചിലപ്പോൾ കടൽപക്ഷികളോട് അടികൂടാൻ കൂടി ശങ്കിക്കാറില്ല. ഓരോ മുരുവും കൊക്കിലാക്കി വളരെ ഉയരത്തിൽ പറന്നു അവിടുന്ന് അത് ഒരു പാറമേൽ ഇട്ട് ഉടയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവൻ കടല്പക്ഷികളോട് കണ്ടു പഠിച്ചതായിരിക്കും. ചില വെട്ടന്മാരെ (Hawks) പോലെ ദഹിച്ചുപോകാത്ത ആഹാരത്തെ ചെറിയ ഉരുളകളാക്കി കക്കിക്കളവാനുള്ള ശക്തി നഗ്നൻകാക്കയ്ക്കും ഉണ്ട്. ഒരു ഉരുള പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ കണ്ടിരുന്നതു ചെറിയ കല്ലുകളും വണ്ടോടുകളും ഉമിയും മറുമായിരുന്നു.

വടക്കൻകാക്ക. (The common Raven)

യൂറോപ്പിന്റേയും ആസ്യയുടേയും വടക്കുഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം ബലിക്കാക്കയാണ് വടക്കൻകാക്ക. ശീതകാലത്ത് ഈ കാക്ക ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടി

ഞ്ഞാറുഭാഗത്തുക്കൂടി എത്തുന്നു. ചീനയിലും ജാപ്പാനിലും ഇതിനെ കാണുകയേ ഇല്ല. വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ വളരെ സുലഭമാണ്. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ ഭയമുള്ളതും മെരുങ്ങാത്തതുമായി നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മറു ചിലേടത്തു നിർഭയനും ഗണ്യമില്ലാത്തവനുമാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫെൻഡർസൻ ധാര സേനാസമേതനായി യാക്കുണ്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ട കാലത്തു സേനയെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടു ചില വടക്കൻകാക്കകളും പോയിരുന്നു. തിന്നത്തക്ക വല്ല സാധനവും സൂക്ഷിക്കാതെ പോയാൽ അതു വടക്കൻകാക്കയുടെ വായിലായിപ്പോകും. മനുഷ്യരുടെ വളരെ അടുക്കെ വരാൻതക്കവണ്ണം ഇതിനു മെരുക്കവും ധൈര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പാലുള്ള കുപ്പി കണ്ടാൽ ഇതു കല്പിച്ചുകൂട്ടി അതു തള്ളിയിട്ട് അതിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്ന പാൽ കുടിക്കുന്നു. സേനകൾ രണ്ടായി ഒരേടത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ വടക്കൻകാക്കകളും രണ്ടുകൂട്ടമായിപ്പിരിഞ്ഞു. തമ്പടിച്ചു പാർത്തിരുന്ന ഒരേടം വിട്ടു സേനകൾ യാത്രക്കൊരുമ്പെട്ടപ്പോൾ കുറെ ദൂരത്തോളം സേനകളുടെ ഒന്നിച്ചുതന്നെ വരുന്ന ഈ കാക്കകൾ പിന്നെ ക്ഷണം മടങ്ങി പണ്ടത്തെ തമ്പടിച്ച സ്ഥലത്തു വീണ വല്ലതും പെറുക്കിത്തിന്നാനുണ്ടോ എന്നു ഒരു മണിക്കൂറുനേരം പരിശോധിച്ച പരതിനടക്കും. ബാക്കിയൊന്നുമില്ലെന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ ഇവറ്റ പിന്നെയും സേനയെ പിന്തുടരും. വയറ് നല്ലവണ്ണം നിറഞ്ഞാൽ വലിയ മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു തന്നോടുതന്നെ ഓരോന്നു നൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ സംസാരം അവസാനിക്കുന്ന

തു കോക്ക്-തുറക്കുമ്പോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദംകൊണ്ടാണ്. വലിയ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലും ഉയന്ന പാറകളിന്മേലും വടക്കൻകാക്ക കൂടുകെട്ടുന്നു. അടുക്കേ ഒന്നും ആളുകളില്ലാത്ത ദിക്കാണെങ്കിൽ വടക്കൻകാക്ക കഷ്ടിച്ചു മൂന്നടി ഉയരമില്ലാത്ത കള്ളിച്ചെടിയിന്മേലുംകൂടി തന്റെ കൂടുകെട്ടും.

ബ"ലാത്തിക്കാക്ക. (The common Jackdaw)

പട്ടണങ്ങളിലുംകൂടി ഇവനെ കാണും. ഇവന്റെ സാമർത്ഥ്യവും ബുദ്ധിയുംകൊണ്ട് ഇവനേപിടിച്ചു കൂട്ടിലിട്ടുവെക്കുവാൻ വളരെ ആളുകൾക്കു താല്പര്യമാണ്. ഇതു ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ഇതു ചില കാലങ്ങളിൽ വളരെ ദൂരം പറന്നു സഞ്ചരിക്കും. കൂടു കെട്ടുന്നതു ചിലപ്പോൾ ഗോപുരത്തിന്മേലും ഒഴിഞ്ഞ വീടുകളിലുമാണ്. കടല്പുറയിൽ പാർക്കുന്നവറ പാറകളിന്മേൽ കൂടുകെട്ടും. മരപ്പൊത്തുകളിലുംകൂടി ബ"ലാത്തിക്കാക്കയുടെ കൂട് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മുട്ട തോടിന്റെ വെള്ളനിറം കാണാത്തവിധത്തിൽ പുള്ളികൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിട്ടാണ്. ഒരു കൂട്ടിൽ നാലെണ്ണമുണ്ടാകും. ഒരെസ്ഥലത്തുതന്നെ കൊല്ലംകൊല്ലം കൂടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലർ ഇതിനെ വളരെ ചെറുതാകുമ്പോൾ എടുത്തു പോറ്റുകയും പൂണ്ണവലിപ്പം എത്തിയാൽ വിട്ടുകളകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ആ കാക്ക തീനുമന്വേഷിച്ചു ഒരിക്കൽ ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും വല്ലതും കിട്ടിയാൽ തൃപ്തിപ്പെട്ട ക്ഷണം പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. ഇഷ്ടംപോലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന സമയത്ത് ഈ കാക്കയ്ക്കു ഒരു ഗംഭീരഭാവം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. കഴുത്തിന്റെയും തലയുടേയും തൂവലുകൾ എ

റിച്ചുനിന്നു ഗൗരവത്തോടെ അങ്ങും ഇങ്ങും നടക്കുന്നത് ഒരു നല്ല കാഴ്ചതന്നെയാണ്. ഒരാഴ്ചക്ക് ഒരു മരപ്പൊത്തിൽനിന്ന് ഈ പക്ഷിയുടെ മൂന്ന്നാല് മുട്ടകിട്ടി. മുട്ടകൾ മുഴുവനും കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയൊക്കെ മുട്ടകളാണെന്ന് ആർക്കും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നുപോലും. ഒരു മുട്ട കഴുകി വെടിപ്പാക്കിയപ്പോൾ അതിന്മേൽ കട്ടിയായ ഒരു വണ്ണം കണ്ടു. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ മുട്ടകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു കഷണം കളിമണ്ണും അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു, മുട്ടതിന്നികളായ മറ്റു ചില പക്ഷികളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടുവാനാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ബ്ലാത്തിക്കാക്ക കാഴ്ചയിൽ നമ്മുടെ പേനക്കാക്കയോടൊക്കുമെങ്കിലും ഇതിന്റെ കൊക്ക് വളരെ കറിയതും ക്രൂരതയുമാകുന്നു. കഴുത്തും നെഞ്ചും ഉദരവും നമ്മുടെ പേനക്കാക്കയുടേതുപോലെ അതു ഇളംകറുപ്പുനിറമുള്ളവറ്റയല്ല. ബ്ലാത്തിക്കാക്ക 13 അംഗുലം നീളമുണ്ടാകും. ആണും പെണ്ണും ഒരുപോലെയാണ്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള പേനക്കാക്കയോട് ബ്ലാത്തിക്കാക്കയേക്കാൾ സാമ്യതയുള്ളതു "ദേശാടൻകാക്ക"യ്ക്കാണ്. (Hooded crow) ഇത് ഒരുകാലത്ത് ഓരോവലിയ കൂട്ടമായി ഒരു ദിക്കുംവിട്ട മറ്റൊരു ദിക്കിലേക്കു പറന്നുപോകുന്നു. ഫിലിഗൊലാണ്ട് എന്ന പാറപ്പീപിൽ വിശ്രമിക്കാൻ അല്പനേരമിരിക്കും. ആ സമയത്ത് അവിടേയുള്ളവർ ഇതിനെ കണക്കിലേറെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു ക്ഷീണമായുപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കൂടക്കൂടെ പൊട്ടുന്ന വെടിയുടെ ശബ്ദവും ചത്തുവീഴുന്ന ചങ്ങാതികളുടെ എ

ണ്ണവും കണ്ടിട്ട് ചിലപ്പോൾ ദൂരെനിന്നു ദ്വീപിലേക്കു സമീപിക്കുന്ന വലിയക്രൂട്ടം വളഞ്ഞു ദ്വീപും ഒഴിവാക്കി പറന്നുപോയ്ക്കളയാറുണ്ടത്രേ. ഇത് ആ ക്രൂട്ടത്തിന്റെ നേതാവിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയായിരിപ്പാനെ തരമുള്ളൂ. ഈ കാക്കകളിൽ ഒരു അപൂർവ്വസംഭവം കാണാനിടയായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷിവംശത്തിൽ ഈ മാതിരി ഒരു സംഭവം കണ്ടുകിട്ടുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. ദേശാടൻകാക്കയും ബലിക്കാക്കയും ഇണചേർന്നു ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി യഥാസുഖം കാലം കഴിക്കുംപോലും. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ സങ്കരന്മാരെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാ. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്വഭാവം ഇടകലർന്നിട്ടുള്ളയാതൊരു കുട്ടിയും ഉണ്ടാകാറില്ല. ഒരു ക്രൂട്ടിൽ നാലു കുട്ടികളും മറിഞ്ഞുകണ്ടാൽ രണ്ടെണ്ണം ശുദ്ധ ബലിക്കാക്കയെപ്പോലേയും ശേഷം രണ്ട് ശുദ്ധ ദേശാടൻകാക്കയെപ്പോലെയും ഇരിക്കും. ഇതും ഒരു അത്ഭുതസംഭവം തന്നേയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരേടത്തിൽനിന്ന് ഒരു മയിൽ ഒരു പിടക്കോഴിക്കിണചേർന്നു. ആ പിടക്കോഴിയുടെ സന്താനത്തിനു മയിലിന്റേയും കോഴിയുടേയും ലക്ഷണങ്ങളും സമ്മേളിച്ചുകണ്ടിരുന്നു. കോഴി താറാവിനും താറാവു കോഴിക്കും ചിലപ്പോൾ ഇണചേരുമെങ്കിലും യാതൊന്നും ഈ രണ്ടു ജാതികളുടെ കോലം കലർന്നിട്ട് ഒരു കുഞ്ഞു വിരിച്ചതായി ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല.

ബലിക്കാക്ക:— (The Carrion Crow) ഇതിനെ ഏതുരാജ്യത്തും കാണും. മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത കാട്ടുപ്ര

ദേശങ്ങളിൽക്കൂടി ഇവനെ കാണും. ഒരേടത്തും ഓരൊ വ
ലിയ കൂട്ടമായി കാണുകയില്ല. ദേഹം ആകപ്പാടെ കറ
പ്പാണ്. പേനക്കാക്കയേക്കാൾ വലിപ്പവും ഉണ്ടാകും.
ഇതു പക്ഷിമുട്ടകളേയും പക്ഷിക്കുട്ടികളേയും എത്രയെങ്കി
ലും നശിപ്പിക്കും. കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറുന്നവർ ഇ
വന്റെ ദുസ്സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു വളരെ പാടുപെട്ടുപോയിട്ടു
ണ്ട്. വീട്ടുകാരുടെ സൂക്ഷ്മതകൊണ്ടു പകലൊന്നും ഒരു പ
ഴുതു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഇവൻ സന്ധ്യാസമയത്തു കോഴി
യേയും കുട്ടികളേയും കോഴിക്കൂട്ടിൽ തള്ളിവിടാൻ വരുന്ന
അവസരവും പ്രതീക്ഷിച്ചു സമീപത്തുള്ള ഒരു വാഴയിന്മേ
ലോ തയ്യിന്മേലോ ഒളിച്ചിരിക്കും. തരം കിട്ടുമ്പോൾ ഒരു
കോഴിക്കുട്ടിയേയും കൊക്കിലാക്കി ഇവൻ മൂന്നാലു ക
ണ്ടിപ്പുറമ്പ് അകലെ പറന്നുപോയി അവിടുന്നു യഥാ
സുഖം ഭക്ഷിക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു നഷ്ടംവന്ന വീ
ട്ടുകാരുടെ ബാഹുള്യത്തിൽനിന്നും ബാധയിൽനിന്നും ഒഴി
വാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ്. കുട്ടി വിരിഞ്ഞാൽ ഭക്ഷണാ
ന്വേഷികളായ ഈ കാക്കകൾ ശ്രദ്ധ തെറ്റുമ്പോൾ
ലെ കളിക്കുന്നു. അണ്ണാക്കൊട്ടന്റെ വഴിയെ ചെന്നിട്ടും
കയിലിനെ പിന്തുടർന്നുനോക്കീട്ടും മറ്റും ഇപ്രകാരമുള്ള
സാഹസമാണ് ചെയ്യാത്തത് എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. യൂറോ
പ്പിലെ ബലിക്കാക്ക നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കാണുന്നവനെ
ക്കാളും വലിയ അമാന്തക്കാരനാണ്. അതു പക്ഷികളെ
ക്കൂടാതെ മുയലുകളേയും കൊന്നതിനും. ഒന്നിന്റെ പ
ള്ളയിൽ ചെമ്മീനുകളും ശുകതിജങ്ങളും കീടങ്ങളും ധാന്യ
ങ്ങളും കണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ ബലിക്കാക്ക ശവംതി

ന്നികളാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവറ്റ ആട്ടിൻകുട്ടികളേയും മീനംപിടിച്ച ആടുകളെത്തന്നേയും എടുക്കും. ആട്ടിൻ കുട്ടികളെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ഈ നിഷ്ഠുരൻ ഒന്നാമത് അതിന്റെ കണ്ണുകളെ കൊത്തിക്കുഴിച്ചെടുത്തുകളയുന്നു. ആ സമയത്തു വേദന സഹിക്കവയ്യാത്ത ആട്ടിൻകുട്ടികൾ വായതുറക്കുമ്പോൾ അവയുടെ നാവ് കൊത്തിപ്പറിച്ചുകളയുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ദേഹപീഡകൊണ്ടും കഠിനവേദനകൊണ്ടും ആട്ടിൻകുട്ടികൾ ചത്തുവീഴുന്നു. ഒരു കാക്ക ഒരു പ്രാവിന്റെ വഴിയെ പറന്നു തലയ്ക്കു കൊട്ടത്ത ഒരു കൊത്തുകൊണ്ടു പ്രാവിനെക്കൊന്നു വീഴ്ത്തിയിരുന്നു. ബലിക്കാക്കയുടെ നീളം 19 ഇഞ്ചാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ബലിക്കാക്ക ഇത്ര ദ്രോഹിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവന്റെ ഉസ്താമത്ത്വത്തിന്നു യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. എലിയുടേയും ഓന്തിന്റേയും വാൽ സൃഷ്ടിച്ചത് ഇവനു കൊത്തിവലിക്കാൻ വേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നും. ഇവനു തന്റെ പരുപരുത്ത ശബ്ദം പല രീതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും മാറ്റാൻ സാധിക്കും. ചില ശബ്ദം വീട്ടിൽ വിരുന്നുകാർ വരുന്നതു കുറിക്കുന്നതാണെന്നു പലരും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ബലിക്കാക്കയെ പേനക്കാക്കയുടെ അത്ര സുലഭമായി കാണുകയില്ല. എവിടെയും കാണുമെങ്കിലും ഒരേടവും സംഖ്യയിൽ ജാസ്തി കാണുകയില്ല. കൂട്ടുകെട്ടുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്തു വലിയ മാവിന്റെയൊ മറ്റുവല്ല വൃക്ഷങ്ങളുടേയൊ കവച്ചുങ്ങളിലാണ്. പൂവനും പിടയും പൊരുത്തിന്നു കിടക്കും.

വേനക്കാക്ക:— (The Indian Prey necked crow) ആകൃതികൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും നോക്കിയാൽ യൂറോപ്പിലെ ദേശാടൻ കാക്കയോട് ഇതിന്നു വളരെ സാമ്യത ഉണ്ട്. കൊക്കും, തലയും, തൊണ്ടയും, ചിറകും വളരെ കറുപ്പാണെങ്കിലും കഴുത്തും ഉദരവും വളരെ മങ്ങിയ കറുപ്പാണ്. കാക്കവംശത്തിൽ ഇതിനെപ്പോലെ ഒരു പെരുങ്കള്ളനും ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരനും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇവനു വേണ്ടാത്തതൊന്നുമില്ല. വല്ലവരും മൂക്കു കറന്നിട്ടുകയൊ കഫം തുപ്പുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും ഇവന്നു വേണം. മരിച്ച ജന്തുക്കളാണെങ്കിൽ അവിടെയും ഇവന്നൊരു പങ്കുണ്ട്. സൂര്യവെളിച്ചം കാണട്ടേ എന്നുവെച്ചു മടയിൽനിന്നു പുറമേ ഏന്തിനോക്കുന്ന വല്ല ഞാഞ്ഞൂലിനേയും കണ്ടാൽ, ഇവൻ അതിനെ വലിച്ചുപുറത്തിട്ട്, സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം നല്ലവണ്ണം കാണിച്ചതിൽപിന്നെ ഇവന്റെ അന്നപാത്രത്തിന്റെ അന്ധകാരം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. പുതുമഴപെയ്തു വണ്ടുകൾ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഇവൻ ആ കായ്യം മനസ്സിലാക്കി, ആ സാധുജന്തുക്കൾ പുറമേ വരും മിനുട്ടിനുതന്നെ അവറയുടെ ദശപ്പേറിയ ചിറകുകൾ കൊത്തിനീക്കി ശേഷം ഭാഗം രുചിയോടെ വിഴുങ്ങുന്നു. പറമ്പു വല്ലവരും കൊത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചിലേടത്തുചെന്ന്, കൊക്കുകൊണ്ടു മണ്ണുചിള്ളി ഇവൻ വലിയ പുഴുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒന്നിനെ കിട്ടിയാൽ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പിടിച്ച് ആ പുഴുവിന്റെ ഉറപ്പുള്ള വദനഭാഗങ്ങൾ കൊത്തിനീക്കി ശേഷംഭാഗം രണ്ടുമൂന്നു കഷണങ്ങളാക്കിത്തിന്നുന്നു. ഇതൊന്നും പോ

രാഞ്ഞിട്ട് ഇവന്റെ മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന വല്ലതും കിട്ടാഞ്ഞാൽ ഉറക്കിടില്ല. ഓരോ വീട്ടിന്ന് അവകാശികളായ കാക്കകളും ഉണ്ട്. വീട്ടിലുള്ള കോഴികളോട് ഇവന്റെ വലിയ പകയാണ്. അവറ്റയുടെ ആഹാരം അപഹരിക്കുന്നതുകൂടാതെ തരം കിട്ടുമ്പോൾ ആണിതറിക്കുമ്പോലെ തലയ്ക്ക് ഓരൊ കൊത്തും കൊത്തും. അനാവശ്യമായി ഒരു കോഴിയുടെ കണ്ണിന്റെ കൊത്തീട്ട്, രണ്ടുമൂന്ന ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആ കോഴി മരിച്ചുപോയത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ വീടില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ഈ കാക്ക ഒരിക്കലും നില്ക്കില്ല. എല്ലാരെയും തോല്പിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ തോല്പിച്ചാലെ ഇതിന്റെ സുഖമുള്ളൂ. മനുഷ്യക്കൊരാൾക്കും തന്നെക്കണ്ടുകൂടാ എന്ന് ഇവന്റെ നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും, മനുഷ്യൻ സംഭരിക്കുന്നതിൽ സാമാനങ്ങളോട് ഇവന്റെ വളരെ ബോദ്ധ്യമാണെന്ന് ഇവൻ പലപ്പോഴും മനുഷ്യക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സകല ജന്തുക്കളും ഭയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യനെ നമ്മുടെ വേനക്കാക്കയ്ക്ക വലിയ പുച്ഛമാണ്. അവൻ ഏതുസമയത്തും തന്റെ നടവടികൊണ്ടു മനുഷ്യനെന്നുപമാനിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ കയ്യിൽനിന്ന് അപ്പം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടും, നായയുടെ വാലിന്റെ കടയ്ക്ക കൊത്തീട്ടും, നിലവിളക്കിൽനിന്ന വെളിച്ചെണ്ണ കട്ടുകുടിച്ചിട്ടും, അരയ്ക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങളുടെ സമീപത്തിൽനിന്ന രായിവെച്ച തേങ്ങ കവന്നിട്ടും മറും ഇവൻ വീട്ടുകാർക്ക ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല. ഇവന്റെ ഉസ്സാമത്ത്യംകൊണ്ടു കാവലില്ലാതെയാതൊരു സാധനവും മനുഷ്യക്ക ചിക്കുകയോ ഉണക്കുക

യോ ചെയ്യുക്രടാ. കാവലുണ്ടായാൽക്രടി കാവല്ക്കാരെ ഇവൻ പററിക്കാതെ ഇരിക്കില്ല. ഒന്നു കണ്ണുതെററിയാൽ മതി. അപ്പോൾം ഇവൻ ഇവനു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ കൊക്കിലാക്കും. വീട്ടിന്നകത്തു കിടക്കാൻക്രടി ഇവനു മടി കാണുകയില്ല. തിന്നാനൊന്നും കിടച്ചില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ ആഭരണമൊ, കിഴവന്മാരുടെ കണ്ണടയൊ കൊത്തിക്കൊണ്ടു പറന്നു, ഈ നേരംപോക്കുകാരൻ ദൂരെ എവിടെയെങ്കിലും ഇട്ടുകളയും. ഇവററയെപ്പററി കെപ്ററൻ വിൻസണ്ട് ലഗ്ഗ് ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "വിവേകികളായ തന്റെ വംശക്കാരിൽപെട്ട മറെറല്ലാ തരങ്ങളേക്കാളും ബുദ്ധികൊണ്ട് ഇവൻ ഉപരിയായി നില്ക്കുന്നു. ഇവനു കണക്കിലേറെ തലച്ചോറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവൻ ബാക്കിയുള്ളവക്കു വലിയ ദ്രോഹിയായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ പട്ടണങ്ങൾക്ക് ഇവൻ ഒരു ഉപകാരിയാണ്. എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഇവനെ അഭിവൃദ്ധിതികഞ്ഞ നിലയിലാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഇവന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും സൌഭ്യത്തിനും കാരണം, ഇവന്റെ ഉത്സാഹമായ ധിക്കാരവും, മനുഷ്യനോടുള്ള അഗണ്യതയും, കളവിലേക്കുള്ള വാസനയും, ശരിയായ അവലോകനശക്തിയും മററുമാണ്. കൃത്യസമയത്തു പട്ടാളക്കാരുടെ പാപ്പിടങ്ങളുടെ മററത്തും, ബാങ്കാവിലെ കോലായയിലും, മുറിച്ചുമരിന്മേലും, മാംസം സൂക്ഷിക്കുന്നേടത്തും ഇവൻ ഹാജരുണ്ടാകാതെ ഇരിക്കില്ല. ഇവൻ സാക്ഷിയാകാതെ ഒരു കാളയെ അറക്കാൻ സാധിക്കില്ല. മുക്കുവന്മാർ വല വലിക്കുമ്പോൾം കടൽതീരത്ത് ഇവൻ കാത്തുനില്ക്കു

ന്നുണ്ടാകും. നാട്ടുകാർ രാവിലെ ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ വീട്ടിന്റെ ചേതിയിന്മേൽ ഇവൻ പാട്ടനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇവൻ വരുന്നതു നല്ല അവസരം നോക്കിയായിരിക്കകൊണ്ട് ഒരെടത്തുനിന്നും ഇവൻ വെറുതെ മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവരില്ല. പട്ടാളക്കാരുടെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലെ തീൻ തെയ്യാറായെന്നു കാണുമ്പോൾ ഇവനും ജനലിന്മേലൊ മറവുവല്ല സൌകര്യമുള്ള ടങ്ങളിലൊ വന്നു പതുങ്ങുന്നു. കണ്ണുതെറ്റിപ്പോയാൽ പട്ടാളക്കാരുടെ മുന്നിൽവെച്ച പിഞ്ഞാണത്തിൽനിന്ന് ഓരോ വലിയ കഷണം അപ്പമോ മാംസമോ ഇവൻ കവർന്നുകൊണ്ടു പോകാതിരിക്കില്ല, തട്ടിമേലും ജനവാതിലിന്റെ പൊളിമേലും വന്നിരിക്കുന്ന ഇവൻ കുട്ടികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പലഹാരം തട്ടിപ്പറിക്കുന്നതും, മേശമേൽവെച്ച പാൽ കപ്പി തള്ളിയിടുന്നതും, മറ്റും കാണുമ്പോൾ ആരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും. ഒരിക്കൽ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു തുവാലകൊണ്ടു മൂടിവെച്ചിരുന്ന ചുട്ട മാംസത്തിന്റെ അട്ടത്തെത്തി ഒരു കാക്ക സംശയഭാവത്തോടെ ആ സാധനം ഒന്നു നോക്കി, പിന്നെ സംശയം തീർക്കുവാൻവേണ്ടി എന്നപോലെ തുവാല കൊത്തി ദൂരെ ഇട്ടു, തന്റെ സംശയം അസ്ഥാനത്തിലൊ അകാരണമായൊ ഉണ്ടായതല്ലെന്ന സംതൃപ്തിയോടെയും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പെരുകിയ കായ്സിദ്ധി വരുത്തേണമെന്ന വിചാരത്തോടെയും ആ മാംസം ഇടവിടാതെ തന്റെ മിടാവു പോലെയുള്ള കൊക്കുകൊണ്ടു കൊത്തിത്തിന്നാൻതുടങ്ങി. ഈ കാക്ക കവർച്ചക്കാരെപ്പോലെ സകലവരിൽനിന്നും

കപ്പം പിരിപ്പിക്കുന്നു. തീൻ കൊണ്ടുവെച്ച മേശയുടെ അടുക്കെ ഒരുനിമിഷം ആരും ഉണ്ടായില്ല എന്നു വരട്ടേ, മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഒരു ചിറകിന്റെ ശബ്ദവും ഒരു കറപ്പൻജനവാതിലും കടന്നു പറന്നുപോകുന്നതും കാണും. വെള്ളമേശത്തുണിമേൽ അവിടവിടെ അവന്റെ കാലിന്റെ പാട്ടം, വെണ്ണപ്പാത്രത്തിലെ വെണ്ണമേൽ കൊക്കിന്റെ പാട്ടം, പഴത്തിന്റെ സംഭ്രമിച്ചുരുക്കവും മറവും അവിടെ കടന്നുവന്നവൻ നമ്മുടെ കാക്കതന്നെയാണെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടാകും. വെള്ളയപ്പക്കാരത്തി അവളുടെ ചെറിയ ഓലച്ചെറ്റയിൽനിന്നു വെള്ളയപ്പം ചുട്ടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അവളുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ചെറ്റയുടെ മേൽത്തലയും ചരിച്ചുപിടിച്ചു. ആ സാധുസ്ത്രീയുടെ പ്രവൃത്തിയും നോക്കിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ കാക്കയും ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. തള്ള ചട്ടിയിൽനിന്നു് അപ്പവും എടുത്തു വാഴയിലവെച്ചു ഒരു കൊട്ടയിൽ ഇടുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒന്നു മുക്കണമെന്നുവിചാരിച്ചു, പിന്നിൽ വെച്ചിരുന്ന വെറുതിലയെടുക്കുവാൻതക്കവണ്ണം ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽ ഒരു കറുത്ത സ്വരൂപം ചെറ്റമേൽനിന്നു പാറിവീഴുകയും, പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന തള്ള ആ കള്ളനെ അടിപ്പാൻ കൈനീട്ടുംമുമ്പെ അവൻ അപ്പവും കൈക്കലാക്കി പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ കൊത്ത് നല്ലവണ്ണം ഏല്ക്കാഞ്ഞിട്ടോ മറ്റോ, അപ്പം കാക്കയുടെ കൊക്കിൽനിന്നു് ഉഴറി നിലത്തിന്മേൽ വീണുപോകും. അപ്പോൾ പല മരങ്ങളിന്മേൽനിന്നും ഈ സംഭവം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനേകം കാക്കകൾ

പറന്നുവീണ കാലുകൊണ്ടു പന്തുകളിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ആ അപ്പം തട്ടിപ്പറിക്കാൻ നോക്കും. തനിക്കു കായ്മൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, തന്റെ സാധനം അനുഭവിക്കാൻ ആ കള്ളന്മാരെ സമ്മതിക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ചു, കാക്കകളെ തെളിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ അപ്പക്കാരത്തിത്തള്ളയും അവിടെ എത്തും. ഈ സാഹസം കായ്മും പിന്നേയും മോശമാക്കും. ചെറുതായിൽ ആരുമില്ലെന്നുകണ്ട ഉടനേ നാലഞ്ചു കാക്കകൾ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. അരിമാവു പകുതിയും തിന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. തേങ്ങാപ്പാൽ നിലത്തിൽ നിന്നൊഴുകുന്നുണ്ടാകും. രായിവെച്ച തേങ്ങമുക്കാലും കാണ്മാനുണ്ടാകയില്ല. ഉടഞ്ഞുവീഴുന്ന പിഞ്ഞാണങ്ങളുടേയും ഉരുളുന്ന മുരുടകളുടേയും ശബ്ദം കേട്ടു ക്ഷണംതന്നേ തള്ള മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവളുടെ നഷ്ടം ഇതിലും കവിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു പുരയിലും ഭജാരിലും ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ കാക്ക വലിയ ദ്രോഹിയാകുന്നു. എന്നാലും ഈ കാക്കയുടെ അഭാവം നാട്ടിനു നന്മയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. വീട്ടകളിൽനിന്നു പിൻഭാഗത്തും റോഡിലും വലിച്ചെറിയുന്ന ഉച്ഛിഷ്ടസാധനങ്ങളും ഇവൻ പെറുക്കിയെടുത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവൻ ആ ദിക്കൊക്കെ ശുദ്ധമാക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവറ്റയൊക്കെ ക്ഷണം ചീഞ്ഞുനാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. കൊട്ടയും തലയിൽവെച്ചു പോകുന്നവരുടെ കോട്ടയിൽചെന്നു വീണ് അതിൽനിന്നു വല്ല അപ്പമോ ഫലമോ കരസ്ഥമാക്കാൻ മടി

ക്കില്ലെങ്കിലും, തോക്കുകൊണ്ടാലൊ, എന്നുവേണ്ട ഒരു വടി കൊണ്ടു തോക്കുപോലെ ചൂണ്ടിപ്പിടിച്ചാലൊ, മൂപ്പർ ആ ദിക്കിലെ നില്ക്കയില്ല. കാക്ക ഉറങ്ങുന്നതു വലിയ ഓരൊ കൂട്ടമായി കടൽതീരത്തിലെ തെങ്ങുകളിന്മേലൊ തുറസ്സുള്ള ദിക്കിൽ ഉള്ള മരത്തിന്മേലൊ ആയിരിക്കും.

കഴുക്കാക്ക:— (The Bare-necked crow) ഈ കാക്കയുടെ ആകാരവിശേഷത മനസ്സിലാകേണമെങ്കിൽ, ഇതിനെ ജീവനോടേയോ സ്ഫിരിട്ടിൽ ഇട്ടു സൂക്ഷിച്ച നിലയിലൊ കാണേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മരിച്ച നിലയിലോ ഉണക്കിവെച്ച നിലയിലൊ ഇതിന്റെ തൂവലില്ലാത്ത തലയുടെ തോലിന്റെ വണ്ണം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. തലയും കഴുത്തിന്റെ ഏതാനുംഭാഗവും തൂവൽ കേവലം ഇല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളാണ്. അവിടെ ഉള്ളത് കട്ടം മഞ്ഞ വണ്ണത്തിലുള്ള തോൽ മാത്രമാണ്. കാതിന്റെ ചുറവും ഒരു കാശുവട്ടത്തിൽ നിറം ഭേദിച്ചുകാണും. ഉദരം വെളുത്തും ബാക്കി ഭാഗം കറുത്ത ക്ഷാരവും ആയിരിക്കും. കഴുക്കാക്ക അധിവസിക്കുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ ഗോർഡ് കോസ്ട് എന്ന ദിക്കിലെ കാട്ടകളിലാണ്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഒരു ദൈവമായി കരുതുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ കിട്ടുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഈ കാക്ക പാർക്കുന്നതു കാട്ടകളിലെ പാറകളിന്മേലാണ്. അടുത്തു നദിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതു കൂട്ടുകൂട്ടുന്നതു പാറകളിന്മേൽ തന്നെയാണ്. അച്ചകളും, ശുദ്ധജലത്തിലുള്ള കക്കകളും ഇഴജാതികളും ഇതിന്നാഹാരമായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ

കുട്ടിയുടെ കോലംകണ്ടല്ലാതെ മറ്റിത് ഒരുതരം കാക്ക യാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ തോന്നുകയില്ല.

ന്യൂസിലാണ്ട്കാക്കാ— നാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഹുയാ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ന്യൂസിലാണ്ടിൽ അല്ലാതെ വേറെ ഒരേടത്തും ഇതിനെ കാണുകയില്ല. ന്യൂസിലണ്ടിൽ തന്നേയും ഇതു സംഖ്യകൊണ്ടു വളരെ ചുരുക്കമാണ്. കൊല്ലംതോറും ഇതിന്റെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിവരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആണിന്റേയും പെണ്ണിന്റേയും കൊക്കി ന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള വ്യത്യാസംകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടുജാ തിപ്പക്ഷികളാണെന്നു വളരെക്കാലംവരെ വിശ്വസിച്ചു പോന്നിരുന്നു. പിടയുടെ കൊക്കു വളരെ നീണ്ടു നേത്തു കമാനംപോലെ വളഞ്ഞതാണ്. അധികകാലം കഴിയും മുമ്പെ ഈ കാക്കയുടെ വംശം ഒടുങ്ങിപ്പോകുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഹുയയേ അതിന്റെ വാൽ തൂവലിനുവേ ണ്ടി നാട്ടുകാർ വേട്ടയാടുന്നു. ഹുയയുടെ കണ്ണിന്റെനേ രെ താഴെ ഒരു കാഞ്ചുവട്ടത്തിൽ രോമമില്ലാത്ത തോൽ ഉണ്ട്. വാലിന്റെ അഗ്രം വെളുത്തിട്ടാണ്. ഹുയയേ പോറ്റിയ ഒരു ധാര അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "ഞാൻ ഒരു ജോട് ഹുയയെ ഒരു കൊല്ലംവരെ പോറ്റിയിരുന്നു. അവക്ക് ഈ കാരാഗൃ ഹവാസം വലിയ സങ്കടമായിത്തോന്നിയില്ല. അഞ്ചാറു ദിവസംകൊണ്ട് ഇവ നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങി. ഇവയെ ഇട്ടിരുന്നതു് ഒരു വലിയ മുറിയിലായിരുന്നു. ജനവാ തിലുകൾക്കൊക്കെ കമ്പിവല ഇട്ടിരുന്നു എങ്കിലും, മു റിയിൽനിന്നു വിട്ടൊഴിവാൻ ഇവറ്റ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞാൻ

ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷികളുടെ ഇടയിലും ദുശ്ശീല ക്കാരും ശാഠ്യക്കാരും ഉണ്ട്. കൂട്ടിലിട്ട ശിക്രയെ കണ്ടാൽ അതിനു തന്റെ രണ്ടാലസ്ഥിതി ഒട്ടും രസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നും. ഒരുജാതി നാര യാതൊന്നും തിന്നാതെ മരിച്ചു കളയുന്നു. മുറുമുറുക്കുള്ള ഝങ്കാരപ്പക്ഷികൾ കൂട്ടിന്റെ അഴിയോടു വെച്ചുടിച്ചിട്ടു മരിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷണം മെരുങ്ങുന്ന കൂട്ടക്കാരും പക്ഷികളുടെ ഇടയിലില്ലെന്നില്ല. തത്തകൾ ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ചിലതു കൂട്ടിൽനിന്നിളകിപ്പുറത്തു പോയ്കളഞ്ഞാലും പിന്നെയും മടങ്ങിവരും. ഈ മാതിരി മെരുങ്ങുന്ന ഒരു സ്വഭാവം ഹൃയകാംക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെ പിടിച്ച മാതിരിയും എളുപ്പമായിരുന്നു. ഒരു നാട്ടുകാരൻ ഒരെടുത്ത് ഒളിച്ച് ഇവയുടെ കരച്ചിൽപോലെ ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി. അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു നീളമുള്ള വടിയും വടിയുടെ അറ്റത്ത് ഒരു ഉരാങ്കുടുക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അടുക്കെ വന്ന പിടയെ കുടുക്കി. കുടുക്കിൽ കെണിഞ്ഞ പിടയെ കണ്ടപ്പോൾ പൂവനും നിർഭയമായി അവിടെ എത്തി. അവനേയും നിഷ്പ്രയാസം കുടുക്കി. ഞാൻ ഇവയെ എട്ടടി നീളവും ആറടിവീതിയും ഉള്ള ഒരു മുറിയിൽകൊണ്ടയിട്ടു. പുഴുക്കളെ തിന്നാൻ കൊടുത്തപ്പോൾ ഇവ നല്ലവണ്ണം തിന്നു. രാത്രിയായപ്പോൾ രണ്ടും തൊട്ടുരുമ്മിക്കൊണ്ട് ഒരെടത്തു പതുങ്ങി. രാവിലെ ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ ഇവ വെച്ചുകൊടുത്ത ആഹാരമൊക്കെ മടിക്കുടാതെ കഴിക്കുന്നതും വെള്ളം വേണ്ടതു കുടിക്കുന്നതും അങ്ങുമിങ്ങും വളരെ ചുണയോടെ തുള്ളിനടക്കുന്നതും കണ്ടു.

ഹൂഹൂ എന്ന രാത്രിചാരിയായ ഒരു വണ്ടിന്റെ പുഴുക്കളാണ് ഇവറ്റയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇവറ്റയെ ദ്രവിച്ച മരത്തടികളിലാണ് കാണുന്നത്. വലുതായാൽ ഒരാളുടെ ചെറുവിരലോളമുണ്ടാകും ഇതിന്റെ തല വളരെ ഉറപ്പുള്ളതാണ്. ഹൂയക്ക് ഒന്നിനെ കിട്ടിയാൽ അതിനെ ഒരു കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പിടിച്ച്, ഉറപ്പുള്ള തലയുടെ ഭാഗം കൊത്തിനീക്കി, പുഴുവിനെ മേലോട്ടെറിഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ നെടുനീളെ കൊത്തിവിഴുങ്ങുന്നു. ആദ്യം കുറേദിവസം ആഹാരം തിന്നു വിശപ്പടങ്ങിയാൽ ഇവ ഒരേടത്ത് ത്രുമ്മാ ഇരിക്കും. പിന്നെപ്പിന്നെ ഇവയ്ക്കു ചുണയും ഉണർവ്വു വർദ്ധിച്ച് അന്യോന്യം കളിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരേടത്തുതന്നെ വളരെനേരം ഇരിക്കാതായി. ഇവറ്റ ചിലപ്പോളൊക്കെ വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിന്റെ മാതിരി വാൽ വിരുത്താറുണ്ട്. ഒരു ദ്രവിച്ച മരക്കഷണം ഇട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ ആണും പെണ്ണും അതു കൊത്തിപ്പൊളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആണിന്റെ കൊക്ക് എത്താത്ത സ്ഥലത്താണ് പുഴുവെങ്കിൽ പെണ്ണ് അതിന്റെ നീണ്ട കൊക്കുകൊണ്ട് അതിനെ ആ തുളയിൽനിന്നു കൊത്തിയെടുത്തു തിന്നും. കുറേദിവസം ഹൂഹൂവണ്ടുകളുടെ പുഴുക്കളെയല്ലാതെ ഇവറ്റ മറ്റൊന്നും തിന്നാറില്ല. എന്നാൽ ക്രമേണ ഞാൻ ഇവറ്റയെ വേറെ പദാർത്ഥങ്ങളും തിന്നാൻ ശീലിപ്പിച്ചു. പുഴുങ്ങിയ ഉരുളൻകിഴങ്ങ്, ചോറ്, തറിച്ച പച്ചമാംസം മുതലായവയൊക്കെ ഇവറ്റയ്ക്കു വളരെ പഥ്യമായി വെള്ളം എത്ര അധികം വെച്ചുകൊടുത്താലും കുടിക്കയല്ലാതെ കുളിക്കാൻ വട്ടമിടാറില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇതിന്റെ ശബ്ദം നാ

യക്കുട്ടി കരയുംപോലെ ഇരിക്കും. ആക്കും മറച്ചുവിചാരിക്കാൻ തരമുണ്ടാകയില്ല."

സൂചിക്കൊക്കൻകാക്ക— (Chough) കൊക്കു നീണ്ടിട്ടും അസാരം വളഞ്ഞിട്ടുമാണ്. മൂക്കിന്റെ ഭാരം അസാരം താണിട്ടും തടിച്ച രോമംപോലെയുള്ള തൂവലുകളാൽ പൊതിയപ്പെട്ടിട്ടും കിടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഓരോ തരങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും ഉണ്ട്. മരുഭൂമികളിലും കൂടി ഇവയുണ്ടാകും. ബ്രിട്ടനിൽ വെയിൽസ് എന്ന സ്ഥലത്തിൽ പാറകളുള്ള ദിക്കിൽ ഇതിനെ കാണും. സൂയിറ്റ്സർലണ്ടിലും ഹിമാലയത്തിന്മേലും ഇവറ്റ എത്രയെങ്കിലുമുണ്ട്.

ഓലമുറിയൻ:— (Trojan of the Malabar tree-pie) വാലിന്റെ രണ്ടു തൂവൽ ശേഷം തൂവലേക്കാൾ വളരെ നീണ്ടുനില്ക്കും. വാലിന്റെ തൂവലിന്റെ അറ്റം കറുപ്പും മറുഭാഗം വെള്ളയുമായിരിക്കും. തലയും ചിറകിന്റെ വക്കും കറുപ്പാണ്. പുറം ഒരു മൺചുകപ്പുവർണ്ണമാണ്. ഇതിനെ മലയാളത്തിൽ എല്ലാടവും കാണും. ഇതു പലവിധമായ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിലും ചിലതു മാത്രമേ കണ്ണ സുഖമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. ഒരു പ്രത്യേകതരം ശബ്ദംകൊണ്ട് ഇതിനു പൂക്കുറുഞ്ഞി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വഴക്കുകൂടുന്ന സമയത്താണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ശബ്ദം കലുക്കിട്ട കലുക്കുമ്പോലെ പരുപരുത്തതായിരിക്കും. ഇത് ഇണയായിട്ടോ നാലഞ്ചെണ്ണമുള്ള കൂട്ടമായിട്ടോ നടക്കും. സ്ത്രീകളെപ്പോലേതന്നെ നാവടക്കിവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവനില്ല. ഇവനു കൂടക്കൂടെ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

ചിലപ്പോൾ ഒരു തെങ്ങോലയുടെ കട കടിച്ച് അറ്റംവരെ ഇവൻ വാൽനീട്ടുംപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു കസത്ത് കളിക്കുന്നതു കാണും. ഇത് ഓലപ്പൊളിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പറ്റിക്കൂടുന്ന ചില പ്രാണികളെ വായിലാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടാണ് മൂപ്പിക്ക് ഓലമുറിയൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പൂക്കുറുഞ്ഞി എന്ന പേരാണ് ഇവന്നു യോജ്യതയുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ ഇവൻ പുറത്തിറങ്ങുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ മഞ്ഞക്കിളിയുടെ ശബ്ദമോ എന്ന് ആരും ശങ്കിച്ചുപോകും. ആകപ്പാടെ ഇവൻ നടപടികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒരു ചില്ലറ രസികനാണ്. ഗുരുതരക്കേടും കേവലമില്ലെന്നില്ല. ഒരേടത്ത് അടങ്ങിക്കൂടുന്ന കാക്കയെക്കണ്ടാൽ "ഹൂ, എന്താണാ ശ്രുമ്മാക്രുടാൻ തോന്നിയത്" എന്നു ചോദിക്കുംപ്രകാരം ഇവൻ പറന്നു ചെന്നു തലക്കൊരു മുട്ടു കൊടുക്കാതിരിക്കില്ല. ഇവൻ ക്രുട്ടു കെട്ടാൻ തിരഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതു വളരെ ഉയർന്ന മരങ്ങളാണ്. ചുള്ളികൊണ്ടാണ് ക്രുടുണ്ടാക്കുന്നത്. ഇവന്റെ ക്രുടു കണ്ടുകിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. മൂന്നോ നാലോ മുട്ടയിടും. മുട്ടക്ക പച്ചനിറത്തിന്മേൽ പല നിറമുള്ള വരകളും കാണാം. പ്രധാനമായി ഇവൻ തിന്നുന്നതു പ്രാണികളെയാണ്. കടവാതിൽ ചെറുതാണെങ്കിൽ ഇവൻ അതിനേയും പിടിച്ചുതിന്നും. കൊക്കിന്നു നല്ല വലിപ്പമുള്ളതുകൊണ്ട്, ഇവന്റെ ഒരു കൊത്തു സഹിക്കാൻ മിക്ക ചെറുജന്തുക്കളും ഞെരുങ്ങും. ചെറിയ പക്ഷികളേയും ഇവൻ വെറുതെ വിട്ടേക്കാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഇവൻ ഒരു

കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ കൊത്തി വലിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പൊന്മ: — (Jay) വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാൽ ഇതു കഷ്ടിച്ച് ഒരു കാക്കയുടെ പകുതിയെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടിട്ടല്ലെങ്കിലും കേവലം വലിപ്പമില്ലാത്തതല്ല. ശിമപ്പൊന്മക്കു മസ്തകത്തിന്മേലുള്ള തൂവൽ അസാരം വലിപ്പം ജാസ്തി കാണുന്നതുകൊണ്ടു, ബോബ്വെ ക്രോപ്പെട്ടുത്ത യുവാക്കളുടെ മൂർദ്ധാവുപോലെ, തലയിൽ ഒരു തൊപ്പിയിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ശങ്കിച്ചുപോകും. നമ്മുടെ പൊന്മക്ക് അങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷവിധിയൊന്നുമില്ല; പുറം നല്ല നീലനിറമാണ്. വാലിന്മേലുള്ള പ്രധാനവർണ്ണം നീലതന്നെയാണ്. ഇടക്കിടെ അസാരം കറുപ്പും മറുണ്ടെന്നേ ഉള്ളൂ. കഴുത്തും നെഞ്ചും ഒരു വെണ്ണീർ നിറത്തിന്മേൽ കറുപ്പും ചോക്കളേറും അടയാളങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. കാഴ്ചക്കുപയോഗിക്കുന്ന ഇതിന്റെ കണ്ണു കാഴ്ചക്കു ഭംഗിയുള്ളതല്ല. അകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ പൊന്മ ഒരു ഭംഗിയുള്ള പക്ഷി ആണ്. ഈ പക്ഷിയെ ചിലേടങ്ങളിൽ പുഴക്കാള എന്നു വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. അത് ഒരു നല്ല പേരാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാഴ്ചയിൽ എതുയോ സൌന്ദര്യമുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കു ചക്കി എന്നോ കുങ്കി എന്നോ പേർ കൊടുക്കുന്നതു ചേച്ചിക്കു പോരാത്തതാണ്. ഇതേ വർണ്ണമുള്ള ഒരു മീൻകൊത്തിയെ പൊന്മ എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞുവരുന്നത് ഉപേന്ദ്രവജ്രയെ ഇന്ദ്രവജ്രയെന്നു വിളിക്കുമ്പോലെ ഒരു വലിയ തെറ്റാണ്. പൊന്മയുടെ

ശബ്ദം കാക്കയുടെ മാതിരി ആണെങ്കിലും ശ്രുതി അത്ര കാണുകയില്ല. കരയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിന്റെ സഹജമായ ശ്രുതി കുറക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇവൻ അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നുവോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇവന്റെ ആഹാരം പഴവും പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളും ആകുന്നു. ഇവൻ തലപോയ തെങ്ങിന്മേൽ സാധാരണ പറന്നു വീഴുന്നതു കാണും. — കൂട്ടുകെട്ടാനൊന്നല്ല തന്റെ കുറുകാരുടെ കൂട്ട പരിശോധിക്കാനോ എന്നു കായ്വാൻ ഇന്നും തീച്ചയായിട്ടില്ല. ഇവന്റെ കൂട്ട സാധാരണ കാണുന്നതു മരത്തിന്മേലാണ്. കറപ്പും വെളുപ്പും വണ്ണമുള്ള അഞ്ചാറു മുട്ടകൾ തന്റെ കൂട്ടിൽ നിരന്നു നില്ക്കുന്നതു കാണും.

ചെമ്പോത്ത് — (The crow pheasant) ചെമ്പോത്തു സുമാർ ഒരു കാക്കയോളം വലിപ്പം വെക്കുന്ന പക്ഷിയാണ്. കൊക്കു കാക്കയുടെ അത്ര വലുതെങ്കിലും വളരെ കുറവു കാണുകയില്ല. വാൽ കാക്കയുടെ വാലേക്കാൾ ജാസ്തി ഭീഗ്ലമുള്ളതാണ്. ചിറകും പുറവും ഇഷ്ടികപോലെയുള്ള ചുകപ്പും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ ശുദ്ധകറുപ്പുമാകുന്നു. കണ്ണു നല്ല ചുകപ്പാണ്. ചെമ്പോത്തിന്നു പഴങ്ങളും ഫലങ്ങളും അത്ര പഥ്യമല്ല. ആഹാരം തെണ്ടുന്നതു മിക്ക സമയത്തു പറന്നു നിലത്തു വീണിട്ടാണ്. വലിയ മരങ്ങളിന്മേൽ വിശ്രമിക്കാനും മറുമല്ലാതെ ആഹാരത്തിന്നുവേണ്ടിച്ചെന്നിരിക്കപതിവില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യവുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ത

ന്റെ ആഹാരം ഓന്ത്, എലി, പല്ലി, പാമ്പു മുതലായ ജന്തുക്കളെയാണ്. മരത്തിന്മേൽനിന്നു താഴത്തു പറന്നു വരുന്ന സമ്പ്രദായവും ഒന്നു കാണേണ്ടതാണ്. മീതേനിന്നു താഴേ ഒഴുകിവരുമ്പോലെ, ഒന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം ശബ്ദമില്ലാതെ ചിറകടിച്ചും പിരന്നു കുറേ നേരത്തോളം ചിറകനക്കാതെ വിരുത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടും ഇതു നിലത്തു വീഴുന്നു നിലത്തു വീണാൽ നടക്കുകയല്ലാതെ ഒത്തടിവെച്ചു തുള്ളുന്ന പതിവില്ല. ഇഴജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകകൊണ്ട്, ഇവൻ വേലിയുടെ രണ്ടു ഭാഗവും, കുറിക്കാട്ടകളും, ഓലക്കെട്ടകളും സൂക്ഷ്മം പരതുന്നുണ്ടാകും. ഒന്നു തെങ്ങിന്മേലേറിയാൽ അതിനെ പിടിപ്പാൻ തെങ്ങിൻതടി ചുറ്റിപ്പറക്കാനും ഇവനു മടിയില്ല. ഗ്ഗ. ഗ്ഗ. ഗ്ഗ. എന്നു തുടച്ചയായി അഞ്ചെട്ടു കുറി ഉണ്ടാക്കി വിടുന്നതാണ് ഇവന്റെ ശബ്ദം. ചിലപ്പോൾ പഴപ്പിച്ചു് ഇരുമ്പു വെള്ളത്തിൽ കുത്തുമ്പോലെയുള്ള ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദവും ഇവൻ പുറത്തിറക്കാറുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു പാമ്പിനേയും കാലിലിറുക്കി കുറെ ദൂരത്തോളം ഇവൻ പൊന്തിയതു ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. ചെമ്പോത്തു കുട്ടികെട്ടുന്നതും കുട്ടിയെ പുലർത്തുന്നതും വളരെ ഗോപ്യമായിട്ടാണ്. ചെമ്പോത്ത് ഇരതെണ്ടുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്ത് ഒറ്റയായിട്ടാണ്. ഭാര്യാവിരഹം, മറ്റു പക്ഷികളെപോലെ, ഇവനെ വേദനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ആ ചപല വല്ല കാരണത്താലും ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു ചേർന്നാൽ ഇവൻ അവളെ ശകാരിപ്പാനും കൂട്ടിശ്ലേഷിക്കാറില്ല.

വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള്:— (The Magpie robin) നിറം കറുപ്പിനേറയും വെളുപ്പിനേയും ഒരു കൂട്ടാണ്; തല യും കഴുത്തും ചുമലും ചിറകിന്റെ അറ്റവും വളരെ കറുപ്പാണ്. ശേഷം ഭാഗം അലക്കിയ മല്ലുപോലെ നിർമ്മല മായ വെള്ള നിറമാണ്. വാൽ എപ്പോഴും കുത്തനേ, അ സാരം ഉയത്തിയാണ് പിടിക്കുന്നത്. ഈ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷി വളരെ ശിന്നനാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാര ണ കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ഇതിന്റെ പ്രചാരം ഇതുയുണ്ടെന്നു ഗണിച്ചുകൂടാ. എല്ലാ പറമ്പുകളും ഓരോ ജോടി വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിന്റെ സ്ഥിരവാസസ്ഥലങ്ങളാണ്. ഇവൻ ഭക്ഷണം അന്വേഷി ക്കുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്തു നിലത്തു വീണിട്ടാണ് മര ത്തിന്മേലെ പഴങ്ങളേക്കാളും നിലത്തു കാണുന്ന കൃമികളേ യാണ് ഇവനു വളരെ താല്പര്യം. ഇവൻ നമ്മുടെ സ്നേ ഹത്തിനും കൌതുകത്തിനും അഹനായിത്തീരുന്നത് ഇ വന്റെ കണ്ണഴകുമായ സ്വഭാവത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ആ ചെറിയ തൊണ്ടയിൽനിന്ന് ഇത്ര വിവിധങ്ങളും രസ കരങ്ങളുമായ സ്വരങ്ങൾ എങ്ങിനെ പുറപ്പെടുന്നു എന്നു ന മ്മളൊക്കെ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും. നേരം പുലർച്ചക്കും വൈകുന്നേരവുമാണ് ഇവൻ പാട്ടിനാരംഭിക്കുന്നത്. ഉ ഷ്ണകാലത്താണ് ഇവനു അത്യന്തം ഉന്മേഷവും ഇവന്റെ പാട്ടിനു അത്യന്തം മുറുക്കവും കാണുന്നത്. ആഹാര ത്തിനുവേണ്ടി നിലത്തിറങ്ങുമ്പോൾ ഈ സാധുപ്പക്ഷിയെ പതുങ്ങിനിന്നു ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരനായ പൂച്ച പിടിച്ചുകള യാറുണ്ട്. ഇവന്റെ സങ്കടസൂചകങ്ങളായ നിലവിളി

യൊന്നും നിഷ്ഠുരനായ പൂച്ച വകവെക്കാറില്ല. യാതൊരു ദോഷവും ചെയ്യാത്ത ആ നിഷ്കളങ്കനെ അനേകവിധ സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിപ്പിച്ചതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ പൂച്ച കൊല്ലുകയുള്ളൂ. പൂച്ച ക്രൂരതെ മറ്റു ചില പക്ഷികളും ഈ സാധുവേ ദ്രോഹിക്കാറുണ്ട്. രാത്രിയായാൽ ഇലച്ചുള്ളിയുടെ ചുവട്ടിടെ ഇല്ലികളുടെ ഇടയിലൊ പതുങ്ങി, നേരം പുലരാൻ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവനെ നത്തു വംശക്കാരും പിടിച്ചുതിന്നാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാത്രി പത്തു മണിക്ക് എന്റെ വീട്ടിന്റെ മേലേത്തട്ടിലെ ഒരു മുറിയിൽ ഇരുന്ന ഞാൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തുറന്നുവെച്ചിരുന്ന ഒരു ജനലിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടെ ഒരു സാധു വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള് എന്റെ മേശമേൽ പറന്നു വീണു ഞാൻ പിടിക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ പറന്നു പോയ്കളവാനംക്രുടിയതറിച്ചില്ല. ആ സാധുവേ ഞാൻ കയ്യിലാക്കിയപ്പോൾ, അത് അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അതിന്റെ കഠിനമായിത്തുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൃദയം എന്നെ മനസ്സിലാക്കി. ചില സമയം കടവാതിലുകളും വെറിയ പക്ഷികളെ തിന്നാറുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ട ഞാൻ ഇവനെ ഒരു അലമാരിയിൽ ഇട്ട് അടച്ചു, നേരം പുലർന്നപ്പോൾ മാത്രം തുറന്നു വിട്ടു. അവൻ ഉടനെതന്നെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുള്ളൻ പിലാവിന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ ഇരുന്ന പലവിധ രമ്യസ്വരങ്ങളാൽ എനിക്കു നന്ദി പറഞ്ഞു; വീട്ടുകളുടെ അടുക്കെ ഇലകൊണ്ടു തിങ്ങിയ വെറുമരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ആയിരിക്കും ഇവൻ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അശോകം,

ആങ്കോലം, കായൽ ക്കുട്ട, മന്ദാരം മുതലായ മരങ്ങളി
ന്മേൽ സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ഇവൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്ന
തു ഞാൻ പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്. തത്തയോ കുക്കു
ണ്ണിയോ ഒഴിച്ചിട്ട ചെറിയ മരപ്പൊത്തുകളാണ് ഇവൻ ക്ര
ടായുപയോഗിക്കുന്നത്. സാധാരണ ഇവന്റെ വണ്ണം
സ്പഷ്ടമായ കറപ്പും വെളുപ്പുമാണെങ്കിലും ശുദ്ധകറുപ്പു നി
റമായ പക്ഷിയേയും, ചിറകു വിരുത്തിയാൽ മാത്രം അ
സാരം ഒരു വെളുപ്പു ലാഞ്ഛന കാണുന്ന പക്ഷിയേയും
ഞാൻ തിരൂരിൽ വഴിയാത്രക്കാരുടെ ബങ്കളാവു നില്ക്കുന്ന
പറമ്പിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ജാതിവണ്ണാത്തിപ്പുള്ളുകൾ
ക്കും വാൽ കുത്തനെ പിടിച്ചു കുടക്കുടെ വിശറിപോലെ
വിരുത്തുന്ന ഒരു ഓമനസമ്പ്രദായമുണ്ട്. നിലത്തു വീ
ണാൽ നടക്കുന്നതിനു പകരം രണ്ടു കാലും ഒന്നിച്ചുവെച്ചു
ചാടുന്നതിലാണ് അധികം വാസന കാണുന്നത്. കിണ
റിന്നരികെ വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവിടെ
വെള്ളം മെയ്യിലാക്കി, കിണറിന്റെ ചുമരു കെട്ടിന്മേൽ
ചെന്നിരുന്നു, ദേഹം കുലുക്കിയും കുടഞ്ഞും വെടിപ്പാക്കു
ന്നത് ഒരു സന്തോഷകരമായ കാഴ്ചയാണ്.

ശിന്നൻ പാറ, റാഞ്ചൻ:— (The fautail fly-catcher) കാഴ്ചയിൽ ഇത് ഒരു പ്രത്യേകതരം വണ്ണാത്തി
പ്പുള്ളാണെന്നു തോന്നും— എന്നാൽ ഇതു വണ്ണാത്തി
പ്പുള്ളിനേക്കാൾ എത്രയോ മെലിഞ്ഞു ചെറുതായി വെ
ണ്ണീറു തവിടിൻ നിറമുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. വാൽ
അസാരം കുത്തനെ പിടിച്ചു, വിശറിപോലെ വിരുത്തുന്ന
സമ്പ്രദായം ഈ ചെറിയ പക്ഷിക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ വ
ണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനെപ്പോലെ അത്ര കലശലായിട്ടില്ല. നെ

ററിമേൽ ഒരു വെള്ള അടയാളം കാണും. വാലിന്റെ തൂവലുകളിൽ ചിലതും വെളുത്തിട്ടാണ്. ജാഗ്രതയുടെ കുമ്മതകൊണ്ട് ഒരേടത്തു കുറേ നേരം സ്വസ്ഥനായിരിപ്പാനൊക്കുടി ഇവനു സാധിക്കയില്ല. തിരിഞ്ഞിട്ടും മറഞ്ഞിട്ടും പല അഭ്യാസങ്ങളും കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവൻ നിലത്തു പറന്നു വീഴുന്നത്. പാറ്റയെ റാഞ്ചിപ്പിടിച്ചു കഴിയുന്നവനാണെങ്കിലും ഇവനെ കൂടക്കൂടെ നിലത്തു കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇരയും കുമിയും വഞ്ജിച്ചവനല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സ്വരം പല മാതിരി ഇല്ലെങ്കിലും ഉള്ളതു കേൾപ്പാൻ വളരെ ഭംഗി ഉണ്ട്. "കി, ക്കി, ക്കി, ക്കീ, ക്കൊ, ക്കൊ, ക്കൊ, ക്കൊ" എന്നാണ് സാധാരണരീതിയെങ്കിലും അവസരക്കുറവുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ഇടക്ക് ഓരോ അക്ഷരം വിട്ടുകളയാറുമുണ്ട്. ഇവന്റെ ആ അക്ഷരപരമ്പരകളുടെ ആവർത്തനം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇവൻ ഒരു നിഷ്കളങ്കനും സദാനന്ദനുമാണെന്ന് ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. ഇവന് ആയുരാരോഗ്യസമൃദ്ധി ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുപോകുവാൻ ആർക്കും ഉത്സാഹം ജനിക്കും.

ശീമപ്പുള്ള — (Magpie) കാഴ്ചയിൽ ഇതു നമ്മുടെ വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനേപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പം വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനേക്കാൾ ജാസ്തി ഉണ്ട്. പൂക്കുറുഞ്ഞിയെപ്പോലെ വാലിന്റെ നടുവിലത്തെ രണ്ടു തൂവലുകൾ ബാക്കിത്തൂവലുകളേക്കാൾ ദീർഘമുള്ളതാണ്. നിറംകൊണ്ടു നോക്കിയാലും ഇവൻ നമ്മുടെ വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനെപ്പോലെ കറുപ്പും വെളുപ്പും വഹിക്കുന്നവനാണ്. കുറ

പ്പിന്റെ പച്ചയായും നീലയായും ഓരോരോടത്തു ശ
ക്തിയോടെ നില്ക്കുന്നതു കാണും. ശീമപ്പുള്ള് പതിനാ
റംഗുലം നീളമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതു സാമാന്യം വലിയ ഒരു
പക്ഷിതന്നെയാണ്. ഇതിന്റെ അധിവാസം യൂറോ
പ്പാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇതിനെ ധാരാളം കാണും. പ
ക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളേയും പക്ഷിമുട്ടകളേയും തിന്നുതീർക്കുന്നതു
കൊണ്ടു ശീമപ്പുള്ളിനെ അവിടത്തുകാർ കാണുംമാതു
യിൽ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് ഇവന്റെ സംഖ്യ കൊല്ലംതോ
റും കുറഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. കൊല്ലംതോറും ഒരെടത്തുത
ന്നെ കൂടു കെട്ടുവാൻ വരുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവനു കലശ
ലായുണ്ടു. ഒരുകൊല്ലം ചില്ലുകൊണ്ട് ഒരു കാൽ മുറി
ഞ്ഞുപോയ ഒന്നു പിറ്റെത്തെ കൊല്ലം അതേടിക്കിൽത
ന്നെ വന്നുകണ്ടതുകൊണ്ട് ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റല്ലെ
ന്നു വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചിലപ്പോൾ ഇതു കൂടുകെ
ട്ടുന്നതിൽ അത്യന്തം മുൻകരുതലും ശ്രദ്ധയും കാണിക്കാറു
ണ്ട്. ചുറ്റുവട്ടത്തിലൊന്നും അധികം മരങ്ങളില്ലാതെ,
ഒരു വീട്ടിന്റെ അരികെ ഒരു ചെറിയ കുറ്റിച്ചെടി ഉ
ണ്ടായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു ഒരു ജോട് ശീമപ്പുള്ളുകൾ
തങ്ങളുടെ കൂടുകെട്ടാൻ കണ്ടുപിടിച്ച സ്ഥലം. എന്നാൽ
അവിടെ കല്പിച്ചുകൂട്ടാത്ത പല അപായങ്ങളും നേരിടാ
നിടയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. ഇവർ തടിച്ചുകുത്തി മുൾക്കൊമ്പു
കൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഈ ചെടിയെ ആകപ്പാടെ ചുറ്റിച്ചു
കെട്ടി എന്നിട്ടും തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഈ മുൾനിറഞ്ഞ കൊ
മ്പുകൾ തടിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഒന്നിന്റെമേൽ ഒന്നുകൊ
ണ്ടുവെച്ചു പിണച്ചു പിണച്ചു ആ കുറ്റിച്ചെടി ഒരു ചെ

റിയ കോട്ടയാക്കി. ചെടിയുടെ ഉള്ള് കാണാൻ വയ്യാത്തവണ്ണം ഒരു ദുഷ്പാപമായ മുൾമതിൽ കെട്ടിയതിന്റെ ശേഷം അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ക്രുട്ടകെട്ടി അഞ്ചാറു മുട്ടകളിട്ടു മുട്ടകൾ നീലവണ്ണത്തിൽ പച്ചക്കുത്തുകളുള്ളതായിരുന്നു. ചില മുട്ടയ്ക്ക് അധികം കുത്തുകൾ അതിന്റെ തടിച്ചഭാഗത്താണെങ്കിൽ ചിലതിന്നു നേരിയഭാഗത്തും ആയിരുന്നു. കുട്ടികൾ വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ആണും പെണ്ണും പുറത്തുപോയി എവിടുന്നെങ്കിലും പല്ലികളേയും തവളകളേയും, ചുണ്ടെലികളേയും കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു കുട്ടികളെ പുലർത്തിവന്നു. ഒരിക്കൽ ആൺ തെണ്ടാൻ പോയപ്പോൾ പെണ്ണ് ഒരു സാമാന്യം വലിയ എലിയെ തന്റെ ഭവനത്തിൽ കയ്യേറ്റംചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം വരുന്നതു കണ്ടു. അവൾ ഉടനേതന്നെ എലിയെച്ചെന്നെതുത്തു. അവളുടെ കൊക്കാകുന്ന വേലേറിട്ടൊന്നും ആ ഗണേശവാഹനത്തിന്നു ക്ഷീണമൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, കഷ്ടിച്ചു തൂവൽതികഞ്ഞു നടക്കാറായ തന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ ഒരുവൻ മാതൃസഹായത്തിന്നു മുന്നോട്ടുള്ളുവന്നു. ആൺ തന്റെ ഭവനത്തിൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ കണ്ടതു തന്റെ ഭാര്യയും പ്രഥമപുത്രനും ഒരു എലിയോടെതുക്കുന്നതായിരുന്നു. പിന്നെത്തെ കഥ പറയേണ്ടതുണ്ടോ. കൊക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചുണ്ടെലിയുടെ മൃതശരീരവും ചോടെ ഇട്ടു, അവനും ഘോരസമരത്തിന്നൊരുമ്പെട്ട് ആ മൂഷികേശ്വരനെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനാക്കി. ഇവരുടെ മക്കളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടിട്ട്, കാര്യമെന്തെന്നു പരിശോധിക്കാൻതക്കവണ്ണം അടുത്തുവരുന്ന വീട്ടിലെ

പൂച്ചയേയും നായയേയും, ഇവർ കാണേതന്നെ വീട്ടുകാർ ആട്ടി ദൂരത്താക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, വീട്ടുകാരോടിവരാരും യാതൊരു നന്ദിയും കാണിക്കാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു പിടക്കോഴിയും തന്റെ "പുത്രസമൂഹവും" കുറച്ചെടിയുടെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, പെൺശീമപ്പുള്ള് ഒരു കുട്ടിയേയും കൊത്തി വീട്ടിന്റെ മേൽപ്പുരയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. കുട്ടി കഠിനമായി നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ തള്ളയും തുടരെത്തന്നെ പറന്നുവന്നു, ശീമപ്പുള്ളിനെ കൊത്തിയകറ്റി, തന്റെ പുത്രനേയും കൊക്കിലാക്കി താഴേ പറന്നെത്തി. ശീമപ്പുള്ള കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അതികലശലായി നിലവിളിച്ചിരുന്ന കോഴിക്കുട്ടി, തന്റെ തള്ള കൊത്തി താഴെ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ യാതൊരു ശബ്ദവും പുറത്തിറക്കിയിരുന്നില്ല എന്നതു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്.

സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികൾ— (The birds of paradise) ചെറിയ അങ്കാരപ്പക്ഷികളെ കഴിഞ്ഞാൽ, പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിൽ, ഇങ്ങിനെ യഥാവിധി ഭൂഷണാകാരന്മാരായ മറ്റു യാതൊരുവർഗ്ഗം പക്ഷികളെയും കാണ്മാനുണ്ടാകയില്ല. തൂവലിന്നു കൂടുന്ന വിവിധങ്ങളായ വർണ്ണങ്ങളും ഇവരുടെയെ കാഴ്ചക്ക് എത്രയോ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷികളാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വംശത്തിൽ നീണ്ട കൊക്കുള്ളവരുടെയും കുറിയ കൊക്കുള്ളവരുടെയും ഉണ്ട്. അമ്പതുജാതി സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളുള്ളതിൽ മിക്ക കൂട്ടക്കാരും ന്യൂഗിലാണ്ടിലും പീപിലാണ് അധിവസിക്കുന്നതു്. പിടി, അലങ്കാരസമൃദ്ധിയൊ

ന്നമില്ലാതെ ഒരു സാധാരണപക്ഷിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, പൂവന്ന സാധാരണപക്ഷികളിലൊന്നും കാണാത്തവിധത്തിൽ അത്ഭുതമാകംവണ്ണം തൂവലുകളുടെ സമൃദ്ധിയും ഭേദഗതികളും വർണ്ണവൃത്യാസങ്ങളും കാണുന്നു. കൊടിക്കൂറപോലെയും, വിശറിപോലെയും, പരിചകംപോലെയും തോന്നുന്ന തൂവലുകൾ ഇതിന്റെ ചിറകിന്മേൽ വിളങ്ങിക്കാണുന്നുണ്ട്. വാലിന്റെ തൂവലുകളും നിറംകൊണ്ടും കോലംകൊണ്ടും ചിറകിൻതൂവലുകളോട് താണനില്ക്കുന്നവറയല്ല അതൊക്കെ ചിലപ്പോൾ നീണ്ട കമ്പികംപോലെയും, പരന്നുനീണ്ട വിവിധവർണ്ണങ്ങളായിട്ടും വിലസുന്നതുകൂടാതെ, ചിലതിന്റെ വാലിന്റെ കടയുടെനേരെ മേൽഭാഗത്തുനിന്ന ചെറിയ കരുത്തോലകംപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വലിയക്കൂട്ടം നീണ്ട നേരിയ തൂവലുകളും കമാനംപോലെയോ, പൂവൻകോഴിയുടെ അ വളഞ്ഞ വാൽ തൂവലിന്റെ ഒരു സമൂഹംപോലെയൊ നിബിഡമായിനിന്ന വാലിന്മേൽ മറഞ്ഞുവീഴുന്നതു കാണും. തണ്ടുനീണ്ട പൂപോലെ എറ്റവുന്നില്ക്കുന്ന തൂവലുകളും തലയിൽനിന്നും മുതുകിൽനിന്നും ചില ജാതിയിൽ പുറപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നതു കാണും വർണ്ണങ്ങളുടെ ഭംഗികൊണ്ടു ഝങ്കാരപ്പക്ഷികളും മാത്രമേ ഇവറ്റയെ കടത്തിവിടുന്നുള്ളു. ഒരു വെറിയ പക്ഷിയുടെ മുതുകിൽ തെങ്ങോലകൾ നില്ക്കുന്ന സന്ദ്രദായത്തിൽ ഇടത്തും വലത്തും നേരിയ തൂവലുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിന്റെ തൂവലുകളുടെ അറ്റം നീണ്ട നേരിയ കമ്പികളെപോലെ മോടെതാണു, അറ്റം മടക്കിവെച്ചസന്ദ്രദായത്തിൽ കിടക്കുന്നു

ണ്ടാകും. ചിലതിന്റെ വാതിന്മേൽനിന്നു നാടപോലെ നീണ്ടു രണ്ടു തൂവലുകൾ തൂങ്ങുന്നു. ചിലതിന്നു തൂവലിന്റെ നിൽപുകൊണ്ടു മസ്തകത്തിന്മേൽ ഓരോ തൊപ്പി കാണുന്നു. മറ്റൊന്നിന്നു നെഞ്ഞത്തും മുതുകിന്മേലും ഓരോ പ്രത്യേകപൊളികൾവെച്ചപോലെ, ഭംഗിയുള്ള തൂവലുകൾ കട്ടപിടിച്ചപോലെ നിരന്നുനില്ക്കുന്നു. നീളമുള്ള വാലിന്റെ ഓരോ തൂവൽ ഘടികാരത്തിന്റെ ഓരോ ചെറിയചുറപോലെ (Spring) വളഞ്ഞതായും കാണും. ചിലതിന്റെ തലമേൽ മൈലിന്റെ തലയ്ക്കുള്ളപോലെ തൂവലുകളുടെ പൊടിപ്പു കാണും. എന്നാൽ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ തണ്ടു മൈലിന്റെതിനേക്കാൾ വളരെ ദീർഘമുണ്ടാകും. ആ തണ്ടിന്റെ അറ്റത്തിൽമാത്രമെ, ചെവിട്ടിൽ തിരികാൻ വെടിപ്പാക്കിവെച്ച കോഴിത്തൂവലിന്റെ മട്ടിൽ, അല്പം തൂവൽക്കമ്പികൾ കാണുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ വിവിധാകൃതികൾകൊണ്ടും വർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടും, കണ്ണും മുടയവും ഒന്നിച്ചൊരുപോലെ ആസ്വാദിച്ചുപോകുന്ന, ഈ മനോഹരന്മാരെ ഓരോന്നോരോന്നായി വിവരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, അവറ്റയുടെ ഭംഗിയുടെ ലക്ഷാംശംപോലും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമാകാത്ത ഒരു വെറും ശ്രമമായിത്തിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ മാതിരി അനാവശ്യമായ സാഹസത്തിന്ന് ഒരുമ്പെടാത്തതാണ് ഉത്തമമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. പക്ഷികളെയൊ, അതിന്റെ ഛായാപടങ്ങളെയൊ കാണാതെ, ഏതുമാതിരി വിവരണവും ഫലംകൊണ്ട് അപജയത്തിൽ തുടങ്ങുകമാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. സപ്തപ്പക്ഷികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ നാഗരിക

ന്മാർ ഒന്നാമതു കടമ്പെട്ടതു വാളെസ് പണ്ഡിതനായിരിക്കകൊണ്ട്, ആ ധ്വനി, എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയ അംശമെങ്കിലും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടുകളയാൻ മനസ്സു വന്നില്ല. "ക്രൗൻ സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷി— (The great bird of paradise). കൊക്കുമുതൽ വാലിന്നറ്റം വരെ അളന്നുനോക്കിയാൽ ഒന്നരയടിയിലും ജാസ്തി കാണും. ശരീരം മുഴുവനും കരിഞ്ചുകപ്പ് (Rich coffee brown) നിറമാണ്. നെഞ്ചു കടുംസുമ്മനിറമാകുന്നു. (Blackish white or purple brown) മസ്തകവും കഴുത്തും വൈക്കോലിന്റെ മഞ്ഞനിറമാണ്. തൂവൽ എത്രയോ ചെറുതും ഇടചേർത്തില്ലാതെ നിരന്നുനില്ക്കുന്നതുമാകകൊണ്ടു വില്ലുപോലെ മാർദ്ദവമായിരിക്കും. തൊണ്ടയുടെ ചോടെ കണ്ണുവരെ മരതകനിറത്തിൽ തൂളിപോലെയുള്ള തൂവലുകൾ ഉണ്ട് ഇതിനു മിനുക്കിയ ലോഹംപോലെയുള്ള ഉളിച്ചലും ഉണ്ട്. കണ്ണു കടുംമഞ്ഞയാണ്. കൊക്ക് ഇവ്വണ്ണിന്റെ നിറമാണ്. കാൽ ഇളഞ്ചുകപ്പുനിറമാണ്. വാലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള രണ്ടു തൂവലുകൾക്കു നടുവിലത്തെ കണ്ണിയല്ലാതെ കുമിൽപൊളികൾ (Web) ഇല്ല. അതു നീണ്ടകണ്ണിപോലെ അഗ്രം രണ്ടുമൂന്നുചുറുകളായി, വളരെ ഭംഗിയിൽ വീണുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ തൂവൽ മൂന്നടിനീളമുണ്ടാകും. ചിറകിന്റെ താഴെ ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തിൽനിന്നും, ഒരോ പിടി നീണ്ടുവിരുത്തു, വണ്ണംകുറഞ്ഞ തൂവലുകൾ, മധുരനാരങ്ങയുടെ അല്ലിയുടെ നിറത്തിലും രണ്ടടി നീളത്തിലും വിളങ്ങുന്നതുകാണും. ഇതൊക്കെ പൂവന്റെ

അലങ്കാരങ്ങളാണ്. പിടക്ക് ഈമാതിരി നിറങ്ങളൊ ഭൂഷണങ്ങളൊ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. അത് ആകപ്പാടെ ഒരു പുകയിലപ്പൊടിയുടെ നിറമാണ്. ഇതിന്നു വാലിന്റെ കമ്പികളും കാണുകയില്ല. പൂവൻ ഒരു വയസ്സു തികയുംവരെ പിടയുടെ നിറം തന്നെയായിരിക്കും. മൂന്നുപ്രാവശ്യം തൂവൽ കൊഴിഞ്ഞു പുതിയതു മുളച്ചതിൽപിന്നെ മാത്രമേ പൂവന്നു തന്റെ വിവിധവർണ്ണങ്ങളായ തൂവൽ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ, ക്രൂരൻസ്വഭാവപ്പക്ഷി വളരെ മുറുമുറുക്കുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ് എപ്പോഴും പറന്നിട്ടോ ഇളകിക്കൊണ്ടോ കാലം കഴിക്കുന്നു. സംഖ്യയിലും ഈ പക്ഷി ഒട്ടും കുറവുകാണിക്കുന്നില്ല. പകൽ മുഴുവനും ഈ ജാതിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത ഒരു അവസരമുണ്ടാകയില്ല. ശബ്ദം വളരെയേറെ കേൾക്കുകയും ചെയ്യും. ക്രൂട് ഇരുമ്പിൻക്രൂട്ടിന്റെ മീതെയൊ വളരെ ഇലയുള്ള ഒരു കൊമ്പിന്റെ അറ്റത്തോ ചപ്പുകൾ പിണച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. ക്രൂട്ടിൽ സാധാരണ ഒരൊറ്റ കുഞ്ഞേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ മുട്ട നാട്ടുകാരുംക്രൂടി ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നു. നേരം പുലരുമ്പോൾ പൂവന്മാരൊക്കെ ഒരു സമാജമായൊത്തുകൂടി തങ്ങളുടെ ദേഹകാന്തി ബാക്കി ലോകത്തിന്നു കാണിക്കുവാനൊ എന്നു തോന്നുമാറ് ഒരു ക്രൂടിക്കാഴ്ച കഴിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു നാട്ടുകാക്ക് ഇതിനെ കൊല്ലാനും ക്ഷണം സാധിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷികൾ ഓരൊ ക്രൂട്ടുമായി പുലർകാലം വന്നുകൂടി നർത്തനംചെയ്യുന്നത് ഏതു മരത്തിന്മേലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ നാട്ടുകാർ ആ മരത്തിന്റെ ഒരു കൊ

ന്നിന്മേൽ ഒരു മറകെട്ടി പിറേറന്നരാവിലെ പക്ഷികൾ വരുംമുമ്പെ മൊട്ടമ്പുകളുമായി കാത്തുനില്ക്കുന്നു. ആപത്തറിയാത്ത ഈ സാധുപ്പക്ഷികൾ പറന്നുവന്നു ഒന്നിച്ചു കൂടുമ്പോൾ, ഒളിയിലിരിക്കുന്ന ആൾ മൊട്ടമ്പുകൾകൊണ്ട് ഇതിനെ ഓരോന്നോരോന്നായി നിലത്തു വീഴ്ത്തുന്നു. മൊട്ടമ്പാകകൊണ്ടു പക്ഷികൾക്കൊന്നും മുറിതട്ടാതെ അവറ ബോധംകെട്ടോ മരിച്ചോ നിലത്തു വീഴുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ മനോഹരവർണ്ണങ്ങളായ തൂവലുകൾക്കു ചോരപുരണ്ടാതെ കിട്ടുന്നു. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം പല പക്ഷികളെ കൊന്നുവീഴ്ത്തിയതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളവക്കു തങ്ങളുടെ ജാതിക്കുനേരിട്ട നഷ്ടം മനസ്സിലാകയുള്ളൂ. ആ സമയത്തു ബാക്കിയുള്ളവർ കഠിനമായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ മരവും വിട്ടു പറന്നുപോകുന്നു.

ക്രൂരൻ സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളുടെ കാര്യം ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കട്ടെ. ചെറിയ സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളെപ്പറ്റി (The smaller bird of paradise) ലേശമൊന്നു പ്രസ്താവിക്കാം. ഇവറ എന്തും തിന്നും. പഴവും പ്രാണിയും ഇവറക്ക് ഒരുപോലെയാണ്. പഴമാണെങ്കിൽ ആലിൻ പഴങ്ങളോട് കൂടുതൽ പ്രിയമാണ്. പ്രാണികളാണെങ്കിൽ ചാടൻ, വെട്ടുള്ളൻ, ക്രറ, പുഴ, ഇവറയാണു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ. "1862-ാംകൊല്ലം ഇംഗ്ലണ്ടിലെക്കുള്ള എന്റെ മടക്കയാത്രയിൽ സിങ്കപ്പൂരിൽവെച്ചു മെരുങ്ങിയ രണ്ടു സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളെ കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചു. ആതു ക്രറയെമാത്രമല്ല ചോരും വാ

ഴപ്പഴവും എത്രയൊ ആത്തിയോടേ തിന്നിരുന്നു. ഞാൻ നൂപവൻ കൊടുത്തു ആ ഒരൊററ ജോട് പക്ഷിയെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. ഈ പക്ഷികൾക്കു വാഴപ്പഴം വേണ്ടുന്നത്ര സമ്പാദിപ്പാൻമാത്രം ഞാൻ വരുന്നവഴിയ്ക്കു മ്പോമ്പായിൽ ഇറങ്ങി ഒരാഴ്ച പാത്തു. എന്നാൽ ക്രറകളെ കിട്ടാൻ എനിക്കു വളരെ പ്രയാസമായി. ഒരു പക്ഷിക്ക് ഒരു സമയത്തു വേണ്ടുന്നത്ര ക്രറകളെത്തന്നെ, ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിലെ കലവറകൾ മുഴുവൻ തിരഞ്ഞുനോക്കീട്ടു കിട്ടിയില്ല എന്നാൽ മാംട്ടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഞാനവിടെ രണ്ടാഴ്ച പാത്തു. എനിക്കെത്രയെങ്കിലും ക്രറകളേയും കിട്ടി. ഞാൻ വഴിക്കച്ചിലവിനുവേണ്ടി അനേകം ബിസ്കത്ത്പെട്ടികൾ നിറയെ ക്രറകളെ സമ്പാദിച്ചു. മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിൽ ക്രടെയുള്ള സഞ്ചാരത്തിൽ, കളിർകാറുകൾക്കും മൂടൽമഞ്ഞുകൾക്കും നിത്യേന അടിമപ്പെട്ടു പാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുകൂടി ഇവററ ഭേദഗതികൾ കാണിച്ച ആ മാതിരി ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയൊന്നും തീരെ ഗണ്യമാക്കാതെ, പൂർണ്ണദേഹസുഖത്തോടെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തി. അവിടത്തെ കാഴ്ചബങ്ക്ളാവിൽ ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലത്തോളം പാത്തു. തന്നേക്കാണ്മാൻ വരുന്നവക്ക് ആനന്ദം കൊടുത്തു." വാളെസ് മടങ്ങിവന്നതിൻെറശേഷം, യൂറോപ്പിലെ ലന്തക്കാർ ഈ മനോഹരപക്ഷികളുടെ വൃത്താന്തം മുഴുവൻ അറിഞ്ഞുവരാൻ പിന്നേയും പല സമർത്ഥന്മാരായ പക്ഷിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു. വാളെസിനു കണ്ടുകിട്ടാത്ത അനേകതരം പക്ഷികളെ അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. സൊളോജാ (D'Albert's paradise

bird) സംഖ്യകൊണ്ടു കുറവല്ലായിരുന്ന എങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടാൻ പ്രയാസമായ ഒരു തരം സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷിയാണ്. ഇതിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകതരം കരച്ചിലൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്നത് ഒരു വെറും ഭാഗ്യംകൊണ്ടാണ്. മൂവായിരം അടിമുതൽ അയ്യായിരം അടിവരെ പൊക്കമുള്ള മിക്കുകളിലാണ് ഇതിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ഇതു പറന്നുവീഴുന്നത് ഉണക്കമരങ്ങളുടെമേലും ചോടെ വീണമരത്തടികളിന്മേലുമാണ്. ഒന്നുരണ്ടിന്റെ പള്ള പരിശോധിച്ചപ്പോൾ വളരെ പുഴുക്കളേ കണ്ടു. മിക്കതും വണ്ടിന്റെ പുഴുക്കളായിരുന്നു. താടയുള്ള സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷി (The wattled bird of paradise) യെ ഒന്നാമതു കണ്ടത് ഒരു മരത്തിന്റെ വെറിയ മാംസളമായ പഴം തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളായിരുന്നു. ഉണക്കോ ഇലകളില്ലാതിരിക്കുന്നേയോ ആയ മരങ്ങളിന്മേലാണ് ഇത്തരക്കാർ ചെന്നിരിപ്പാൻ താല്പര്യം കാണുന്നത് ഈ ജാതിപ്പക്ഷിയുടെ എത്രയോ രമണീയമായ ആഭരണം കഴുത്തിന്മേൽനിന്നു താടയെപ്പോലെ തൂങ്ങുന്ന മേംഗിയുള്ള തോലാണ്. പക്ഷി മരിച്ചാൽ ഈ തോലിന്റെ വർണ്ണം ക്ഷണം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. മീതെ നില്ക്കുന്ന പൂ, നെറ്റിയുടെ ഇടത്തും വലത്തുമായി എറിച്ചു നില്ക്കുന്നു. അതു മഞ്ഞച്ചായ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന പച്ചവർണ്ണമാണ്. താഴെക്കൊക്കിന്റെ കടയിൽ കിടക്കുന്നതിന്റെ നിറം നീലയും അതിന്റെചോടെ ഒരു മധുരനാരങ്ങനിറവുമാണ്. ആർഫാക്ക് ദ്വീപുകാർ ഇതിനെ 'ഫപ്പോവാ' എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. 'ഷഷ്ശിഖി' (The six-plumed

bird of paradise) തലയിൽ ആറു ശിഖയുള്ള ഒരുതരം സ്വർഗ്ഗപക്ഷിയാകുന്നു. ഇതിൻറെ കൺപീലി ആകാശനീലനിറവും അതിൻറെ പുറവുമുള്ള മോതിരം മഞ്ഞയുമാണ്. പൂവൻ സംഖ്യകൊണ്ടു വളരെ കുറവും. 'പൊങ്കൻ സ്വർഗ്ഗപക്ഷി' (The superb bird of paradise) ഒരു അസാധാരണ പക്ഷിയാണ്. പഴംകൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്ന പക്ഷികളെ, പഴമില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ ഒരേടത്തു കാണുന്നതു വളരെ ഉല്ലഭമായിരിക്കകൊണ്ട്, ഈ ജാതിയെ ഒരു അസാധാരണനാക്കുന്നത് ഈ കാരണംകൊണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല. 'അതിപ്രഭൻ സ്വർഗ്ഗപക്ഷി' (The magnificent bird of paradise) സാധാരണ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഇതിൻറെ പ്രത്യേകസ്വരംകൊണ്ട് ഇത് ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലംകണ്ടുപിടിക്കാൻ ഞൊടിക്കമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ക്ഷണം കൊല്ലാനും സാധിക്കുന്നു. കയ്യിനാടിയിൽ ചുംബനം വെക്കുമ്പോൾ ജനിക്കുന്ന ശബ്ദംപോലെയാണ് ഇതിൻറെ ശബ്ദം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ, എത്രയോ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തുചെന്നാൽ ഒന്നു രണ്ടു വാര വ്യാസത്തിലുള്ള ചില തുറസ്സുസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നിരുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ പൂവന്മാർ ഒരു പിടയെ വശത്താക്കുവാനഭ്യമിക്കുന്നതു കാണാം. ആ സമയത്തു പൂവന്മാർ തങ്ങളുടെ തൂവലുകളൊക്കെ എറിച്ചുനിർത്തുന്നു. കഴുത്തിൻറെ തോൽ ആട്ടിൻപോട്ടിപോലെ വീർപ്പിക്കുന്നു. നെഞ്ചത്തുള്ള തൂവലുകൾ വിരുത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. അതിൻറെ നേരെമീതെ

യുള്ള മഞ്ഞതൂവലുകളും റിശറിപോലെ വിരുത്തുന്നു. ത ല ഒരു പ്രകാശമുള്ള പരിധിയുടെ നടുവിൽ എന്നപോ ലെ നില്ക്കുന്നു. അടുക്കെ പുഴകളുള്ള തുറസ്സുസ്ഥലങ്ങളിലാ ണ് ഇവറ്റയെ കാണുന്നത്.

ദിവാൻ:— (The regent bird) ഈ പക്ഷിക്കു പേർ സൂചിപ്പിക്കുംപ്രകാരം രാജഭരണംജാലിയൊന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ സ്വന്തഭരണത്തിൽ വിശുദ്ധനാണ്. ആണും പെണ്ണും നിറംകൊണ്ടു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാ ണ് ആണിന്റെ തലയും പിരടിയും തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞ യും ചിറകിന്റെ പകുതി നാരങ്ങമഞ്ഞയും ശേഷം ശരീ രം നല്ല കറുപ്പുമാണ്. പിടയുടെ കഴുത്തും തലയും ചുക പ്പോടുചേർന്ന വെള്ളയും, മുത്തിയ്യിൽ ഒരു പരന്ന കറുപ്പു വരയും ശേഷംഭാഗം മങ്ങിയ കരുകറും ഉള്ളതും ആണ്. പൂവന്റെ കൊക്കു മഞ്ഞയും കാൽ കറുപ്പും പിടയുടെ കൊക്കും കാലും മുഴുവൻ കറുപ്പുമാണ്. ഈ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഗൌൾഡ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "ഇതിനെ കാണുന്നത് ആസ്ത്രേലിയഉപദ്വീപി ലെ സിഡ്നി എന്ന ദേശത്തിലാണ്. വളർത്തിവരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽനിന്നു പഴംതിന്നു നശിപ്പിക്കാൻ ഇവൻ വലിയ വമ്പനാണ്. പൂവനു തന്റെ റണ്ണം തികഞ്ഞു വരാൻ ഒന്നു രണ്ടു കൊല്ലത്തിൽ അധികകാലം വേണ്ടിവ രുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വണ്ണംപൂത്തി എത്താത്ത പൂവ ന്മാരും പിടകളുമായി അമ്പതെണ്ണം കാണുന്നേടത്ത്, വണ്ണംതികഞ്ഞ ഒരൊറ്റ പൂവനെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ഭാ ഗ്യമായി. ധനമുള്ള മനുഷ്യരെപോലെ ഭംഗിയുള്ള പ ക്ഷികളും മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടണ്ടതാണെന്നറിഞ്ഞിട്ട്

ഇവൻ ആപത്തിലൊന്നും ചെന്നു ചാടാതിരിപ്പാൻ വളരെ ചർതവും ഒളിവും ആശ്രയിച്ചു വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ നിത്യജോലികൾ നടത്തുമ്പോൾ അനാവശ്യമായി ശബ്ദമുണ്ടാക്കാറെ ഇല്ല. സാധാരണ ചെന്നിരിക്കുന്നതു വലിയ വൃക്ഷങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളിലാണ്. രണ്ടു പൂവന്മാർ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ രണ്ടു നായ്ക്കൾ കണ്ടുമുട്ടിയപോലെ ലഹളയുണ്ടാകുന്നു. വർണ്ണംതികയാത്ത പൂവന്മാക്കും നല്ല വർണ്ണമില്ലാത്ത പിടകൾക്കും ഇതുഭയവും ഒളിവും കാണുന്നില്ല. തീൻപണ്ടങ്ങൾ തിരഞ്ഞുനോക്കാൻ ശ്രദ്ധവെക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടർ തങ്ങളെ തിരഞ്ഞുനോക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളുകളെ അകന്നുപോവാനുള്ള ശ്രദ്ധയെ ഇല്ല. കൂടു കൊള്ളികൊണ്ടു വളരെ മോശമായിപ്പണിതതാണ്. ഒരു കൂടു രണ്ടുകഞ്ഞുങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇടതിങ്ങി നിറഞ്ഞുപായിരിക്കകൊണ്ട് ഓരോ കൂട്ടിൽ രണ്ടു മുട്ടകളെ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ എന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വളരെ അബദ്ധമില്ല. ഞാൻ കുഞ്ഞുകളേയും ഒരു തള്ളയേയും കൈക്കലാക്കി. അതു രണ്ടുദിവസം കൊണ്ടു മെരുങ്ങി, തന്റെ കൂട്ടികൾക്കു തീൻകൊടുക്കാനും, കൂടു ശുദ്ധിവരുത്താനും തുടങ്ങി.

കുടിഞ്ഞിലൻ:— (The bower bird) വലിപ്പത്തിൽ കുഞ്ഞിച്ചു ഒരു കാക്കയാളം പോരുമെങ്കിലും കൊക്കു കാക്കയുടേതുപോലെ അതു വലുതല്ല. ആകൃതിയിൽ കാക്കയുടെ വടിവു ഒരുമാതിരി കാണും. കുടിഞ്ഞിലന്മാരിൽ രണ്ടു തരക്കാരുണ്ട്. കരിങ്കുടിഞ്ഞിലൻ The satin bower bird ആസ്ത്രേലിയയിൽ സൂസെയ്ത്തു പെ

യിൽസിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷിയുടെ ഒരു സൂക്ഷ്മതയായ വിശേഷവിധി ഒരു ചെറിയ കുടിഞ്ഞിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. നിലത്തു മൂന്നുമുഴത്തിലും മുള്ളികളും പുല്ലുകളും നാട്ടി, മേലോട്ടു കമാനം പോലെ ഒന്നായി കൂട്ടിച്ചുറ്റി, ചെറിയ കിടയിൽ തോടന്മാരുടെ മണ്ടുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു കുടിഞ്ഞിലാണു ഇവൻ പണിതു വിടുന്നതു്. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടു്. ഈ ദ്വാരത്തിനു ഒരുമാതിരി നല്ല വലിപ്പവുമുണ്ടാകും. കുട്ടിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിന്റെ മുൻഭാഗം (എന്നുവെച്ചാൽ ചെറിയമുറ്റം) വളരെ വൃത്തിയ്ക്കു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പക്ഷിക്കുടക്കുടെ അഴുക്കുകളൊക്കെ നീക്കംചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നതു തീച്ചയാണു്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു വൃത്തിയുള്ള ആ ചെറിയ മുറ്റത്തെ അലങ്കരിക്കാൻവേണ്ടി ഈ സരസൻ കാഴ്ചക്കു കൌതുകം തരുംവണ്ണം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന പല ശംഖങ്ങളും ഉത്തിളുകളും വെങ്കല്ലുകളും കണ്ടുകിട്ടുന്നേടത്തിൽ നിന്നൊക്കെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു, തന്റെ ആ ചെറുമുറ്റത്തിൽ, ആംഗ്ലേയന്മാർ തങ്ങളുടെ മേശയിൽ എന്നപോലെ, ഭംഗിയായി നിരത്തിവെക്കുന്നു. നിറമുള്ള തുണികളും, ലോഹംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സാമാനങ്ങളും വേണ്ടിവന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ വേനങ്ങളിൽ കയ്യേറീട്ടുകൂടി ഈ ആഡംബരപ്രീയൻ കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോയി തന്റെ മുറ്റത്തിനു മോടി പിടിപ്പിക്കുന്നു. വല്ലവീട്ടിൽ നിന്നും മോതിരമോ മറ്റു ചെറുതരം ആഭരണമോ കാണാതെപോയാൽ, ആ വീട്ടുകാർ വിവരം പോലീസിൽ

അറിയിക്കുന്നതിനു പകരം കടിഞ്ഞിലന്റെ ബംഗ്ലാവ നേപഷിച്ചു നടക്കുകയും മിക്ക അവസരത്തിലും അവിടുന്നു കണ്ടുകിട്ടുന്ന കളവുപോയ മുതലുംകൊണ്ടു മടങ്ങുകയും ചെയ്യും. മുറം ഇങ്ങിനെ ഭംഗിയിൽ വെക്കുന്നതു തനിക്ക് അവിടെ ഇറങ്ങി വിനോദിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണു്. ഇവന്റെ പ്രത്യേകവിനോദം തൂവലൊക്കെ എറിച്ചുനിറത്തി താഴത്തും മേലെയും ചാടീട്ടും, നിലത്തു വീണുരുണ്ടിട്ടും മറവുമാണു. ചിലപ്പോൾ ഇവർ ഓരോക്കൂട്ടമായി പഴവക്കിൽക്കൂടെ നടക്കുന്നതു കാണും. പുള്ളിക്കുടിഞ്ഞിലൻ (The spotted bower bird) സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ കരിങ്കുടിഞ്ഞിലിനോടു തുല്യനാണു്. ദേഹം നിറച്ചും പുള്ളികൾ വേറിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. പൂവന്റെ തലക്കു റോസു നിറത്തിൽ ഒരു തൊപ്പിപോലെ തൂവൽ നിവന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. വളരെ പേടിയുള്ള പക്ഷിയാകകൊണ്ടു് ഇവനെ എവിടേയും ധാരാളമായി കണ്ടുകിട്ടുകയില്ല. ഏറനാട്ടു ലഹളക്കാരെ കണ്ട പെണ്ണുങ്ങളൊപാലെ ആളുകളെ കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ക്ഷണം ഒളിച്ചുകളയുന്നു. അതുംപോരെന്നു തോന്നിയാൽ അതുക്ഷണംപറന്നു ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള മരത്തിന്മേൽ ചെന്നു നില്ക്കും ഇതിന്റെ വിനോദഗൃഹം കരിങ്കുടിഞ്ഞിലന്റേതിനേക്കാൾ വളരെ വലുതാണു്. മൂന്നടിയിൽ കുറയാതെ ഉയരമുണ്ടാകും, വീട്ടിന്റെ മുറ്റത്തു ഉളിയുന്ന സാധനങ്ങൾ ഈ പക്ഷിയും സുലഭമായിക്കൊണ്ടുവെക്കും.

ഉണ്ണിയെത്തി— (Myna) ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സുലഭമായി കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകുന്നു. ദേ

ഥം കരിഞ്ചുകപ്പുവണ്ണമാണ്. കണ്ണിന്റെ പിന്നിൽ മ
ഞ്ഞനിറമുള്ള ഒരു തോൽ ഉണ്ട്. ആഹാരം തെണ്ടുന്നതു
നിലത്തു പറന്നുവീണിട്ടാണു. ഇതു ഒരുദിക്കിൽനിന്നു മ
റൊരുദിക്കിലേക്കു തുള്ളിക്കൊണ്ടു പോകാറില്ല. കോ
ഴികൾ നടക്കുമ്പോലേയാണു ഇതിന്റെ നടത്തം. നട
ക്കുമ്പോൾ തല ഇളകുന്നുണ്ടാകും. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോ
ക്കിയാൽ ഒരു കാക്കയുടെ മൂന്നിലൊരോഹരി ഉണ്ടാകും.
ഇരതെണ്ടാനിറങ്ങിനടക്കുന്നതു ഇണയായിട്ടോ അഞ്ചുപ
ത്തെണ്ണമുള്ള കൂട്ടമായിട്ടോ ആണ്. കാക്കയെപോലെ
ഓരോ വലിയമരത്തിന്മേൽ ഓരേകൂട്ടമായിട്ടു ഇതു രാത്രി
കഴിക്കും. കൂടുകെട്ടുന്നതു നിലത്തു ഓരോ ടാരമുണ്ടാക്കീ
ട്ടാണെങ്കിലും തെങ്ങിന്റെ അഗ്രത്തുള്ള തുളകൾ ഇവ കൂ
ടായുപയോഗിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പക്ഷി
ഒരിക്കലും മരത്തിന്മേൽകേറി ഇര പരതി നടക്കാറില്ല.
ഈ പക്ഷി അന്യോന്യം ശണ്ഠകൂടീട്ടും ശകാരിച്ചിട്ടും അ
നാവശ്യമായി തന്റെ സമയം ചിലവാക്കാറില്ല. ത
ന്റെകായ്ക്കുലകൾക്കൊക്കെ വളരെ ചിട്ടയുണ്ട്. ഇവൻ
നല്ല കായ്പ്രാപ്തിയുള്ള വനും ഗൌരവഭാവമുള്ള വനുമാ
ണ്. അനാവശ്യമായൊരേടത്തിരുന്നു വളരെ നേരത്തോ
ളം നിലനില്ക്കുന്ന നിലവിളിയൊ മറുള്ള പക്ഷികളോട്ട
ശണ്ഠയൊ ഒന്നും കാണുകയില്ല. താനുംതന്റെ പ്രവൃ
ത്തിയുമെന്നല്ലാതെ മറു വിചാരമൊന്നും ഇവനെ ബാ
ധിക്കയില്ല. അടുത്തുവല്ലവരും ചെല്ലുമ്പോൾ, ബാക്കി
യുള്ളവക്കും അറിവുകൊടുക്കുംപ്രകാരം ഒരു ശബ്ദവും ശ
ബ്ദിച്ചു മറൊരുദിക്കിലേക്കു പറന്നുപോകും. ആ സമ

യത്തു മാത്രമെ ഇവൻ അതുവരെക്കും ചിറകിന്റെ അക ഭാഗത്തു ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വലിയ വെള്ളപ്പുള്ളികളും വെളിച്ചത്തു വരികയുള്ളു. ഈ പക്ഷിയെ ചിലേടങ്ങളിൽ ഒയറിഎന്നും വിളിച്ചുവരാറുണ്ടു.

മൈന— (Hill Myna) ഇതിനെ ഒരു പ്രത്യേകജാതി ഉണ്ണിയെത്തിയായി വിചാരിക്കാം. ദേഹം ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ നേരിയതാണു്. നിറം ശുദ്ധകറുപ്പാണു്. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്നകഭാഗത്തുള്ള നിറവും പ്രത്യക്ഷമാകും. ചെവിട്ടിന്നരികെ കാണുന്ന തൂവലൊന്നുമില്ലാത്ത തോൽ ഉണ്ണിയെത്തിയുടേതിനേക്കാൾ വളരെ വലുതാണു്. അതിന്റെനിറം സാധാരണയായി കടും മഞ്ഞയാണു്. ഇതേമഞ്ഞനിറംതന്നെ കാലും അലങ്കരിക്കുന്നു. കൊക്കു മുകപ്പാണു ഇവൻ സ്വഭാവംകൊണ്ടു ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ നേരേ വിപരീതക്കാരനാണു്. ഇതു ഒരിക്കലും നിലത്തിറങ്ങി ഇരതെണ്ടുന്നില്ല. നിലത്തു ഒരിക്കലും ഇറങ്ങുന്നേ ഇല്ല. വലിയ വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഓരോക്കൂട്ടമായി ഇവൻ കാരണംക്രൂടാതെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു ക്രൂടുകയും പഴം തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു അതിൻ പഴത്തോടു് ഇതിന്നു ഒരു പ്രത്യേകവാസന കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെ ധാരാളംകണ്ടുവരുന്നതു മലംപ്രദേശങ്ങളിലാണു. ശീലിപ്പിച്ചാൽ ഇതു തത്തയേക്കാൾ വിശേഷമായും വ്യക്തമായും സംസാരിക്കും. ഈ ഗുണംകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കൂട്ടിലിട്ടു പ്രോഹിക്കുന്നു.

മഞ്ഞപ്പക്ഷി— (Golden oriole) ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സുലഭമായി കാണുന്ന ഒരു മനോഹരപക്ഷി

യാണ്. ദേഹത്തിന്റെനിറം മഞ്ഞയും കറുപ്പുമാണ്. ചുകന്നകൊക്കു ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണെന്നു പറയാം. ദേഹം ഒമ്പതിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും ഇതു നിലത്തിരുന്നാരില്ല. ഇവൻ മനോഹരങ്ങളായ പല സ്വരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വിരുതനാണ്. ക്രോധംവന്നാൽ ഇവൻ ഒരു പരുപരുത്തശബ്ദം ജനിപ്പിക്കും. ഇവൻ വളരെ ഭയമുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഇവന്റെ ശബ്ദംപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ ഇവനെ അടുത്തുകാണാൻ സാധിക്കും. ശബ്ദത്തിനു വല്ലതെറ്റോ ഉടവൊ ഉണ്ടായാൽ അവൻ ഉടനെ അതു കള്ളമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കളയും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവൻ എപ്പോഴും ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ്. അങ്ങും ഇങ്ങും തുള്ളി ഇവൻ പുഴുക്കളെ പരതുന്നുണ്ടാകും. ഇവൻ ഒരേസമയത്തു വളരെ ദൂരത്തോളം പറന്നുപോകാറില്ല. പറക്കിലിനു വേഗതയുണ്ടെങ്കിലും ഭംഗിയില്ല. പുഴുതന്നെയുമല്ല ഇവനു വളരെ പഥ്യമാണ്. കൂടുകെട്ടുന്നതു വലിയ മരത്തിന്മേലൊ കായലിന്മേലൊ രണ്ടു ചുള്ളികഠം പൊട്ടുന്ന കവച്ചത്തിന്റെ കോണിലോ ആണ്. കൂടു നല്ല ഒരു കോപ്പപോലെ ഇരിക്കും. ചാവക്കാട്ടിൽ ഞാൻ കണ്ടകൂടു പച്ചപ്പുല്ലകഠം കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു രണ്ടുതരം മഞ്ഞപ്പക്ഷികളെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നു അസാരം വലുതും, ദേഹത്തിന്റെ നിറം, ചിറകിന്റെ വക്കൊഴികെ തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞയുമാണ്. ചിറകിന്റെവക്കു നല്ല കറുപ്പാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ട് ഇതിനേക്കാഠം അസാരം ചെറുതായിട്ടു മറെറാരുതരം മഞ്ഞപ്പ

ക്കിഉണ്ട്. ഇവന്റെ തലയും ചിറകിന്റെ അറ്റവും കറുപ്പാണ്. കൊക്ക് ചുകപ്പാണ്. മഞ്ഞത്തുണ്ണിന്റെ ചുകപ്പിന്റെ ഒരു ഛായയുംക്കുറി ഉണ്ടാ എന്നതാണും. മഞ്ഞപ്പക്കി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇടക്കിടെ വരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. സാധാരണ ആഗസ്ത്മാസത്തിൽ വരും. വന്ന ഉടനെതന്നേ ഇവ അന്യോന്യം യുദ്ധംചെയ്യും. തന്റെ കൂട്ടിന്റെ അടുക്കെക്കൂടെ പോയാൽ ഇവ കാക്കകളെക്കൂടി കൊത്തിയോടിക്കും. മഴക്കാലം തുടങ്ങുമ്പോഴോ തുടങ്ങിയാലോ ഇവർ മലകളിൽ കടന്നുകൂടും. മലകളിൽ കട്ടിവണ്ണത്തിന്റെ ഏറക്കുറവുകൊണ്ടു പലതരം മഞ്ഞപ്പക്കികളെ കാണാം.

ഏള —(Baya) ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന നെയ്ത്തുകാരൻ പക്ഷിയാണ്. ഇതിനെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു എവിടേയുംകാണാം. ഇതിന്റെ ആഹാരം നെല്ലും പുല്ലരികളും മറ്റുമായധാന്യങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കകൊണ്ടു ആ വക സാധനങ്ങളും സുലഭമായി കിട്ടുന്നേടത്തു ഈ ചെറുപക്ഷി കൂടുകെട്ടാൻ ഒരുമ്പെടും. ഏള ഓരോവലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണു പാർക്കുന്നത്. ഇതിന്റെകൂട് കഴുത്തുകുടുങ്ങിയ ഓരോവലിയ സഞ്ചിപോലെ കഴുങ്ങോലയുടേയോ തെങ്ങോലയുടേയോ അറ്റത്തിൽനിന്നു തൂങ്ങുന്നുണ്ടാകും. ഒരേകഴുങ്ങിന്മേൽതന്നെ അനേകം കൂടുകളും ഉണ്ടാകും. കൂടു വളരെ വലിപ്പവും വൃത്തിയും ഉറപ്പുമുള്ളതാണ്. ഓലക്കണ്ണിയുടെ ഓരത്തിലെ നാരുകൊണ്ടും ഉറപ്പുള്ള പുല്ലിൻ നാരുകൊണ്ടും ഇടപഴുതില്ലാത്തവണ്ണം

മടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ക്കൂട് കാണുമ്പോൾ ഈ ചെറുകിളിയോ ട് കൌതുകം തോന്നിപ്പോകും. വളരെ വീതിയുള്ള ഒരു പാടത്തിന്റെ നടുവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയമരം ഏ ളക്കൂട്ടകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ബ മ്മയിൽ ഇവറ്റ വീടുകളുടെ ഇറയിന്മേൽ ക്കൂടുകെട്ടമെ ന്നു കേൾക്കുന്നു. പൂവന്നും പിടക്കും വെവ്വേറെ ക്കൂടുകളു ണ്ടാകും. നെല്ല് വിളയുന്ന കാലത്താണ് ഇവറ്റയുടെ മു ട്ടകൾ വിരിയുന്നത്. ആ സമയത്തു ഇവ നെല്ലിന്റെ കതിർ എത്രയെങ്കിലും മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. മുട്ടവി രിഞ്ഞു കുട്ടിയായെന്നു കാണുമ്പോൾ കൃഷിക്കാർ ക്കൂടുവെ ട്ടിത്താഴെ ഇട്ടു അതിൽകാണുന്ന ഏളക്കുട്ടികളെ എടുക്കു ന്നു. ഇങ്ങിനെ പെട്ടിയിട്ട ഒരു ഏളക്കൂട്ട പരതുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ കണ്ടെത്തിയതുണ്ടുമൂന്നു ഏളക്കുട്ടികളേയും തി ന്നു തൃപ്തനായി ആ ക്കൂട്ടിൽതന്നെ ചുരുണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഒ രു ഉഗ്രൻ സർപ്പത്തെയായിരുന്നു. ഏളക്കുട്ടകെട്ടുന്ന സ മ്പ്രദായം വളരെ രസകരമായതാണ്. ആണും പെണ്ണും ക്കൂ ട്ടി ഒരുവലിയ കഴൽ ഉണ്ടാക്കി, അവ്ടുന്നു അസാരം വീ തിയിൽ ഒരു കോപ്പയുടെ ആകൃതിയോളം ഉണ്ടാക്കിക്കഴി ഞ്ഞാൽ പിന്നെപിടക്കൂട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽഇരുന്നു ആണി നെനാരിന്നു പറഞ്ഞയക്കുന്നു. ആണും പുറത്തും പെണ്ണ് ഉ ള്ളിലും ഇരുന്നു നാരു അങ്ങട്ടുംഇങ്ങട്ടുംകൊത്തിക്കൊടുത്തു ക്കൂട് ക്ഷണം മടയുന്നു. ആൺക്കൂട് പെണ്ണിന്റെക്കൂടിന്റെ അ ത്രവലുതല്ല. അതിന്നു ഒരു കൊട്ടല്ലൂർ തൊപ്പിപോലെ യുള്ള മേൽഭാഗവും അതിന്റെ ഉള്ളിൽ വിലങ്ങലെ ഒരു കൊള്ളിവെച്ചുപോലെ നാരുകൊണ്ടു മടഞ്ഞ ഒരു ചെ

റിയകയുമാണ്. പെണ്ണിന്റെ ക്ലാസ്സിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിന്റെ എതിരായി ഒരു സഞ്ചി ഉണ്ട്. അതാണ് ഈറ്റുമുറി ക്ലാസിന്റെ പണിതീർന്നാൽ ഇതു ക്ലാസിന്റെ അകത്ത് അവിടവിടെ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു വന്നു പിടിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു രാത്രിയായാൽ പ്രകാശത്തിനുവേണ്ടി മിന്നാമ്മിനുങ്ങിനെ പിടിച്ചുവെക്കാനാണെന്നു രാജക്കാർ പറയുന്നു. എനിക്ക് അതിൽ അത്ര വിശ്വാസം വരുന്നില്ല അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ക്ഷണം ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന ചളി ഇതിനു ക്ലാസ്സുടെ പുതുക്കേണ്ടിവരും. ഇതു ക്ലാസിനു ഫലനം ക്ലാസ്സൻ വേണ്ടിയാണെന്നു ചിലധാരമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഓരോ ക്ലാസ്സിൽ നീണ്ടുവെളുത്ത ഈറ്റുണ്ടു മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകും. മുട്ടകൾ രണ്ടു മുതൽ പത്തുവരെ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നവരും ഉണ്ട്. ഏട്ടയെ ചില നേരമ്പോക്കുകൾ ശീലിപ്പിക്കാനുംക്ലാസ്സി സാധിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കല്പിച്ചപ്രകാരം ഒരു മുട്ടയിക്ഷണം കൊക്കിലാക്കി ഒരാളുടെ വായിൽവെച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു ചെറിയ പിംക്കുചെച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ ഓരോരോ തവികരിമരുന്നു കൊക്കുകൊണ്ടു പൊടിക്കി അതിന്റെ കഴലിൽ ഇട്ടു പിന്നെ അതു കൊക്കുകൊണ്ട് അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ അച്ചുചെടുത്തു കഴലിൽ പലതവണ അമത്തി. അതിൽ പിന്നെ തന്റെ യജമാനൻ കത്തിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു തീപ്പെട്ടിയും കൈക്കലാക്കി കഴലിന്റെ കടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തുളയിൽ ക്ലാസ്സുടെ കാണാസ്സുന്ന കരിമരുന്നിനു തീക്കൊടുത്തു. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന സകല കാക്കകളെയും പറപ്പിക്കുംപ്രകാരമുള്ള ശബ്ദ

ത്തോടെ അതു പൊട്ടിയെങ്കിലും നമ്മുടെ ചെറിയ ഏണിയാതൊരു കുലുക്കവുമില്ലാതെ ആ കഴലിന്മേൽ വലിയ പൊങ്ങച്ചത്തോടെ അനങ്ങാതെ നിന്നിരുന്നു. മറെറാരിക്കൽ ഒരു ഏണി രണ്ടു തലയും കത്തിയിരുന്ന ഒരു കൊള്ളിയുടെ മദ്ധ്യം കൊക്കിലാക്കി വടി വീശക്കാർ വീശുമ്പോലെ വിശിയിരുന്നു. അതിന്റെ തലയുടെ ചുറും എത്രയോ വേഗത്തിൽ, ചുകന്ന വൃത്തങ്ങളും കാണുവാൻ തക്കവണ്ണം വീശുവാൻ തക്ക വിദഗ്ധത ഈ ചെറുകിളിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശിന്നനാണെങ്കിലും ഏണി മിടുക്കനാണ്.

നെയ്ത്തുകാരൻ പക്ഷി:— (The African weaver bird) ഇതു വാലും കൊക്കും ദേഹവും കൂടുതായ ഒരു പക്ഷിയാകുന്നു. ഇതിനെ ഒരു തരം ഏണിയായിട്ടു വിചാരിക്കാം. ഇത് ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാർക്കുന്നത്. അഞ്ഞൂറു മുതൽ ആയിരംവരെ പക്ഷികളുള്ള കൂട്ടം സാധാരണ കാണുന്നതാണ്. ഇത് ഒരു വലിയ മരത്തിന്റെ അഞ്ചു പത്തടി മീതേ, തടിയുടെ ചുറുമായി ചാഞ്ഞുനായി ഒരു വെറിയ കൂടയുടെ മേൽപുരയോളം പോരുന്ന കൂടുകെട്ടുന്നു. ഈ വലിയ കൂട്ടിന്റെ ആകൃതി വൃത്താകാരമായും ചാഞ്ഞുയായും ഉള്ള ഒരു തുറന്നുവെച്ച വലിയ കടപോലെയാണ്. ഇതിന്റെ ഓരങ്ങളിലൊക്കെ അനേകായിരം ചെറുതുളകൾ വരിവരിയായി നിരത്തിവെച്ചപോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതാണ് ഓരോപക്ഷി മുട്ടയിട്ടിരുന്ന അറ. ഇങ്ങിനെയുള്ള പന്തൽപോലെയുള്ള വലിയ കൂട് ഓരോ കൂട്ടത്തിനു വളരെ കൊല്ലത്തോളം മതിയാവു

ന്നതാണ്. ഇക്കൂട്ടക്കാർ, നമ്മുടെ വീട്ടു നമ്മളം റിപ്പർ ചെയ്യുമ്പോലെ, കൂട്ടിനു കാണുന്ന ഉടവുകളം അപ്പപ്പോളം നന്നാക്കുന്നു. ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം വെറും ധാന്യമാണ്. പൂവ്വന്മാർ അന്യോന്യംയുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് ഇവറ്റയുടെ സമുദായവാസത്തിന് ഒരു വലിയ പോരായ്മയാണ്. ഈ തരം പക്ഷിയെ സുലഭമായി കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്താണ്.

എറക്കിളി—(House sparrow) തൂവലിന്റെ നിറം ഒരു വെണ്ണീർനിറത്തിന്മേൽ കരിഞ്ഞുകപ്പു വരകളാണ്. പൂവന്റെ തലയ്ക്കു കണ്ണിന്മീതെ ഒരു കറപ്പുവരയും തൊണ്ടയ്ക്ക് ഒരു കറപ്പുപുള്ളിയും ഉണ്ട്. ദേഹം ഒരു ഉരിക്കാത്ത അടക്കയുടെ വണ്ണമേയുള്ളൂ. കൊക്കു കുറുതായിപ്പുന്നിട്ടാണ്. ആളുകളം ഊൺകഴിക്കുമ്പോൾ എറക്കിളി തനിക്കുവേണ്ടതു പാത്രത്തിൽനിന്നു വന്നു തിന്നും. പീടികയിൽ, മരയിടുകളിൽ നിരത്തിവെച്ച ധാന്യങ്ങളെ എറക്കിളി നിർഭയംവന്നു തിന്നും. ഇതിനെ ആട്ടി ഓടിക്കുന്നതു ഭാഗ്യക്കേടാണെന്നു ഒരുബോധനകൊണ്ടു പീടികക്കാരാരും ഇതിനെ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇവറ്റ നെല്ലുവിളയുന്ന കാലത്ത് ഏളകളെപോലെ കതിരുകളറുത്തിടുക്കും. വാളിയ വിത്തുകളുംകൂടി പെറുക്കിത്തിന്നാൻ ഇവറ്റ മടിക്കാത്തതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കും കൂടി ദ്രോഹികളായി ഭവിക്കുന്നു. വീടുകളിൽ ചുമരിന്മേൽ തുളപ്പുനികരംവെച്ചു കൊടുത്താൽ ഇവറ്റ കൂടുകെട്ടുന്നതാരം കുറഞ്ഞല്ലോ എന്ന ആശ്വാസത്തോടെ ആ പാനികരം തങ്ങളുടെ കൂടുകളാക്കുന്നു. എറക്കിളി എല്ലാ

യ്പോഴും ഇണയെടുക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയായിരിക്കകൊണ്ട് ഒ
രു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു തവണ മുട്ടയിട്ടുവിരിക്കും.

വാൽകാട (Lark) വലിപ്പത്തിൽ ഇത് ഒരു ഉരി
ക്കാത്ത അടക്കയോളം പോരും. ദേഹം ഒരു മെലിഞ്ഞത
രമാണ്. ഇത് എറക്കളയെപോലെയൊ മെലിഞ്ഞു
വാൽനീണ്ട ഒരു കാടയെപോലെയൊ ഇരിക്കും. നമ്മുടെ
രാജ്യത്ത് ഇവറ്റയേ ധാരാളം കാണും. പടൻപിടിച്ച പു
ല്ലുകളുള്ള മൈതാനങ്ങളിലാണ് ഇവറ്റ പാർക്കുന്നത്.
മൈതാനിയിൽതന്നെയാണ് മുട്ടയിടുന്നതു്. കുട്ട നിലത്ത്
ഒരു പേരിന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടാകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നി
രന്ന മൈതാനത്തു വല്ല ഉയർന്നകുട്ടം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അത്
ആരുടെ ദൃഷ്ടിയിലും ക്ഷണം പതിഞ്ഞുപോകുന്നതുകൊ
ണ്ടായിരിക്കും ഈ ബുദ്ധിയുള്ള പക്ഷി അങ്ങിനെ ചെയ്യാ
ത്തത്. ഇതിനും കായ്മ്മില്ലാത്ത വിനോദത്തിൽ രസമില്ലെ
ന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ചിലപ്പോളിത് അഞ്ചോട്ടടി മീതെ പറ
ന്നു, അവിടുന്നു ചിറകുംവലിപ്പിച്ച് ഒരു പാട്ടുംപാടിക്കൊ
ണ്ട് എത്രയോ മന്ദമായി നിലത്തുതന്നെ താണുവീഴുന്നതു
കാണും. ഒരുദിവസം ചാവക്കാട്ടിൽനിന്ന് ഈ പെറിയപ
ക്ഷി പറക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രാപ്പിടിയൻ (hawk)ഇതിന്റെ
പിന്നാലെ അമ്പുപോലെ പറന്ന് ഇതിനെ കാൽകൊ
ണ്ടു പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതി
നെ പിടിച്ചുപോയി എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ അതു പെ
ട്ടെന്ന് ഒരു പുല്ലുറത്തു വീണു. അവടുന്നും റാഞ്ചാൻ
ശ്രമിച്ചുപ്പോൾ അത്യന്തം ചരിതനായ വാൽകിട ഒരുവി
ധത്തിൽ ഒരുകുട്ടം പറങ്കിമാവിന്റെ ഉള്ളിൽ അകപ്പെട്ട

തന്റെ പെറിയ ശരീരത്തെ ഭയങ്കരമായ ദുർമ്മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി. സാധാരണ തുറസ്സുസ്ഥലം വിട്ടു മരക്കൂട്ടമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ പ്രാപ്പിടിയനു റാഞ്ചിപ്പിടിപ്പാൻ സൌകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഉദ്യമസിദ്ധിയുണ്ടാവാൻ പ്രയാസമാണു്.

ആകാശവാൽകാട— (Skylark) ഇതു യൂറോപ്പിൽ ധാരാളം കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണു്. ഇതിനു് ഒരു സ്മരിക്കത്തക്കതും ആഹ്ലാദകരമായതും ആയ ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ടു്. ഇതു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറന്നു് അവിടുന്നു ചോരടവ്യക്തമായി കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം അതിഭംഗിയുള്ള ഒരു പാട്ടുപാടുന്നു. ആകാശത്തിൽനിന്നു ചില മധുരസ്വരങ്ങൾ ബാക്കിയുള്ളവരുടെ ചെവിയിൽ വീഴുന്നുണ്ടാകും. പക്ഷിയെ അത്രവേഗം കാണുകയുമില്ല. ഇതിന്റെ സ്വരംകേട്ടു് ആഹ്ലാദിച്ചുപോയ ചില ഇംഗ്ലീഷ് കവികൾ ഈ കിളിയെപ്പറ്റി ഭംഗിയുള്ള പദ്യങ്ങൾ ചമച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ പദ്യങ്ങൾ വായിച്ചു വിനോദിക്കുന്നതിനേക്കാളും അതിന്റെ സ്വരംകേട്ടു രസിക്കുന്നതായിരിക്കും അധികാനന്ദകരമെന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. മാച്ചിമാസാരംഭത്തിൽ ഇവ ഇണകളായി പിരിയുന്നു. ഈ സമയത്തു പൂവന്മാർ പറന്നു യുദ്ധംചെയ്യുന്നു. ഈ സമയത്തുതന്നെയാണു് ഇതു മിക്കസമയത്തും പാട്ടുപാടുന്നതു്. ഇതിന്റെ ഗാനം സപ്തസ്വരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുതല്ലെങ്കിലും കേൾപ്പാൻ രസകരവും ഉന്മേഷപ്രദവുമാണു്. നിലത്തുവീണാൽ ഈ കിളി ക്ഷണം ഓടും. ആളുകളെ കണ്ടാൽ പുൽക്കൂട്ടത്തിൽ അമന്നു് ഒളിക്കാൻ നോക്കും. വ

ളരെ അടുത്തുപോയാലെ പറക്കുവാൻ നോക്കുകയുള്ളൂ. ധാന്യമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരമെങ്കിലും പ്രാണികളേയും ചിലതിന്റെ പള്ളയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടുകെട്ടുന്നതും മുട്ടയിടുന്നതും നിലത്തുതന്നെയാണ്. വളരെ വേഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നവിധത്തിലാണ് ഇതു കൂടുകെട്ടുന്നത്. പൂവൻ പിടയേക്കാൾ വലുതാണ്.

വിറവാലൻ— (Wag tail) സംസ്കൃതത്തിൽ ഇതിനു ഖഞ്ജനം എന്നാണു പേർ. ഈ പുരുപുരുക്കുള്ള ചെറുപക്ഷിയെ ഒരു ഭോഗത്തിൽനിന്നു കൊക്കുതുടങ്ങി വാലിന്റെ അറ്റംവരെ നോക്കിയാൽ ഒരു സുന്ദരിയുടെ നീണ്ടനേത്രം ഓർമ്മിച്ചുപോകും. "ഖഞ്ജനനേത്രങ്ങളും" എന്നു വാത്മീകിരാമായണത്തിലും ഒരു പ്രയോഗവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പക്ഷിയുടെ ഒരേടത്തേക്കുള്ള വരവു കണ്ടാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും ആകാശത്തിൽനിന്നു എവിടെയോ നിലത്തു വീണതാണെന്നു തോന്നും. വീണ ഉടനെ വാലുംതലയും കുലുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നടക്കുമ്പോഴും ഈ ഇളക്കം നിറുത്തുകയില്ല. ഭൂമിയിൽ വീണാൽ അപൂർവ്വം അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇവന്റെ വിറയൽ പനി വേർവിട്ടു കാണുകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ ദേഹം വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടും വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടുമാണ് കൊക്കിന്റേയും കാലിന്റേയും നേർമ്മയും പറയത്തക്കതാണ്. ഇത് ഇരതേടാൻവരുന്നതു മുറ്റത്തും, നിരത്തിന്മേലും പുഴവക്കത്തും മറ്റുമാണ്. വാലും തലയും കുലുക്കി നടക്കുന്നതിൻമദ്ധ്യേ ഒരു മരപ്പാച്ചൽ പാഞ്ഞു ഒന്നു കൊത്തിത്തിന്നുന്നതു കാണാം. അപ്പോൾ ഒരു ചെറുപ്രാണിയുടെ കാ

ലം കഴിഞ്ഞെന്നു കണക്കാക്കാം. കാലികളെ കണ്ടാൽ അതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേലൊ ചുറ്റോടു ചുറ്റുമൊ പല തരം പ്രാണികളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ശരിയായി ഗ ണിച്ച് ഇവൻ അങ്ങട്ടു ചെല്ലും. അവിടെ എത്തിയാൽ നേരെ ചാഞ്ഞിട്ടും ഇടവും വലവും തിരിഞ്ഞിട്ടും, മേലോ ട്ടു ചാടീട്ടും പ്രാണികളെ കൊക്കിലാക്കുന്നതു കാണാം. ഇ വൻ കൂട്ടു കെട്ടുന്നതു പുല്ലോലയും പുൽത്തണ്ടും അല്പം ചി ല പൂപ്പും ഇലയുംകൊണ്ടാകുന്നു. കൂട്ടു പഞ്ഞി മുതലായ മാർദ്ദവസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു വളരെ മിനുസപ്പെടുത്തും. ഇതിനെ യൂറോപ്പിലുംകൂടി കാണാം. ഈ ചെറിയ കി ളിയെക്കൂടി കയിൽ തോല്പിക്കാറുണ്ട്. കയിലിന്റെ മുട്ട യോ നിറംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ മുട്ടയോടൊക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പംകൊണ്ട് അസാരം മുമ്പിട്ടു നില്ക്കും. ഈ സാധു കിളി തന്റെ കുട്ടികളാണെന്ന ബോദ്ധ്യത്തിന്മേൽ, കയി ലിന്റെ കറുത്ത കുട്ടികളെ പോറ്റിവളർത്താൻ ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആരും സങ്കടപ്പെട്ടു പോകും ഇത് ആകൃതിയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷി യാണ്. രണ്ടു തരം വിറവാലനെ ഞാൻ മലയാളത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിനു പുറവും നെഞ്ചും ഉദരവും വെള്ള യും ഉടലിന്റെ ഭാഗം മഞ്ഞയും ചിറകിന്റെ അറ്റം കറപ്പുമാണ് മറെറാന്നു വെണ്ണീരും കറപ്പും ഇടക്കിടെ കാ ണാവുന്ന നിറമാണ്.

കുഴൽ ചെവിയൻ തേൻകുടിയൻ:— (Wattled honey eater) തേൻ കുടിച്ചു നാടംകഴിക്കുന്ന പക്ഷികളു

ടെ വിശേഷവിധി വളരെ നീണ്ടനാവും നീണ്ടുനേത്ത് അ
ററം ക്രത്തു വളഞ്ഞ കൊക്കും ആണ്. ഈ വിശേഷവി
ധികളൊക്കെ ഈ പക്ഷിക്കും തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ മാ
തിരിപ്പക്ഷിയെ അധികം കാണുന്നത് ആസ്രുവിയാടവീ
പിലാണ്. ഇതിന്റെ നിറം മഞ്ഞയും കറപ്പുമാണ്.
കറപ്പു പൊറിയ വരകളംപോലേയും വലിയ പുട്ടകളംപോ
ലേയും ഇരിക്കും. യൂക്കെലിപ്ടസ്സു വൃക്ഷങ്ങളുടെ പുഷ്പ
ങ്ങളിലെ തേൻ മാത്രമാശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഈ പക്ഷി
യെ മുമ്പറഞ്ഞ വൃക്ഷങ്ങളുള്ളടമല്ലാതെ കാണുകയില്ലെ
ന്നത് ആശ്ചര്യമല്ലല്ലോ. ഇതു സാധാരണ വളരെ പുഷ്പ
ങ്ങളും ഉയരവും ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ, വളരെ ഉയരമു
ള്ള കൊമ്പിന്മേൽ പൊന്നു നില്ക്കും. അവിടെയെങ്ങാൻ
വന്നു വീഴുന്ന ബാക്കി പക്ഷികളെ ഒക്കേ ഇവറ ആട്ടി
ഓടിക്കും. ഇങ്ങിനെ യുദ്ധത്തിനു വാസനതികഞ്ഞ് ഒരു
പക്ഷിയെ വളരെ അപൂർവ്വമേ കാണാനുണ്ടാകയുള്ളു. ചി
ലപ്പോഴും 50 മുതൽ100വരെയുള്ള ക്രൂട്ടങ്ങളായിട്ട്, ഓരോ
മരത്തിന്മേൽനിന്നു പറന്നു മറെറാരു മരത്തിന്മേൽ പൊ
ന്നു വീഴുന്നരീതിയിൽ ഇതു ദേശാടനത്തിനു ഒരുമ്പെ
ടും. യൂക്കെലിപ്ടസ്സു വൃക്ഷത്തിന്റെ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന
കൊമ്പിന്മേൽ കെട്ടുന്ന ക്രൂട് അഞ്ചംഗുലം വ്യാസമുള്ള വൃ
ത്തത്തിൽ ഒരു പൊറിയ കോപ്പുപോലെ ഇരിക്കും; ഇതു
ണ്ടാക്കുന്നതു നേരിയ പുല്ലുകൊണ്ടാണ്. ഇതിന്റെ ഉ
ള്ളു വുള്ളും രോമവുംകൊണ്ടു മൃദുവാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരി
ക്കും. ഓരോ ക്രൂട്ടിൽ രണ്ടു മുട്ടകളുണ്ടാകും. മുട്ട മഞ്ഞ
നിറത്തിന്മേൽ മങ്ങിയ പൊട്ടുകളുള്ളതാണ്. ഒന്നിന്റെ
പള്ള പരിശോധിച്ചപ്പോൾ നിറവും തേനും അപൂർവ്വം

ചില ചെറിയ പ്രാണികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൂവന്റെറയും പിടയുടേയും നിറത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസം കാണുകയില്ലെങ്കിലും പൂവൻ പിടയേക്കാൾ അസാരം വലുതാണ്.

തേൻ കുടിയൻ:— (Sun bird) ഇത് എത്രയൊ ചെറിയ പക്ഷിയാണ്. കൊക്കു സൂചിപോലെ നീണ്ട് അരിവാൾപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ആൺ പെണ്ണിക്കാൾ വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാണ്. ആണിന്റെറ തലയും ദേഹത്തിൽ പകുതിയും ഉള്ളിയുന്ന കടുന്നീലവണ്ണമാണ്. പെണ്ണിന്റെറ മേൽഭാഗം ഒരു മങ്ങിയ പുകയിലപ്പൊടി നിറവും ഉദരം ഇളംമഞ്ഞയുമാണ്. ഇതു ചെറിയ ഉണക്കിലയും വണ്ണാമ്പിലയുംകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ അണ്ഡാകൃതിയായ കൂട് ഓരോ ടിക്കിൽ തൂക്കിവെച്ചപോലെ ഉണ്ടാക്കും. കൂട്ട ഭൂവിതാനത്തിൽനിന്നു പത്തുപന്ത്രണ്ടടി ഉയരത്തിലാണ്. ഒരേ കൂട്ടത്തന്നെ ഇത് അനേകം കൊല്ലം ഉപയോഗിച്ചതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തേൻ കുടിയന്മാർ ഓരോ ഇണയായിട്ടു മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കയുള്ളു. നീണ്ട കൊക്കുകൊണ്ടു, പുഷ്പത്തിന്റെറ നാളത്തിൽ കിടക്കുന്ന തേൻ, അതിന്റെറ മുമ്പിൽ ചിറകു വിറപ്പിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു, വേണ്ടുന്നതു കുടിപ്പാൻ ഇതിനു സൌകര്യക്കേടു കാണുകയില്ല. തേൻ കുടിയനിൽ ഒരു തരത്തിൽ പൂവന്റെറ നിറം അകപ്പാടെ കടുന്നീലയും ഉരുക്കിയ ലോഹംപോലെ ഉള്ളിയുന്നതുമായിരിക്കും. തേൻ കുടിയന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ തരം കിളി എന്നു വെച്ചാൽ കേരളത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ പക്ഷി പുല്ലുന്നിക്കിളിയാണ്. ഇത് ആകൃതിയിൽ തേൻ കുടിയ

ന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. പൂവനും പിടയുമായിട്ടല്ലാതെ ഇത് ഒരിക്കലും ഒറ്റക്കു നടക്കുന്നില്ല. ചച്ചി, ചച്ചി, ചച്ചി, എന്നു ക്രൂരമായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ പക്ഷി പുല്ലാന്നിയുടെ പുള്ളികളിൽനിന്നു പുള്ളിക്കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷി ഒരേടത്ത് അടങ്ങി ഇരിക്കുന്നതു ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എല്ലായ്പോഴും ഇളകുന്നതും, തിരിയുന്നതും ചാടുന്നതും പറക്കുന്നതും കാണും. ഇതു ക്രൂരകൃത്യം ചെയ്യുന്നതു പുകയുന്ന മരപ്പുറമ്പിന്റെ കൂട്ടിനകത്തിരുന്നുകൊണ്ടാണ്. പ്രകൃത്യാ ദുശ്ശീലക്കാരായ ഉറുമ്പുകൾപോലും ഇവനെ ദ്രോഹിക്കാത്തത് ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു.

രാപ്പാടി:— (Nightingale) ഇതു പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു ചെറുപക്ഷിയാണ്. ഇതിനു സമനായ ഒരു പാട്ടുകാരൻ വേറെ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയണം. ഈ പക്ഷി രാത്രിയിലാണ് നല്ലവണ്ണം പാട്ടുപാടുന്നത്. ശാന്തമായ രാത്രി സമയത്തു, ബാക്കി ശബ്ദങ്ങളൊക്കെ ഒതുങ്ങിപ്പോകുന്ന കാലത്ത്, ഈ പക്ഷിയുടെ മധുരസ്വരങ്ങൾ വ്യക്തമായി കേൾക്കുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടും ഒരു ആനന്ദകരമായ അനുഭവമാണ്. ഈ പക്ഷി കണ്ടാൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയല്ലെങ്കിലും വിശ്രുതിയാണെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഇതു പുല്ലുംഉണക്കിലയുംകൊണ്ട് ഉണക്ക പുള്ളികളുടെ മീതേ ഒരു തരം കൂടുണ്ടാക്കുന്നു.

ദാരാ:— (Bell bird) ഇതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യക്കാർ ഇതിനെ 'ദാരാ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇത് ഏകദേശം ഒരു പൊന്മയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ നിറം ഹിമംപോലെ വെളുത്തിട്ടാണ്. ഇവ

ന്റെ നെറ്റിയിൽനിന്ന് ഒരു ചുറപോലെ ഇരിക്കുന്ന കഴൽ പൊന്തി നില്ക്കുന്നു. ഇതു മൂന്നംഗുലം നീളമുണ്ട്. ഈ കഴലിന്റെ നിറം കരിനിറത്തിന്മേൽ ചെറിയ വെള്ളക്കുത്തുകളാണ്. ഈ കഴൽ അണ്ണാക്കുമായി യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്ന് ഈ കഴൽ കാറു നിറച്ചു വീപ്പിക്കാം. അപ്പോഠം അത് അറ്റം ക്രുത്തും കടതടിച്ചും ഉള്ള ഒരു ചെറിയ കോണുപോലെ ഇരിക്കും. കാറുകൊണ്ടു വീപ്പിക്കാത്ത സമയത്ത് ഇതു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ വ്യക്തമായ ശബ്ദം വളരെ ഉച്ചത്തിലാണ് ഇത് ഒരു മണി മുട്ടുമ്പോലെ മൂന്നു നാഴിക അകലെ കേൾക്കാകുന്നതാണ്. അമേരിക്കയിലെ ആളില്ലാത്ത വിശാലവനങ്ങളിലെ ഉന്നത മരത്തിന്മേലുള്ള ഒരു ഉയന്ന കൊമ്പിന്മേൽ, ടാര ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. കാട്ടിലെ മറു പക്ഷികളുടെ യാതൊരു സ്വരമോ പാട്ടോ, ടാരയുടെ മണി മുട്ടുമ്പോലെയുള്ള സ്വരംപോലെ ആരേയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഇവന്നു രാവിലേയും വൈകുന്നേരവും പാട്ടുപാടുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. മദ്ധ്യാഹ്നക്കിന്റെ കഠിനാതപംകൊണ്ടു ബാക്കിയുള്ള പക്ഷികളൊന്നു കൊക്കുപിളക്കാൻ നോക്കാത്ത അവസരത്തിൽക്കൂടി ടാര തന്റെ പാട്ടുകൊണ്ടു കാന്താരം ഉണത്തുന്നു. മണി മുട്ടുംപോലെ ഒരു സ്വരം കേൾക്കും. ഒരു മിനുട്ടു നേരം പിന്നെ ഒരു മൌനം. പിന്നെ ഒരു മണി മുട്ടൽ. പിന്നേയും ഒരു മിനുട്ടു മൌനം. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചാറു മണി കേട്ടാൽ പിന്നെ അഞ്ചെട്ടു മിനുട്ടോളം ഇവൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇരിക്കും. എന്നാതിൽ പിന്നെ രണ്ടാമതും പണ്ടേ

ത്തെ മാതിരി തുടങ്ങും. ഇതിന്റെ സ്വരമാധുര്യം കേട്ടവക്കെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. നായാട്ടു കഴിക്കുന്ന ദുഷ്യന്തന്മാർ തൊട്ടുത്തു പിടിച്ച അമ്പോടെ അവിടെത്തന്നെ നിന്നുപോകും. സരസ്വതി അവളുടെ വീണവായന നിർത്തും. സിദ്ധന്മാർ അവരുടെ നർത്തനം മറക്കും. ഗന്ധർവ്വന്മാർ മേലോട്ടു നോക്കിപ്പോരും സപ്തസ്വരം പടവും വിരുത്തി ആട്ടത്തിനാരംഭിക്കും അത്ര മധുരമായും അത്ര നവ്യമായും അത്ര ഉന്മാദജനകമായും ഇരിക്കുന്നതാണ് ഹിമംപോലെ വെളുത്ത ദാരയുടെ മണി മുട്ടംപോലെ ഇരിക്കുന്ന സ്വരം.

കുടപ്പക്ഷി:— (Umbrella bird) ഇതിന്റെ അധിവാസവും തെക്കൻ അമേരിക്കയാണ്. നിറംകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഒരു കാക്കതന്നെയെന്നു പറയാം. തലയിൽ കുടപിടിച്ചപോലെ ഒരു തൊപ്പി ഉണ്ട്. കഴുത്തിൽനിന്നു തടിച്ച നീണ്ട് ആട്ടിന്റെ ഗളച്ഛേദംപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു അവയവം തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഈ പക്ഷി പറക്കുമ്പോൾ ഈ അവയവം നെഞ്ചോടടുപ്പിച്ചു പിടിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ട വെളുത്തിട്ടാണ്.

വീണപ്പക്ഷി:— (The lyre bird) ആകൃതി കണ്ടാൽ ഒരു മൈലാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ തലയിന്മേൽ നീണ്ട ശിഖകളില്ല. വാലിന്മേൽ എടുത്തും വലത്തും ഉള്ള ഓരോ തൂവൽ പരന്നു നീണ്ട് അറേറം ഓരോ ഭാഗത്തോട്ടു വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. ഈ രണ്ടിനേറയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള നീണ്ട തൂവലുകൾ സാക്ഷാൽ തൂവലുകളുടെ ആകൃതി അവലംബിക്കുന്നില്ല. ഒരു നേരിയതണ്ടിന്മേൽ, ഇടവിട്ടുകൊണ്ടു നേരിയ നാരുപോലെയുള്ള ശാഖകൾ പഴുതാരയുടെ കാലുകൾപോലെ നില്ക്കുന്നതു കാ

ണും. ഒത്തനടുക്കുള്ള രണ്ടു തൂവലുകൾ അസാരം വീതിയുള്ളതായിരിക്കും. വാൽ മുഴവനും മൈലിന്റെ വാൽ പോലെ കുത്തനെ നിൽക്കാനും സാധിക്കും. ഈ പക്ഷിയെ കാണുന്നത് ആസ്ത്രേലിയാരാജ്യത്തിലാണ്. പിടക്കൂപൂവന്റെ മാതിരിയുള്ള നീണ്ടവാൽ കാണുകയില്ല. മറ്റു പക്ഷികളുടെ ശബ്ദവും പാട്ടും മെഴുപ്പിടിക്കുന്നതിൽ ഈ പക്ഷി ബഹുനിപുണനാണ്. പൂവൻ മൈലിനെപ്പോലെ തിറയണിയും. ഇവറ്റ ഇരിക്കുന്നത് ആളു കാണാത്ത കുറിക്കാടുകളിലാണ്. വളരെ ശങ്കയുള്ള പക്ഷിയായിരിക്കകൊണ്ട് ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്ന കാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഇരതെണ്ടുന്നതു നിലത്തു വീണിട്ടാണ്. ചെറിയ പ്രാണികളേയും പ്രത്യേകിച്ചു ചെള്ളുകളേയും ഇവതിന്നും, ഇതിന്റെ മുട്ട കുറഞ്ഞിട്ടാണ്.

കരിങ്കിളി— (King crow or drongo). ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് എത്രയൊ സാധാരണയായി കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവൻ എത്രയൊ ശിന്നനാണ്. വാലിന്റെ ദീഘ്രം ഇവന്റെ വലിപ്പത്തിനൊത്തതല്ല വാലിന്നു പത്തു തൂവൽ ഉണ്ട്. രണ്ടുഭാഗത്തുള്ള വാൽ തൂവൽ വളഞ്ഞ് ഒരു കോൺ ഉണ്ടാക്കുമ്പോലെ പുറകോട്ടു വളഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. നിറം ശുദ്ധ കറുപ്പാണ്. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെ അറത്ത് ഒരു കരിഞ്ഞ നിറം കാണും. ഇവൻ കാഴ്ചയ്ക്കു ശിന്നനാണെങ്കിലും ആൾ വളരെ വികൃതിയാണ്. എല്ലാരും പേടിക്കുന്ന കാക്കയ്ക്കു് ഇവനേയാണ് വലിയ പേടി. ഇവന്നു നേരെ കുത്തനെ പൊന്താനും കല്ലു വീഴുമ്പോലെ കി

ഴക്കാംതുക്കമായി താഴുവാനും നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. കാക്കയെ കണ്ടാൽ വെറുതെ വിടരുതെന്നാണ് ഇവന്റെ പ്രമാണം. കാക്കയുടെ നേരെമീതെനിന്നു കല്ലുപോലെ തലയ്ക്കുവീഴും. കൊക്കുകൊണ്ടു മേടാനും, കാക്കയെ പിന്തുടർന്നു പുറത്തു നാലഞ്ചു കൊത്താനും ഇവന്ന് ഒരു ഗണ്യമില്ല. ഗതിരഹിതനായ കാക്ക കൊക്കുംപിളർന്ന് അങ്ങും ഇങ്ങും നോക്കുമെങ്കിലും ഈ രസികനെ തൊടാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. സാധാരണ ഭക്ഷണം പാറ്റകളും ചാടനുമാണ്. ഇത് ഒരു ചെറിയ പുള്ളിമേലൊ കമ്പിമേലൊ നിന്നു നാലുപുറവും നോക്കും. വല്ല പാറ്റയും പറക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ഏറിയ കരണംമറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് അതിനെയും കൊക്കിലാക്കി തന്റെ പണ്ടത്തെ സ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനില്ക്കും. സമീപമൊന്നും മരമില്ലാത്ത ഒരു വിശാലമായ പുൽപ്രദേശമാണെങ്കിൽ ഇവൻ അവിടെ മേയുന്ന കാലികളുടെ പുറത്തൊ തലമേലൊ ചെന്നുനില്ക്കും. കാലി നടക്കുമ്പോൾ പുല്ലിൽനിന്നിളകിപ്പറക്കുന്ന പാറ്റകളെ ഇവൻ ഒന്നൊഴിയാതെ പിടിച്ചു കാലിയുടെ മേൽവന്നുവീണു തിന്നും. ഇവന്റെ ശബ്ദം ഇന്നതാണെന്നു വിവരിച്ചുകൂടാ. ചിലസമയം പൂച്ചകളുടെ സ്വരം മെഴുപ്പിടിച്ച് അതിനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. ചിലസമയത്ത് അനേകം പക്ഷികൾ ചെന്നിരുന്ന സന്തോഷിക്കുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ ആരും അറിയാതെ ചെന്നിരുന്ന് ഇവൻ ഒരു വെട്ടന്റെ സ്വരം ഉണ്ടാക്കി സകല പക്ഷികളേയും നാലുപുറത്തും പറപ്പിച്ചു വിനോദിക്കുന്നുണ്ടാകും. നിലത്തിവൻ ഇറങ്ങാറെ ഇല്ല.

ഇവന്റെ കറിയ കാലും നെടിയ വാലും നിലത്തിൽക്കൂടെ നടപ്പാൻ ഇവന്നു സൌകര്യം കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇവന്റെ മാതിരിയാണെങ്കിലും ഇവനേക്കാൾ ജാസ്തി വലിപ്പമുള്ള ഒരു കരിങ്കിളി ഉണ്ട്. (Bhimaraj) ഇതിന്റെ പേർ ഭീമരാജൻ എന്നാണ്. ഇതിന്നു ഒരു മണി മുട്ടുമ്പോലെയുള്ള മധുരശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. ഭീമരാജന്റെ നിറം കരിങ്കിളിയുടെ നിറത്തേക്കാൾ വളരെ കറുപ്പാണ്. കറുപ്പിന്നു ഒരു തിളങ്ങൽകൂടി ഉണ്ടാകും.

വണ്ണാരി— (Magpie lark) ആസ്ത്രേലിയാരാജ്യത്തിലെ ഈ പക്ഷിയെപോലെ ആകർഷകാംഗനും കോമളരൂപനും, ഭംഗിയുള്ള നടവടിക്കാരനും, പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിൽ അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവന്റെ വിനയത്തെക്കുറിക്കുന്ന മെരുക്കവും, പരിചയഭാവവുംകൊണ്ട് അവിടത്തുകാർ ഇവനെ ഒരു ചങ്ങാതിയായി വിചാരിച്ച് ഒരിക്കലും ദ്രോഹിക്കപതിവില്ല. അതറിഞ്ഞിട്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല ഈ രസികൻ അവരുടെ വീടുകളുടെ മുറ്റത്തിൽക്കൂടെയും മേൽപ്പുരയിൽക്കൂടെയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ പിറവാലന്റെ മാതിരി പാഞ്ഞുകളിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇവൻ പ്രാണികളുടെ ഭോഗതികൾ അനുസരിച്ചും ഭക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഏറക്കുറവ് അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടത്തിയും ഒരേടവും വിട്ടു മറെറാരേടത്തു പോക പതിവാണ്. ഇവന്റെ ആഹാരം തുള്ളന്മാരും വണ്ടുകളും അവറെറയുടെ പുഴുകളുമാണ്. ഇവൻ പറക്കുന്നതു പ്രയാസപ്പെട്ട ചിറകടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരെ നിരപ്പിലാണ്. തിരമാലകളുടെ ഗതിപോലേയുള്ള

ഗതി ഇവന്നില്ല. ഇതിന്റെ കരച്ചൽ ഒരു തുറന്ന ഊവൻ പോലെയാണ്. അത് കുറെനേരം ആവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണും. ഇതിന്റെ കൂട് അരഞ്ഞടിപീതിയും മൂന്നംഗുലം ആഴവും ഉള്ളതായിരിക്കും. ഇത് ഉണ്ടാക്കുന്ന മാർഗ്ഗവും പരിമയും ഉള്ള കളിമണ്ണാകൊണ്ട്, അത് ഉണങ്ങുമ്പോൾ ഇവന്റെ കൂട് ഒരു മൺപാത്രമോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. കൂട്ടു ബാക്കിയുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു മറയ്ക്കണം എന്ന വിചാരമെ ഇവന്നില്ല. ഭൂമിയ്ക്കു വിലങ്ങനെയായി നില്ക്കുന്ന ഇലയൊന്നുമില്ലാത്ത മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഇവൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു തന്റെ കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ കൊമ്പ് ഒരു പുഴയിലേക്കു ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിതമായ ആകൃതിയൊ വർണ്ണമൊ ഉണ്ടാകയില്ല. കൂട്ടിൽ രണ്ടുമുതൽ നാലുവരെ മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകും.

കരിമോറൻകുയിൽവർണ്ണാരി— (The black faced cuckoo shrike) സൂസൌത്ത്വെയിൽസിൽ ആകപ്പാടെ വിതറിയപോലെ കാണുന്ന ഒരുജാതിപ്പക്ഷിയാണിത്. ഹേമന്തകാലത്താണ് ഇതിനെ അധികം കണ്ടുവരുന്നത്. നിബിഡമായ ചുള്ളിക്കാട്ടിൽ ഇതിനെ കാണുകയില്ല. കുന്ന്, തുറസ്സ്സ്ഥലം ഇതൊക്കെയാണ് ഈ പക്ഷികളുടെ സഹവാസംകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നത്. ശക്തിയോടെയുള്ള ഇതിന്റെ പാറൽ തിരപോലെ പൊന്തയും താണും കൊണ്ടാണ്. ഇതിന്ന് ഉയരത്തുള്ള ഉണക്കക്കൊമ്പിന്മേൽ നില്പാനാണ് അധികം താല്പര്യം കാണുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇളക്കമില്ലാതെ ഇവൻ വളരെ

നേരമിരുന്നുകൊള്ളുമെങ്കിലും ഉച്ചചൂട് തികഞ്ഞുവരുമ്പോൾ മെല്ലെ പച്ചിലകളുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്നുകൂടും. ഏതുതരം പ്രാണികളെയും ഇവറ്റ തിന്നും. ചെറിയ പഴങ്ങളും വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടില്ല. എപ്പോഴും ഒരു കവച്ചത്തിൽ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള ഒരു കൂട് ഇതുണ്ടാക്കുന്നു. ഈറാമ്പിലയും പൂപ്പുംകൊണ്ട് ഉണക്കമുള്ളികൾ പിണച്ചുകെട്ടീട്ടാണ് കൂടുണ്ടാക്കുന്നത്. കൂടിന്റെ നിറവും അതു നില്ക്കുന്ന കൊമ്പിന്റെ നിറവും ഒരുപോലെയായിരിക്കുകൊണ്ടു കൂട് കണ്ടുകിട്ടുന്നതു വളരെ പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കൊള്ളില്ല എങ്കിലും അതു പരുപരുത്ത ശബ്ദം അതു വളരെ പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു.

പാറപിടിയൻ— (The common fly catcher) ഈ ചെറിയ പക്ഷിയുടെ സ്ഥിരവാസം ആഫ്രിക്കയാണെങ്കിലും കൂടുകെട്ടി കുഞ്ഞുവിരിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലുംകൂടി എത്തുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നാട്ടുപുറത്തു പാർക്കുന്നവർക്ക് ഇവൻ ഒരു നല്ല പരിചയക്കാരനാണ്. ഇലയില്ലാത്ത കൊമ്പിന്മേലൊ, റെയിലിന്മേലൊ, ഇരിമ്പുകമ്പിമേലൊ ചെന്നിരുന്ന കൂടക്കൂടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിലും തരംകിട്ടുന്ന വല്ല പാറ്റയും പാറുന്നതു കണ്ടാൽ പറന്നുചെന്ന് അതിനെയും കൊക്കിലാക്കി തന്റെ സ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനില്ക്കും. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഷഡ്പാദപ്രാണികളായിരിക്കകൊണ്ട് ഈ ചെറുപക്ഷി നിശ്ചയമായിട്ടും കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവാകുന്നു. മണിക്കണുനീച്ചകളെക്കൂടി ഇവറ്റ തിന്നും. ഷഡ്പാദ

ങ്ങളുടെ ദഹിക്കാത്ത കടുംഭോഗങ്ങൾ ഓരൊ ഉരുളയായി ഈ പക്ഷി വിസർജ്ജിക്കാറുണ്ട്. ക്രൂട് ഒരു മതിലിന്മേലൊ, വീടുകളുടെ വലക്കെട്ടുപണിയിന്മേലൊ, വീട്ടിന്റെ മുമരിന്മേലൊ പണിയും വീടും. നമ്മുടെ ഇറക്കിളിയെപ്പോലെ ഇതും വളരെ മെരുക്കമുള്ള പക്ഷികളാണ്. കൂട്ടിന്റെ അടുക്കെ പോയി അതിന്റെ ഉള്ളിൽ നോക്കിയാലും പിട ഭയപ്പെട്ടു പറന്നുപോകാറില്ല. കുട്ടികളേയും കൂട്ടി പുറത്തിറങ്ങിയാൽ കുറെകാലത്തോളം പാറപിടിയന്മാർ ഷഡ്പാദപ്രാണികളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഇലകളുള്ള മരങ്ങളിന്മേൽ പെന്ന പഴങ്ങളും തിന്ന കാലംകഴിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷിയുടെ നിറം കരിഞ്ചുകപ്പാണ്. ചിറകിന്നും വാലിന്നും കറപ്പു കുറെ കട്ടിയിലുണ്ടാകും.

വാലൻപാറപിടിയൻ— (The paradise fly catcher) കാഴ്ചയിൽ ഇത് ഒരു ചെറിയ മുംത്തലയനേപോലെ ഇരിക്കും. ഇവറയ്ക്കു വളരെ നീണ്ട വാലുണ്ട്. തല കറത്തിട്ടാണ്. പ്രായപൂർത്തി എത്തിയ ആണിന്റെ ശേഷംഭാഗങ്ങൾ കുമ്മായംപോലെ വെളുത്തിട്ടാണ്. പെണ്ണിന്റെ നിറം ചുകപ്പാണ്. (Chestnut) ചെറുതാകുമ്പോൾ ആണും പെണ്ണിനെപ്പോലെ ചുകന്നിട്ടായിരിക്കും. വലിപ്പംവെക്കുന്തോറും ചുകപ്പുതൂവൽ ക്രമേണ വീണു പകരം വെളുപ്പുതൂവലുകൾ വളന്നുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ചില പൂവന്മാരെ വെളുപ്പും ചുകപ്പും നിറത്തിൽ കാണേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ വളരെ അധികം കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആൺ പറക്കുമ്പോൾ ആകാരത്തിൽനിന്നു വീഴു

ന്ന മേല്ലോള്ളി ഓമ്മിച്ചുപോകും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒരിക്കലും ഒരേടത്തു സൈ്വരത്തോടെ ഇരിക്കാത്ത ഒരു തെണ്ടിയാണ്. ഇത് ഒരു കൊമ്പിൽനിന്നു മറെറാരു കൊമ്പിന്മേൽ തുള്ളിക്കൊണ്ടും ഒരു മരത്തിൽനിന്നു മറെറാരു മരത്തിന്മേൽ പാറിക്കൊണ്ടും കാലം കഴിക്കുന്നുണ്ടാകും. പറന്നിട്ടാണ് ഇതു പാറകളെ പിടിക്കുന്നതെങ്കിലും ചുള്ളിമേലോ ഇലമേലോ പററിക്കിടക്കുന്ന പുഴുക്കളെയും കിട്ടിയാൽ ഇവൻ വെറുതെ വിടുന്നവനല്ല. ഇവൻ നിലത്തിറങ്ങിയതു ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതു പൂപ്പുകൊണ്ടും മറവും ഒരു കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉള്ളു രോമംകൊണ്ടും വൂംകൊണ്ടും മൂടുവാക്കുന്നു. സിക്കാലികം പൂവനെ പരത്തിക്കുള്ളുനെന്നും പിടയെ തീക്കുള്ളുനെന്നും നിറംകൊണ്ടു വിളിച്ചുപറയുന്നു.

പാട്ട്നെടുമൻ— (The song thrush) ഇത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഉഷ്ണകാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ഥിരവാസംചെയ്യുന്ന ഇപ്പക്ഷി അവിടത്തെ ചില വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലേതന്നെ കുളിർകാലത്ത് ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിനേക്കാൾ നല്ലതെന്നു തോന്നുന്ന മറു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു യാത്രചെയ്യുന്നു. ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഒരു രാജ്യത്തിൽനിന്നു മറെറാരു രാജ്യത്തേക്കു പറന്നുപോകുമ്പോൾ ഇവറ്റയ്ക്കുമാത്രം ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ നില്ക്കാതെ സാധിക്കയില്ല. അങ്ങിനെ നില്ക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് ഫിലിഗോലാണ്ട് എന്ന ചെറിയ ദ്വീപ്. ഓരോ വരവിൽ ആ ദ്വീപുകാർ ഇവറ്റയെ കെണിവെച്ച് അനേകം പിടിച്ചു

കളയുന്നു. കെണി എത്രയോ എളുപ്പമായ ഒരു യുക്തിയാണ്. വളരെ നിലത്തിലും ലഘുവായ വീതിയിലും ഈ ടീപുകാർ അവിടവിടെ കഷ്ടിച്ചു നാലഞ്ചടി ഉയരത്തിലുള്ള മുള്ളിക്കാട്ടകം ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കും. ഇതിന്റെ ആവശ്യം പാട്ടുനെടുമന്മാരെ പിടിക്കാൻവേണ്ടമാത്രമാണ്. ഓരോ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന മുള്ളിക്കാട്ടിന്റെ പിൻവശത്തു വലകെട്ടുന്നു. ദീഘ്രയാത്രയിൽ തളർന്നുപോയ പാട്ടുനെടുമന്മാർ, വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ സുഖകരങ്ങളായിത്തന്നാന്നുന്ന മുള്ളിക്കാട്ടകം കണ്ട് അതിന്മേൽ പറന്നു സുഖമായിട്ടിറങ്ങി തങ്ങളുടെ ക്ഷീണം മാറുന്നു. നേരം പുലരുമ്പോൾ പക്ഷികളൊക്കെ പറന്നുപോയ്ക്കളയുമെന്നു നാട്ടുകാർക്കു നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അവർ ആ സമയം അടുത്തെന്നു കാണുമ്പോൾ, മെല്ലെ മുള്ളിക്കാട്ടിന്റെ വലയില്ലാത്ത ഭാഗത്ത് ഓരോ ക്രുദ്ധമായിച്ചെന്നുനിന്നു പെട്ടെന്നു നിലവിളിച്ചും കൈകൊട്ടിയും സാധുപക്ഷികളെ പേടിപ്പെടുത്തുന്നു. ഉറക്കം നല്ലവണ്ണം തെളിയാത്ത പക്ഷികൾ, ആളില്ലാത്ത ഭാഗത്തേക്കു കുതിക്കുകയും അവിടെ മുൻക്രുദ്ധിവെച്ച വലയിൽ കെണിഞ്ഞു തൂങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ടീപുകാർ മാംസത്തിന് ഈ കാലങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു വെറും പാട്ടുനെടുമന്മാരെ മാത്രമായിരിക്കകൊണ്ട്, ഓരൊ കൊല്ലത്തിൽ ഈ സാധുപക്ഷികൾ എത്ര കണക്കില്ലാതെ കൊല്ലപ്പെട്ടുപോകുന്നെന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഇങ്ങിനതന്നെ ബെൽജിയം, ഇറാലി മുതലായ യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഈ തരം പക്ഷികളെ വളരെ പിടിച്ചുപോകുന്നു.

ചില രാജ്യക്കാരുടെ മുഖ്യാഹാരം ഈമാതിരിപ്പക്ഷികളാ മാത്രമായിരിക്കുകൊണ്ട്, ഇവറ്റ വരുന്ന കാലങ്ങളിൽ നാട്ടുകാരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ വകയായും മൂവായിരത്തിൽ കുറയാതെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. 'മെക്‌വില്ലിഗ്രി' എന്ന ഒരു ധ്വര വിവരിച്ചതു കേൾക്കുമ്പോൾ, പാട്ട്നെടുമന്റെ മാതിരിയുള്ള പക്ഷികളെ ഒരിക്കലും ദ്രോഹിച്ചുപോകരുതെന്നു തോന്നും. "പാട്ട്നെടുമൻ എന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞത് ഹെബിർഡീസ് എന്ന ഭിക്കിൽ വെച്ചിട്ടാണ്. ഇവനെ ഇഷ്ടിധാരാളമായിക്കാണുന്നതു ഇവിടെത്തന്നെയാണുതാനും. ജ്വാജ്ജല്യമാനനായ ഭാസ്കരൻ തന്റെ പ്രഭയും ചുരുക്കി, ശാന്തമായ സമുദ്രത്തിൽ തന്റെ രക്തകിരണങ്ങളും വിതച്ചുകൊണ്ടു പശ്ചിമചക്രവാളത്തോടടുക്കുന്നു. കുന്നിന്മേൽ അവിടവിടെ വിതറിക്കിടക്കുന്ന മേഘങ്ങളും, തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന തങ്കളുടെ സന്താനങ്ങളേയും കടാക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രമമാ മേയുന്നു. മലക്കൊടുമുടികളിന്മീതേക്കൂടി വലിയ ശക്രകം (Eagle) സമുദ്രതീരത്തിലുള്ള വലിയ പാറകളിന്മേലുള്ള തങ്കളുടെ സങ്കേതസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പുഴയൊഴുകുമ്പോലെ പറന്നുചെല്ലുന്നു. പാറകളിന്മേൽ മെല്ലെ വെന്നടിക്കുകയും പാറകളുടെ വിടകളിൽ പത്ഞ്ഞ ശബ്ദത്തോടെ കടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തിരമാലകളുടെ മങ്ങിയ ശബ്ദമല്ലാതെ കണ്ണുങ്ങളിൽ മറ്റു യാതൊരു ശബ്ദവും വീഴാതിരിക്കുന്നു. വികസിച്ച പുഷ്പങ്ങളുടെ വാസനവാഹിയായ ഒരു പശ്ചാത്യമാരുതപോതം നമ്മെ മന്ദമായി വന്നു തലോടുന്നു. ആ സമയത്താണ് പൂപ്പ് പിടിച്ച ഒരു കരിങ്കല്ലിന്റെ ശിഖരത്തി

മേൽ ഇരുന്ന പാട്ടുനെടുമൻ തന്റെ കണ്ണും തുറന്ന പാട്ടിന്നാരംഭിക്കുന്നത്. അവന്റെ ഗാനത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി ആ കുന്നിന്റെ പള്ളയിൽനിന്ന മാറ്റൊലിയായും മധുരമായും പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അനിശ്ചിതോച്ചസ്വരങ്ങൾകൊണ്ട് ആശ്ചര്യമയങ്ങളായ മറ്റു പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഓഹ്യോവിലെ രാജ്യക്കാരുടെ ഗാനങ്ങൾക്ക താളം പിടിക്കുകയൊ, കെണിയന്മാരായ ഹുണന്മാരെ വിനോദിപ്പിക്കുകയോ അവിടത്തെ കളിക്കളിയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. എന്നാലതൊന്നും എന്നെ അത്ര ആകഷിക്കുന്നില്ല. എനിക്ക പാട്ട്നെടുമന്റെ ഗാനം എന്നെന്നും മതിയായിത്തോന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതു നമ്മുടെ ആത്മാവിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തെ ആർദ്രത ഉണ്ടാക്കുംവണ്ണം ഉരുക്കുന്നു. ഒരു ആരാധ്യമായ ശാന്തത മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭ്രമിയിലെ ശാന്തിസ്ഥിതിയിലെ അതിരുകവിഞ്ഞ പരമാനന്ദത്തോട് സംയോജിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു ദിക്കുകളിൽ നെടുമന്റെ ഗാനം ഉണർവും ഉല്ലാസവും തരുമായിരിക്കും. ഇവിടെ, ഈ സമുദ്രാവൃതമായ വിജനപ്രദേശത്ത് ഇതു ശാന്തിയും ആശ്വാസവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. തടാകംപോലെ ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ഫലനത്തെ ഈ ഗാനത്തിന്റെ മന്ത്രശക്തി ശമിപ്പിക്കുന്നു. വസന്തകാലത്തിലെ സുരഭിലമായ മന്ദമാരുതന്റെ ചെറുതിരയടിപോലെ, ഇടവിട്ട അവസരങ്ങളിൽ, പൊന്തിയും താണും കേൾക്കായ്തരുന്ന ഇവന്റെ സ്വരമാധുര്യം പരിതസ്ഥിതിയാവസ്ഥകൊണ്ടു പരിശോഭിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നു." നെടുമൻ അച്ച്, ഇര,

പുഴു മുതലായ പ്രാണികളെക്കൂടാതെ ചെറിയ പഴങ്ങളേയും തിന്നുന്നു. ഇത്തിളുള്ള പ്രാണികളെ എടുത്ത് ഒരു തല ഇറുക്കിപ്പിടിച്ച ശേഷം ഭാഗം കല്ലോടടിച്ചു പൊളിക്കുന്നു. മാച്ച്മാസം നെടുമന്മാർ ഇണചേരുകയും എപ്രിൽ ആരംഭത്തിൽ കൂടുകെട്ടുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടു വളരെ ഉയരത്തിൽ കൊണ്ടുവെക്കാറില്ല. ഇടത്തിങ്ങിയ കുറിക്കാട്ടിലും ഘനമുള്ള വേലികളിന്മേലും സാധാരണ പിടിപ്പിച്ചതു കാണാം. കൂട്ടിന്റെ പുറം നോക്കിയാൽ നേരിയ ചുള്ളികളും വേരുകളും പുല്ലുകളും നേരിയ ചളിയോ, ചാണകമോ, പരുത്തിയോകൊണ്ടു കൂട്ടിച്ചേർത്തതായിക്കാണും. കൂടിന്റെ വ്യാസവും ആഴവും നാലിഞ്ചാണ്. കൂട്ടിന്റെ നിർമ്മാണപദാർത്ഥങ്ങൾ പല പ്പോഴും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കാൻ മതിയെങ്കിലും കൂട്ടിന്റെ പൊതുവായ ആകൃതിക്കു യാതൊരു ഭേദവും കാണുകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടിൽ 4 മുതൽ 6 വരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. നിറം നീലപ്പച്ചമേൽ കറുത്തകപ്പു കുത്തുകളാണ്. പാട്ടനെടുമന്റെ നിറം ഒരുവക കറുത്തകപ്പാണ്. (olive brown) ചിറകിന്റെ അറ്റത്ത് മഞ്ഞപ്പുള്ളികളുണ്ട്. നെഞ്ചും ഉദരവും വെള്ളമേൽ പുള്ളികളുള്ള രീതിയിലാണ്.

കരിമ്പൻ— (Black bird) ആകൃതിയിൽ ഒരു നെടുമനെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും ഇവന്റെ കറുപ്പുവർണ്ണം ഒരു പ്രത്യേകത തന്നെയാണ്. ഇതും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പക്ഷിയാണ്. ഇതിനു കുറിക്കാട്ടും മരവും നിറഞ്ഞ ദിക്കുകളോടാണ് വളരെ താല്പര്യം. ശീതകാലത്ത് ഇവൻ

പട്ടണങ്ങൾക്കും ഗ്രാമങ്ങൾക്കും അടുക്കെ വരും. അക്കാല ത്ത് ഇവന്റെ ഭക്ഷണം അച്ചകളാണ്. ഇതിന്റെ തോ ട്ടം പൊട്ടിക്കുന്നതു നെടുമൻ പൊട്ടിക്കുംപോലെ തന്നേയാ ണ്. ഒന്നിന്റെ വയറ്റിൽ കണ്ടത് വെറും ധാന്യങ്ങളും മറ്റൊന്നിന്റെ വയറ്റിൽ കണ്ടതു വെറും വണ്ടുകളും ആയിരിക്കകൊണ്ട് ക്ഷേണം ഇന്നതെ ആയിക്കൂട്ടു എന്നു യാതൊരു പിടിത്തവും ഇവന്നില്ലെന്നു തോന്നും. കരി മ്പൻ ഇരതെണ്ടിപ്പിടിക്കുന്നതു കാണ്മാൻ രസമുള്ള ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ഒന്നു പറന്നു നിലത്തു വീണതിൽപിന്നെ കു റേനേരത്തോളം തന്റെ നേരെ മുമ്പാത്തു നോക്കി. പി ന്നെ പെട്ടെന്നു മുന്നാട്ടു ചാടി, കൊക്കുകൊണ്ടു നിലം കിളച്ചു, അതിൽനിന്ന് ഒരു ഇരയെ വലിച്ചു പുറത്തിട്ടു. ഇതു ബാക്കി പക്ഷികളെപ്പോലെ വലിച്ചിട്ടപാടെ അതി നെ വിഴുങ്ങുന്നില്ല. ഒന്നാമത് ഒരു വെറിയ കഷണം മു റിച്ചെടുത്ത് അതു വിഴുങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരയുടെ നീണ്ട ശരീരം തീരുംവരെ ഓരോ വെറിയ കഷണം മുറിച്ചുമുറി ച്ചു തിന്നുന്നു. ഇതു പിന്നെയും കുറേനേരത്തോളം തുള്ളി നടന്നു മറ്റൊരു ഇരയെ കണ്ടുപിടിക്കും. അതും മുമ്പറ ഞ്ഞപ്രകാരം തിന്നും. നിലത്തിൽനിന്നു തുള്ളുമ്പോഴും അതു വാൽ അസാരം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു വിടർത്തുന്നതു കാ ണുമ്പോഴും ഇവൻ ഒരുതരം വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളാ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. കരിമ്പന്റെ സ്വഭാവത്തിലും ഒരുവക മാ ധുര്യം കിടപ്പുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഒരു പെൺകരിമ്പൻ, വളരെ നീണ്ട ഒരു നിലത്തിരയെ കൊണ്ടുവന്നു തന്റെ കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ തൊള്ളയിൽ ഇട്ടു, മറ്റൊരു

ഇരയ്ക്കുവേണ്ടി പറന്നുപോയി. മടങ്ങിവന്ന നോക്കുമ്പോൾ തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ ചുണ്ടിൽനിന്ന് ഇര ഞാണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് അതു സങ്കടസൂചകമായ ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന പൂവൻ തന്റെ ഭാര്യയുടെ സഹായത്തിനെത്തി. രണ്ടാളുംകൂടി ഈ നീണ്ട ഇരയെ വല്ലവിധത്തിലും കുഞ്ഞിന്റെ തൊള്ളയിൽ കുത്തിനിറയ്ക്കുവാൻ ആവുന്നതൊക്കെ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. സാധിച്ചില്ല. സമർത്ഥനായ പൂവൻ നിരാശപ്പെടാതെ ഒരു പരിശോധന നടത്തി. നോക്കുമ്പോൾ ഇരയുടെ ഒരു ഭാഗം, കുഞ്ഞിന്റെ നെഞ്ഞത്തെ തൂവലോടു് ഒന്നു മുറഞ്ഞുപോയിരുന്നു. പൂവൻ വളരെ ചരിത്തോടെ ആ മുറ അഴിച്ചു, ഒരുവിധേന കുഞ്ഞിനെക്കൊണ്ടു വിഴുങ്ങിച്ചു. ഇതിന്റെശേഷം പൂവൻ സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു, തന്റെ സ്വരങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ളവറ പൊഴിഞ്ഞു, അകാലമരണത്തിൽനിന്നു തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒന്നിനെ രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ഈശ്വരനെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്തുതിച്ചു. പൂവൻ കരിമ്പൻ ആകപ്പാടെ കറുപ്പാണെങ്കിലും അവന്റെ കൊക്കും കണ്ണിന്റെ ചുറവും മധുരനാരങ്ങയുടെ നിറമാണ്. കരിമ്പി ഒരു കറുപ്പുനിറമാണ്. കൊക്കിനു മുമ്പറഞ്ഞ നിറത്തിൽ കടുപ്പം കുറ്റം. നെഞ്ഞത്ത് കുറുത്ത വരകളും ഉണ്ട്.

കുറുവാലൻ—(The common wren) ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ പക്ഷി കുറുവാലനാണ്. ഇവന്റെ കൂട്ടരെ മല്യരാജ്യത്തും കണ്ടിട്ടുണ്ട്, എന്തുയൊ

പണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ്കാർ ഈ സാധുപ്പക്ഷിയെ വളരെ ദ്രോഹിച്ചിരുന്നു. ചിലകാലങ്ങളിൽ കൂട്ടികൾ ഓരോക്രൂരമായിച്ചെന്നു കുറുവാലനെ കുറിക്കാട്ടുകളിൽനിന്നും മറ്റും തെളിച്ചു പറപ്പിക്കുകയും പറക്കുമ്പോൾ വടിക്കഷണം കൊണ്ടു എറിഞ്ഞു തള്ളിയിടുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറുവാലൻ ഒരേസമയത്തു വളരെ ദൂരത്തോളം പറക്കാത്തതുകൊണ്ടു കുട്ടികൾക്കു അവരുടെ ക്രൂരകർമ്മത്തിനു എളുപ്പം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കൊന്നതിൽപിന്നെ ഇവന്റെ ശവത്തിന്മേൽ ചില വണ്ണാന്മാടകൾ കെട്ടി, ഒരു വടിയിന്മേൽതൂക്കി വീടുതോറും കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഓരോ വീട്ടുകാർ ഈ കലപാതകികൾക്ക് അവസ്ഥാനുസരണം ഓരോസമ്മാനം വെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടു കുട്ടികളൊക്കെ ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കുന്നു. ഈ ക്രൌര്യകർമ്മത്തിന്റെ ഉത്ഭവമെന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ കാലങ്ങളിൽ ഊഹിക്കമാത്രമെ ചെയ്യാകൂട്ടു. പണ്ടത്തെ ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ആചാര്യന്മാർ ഡ്രൂയിഡ്സ് എവിളിച്ചുവരുന്ന ഒരുകൂട്ടം നീണ്ടതാടിക്കാരായ ഋഷിമാരായിരുന്നു. അവക്കു കുറുവാലനെ വളരെ പിടിത്തമായിരുന്നു. അതിനെ ദ്രോഹിക്കരുത് എന്നൊരു ശാസനയും അവർ പാസാക്കീട്ടുണ്ട്. പിന്നീടാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയത്. ആ മതത്തിനു പ്രചാരം വരുത്തുമ്പോൾ, പ്രാചീനാചാര്യന്മാരെ കരുതിക്കൂട്ടി ദ്രോഹിക്കുവാൻവേണ്ടി അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പക്ഷിയെ കൊല്ലാനുള്ള ഒരു മര്യാദനടപ്പിൽ വരുത്തിയതായിരിക്കും. എങ്ങിനെയായാലുംശരി മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ–

എന്നുവെച്ചാൽ ദൈവത്തിന്റെപേരിൽ—ചെയ്യപ്പെട്ട പോലെ കുട്ടിക്കൊകം മനുഷ്യർ മറ്റുയാതൊരു വിഷയത്തിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകയില്ലെന്നു തീച്ചപറയാം. നമ്മുടെ കാവുകളിൽ ആടിനേയും കോഴിയേയും വെട്ടുംപോലെ ചിലരാജ്യക്കാർ കുറുവാലനേയും സംഹരിക്കുന്നു.

കുറുവാലൻ ഒരു ശിന്നനാണെങ്കിലും അതിന്റെ സ്വരത്തിനു നല്ല ഒച്ചയും മാധുര്യവും ഉണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല കുറെ നേരത്തോളം ഇടവിടാതെ ആ സ്വരം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശക്തിയുംഉണ്ട്. കുറുവാലന്റെ കൂട്ടം അവൻ വളരെ ഭംഗിയിലും വൃത്തിയിലും ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കൂട്ടു അഞ്ചംഗുലം ഉയരവും ഏഴംഗുലം വ്യാസവും ഉണ്ടാകും. ഓരോക്കൂട്ടിൽ അഞ്ചു നിണ്ടമുട്ടകൾ കാണും. മുട്ടയുടെ നിറം വെളുപ്പാണെങ്കിലും തടിച്ചഭാഗത്തിൽകറെ ചുകപ്പുകലർന്നുകാണും ഉണ്ടാകും.

മുൾത്തലയൻ— (The Madars bu'bul). ഇതിന്റെ തലയിൽ കറുപ്പുനിറത്തിൽ ഒരുമുള്ളുപോലെ തൂവൽ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട് കണ്ണിന്റെ ഓരത്തിൽ തൂവലുകൾ ഒരുതുള്ളി രക്തംപോലെ നില്ക്കുന്നു. കഴുത്തിനുതാഴെ ഒരു കറുപ്പുമാലയുണ്ട്. ഉദരത്തിനടുത്തും ചുകപ്പുവർണ്ണമുണ്ട് ഈ പക്ഷിയെ ഇവിടങ്ങളിൽ ഇട്ടത്തലച്ചി എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇടതിങ്ങിയ കാറ്റിക്കാടുകളിലാണുകൂട്കെട്ടുന്നത്. ഇതിന്റെ സ്വരത്തിനു ഒരുതരം മാധുര്യമില്ലെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. പലതരം പഴങ്ങളും മൊട്ടുകളും ഭുജിക്കുമെന്നുമാത്രമല്ല ചില അവസരങ്ങളിൽ നിലത്തുവീണു പ്രാണികളേയും പെറുക്കുന്നുണ്ടാകും. മുൾത്തലയനു അരിപ്പുക്കായ വ

ളരെ പത്ഥ്യമാണ്. മുംത്തലയനെ നാട്ടിലേക്കാംകന്നി
ന്മേലാണ് അധികംകാണുന്നത്. വയനാട്ടിൽ ഇവൻ വ
ളരെ വല്ലിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. മുംത്തലയന്മാരെ കൊത്തുക്രു
ടിക്കാൻ ശീലപ്പിക്കാറുണ്ട്. കൊത്തുന്നതു എപ്പോഴും കു
ന്നതുലിന്മേലാണ്. ക്രുട്ടിലിട്ടാൽ മുംത്തലയൻ മറ്റു പ
ക്ഷികളുടെ സ്വരങ്ങളും മഴപിടിക്കാറുണ്ട്. മെരുങ്ങിയാൽ
മനുഷ്യരുടെ തുമലിലുംക്രുടിത്തുള്ളിവീഴും. ഒരിക്കലും വെ
ളിക്കു പറന്നുപോകാൻ ശ്രമിക്കയില്ല. വയനാട്ടിൽ ശീത
കാലത്തു ഉറക്കം ഉണരുംമുമ്പായിട്ടു കിടക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമതു കേൾ
ക്കുന്നതു ഇവന്റെ വത്തമാനം പറയുമ്പോലെ
തോന്നുന്ന ശബ്ദപരമ്പരയാണ്.

ചിതല— (The sober coloured babbler) വാണാ
ക്കിളി, വേലയാടിച്ചി, ചാരറിലത്തത്ത എന്നൊക്കെ
വിളിച്ചുവരുന്ന പക്ഷി ഇതാണ്. ഇതിന്റെനിറം ക്ഷാ
രവർണ്ണത്തിന്മേൽ ചില വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത വരകളാണ്.
തലചെളുപ്പും വാലിന്റെ അറ്റം കറുപ്പുമാണ്. ശരീര
ത്തോടൊത്തുനോക്കുമ്പോൾ വാൽകുറെ ജാസ്തി ദീർഘമാ
യ്പോയെന്നു തോന്നും. ഇതു ഓരോ ചെറിയ ക്രുട്ടമായി
ട്ടേ നടക്കാറുള്ളു. ഇരതെണ്ടുന്നതു നിലത്തു വീണിട്ടാണ്.
നിലത്തുവീണാൽ പിന്നെയുള്ള സഞ്ചാരം തുള്ളിക്കൊണ്ടാ
ണു ഒരു ചാട്ടംചാടി ഒരുണക്കില പൊന്തിച്ചുനോക്കി പി
ന്നെ നാലഞ്ചു ചാട്ടംചാടി, മറെറാരില പൊന്തിച്ചു. ഇ
ങ്ങിനെയാണു സന്ച്ചാരം. ഇടക്കിടക്കു എന്തുകാരണത്താ
ലൊ എന്നറിഞ്ഞില്ല ഒക്കച്ചാടെ പറന്നു ഒരു മരക്കൊ
മ്പിന്മേൽ ഇരുന്നു, കുറെ നേരത്തോളം കി. കി. എന്നു

കലശലായി ചിറകിട്ടടിച്ചും, വാൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചും, ഇട ക്കിടെത്തിരിഞ്ഞും, കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. കുറെനേരം കഴിഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടാൽ വീണ്ടും പറന്നു നിലത്തു വീ ഴും. പണ്ടെത്തെപ്പോലെ തന്നെ ചാടിച്ചാടി ഇരപര തിനടക്കും. കുറെനേരം കഴിയുമ്പോൾ പിന്നേയും മര ത്തിന്മേൽ പാറിവീണു ലഹളകൂട്ടും. ഇതിന്റെ കുട്ടി കാ ക്കക്കുട്ടിപോലെ വൃത്തിയില്ലാത്ത മട്ടിലാണു കെട്ടുന്നത്.

തുന്നൻ—(The Tailor bird.) വെറിയ പക്ഷിയാ ണെങ്കിലും വാൽ പരന്നു നീണ്ടിട്ടാണു്. വാലിന്റെ ര ണ്ടുതൂവൽ മറ്റുള്ള തൂവലേക്കാൾ നീണ്ടു് ഇടത്തും വല ത്തുമായി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിനെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ എങ്ങും കാണുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഇതു് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ഞാൻ ഈ ജാതിയെ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. കാട്ടുപ്രദേ ശങ്ങളിലിപ്പാനാണു് ഇതിനു പ്രത്യേകവാത്സല്യമുള്ളതു്. അപൂർവ്വമായിട്ടു് ഇതിനെ ഓരോ വെറിയ കൂട്ടമായിട്ടു കാ ണുമെങ്കിലും സാധാരണ ഓരോ ജോടായിട്ടാണു നടക്കു ന്നതു്. ഇതു എപ്പോഴും മരക്കൊമ്പുകളിൽനിന്നു് അങ്ങ ട്ടും ഇങ്ങട്ടും തുള്ളുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിനു ന ല്ല ഒച്ചയുണ്ടു. അതു വളരെപ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇലകളിന്മേലും മരത്തോലിന്മേ ലും മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. പ്രാണികളേയും പുഴുക്കളേയും ഇ വ തിന്നുതീർക്കുന്നതു്. ഉറുമ്പിനേക്കൂടി കണ്ടെടുത്തു വെ ച്ചേക്കയില്ല. ചിലസമയം ഭക്ഷണാർത്ഥം ഇവ നിലത്തും ഇറങ്ങിവരും. തിന്നുമ്പോഴും ചാടുമ്പോഴും ഇവക്കു വണ്ണാ

ത്തിപ്പുള്ളിനെപ്പോലെ വാൽ കത്തനെ നിത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. ട്വീ- ട്വീ- ട്വീ- എന്നാണിതിന്റെ ശബ്ദം. അഞ്ചാറിലകളും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിത്തുന്നീട്ടാണ് ഇതു കൂടുണ്ടാക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു ഇലകളുടെ സംഖ്യയും വലിപ്പവുംപോലെ കൂടിന്റെ ആകൃതിയും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തുന്നാനുപയോഗിക്കുന്ന നൂൽ, വണ്ണാമ്പിലിയൊ, പുഴുക്കൂടിന്റെ പട്ടോ മരത്തിന്റെ നാരോ മറ്റൊ ആയിരിക്കും. ഓരോക്കൂട്ടിൽ രണ്ടുമുതൽ നാല്വരെ മുട്ടകളുണ്ടാകും. രണ്ടുമാതിരി നിറമുള്ള മുട്ടകൾ ഓരോ കൂട്ടിൽ കാണും. ഈ പക്ഷിയുടെ നിറം ഒരു മങ്ങിയ പച്ചയാണ്.

കളിക്കിളി:— (The mocking bird) ഈ പക്ഷിയെ അമേരിക്കാഭൂഖണ്ഡത്തിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു ഇതു ഗാനമാധുര്യംകൊണ്ടു ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒരു പക്ഷി ആണ്. ഇതിനെ പാട്ടുനെടുമനോടും രാപ്പാടിയോടും കിടയായിട്ടാണു കരുതിപ്പോരുന്നത്. വൃക്ഷങ്ങളും വള്ളികളും ഇടതിങ്ങി പുഷ്പങ്ങളുടെ സൌരഭ്യംപൊങ്ങി. നാലു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നാനാവർണ്ണങ്ങൾ വിളങ്ങി, ഭൂമിയെ നന്ദനവനമെന്നു ശങ്കിച്ചുപോകുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാണു കളിക്കിളി പാർത്തുവരുന്നത്. ഇവിടെനിന്നാണു കളിക്കിളി തന്റെ പ്രണയസൂചകമായ പാട്ടുകൊണ്ടു തന്റെ കാന്തയെ മയക്കുന്നത്. അവൻ കൂടുക്കൂടെ തന്റെ പ്രണയിനിയുടെ ചുറ്റും പറന്നു കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. അവൻ വാൽ നല്ലവണ്ണം പരത്തിക്കൊണ്ടു മേലോട്ടു പൊന്തുന്നു. അവിടുന്ന് ഒരു വൃത്തം ഉണ്ടാക്കുന്നു മേട്ടിൽഒരു

പ്രാവശ്യം ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നു. അതിൽപിന്നെ അതു പിന്നേയും ഇറങ്ങിവന്നു തന്റെ കാമിനിയുടെ സമീപത്തു ചെല്ലുന്നു. സന്തോഷംകൊണ്ടു തിളങ്ങുന്ന അവന്റെ കണ്ണു കണ്ടാൽ അവൾ അവന്റെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ അനുകൂലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നാതിരിക്കില്ല. അവൻ അവന്റെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷങ്ങൾ മെല്ലെ പൊക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ ഭാര്യയേ ആദരിപ്പാനൊ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം തലതാഴ്ത്തുന്നു. എന്നിട്ടു പിന്നേയും മേലോട്ടുപൊന്തി തന്റെ വിവാഹദിവസം വേണ്ടിവരുന്ന സംഗീതമോ എന്നു തോന്നുമാറു മനോഹരശബ്ദങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ കൃത്രിമസംഗീതമൊന്നും ഇവന്റെ സ്വഭാവികസംഗീതത്തിന്നെതിർ വരില്ല. പാട്ടിന്റെ ഭംഗികൊണ്ടു ഗണിക്കുന്നതായാൽ മറ്റൊരു പക്ഷിയും ഇതിന്നു തുല്യമാകയില്ല. തന്റെ സ്വന്തംവക പാട്ടുകൾ അവസാനിച്ചതിൽപിന്നെ അവൻ പിന്നേയും ഉയരത്തിൽ പറന്നു, ബാക്കിപ്പക്ഷികൾ പുറപ്പെട്ടന്ന സകലമാതിരി ശബ്ദങ്ങളും മെഴുപ്പിടിച്ചുവെച്ചതു പുറത്തേക്കിറക്കുന്നു. ഓരോരോ പക്ഷിയുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഇത്ര ശരിയായും കൃത്യമായും മെഴുപ്പിടിക്കുവാൻ ഗ്രാമാഫോണിന്നുകൂടി കഴിയുകയില്ല. കൂട്ടുകെട്ടാൻ കാലമാകുമ്പോൾ രണ്ടാളും പലേടങ്ങളിലുംചെന്നു പരിശോധന കഴിക്കുന്നു, ഒട്ടവിൽ മനുഷ്യർ തന്റെ ശത്രുക്കളല്ലെന്ന വിശ്വാസത്തിന്മേൽഒരു വീട്ടിന്റെ അടുത്തുനില്ക്കുന്ന മരം ഇവർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒരു കവച്ചത്തിൽ ഉണക്കച്ചുള്ളികളും,

ഇലകളും പുല്ലും പരത്തിയും കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു ഇവർ ഒരു ഭവനം പണിയുന്നു. അഞ്ചുമുട്ടകൾ ഇട്ടാൽ പിടപൊരുത്തിന്നു കിടക്കുന്നു. ആ സമയത്തു പൂവൻ അതിന്റെ അടുക്കെനിന്നു, അവളുടെ അസ്വാസ്ഥ്യം മന്ദിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇടവിടാതെ പാട്ടുപാടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിലത്തിൽനിന്നു വല്ല പ്രാണിയും ഇഴയുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവൻ പറന്നുചെന്നു അതിനെ കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു, അതിന്റെ അഴക്കു കളവാനോ എന്നു തോന്നുമാറ്, ഒന്നരണ്ടു പ്രാവശ്യം അതിനെ മരത്തോടടിച്ചു തന്റെ പ്രിയപത്നിക്കു കൊണ്ടുക്കൊടുത്തു. അവൾ അത് ആർത്തിയോടെ തിന്നുന്നതു നോക്കി സന്തുഷ്ടനാകുന്നു, പൂച്ചയോ പാമ്പോ പ്രാപ്പിടിയനോ അവരുടെ ക്രൂ കാണാനിടയില്ല. പോരെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള വീട്ടുകാരും ഈ ദമ്പതിമാരോടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം ആരും ഇവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു. കുട്ടി വിരിഞ്ഞാൽ പഴങ്ങളും പ്രാണികളും അവറ്റയ്ക്ക് ആഹാരമായി തള്ള കൊണ്ടുക്കൊടുക്കുന്നു. ഒരു മാസംകൊണ്ട് കുട്ടികൾ വളച്ചു പൂത്തിയായി അന്യസഹായംക്രൂടാതെ തങ്ങളുടെ കായ്യംനോക്കാൻ ശേഷിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ചില സമയത്തു കളിക്കിളി തന്റെ ക്രൂ ഭീമണ്ടിപ്പാതയുടെ കമ്പിമേൽ കെട്ടുന്നത് എന്തു വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം മുട്ടയിടുമെങ്കിലും മൂന്നാമതു ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങൾ ഇവക്കു ജീവിച്ചുകിട്ടുമോ എന്നു സംശയമാണ്. കടലൂരയ്ക്കുന്നോറും കളിക്കിളികളുടെതുക വർദ്ധിച്ചുവരു

ന്നതു കാണും. കൂട്ടിൽകണ്ട മട്ട, പിടമണലിൽ കളിക്കാനോ അല്പം ഒന്നു വിശ്രമിക്കാനോ പോയ അവസരത്തിൽ ആരെങ്കിലും തലതിരിച്ചുവെച്ചാൽ മടങ്ങിവരുന്ന പിടകാര്യം ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കുകയും അവരം അടുക്കെയുള്ള കൊമ്പിൽനിന്നു സങ്കടസൂചകങ്ങളായ സ്വരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ പൂവനും അതിന്റെ സമീപത്തിൽ പറന്നുവീണ പിടയുടെ പരിവേദനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നു. മുട്ടവിരിയുവാൻ കാലമായാൽ പിടയെയെന്നു തൊട്ടാൽക്രുദ്ധി അതു കൂട്ടം വിട്ടു പറന്നുപോകയില്ല. പലമാതിരി പാമ്പുകളും ഇഴഞ്ഞുചെന്നു കളിക്കുള്ളയുടെ മുട്ടയെയൊ കുഞ്ഞുകളെയോ വിഴുങ്ങാറുണ്ട്. എന്നാൽ മിക്കവാസരങ്ങളിലും തള്ളക്കിളികളും അവറുടെ നിലവിളികേട്ട് അടുത്തെത്തുന്ന മറു കളിക്കിളികളും ധീരതയോടെ പാമ്പിനെ കൊത്തിപ്പായിക്കുകയോ കൊല്ലുകയൊ ചെയ്യുന്നു. പൂച്ച ഇതിന്റെ കൂട് കണ്ടുപോയാൽ തന്റെ സഹജമായ ക്രൌര്യത്തിന്റെ ഉപദേശംമൂലം തള്ളയെപിടിച്ചു കൊല്ലുകയും മുട്ടകളേയും കുഞ്ഞുകളേയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരാരും ഇതിനെ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. നിലത്തു വീണു ഇരതെണ്ടുമ്പോൾ പൂമ്പാറ്റകളെപ്പോലെ ഇവ ചിറകു വിരുത്തുകയും പൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ജാതി പ്രാപ്പിടിയൻ ചിലപ്പോൾ അതിവേഗതയിൽ പറന്നു ഇതിനെ പിടിച്ചു കളയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനു പിടിത്തംകിട്ടാതെ പോയാൽ തന്നെ പിടിപ്പാൻവന്നവനെ, കളിക്കിളി തന്റെ മറു സഹോദരന്മാരേയും സഹായത്തിനു

ക്കുട്ടി വളരെ ദൂരത്തോളം പിന്തുടർന്നു കൊത്തിപ്പറപ്പിക്കുന്നു. വിരിഞ്ഞിട്ട് ഏട്ടൊമ്പതു ദിവസമാകുമ്പോൾ കുട്ടിൽ നിന്നെടുത്താൽ കളിക്കിളി ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. ഇങ്ങിനെ എടുത്തുപോറ്റിയ ഒരു സമീപം കാണുന്ന മരത്തിന്മേൽ ചെന്നുവീണു തനിക്കു മതിയാകുവോളം പാട്ടും പാടി രാത്രിയാകുമ്പോൾ മടങ്ങി വീട്ടിലേക്കുതന്നെ വരിക പതിവാണ്. കളിക്കിളിക്കു മറ്റു സകലപക്ഷികളോടേയും ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുകൂടാതെ നാല്പാലികളുടെ ശബ്ദംകൂടി പകർത്തുകയും ചെയ്യും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദംതന്നെ അനുകരിച്ചതായി കേൾവി ഉണ്ട്. കളിക്കിളി വളരെകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുംപോലും.

വൻകുടിലൻ:— (The great grney shrike of butcher bird.) കുടിലന്മാരുടെ വംശത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും പെരിയവൻ ഇവനാകുന്നു. ഇതു വളരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. പുറവും ഉദരവും ഒരു മങ്ങിയ കറുപ്പും ചിറകിന്റെ പിൻഭാഗവും തലയും വാലിന്റെ മദ്ധ്യവും കട്ടിയായ കറുപ്പുമാണ്. കൊക്കു വളഞ്ഞു കൂർത്തായിട്ടാണ്. തല നല്ല തടിയുണ്ട്. ഇതിനു കസായിക്കാരൻ പക്ഷി എന്നു മറ്റൊരു പേരുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക ഉത്സവഭാവംകൊണ്ടാണ് ഇവൻ ഈ പേർ സമ്പാദിച്ചുചെച്ചത്. ഷഡ്പ്പാദപ്രാണികളെയും എലി, പല്ലി, ഓന്തു തവള മുതലായ ജന്തുക്കളേയും കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു നീണ്ടുമുള്ളുള്ള ചെടികളിൽ ജീവനോടെ തറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു. ചെറിയപക്ഷികളെക്കുടി ഇവറ്റ കൊത്തിത്തിന്നാൻ മടിക്കാറില്ല. ഒരുദിവസം ഒരു വൻകുടിലൻ എ

വിടെയോ പറന്നുപോകുന്ന വഴിക്ക് ഒരു ചുണ്ടെലിയെ കണ്ടു. അവൻ പുള്ളിമീങ്കൊത്തിയേപോലെ ഒരേടത്തു തന്നെ നിന്നു ചുഴലവുംനോക്കി. ഒന്നും കാണായ്കയാൽ അവൻ പിന്നെയും താണു ഒരു പത്തടിഉയരത്തിൽനിന്നു ചുറ്റിച്ചുറ്റി സകല മുക്കുംമൂലയും പരതി എന്നിട്ടും എലിയെ കാണായ്കയാൽ അവൻ സമീപമുള്ള ഒരു ചെറിയ വേലിമേൽ പറന്നുവീണ് അവിടുന്നു വളരെ നേരത്തോളം തിരയുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ അവൻ പെട്ടെന്നു ചുണ്ടെലിയെ ഒരിക്കൽകൂടി കാണുകയും ആ നിമിഷത്തിൽ അതിന്മേൽചെന്നു വീണു അതിനെ കൊത്തിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ഒരു കരിമ്പന്റെ കരച്ചിൽകേട്ടു ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അവനെ മലത്തിക്കിടത്തി, കാൽകൊണ്ടിറുക്കിപ്പിടിച്ചു അവന്റെ തലക്കു ഒരു വൻകുടിലൻ മേടുന്നതാണു കണ്ടത്. ആളുകൾ വന്നു അവനെ ആട്ടി ഓടിച്ചിരുന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ കരിമ്പന്റെ കഥ കഴിച്ചു കളയുമായിരുന്നു.

ടിട്ടികൾ— (Titmice) ഈ ജാതിയിലും വളരെ തരം പക്ഷികളുണ്ട്. എല്ലാരും ഉന്മേഷവും മുറുമുറുക്കും ഉള്ള ക്ഷുദ്രരാണ്. പക്ഷികൾക്കനുകൂലമല്ലാത്ത ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലുംകൂടി ഈ ജാതിപ്പക്ഷികളെ കാണാം. പട്ടണത്തിലെ പുകയും തിരക്കും ശബ്ദവുമൊന്നും ഇവനു മാന്ദ്യത വരുത്തീട്ടില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണുന്ന ടിട്ടുയുടെ നിറം നീലയാണ്. ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ പാപ്പുക്കിയതിന്റെ നിറം അസാരം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ ടിട്ടിയുടെ നിറത്തിനു പ്രകാശം ജാസ്തി കൂടുന്നു.

പെരുംടിട്ടി — (The great titmice or ox-eye) ടിട്ടി ജാതിയിൽവെച്ച ഏറവും വലിയവൻ ഇവനാണ്. ഇവൻ ഒറയായിട്ടോ ഇണയായിട്ടോ മാത്രമേ നടക്കാറുള്ളു. മറു ജാതിപ്പക്ഷികളുടെ സഹവാസംതന്നെ ഇവന്നില്ല. മരക്കൂട്ടങ്ങളിനിടയിൽക്കൂടെ നടക്കുന്ന എവന്നും ഇവന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിർ-ർ-ർ-ർ-എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാതിരിക്കില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇവന്റെ ശബ്ദം തീ ത്താ-തീത്താ-തീത്താ-എന്ന രീതിയിലാണ്. ഈ ശബ്ദം 800-വാര ദൂരംവരെ കേൾക്കാം. ചിലപ്പോളിവൻ ശബ്ദംകൊണ്ടു മറു പക്ഷികളെ അനുകരിപ്പാൻ നോക്കും. ചില സമയത്ത് ഇവന്നതു സാധിച്ചു എന്നുംവരും. ഈ പക്ഷി മരപ്പൊത്തുകളോ ചുമരിന്മേലുള്ള തുളകളോ തന്റെ ക്രീയോപയോഗിക്കുന്നു. മരത്തിന്മേലാണെങ്കിൽ തുള അതുതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. പേരുംടിട്ടിയുടെ നീളം അഞ്ചംഗുലമാണ്. തലയും തൊണ്ടയും ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യവും കറുത്തിട്ടാണ്. വെയിയുടെ അടുക്കെ ഒരു വെള്ള പുള്ളി ഉണ്ട്. ഉദരം മഞ്ഞയാണ്. പുറം പച്ചയും ചിറകു നീലയും വാൽ വെള്ളയുമാണ്. പിന്നേയും പല നിറങ്ങൾ ഇതിന്റെ തൂവലിന് അവിടവിടെ വന്നു കാണും. നീണ്ടവാലൻടിട്ടി — (The long tailed titmouse) പത്തു തൂവൽ അടങ്ങിയ വാൽ കുറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇതിനെ കാണുന്നതു യൂറോപ്പ് വടക്കൻ ആസ്യ മുതലായ ശൈത്യദിക്കുകളിലാണ്. ഇതു വളരെ ഭംഗിയിലും വൃത്തിയിലും തന്റെ കൂടുകെട്ടുന്നു. കൂട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു രണ്ടായിരത്തിൽ അധികം ചെറിയ തൂവലു

കം കിട്ടിയിരുന്നു. കുഞ്ഞുകാലം അല്പം വളച്ച് എത്തിയാൽ കൂട്ടിന്റെ അടുത്തുള്ള കൊമ്പിന്മേൽ വന്നുനില്ക്കും. അവിടുന്നാണു തള്ളകാലം അവയ്ക്കു തീൻകൊടുക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു കൂട്ടിൽ പത്തു മുട്ടകാലം കണ്ടിരുന്നു. ഇവ ചിലപ്പോൾ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഒരേടത്തു കൂടുന്നു.

മുറിവാലൻ— (The nuthatch) ഇതിന്റെ വാൽ കടയിൽനിന്നു നേരെ മുറിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ തോന്നും. ഇതിന്റെ കൊക്കുടിട്ടയുടെ കൊക്കേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണു. ദേഹത്തിനു നല്ല സ്ഥൂലതയുണ്ടെങ്കിലും തലക്ക് അതിനു തക്ക തടിയില്ല. ദേഹത്തോടു നല്ലവണ്ണം ഒത്തുങ്ങിട്ടാണു തുവലിന്റെ നില്പ്. കാൽ വളരെ കുറുകിയതാണ്. അതുകൊണ്ടു മരത്തിന്മേൽ നമ്മുടെ മരങ്കൊത്തിയെപോലെയാണു നില്ക്കുന്നത്. ഭൂമിയുടെ വടക്കെ മേഖലയിലാണ് ഈ പക്ഷികളെ കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലും ബമ്മയിലും ഇതിനെ കാണും. മരത്തൊളുവ്വിട്ടാണ് ഇതു കൂടുണ്ടാക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു ജോട് മുറവാലന്മാർ ഒരു പുല്ലിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു പുല്ലൊക്കെ വലിച്ചുനീക്കി ഒരു സാമാന്യം ആഴമുള്ള കഴിവിലങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കി. അതിൽപിന്നെ ഈ കൂട്ടർ തുളയുടെ ഭാഗങ്ങളിലൊക്കെ ചളിവിതാനിച്ചു. ആ ചളി ഉറച്ചുപ്പോൾ ഇതിന്റെ കൂട്ടുകാരാൽ ഒരുതരം മൺപാത്രം വെച്ചതോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും.

ഇഴയൻ— (The common creeper) ഈ ചെറിയ പക്ഷിയേ കാണാത്തവരിക്കില്ലെന്നു പറയേണം. മരത്തടിയി

ന്മേൽ മരങ്കൊത്തിയേപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. എ
ന്നാൽ മരങ്കൊത്തിയെപോലെ കഴുത്തും തലയും പൊന്തി
ച്ചു പിടിക്കുന്നില്ല. കുമ്പിട്ട വീണപോലെയാണ് ഇതി
ന്റെറനില്പ്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പാൻ നല്ല ഭംഗിയുള്ള
താണ്. മരത്തടിയിന്മേൽ വീണാൽ ഓരോ ചെറിയതു
ള്ളൽ തുള്ളിക്കൊണ്ടു മേലോട്ടു കേറിപ്പോകുന്നത് ഇഴയു
മ്പോലെ തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ ഇഴയൻ എ
ന്നുവിളിക്കുന്നത്. തുള്ളുമ്പോളൊക്കെ ഒരു മങ്ങിയ ശബ്ദ
വും ഉണ്ടാക്കുന്നു. നേരെമീതെ കേറിക്കൊണ്ടു മരത്തടി ചു
റ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ഇതിന്റെശ്രമം സകല വീടുകളി
ലും തുളകളിലും പതിയുന്നു. സഞ്ചരിക്കുന്നസമയത്തു വാൽ
മരത്തടിയിന്മേൽ നല്ല വണ്ണംഅമർത്തുപിടിക്കുന്നതുകാണും.
മരത്തടിയിന്മേൽ കേറിക്കളിക്കുമ്പോലെതന്നെ ഇതു മര
ക്കൊമ്പുകളിന്മേലും ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഏറ്റവും ഉയര
ത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ചുള്ളിമേൽ അതെത്തുന്നു, അപ്പി
ടെ എത്തിയാൽ പിന്നെ രാമബാണംപോലെ അതിവേഗ
തയിൽ പറന്നു മറെറാരു മരത്തടിയുടെ കടയിൽചെന്നു
വീണു അതുചുറ്റിക്കൊണ്ടു പണ്ടേപ്രകാരം മേലോട്ടു
പോകുന്നു. വല്ല പാറ്റയേയൊ പ്രാണിയേയൊ കണ്ടാൽ
അവറ്റ രക്ഷപ്പാപിക്കുംമുമ്പെ ഇവൻ കൊക്കിലാക്കുന്നു.
തന്നെ വല്ലവരും നോക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ അവൻ
ക്ഷണം മരത്തടിയുടെ അങ്ങേഭാഗത്തുചെന്നു മറഞ്ഞുകള
യുന്നു. ഇതു വെറുതെ ഒരെടത്തിരിക്കുന്നതു വളരെ അപൂ
ർവ്വമാണ്. ഇണചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ അണ്ണാക്കൊട്ടന്മാ
രെപോലെ മരത്തടിയുംചുറ്റി ഒന്നു മറെറാന്നിന്റെ പ

ഴിയേ പായുന്നതു ഒരു നേരമ്പോക്കായ കാഴ്ചയാണ്. മ രത്തുളയിലൊ വെരിൻ വിടയിലൊ ഇവറ മുട്ടയിടുന്നു. മുട്ട അഞ്ചുമുതൽ എട്ടുവരെ കാണും. ഈ പക്ഷിയുടെ വണ്ണം വിവരിക്കുന്നതു കുറെ പ്രയാസമാണ്. കൊക്കു നീണ്ടു വളഞ്ഞു സൂചിപോലെ നേരിയതാണ്. കണ്ണിന്റെ നേരെ മിതെ ഒരു വെള്ളവര ഉണ്ട്. ചിറകിന്റെ മുൻവശത്തും തലയിലും ചെറിയപുള്ളികുത്തുകളും ഉണ്ട്. ചിറകിന്റെ പിൻവശത്തു കുത്തുകളൊക്കെ നീണ്ട വരകളായിത്തീരുന്നു.

പൂങ്കൊത്തികൾ— (FlowerPeckers) പൂങ്കൊത്തികൾ ഭംഗിയുള്ള ചെറുപക്ഷികളാകുന്നു. ഈ ജാതിയിൽ അനേകതരം പക്ഷികളുണ്ട്. ഇവറ അധിവസിക്കുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ആസ്ത്രേലിയയിലും ആകുന്നു. രണ്ടു തരത്തെ മാത്രം ആഫ്രിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ഇവ സഞ്ചിപോലെ തോന്നുന്ന വൃത്തിയുള്ള കൂടുകൾ കെട്ടുന്നു. കരിന്താടിപ്പൂങ്കൊത്തി (The black chinned flower Pecker.)ഈ ചെറുപക്ഷികളെ കാണുന്നതു കുറിക്കാടുകളിലാണ്. ഇവ എപ്പോഴും തങ്ങളുടെ പതിഞ്ഞ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇവറ ക്കു മനുഷ്യരെ കേവലം ഭയമില്ല. ഒന്നിനെ ചെന്നു തൊട്ടില്ലാതെ അത് അവിടുന്നു പറന്നുപോകുന്നില്ല. മലയൻ നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നപേരിന്റെ അർത്ഥം കനൽകിളി (Spark bird.) എന്നാകുന്നു. അത് ഈ പക്ഷിക്കു നല്ലവണ്ണം യോജിച്ചതാണെന്ന് ഇതിനെ ഒരു നോക്കുക

ണ്ടവർ സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. കുറിക്കാട്ടകളിൽനിന്ന് അങ്ങും ഇങ്ങും അമ്പുപോലെ പറന്നുകളിക്കുമ്പോൾ പൂവൻ ഒരു തീജ്വാലപോലെ ഇരിക്കും ഇതിന്റെ ക്രൂട്ടാകൃതിയുടെ വലിപ്പത്തിലും ഒരു പാത്തയുടെ മുട്ടപോലെഇരിക്കും. ഈ ക്രൂട് തടിയില്ലാത്ത തലഉയന്നഒരുമരത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ പുള്ളിന്മേൽ കെട്ടിത്തൂക്കി വെച്ചതു കാണും. കാട്ടിൽനിന്നു മുറിച്ചിട്ട ഒരുമരത്തിന്മേൽ ഒരു ദിവസം ഈപക്ഷിയുടെ ക്രൂട് കണ്ടെത്തി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കഞ്ഞുകൾ ഒന്നൊഴികെ എല്ലാം ചത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ജീവുള്ളതിനെ ഒരാൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി വളരെ സൂക്ഷിച്ചുപോററി തിന്നാൻകൊടുത്തതു ചോറും നേന്ത്രവാഴക്കയുമായിരുന്നു. വളച്ചു തികഞ്ഞപ്പോൾ ഇതിനെ ഒരു ക്രൂട്ടിലിട്ടു. വളരെ അസ്വസ്ഥനായിരുന്നെങ്കിലും ഇവൻ ഗിഭ്യനും മെരുക്കമുള്ളവനുമായിരുന്നു. അതിന്റേതരെ ഒരുവിരൽ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ ഇവൻ വളരെ കോപത്തോടെ കൊത്തും. ക്രൂട്ടിൽ ഒരു ചെറിയ പാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെച്ചുകൊടുത്താൽ ഇവൻ ക്രൂടക്കുടെ കളിക്കും. ചെറുപ്പത്തിൽ നീണ്ടുമെലിഞ്ഞുകണ്ടിരുന്ന കൊക്കു ക്രമേണ തടിച്ചു കുറുതായിവന്നു. വലിപ്പം പൂത്തിയായപ്പോൾ ഇവൻചോറും നേന്ത്രവാഴക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു അപ്പോൾ ഇവനുകൊടുത്തുവന്നിരിന്നതു പഞ്ചസാരവെള്ളം മാത്രമായിരുന്നു.

ആസ്ത്രേലിയയിലെ പൂങ്കൊത്തി—(The Australian flower pecker). ഈ ഭംഗിയുള്ള ചെറുപക്ഷിയെ ആസ്ത്രേലിയായിൽ എവിടേയും കാണുമെങ്കിലും നാട്ടുകാർ അതു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ ഉയരമേറിയ മരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കൊമ്പുകളിന്മേൽമാത്രമേ ഇവറ്റ നീല്ക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ നെഞ്ചു ചുകപ്പുനിറമാണെങ്കിലുംക്രൂടി ചോടെ നിന്നുനോക്കിയാൽ മരത്തിന്മീതെ ഇരിക്കുന്ന ഈ പക്ഷിയെ തിരിച്ചറിയുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ഇവൻ അവിടെയെങ്ങാനും ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു ഇവന്റെ ചൂളയിടുമ്പോലെ തോന്നുന്ന മനോഹരസ്വരംകൊണ്ടാണ്. ഇലകൾ ഇടതിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മരങ്ങളിൽ ചെന്നുക്രൂടിയാൽ ഈശിന്നനെ കാണാൻ പ്രയാസമായുള്ളതു് ആശ്ചര്യമല്ലല്ലൊ. ഇതു തന്റെ പേരിനു വിപരീതമായി പ്രാണികളെയാണ് അധികം പെരുമാറുന്നത്.

ചെഞ്ചിറകൻ—(The Bohemian wax wing). ഇതു ശീതമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെട്ടുന്ന ഒരുതരം പക്ഷിയാണ്. ഹേമന്തകാലത്ത് ഇവറ്റ എത്രയൊ വലിയ ഓരോക്രൂട്ടമായി സ്ഥലമാറ്റത്തിനൊരുമ്പെട്ടുന്നു. യാത്രക്കാർ ചിലദിക്കിൽ വന്നു വീഴുമ്പോൾ നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത സംഖ്യ കണ്ടിട്ടു നാട്ടിൽ ക്ഷാമത്തിന്നിടയുണ്ടാകുമെന്നു വെച്ചു ഭയപ്പെട്ടുന്നു. ഇതു ക്രൂട്ടംകൂട്ടുന്നതു വളരെ ഗൗരവ്യമായിട്ടാണ്. വാസ്തവംപറഞ്ഞാൽ അനേകസംവത്സരദീർഘമായ പരിശോധനയുടെ ഫലമായിട്ടു മാത്രമെ ഒരുക്രൂട്ടം കണ്ടുകിട്ടാനിടയായിട്ടുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം വാലിന്റെ അറ്റം മഞ്ഞയായ ഈ പക്ഷികൾ ഒരു ജോടിനെ മരങ്ങളും വള്ളികളും നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്തു കണ്ടുകിട്ടി. ഇതിന്റെക്രൂട്ടം ഇവിടെ എങ്ങാനും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പാ

ക്കി. അടുത്തഹം ക്രൂട്ട കണ്ടുപിടിച്ചാൽ നല്ലസമ്മാനം കൊടുക്കുമേന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു അഞ്ചുപത്തു ചെറുക്കന്മാരെ തിരയുവാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. അവർ ഒരു വിധേന ഒരു ക്രൂട്ടകണ്ടുപിടിച്ചു. നിലത്തിൽനിന്നു ഒമ്പതടി ഉയരത്തിലുള്ള ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേലായിരുന്ന ക്രൂട്ട തുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നത്. ക്രൂട്ടിൽ രണ്ടു മുട്ടകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചുദിവസത്തിനുള്ളിൽ എല്ലാവരുംകൂടി പൂവനെ കെണിവച്ചു പിടിച്ചു. ക്രൂട്ടുണ്ടാക്കിയതു കുറുത്ത ഒരുതരം മരത്തോൽകൊണ്ടായിരുന്നു. ക്രൂടിന്നു നല്ല ആഴം ഉണ്ടായിരുന്നു. മുട്ടകളിന്മേൽ അനേകമാതിരി വണ്ണപ്പുണികളും കണ്ടു. ചെഞ്ചിറകൻ എട്ടിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം സ്ഥൂലിച്ചിട്ടാണ്. കൊക്കും വാലും ചെറുതാണ്. മൂത്തിയിൽ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ശിഖകളും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ദേഹം പലമാതിരി വണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

കുറുംകൊക്കികൾ — (Finches) ഇത്തരം പക്ഷികളെ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും കാണും. എല്ലാറ്റിന്റെയും കൊക്കു കുറുതായിത്തടിച്ചിട്ടാണ്. ചില ജാതിക്കു മറ്റു ജാതികളേക്കാൾ കൊക്കിന്നു ജാസ്തി തടി കാണും. ക്രൂടുകെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു പലജാതി കുറുംകൊക്കികളും അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നു. ക്രൂടുകെട്ടാനുപയോഗിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ പൂപ്പ്, പല്ല്, നൂല്, തുണി, രോമം, തൂവൽ മുതലായവയാണ്. സാധാരണ മരത്തിന്റെ വിള്ളലിലാണ് ക്രൂടുണ്ടാക്കുന്നതു. ആ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു ക്രൂട് കണ്ടുപിടിപ്പാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാ

ജ്യത്തു വയൽപ്രദേശത്തു വളരെ കുറുങ്കൊക്കികളെ കാണും. കാഴ്ചക്ക് ഏകദേശം ഇറപ്പക്ഷിയെപോലെ തോന്നും. പക്ഷെ വിവിധവർണ്ണമുള്ള വറ്റയാണ്. ചിലതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ പെറിയ കുത്തുകളും മറു ചിലതിന്റേതിൽ ഭംഗിയുള്ള വരകളും കാണാറുണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇവറ്റ നടക്കുന്നത്. മിക്കവരും ധാന്യ ഭക്ഷകന്മാരാണ്.

പിണക്കൊക്കി—(Cross bill) ഇതിന്റെ മീത്തലെ കൊക്കു വലത്തോട്ടും താഴേക്കൊക്കു് ഇടത്തോട്ടും പിണഞ്ഞ് അറ്റങ്ങൾ തമ്മിൽ കുടാതെ വളഞ്ഞു വെവ്വേറെ നില്ക്കുന്നു. ഇവറ്റയെ കാണുന്നതു യൂറോപ്പിന്റേയും അസ്യയുടെയും വടക്കൻഭാഗങ്ങളിലാണ്. ശീതപ്രദേശം ഇവറ്റയ്ക്കു വളരെ പഥ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. വളരെ ഉറപ്പുള്ള തോട്ടകളുള്ള ഫലങ്ങളായാലുംകൂടി ഇവറ്റയ്ക്കു തോട്ടപൊളിച്ചു് ഉള്ളിലെ കാമ്പുതിന്നാൻ സാധിക്കും. ഇതിന്റെ നാവു കരണ്ടിപോലെയാണ്. ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടെ സഞ്ചരിക്കയുള്ളു. ഭക്ഷണാർത്ഥം ഒരുദിക്കു വിട്ടു മറെറാരു ദിക്കിലേക്കു യാത്രചെയ്യുന്നതും പതിവാണ്.

പൈക്കിളി—(Cow bird) ഇവറ്റ ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുന്ന പക്ഷികളാണ്. കോഴികളേപോലെ ഇവറ്റയ്ക്കും ഏകപത്നീവ്രതമില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവറ്റ സ്വന്തമായി യാതൊരു കൂടുംകെട്ടാത്തത്. കുയിലിന്റെ ദുസ്വഭാവം ഇതിനും ഉണ്ട്. മറു പക്ഷികളുടെ കൂടുകളിലാണ് ഇവറ്റ മുട്ടയിടുന്നത്. മറു മുട്ടകളെ

ക്കാം രണ്ടുദിവസംമുമ്പു പൈക്കിളിയുടെ മുട്ടകളം വിരിയുന്നതുകൊണ്ടു കുട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുട്ട നശിച്ചുപോകയൊ അല്ല വിരിഞ്ഞു എങ്കിൽ കുഞ്ഞുകൾക്ക് അപായം നേരിടുകയൊ ചെയ്യുന്നു.

മൈനത്തുലി— (The Common starling) മുള്ളൻകോഴിയുടെ തുവൽപോലെ അത്രയില്ലെങ്കിലും ഇതിന്റെ തുവലും അസാരം നിവന്നാണ് നില്ക്കുന്നത്. ഈ പക്ഷിയെ യൂറോപ്പിൽ മുഴുവൻ കാണും. ഇതിനു കൂടുകെട്ടുന്നകായ്ത്തിൽ ഒരു ഗോപ്യവുമില്ല. വീടുകളിൽ തരമുള്ളേടത്തു കൂടുകെട്ടാൻ ഇവറ്റയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യവും കാണുന്നില്ല. പല പഴങ്ങളും തിന്നു തോട്ടക്കാക്ക് ഉപദ്രവം കൊടുക്കുമ്പോലെതന്നെ പല പുഴുക്കളേയും തിന്ന് അവക്ക് ഉപകാരവും ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മൈനത്തുലിക്ക് ഉറങ്ങാൻ പോകേണമെങ്കിൽ കാക്കയെപ്പോലെ ഇന്നേടത്തെന്നൊരു നിശ്ചയമുണ്ട്. അവിടെ ഇവ പലവിധമായ തിരിച്ചലോട്ടം മറിച്ചലോട്ടംകൂടി പറന്നുചെല്ലുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 20 മുതൽ 50 വരെ പക്ഷികളുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ ഒരു ലക്ഷത്തിൽ അധികം പക്ഷികളും ഒരേടത്തു വന്നുചേരുന്നു. വലിയ വൃക്ഷങ്ങൾക്കുപകരം ഒരുമാതിരി കുറ്റിക്കാടുകളിലാണ് ഇവറ്റ ചെന്നു വീഴുന്നത്. വീണ ഉടനേ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദത്തിനു സീമയുണ്ടാകയില്ല.

പൈക്കൊത്തി:— (The African beef eater) ഈ ജാതിപ്പക്ഷികൾ കാലികളുടെ ദേഹത്തിൽ വന്നു വീണിട്ടാണ് ആഹാരാന്വേഷണം ചെയ്യുന്നത്. കാലികളുടെ ദേഹത്തിൽ കാണാകുന്ന പ്രാണികളെ കൊത്തിവ

ലിക്കുമ്പോൾ ഇവറ്റയുടെ മൂച്ച്യുള്ള കൊക്കുകൊണ്ടു കാലികളുടെ പുറം മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷി ഒരേടത്തു പറന്നുവരുന്നതു് ഒരു പരുഷസ്വരം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടാണു്. ഈ സ്വരം കേട്ടതിൽ പിന്നെ കാണുന്നതു് ഒരു ചെറിയ ക്രൂരം പക്ഷികൾ കാലികളുടെ ഇടയിലും ദേഹത്തിന്മേലും നിർഭയം ചെന്നു വീഴുന്നതാണു്. ഇവറ്റയുടെ ദ്രോഹം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു കാലികൾ അങ്ങുമിങ്ങും പേടിച്ചു പായുന്നുണ്ടാകും. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പക്ഷി വിട്ടുപോകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടാൽ വരുന്നതുവരട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു കാലി സകലത്തിന്നും വഴങ്ങിക്കൊടുക്കും കാലിയുടെ മാതിരി കണ്ടാൽ പിന്നീടു് അതു സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നും. മരംകൊത്തികൾ മരത്തടി ചുറ്റിനടക്കുമ്പോലെ പൈക്കൊത്തികൾ ഓരോ കാലിയുടെ പുറം, വാരിഭാഗം, ഉദരം മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ക്രൂരം തേടി നടക്കുന്നുണ്ടാകും. വേദന തട്ടുമ്പോൾ ആ ഭാഗം ഇളക്കീട്ടോ മറ്റു വല്ല നടപടികൊണ്ടോ കാലി തന്റെ അവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പൈക്കൊത്തി അവിടുന്നു പിൻവലിക്കും. ഈ പക്ഷി ഘണ്ടാമൃഗത്തിന്റെയും ഒരു വലിയ ചങ്ങാതിയാണു്. അതിന്റെ ഘനമുള്ള തൊലിന്മേൽ കടന്നുകൂടുന്ന എല്ലാ മാതിരി പ്രാണികളേയും ഇവൻ തിന്നൊടുക്കുന്നതു ക്രൂരാതെ അതിന്റെ പുറത്തു് ഇവൻ കാവല്ക്കാരനെപോലെ നില്ക്കുന്നു. ആളുകളോ മറ്റു വല്ല ശത്രുക്കളോ വരുന്നുണ്ടു് എന്നു കാണുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകതരം കരച്ചിൽ കരഞ്ഞു് ഇവൻ പറക്കുകയും ആ സമയത്തു ഘണ്ടാമൃഗം കായ്യും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെ

യുന്നു. ഫണ്ടാമൂഗത്തെ വെടിവെക്കുവാൻ വേട്ടക്കാക്ക് പ്രയാസമുണ്ടാക്കുന്നത് ഈ പക്ഷിയുടെ മേല്പറഞ്ഞ സ്വഭാവംകൊണ്ടാണ്. അതു കാണുമ്പോഴും ഫണ്ടാമൂഗം ഏതെങ്കിലും ഒരു രക്ഷാസ്ഥലത്തിലേക്കു കുതിക്കുന്നു.

മാടൻ:— (Broad bird) ഈ ജാതി പക്ഷികളേക്കാൾ വങ്കന്മാരില്ലെന്നു പറയാം. ഇത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഒരേടത്തു വന്നു വീഴുന്നത്. ഈ കൂട്ടത്തിലുള്ള സകലത്തെയും ഒരാൾക്കു വേണമെങ്കിൽ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്താം. തന്റെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഓരോന്നു വെടിയേറു വീഴുന്നുണ്ടെന്നു ബാക്കിയുള്ളവ പൊരുളിക്കാറെ ഇല്ല. വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാലൊന്നും മാടന്ന് ഭയമൊ ശങ്കയൊ ഉണ്ടാകാറില്ല. വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ ചിലപ്പോളൊന്നും നിന്നേടത്തിൽനിന്നനങ്ങുകയില്ല. അനങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ഒരൊട്ട കൊമ്പിന്മേൽ പററിവീഴും. ഇതിന്റെ ശബ്ദം 'ചിർ-ർ-ർ' എന്നപോലേയാണ്. പറക്കുന്ന പാറ്റകളെ പിടിച്ചിട്ടാണ് താൻ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്.

മരങ്കൊത്തി— (Wood pecker) ചില രാജ്യത്ത് ഇതിന്നു മരക്കൊത്തൻ എന്നു പേരുണ്ട്. ഇവറ്റ മരപ്പൊത്തിലൊ മരം തുളച്ചിട്ടൊ കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. മുട്ട നല്ല വെളുപ്പുനിറമാണ്. കാൽ കുറുതായി, മരത്തടി പിടിച്ചു കേറാൻ വളരെ സൌകര്യമുണ്ടാകത്തക്ക നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നു. നീണ്ടു, കൂർത്തു, അറ്റത്തു രണ്ടുഭാഗത്തു ചീപ്പുപോലെയായിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ നാവ്. കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരു

ഇറയാണെന്നു തോന്നും. ഈമാതിരി നാവു സാധാരണ കാണുന്നത് ഉറുമ്പിനെത്തിന്നു മുതലായ ജന്തുക്കൾക്കാ ണ്. മരങ്കൊത്തി അവന്റെ പേർപോലെ, നല്ലവണ്ണം മരങ്കൊത്തിത്തുളക്കാൻ ശേഷിയുള്ളവനാണ്. വളരെ വേഗതയിൽ കൊക്കുകൊണ്ടു കൊത്താൻ കഴിയുമെന്നതി ന്നു് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, ഇതു ചെണ്ടയുരുട്ടുംപോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടാൻതക്കവണ്ണം ചിലപ്പോൾ ഒരു വിനോ ദത്തിന്നുവേണ്ടിയൊ എന്നു തോന്നുമാറ് അതിവേഗത യിൽ കൊത്തുന്നുണ്ടു് എന്ന വാസ്തവമാണ്. പിടി ഓരോ ന്നു രണ്ടുമുതൽ ഏഴുവരെ മുട്ടകളിടും. മരത്തിന്മേൽ വള രെ ബലത്തിൽ കാൽകൊണ്ടു പിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു കൊണ്ടു, ചിലപ്പോൾ വെടിയേറു മരിച്ചാൽതന്നെ ഇ ത് അവിടെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയല്ലാതെ ചോടെ വീഴുന്നി ല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണയായി കാണുന്നതു ചു കന്ന തലയുള്ള മരങ്കൊത്തിയാണ്. ഇതിന്റെ പുറം സ പ ണ്ണവണ്ണത്തിലുള്ള ഒരു പതിഞ്ഞ പച്ചയാണ്. എന്തോ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടപോയപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറത്തിറക്കിക്കൊണ്ടാണ് പറക്കുന്നത്. ഈ പ ക്ഷിയെ മനുഷ്യൻ ഒരു ദ്രോഹിയായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. കരിക്ക് ഇതുകൊത്തിത്തുളച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടതും. സാധുത്തി യ്യർ കള്ളു ശേഖരിക്കാൻവെക്കുന്ന പാനി ഇതു ശക്തി യേറിയ തന്റെ കൊക്കുകൊണ്ടു കൊത്തിത്തുളക്കുന്നു. ആ തുളയിലൂടെ പാനിയിലെ കള്ളെല്ലാം നിലത്തു വാൻ പോകുന്നു. എലിക്കെണിവെച്ചു് ഏറുകാർ ചിലപ്പോൾ

ഇതിനെ പിടിക്കാം. ഒരു പറമ്പിൽനിന്ന് ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചു കൊടുത്താൽ പറമ്പു കൈവശക്കാർ തോക്കുകാരന് ഒന്നരരണ്ടു രൂപ സമ്മാനംകൊടുക്കുവതിവാകുന്നു. മരംകൊത്തിയുടെ ശബ്ദം വളരെ ശ്രുതിയുള്ളതാണ്. പുകന്നതലയൻമരംകൊത്തിയേക്കാൾ ചെറിയൊരുതരം മരംകൊത്തി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ളതു പുള്ളിമരംകൊത്തിയാണ്. ഈ ജാതിയെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും കാണുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇതു മനുഷ്യർക്കു വലിയ ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതുകൂടാതെ തേൻകുടിയന്റെ അതു ചെറുതായ ഒരു മരംകൊത്തിയെ ഞാൻ വയനാട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞത— (The green barbet) തടിച്ച കൊക്കും ചെറിയ വാലുമാണ് ഇവന്റെ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്ന ലക്ഷണം. കഴുത്ത് ഒരു ക്ഷാരനിറത്തിന്മേൽ കരിഞ്ഞുകപ്പുരേഖകൾ വേറിയപോലെയുള്ള ഒരു വല്ലാത്ത വർണ്ണമാണ്. പള്ളയ്ക്കു ക്ഷാരവർണ്ണത്തിന്മേൽ കറപ്പുവരകളുണ്ട്. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തിനനുസരിച്ചു സ്ഥൂലത, പിൻഭാഗത്തിനു കേവലമില്ല. ഇവൻ മരം തുളച്ചിട്ടാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. മരം തുളക്കാനുദ്യമിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ രാവുപകലാക്കാൻക്കൂടി ഇവനു മടിയില്ല. ഞാൻ മയ്യഴിയിൽ താമസിക്കുന്നകാലത്ത് ഒരു ബിലാത്തിപ്ലാവിന്റെ തടി തുടച്ച് ഒരു കൂടുണ്ടാക്കാൻ ഇവൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പകൽ മുഴുവനും പണിചെയ്തുകൂടാതേ, രാത്രി ഏനിക്ക് ഉറക്കംവരുംവരേയും ഉറക്കം ഞെട്ടിയപ്പോഴും ഈ നിരന്തരോത്സാഹിയുടെ കൊക്കു മ

രത്തിന്മേൽ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശബ്ദംകേട്ട. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം പഴങ്ങളാണ്. കുരുമുളകും ധാരാളം തിന്നും. ഈ പക്ഷിയെ മലയാളത്തിൽ എങ്ങും കാണും. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത ആളുകളുണ്ടാകയില്ല. ക്രൂ-ഉ-ഉ-ഉ-ഉ.....ക്രൂ-ക്രൂ-ക്രൂ..... എന്ന ശബ്ദങ്ങൾ വളരെ ദൂരത്തോളം കേൾക്കും. ഈ പക്ഷിയുടെ മാതിരിതന്നെ ഇരിക്കുന്ന മറെറാരുതരം പക്ഷി ഉണ്ട്. ഇതിന്ന ചെമ്പൂട്ടി (Coppersmith) എന്നാണ് പേർ. ഇതും മലയാളത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്ന പക്ഷിയാണ്. വലിപ്പത്തിലും തൊണ്ടയുടെ വണ്ണത്തിലുമാണ് ഇതു കുഴിത്തത്തയിൽനിന്ന വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നത്. ഇതു കുഴിത്തത്തയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. തൊണ്ട ചുകന്നിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആലിന്മേൽ ഒരേടത്തു ചെന്നിരുന്നിട്ട്, എത്രനേരത്തോളമെങ്കിലും ഇവൻ കു-കു-കു-കു-കു.....എന്ന ശബ്ദപരമ്പര പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു നിരത്തിന്മേൽക്കൂടി നടക്കുന്ന ഏവനും കേട്ടതായിരിക്കും. ഈ ശബ്ദം ചെമ്പിനുമുട്ടുമ്പോലെ തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവന്ന ചെമ്പൂട്ടി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്.

വൻകൊക്കൻ— (Toucan) ഈ പക്ഷിയുടെ വിശേഷവിധി ഇവന്റെ അത്യന്തം വലിയ കൊക്കാണ്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ്. ദേഹത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരിക്കുന്നതിലും എത്രയോ വലിയ കൊക്കുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവനെ കാണുമ്പോൾ ആക്ഷം ചിരിവന്നുപോകും കൊക്കു കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ വലു

താണെങ്കിലും അതിന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരിച്ച് ഘനം കേവലം ഇല്ല. നാവ് അരഅടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഉറങ്ങുമ്പോൾ വാൽ പൊന്തിച്ച്, തല ഒരുഭാഗം ചരിച്ച്, കൊക്ക് ചിറകിന്റെ ഉള്ളിൽതള്ളി ശ്രമമാ ഇരിക്കും. ഇത് ഒരു കാക്കയേളും വലിപ്പമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മാംസത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ ഇതിനെ കൊല്ലുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹം, ചുകപ്പ്, നാരങ്ങ, നീല, വെള്ള മുതലായ അനേകം നിറങ്ങളാൽ ശോഭിതമായിരിക്കും. കാൽ നീലയൊ പച്ചയൊ നിറമാണ്. ചിലജാതി വൻകൊക്കൻ ഒരു കഴുവോളം വണ്ണം വെക്കും. നത്തിനെയും മറ്റും കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, വൻകൊക്കന്മാർ അതിനെ വളഞ്ഞിട്ട് നിലവിളിച്ച് ദ്രോഹിക്കുന്നവരുണ്ടാകും. ഇവയ്ക്ക് വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കാനും സാധിക്കും. ഒരുജാതി വൻകൊക്കന്റെ ദേഹം രണ്ടടിയും കൊക്ക് അരഅടിയിൽ ജാസ്തിയും നീളമുണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. വൻകൊക്കന്മാർ ഓരൊ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാർക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു ധാര ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചുതള്ളിയിട്ടപ്പോൾ, അഞ്ചുപത്തു വൻകൊക്കന്മാർ കാക്കകളെപോലെ ഇതിന്റെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലുംനിന്നു കരഞ്ഞു ബഹളമുണ്ടാക്കിയിരുന്നുപോലും.

കുയിൽ— (Cuckoo) കേരളത്തിൽ കാണുന്ന കുയിൽ ബാക്കിരാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന കുയിലിനെപ്പോലെയല്ല. അതിന്റെ കോലം മറെറാരുമാതിരിയാണ്. എന്നാലും സ്വഭാവത്തിലും ശബ്ദത്തിലും വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുകയില്ല. കാക്കയെക്കാൾ അല്പം മെലിഞ്ഞുചെറുതായി, വാൽ ദേഹത്തിനേക്കാൾ നീണ്ടു, കൊക്ക് നല്ല വ

ലിപ്പുമുള്ള പക്ഷിയാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ കാണുന്ന കുയിൽ കുഞ്ഞുകളാകുമ്പോൾ പൂവന്നും പിടയും കറുപ്പുനിറമാണെങ്കിലും വളർന്നതികയുമ്പോൾ, പിടയുടെ കറുപ്പുനിറം മാറി, അതൊരു ക്ഷാരവർണ്ണത്തിൽ വിതറിയ കറുപ്പുവരകൾപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വല്ലാത്തനിറമായിത്തീരുന്നു. പൂവന്നും പിടയും ഒന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു വ്യത്യാസപ്പെട്ടജാതി കുയിൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്ത പൂവന്നു കരിങ്കുയിലെന്നും, മുഞ്ഞാനവർണ്ണമുള്ള പിടയ്ക്കു പുള്ളിക്കുയിലെന്നും വെവ്വേറെ നാമങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ മാത്രമാണ്. കുയിൽ വളരെദൂരെ കേൾപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മധുരസ്വരത്തിൽ കൂകുന്നുണ്ട്. കവികളുടെ വസന്തവർണ്ണന പൂർത്തിയാകേണമെങ്കിൽ കുയിലിന്റെ സ്വരത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കെങ്കിലും പറഞ്ഞേ കഴിയൂ. എന്നാൽ കുയിൽ നമ്മുടെ കൌതുകാഹ്ലാദായിത്തീരുന്നത് അതിന്റെ മധുരസ്വരംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല. കുയിലിനു മറ്റു പക്ഷികളെപ്പോലെ കൂടുകെട്ടാനുള്ള ക്ഷമയില്ല. മറ്റു പക്ഷികളും ഉണ്ടാക്കിയ കൂടുകളിൽ ചെന്നു മുട്ടയിടുകയൊ, അല്ലെങ്കിൽ, താനിട്ട മുട്ട മറ്റു പക്ഷികളുടെ കൂട്ടിൽചെന്നു വെക്കുകയൊ ആണ് കുയിലിന്റെ സമ്പ്രദായം. ഈ ദുസ്വഭാവം മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുകിൽ കുയിലിനെ ആരും കുറ്റം പറയുകയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു കായ്മുണ്ട്. താൻ ഒന്നു രണ്ടു മുട്ട അന്യന്റെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവെക്കുമ്പോൾ അന്യന്റെ മുട്ട അതുക്കതു ഉടച്ചു കുടിക്കുകയൊ, ചോടെ തു

ള്ളിയിടുകയൊ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കുയിൽ മിക്കവാറും സമയത്തു തങ്ങളുടെ മുട്ട നിക്ഷേപിക്കുന്നതു കാക്കക്കൂട്ടിലായിരിക്കകൊണ്ടു കാക്കയുടെ മുട്ടയ്ക്കത്തെ ഉടച്ചു കാക്കജാതിയുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്നതെന്നുമാത്രമല്ല എല്ലാവരേയും വഞ്ചിക്കുന്ന കാക്കയെത്തന്നെ വഞ്ചിച്ചു് അവനെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെപോറ്റി വളർത്തിക്കുന്നു. കുയിലിന്റെ കുഞ്ഞുകാക്കപ്പുത്തിൽ കാക്കക്കുഞ്ഞുകളെപോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാക്കയ്ക്കു തനിയ്ക്കു പിണയുന്ന അബദ്ധം അത്ര ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കാനും സാധിക്കയില്ല. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ കൂട്ടിൽ പൊരുത്തിനിരിക്കുന്ന കാക്കയെ കുയിലുകാൾ ചെന്നു കൊത്തി ദ്രോഹിക്കുന്നതു കാണാം. ദ്രോഹം സഹിക്കവയ്യാതെ പ്രതികാരേച്ഛുവായ കാക്ക കുയിലിന്റെ പിന്നാലെ പറക്കുമ്പോൾ പെൺകുയിൽ കാക്കക്കൂട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു തന്റെ കാര്യം സാധിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കാക്കയുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകകൊണ്ടു കുയിലിനെ ആരും വെടിവെച്ചുകൊല്ലരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കുയിൽ പഴം തിന്നുന്നതുകൂടാതെ മറ്റു പക്ഷികാൾ മിക്കവാറും ഒഴിച്ചുവിടുന്ന കമ്പിളിപ്പുഴുക്കളേയും തിന്നും. എത്രയൊ പുലച്ചുയ്ക്കു, തലക്കോഴി ക്രൂകുമ്പെ, കുയിൽ ക്രൂകുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തലയിൽ തൊപ്പിയിട്ടപോലെ ഉയർന്ന തൂവലുള്ള കുയിൽ ഇന്ത്യയിൽ ചിലേടങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. ആ മാതിരി കുയിലിനൊന്നും ഇവിടത്തെ കുയിലിനെപ്പോലെ വാൽ അത്ര

നീളമുണ്ടാകയില്ല. സപ്തവർണ്ണമുള്ള കുയിലിനെയും ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ത്രുങ്കാരപ്പക്ഷികൾ— (The humming birds) പക്ഷിവംശത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറുതാണെങ്കിലും തുവലുകളുടെ ആകൃതിവിശേഷതകൊണ്ടും വർണ്ണാഡംബരംകൊണ്ടും സപ്തർപ്പക്ഷികളോടുകൂടി അടിക്കുടാൻ പോരുന്നവയാണ് ത്രുങ്കാരപ്പക്ഷികൾ. പറക്കുമ്പോൾ വണ്ടുകളെപ്പോലെ ഒരുവക ത്രുങ്കാരം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവയ്ക്ക ത്രുങ്കാരപ്പക്ഷികൾ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഈ മനോഹരപ്പക്ഷികളെ കാണുന്നത് അമേരിക്കാരാജ്യത്തിലാണ്. ആഹാരം പ്രധാനമായി പുഷ്പങ്ങളുടെ നാളങ്ങളിൽ കാണുന്ന തേനാണെങ്കിലും ചെറുതരം ഈച്ചകളേയും ഇവർ വർജ്ജിക്കാറില്ല. ഒരു പുഷ്പത്തിന്റെ അടുക്കെ വന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ, ഇവരുടെ ചിറകടി ഒരുതരം വിറയലാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും വിധം അത്രവേഗതയിലാണ് നിവ്വഹിച്ചുകാണുന്നത്. ഇവരുടെ പിന്നോട്ടു പറക്കാനുംകൂടി സാധിക്കുമെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. പലമാതിരി നീളത്തിലും പരപ്പിലും ഉള്ള മൊഞ്ചൻതുവലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവയ്ക്ക പല രീതിയിൽ പറക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം സിദ്ധിച്ചത്. അങ്ങിനെ സാധിക്കാതെ പോയാൽ അന്യസാധാരണമായ ആ തുവലിന്റെ ഈശ്വരദത്തമായ ശോഭ പൂർണ്ണമായിക്കാണുവാനിടവരില്ലായിരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതിന്റെ സ്വരത്തിനും വളരെ മാധുര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ അതു വളരെ അകലെ കേൾക്കയില്ലതാനും. പ

ത്തുവാര അകലെ കണ്ടിച്ചു കേൾക്കുമെങ്കിൽ അതു വലിയ കായ്മായിപ്പോയി. വളരെ ദൂരെ കേൾപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ശബ്ദം പുറത്തിറക്കാൻ ആ ചെറിയ തൊണ്ടക്കെങ്ങിനെ സാധിക്കും. ഝങ്കാരപ്പക്ഷികൾ കറയാതെ അഞ്ഞൂറിൽ അധികം തരങ്ങളുണ്ട്. ഈ തരങ്ങൾ നൂറിരുപത്തേഴ് ജാതിയിൽപെട്ടതാകുന്നു. തുവലിന്റെയും കൊക്കിന്റെയും, വണ്ണത്തിന്റെയും വലിപ്പത്തിന്റെയും വ്യത്യസംകൊണ്ടു പലതരക്കാരായിപ്പിരിയുന്ന ഇവയുടെ ഭംഗി വണ്ണിപ്പാനസാദ്ധ്യമാകകൊണ്ട് ആ കായ്ത്തിനു ഞാൻ ഇപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല. ചിലതിനു ചിറകിന്റെ അറ്റത്തുള്ള ഓരൊ തുവൽ നീണ്ടു, സാധാരണ വാലിൽ തുവലിന്റെ നാലിരട്ടിയായി അന്യോന്യം പിണഞ്ഞു കൊടിൽപോലെ നില്ക്കുന്നത് കാണും. മറുചിലതിനു പറക്കുമ്പോൾ ചിറകുകൂടാതെ, മുതുകത്തു രണ്ടു വിശറിപോലെ പരന്ന തുവലുകൾ നിവിന്നുനില്ക്കുന്നത് കാണും. എല്ലാറ്റിന്റെയും കൊക്കു സൂചിപോലെ നേത്തുനീണ്ടതാണ്. ചിലതിന്റെ വാലിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും രണ്ടു തുവലുകൾ കണ്ണിപോലെ നീണ്ടു അറ്റത്തുമാത്രം തുവലിന്റെ ഛായയിൽ ഉള്ള പരപ്പ് കാണുന്നു. ഈ തുവലുകൾ പിണച്ചു് ഇടത്തും വലത്തുമായി പൊന്തിനില്ക്കുന്നത്, ഈ പക്ഷി പാടുമ്പോൾ ഒരു കൌതുകതരമായ കാഴ്ചയായിത്തീരുന്നു. മസ്തകത്തിന്മേൽ രണ്ടു ശിഖികളുള്ള ഝങ്കാരപ്പക്ഷികളും ഉണ്ട്. ഇവയുടെ കൂടു വളരെ മിനുസമായും വൃത്തിയായും പണിചെയ്യപ്പെട്ട ചെറുപാപ്പിടങ്ങളാകുന്നു. ഓരൊ കൂട്ടിൽ

രണ്ടോ മൂന്നോ മുട്ടകളുണ്ടാകും. ഓരൊ മുട്ടവലിപ്പത്തിൽ ഒരു പല്ലിമുട്ടയോളംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. മുട്ടയിട്ടാൽ അടുത്തുകാണുന്ന സകല പക്ഷികളേയും ഈ ശിന്നൻ ധൈര്യത്തോടെ കൊത്തിപ്പറപ്പിക്കുന്ന മാതിരി കണ്ടാൽ അതും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോകും. പല രീതിയിലും ബഹു വേഗതയിലും പറക്കാൻ വയ്യാകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ കൊത്താൻ മറ്റു പക്ഷികൾക്ക് ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല.

പനങ്കിളി— (Swallow). ഇതിനു കുളൻ എന്നും ചില ദിക്കിൽ പേർ പറയുന്നു. ചിറകിന്റെ അറ്റം വളരെ നീണ്ടു, വാലിലും കവിഞ്ഞു പിറകേ പിണഞ്ഞുനില്ക്കും. ദേഹം ഒരുമാതിരി കറുപ്പാണെങ്കിലും തൊണ്ടയും ഉദരവും വെളുത്തിട്ടാണ്. തൊണ്ടയ്ക്ക് ഒരു കറുപ്പുപട്ടയുണ്ട്. നീളം വളരെ കുറവായ കൊക്കിനു പിൻഭാഗത്തു നല്ല പരപ്പുണ്ടാകും. ഇത് ഒടിഞ്ഞു താണ പനയോലയുടെ ഉള്ളിൽ തന്റെ എത്രയോ നീളംകുറഞ്ഞ കാൽ കൊണ്ട് ഇറുക്കിപ്പിടിച്ച തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കൊണ്ടായിരിക്കും ഇതിനു പനങ്കിളി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ആഹാരം സമ്പാദിക്കുന്നത് ആകാശത്തിൽ കൂടെ പറന്നുകളിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ്. നട്ടുച്ചയ്ക്ക് അല്പം വിശ്രമിക്കയല്ലാതെ മറ്റൊരവസരത്തിലും ഇതു വെറുതെ നില്ക്കുന്നതു കാണുകയില്ല. ആകാശത്തിൽകൂടെ ഇടവിടാതെ പറന്നുകഴിപ്പാൻ ഇവനോളം മിടുക്കുള്ള പക്ഷികൾ ചുരുക്കമേ കാണുകയുള്ളു. ആ അവസരത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ചെറിയ ഈച്ചകളേയും പാറ്റകളേ

യും ഇവൻ ഭക്ഷിക്കും. ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന വീടുകളിൽക്കൂടി ഇവ കൂട്ടംകൂട്ടം. ഓരോ കൂട്ടിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ മുട്ടകളുണ്ടാകും. കൂട്ടംകൂട്ടാൻ ഉണക്കില, രോമം, കടലാസ് മുതലായ സാധനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ സാധനങ്ങളും കൂട്ടിപ്പറിക്കുന്നതു പശയുള്ള ഇവയുടെ ഉമിനീർകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ഈ പക്ഷി വലിപ്പത്തിൽ ഒരു ഇറക്കിളിയോളം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വല്ല കാരണത്താലും നിലത്തു വീണുപോയാൽ ഇതിനു പിന്നെ രണ്ടാമതും പറക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ചീനയിലുള്ള ഒരുതരം കുളന്റെ കൂട് ആ രാജ്യക്കാർ ഭക്ഷിക്കുന്നു. മറെറാരുതരം കുളന്റെ ഒരു വലിയ കൂട്ടം പതിവായി പാത്തിരുന്നതു ലങ്കയിലെ വിസ്തൃതമായ ഒരു ഗുഹയിലായിരുന്നു, ആ ഗുഹയുടെ അന്തർഭാഗം ഏതു മോശസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു എന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. ചോടേ, എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായി വീണുകൂടിയിരുന്ന ഇവറ്റയുടെ കാഷ്ഠത്തിന്റെ മുപ്പതടിയിൽ കുറയാതെ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. കാഷ്ഠംകൂടാതെ ഇതിൽ, പഴയകൂടുകളും മീതേനിന്നു വീഴുന്ന ചെറിയ കുഞ്ഞുകളുടെ ശവങ്ങളും അടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധവും, പേടിപ്പെടുത്തുന്ന അനേകം പന്നികളുടെ നിലവിളിയും, അവിടെ ഒരു നിമിഷനേരം നില്ക്കുന്നതുപോലും അസഹ്യമാക്കി. ചോടേ കെട്ടിനിന്നിരുന്ന കാഷ്ഠം മുതലായ സാധനങ്ങളുടെ പൊളികം, കൃഷിക്കാർ കോരിയെടുത്തു വളമായുപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തോട്ടക്കാരൻ കൊല്ലന്തോറും നൂറേക്കർ വിസ്താരമുള്ള അവ

ന്റെ കാപ്പിത്തോട്ടത്തിന്നിട്ടിരുന്ന വളം ഇതിൽനിന്നായിരുന്നു എടുത്തുവന്നത്. മറ്റു പക്ഷികളെപ്പോലെ മരത്തിന്മേൽ കൂടികൊള്ളാൻ സാധിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം കുളനണ്ട്. ഇതിന്റെ നെറ്റിക്ക് ഒരു ശംഖപൊന്തിയതു കാണാം. പൂവനും പിടയും വെവ്വേറെ നിറമാണ്. ഒരു ഉണക്ക മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഒരു മുയലിന്റെ തോടിന്റെ ഒരറ്റം പറിച്ചുവെച്ചപോലെയാണ് ഇതിന്റെ കൂടിന്റെ ആകൃതി. ഇതിൽ ഒരൊറ്റ മുട്ടയിടുവാൻ മാത്രമേ സ്ഥലമുണ്ടാകയുള്ളു. ഈ കൂട് മരത്തോൽ കഷണങ്ങളും ഉമിനീർകൊണ്ടു പറിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്.

നിലക്കുളൻ— (Goat Sucker). ഇതിന്റെ കൊക്കിന്റെ പിന്നുറം വളരെ വിസ്താരമുള്ളതാണ്. തുവലിന്റെ വർണ്ണം, നത്തിന്റേതുപോലെ, വെള്ളപ്പിന്റേയും കറുപ്പിന്റേയും ഒരു മിശ്രമാകുന്നു. ഇത് ഇരതെണ്ടുന്നത്, നത്തിനെപ്പോലെതന്നെ രാത്രിസമയത്താണ്. മുട്ടയിടുന്നത് തുറസ്സു സ്ഥലത്താണ്. പിറക് ആകൃതിയിൽ കുളന്റേതുപോലെയാണ്. കൊക്കിന്റെ മീതേയും താഴേയും മീശപോലെ നേരിയ തുവലുകൾ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. കാൽ എത്രയോ ദീർഘം കുറഞ്ഞതാണ്. ഇതു നിലത്തിരിക്കുമ്പോൾ പൊരുത്തിനു കിടക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഇതിന്റെ കുട്ടിയുടെ ശരീരം തുവൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ആകാശത്തിൽകൂടെ പറന്നുപിടിക്കുന്ന ചെറുപ്രാണികൾ മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ ആഹാരം. അപ്പോൾ ഇതിന്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു കുമ്മത എത്രവേണമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കിൻ. സന്ധ്യ

യാകുമ്പോൾ ഇത് ഓരോന്നോരോന്നായി പുറത്തുവരുന്നതു കാണും. വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുക പതിവില്ല. വയലിന്റെ മീതെ പറക്കുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മേലെ എറിഞ്ഞ കല്ല് താഴെ വീഴുമ്പോലെ പൊടുന്നനേയായിരിക്കും. പിന്നെ വല്ല കിണറിലൊ കുഴിയിലൊ ആണ്ടുപോയപോലെ കുറേനേരത്തോളം ഇവനെ കാണുകയില്ല. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ നത്തിന്റെ അളിയൻ എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്.

നെട്ടകണ്ണൻ— (The Indian bee eater). ദേഹം മെലിഞ്ഞും, വാൽ ദേഹത്തേക്കാൾ നീണ്ടും കൊക്കു സൂചിപോലെ നീണ്ടുമിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുപക്ഷിയാണ് നമ്മുടെ നെട്ടകണ്ണൻ. ദേഹം ഒരു നീലയോടിടകലർന്ന പച്ചനിറമാണ്. കണ്ണിന്റെ മുൻഭാഗം കൊക്കോളവും പിൻഭാഗം കഴുത്തോളവും ഒരു നീലവരയുണ്ട്. കമ്പിയിന്മേലൊ ചെറിയ ചുള്ളിയിന്മേലൊ ഇവൻ ചെന്നിരിക്കും. ക്രുടക്കുടെ, പെട്ടെന്നു പാറി ചെറിയ ഈച്ചയേയൊ മറേറാ പിടിച്ചു വീണ്ടും പണ്ടത്തെ സ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനില്ക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ട ശുദ്ധ വെള്ളനിറമാണ്. ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ട് ഈ പക്ഷിയെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വളരെ കാണും

ഊപ്പു— (Hoopoo) ഇവന്ന് ഈ പേർ ഇവന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചിലർ ഇതിനെ ചിതല എന്നു തെറ്റായി വിളിക്കാറുണ്ട്. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് ഏകദേശം ഒരു അരിപ്രാവോളം പോ

രും. വാൽ കറുത്തിട്ടാണെങ്കിലും മുമ്പുറത്ത് ഒരു വെള്ള പ്പട്ടയുണ്ട്. ചിറകിന്റെ വിലങ്ങനെ മഞ്ഞയും വെള്ളയും വരകും ഉണ്ട്. കഴുത്തും തലയും ചുകന്നിട്ടാണ് കൊക്ക് വളരെ നേത്തു നീണ്ടു കുത്തിട്ടാണ്. തലയിൽ പിന്നോട്ട് ചാഞ്ഞിട്ട് ഒരു ശിഖ കിടപ്പുണ്ട്. പക്ഷി ഒരേടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ തല കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരു പിക്കത്തിന്റെ അറ്റമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കുട്ടിവെച്ച ഈ ശിഖ ഇതിന് ഇഷ്ടം പോലെ വിരുത്തുവാൻ സാധിക്കും. വിരുത്തിയാൽ ഇത് ഒരു ചെറിയ വിശറിപോലെ ഇരിക്കും. ശിഖയുടെ തുമ്പു കും ചുകപ്പുനിറവും അവറയുടെ അറ്റം കറുപ്പുനിറവുമാകുന്നു. ഇവൻ ഇരതെണ്ടുന്നതു നിലത്തുവന്നു വീണിട്ടാണ്. ക്രൂരായിട്ടുപയോഗിക്കുന്നതു മരപ്പൊത്തുകളാണ്. പിട കുട്ടിൽ പൊരുത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ പൂവൻ അതിനു തീൻ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവൻ ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു ഹൂ- പൂ- ഹൂ- പൂ- പൂ- ഇങ്ങിനെ വളരേനേരത്തോളം ശബ്ദിക്കുന്നുണ്ടാകും. ചാവക്കാട്ടിൽ ഇതിനെ ഞാൻ എത്രയെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

വേഴാമ്പൽ— (The great horn bill) ഈ വലിയ കരിമ്പക്ഷിക്കു ചിലേടത്തു നരിയോങ്ങൽ എന്നൊരു പേരുണ്ട്. ഈ പക്ഷിയുടെ മുഖ്യലക്ഷണം ഇതിന്റെ എത്രയൊ വലിയ മഞ്ഞക്കൊക്കാണ്. വളഞ്ഞു കുമാനം പോലെ നില്ക്കുന്ന മീതെ കൊക്കിന്മേൽ മറെറാരു കൊക്കു വെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉയച്ചു ഉണ്ട്. അതിന്റെ മേൽഭാഗം കുഴിഞ്ഞ് ഒരു ചാൽപോലെ നില്ക്കു

ന്നുണ്ട്. ഇതു വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ പരന്തേക്കാം വലിയതാണ്. നീളം അഞ്ചടിയാണ്. സാക്കാൽ വണ്ണം കറുപ്പാണെങ്കിലും, കഴുത്ത്, ചിറകിന്റെ മദ്ധ്യം, ചിറകിന്റെ അറ്റം, വാലിന്റെ കുണ്ട, വാലിന്റെ അറ്റം, തുട, എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ വെളുപ്പാണ്. കൊക്കിന്റെ ഓരങ്ങൾ ഇരുവശംപോലെയാണ്. ഇതു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നു. പറക്കൽ വളരെ മന്ദമായിട്ടാണെങ്കിലും ചിറകുണ്ടാക്കുന്ന കാറ്റിന്റെ ശബ്ദം വളരെ ദൂരെ കേൾക്കാം. ഇതു കൂടായുപയോഗിക്കുന്നത് എതുയോ ഉയരമുള്ള മരത്തിന്മേലുള്ള പൊത്താണ്. പിടപൊരുത്തിന്നിരുന്നാൽ പൂവൻ ആ പൊത്തിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരം മുക്കാലും അടച്ചുകളയുന്നു. പിന്നെ ശേഷിക്കുന്ന ചെറുദ്വാരത്തിന്നുള്ളിൽക്കൂടെ പിടയുടെ കൊക്കുമാത്രം പുറത്തുകാണുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പൂവനാണ് പിടയ്ക്കു തീറ്റികൊടുക്കുന്നത്. ഇവ കൊല്ലംതോറും ഒരേ പൊത്തുതന്നെ കൂടായുപയോഗിക്കുന്നു. മലങ്കാട്ടിലാണ് ഈ പക്ഷിയെ സാധാരണ കാണുന്നത്. വയനാട്ടിൽ വളരെ പ്രാവശ്യം ഞാനിവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മീൻകൊത്തി— (The king fisher). ഈ ജാതിപ്പക്ഷികളെ കാണാത്ത രാജ്യമില്ല. നീലനിറവും നീണ്ടകൊക്കും നീളമില്ലാത്ത വാലും മീൻകൊത്തിയുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങളാണ്. തൊണ്ടയും ഉദരവും മുകന്നിട്ടും വെളുത്തിട്ടുമായിരിക്കും. മുട്ടയിടുന്നതു തിണ്ടിന്മേലൊ വരമ്പിന്മേലൊ ഓരൊ മടകുഴിച്ചിട്ടാണ്. പൊട്ടക്കിണറിന്റെ വാരിക്കും ഇവന്റെ മട കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കൊക്കു കരിഞ്ഞുക

പ്പാണ്. പുഴകളുടേയോ തോടുകളുടേയോ തീരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഉയർന്ന കല്ലിന്മേലൊ കുറ്റിയിന്മേലൊ ഇതു ചെന്നിരിക്കും. ഇടയ്ക്കിടെ ഇവൻ ഞെട്ടിപ്പോയപോലെ വാലൊന്നിളക്കി, ദേഹം ഒന്നയത്തി, തല ഒന്നു ചരിക്കും. അങ്ങിനെ ഇരുന്നിരുന്ന ഇവൻ പെട്ടെന്നു പുഴയിൽ ഒന്നു മുങ്ങുന്നതും കൊക്കിന്മേൽ വിലങ്ങനെ പിടിച്ച ഒരു മീനോടുകൂടെ പൊന്തുന്നതും കാണാം. വിലങ്ങനെ പിടിച്ച മീനോടെ അതു തന്റെ പണ്ടത്തെ സ്ഥാനത്തു വന്നിരിക്കയും, ആ മത്സ്യത്തെ നെടുനീളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഓരോ മീൻകൊത്തിക്ക് അവകാശപ്പെട്ട ഓരോ അത്തിയുണ്ട്. അവിടെ മറ്റൊരു മീൻകൊത്തി കയ്യേറുമ്പോൾ കലശലായ വഴക്കുണ്ടാകും. ഈ ഒരു ജാതിയിൽതന്നെ ചെറുതും വലുതുമായി രണ്ടുതരമുണ്ട്. മീൻ ക്രൂടാതെ പല്ലിയേയും തവളയേയും ചെറുപക്ഷിയേയും ഇതു തിന്നാൻ മടിക്കില്ല. വലിയ മീൻകൊത്തി മത്സ്യം പിടിത്തക്കാരനല്ല. അവൻ ഉയരമുള്ള ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു ചോടെ നോക്കുന്നുണ്ടാകും. വല്ല പാടനോ, തവളയോ, പല്ലിയോ പോകുന്നതു കാണുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു പാറിച്ചെന്ന് അതിനേയും കൈക്കലാക്കി മരത്തിന്മേൽ ചെന്നുവീഴും. കരയുന്ന തവളയെ കാൽ തുക്കിപ്പിടിച്ചു മരക്കൊമ്പൊടടിച്ചു ക്ഷണം കൊല്ലും. ചിലപ്പോൾ ഇതു ദേവതോപദ്രവം നേരിട്ടപോലെ, ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉയരത്തിൽ ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരുദിവസം ചില ഉണ്ണിയെത്തികൾ വല്ലാതെ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ട് എന്താണെന്നറിവാൻ ഞാൻ

പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ കുഞ്ഞുകളുണ്ടായിരുന്ന മരപ്പൊത്തിന്റെ സമീപം ഒരു മീൻകൊത്തി വന്നു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. മീങ്കൊത്തി തന്റെ ശബ്ദം പുറത്തിറക്കി ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ പൊത്തിൽ ഇറങ്ങി ഒരു ചെറിയ കുഞ്ഞിനേയും കൊക്കിലാക്കി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു തിന്നാൻ തുടങ്ങി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ കോപം സഹിയാതെ ഉണ്ണിയെത്തികൾ രണ്ടുംകൂടി ഒരുവിധേന മീൻകൊത്തിയെ കൊത്തിപ്പറപ്പിച്ചു.

പുള്ളിമീങ്കൊത്തി— (The pied King fisher) ശരീരം വെളുപ്പുവണ്ണത്തിന്മേൽ കറുപ്പുകുറിപ്പുകളാകുന്നു. കൊക്കു കറുത്തിട്ടാണ്. ഇതു പുഴയുടെ മീതെ അഞ്ചുപത്തുവാര ഉയരത്തിൽ ചിറകം വിറപ്പിച്ചു, അമ്പുപോലെയുള്ള കൊക്കു താഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചു, ചോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വല്ല മത്സ്യത്തേയും കണ്ടാൽ പെട്ടെന്ന് അമ്പുപോലെ താണു അതിനേയും എടുത്തു പൊന്തിവരുന്നു. ഇതും മടകളിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്.

തത്ത:— (Parrot) ആകൃതിയുടെ ഭംഗികൊണ്ടും വണ്ണങ്ങളുടെ ആഡംബരംകൊണ്ടും മെരുക്കുവാനുള്ള സൌകര്യംകൊണ്ടും, മെരുങ്ങിയ നിലയിൽ കാണിക്കുന്ന ശീലഗുണംകൊണ്ടും മനുഷ്യഭാഷയെ അനുകരിച്ച് അതേരീതിയിൽ ഓമ്മിച്ചു പറവാനുള്ള ചാതുര്യംകൊണ്ടും തത്ത ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും വശീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തത്തയുടെ ഓമ്മശക്തി വിസ്മയിക്കത്തക്കതാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. അപ്പപ്പോൾ ഇവ പറയുന്നവാക്കും വാചകവും കേൾക്കുമ്പോൾ, പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഗ്രഹിച്ചു

ട്ടാണ് ഇവ വാക്കുകൾ പറയുന്നതെന്ന് ആരും സംശയിച്ചുപോകും. തത്തവംശത്തിൽ അഞ്ഞൂറിൽ ചിലപാനം ജാതികളുണ്ട്. ഈ വംശക്കാരുടെ വിശേഷവിധി ഇവരുടെ കൊക്കും വിരലുമാണ്. കാലിന്റെ നാലാമത്തെ വിരൽ എപ്പോഴും പിന്നോട്ട് തിരിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഒന്നാമത്തെ വിരലിന്നും ഈ മാതിരി ഒരു ഭാവമുള്ളതുകൊണ്ട് കാൽവിരൽ മുമ്പും പിമ്പുമായി രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാക്കാം. കാലിന്റെ തൊലിന്നു മണല്പൊടി പ്രമാണമായ ചില ഉയച്ചുകൾ ഉണ്ട്. കൊക്ക് കൂടുതായി തടിച്ചു, മീത്തലേതു ചൂണ്ടൽപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. നാവു തടിച്ചു മാംസളമായതാണ്. ദേഹത്തിന്നനുസരിച്ച നീളം കാലിന്നു കാണുകയില്ല. വാലിന്മേൽ സാധാരണയായി പത്തു തൂവലുകളുണ്ടാകും. ചിലതിന്റെ വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. മുട്ട, മിക്കതിന്റേറയും വെള്ളനിറമാണ്. മരത്തിന്മേൽ ഇരുന്നാൽ കൊക്കുകൊണ്ടും കാലുകൊണ്ടും ഓരോ ചുള്ളി ഇറുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഗതാഗതം ചെയ്യും. ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും പല ജാതിത്തത്തകളുണ്ടെങ്കിലും, മിക്കവാറും ജാതികൾ അധിവസിക്കുന്നത് ആസ്ത്രേലിയ, മലയാ എന്നീ ദ്വീപുകളിലാണ്. യൂറോപ്പിൽ തത്ത ഇല്ല. സംഖ്യകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാൽ അധികം തത്തകൾ തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണുള്ളത്. തത്തയുടെ കുട്ടി മരപ്പൊത്താണ് സാധാരണയായി ഓരോന്നു രണ്ടു മൂന്നു മുട്ടയിടും. പൂവൻകുരുവി പൊരുത്തിന്നു കിടക്കും. മുട്ടവിരിയുവാൻ 21 ദിവസം വേണം. തത്തയു

ടെ ആഹാരം ഫലങ്ങളും പഴങ്ങളുമാണ്. മിക്കസമയത്തും ഓരോ ക്കൂട്ടമായിസ്സഞ്ചരിക്കും. തിന്നുമ്പോൾ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സാധാരണ നിറം പച്ചയാണെങ്കിലും, അനേകവിധ വർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ ക്കൂട്ടങ്ങളും ഈ വംശത്തിൽതന്നെ ഉണ്ട്.

മലയാളജില്ലയിൽ പതിവായിക്കണ്ടുവരുന്നതു കൊക്കുചുകന്ന പച്ചത്തത്തകളെയാണ് വാൽ വളരെ നീണ്ടുമെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. മാവു ബിലിമ്പി മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ വീണാൽ അനാവശ്യമായി ഫലങ്ങൾ നശിപ്പിക്കും. നെല്ലിന്റെ കതിരും കതിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു കൃഷിക്കാരുടെ പരമശത്രുവാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഓരോ ക്കൂട്ടമായി ഇവ വിളഞ്ഞ നെല്ലിൽ വീഴുകയും ഓരോ കതിർ കതിച്ചെടുത്തു വയലിന്റെ അടുത്തോ നടുവിലോ കാണുന്ന വല്ല പറമ്പിലേയും വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ ചെന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിനോട് ഒരു കതിർ നിലത്തു വീണുപോയാൽ ബാക്കി സകലരും താന്താങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള കതിരും ചോടെ ഇട്ടുകളയുന്നു. വയലിന്റെ നടുക്കുള്ള ചില പറമ്പുകളിൽ തത്തകൾ നിലത്തിട്ടുന്ന കതിരുകൾ ദിവസേന ശേഖരിച്ചാൽ നാലഞ്ചിടങ്ങഴി ഉണ്ടാകുമെന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവരുടയിൽ ചിലതിന്റെ കഴുത്തിൽ ഓരോ പട്ടയിട്ടപോലെ തോന്നുന്ന വ്യത്യാസവർണ്ണവുമുണ്ടാകും. ഇവിടെ കാണുന്ന മറ്റൊരു തരം തത്ത ആകൃതിയിൽ വളരെ വെടുതാണ്. ഇതിനെ ചിലേടങ്ങളിൽ കിളിയെന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. ദേ

ഹം നല്ല പച്ചനിറമാണ് ഇതു വിളകൾ നശിപ്പിക്കാൻ വരാറില്ല.

ആസ്ത്രേലിയാരാജ്യത്തു മാംസം മാത്രം തിന്നു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ഒരു ജാതിത്തത്തയുണ്ട്. ഇതിന്നു റീ (Rhea) എന്നാണ് പേർ. ആട്ടിനെ കൊല്ലുന്ന ദിക്കുകളിൽ ഇവറ്റ എത്തിയാൽ കാണുന്ന തലയോ മറ്റോ അസ്ഥി ശേഷമാക്കിവെക്കുന്നു. പുതുതായി പൊളിച്ച ഒരു ആട്ടിൻതോൽ വല്ല ചെറ്റയുടേയും മേൽപുര മേലിട്ടാൽ ഈ ജാതിത്തത്തകൾ അവിടെ എത്താതിരിക്കില്ല. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു ഭക്ഷണത്തിന്നു പഞ്ഞം നേരിട്ടാൽ ഇവറ്റ ആടുകളെ കൊല്ലാനും മടിക്കുന്നില്ല. ഒരു മേയുന്ന ആട്ടിന്റെ പുറത്തു ചെന്നിരുന്ന് ഇവറ്റ കൊത്തി ഒരു തുള ഉണ്ടാക്കി ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്ന കിഡ്നി തിന്നുന്നു. നമ്മുടെ കാക്കയെപോലെ, മനുഷ്യരെക്കണ്ടാൽ റീ അത്ര വേഗമൊന്നും പറന്നു പോകയില്ല.

കട്ടമത്തത്ത:— (Cockato) ഇതു പറന്നേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള ഒരു വകത്തത്തയാണ് ഇതിന്റെ മസ്തകത്തിന്മേൽ വിരുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു വരി തൂവലുകൾ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പക്ഷി അധിവസിക്കുന്നത് ആസ്ത്രേലിയാ, ന്യൂസിലണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണ്. ചില തരം കട്ടമത്തത്ത വെള്ള നിറമാണെങ്കിലും ശിഖയും വാലിന്റെ കടയും മഞ്ഞയായിരിക്കും. പല നിറത്തിലുള്ള കട്ടമത്തത്തകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഒന്നിനേയും ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. പേപ്പുവദ്വീപിലും ആസ്ത്രേലിയയിലെ വടക്കു ഭാഗത്തും കണ്ടുവരു

ന്ന കുരിങ്ങുമത്തത്തകൾം വളരെ വലിപ്പമുള്ള പക്ഷികളാണ്. ഇതിന്റെ ചെള്ളക്ക തുവലുണ്ടാകയില്ല. നാവു വളരെ നേമ്മനാണ്. ശിഖയിലെ തുവൽ വളരെ നീണ്ടു നേത്തതാകുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നടി നീളമുള്ള ഈ പക്ഷിയുടെ നീളത്തിൽ ഒരടി കാണുന്നതു വാലാണ്.

പഞ്ചവണ്ണക്കിളി—(The Gay coloured parrots) ദേഹത്തിന്ന് അഞ്ചോ അതിലുമധികമോ വണ്ണങ്ങൾം ഉണ്ട്. ഇത് എപ്പോഴും നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇത് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മുട്ടയിടുന്നു. ഉദയമാകും മുമ്പേതന്നെ പഞ്ചവണ്ണക്കിളി ഉണരുന്നു. പിന്നെ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഓരോ മരത്തിന്മേൽ ചെന്നു വീണു കുറേ നേരം വെയിലേറ്റു സുഖിക്കും. മദ്ധ്യാഹ്നമാകുമ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങൾം ഇടതിങ്ങിയ വിപിനത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു വിശ്രമിക്കും.

കുമൻ തത്ത— ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു സൂസിലണ്ട് ദ്വീപിലാണ്. ഇതിന്നു പറന്നു കൂട്ടു ചിറകു മുരുങ്ങി വൃത്താകാരമായിട്ടാണ്. രണ്ടടി ദീർഘമുള്ള ഒന്നിന്നു മുക്കാലടി വാലിന്റെ നീളമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ പുറം പച്ചനിറമാണ്. പകൽ സമയത്തു മരത്തിന്റെ വേരിൻമേടേയോ, പാറകളുടെ മേടേയോ ഉള്ള മടകളിൽ ഒളിച്ചു കൂടും. ചില സമയത്ത് ഇലകൊണ്ടു തടികണ്ടാത്ത മരക്കൊമ്പിന്മേൽ തുള്ളിക്കേറി പകൽ കഴിക്കും. ഒരു സ്ഥലത്തിൽനിന്നിളക്കിയാൽ പാഞ്ഞു മറ്റൊരു ഒളി സ്ഥലത്തേക്കുപോകും. അതിനും സാധിച്ചില്ലെന്നുവരികിൽ ഉണക്ക പുല്ലുകളിൽ ചെന്നൊളിക്കും. സ

സ്ഥാസമയത്ത് ഇരതെണ്ടാൻ പുറത്തിറങ്ങും. പുല്ലും സസ്യവും ധാന്യവും പഴവും കിഴങ്ങും മറ്റും തിന്നും. പുല്ലു തിന്നുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഒരു മുയൽ പുല്ലുതിന്നുന്ന സമ്പ്രദായം ഓമ്മവരും. ഈ തത്ത ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. ഇവറ്റയെ നായയും പൂച്ചയും പിടിച്ചുതിന്നുന്നതു കൊണ്ടു, സംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

നത്തുവംശം— കണ്ണു മുഖത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തും അതിന്റെ നടുക്കു മൂക്കുപോലെ ഇരിക്കുന്ന കൊക്കും നില്ക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണിന്റെ ചുറ്റും ചെറിയ തൂവലുകൾ പുറകോട്ടു പുറപ്പെട്ടു ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ ചിലപ്പോൾ ചുറ്റിക്കാണുന്ന പരിധി ഓമ്മവരും. കൊക്കു നല്ലവണ്ണം വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ കൺമിഴികൾക്കു നല്ല വലിപ്പമുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ രാത്രി സഞ്ചരിക്കുന്ന പക്ഷികളാണ്. ആഹാരം ചെറുജന്തുക്കളാണ്. മൂക്കനെലിയെ ഇത്ര അധികം കൊന്നുതിന്നുന്ന പക്ഷികൾ വേറെ ഇല്ല. പിശാചിനെപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാത്ത പറക്കലും, രാത്രി സഞ്ചാരവും, മിന്നുന്ന കണ്ണും ഭയം തോന്നുന്ന കരച്ചിലുംകൊണ്ടായിരിക്കും മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെ മനുഷ്യരും ഇതിനെ പേടിച്ചുവരുന്നത്. പക്ഷി, ഇഴജാതി, മത്സ്യം, ഷഡ്പാദം മുതലായ ജന്തുക്കളും ഇതിന്റെ തീൻപട്ടികയിൽ പെട്ടുപോകും. കലിയൻ ക്രമൻ മയലിനേയും മറ്റും റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകും. മലയാളത്തിൽ രണ്ടു തരം നത്തുകളുണ്ട്. ഒന്നു വെളുപ്പിന്മേൽ കറുപ്പു പുള്ളിയും പിന്നെയൊന്നു കരിഞ്ചുകപ്പു പുറമുള്ളതുമാണ് രണ്ടാമത്തെ തിന്നു യാമപ്പക്ഷി എന്നൊരു പേർ ക്ര

ടി ഉണ്ട്. ക്രമൻ ആകൃതിയിൽ നത്തിനെപ്പോലെയാ ണെങ്കിലും വലിപ്പത്തിൽ നത്തിന്റെ നാലിരട്ടി ഉണ്ടാകും. ഇതു മനുഷ്യൻ മൂളുംപോലെതന്നെ മൂളും. ഉയന്ന മാവിൻകൊമ്പിന്മേൽ പകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടും. ഇത് ഒറ്റയായിട്ടെ ഇരതെണ്ടാൻ പോകാറുള്ളൂ. സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒന്നിച്ച പുറപ്പെട്ട രണ്ടായിപ്പിരിയുന്നതു കാണാം. സമീപത്തു കണ്ടുകളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ അടുക്കെയായിരിക്കും ഒന്നാമത്തെ വരവ്. തവളകളും എലികളുമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. നത്തിനെപോലെതന്നെ ഇതിനും തലതിരിച്ച പിൻഭാഗത്തു വെക്കാൻ കഴിയും. മറെറാരു ജാതിക്രമന്റെ ചിറകു ചെമ്പരന്തിന്റെ പുറംപോലെ ചുകപ്പാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഇതു നാലിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള യാമപ്പക്ഷിയോ എന്നു തോന്നും. ഇതെന ധാരാളം കണ്ടുവരുന്നതു തെക്കേ മലയാളത്തിലാണ് ഇതിന്റെ ശബ്ദങ്ങളിൽ ഒന്നു ഒരു മനുഷ്യന്റെ ക്രക്കിപോലെ തോന്നും. മറെറാരു തരം ശബ്ദംകൊണ്ട് ഇതിനു കുറിച്ചുടൻ എന്ന പേരും വേറെ ഒരു മാതിരി വല്ലാത്ത ശബ്ദംകൊണ്ട് ഇതിനു തന്നെ കാലൻകോഴി എന്ന പേരും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ദിക്കിൽ മരണമുണ്ടാകുമെന്നാണ് നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസം. തന്റെ കുട്ടി മരിച്ച ദിവസം ഒരു കുറിച്ചുടൻ തന്റെ വീട്ടിന്റെ മേൽപുരയിൽ വന്നിരുന്നു വളരെ നേരം ഒരു വല്ലാത്ത സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചിരുന്നു എന്നു എന്റെ ഒരു ചങ്ങാതി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു യാദൃച്ഛികമായ ഒരു ഒത്തു കൂടല

ല്ലാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിക്കുന്ന കാര്യമല്ലെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ മാളത്തിൽ പാർക്കുന്ന നത്തുകളുണ്ട്. ഇതു മറ്റു ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന മാളം സ്വന്തമാക്കുകയല്ലാതെ തനിക്കുവേണ്ടി താൻതന്നെ മാളം കഴിച്ചുണ്ടാക്കാറില്ല കലിയൻ ക്രമനെ യൂറോപ്പിലും ആസ്യയുടെ വടക്കും കാണും. ഇവൻ വളരെ ധീരനും ക്രൂരനുമായ ഒരു പക്ഷിയാണ്. മാൻകുട്ടി, മുയൽ മുതലായ മൃഗങ്ങളേയും വലിയ പക്ഷികളേയും ഇവൻ തിന്നും. പാറകളുടെ ഇടയിലോ, മരത്തിന്മേലോ, വലിയ ചുള്ളികളെക്കൊണ്ട് ഇതു കൂട് കെട്ടുന്നു. ഇതു വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ നിലത്തുള്ള മടകളിൽ മുട്ടയിടാറുള്ളു. ഇന്ത്യയിൽ മീങ്കുമൻ എന്നൊരു ജാതി നത്തുണ്ട്. തലയുടെ ഇടത്തും വലത്തും കൊമ്പുകൾപോലെ തൂവൽ എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ഒരേടത്തിരിക്കുമ്പോൾ കാലുകളൊന്നുമില്ലെന്നു തോന്നും. ഈ പക്ഷിയുടെ നീളം രണ്ടടിയാണ്. ഇതു കൂടികൊള്ളുന്നതു വെള്ളത്തിനടുക്കെയുള്ള വൃക്ഷം നിറഞ്ഞ ദിക്കിലാണ്. പകൽ മുഴുവനും ഇടതിങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള കാട്ടിൽ കൂട്ടം. മത്സ്യങ്ങളോടും ഞണ്ടുകളോടും ഇവന്നു പ്രത്യേകവാത്സല്യമുണ്ട്. ഇതു രണ്ടു മൂന്നുകൂടം മാത്രമേ ഒരു സമയത്ത് ഇടുകപതിവുള്ളു. ഉത്തരദ്വീപത്തിൽ വെള്ളനിറമുള്ള ഒരു വക ക്രമനുണ്ട്. ഇതിന്നു അവിടവിടെ ചില കറുപ്പു പുള്ളികളുമുണ്ടാകും. തൊണ്ടയിൽനിന്നു പന്തിന്റെ വടിവിൽ രണ്ടുണ്ടകൾ തൂങ്ങുംപോലെ തൂവലുകൾ എറിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ കഴുത്തു തുറുത്തിയ തടിയന്മാരെ ഓർമ്മ വന്നുപോകും.

പ്രാപ്പിടിയന്മാർ— (Hawks etc) ഇവറ ചെറുപ. ക്ഷികളേയും മറ്റും കൊന്നുതിന്ന കാലം കഴിക്കുന്ന ശക്തി യുള്ള പക്ഷികളാകുന്നു. ഇവ പകലല്ലാതെ രാത്രി ഇര തെണ്ടാൻ നടക്കാറില്ല. വളഞ്ഞു കൂർത്ത കൊക്കും വള ഞ്ഞ നഖങ്ങളും ഇവറ്റയുടെ വിശേഷവിധികളാണ്. മ റ്റു പക്ഷികളെ പറന്നു ചെന്നിട്ടും റാഞ്ചി വീണിട്ടും കാൽ കൊണ്ടു പിടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പിടിച്ച ഉട നെ മരിച്ചാലും ശരി മരിച്ചില്ലെങ്കിലും ശരി നിർദ്ദയമായി കൊത്തിത്തിന്നാൻ തുടങ്ങും.

പ്രാപ്പിടിയൻ— (Hawk) വലിപ്പത്തിൽ ഒരു മാട പ്രാവോളം ഉണ്ടാകും. നിറം ഒരു ശുദ്ധിയില്ലാത്ത വെ ള്ളയിൽ മങ്ങിയ ചില ചെറിയ കറപ്പു വരകളാണ്. മ ലയാളത്തിൽ സാധാരണ കാണുന്ന പ്രാപ്പിടിയന്മാർ ഈ ജാതിയാണ്. പ്രാവിന്റെ മാംസത്തോട് വളരെ പ്രതി പത്തി ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കും പ്രാപ്പിടിയൻ എന്ന പേർ ഇതിന്നു കൊടുത്തത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മറ്റു പക്ഷികളേയും ഓന്തു, തവള, മുതലായ ജന്തുക്കളേയും ഇ വറ്റ തിന്നും. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട മാത്രയിൽ മറ്റു പക്ഷികൾ പറന്നുകളയും. പെട്ടെന്ന് ഒന്നിന്റെ മേൽ റാഞ്ചിവീണു, അതിനെ കാൽകൊണ്ടിറുക്കിയെടുത്ത് ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു യഥേഷ്ടം തിന്നുകയാണ് സാ ധാരണ ഇരപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം. പിടിച്ച ഇരയെ തിന്നുംമുമ്പെ നല്ലവണ്ണം കൊല്ലുവാൻനോക്ക പതിവില്ല. ജീവനോടുകൂടെത്തന്നെ അതിനെ കൊത്തിപ്പറിച്ചുതിന്നും. മറ്റൊരുതരം പ്രാപ്പിടിയന്നു പുറവും ചിറകും മാടപ്രാ

വിന്റെ നിറമാണ്. പക്ഷേ നിറംകൊണ്ടു ഒരു പ്രാപ്പിടിയന്റെ ജാതി നിർണ്ണയിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ജീവദശയിൽ രണ്ടുമൂന്നു നിറങ്ങളായി ഓരോ പ്രാപ്പിടിയൻമാറും.

ഭൈരി—ഇതിന്നു പുറം കറുപ്പുനിറമാണ്. തുടമേലുള്ള തൂവലിന്മേൽ നിന്നു കറുപ്പുവരകൾ ഉണ്ട്. ദേഹം ഒന്നേകാലടി നീളമുണ്ടാകും. പിട, പൂവനേക്കാൾ വലുതായിരിക്കും. കൊക്കു നീലനിറവും അതിന്റെ അറ്റം കറുപ്പുമാണ്. കൂട്ടു വളരെ വലുതാണ്. അതു പരിശോധിച്ചാൽ ചുകന്ന കത്തുകളുള്ള നാലുമുട്ടകൾ കാണും. പക്ഷികളെ കൂടാതെ മുയൽ മുതലായ ചെറുമൃഗങ്ങളെ കൂടിപ്പിടിക്കും. ഇതിന്നു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കാനും കഴിയും. എത്രവേഗതയുള്ള പക്ഷികളുടെ ഒപ്പമെത്താനും ഇതിന്നു എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല ഒരിക്കൽ ഇതിന്റെ പിടിത്തത്തിൽ പെട്ടുപോയാൽ ഒരു പക്ഷിക്കും ഒഴിഞ്ഞുപോരാനും തരമുണ്ടാകയില്ല, ഇതു ഒരിക്കൽ ഒരു ശിക്കാരുകാരൻ വെടിവെക്കാനോങ്ങിയ ഇരണ്ടയെ, അവൻ നൊക്കിനില്ക്കുന്തന്നെ തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഭൈരിയെ മെരുക്കി മറുപക്ഷികളെ പിടിപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരും വെള്ളക്കൊക്കു ഞാറമുതലായ പക്ഷികളെ പിടിക്കാൻ ഇതിനെ ശീലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു ഭൈരിയെ ഒരു വെള്ളക്കൊക്കിന്റെ നേരെവിട്ടു. വെള്ളക്കൊക്കു ക്ഷണം പറന്നു ആകാശത്തിൽ വളരെ ഉയര

ത്തിൽപൊന്തി. ഭൈരി ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു വെള്ള ക്കൊക്കേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ പൊന്തി. അവിടന്നു കൊ ക്കിനേയും ചുറ്റിപ്പറന്നു. ഒരുതരത്തിനു ബൂമറാംപോ ലെ താണുകാൽകൊണ്ടു വെള്ളക്കൊക്കിനെ അടിച്ചു ത ള്ളിയിട്ടു. ഇവനു ഒരിക്കൽ ഒരു നിരൂപിക്കവയ്യാത്ത അബദ്ധം വന്നുപോയതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു വര മ്പിന്മേൽനിന്നു മേയുന്ന ഒരു തത്തയുടെ മീതെ ഇവൻ പാറിവീണു. ഇവന്റെ അമ്പുപോലെയുള്ള വീഴ്ചനിമി ത്തം ഭൈരിയുടെ കാലിന്റെ നഖം തത്തയുടെ ഉറപ്പുള്ള പുറത്തെ അസ്ഥിയുടെ ഉള്ളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയി. മരണ വേദനെ പൂണ്ട തത്ത ഒരു ഉറപ്പുള്ള വേരുംകടിച്ചു, പിടി വിടാതെ നിന്നു ഭൈരി പറക്കാൻ ചിറകടിക്കുന്നതല്ലാ തെ, കാൽ തത്തയുടെ പുറത്തു കെണിഞ്ഞുനിമിത്തം പൊന്താൻ സാധിച്ചില്ല. ഞാൻ, കായ്മൊന്നും മനസ്സിലാ കാതെ കുടകൊണ്ടു തലക്കൊന്നുകൊടുത്തു ഭൈരിയെ കൊന്നു. അതിൽ പിന്നെയാണു കായ്മും മനസ്സിലായതു്.

തേൻവാരി— പുറവും വാലും കറുപ്പാണു്. തൊ ണ്ടക്കും നെഞ്ചത്തും കാണുന്ന അൽചന്ദ്രാകാരമായ കു ത്തുകൾക്കു കറുപ്പു കുറെക്കൂടി കട്ടിയിലായിരിക്കും. വാലി ന്റെ അറ്റം വെളുപ്പാണു്. ദിഗ്വ്യത്യാസംകൊ ണ്ടു നിറവും ഭേദിക്കും. വലിപ്പത്തിൽ ഇതൊരു പര ന്തോളം ഉണ്ടാകും. മൂത്തിമേൽ ചെറിയൊരു ശിഖയു ണ്ടാകും. തേനീച്ചയുടേയും വട്ടാളന്റേയും കൂട്ടുകളിൽ കാണുന്ന പുഴുക്കളെ ഇതു തിന്നുന്നതു കൊണ്ടായിരിക്കും ഇതിന്റെ പേരിനു കാരണം. തേൻകൂട്ടു ഇതു കാലുകൊ

ണ്ടാണ പൊളിക്കുന്നത്. തേനീച്ചയുടെ ശല്യം ഇതിനു ഫലിക്കാറില്ല. ഏറ്റവും ഉയർന്ന മരത്തിന്മേലാണ് ഇവ കൂടുകെട്ടുന്നത്.

പരന്ത — (Kite) രണ്ടുജാതി പരന്തുകളെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നു. ഒന്നിനു ശരീരത്തിന്റെ മുന്നംശം വെള്ളയും പിന്നംശം ചുകപ്പുമാണ് ഇതിനു ചെമ്പരന്ത് എന്നും കുഞ്ഞപ്പരന്ത് എന്നും പേരുണ്ട് മറ്റൊരു പരന്തിനു ഒരു ഇളഞ്ചാണകത്തിന്റെ നിറമാണ് ഇതിന്റെപേർ കരിമ്പരന്ത എന്നാണ്. ഈ രണ്ടു ജാതിപ്പരന്തും ഇരതെണ്ടുന്നതും, കൂടുകെട്ടുന്നതും മറ്റും ഒരേരീതിയിൽ തന്നെയാണ്, ഇവറ ആകാശത്തിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊന്തി, ചുറ്റിപ്പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ചിറകടിക്കാതെ ഇവറ പറക്കുന്നതു ഒരു കൌതുകകരമായ കാഴ്ചയാണ്. ഇങ്ങിനെ ചുറ്റിപ്പറക്കുമ്പോൾ ചോടെ വല്ല എലിയേയൊ കോഴിക്കുഞ്ഞിനേയോ, പൂച്ചക്കുട്ടിയേയൊ കണ്ടാൽ അമ്പുപോലെ താണുവന്നു അതിനേയും റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽതന്നെ ഇവറക്കു കാൽകൊണ്ടിരുക്കിപ്പിടിച്ച ഇരയെ തിന്നുതീർക്കാൻ സാധിക്കും. ആളുകളം മത്സ്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ പരന്തുകളം അറിയാതെ ചെന്നു അവരുടെ കയ്യിൽ തൂക്കിപ്പിടിച്ച മത്സ്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെ തെറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു സാധാരണയാണ്. കടപ്പുറത്തും, വല്ലതും തിന്നാനുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ പരന്തുകളം എത്തുമെന്നുള്ളതു വലിയ ചുള്ളികളം പിണച്ചിട്ടാണു കൂടുകളം കെട്ടുന്നത്. തെങ്ങി

ന്മേലൊ ഉയന്ന മരത്തിന്മേലൊ ഇവറ കൂട്ടുകെട്ടും. കോഴിക്കുഞ്ഞുകളെ കണ്ടടിക്കിൽ ബാക്കി വെക്കില്ല. കാക്കയുടെ ലഹളകളാടരിയാതെ ഒരു പ്രാവശ്യം ഒരു കാക്കക്കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു നടക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചെമ്പരന്തിനെ ഗരുഡനെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഇന്ത്യക്കാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു.

കടൽശിക്കു— (Sea Eagle) വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പരന്തൊളം പോരുമെങ്കിലും കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു കഴുകുപോലെ ഇരിക്കും. തലയും കഴുത്തും ചിറകിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും വെളുപ്പും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ കറുപ്പുമാണ്. കണ്ണിന്റെ ഭാഗം കറുപ്പാണ്. ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നതു ആഫ്രിക്കരാജ്യത്താണ്. വലിയ പുഴകളുടെ തീരഭൂമങ്ങളിന്മേൽ ഇവൻ ഒറ്റയായോ ഇണയായൊ ഇരിക്കുന്നതുകാണും. മീൻ പിടിക്കാനൊരുമ്പെടുമ്പോൾ, വെള്ളത്തിന്റെ മേലെ, ഏകദേശം വെള്ളം തൊട്ടുകൊണ്ടു പറക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടരിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ട തരക്കാർ ഭൂമിയിലെങ്ങും അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. ചില്ലറ നിറവ്യത്യാസങ്ങളല്ലാതെ സ്വഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവറ്റയിൽ യാതൊരു തരക്കാരേയും ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

വിളനോക്കി—നിറംകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഇതു കരീപ്പരന്തിനേപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തരം ശിക്രയാണ്. തല, കരിമ്പരന്തിന്റെ തലയേക്കാൾ തടിജാസ്തികാണും. നെറ്റിക്കു ഒരു വെളുപ്പുനിറവുമുണ്ടാകും. ഇവൻ വിള തന്റെ ചിറകുകൊണ്ടു തൊട്ടു പോകുംപ്രകാരം കീഴോട്ടുനോക്കി സാവധാനം പറക്കു

ന്നു. ചോടേകാണുന്ന തവളയേയും മത്സ്യത്തേയും ഇവറ്റ വെറുതെ വിടാറില്ല. കൊറ്റികളെ ഇവൻ പതിവായി പിടിക്കും വരമ്പിന്മേൽ വെച്ചതന്നെ തീന്നുംകഴിയും.

മൈലമുക്കി— ഇതു ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന ശിഖയുള്ള ഒരുതരം ശിക്രയാണ്. ഒരുദിവസം ഇതു ചോടെ നിന്നിരുന്ന ഒരു മൈലിന്റെ തലക്കുവെട്ടി. മൈൽ വെട്ടൊഴിഞ്ഞു, ഒരു നീണ്ട പുല്ലിൻക്കൂട്ടത്തിലേക്കു പറന്നുവീണു. അവിടെ ഒളിച്ചു. മൈലമുക്കി നിരാശപ്പെട്ടില്ല. അതു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു തന്റെ അവസരം പാത്തിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒളിച്ച ദിക്കിൽനിന്നു മൈൽ മെല്ലെ ഇളകി, പുറത്തു വന്നു. പുല്ലിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന ഉടനെ തന്നെമൈലമുക്കി അമ്പുപോലെ എത്തി മൈലിന്റെ കഴുത്തുപിടിച്ചു. അളുകൾ അടുത്തെത്തി മൈലമുക്കിയെ ആട്ടിപ്പറപ്പിച്ചപ്പോൾ അതു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ പറന്നുവീണു. ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ മൈൽ ചത്തിരുന്നു. ഒരു മൂടിവീണുപോകുന്ന കെണിക്കൂട്ടിൽ കോഴിക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിട്ടാൽ മൈലമുക്കിയെ ക്ഷണം പിടിക്കാം.

പൊൻശിക്ര— (The golden eagle) വലിപ്പംകൊണ്ടും ആകാരമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും പൊൻശിക്രയെ പക്ഷികളുടെ രാജാവെന്നു യൂറോപ്യന്മാർ പറയുന്നു. ഓരോ പക്ഷി മൂന്നടി ദീഘ്രമുണ്ടാകും. ഇന്ത്യയിലെ പൊൻശിക്ര മൂന്നരടി നീളം കാണും. ഇവ സാധാരണയായി മലകളിലെ പാറകളിന്മേൽ പാർക്കുകയും പാറകളുടെ വിടക

ളിൽ കൂട്ടകെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശക്തിയുള്ള ദേഹവും വേഗത്തിലുള്ള പറക്കലും ഇതിന്റെ മുഖ്യലക്ഷണങ്ങളാണ്. മാൻകുട്ടി, ആട്ടിൻകുട്ടി, മുയൽ മുതലായ മൃഗങ്ങൾ കൂടാതെ മറ്റുപക്ഷികളും ഇവയുടെ ഇരയായിത്തീരുന്നു. ഒരു ശിക്കാറിയുടെ വെടികൊണ്ടു മുറിയേറ്റുവീണ ഒരു കാട്ടുകോഴിയെ അവന്റെ കണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഇവ പിടിച്ചോൻ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കഴു— (Vulture) എല്ലാകഴുക്കളും വളരെ വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു. തലയിലും കഴുത്തിലും തൂവലില്ലാത്ത വെറും തുങ്ങിയതോൽ മാത്രമായി നില്ക്കുന്നതു കാണും: പൂവൻ പിടയേക്കാൾ വലിപ്പമേറിയതാകുന്നു. ശവമാണ് ഇവറ്റയുടെ പ്രധാനാഹാരം. വല്ല ആടോ മാടോ ചത്തു വീണുകിടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു അവിടെ അഞ്ചുപത്തുകഴുകന്മാരും എത്തിച്ചേരുന്നു. തൽക്ഷണം അവിടെ ഈ പക്ഷികളവതരിച്ചതെങ്ങിനെ എന്നു ആർക്കും പറവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവറ്റ പരന്തേക്കാളുയരത്തിൽ—ഉയരെങ്കൊണ്ടു തങ്ങളെ കേവലം കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രമീതെ—അവിടവിടെ ഓരോന്നോരോന്നായി ഒന്ന് മറേറതിന്റെ കണ്ണിൽപെടെ ആകാശത്തിൽ പറന്നുകളിക്കും. ഇവ എല്ലാറ്റിന്റേയും ദൃഷ്ടിപതനസ്ഥലം കണക്കാക്കിയാൽ അനേകം ഏക്കർ സ്ഥലം ചെട്ടപോകുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. വളരെ ക്രമ്മതയുള്ള കണ്ണുള്ളതുകൊണ്ടു ഉയരത്തിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ഭ്രമിയിലെ സകല വൃത്താന്തവും ഇതിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ഒരു ശവം ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ കണ്ണിൽ

പെട്ടാൽ അതു മെല്ലെ ശവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു താണുവരുന്നു. ഒരു ചങ്ങാതി താഴ്ന്നതു കാണുമ്പോഴും അതിന്റെ അടുക്കെയുള്ള ക്ലൂട്ടരും വല്ലതും തിന്നാനുണ്ടെന്ന വിചാരത്തിന്മേൽ താണുവരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ശവം ഒരെടത്തു കൊണ്ടയിട്ടാൽ അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അഞ്ചുപത്തു കഴുക്കളും അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നു മനുഷ്യരെ കണ്ടാൽ ഇവറ്റ പറന്നു പൊയ്കളകയില്ല. വലിയ കല്ലെടുത്തെറിഞ്ഞാൽതന്നെ ഭിറകുകൊണ്ടു തട്ടുകയല്ലാതെ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും അനുഭവമായിക്കാണുകയല്ല. ഇതു വള്ളിയായിൽനിന്നു ഞാൻ പരിശോധിച്ചുകണ്ട കാര്യമാണ്. കഴുക്കളിൽ വളരെ തരക്കാരുണ്ട്. ചുമൽ വെള്ളയായവറ്റയും തുങ്ങുന്ന ചെവിപോലെ തോലുള്ളവറ്റയും മറും ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നവറ്റയാണ്. ശവം തിന്നുതുടങ്ങിയാൽ കണക്കിലേറെതിന്നു കുടൽ നിറക്കുന്നതുകൊണ്ടു പറക്കവയ്യാതായിത്തീരുന്നു ഇവറ്റ നിലത്തുതന്നെ നിന്നു വിശ്രമിക്കുന്നതു കാണും. ചിലസമയത്തു വേണ്ടുന്നതു തിന്നാൻ നേരമില്ലാതെപോയാൽ ഉയരമില്ലാത്ത മരങ്ങളിന്മേലും പൊറ്റപ്പുരയുടെമേലും ചെന്നിരുന്നു നേരം പുലരാൻകാക്കും. ഒരിക്കൽ മയ്യഴിയിൽനിന്നു യദൃച്ഛയാ ഇടയിൽ വീണുപോയ ഞങ്ങളുടെ ഒരു കടച്ചിയെ കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ രണ്ടുകണ്ണും ഈ മഹാപാപിയായ പക്ഷി കൊത്തിത്തിന്നു കളഞ്ഞതു എനിക്കറിവായ ഒരു സങ്കടസംഗതിയാണ്.

സിക്രട്ടരിക്കഴു. (The Secretary bird) ഇത് ആകൃതികൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ട് അസാധാരണയായ ഒരു

പക്ഷിയാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഈ പക്ഷിക്കു കഴുകന്റെ ആകൃതി ലേശമില്ല. മസ്തകത്തിന്മേൽ നീണ്ട ശിഖകൾ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞു പിൻകഴുത്തിന്മേൽ വീണുകിടക്കുന്നതു കാണും. കാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചിറകിന്റെ രണ്ടു തൂവലുകൾ ബാക്കിയുള്ളതിനേക്കാൾ നീണ്ടു 'ധ' എന്ന അക്ഷരംപോലെ അവസാനിക്കുന്നു. ഈ തൂവലുകളുടെ അറ്റം വെള്ളയും, അതിന്റെറനേരെ മുൻഭാഗം ഒരു പൊട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന കറുപ്പും ശേഷം ഭാഗം കുണ്ടവരെ വെളുപ്പുമാണ്. ചിറകിന്റെ പിൻഭാഗം (നീണ്ട തൂവലുകൾ ഉള്ള ഭാഗം) കറുപ്പാണ്. ചിറകിന്റെ മുൻഭാഗം ചുമൽ കഴുത്തു, നെഞ്ചു, കവിൾ, ഇവിടെയൊക്കെ ഒരു കലങ്ങിയ വെള്ള നിറം കാണുന്നു. നെറ്റിയും മസ്തകവും കാലിന്റെ തുടകളും കറുപ്പുവർണ്ണം തന്നേയാണ്. ആകപ്പാടെ കണ്ടാൽ ശിക്രയുടെ കൊക്കുള്ള ഒരു ഞാറയാണെന്നു തോന്നും. ഇവൻ വളരെ വലിപ്പമുള്ള പക്ഷിയാണ്. നാലടി ഉയരമുള്ള ഈ പക്ഷിയുടെ വാൽ രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷിയെ കണ്ടുവരുന്നത് തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ഓരൊ ജോടായിട്ട് ഓരോ ദിക്കിൽ മേയുന്നതു കാണും. നടത്തം വളരെ വേഗതയിലാണ്. വേഗത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒന്നിന്റെ ഒപ്പം നാം പാഞ്ഞാൽതന്നേ എത്തുകയില്ല. ഇതിന്റെ ആഹാരം പാമ്പുകളും പല്ലികളും ചില്ലറച്ചാടന്മാരുമാകുന്നു. കാട്ടുകോഴി മുതലായ പക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞുകളേയും മയൽമാൻ മുതലായവയുടെ കുട്ടികളേയും ഇവറ്റ ധാരാളം തി

ന്നും. ഈജാതിപ്പക്ഷിയിൽ ഒന്നിനെ കൊന്നിട്ട് അതിന്റെ ആന്നപാത്രം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു ചെറിയ ആമയേയും, ഒരു ചുണ്ടെലിയേയും, നാലു പല്ലികളേയും അനവധി ചാടന്മാരേയും കണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്ന് ആറടി നീളമുള്ള പാമ്പുകളെക്കൂടി തിന്നാൻ ശക്തിയില്ല. ഇരതെണ്ടുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും നിലത്തുവീണു നടന്നുകൊണ്ടാണ്. കൂടുകെട്ടുന്നതു കുറിക്കാട്ടിലാണ്. ഒരു കൂടുതന്നെ വളരേ കൊല്ലങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കും. കൂടിന്റെ അസ്ഥിവാരം കെട്ടുന്നതു കളിമണ്ണും ചുള്ളികളുംകൊണ്ടാണ്. മീതേ തുവലും മറ്റു മൃദുസാധനങ്ങളും നിരത്തിവെക്കും. മൂന്നോ നാലോ മുട്ടയിടുന്നത് ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലാണ്. ഓരോ മുട്ട പാത്തയുടെ മുട്ടയുടെ അത്ര വലിപ്പമുണ്ടാകും. മുട്ട ശുദ്ധവെള്ളയൊ അല്ല വെള്ളയിന്മേൽ ഇളഞ്ചുകപ്പുകുത്തുകളുള്ളതൊ ആയിരിക്കും. കുട്ടിക്കു കൂടുവിട്ടുവാൻ ശേഷിവെക്കേണമെങ്കിൽ അഞ്ചാറുമാസം കഴിയേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുന്നു. ഈ പക്ഷി എല്ലാ സമയത്തും നിലത്തുവീണുമേയുന്ന ഒന്നാണെങ്കിലും ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ സാധിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആകാശത്തിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊന്തി ചിറകും വിരുത്തി, പരന്തിനേപ്പോലെ, ചിറകു കേവലം അടിക്കാതെ ചുറ്റിക്കളിക്കുന്നതു കാണും.

മലങ്കഴു— (Condar) ഇത് അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം കഴുവാണ്. വലിപ്പത്തിൽ ഇതിനേക്കാൾ വലിയ കഴുക്കളെ വേറെ കാണുമോ എന്നു സംശയമാ

ണ്. സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിലെ മലകളിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം കഴു വലിപ്പംകൊണ്ട് ഇതിനെക്കൂടിക്കടത്തിവെക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. എന്നാലും വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാവാനിടയില്ല. ഇതിന്റെ കഴുത്തിന്മേൽ ഒരു വെള്ളപ്പട്ടകാണും. പൂവന്റെ തലയിൽ ഒരു വെളുത്ത പൂവുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ പൊതുവായ നിറം കറുപ്പാണ്. തലയിലും കഴുത്തിലും നെഞ്ഞിന്മേലും കറുത്തു ചുളിഞ്ഞ തോൽ കാണും. ഈ കഴുനാലടി നീളമുണ്ടാകും. ചിറക് രണ്ടും നിവിർത്തിപ്പിടിച്ചളന്നാൽ ഒരറ്റത്തിൽനിന്നു മറ്റെ അറ്റംവരെ ഒമ്പതടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇതു പാർക്കുന്നത് ഉയർന്ന മലകളിലാണ്. കുതിരയുടെ മാംസത്തോടാണ് ഇവറ്റയ്ക്കു വളരെ പ്രിയമുള്ളത്. നല്ല ഒരു തീൻ കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ ഇവറ്റയ്ക്കു വേഗമൊന്നും പറക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, കുതിരപ്പുറത്തേറി ഉരുക്കുകൂടുകിട്ട കയർ എറിഞ്ഞ് ഇവറ്റയെ വെള്ളപ്പത്തിൽ പിടിക്കാം. പിടിക്കാമെന്നല്ലാതെ പിടിക്കപ്പെട്ട ഇവനെക്കൊണ്ട് ഒരു കായ്വുമുണ്ടാകയില്ല. ശവം തിന്നുന്നതുകൂടാതെ ആട്ടിൻകുട്ടികളേയും ഇവറ്റ കൊന്നുതിന്നും. ഉപ്പുപാമായ മലയിൽ മാത്രമേ ഇവറ്റ കൂട്ടംകെട്ടുകയുള്ളൂ. അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന മറ്റുതരം കഴുക്കൾ കരിങ്കഴുവും തക്കിക്കഴുവുമാണ്. കഴുക്കൾ ശവമുള്ള ദിക്കിൽ എത്തുന്നതു കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടോ അല്ല വാസനയുടെ ശക്തികൊണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തിൽ രണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തമ്മിൽ തർക്കം ഉണ്ടാവാനിടവരുത്തിയതു തക്കിക്കഴുവാണ്. തക്കിക്കഴുക്കൾ ശവം കണ്ടെത്തിയാൽ അതു മുഴുവൻ തിന്നുതീർക്കാതെ അവിടു

ന്ന വിട്ടുപോകയില്ല. വലിയ ശവമാണെങ്കിൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം അടുത്ത മരങ്ങളിന്മേൽതന്നെ ക്രൂരം മുട്ടയിടുന്നതു പാറകളുടെ വിടകളിലൊ അല്ല മരപ്പൊത്തുകളിലൊ ആണ്. ഇതിന്റെ ക്രൂരിൽനിന്ന് അസഹ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധം പുറപ്പെടും. പൊരുത്തിനിരിക്കുന്ന പക്ഷിയുടെ അടുക്കെചെന്ന് ഉപദ്രവിച്ചാൽ, അതു പറന്നുപോയ്കളയുന്നതിനുപകരം, ചിലപ്പോൾ തിന്ന സാധനങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കാൻ ചെല്ലുന്ന ആളുടെമേൽ ഛർദ്ദിക്കും.

നീർപക്ഷികൾ. (The wading birds)

എല്ലാ നീർപക്ഷികൾക്കും പൊതുവായിപ്പറയുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നതു് അത്ര എളുപ്പമല്ലെങ്കിലും ചില ചില്ലറ സംഗതികൾ എടുത്തുപറയാം. ദേഹം മെലിഞ്ഞു രണ്ടുഭാഗത്തും അമത്തപോലെ തോന്നും. കഴുത്തു മെലിഞ്ഞു നീണ്ടിട്ടാണ്. കൊക്കു നേത്തു നീണ്ടു ക്രത്തിട്ടാണ്. കാലിന്നും ദീർഘം ധാരാളം ഉണ്ട്. പൂവുത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും പൊടിപോലെയുള്ള തൂവൽ കാണുന്നതു് ഈ ക്രൂരുക്കുള്ള വിശേഷവിധിയാണ്. ചിലതു കടല്ലരയിൽ ഇരിക്കുമെങ്കിലും മിക്ക ജാതിയും പുഴയിലാണിരിക്കുന്നതു്. വളരെ ക്രൂർ തടാകങ്ങളിലും ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങളിലും വീഴുന്നുണ്ട്. ചില ജാതി തുറസ്സുസ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റു ചിലതു കാടുകളിലും കൂടികൊള്ളുന്നു. നടക്കുന്നതു സാവധാനത്തിലാണ്. വളരെ ദൂരം പറക്കാൻ ഇക്കൂട്ടക്കെല്ലാവക്കും സാധിക്കും. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകു നല്ലവണ്ണം അടിക്കും. മിക്കവാറും അവസരങ്ങളിൽ ഇവറ്റയെ ഓരോ ക്രൂട്ടമായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഇവറ്റ ക്രൂടുകെട്ടു

ന്നത് ഒരേ മരത്തിലൊ ഒരേ ദിക്കിലോ ആയിരിക്കും. ഒന്ന് അഞ്ചാറു മുട്ടകളിടും മുട്ടയുടെ നിറം വെളുപ്പോ ഇളനീലയോ ആണ്. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നടക്കുകയാണ് പതിവെങ്കിലും ചില ജാതിക്കു നീന്താനും സാധിക്കും. എല്ലാത്തരം പ്രാണികളേയും മറും ഇവറ തിന്നുമെങ്കിലും പ്രധാനാഹാരം മത്സ്യംതന്നേയാണ്.

കൊന്നാര— (The common crane) ഇതിന്റെ കഴുത്ത് മെലിഞ്ഞുനീണ്ടിട്ടാണ്. മസ്തകവും അതിന്മേൽ നിറഞ്ഞു നിവിന്നുനില്ക്കുന്ന ശിഖയും കറുപ്പാണ്. കവിളിന്മേൽ കരിന്നീലവരകും ഉണ്ട്. കഴുത്ത് ചുകപ്പാണ്. കൊക്കും കാലും മഞ്ഞനിറമാണ്. യൂറോപ്പിലും ചീനത്തിലും ഇന്ത്യയിലും ഇതിനെ കാണും. ഇതു മൂന്നടി നീളമുള്ള ഒരു വലിയ പക്ഷിയാണ്. ഇതു ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും എന്നുമാത്രമല്ല മെരുങ്ങിയാൽ വളരെ ബുദ്ധിയും ആലോചനയും വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളും നടത്തും. മെരുങ്ങിയാൽ മനുഷ്യനോടും മറു ജന്തുക്കളോടും ഉള്ള പേടി കേവലം വിട്ടുപോകുന്നു. തീൻ കൊടുക്കുന്ന സമയവും ദിക്കും ഇതിനു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഏകദേശം നേരമായെന്നുകണ്ടാൽ ഇവൻ അവിടെ എത്തും. തീൻ അവിടെ എത്തീട്ടില്ലെന്നുകണ്ടാൽ ഇവൻ ഉച്ചത്തിൽ ചില ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. എന്നിട്ടും ഫലമില്ലെങ്കിൽ മെല്ലെ കസ്സിയിൽ കേറിച്ചെന്നു തന്റെ തീൻ തെയ്യാറാകുന്നതുവരെ കാത്തുനില്ക്കും. ഒരിക്കൽ ഇവൻ ഒരു കാളയുടെ സഖ്യം സമ്പാദിച്ചു. ഇത് എന്തു വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിട്ടാണെന്ന് ഈശ്വരനറിയാം. ആലയിൽ പാട്ടുകിടന്ന് ഇവൻ കാളയെ ക

ടിക്കുന്ന ചില ഉണ്ണികളെ നീക്കംചെയ്യുകൊടുത്തു. ഇങ്ങി
നേ സഖ്യം വർദ്ധിച്ചു് ഇവന്നു കാളയെ പിരിഞ്ഞുകൂടാത്ത
നിലയിലായി. കാള മേയാൻപോകുമ്പോൾ ഇവനുംക്രു
ടെ പോവും. ഇടയ്ക്കിടെ കാളയേ ചുറ്റിപ്പാഞ്ഞിട്ടും കാ
ളയുടെ നടയുടേ ഇടയിൽക്രൂടെ പാഞ്ഞിട്ടും ഇവൻ കാള
യെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. ഇങ്ങിനേ കുറേദിവസം കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ കാലികളൊക്കെ ഒരേടത്തു മേയാൻപോകുമെന്നും
വൈകുന്നേരം മടങ്ങിവരേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ സമർത്ഥനാ
യ പക്ഷി മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ കാലികളെ തെളിച്ചു
കൊണ്ടുപോയതു് ഇവനായിരുന്നു. നടക്കാത്ത കാലിക
ളെ കൊത്തീട്ടും നിലവിളിച്ചു ഭയപ്പെടുത്തീട്ടും ഇവൻ മു
ന്നോട്ടു തെളിച്ചു. വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ, ഏറ്റവും
അകലെ മേയുന്ന കാലിയെ ആട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണു്
ഇവൻ മടങ്ങാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിക്കുന്നതു്.

ഭീമൻഞാറ— നീളം നാലരങ്ങുലിയാണു്. ശിഖ
നീണ്ടു രോമംപോലേയുള്ള ഓരൊ പിടി നേരിയതൂവലാ
ണു്. തല, ചുമൽ, വയർ ഈ ഭാഗങ്ങൾ ചുകപ്പും കഴ
ത്തു വെള്ളയുമാണു്. രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും പിരടിയും ഒരുമാ
തിരി നീലനിറമാണു്. കണ്ണിന്റെ തോൽ മഞ്ഞയും മേ
ലെ കൊക്കു കറുപ്പും താഴെ കൊക്കു പച്ചപാഞ്ഞ മഞ്ഞ
യുമാകുന്നു. കാലും വിരലും കറുപ്പാണു്. ഈ പക്ഷിയെ
ഇന്നും ലങ്കയിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവൻ
പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ രാമരാവണയുദ്ധം കണ്ടവരാണെന്നു
തിനു സംശയിക്കേണ്ട. കടല്ക്കരയിലും വെള്ളംകെട്ടിനി
ല്ക്കുന്ന ഭിക്കിലും ഇവ ഇരതെണ്ടാൻ വന്നുവീഴും. മുട്ടോ

ളം വെള്ളത്തിൽ മത്സ്യത്തേയുംകാത്ത് ഇവൻ അനങ്ങാതെ നില്ക്കുന്നതുകാണാം. മത്സ്യങ്ങളെക്രൂടാതെഇവൻ തവള, പാമ്പ്, നീറെറലി, നീക്കോഴിയുടെ കുഞ്ഞു, ചെമ്മീൻ, ഞാണ്ണൽ മുതലായവറെറയേയും തിന്നും. രാവിലേയും വൈകുന്നേരവുമാണ് ഇവൻ മീൻപിടിക്കാൻ വരുന്നത്. നിലാവുള്ള രാത്രികാലവും ഇവൻ വെറുതെ ഇരിക്കാറില്ല. ക്രൂട്ടകെട്ടുന്നത് ഉയന്ന വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലാണ്. ഒരേവൃക്ഷം തന്നെ കൊല്ലംതോറും ഈ കായ്ത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്നു. ക്രൂട്ടണ്ടാക്കുന്നതു കൊള്ളികൊണ്ടു പിണച്ചിട്ടാണ്. പൂവനും പിടയും കുഞ്ഞിന് ഇരകൊടുക്കാറുണ്ട്. പിട ഒരു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടുവട്ടം മുട്ടയിടും. സിന്ധുരാജ്യക്കാർ ഇതിനെ മെരുക്കി നീക്കോഴികളെ പിടിപ്പിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മെരുക്കുന്ന പക്ഷിയുടെ കണ്ണു തുന്നിക്കെട്ടീട്ടാണ് ഇവയെ വീടുകളിൽ കെട്ടിപ്പോറുന്നത്.

വെള്ളക്കൊക്ക്— (The cattle Egret) കഴുത്തുനീണ്ടു കാലും കൊക്കും മഞ്ഞയായി. ഏറെറവും വെളുത്ത ഒരുതരം പക്ഷിയാണ് വെള്ളക്കൊക്ക്. സാധാരണ കൊക്കേക്കാൾ വലിപ്പം അസാരം ജാസ്തികാണും. കാലികളുടെ പിന്നാലെ നടന്ന് അവറെറയുടെ ദേഹത്തിൽ പറെറിക്കിടക്കുന്ന ചെള്ളുകളെ പെറുക്കിത്തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്നു ചെള്ളുപെറുക്കി എന്നൊരു പേർക്കൂടി ഉണ്ട്. ഓരൊ ചെറിയ ക്രൂട്ടമായിട്ടേ ഇവർ നടക്കുകയുള്ളൂ. വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വയലുകളിലും ഇവറെറയെ സാധാരണ കാണും. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് എല്ലാടിക്കിലും ഇവറെറയെ കാണും.

ചെറിയ വെള്ളഞാറ— ഇതു കാഴ്ചയിൽ വെള്ള ക്കൊക്കിനെപോലെതന്നെ ഇരിക്കും. എന്നാൽ കഴത്തിന്റെ നീളം ജാസ്തി കാണും. കാലും കൊക്കും കറപ്പുനിറമാണ്. പുഴകളുടെ നടുവിൽ ഉള്ള, വെള്ളം ജാസ്തിയില്ലാത്ത ദിക്കുകളിലാണ് ഇവറ ഓരൊ ചെറിയ കൂട്ടമായ് നില്ക്കുന്നത്.

വലിയ വെള്ളഞാറ— ചെറിയ വെള്ളഞാറയെപ്പോലെ വെള്ളനിറത്തിന്നു നല്ല തെളിവില്ല. അല്പം ഒരു ചാരനിറവുമുണ്ടെന്നു തോന്നും, കാഴ്ചയിൽ വലിയ ഊക്കനാണ്. കാലും കഴത്തും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഉടൽ കാൽ തുടങ്ങി കൊക്കുവരെ ഏകദേശം നാലരഅടി നീളമുണ്ടാകും. നാലുപുറത്തും വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്താണ് ഇവൻ വന്നു ഭക്ഷണാർത്ഥിയായിരിക്കുന്നത്. വളരെ ഭയമുള്ള പക്ഷിയാകകൊണ്ടു മനുഷ്യനെ അടുത്തുചെല്ലാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. മിക്കസമയത്തും ഒറ്റയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ഇതിനെ ധാരാളം കാണും. തൂപ്പിയായി കക്ഷിപൂരണം ചെയ്യാൽ തന്റെ ഭക്ഷണസ്ഥലത്തിന്ന് ഏറ്റവും അടുക്കെ നില്ക്കുന്ന വലിയ തെങ്ങിന്മേലൊ മറ്റൊ ഇവൻ പ്രയാസപ്പെട്ടു പറന്നുവീഴും. ആ സമയത്തു മനുഷ്യൻ അടുത്തുചെന്നാൽക്കൂടി മലുക്കുകൊണ്ടൊ മടികൊണ്ടൊ എന്നറിഞ്ഞില്ല ഇവൻ പറന്നുപോവാൻ നോക്കുന്നില്ല. അപ്പോളാണ് ഇതിനെ വെടിവെക്കുവാൻ നല്ല അവസരം. ഇവൻ വളരെ വലിയ മത്സ്യങ്ങളെക്കൂടിപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ തന്റെ തൊണ്ടയുടെ വലിഞ്ഞുനില്ക്കാനുള്ള ശക്തി തെ

ററിയിച്ചിട്ട് ഇവൻ കണക്കിലേറെ വലിയ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചുവിഴുങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് അബദ്ധത്തിൽ ചാടാറുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ചാവക്കാട്ടിൽനിന്നു ശിക്കാറിനു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ഈ മാതിരി ഒരു ഞാറ, പകുതി വിഴുങ്ങിയ ഒരു മത്സ്യത്തോടെ കൊക്കും മേലോട്ടുപിടിച്ചു ചിറകിട്ടടിക്കുന്നതു കണ്ടു. അടുത്തുചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഞാറ ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചുപോയതായിക്കണ്ടു. അതിന്റെ തൊണ്ടയിൽ കെട്ടിനിന്നിരുന്ന മത്സ്യത്തെ വലിച്ചെടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾ വളരെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു.

കരിഞാറ— ഇതിനു കരുവാരക്കരു എന്ന ഒരു പേർക്കൂടി ഉണ്ട്. ഇവൻ വലിയ വെള്ളഞാറയെക്കാൾ വലിപ്പത്തിൽ അസാരം കുറവാണ്. ദേഹം ആകപ്പാടെ കറുപ്പുവർണ്ണമെങ്കിലും നെഞ്ചും കഴുത്തും വെള്ളനിറമാണ്. ഇതിനെ ഒറ്റയ്ക്കും ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടും കാണാം. തീവണ്ടിയിൽക്കൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വയലുകളിൽനിന്നു മേയുന്ന ഇവറ്റയെ അവിടവിടെ കണ്ടുകിട്ടും. ഇതു വളരെ നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങും. ഞങ്ങൾ പോറ്റിയിരുന്ന ഒന്നിനു പച്ചമത്തിയായിരുന്നു ഭക്ഷണം. പത്തുമുപ്പതു മത്തി ഒരു നിലയ്ക്ക് ഇവൻ തിന്നുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കൊക്ക്— (Paddy bird) ഇതിനു കൊച്ച എന്നും കൊറ്റി എന്നും വേറെ പേരുകളും ഉണ്ട്. ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വയലിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഉദരവും ചിറകും വെള്ളയാണെങ്കിലും തലയും കഴുത്തും ചുമലും വെള്ളനിറത്തിനുമേൽ പച്ച വര

കും വെച്ചുപോലെയാണ്. സാധാരണ ഒരേടത്തിരിക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെയും ഉടലിന്റെയും വെള്ളനിറം വ്യക്തമായിക്കാണുകയില്ല. കൊക്ക് ഒരു വെള്ളനിറമായ പക്ഷിയാണെന്നു തോന്നുകയെ ഇല്ല. പറക്കുമ്പോൾ മാത്രമെ ചിറകിന്റെ വെണ്മയും മറ്റും പ്രകാശിക്കുകയുള്ളു. ചിലകാലത്തു കൊക്കിനു വെണ്മ ജാസ്തിയാകയും തലയിൽ ശിഖപൊടിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഇണചേരുന്നകാലത്താണ് കൊക്കിന്റെ വിവാഹമാസം മിഥുനമാണ്. പലരുംകൂടി ഒരെ മരത്തിന്മേലാണ് കൂടു കെട്ടുന്നത്. ഇവന്റെ പ്രധാനാഹാരം പരലുകളാണ്. അതുകൊണ്ടു തവളയേയും ഞാഞ്ഞൂലിനേയും വെറുതെ വിട്ടുകളയുമെന്നു കരുതേണ്ട. രാത്രി കഴിക്കുന്നത് ഓരോ വലിയകൂട്ടമായി ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്താണ്. ഈ സ്ഥലം പുഴയരികേയുള്ള തെങ്ങുകളോ പുഴക്കരയിലെ വൃക്ഷങ്ങളോ ആയിരിക്കും. ഇവന്റെ കൊക്കിന്റെ അറ്റം മഷിമുക്കിയപോലെ കറുത്തിട്ടാണ്. കാലിനു ചിലപ്പോൾ മഞ്ഞയും ചിലപ്പോൾ പച്ചയും വർണ്ണങ്ങളുണ്ടാകും. ഒരേടിക്കിൽ, ഉറങ്ങുമ്പോലെ നിശ്ചലനായിനിന്നു, അറിയാതെ അടുത്തുവരുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ പെട്ടെന്നു കൊത്തിവിഴുങ്ങുകയാണ് ഇവന്റെ ഇരപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം. ചാവക്കാട്ടിൽ, തോട്ടിനോരങ്ങളിൽ ഇവറ്റ വേറിയപോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണും. ഇതിനെ ശിക്കാറികും വെടിവെച്ചുകൊല്ലാറുണ്ട്. മാംസം വളരെ മൃദുതമുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. ചുകപ്പുകൊക്ക്. ഇതു സാ

ധാരണ കൊക്കിനേക്കാൾ പൊക്കമാണ്. ദേഹം ആകപ്പാടെ കുകന്നിട്ടാണ്. സാധാരണ കൊക്കിനെപ്പോലെ വെളിവായൊരേടത്തിരിക്കുന്നതു കാണുകയില്ല. ഒരേടത്തിൽനിന്നു പറക്കുമ്പോൾ മാത്രമെ ഇവനെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. സംഖ്യകൊണ്ടും ഇവൻ നന്നു കുറവാണ്. നെല്ലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചിട്ടൊ, പുഴയുടെ തീരങ്ങളിൽ പതുങ്ങിനിന്നിട്ടൊ ഇവൻ പരലിനേയും പിടിച്ച് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നു. കരിങ്കൊക്ക്. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഇവനെ നിലാക്കൊച്ച എന്നു പറയുന്നു. കുകപ്പുകൊക്കിന്റെ മാതിരിതന്നെയാണ് ഇവന്റെയും സ്വഭാവം.

പകലുണ്ണാമൻ— ദേഹം സാധാരണ കൊക്കിന്റെ ദേഹത്തേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. ഇത് ആകപ്പാടെ വെള്ളനിറമായ ഒരു പക്ഷിയാണ്. കണ്ണു വളരെ കുകന്നിട്ടാണ്. ഇവറ ഇരതെണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണ്. പകൽ ഇലകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ട വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലിരുന്നുറങ്ങും. ഇവറയെ തെക്കെ മലയാളത്തിൽ വളരെ കാണും. ഒരു നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലത്തിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന തീരദ്രുമങ്ങളിന്മേൽ ചേക്കിരിക്കുന്നതു ഞാൻ എത്രയൊപ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസത്തിനു മത്സ്യത്തിന്റെ ചൂരുണ്ടെങ്കിലും ഇതു നെയ്യുള്ള ഒരു പക്ഷിയെ ഞാൻ വളരെ ഒന്നും കണ്ടിട്ടില്ല.

ഞമിഞ്ഞിലോടൻ— ഇതിന്റെ കൊക്കിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം അന്യോന്യം തൊടില്ല. ഞമിഞ്ഞിയെ പിടിച്ചുടച്ച് അതിന്റെ മാംസം തിന്നിട്ടാണ് താൻ കാലംക

ഴിക്കുന്നത്. വലിയ പുൽക്കൂട്ടത്തിലും മരത്തിന്മേലും ഇവ റ്റ കൂട്ടുകെട്ടും.

ഐബീസ്— (The Sacred Ibis) ഈ ഞാറയുടെ ദേഹം ആകപ്പാടെ ഒരുമാതിരി വെളുപ്പാണെങ്കിലും വാലും കാലും തലയും കറുപ്പാണ്. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടു വളഞ്ഞിട്ടാണ്. തലയന്മേലും മുൻകഴുത്തിന്മേലും തൂവലുണ്ടാകയില്ല. പുഷ്ടത്തിലുള്ള വാലിന്റെ തൂവലുകൾ മയിൽപീലിപോലെ ഉള്ളിയുന്നവറയാണ്. ഈ പക്ഷി രണ്ടരയടി നീളമുണ്ടാകും. യഥാർത്ഥംപറഞ്ഞാൽ മയിൽപീലിപോലെയുള്ള രോമത്തൂവലും കൊക്കിന്റെ അറവും പച്ചപാഞ്ഞ കറുപ്പുനിറമാണ്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ ജാതിപ്പക്ഷികളെ പൂജിക്കുന്നു. നീലനദി രണ്ടുപുറവും പ്രവാഹമായി ഒഴുകുന്ന കാലത്തിന്നല്പംമുമ്പാണ് ഐബീസ് ഈജിപ്തിൽ എത്തുന്നത്. ആരും ദ്രോഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഐബീസ് ആളൊട്ടുപോയാലൊന്നും പറന്നുപോകയില്ല. എല്ലാവർക്കും ഈ പക്ഷിയെ വലിയ സ്നേഹമാണ്. കുട്ടികളുംകൂടി ഈ പക്ഷിയുടെ മുട്ടകൾ തൊടുകയൊ കുഞ്ഞുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയൊ ചെയ്യാറില്ല. പുറനാട്ടുകാർ വല്ലവരും ഇതിനെ ദ്രോഹിച്ചാൽ നാട്ടുകാർവന്നു ശപിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല തല്ലാൻകൂടി ഒരുമ്പെടും. ഇതു നാലഞ്ചു മുട്ടയിടും. പുഴയുടേയും തടാകത്തിന്റേയും കരയിൽ ഇത് ഓരൊ പെറിയ കൂട്ടമായി ഇരതെണ്ടുന്നതു കാണാം. ശുകതിജനങ്ങളെയും, ചെമ്മീനുകളെയും, ഇരകളെയും മറ്റു പ്രാണികളെയും ഇവറ്റ തിന്നും.

കരണ്ടിക്കൊക്കൻ— (The spoon bill) ഇതിന്റെ

കൊക്കു താറാവിന്റേതുപോലെ പരന്നിട്ടാണ്. അറ ത്തിനു വിസ്താരം തെല്ലു ജാസ്തികാണും. ദേഹം മൂന്നടി യോളം ദീഗ്ഘമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ നിറം ഒരുതരം കല ങ്ങിയ വെള്ളയാണ്. കാലും വിരലും മഞ്ഞനിറമാണ്. കൊക്കിന്റെ അറ്റം കറുപ്പാണെങ്കിലും ശേഷം ഭാഗം മ ഞ്ഞയാണ്. ഇതു പറമ്പുവന്നു വീഴുന്നതു ചതുപ്പുസ്ഥല ത്തും തടാകത്തിലും പുഴകളിലുമാണ്. കൊക്കുകൊണ്ടു പരതീട്ടാണ് ഇരപിടിക്കുന്നത്. ഇത് ഓരോ വലിയ ക്കൂട്ടമായിച്ചേർന്ന് ഒരു ദിക്കിലാണ് കൂടുകെട്ടുന്നത്. ഇ ന്ത്യാരാജ്യത്തിലുള്ള വറ്റ കൂടുകെട്ടാൻ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഉയർന്നവൃക്ഷങ്ങളാണ്. പുളിമരമാണ് മിക്കവാറും സമ യത്ത് ഇവയുടെ കൂടുകൾ വഹിക്കുന്നത്. ഈ ജാതി ഞാറയെ ഞാൻ മലയാളത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉറക്കൊക്കൻ മുതലായവ.

ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെരുന്തീനി, നെട്ടം കഴുത്തൻ, ഗന കൻ, ഉറക്കൊക്കൻ, കടൽഭൈരി, തറപ്പൻ മുതലായ ചി ല ജാതിപ്പക്ഷികളുൾപ്പെടുന്നു. ഇവറ്റയൊക്കെ ചില പൊതുവായ ലക്ഷണങ്ങൊണ്ടു ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിക്കെട്ടപ്പെട്ടവരാ ണ്. ആ ലക്ഷണങ്ങൾ അധികമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അ ഗണ്യങ്ങളാണെന്നു കരുതിക്കൂടാ. കാലിന്റെ നാലുവിര ലുകളും താറാവിന്റെ വിരലുകൾപോലെ തോൽപാട കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. കാൽവളരെ കുറുതായിരിക്കും. ശരീരത്തിനു വേണ്ടതിലധികം നീളമുണ്ടു കൊക്കു നീണ്ടി

ട്ടോ കൂടുതായിട്ടോ ആയിരിക്കും. ചിലതു കടലിലും മറ്റു ചിലതു പുഴയിലും തടാകത്തിലും പാർക്കുന്നു. ആഹാരം മത്സ്യമാണ്.

പെരുന്തീനി— (Cormorant) ശക്തിയുള്ള ദേഹവും നീണ്ടകൊക്കും നീണ്ടകഴുത്തും ഈ പക്ഷിയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളാണ്. കാഴ്ചയിൽ വാലും കൊക്കും നീണ്ട ഒരു താറാവിനെപോലെ ഇരിക്കും. ഇവന്നു നീന്താനും മുങ്ങാനും വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. ആഹാരം എത്രതന്നെ തിന്നാലും ഇവന്നു ഒരു മടുപ്പുകാണുന്നില്ല. വയർ നിറയെത്തിന്നുകഴിഞ്ഞാലും, അടുക്കെ ഒരു മത്സ്യത്തെക്കണ്ടാൽ അതിനെയുംക്രൂടി പിടിച്ചുതിന്നാൻ കഴിയുംവണ്ണം ശ്രമിക്കും. പെരുന്തീനി ഓരോക്രൂട്ടമായിട്ടേ സഞ്ചരിക്കപതിവുള്ളു. മുട്ടയിടുന്നതും ഓരോക്രൂട്ടമായിവന്നുചേർന്നു ഓരൊ പ്രത്യേകസ്ഥലത്താണ്. ചീനയിൽ പെരുന്തീനിയെ മത്സ്യംപിടിക്കാൻ ശീലിപ്പിക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ ഒരു മോതിരമിടുന്നതുകൊണ്ടു പിടിച്ച മത്സ്യത്തെ ഇതിന്നു വിഴുങ്ങിക്കളവാൻ സാധിക്കയില്ല.

നെട്ടംകഴുത്തൻ—(Darter or Snake-neck)ഇതിന്റെ കഴുത്തു, കാണുമ്പോൾ ഒരു പാമ്പാണെന്നു തോന്നിപ്പോകംവിധത്തിൽ അത്ര അധികം നീണ്ടിട്ടാണ്. നീണ്ടുനേത്തകൊക്കും, സ്തൂലിച്ച ദേഹവും, വേണ്ടുന്നതിലധികം നീണ്ടു പരന്ന വാലും, തോൽപാടയുള്ള വിരലുകളും നെട്ടംകഴുത്തന്റെ മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളാണ്. ഇവറ്റയെ കാണുന്നത്, പുഴ, തടാകം, ഏരി, മുതലായതിന്റെ തീരങ്ങളിലാണ്. സാധാരണ അടുക്കെ അധികം വൃക്ഷങ്ങളു

ണ്ടായിക്കാണുന്ന പ്രദേശത്തോടാണ് അധികം താല്പര്യം. വളരെ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള ചെറിയ ദ്വീപുകളിൽ ഇവറ്റയെ കാണാതിരിക്കില്ല. ഇരതേടാൻ പുറപ്പെടുന്നത് രാത്രിയാണ്. മത്സ്യമാണാഹാരം കൊക്കുകൊണ്ടു കുത്തിയെടുത്തു കരമേൽ വന്നു മത്സ്യത്തെ കുടഞ്ഞു താഴേ ഇട്ടുന്നു. എന്നിട്ടാണ് തിന്നുന്നത്. നിറം കറുപ്പാണ്.

ശണകൻ— (Cannet) ദേഹം വെള്ളനിറമാണ്. ചിറകിന്റെ അറ്റങ്ങൾ പിണഞ്ഞ് ആശാരിയുടെ മട്ടംപോലെ നില്ക്കും. ഈ അറ്റങ്ങൾ കറുപ്പുവർണ്ണമാണ്. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹം ഏകദേശം മൂന്നടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇവ വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായി പാറകളിന്മേൽ ഇരിക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു പാറമേൽനിന്നു രണ്ടായിരത്തിലധികം കുഞ്ഞുകളെ എടുക്കയുണ്ടായി. പൊരുത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ അടുത്തുപോയാലൊന്നും പറന്നുപൊയ്കളയുവാൻ ശ്രമിക്കയില്ല. ഇവ തിന്നൊടുക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല.

ഉറക്കൊക്കൻ— (Pelican) ഇവന്റെ കൊക്കു വളരെ വലുതും നീണ്ടതുമാകുന്നു. താഴേക്കൊക്കിന്റെ ചോടേ ചാക്കുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു തോൽ ഉണ്ട്. ദേഹം വളരെ സ്ഥൂലിച്ചിട്ടാണ്. കാൽ ചെറുതും വിരലുകൾ പാടകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. വാൽ ദീർഘം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. മസ്തകത്തിൽ ശിഖപോലെ അല്പം നീണ്ട തൂവലുകളുണ്ടാകും. പുഴകളുടേയും വലിയ ഏരികളുടേയും അടുക്കെ ഇവ സംഖ്യയില്ലാതെ സമൂഹിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന് ഇരുനിറമുണ്ടായിട്ടുകൂടി ഇവ ക്ഷണം പറ

ക്കും. ദേഹം വണ്ണത്തിൽ ശുദ്ധ വെള്ളയാണ്. കഞ്ഞിന്ന തീററികൊടുപ്പാൻവേണ്ടി ഇതിന്ന വളരെ മത്സ്യങ്ങളെ തന്റെ കൊക്കിന്റെ ഉറയിലാക്കിക്കൊണ്ടുവരാം.

കടൽഭൈരി— (Frigate bird) മെലിഞ്ഞ ദേഹം, കറുതായിത്തടിച്ച കൊക്ക്, വിരൽവരെ തൂവൽ, ക്രത്തു അററത്തോടുക്രടിയ നീണ്ട ചിറക്, നീണ്ട വാലിന്റെ പിണഞ്ഞു മട്ടംപോലെ നില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം, ഇതൊക്കെയാണ് ഈ പക്ഷിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളം. ഇത് എല്ലായ്പോഴും പറന്നതന്നെ കാലം കഴിക്കും. മറവുള്ള കടല്പക്ഷികളം പിടിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ അവററയോട് തട്ടിപ്പറിച്ചിട്ടാണ് ഇവറെ നാളം കഴിയുന്നത്.

തപ്പുകൻ— (Tropic bird) വാലിന്റെ രണ്ടു തൂവല്കളംക്ക വളരെ ഭീഷ്മം കാണും. കൊക്കു ചുകന്നിട്ടാണ്. സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഇവ ശുദ്ധ കടൽപക്ഷികളാണ്. ചിലപ്പോൾ കപ്പലിന്റെ പിന്നാലെ വളരെ ദൂരത്തോളം പറന്നുവരും.

അന്നഞാറ— (Flamingo) കൊക്ക് അല്പം നീണ്ടു പിന്നെ പെട്ടെന്ന കീഴോട്ട വളഞ്ഞപോലെ ഇരിക്കും. കാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഞാറകളുടെ കാൽ ക്രടി ഇത്ര നീളമുണ്ടാകയില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ നേരിയ കഴുത്തിന്നും വളരെ നീളം കാണും. വാൽ താറാവിന്റെ വാൽപോലെ ചെറുതാണ്. പുഴയരികെക്കാണുന്ന വിസ്താരമുള്ള തുറസ്സുസ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഇവ വന്നുവീഴുന്നത്. ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണം റോസ് പാഞ്ഞ വെളുപ്പാണ്. കൊക്കിന്റെ അറവം കറുപ്പാണെങ്കിലും ശേഷം ഭാഗം റോസ്

നിറമാണ്. നീളം ആറടി ഉണ്ടാകും. യൂറോപ്പിലും ഇന്ത്യയിലും ഇവ അധിവസിക്കുന്നു. ചാവക്കാട്ടിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വടക്കേ മലയാളത്തു പയ്യോളിയിൽ ഇവ പതിവായി വന്നുവീഴാറുണ്ട്. മുട്ടയിടുന്നകാലത്ത് ഇതിനെ ഓരൊ വലിയ ക്രൂട്ടമായി ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങളിൽ കാണും. ഓരൊ ക്രൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലുമേറെ അന്നങ്ങാറകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള തടാകങ്ങളിൽ ഇവ ക്രൂട്ടംക്രൂട്ടമായി വന്നു വീഴുന്നത് ഒരു വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിസ്മയകാഴ്ചയാണ്. സിന്ധുരാജ്യത്തിലെ ഒരു തടാകത്തിൽ ഇരുന്നൂം നീന്തിയും കളിക്കുന്ന അന്ന ങ്ങാറകളെ പതിനായിരത്തിൽ അധികം കണ്ടതായി ഹ്യൂംബർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആളുകളടുക്കെച്ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവ ഒക്കെ ഒന്നിച്ചു പറക്കുന്നതും ഒരു കാണത്തക്ക കൌതുകകാഴ്ചയാണ്. പറക്കുമ്പോൾ കാൽ പിന്നോട്ടും കഴുത്തു മുന്നോട്ടും പാട്ടേടത്തോളം നീട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ജന്തുക്കളെ തിന്നുമെങ്കിലും അന്നങ്ങാറകൾ നീർച്ചെടികളും തിന്നും. ചളിയിൽ ഇതിന്റെ ക്രൂട്ട വലിയ ഉരലുകൾ വെച്ചപോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണും. പൊരുത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ നീണ്ട കാലുകൾ മടക്കിവെക്കും.

നാടൻ താറാവ്— (Domestic duck) കാൽ കുറിയതും വിരലുകൾ പാടകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. കൊക്കു പരന്നിട്ടാണ്. വാൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ചെറുതാണ്. ഇവയ്ക്കു വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കളിപ്പാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. മുട്ടകൾ എത്രയെങ്കി

ലുമിട്ടുകൊള്ളും. പറക്കുവാൻ കേവലം സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും വളരെ നല്ലവണ്ണം നീന്തും. നിറം പല മാതിരിയാണ്. ദേഹത്തിന്നു നല്ല സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. നടക്കുവാൻ വളരെ അധ്വാനമുണ്ടെന്നു തോന്നും. ഇവയെ, ചെമ്മരിയാടുകളെപോലെ, മുന്നൂറും അഞ്ഞൂറും ഉള്ള വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായി, പോറുന്ന മനുഷ്യർ തെളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു കാണും. താറാവുകളെ വളരെ കാണുന്നതു തെക്കേ മലയാളത്തിലാണ്. വടക്കേ മലയാളത്തിൽ താറാവിന്റെ പേർ ആദി എന്നാണ്. പെണ്ണിന്റെ സ്വരം ആണിന്റെ സ്വരത്തേക്കാൾ കക്ശമായതാണ്.

നാടൻ പാത്ത— (Goose) ഇത് ആകൃതിയിൽ ഏകദേശം താറാവിനെപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും കഴുത്തു വളരെ നീണ്ടിട്ടും ദേഹം വളരെ തടിച്ചിട്ടുമാണ്. ഒരു പാത്ത ഒരു താറാവിന്റെ നാലിരട്ടിയുണ്ടാകും. കൊക്കിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെറിയ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. ഇതും വളരെ വ്യത്യസ്തവർണ്ണമുള്ളവയാണ്. ഇതിന്നും പറക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.

വെള്ളരയന്നം— (White Swan) കഴുത്തു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പാത്തയോളം പോരും കഴുത്തു ദേഹത്തേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ആകൃതിയുടെ മനോഹരതയും കഴുത്തിന്റെ അഴകേറിയ വളച്ചുപിടിത്തവും ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടാൽ പിന്നെ ക്ഷണത്തിലൊന്നും മറന്നു പോകയില്ല. അല്പം സ്ഥൂലതയുള്ള ദേഹമാണെങ്കിലും ഇതിന്നു വളരെ ശക്തിയോടെ പറ

ക്കാൻ സാധിക്കും. അരയന്നം എല്ലായ്പോഴും വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കാലം കഴിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. നീർച്ചെടികളുടെ തണ്ടും വിത്തുമാണ് ഇതിന്റെ ആഹാരം. ഓരോ ദിക്കിൽ ഓരോ ക്രൂട്ടമായിട്ടാണ് വന്നു വീഴുന്നത്. നീളം ഏകദേശം അഞ്ചടി ഉണ്ടാകും. അരയന്നം പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ഒരു പക്ഷിയാണ്.

കരിയരയന്നം — (Black Swan) ഇതു വെള്ളരയന്നത്തെക്കാൾ ഭംഗിയുള്ള ഒരു ജാതി അരയന്നമാണ്. കറപ്പു വെളുപ്പേക്കാൾ ഭംഗിയുള്ള നിറമാണെന്ന് ഇതിനെ കണ്ടാൽ ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. ആകപ്പാടെ കറപ്പായ ദേഹത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിലെ തൂവലുകൾ വില്ലുപോലെ മാർദ്ദവവും ഒളിവും ഉള്ളതാണ്. ആ തൂവലുകളുടെ നില്പ് എറിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇവൻ കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. കുറെച്ചെടികളുടെ ഇലകളും തണ്ടുകളും ഒരു ക്രമ്പാരമായിക്കൊണ്ടുവെക്കുന്നതാണ് ഇതിന്റെ കൂട്. ഓരോന്നു മുതൽ ഏഴു മുട്ടകളിടും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് ആസ്ത്രേലിയാരാജ്യത്താണ്.

ഇരണ്ട — (Tlals) ഈ ജാതിയിൽ എത്രയെങ്കിലും തരക്കാരുണ്ട്. എല്ലാ തരങ്ങളും താറാവിന്റെ മാതിരിയാണ് കല്ലെരണ്ടയാണ് ഇതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ പക്ഷി ഇതിന്റെ വണ്ണം കറപ്പാണ്. പുല്ലും പൂത്താളിയോ നിറഞ്ഞ കുളത്തിലോ ഏരിയിലോ ഈ ജാതി ഓരോ ജോടുണ്ടായിരിക്കും. പുല്ലും പൂത്താളിത്തണ്ടും നീർവള്ളിയും പിണച്ച് ഒരു ക്രമ്പാരമാക്കി സചരുപിക്കുന്ന കൂട് ഇതിന്നൊരു ബോട്ടുപോലെ അങ്ങുമിങ്ങും തുഴഞ്ഞുകൊ

ണ്ടു പോവാൻ സാധിക്കും. അഞ്ചാറു മുട്ടകളിട്ടും. തെക്കേ മലയാളത്തിലെ വലിയ കുളങ്ങളിലും മറ്റും ഞാൻ ഇവറ്റയെ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചാറു കുട്ടികളേയും കൂട്ടി ഒരു തള്ള നീന്തിക്കളിക്കുന്നതു കാണാൻ കൌതുകമുള്ള ഒരു കാഴ്ചയാണ്. താറാവിനോളവും താറാവിനേക്കാളും വലിപ്പമുള്ള ഇരണ്ടകൾ ഉണ്ട്. വളരെ ശോഭയുള്ള വണ്ണമുള്ള വരും ഇക്കൂട്ടരിൽ ഉണ്ട്. വളരെ ദൂരം പറക്കുവാൻ വയ്യുമെങ്കിലും പറക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ പ്രയാസപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും. പറക്കലിന്നു ഒരു ഭംഗിയും ക്രമവുമില്ലായ്മയും കാണുന്നില്ല. ഇവ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അനേകം ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ജലാശയങ്ങളിൽ വന്നു വീഴുന്നതു കുളിർകലത്താണ്. ആ സമയത്ത് ഒരു വെടിക്കു സാധാരണയായി പത്തിരുപതെണ്ണം വീഴാതെ ഇരിക്കില്ല. സാധാരണ തിന്നുന്നതു സസ്യാംശങ്ങളാണെങ്കിലും ചെറിയ ശുക്തി ജങ്ങളേയും മറ്റും കിട്ടിയാൽ വിട്ടുകളയാറില്ല. ഒരു തടാകത്തിൽ വളരെ എണ്ണം വന്നു വീഴുമ്പോൾ, അരയിൽ ഒരു മാലും കെട്ടി തലയിൽ ഒരു ചട്ടിയുംവെച്ചു കഴുത്തോളം ആണ്ടുംകൊണ്ട് ഒരുവൻ ഈ കൂട്ടത്തിന്റെ അടുക്കേ മെല്ലെ ചെല്ലുന്നു. ഇവനെ കണ്ടാൽ ഒരു ചട്ടി ഒഴുകിവരുമ്പോലെ തോന്നും ഇങ്ങിനെ അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ സമീപത്തിൽനിന്നു നീന്തുന്ന ഒന്നിന്റെ കാൽപിടിച്ച് ഇവൻ അതിനെ തന്റെ അരയിലെ മാലിലിടും. അപ്പോൾ തിന്നാൻ വല്ലതും കണ്ടിട്ടു മുങ്ങിയതാണെന്നോർത്തു മറ്റുള്ള ഇരണ്ടകളും ആ സ്ഥാനത്തെത്തും. എത്തു

ന്തോറും ഓരോന്നിനെ പ്രയാസമില്ലാതെ പിടിച്ചു മാലിലിടുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുപത്തു മിനട്ടിനുള്ളിൽ പത്തന്പതെണ്ണത്തെയും മാലിലാക്കി നമ്മുടെ നാട്ടുകാരൻ മടങ്ങുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സൂത്രത്തോട് ആക്കാണ് തട്ടിക്കപ്പെടുന്നതിയുള്ളത്.

പ്രാവുകൾ

പ്രാവു കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. അതിന്റെ തലയും, കൊക്കും, കഴുത്തും, ശരീരാകൃതിയും കാലും വാലും ഒക്കെ വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാണെന്നു പ്രാവിനെ കണ്ടവരെല്ലാം സമ്മതിക്കും. വർണ്ണംകൊണ്ടു ബഹുസരസന്മാരായ പക്ഷികളും ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. കൊക്കിക്കണ്ടക്കു തുവലില്ലാതെ നില്ക്കുന്ന മാംസത്തിന്റെ ഒരു ഉണ്ടയും അവിടെ മൂക്കിൽ തുളകളും ഉണ്ട്. പ്രാവുകൾക്കു വളരെ വേഗതയിലും വളരെ നേരത്തോളവും പറക്കാൻ വയ്യും. മനുഷ്യർ പോറുന്ന 'കേറിയർ' (Carrier pigeons) പ്രാവുകൾ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പറക്കുന്ന അധികരിച്ച ദൂരംകൊണ്ട്, ഈ തരത്തെ, യുദ്ധകാലത്ത് ഓരോ ശാസനകൾകൊണ്ടുപോകുന്ന തപാൽ ദൂതന്മാരായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഓരോ ദിവസം ഓരോ പ്രാവ് അതതിന്റെ ഘനത്തോളം തുങ്ങുന്ന ധാന്യങ്ങൾ തിന്നും. വെള്ളം കുടിക്കുന്നതു കൊക്കു വെള്ളത്തിൽ മുക്കീട്ടാണ്. കുടിച്ചു തീരുന്നവരെ കൊക്കു ആ നിലയിൽനിന്നു പൊന്തിക്കാറില്ല. പ്രാവിന്റെ അനുകരണീയമായ സ്വഭാവം അതിന്റെ ഏകപത്നീവ്രതം

തനൊയാണ്. പ്രാവിന്റെ ഇടയിൽ കാണുന്ന ദാമ്പത്യസ്നേഹം, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുതന്നെ ആയിട്ടുണ്ട്. കൂട കെട്ടുന്നതും, പൊരുത്തിന്നിരിക്കുന്നതും കുട്ടിയെ രക്ഷിക്കുന്നതും പൂവനും പിടയും ഒത്തിട്ടാണ്. കുട്ടി വിരിയുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്മേൽ തൂവലുണ്ടാകയില്ല. കൂട് ഉണക്ക ചുള്ളികൾ പിണച്ചാണുണ്ടാക്കുന്നത്. സാധാരണ അതു മരത്തിന്മേലുള്ള ഇത്തിക്കണ്ണി കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും. ഒരു പറങ്കിമാവിന്റെ ഇത്തിക്കണ്ണിയുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാക്കൂട് എനിക്കു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസം വേണ്ടി വന്നു. ചില തരം പ്രാവുകൾ പഴം തിന്നുമെങ്കിലും സാധാരണയായി പ്രാവുകൾ ധാന്യഭോജികളും ശാന്തസ്വഭാവികളുമാണ്.

മാടപ്രാവ് — (The blue rock pigeon) മാടപ്രാവ് അമ്പലങ്ങളിലും പള്ളികളിലും മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിലും പോറ്റ് പ്രാവുകളെപ്പോലെ നിർഭയം പാർക്കുന്ന ഒരു മെരുക്കമുള്ള പ്രാവാണ്. വെള്ളമില്ലാത്ത കണ്ടുകിണറിലും ഇവറ്റയേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിറം ഒരു മങ്ങിയ കറുപ്പോടിടകലർന്ന നീലയാണ്. ഓരോ ചിറകിന്റെ അറ്റത്ത് ഈരണ്ടു കറുപ്പുവരകൾ കാണും. കാൽചുകന്നിട്ടാണ്. ചിലപ്പോൾ പാറകളുടെ വിടകളിലും ഇവ കൂടിയേറിപ്പാർക്കാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവ തീൻതിന്നാൻ പറന്നു പോകുന്നത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഇരുന്നൂറിൽ ചിലപ്പോൾ പക്ഷികളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടത്തെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വിതച്ച കണ്ടങ്ങളിലും മുത്തകണ്ടങ്ങളിലും പയറെറിഞ്ഞ പറമ്പുകളിലും ഇവ ധാരാളം വന്നു

ചേരാതിരിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ മാംസം തിന്നാൽ കഫം പിടിക്കുമെന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നതു വെറും അന്ധവിശ്വാസമാണ്. അമ്പലങ്ങളിലും പള്ളികളിലും സാധാരണ അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അരി ഒരു ദിവ്യപക്ഷിയായിരിക്കുമെന്ന് അജ്ഞന്മാർ ധരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ. ചില പള്ളികളിൽ കടിയേറിപ്പാക്കുന്ന ഇവയുടെ പെരുപെരുപ്പ് മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ നേച്ചുവരാറുണ്ടത്രേ.

അരിപ്രാവ്— (The spotte pigeon) ദേഹത്തിന്റെ മാടപ്രാവിന്റെ അത്ര സ്ഥൂലതയില്ലെങ്കിലും ഭംഗിക്ക് ഒട്ടും കുറവില്ല. നിറം ഒരു മാതിരി തവിട്ടു ചുകപ്പോ, ചാരമോ ആണ്. ചുകപ്പ് അടിയിലും ചാരം പുറത്തുമാണ്. കഴുത്തിന്റെ പിൻഭാഗം മുതുകുവരെ കറുപ്പും അതിൽ പെറിയ വെള്ളപ്പുള്ളികളും കാണും. കാൽചുകന്നിട്ടും കൊക്ക കറുത്തിട്ടുമാണ്. ഇതിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് എവിടേയും കാണും. വയനാട്ടിലെ നിരത്തിന്മേൽനിന്നു കൂടി ഇവൻ എപ്പോഴും മേയുന്നതു കാണും. ശിക്കാരികളും ഇതിനെ നിർദ്ദയം വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നുണ്ട്. പ്രാപ്പിടിയൻ വെട്ടൻ മുതലായ പക്ഷികളും ഇവറ്റയെ പലപ്പോഴും പിടിച്ചുതിന്നുന്നു. ഇതിന്റെ വാൽ മാടപ്രാവിന്റെ വാലേക്കാൾ നീളമുണ്ടാകും.

പച്ചപ്രാവ്— (The green pigeon) ഇതിന് ഒരേടത്തിരുന്നു ചൂളയിടുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു ചൂളയെന്ന മറെറാരു പേരും ഉണ്ട്. ദേഹം പുറം പച്ചയും ഉദരം അസാരം മഞ്ഞയുമാണ്. ചിറകിന്റെ അറ്റത്ത് ഒന്നരണ്ടു കറുപ്പുവരകൾ ഉണ്ടാകും. പുറത്തു പുഷ്ഠത്തിനടുക്കെ ഒരു

ചുകപ്പു പ്രദേശമുണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് ആലിന്മേലോ പഴമുള്ള മറ്റു വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലോ ഇവറ്റ വന്നു വീഴുന്നു. പഴമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് അമ്പല പ്രാവേക്കാൾ ചെറുതാണ്. വാലിന്നു നീളം കേവലം പോരെന്നു തോന്നും. വളരെ രുചിയുള്ള മാംസമായിരിക്കകൊണ്ടു ശിക്കാറികൾ ഇതിനെ വെറുതെ വിടുകയാരില്ല. പട്ടാമ്പി സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങി തെക്കുവായൂരിൽ ചെല്ലുന്ന നിരത്തു വഴിയായി നടന്നാൽ രണ്ടു ഭാഗത്തുമുള്ള ആലുകളിന്മേൽ ഇവയെ എത്രയെങ്കിലും കാണും. പ്രയാസപ്പെട്ടു നോക്കിയാൽ മാത്രമേ ഇലപോലെ പച്ചയായ ഇതിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ഒരിക്കൽ ഒന്നിനെ മാത്രം കണ്ടുവെടിവെച്ചപ്പോൾ മൂന്നെണ്ണം നിലത്തു വീണത് എനിക്കനുഭവമായ ഒരു സംഭവമാണ്. ഇവയെ ധാരാളം കാണുന്നതു മഴക്കാലത്താണ്.

ചോലപ്രാവ്— ഇതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു തരം പ്രാവാണ്. കൊക്കും കാലും പവിഴംപോലെ ഇരിക്കും. കഴുത്ത് ഒരു ഇളനീല പാഞ്ഞ കരിമ്പുകപ്പാണെന്നു തോന്നും. മുതുകും ചിറകും സ്വർണ്ണച്ഛായ പാഞ്ഞ പച്ചനിറംകൊണ്ട് ഉളിയുന്നുണ്ടാകും. വലിപ്പത്തിൽ അരിപ്രാവേക്കാളും പച്ചപ്രാവേക്കാളും പോരും. ഇതു സാധാരണയായി ഇലകളാൽ ഇടതിങ്ങിയ മരക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ് ചെന്നിരിക്കുന്നത്. പറക്കുന്നത് ഇന്നതാണെന്നു തിരിയാത്തവണ്ണം അമ്പുപോലെ വേഗതയിലാണ്. ചിറകടിയുടെ ശബ്ദവും ഉച്ചത്തിൽ പുറപ്പെടും. പറമ്പുകളിൽ ഒറ്റയായിട്ടോ ഓരോ ജോടായിട്ടോ ഇവ തെണ്ടിന

ടക്കുന്നതു കാണും. ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇലക്കൂട്ടമുള്ള മരങ്ങളിന്മേൽ ചെന്നു വീഴും. വീണേടത്തിൽനിന്നു നാം അടുത്താലും രണ്ടാമതു വേറെ ഒരു ദിക്കിൽ വേഗമൊന്നും പോകയില്ല. ശിക്കാറികൾ ഇതിന്റെ സംഖ്യയും കുറയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

പോണ—(The inperial). പൊണയെ ഒരുതരം വലിയ പ്രാവായിട്ടൊ കരുതേണ്ടതുള്ളു. ഇതു ആഹാരവും അന്വേഷിച്ചു ഓരോവലിയ കൂട്ടമായി മലകളിൽനിന്നിറങ്ങി വരുന്നു, പഴങ്ങൾമാത്രമെ തിന്നുകയുള്ളു. അത് ഒരിക്കലും നിലത്തിറങ്ങുകയില്ല. ഈ രാജ്യത്തു രണ്ടുതരം പോണകളുണ്ടു ഒന്നു അരിപ്രാവിനെ പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും അരിപ്രാവിനേക്കാൾ രണ്ടുമൂന്നിരട്ടി വലിപ്പമുണ്ട്. മറെറാന്നു മാടപ്രാവിനെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും അതിനേക്കാൾ രണ്ടുമൂന്നിരട്ടി വലിപ്പമുണ്ട്. പനയുടെപഴം പഴത്തേടത്ത് ഈ പോണ എത്താതിരിക്കയില്ല.

മേലെഴുതിയ പ്രാവുകളൊക്കെ നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നവയാണ്. ഇപ്പോലെതന്നെ മറു രാജ്യങ്ങളിലും പലതരം പ്രാവുകളെ കാണുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ വലിപ്പംകൊണ്ടും വണ്ണാഡംബരംകൊണ്ടും വിശിഷ്ടന്മാരാണ്. നമ്മുടെ പോണയേക്കാൾ വലുതും സ്ഥൂലവുമായ ശരീരത്തോടും നിറുകയിൽ റോസുനിറത്തിൽ അനേകം നേരിയ ശിഖകളോടുംകൂടിയ ഒരു പ്രാവ് ന്യൂഗിനിയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതാണ് കിരീടിപ്രാവ് (The Victorian crowned pigeon) നൂപിവാലൻ പ്രാവിന്റെ ചിറകിന്റെ അറവും വാലിന്മേലുള്ള രണ്ടു

തുവലുകളും സൂചിപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പുറം കാടയുടേ പുറംപോലെ ഇരിക്കും. ഈ പ്രാവിനെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു കാണും. ഇതിന്റെ കാലിന്റെ വിരലിന്മേൽക്രടി തുവലുകൾ ഉണ്ടാകും. കാഴ്ചയിൽ ഇതിന്ന് ഒരു പ്രാവിന്റേയും കാടയുടേയും ലക്ഷണങ്ങൾ ഒത്തിരിക്കും. ഇതൊന്നും ക്രടാതേ മനുഷ്യൻ എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങളായി മെരുക്കിപ്പോറുന്ന പ്രാവുകളിലും അനേകം തരക്കാർ ഉണ്ട്. ചിലതു വീങ്ങി എപ്പോഴും വീപ്പിക്ക ശീലമുള്ളവനാകകൊണ്ട് അതിന്ന വീപ്പൻ (Panter) എന്നാണ് പേർ. മറെറാന്ന വാൽ വിശറിപോലെ വളച്ചു, തല പിന്നോട്ടു ഞെളിച്ചു വാൽ തൊടാൻതക്കവണ്ണം പിടിക്കുന്ന. ഇതാണ് ലക്ക്. പിന്നേ അനേകാണ്ടു ഭീഷ്മായ പരിണാമം കൊണ്ടും പരിതസ്ഥിതികൊണ്ടും പറക്കാൻ വയ്യാതായിത്തീന്ന ചില ഊക്കൻപ്രാവുകൾ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന. നിസ്സഹായികളായ ആ ജന്തുക്കൾ മനുഷ്യന്റെ ഇടവിടാതെയുള്ള ദ്രോഹംകൊണ്ട്, ഒട്ടൊഴിയാതെ, വംശത്തോടേ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനേ നശിച്ചുപോയ ഒരു തരമാണ് അന്നപ്രാവ്. (Dodo) ഇതിനെ കണ്ടിരുന്നതു മൊറീഷ്യസ്സ് ദ്വീപിലായിരുന്ന. ഇതിന്റെ വലിപ്പംകണ്ടാൽ ഇപ്പോഴുള്ള പ്രാവുകൾ നട്ടങ്ങിപ്പോവും. ദേഹം ഒരു തക്കിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ സ്ഥൂലവും മാംസളവുമായതായിരുന്ന. ഇതിന്ന പറക്കാൻവയ്യാ എങ്കിലും നിലത്തിൽക്രടേ നല്ലവണ്ണം ഓടാൻ വയ്യുായിരുന്ന. 1644-ാമാണ്ടിലാണ് ഡച്ചുകാർ ചിലർ

മേല്പറഞ്ഞ ദ്വീപിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തത്. അപ്പോൾ മാംസത്തിനു രുചിയുള്ളതും, പിടിപ്പാൻ എളുപ്പമായതും, പറക്കാൻ വയ്യാത്തതുമായ ഈ പക്ഷികൾക്ക് എന്തു ഗതിയാണുള്ളത്. മനുഷ്യർ ക്രൂരാതെ, മനുഷ്യർ എപ്പോഴും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന നായ, പൂച്ച, പന്നി മുതലായ മൃഗങ്ങളും ഇതിനെ ഒടുക്കി. ഈ മൃഗങ്ങൾ ഈ സാധുപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ടകളേയും കുഞ്ഞുകളേയുംകൂടി നശിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അന്നപ്രാവ് മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വന്നുകൂടി അമ്പതുകൊല്ലം കഴിയുംമുമ്പേ നിർഗ്ഗോഷം ഒടുങ്ങിപ്പോയി. അന്നപ്രാവിനേപ്പോലെതന്നെ ഒടുങ്ങിപ്പോയ മറെറാരുതരം പറക്കവയ്യാത്ത ക്രാറൻപ്രാവാണ് ഒട്ടകപ്രാവ് (Solitaire) ഇതു പണ്ട് അധിവസിച്ചിരുന്നത് സാമോവാദ്വീപിലായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കു ശത്രുക്കളാരുമവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവറ അവിടേ നിസ്സീമസഹസ്രങ്ങളായിപ്പെരുകി. അപ്പഴാണ് മനുഷ്യർ ആ ദ്വീപിലും കയ്യേറിപ്പാർത്തത്. അപ്പോൾ അതും അന്നപ്രാവേപ്പോലെതന്നെ ലോകരംഗത്തിൽനിന്നു അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു.

കോഴിപ്രാവ് - (Hocco) ഇതിനെ മെക്സിക്കോ രാജ്യത്തിലാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഇത് ഏകദേശം കോഴിയുടെ അത്ര സ്ഥൂലിച്ച ഒരുതരം പ്രാവാണ്. പറക്കുവാൻ നല്ലവണ്ണം സാധിക്കുമെങ്കിലും നിലത്തുവീണിട്ടാണ് ഇരതെണ്ടുന്നത്. പഴങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും ക്രൂരാതേ കൃമികളേക്കൂടി ഇവറ തിന്നും. ഉഷ്ണകാലമാകുമ്പോൾ കോഴിപ്പോലെതന്നെ പാംസുസ്നാനം ചെയ്യുവാൻ വളരെ ഇ

മാണ്. ജനുവരിമാസത്തിലാണ് ഇവറ്റയ്ക്ക് ഇണയെട്ട
ക്കേണ്ടുന്ന വിചാരം വരുന്നത്. അപ്പോൾ ഇവറ്റ പിട
കളേയും തിരഞ്ഞു ക്രൂരക്കൂടെ കരഞ്ഞുനടക്കുന്നുണ്ടാകും.
ആളകലം അടുത്തുചെന്നാൽതന്നെ ഈ സമയത്ത് അതി
ന്നൊരു ക്രൂരഭാവമുണ്ടാകയില്ല. രതിവിചാരത്തിന്ന രക്ഷാ
വിചാരത്തേക്കാൾ ശക്തികൂടുമ്പോൾ എല്ലാവക്കുമുള്ള
ഗതി ഇതുതന്നെയല്ലേ. ചിലപ്പോൾ ഒരു പെണ്ണിനേയും
വളഞ്ഞു നാലഞ്ചു പൂവന്മാർ നില്ക്കുന്നതു കാണും. അ
ങ്ങിനെയൊരവസരത്തിൽ ഒരു സൂത്ത് പിടയെ വെടിവെ
ച്ചു. ചത്ത പിടയുടെ ശവത്തിന്നരികിൽനിന്നും പൂവന്മാർ
വിട്ടുപോയില്ല. ഉടനെ ഒരു പൂവനെക്കൂടി വെടിവെച്ചു.
അപ്പോൾ മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളവക്ക് ആപത്തുണ്ടെന്ന
നസ്സിലായുള്ളൂ. ഇവ കൂട്ടകെട്ടുന്നതു വലിയ വൃക്ഷങ്ങളി
ലാണ് ഇലയും ചുള്ളിയും പിണഞ്ഞിട്ടാണ്. പിട രണ്ടു
യിട്ടും. മുട്ട വിരിയുവാൻ നാലാഴ്ച വേണം. നല്ലവണ്ണം
ക്കാൻ ശക്തിവെച്ചാൽ മാത്രമേ കഞ്ഞുകൾ കൂട്ടംവിട്ടു
ള്ളൂ.

കോഴിവംശം.

ദേഹത്തിന്ന നല്ല സ്ഥൂലത കാണും. പൂവന്ന തല
മൽ വലുതും പിടയ്ക്ക ചെറുതും പൂ കാണും. കാൽ ന
ബലമുള്ളതും പായുവാനതകുന്നതുമാണ്. എല്ലാ കോ
കളും ഇരതെണ്ടുന്നതിൻമദ്ധ്യേ, നഖംകൊണ്ടു ക്രൂടക്കു
നിലം മാന്തുക പതിവാണ്. പൂവന്ന കാലിന്മേൽ
രാ മുള്ളുമുണ്ട്. നല്ലവണ്ണം പറക്കുവാൻ ഒന്നിന്നും
ിക്കയില്ല. മുട്ടയിൽനിന്ന വിരിഞ്ഞ ഉടനെ കഞ്ഞു

കളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ രോമംപോലെയുള്ള തൂവൽ നിറഞ്ഞുകാണുമെന്നുമാത്രമല്ല കഞ്ഞുകഥം തള്ളയുടേക്കുടെ ആഹാരം പെറുക്കാനും നടക്കും. മനുഷ്യർ മെരുക്കിവളർത്തുന്ന കോഴികഥം പലതരക്കാരുണ്ടെങ്കിലും അവറ്റയുടെ വിവരണംകൊണ്ട് സ്ഥലംമുടക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ വിവരിക്കാൻപോകുന്ന എല്ലാവിധം കോഴികളും കാട്ടുകളിൽ പാർക്കുന്നവറ്റയാണ്. ആഹാരം ധാന്യങ്ങളും പുഴുക്കളും ഇരകളും മറ്റുപ്രാണികളുമാകുന്നു. കാൽകൊണ്ടു മാന്തീട്ടാണ് ഞാഞ്ഞൂലുകളേയും മറ്റുപ്രാണികളേയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്. പൂവന്മാർ ക്രൂരമെന്നുമാത്രമല്ല, കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അന്യോന്യം കൊത്തുകയും ചെയ്യും. കൊത്തുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ശത്രുജന്തുക്കളുടെ സാമീപ്യം വൃക്തമായി പൂവന്മാർ പൊരുളിക്കയില്ല.

കാട— (Quail) കാടയുടെ വണ്ണം വിവരിക്കുന്നതിനേക്കാഥം അതിനേ ഒന്നുകണ്ടു നിറത്തിന്റെ മാതിരി മനസ്സിലാക്കുന്നതാണുത്തമം. ഇതിനേ കാണുന്നതു പുളഭ്രീക്കാട്ടിലാണ്. വാൽ ഭീഷ്മം കുറഞ്ഞതാണ്. നിപ്രാപ്പോഥം കാലിന്റെ തുട കാണുകയില്ല. വലിപ്പം നന്നുക്കുറവാണ്. ഇവറ്റ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ട് ആഹാരം പെറുക്കാൻ നടക്കുന്നു. പേടിച്ചാൽ നിലത്തു പീണുകിടക്കുന്ന ചപ്പുകളുടെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നൊളിക്കും. കാടയേയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ധാരാളം കാണും. ഇതിന്റെ മാംസം ബഹു രുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ വെടിവെച്ചിട്ടും കെണിവെച്ചിട്ടും ഇതിനെ വളരെ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കെയ്ദാരി കാടയുടെ രണ്ടിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള ഒന്നാണ്.

തരം പക്ഷി ആണ്. ആകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും ഇവറ കാടയേപ്പോലെതന്നെ ആകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഞാനിതുവരെ ഈ മാതിരി പക്ഷിയെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇതിനെ ഒറ്റയൊറ്റയായി പാലക്കാട്ടിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എന്നോട് ഒരു സ്നേഹിതൻ പ്രസ്താപിക്കയുണ്ടായി. വരണ്ടക്കോഴി (Spur fowl) കൌദാരിയേക്കാൾ അല്പം വലുതാണ്.

കൊമ്പൻകൌദാരി— (The Californian Quail) ഇതു സാധാരണ കൌദാരിയേക്കാൾ വലുതാണ്. തലയുടെ ഇടത്തും വലത്തും ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സൂചിക്കൊമ്പുകൾപോലെ ഒന്നിച്ചുകൂടിയ തൂവലുകൾ അഗ്രം നേമ്മനായി പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ വെള്ളക്കുത്തുകൾ ഉണ്ട്. കൌദാരിജാതിയിൽ ഇതു ഭംഗിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയെ കാണുകയില്ല. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു വടക്കേ ഇന്ത്യയിലാണ്. ഈ ജാതിയിലും അഞ്ചാറു തരക്കാരുണ്ട്.

കാട്ടുകോഴി— (The jungle fowl) ഇത് ഏകദേശം ഒരു നാട്ടുകോഴിയുടെ അതു വലിപ്പമുണ്ടാകും. ദേഹം കറുത്തിട്ടും മറ്റു പലനിറത്തിലുമായിരിക്കും. പൂവൻറെ വാലിന്നും കഴുത്തിന്നും സ്വർണ്ണവും മറ്റും വർണ്ണങ്ങളായ അനേകം നേരിയ തൂവലുകൾ കാണും. മലയാളത്തിലെ എല്ലാ കാട്ടിലും ഇവറയെ ധാരാളം കാണും. കാട്ടുകോഴി ഒരു കാലത്തും മെരുങ്ങുന്നില്ല. നിലത്താണ് മുട്ടയിടുന്നത്. ഒരേ സമയത്തു പന്ത്രണ്ടു മുട്ടകൾ ഇടും. കുഞ്ഞുകൾക്ക് ഒളിച്ചോടാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. കാട്ടുകോഴി നാട്ടുകോഴി

യേക്കാം നല്ലവണ്ണം പറക്കും. പറന്നു, ഇടതിങ്ങിയ ഇലകളുള്ള മരക്കൂട്ടത്തിൽ വീണാൽ അവിടുന്നു പുള്ളികളും തോറും തുള്ളിത്തന്നേക്കാണാത്ത ഒരു ലിക്കു കണ്ടുപിടിക്കും. രാവിലെ ആറുമണിക്ക് ഇവ ആഹാരം പെറുക്കാനിറങ്ങും. മനുഷ്യരെ കണ്ട മാത്രയിൽ ഇവ പറന്നു മറഞ്ഞുകളയും. പൂവൻ ചിലപ്പോൾ നാട്ടുപിടക്കോഴികൾക്ക് ഇണചേരും. നിലമ്പൂരിൽ കായലരി വീഴുന്ന കാലത്ത്, അതു സുലഭമായിത്തിന്നുന്ന നിമിത്തം കാട്ടുകോഴികൾ ഒരു വക ഉദരരോഗം പിടിപെട്ടിട്ട് അനേകങ്ങൾ ചത്തൊട്ടുങ്ങിപ്പോകാറുണ്ട്. ഇതിനേയും കെണിവെച്ചു നാട്ടുകാർ പിടിക്കാറുണ്ട്.

ഗിനിക്കോഴി— (Guinea foul) തലയിലേയും കഴുത്തിലെ മുന്നാറത്തിലേയും തോലിന്നു തുവൽ കേവലം ഉണ്ടാകയില്ല. ശരീരത്തിന്റെ സ്ഥൂലതയോടൊത്തുനോക്കുമ്പോൾ തലയ്ക്കും കഴുത്തിന്നും വണ്ണം കേവലം പോരെന്നു തോന്നും. ശിരസ്സിൽ ഒരു ചെറിയ പൂവുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല കവിളിന്റെ താഴേ ഓരോ ചെറിയ തോൽ ചെവിയുടെ കടപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. വാൽ താറാവിന്റെ വാൽ പോലേയാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ ആകപ്പാടെ വൃത്തിയുള്ള വൃത്താകാരമായ വെള്ളപ്പുള്ളികളും ഉണ്ട്. മുട്ടയ്ക്കുടി ഈമാതിരി പുള്ളികളുണ്ട് പാക്കുന്നത് ഓരോ ക്രൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇതിന്റെ ചെമ്പുവരണ്ടുംപോലെയുള്ള കരച്ചിൽ വളരെ ദൂരത്തോളം കേൾക്കും. ഈജാതിക്കോഴിയേയും മനുഷ്യർ പോറ്റുന്നുണ്ട്. എന്നാലും ഇവറ്റ കുറിക്കൂട്ടുകളിച്ചല്ലാതെ മുട്ടയിടാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഇത് ആ

ഞ്ചെട്ട ചെറിയ കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും കൂട്ടി പോറുന്ന പീട്ടിൽ വന്നതു വീട്ടുകാക്കു നല്ലൊരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. എത്രതന്നെ മെരുങ്ങിയാലും രാത്രിയായാൽ ഇവറ്റ പേക്കിരിക്കുന്നതു പുറപ്പുറത്തൊ മരത്തിന്മേലൊ ആയിരിക്കും. ആ നിലയിൽ മിക്ക സമയത്തും ഇതിനെ കല്ലുണ്ണിയും മെരുവും പിടിച്ചുതിന്നുകളയാറുണ്ട്.

പെരുവിരലൻകോഴി — (Megapodes) ഇതിന്റെ വിരലുകൾക്കു വലുതും ബലമേറിയതുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ സഹായത്താൽ മണ്ണും ചണ്ടിയും ഓരോ വലിയ കൂമ്പാരമാക്കി ഒരേടത്തു കൂട്ടി അതിൽ ഇതു മുട്ടയിടുന്നു. ഇതിന്റെ നിറം കറുപ്പോ കരിഞ്ചുകപ്പോ ആണ്. എന്നാൽ സെലിബിസ് ദ്വീപിൽകണ്ട ഈമാതിരി ഒരു പക്ഷിക്കു ചില വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പൂവന്നു തലമേൽ ഒരു തൊപ്പിപോലെ തോന്നുന്ന തള്ളൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നെഞ്ച് ഇളഞ്ചുകപ്പായിരുന്നു. അഗസ്ത്, സപ്തംബ്രു എന്നീ മാസങ്ങളിൽ ഇത് ഒരേടത്തു രണ്ടുമൂന്നടി കുഴിച്ച് അതിൽ പിട ഒരു വലിയ മുട്ടയിടുന്നു. എന്നിട്ട് അതിന്മേൽ ഒരടി ഉയരത്തോളം മണൽ ഇട്ടു മൂടുന്നു. പത്തുപന്ത്രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെത്തന്നെ പിന്നേയും ഒരു മുട്ടയിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു പിട അതാറെട്ടു മുട്ടകളിടും. കുഴി കുഴിപ്പാൻ പൂവനും പിടയെ സഹായിക്കും. ഇതു വളരെ വേഗതയിൽ പായും. എന്നാൽ ഉപദ്രവിച്ചാൽ പ്രയാസപ്പെട്ടു പറന്ന് ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരിക്കും. ഒരേ കുഴിയിൽതന്നെ പല പിടകളും വന്നു മുട്ടയിടുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. പിടയുടെ മുട്ടക്കു

ടൽ പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു വലിയ മുട്ടയും പിന്നേയുള്ള മുട്ടകളൊക്കെ ഓരോ പെരുപയറിൻമണിയുടെ അത്ര പെരുതുമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ടതിന്നാൽ വളരെ രുചിയുള്ളതാണ്. ഒന്ന് ഉടച്ചുപകന്നാൽ ഒരു സാസർ (Saucer) നിറയെ ഉണ്ടാകും. നാട്ടുകാർ ഇതു കണ്ടെടുത്തു വെച്ചേക്കാറില്ല. ചിലപ്പോൾ പെരുവിരലൻകോഴിയുടെ ക്രൂട് പതിനഞ്ചടി ഉയരവും അറുപതടി കടവിസ്താരവും ഉള്ള ഒരു പുല്ലുരിപോലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു കാണും. ഇതിൽ നാലഞ്ചടി ചോടെ മണലിന്മേൽ മുട്ടകൾ കുത്തനെ നിത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. മുട്ടയിടുന്നത് അധികനാൾ ഇടവിട്ടുംകൊണ്ടായിരിക്കകൊണ്ട് എല്ലാ മുട്ടകളും ഒരേ സമയത്തു വിരിയുന്നില്ല. മുട്ടയിട്ടാൽ പിന്നെ പെരുവിരലൻകോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയെ ഇല്ല. വിരിഞ്ഞു പുറത്തുവരുന്ന കുഞ്ഞു, ശരീരം ഒന്നു കുടഞ്ഞു, കാട്ടിലേക്കാണ് കുതിച്ചുപായുന്നത്. വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ഇതിനു പറക്കാനുംകൂടി വയ്യുമത്രേ.

നെട്ടവാലൻ കോഴികൾ. (Phcsasants)

കോഴിവംശത്തിൽപെട്ട ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള ജാതിക്കാർ നെട്ടവാലൻ കോഴികളാണ്. വാൽ ദേഹത്തെക്കാൾ വളരെ നീളമുണ്ടാകും. പൂവന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രാഡംബരം പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം തിരഞ്ഞിഞ്ഞു ഗുണംവെക്ക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഇത്തരക്കാർ വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും പറവാൻ ഇവിടെ സ്ഥലം പോരാ. എന്നാൽ നമുക്കൊക്കെ പരിചയമുള്ള മയിൽ ഈ തര

ത്തിൽപെട്ട പക്ഷികളിൽവെച്ചു അഗ്രഗണ്യനെന്നു കരുതുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല

മയിൽ- (Peacock) പൂവന്നു വാലിന്റെ സ്ഥാനത്തു സാധാരണ കോഴികളെപോലെ വാലുണ്ട്. ആ വാലിന്റെ കടയുടെ മേൽഭാഗത്തിൽ നിന്നാണു നീളവും ഭംഗിയുമുള്ള പീലിത്തുവലുകൾ മുളക്കുന്നത്. പൂവനെ പിടക്കും മസ്തകത്തിന്മേൽ ശിഖകളുണ്ട്. പിട കാണ്മാൻ ഭംഗിയില്ലെങ്കിലും പൂവൻ ബഹു ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. പൂവന്റെ കഴുത്തു നീല നിറമാണ്. കണ്ണാടിപോലെയുള്ള ചൊട്ടകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ പീലിയിൽനിന്നു പല നിറങ്ങളും ഉജ്വലിക്കുന്നതു കാണാം. പീലി ആറടി നീളമുണ്ടാകും. ഈ പീലി കുത്തനെ നിത്തി വിശറിപോലെ വിരുത്തി, ചിറകുകൾ നിലം തൊടാൻ തക്കവണ്ണം താഴ്ത്തി, മയിൽ മെല്ലെ മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നടക്കുകയും ഇടക്കിടെ പീലികൾ വിറപ്പിച്ചു ഒരു കടയുമ്പോലെയുള്ള ശബ്ദം ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മയിൽ വൻ കാടുകളിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. എത്രയോ ഉയർന്ന വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലാണ് ഇതിന്റെ നില്പ്. ഇതു പാമ്പുകളെ കൊല്ലും എന്നുപറയുന്നതു ശരിയാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു സ്തംഭംചെയ്യുന്ന മയിലിന്റെ ഭാഗത്തു സ്തംഭിച്ചുപോയപോലെ ഒരു കട്ടിവീർപ്പൻ അനങ്ങുവയ്യാതെ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ പാലക്കാട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മയിലിന്റെ മാംസം രുചിയുള്ളതല്ല എന്നു എനിക്കു അനുഭവംകൊണ്ടു പറയാം. എന്നാൽ ഇതിന്റെ മൊക്ക വളരെ ഗു

ണംപറയുന്നുണ്ട്. നീപ്പാൻവയ്യാതെ കോടിപ്പോയ കൈകാലുകൾക്ക് സ്വാധീനംവെക്കാൻ ഇതൊരു കൈകണ്ട മരുന്നാണത്രേ. ഉണക്കീക്കിഴിച്ചിന്മേൽ ഈ നൈസാരം തേച്ചാൽ അതു മോതിരംപോലെ വളക്കാമെന്നുമാത്രമല്ല പിന്നീട് പണ്ടത്തെമാതിരി നിവിർത്തുകയും ചെയ്യാം.

തക്കി—(Turkey). നെറിമേൽ നിന്നു ഒരുകഷണം തോൽതുങ്ങി കൊക്കുംകവിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നുണ്ട് തലയും കഴുത്തും തൂവലൊന്നുമില്ലാതെ നഗ്നമായി നില്ക്കുന്നു. ഈ തോലിന്നു വണ്ണം വൈചിത്ര്യം ധാരാളമായിത്തികയുന്നതു തക്കിക്ക വല്ല ക്ഷോഭവും നേരിടുമ്പോളാണ്. തൂവലിന്മേൽ കറുപ്പ്, നീല, വെള്ള, മുതലായ പല നിറങ്ങളും കാണും. പൂവന്നു തിറയണിവാനല്ലാതെ മറെറാന്നിന്നും നേരമില്ലെന്നു തോന്നും. സാധാരണ തൊണ്ടയിൽ വല്ലതും വിലങ്ങിപ്പോയപോലെ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും തിറയണിയുമ്പോൾ പൂവൻ 'ഖ' എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുവതിവാണ്. തക്കിയേയും മനുഷ്യന്മാർ മെരുക്കിപ്പോറുന്നു. ഒരു ജോട് തക്കിയെ ഞാനും പോററിയിരുന്നു. ഒന്നരണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പിടയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു ദിവസം പൂവൻ പുതിയ പിടയുമായി ഇണചേർന്നപ്പോൾ ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന പിട പൂവന്റെ അടുക്കെവന്നു "കേ. കേ." എന്നു അതിനെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ട് അരമണിക്കൂർനേരത്തോളം ആ സ്ത്രീജനത്തിന്റെ മുഖത്തു കൊത്തി. അവനോ സകല നാഡികളും തളർന്നുപോയവളെ ചിറകും താഴ്ത്തി ഇളിഭ്യനെപോലെ കുറെ സമ്മതി

ച്ചുകൊണ്ടു സകല പീഡകളും മൂകനായിസ്സഹിച്ചു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ തക്കിയെപോലെ പെണ്ണുങ്ങൾക്കിതു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്ന മറെറാരു തരം പക്ഷിയില്ലെന്നു ഞാനുമുറപ്പാക്കി. കാട്ടുതക്കികളെ വളരെ കാണുന്നതു് അമേരിക്കയിലാണു്. ഇവ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണു ഭക്ഷണത്തിനു നടക്കുന്നതു്. ഒരേടത്തു ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷാമം നേരിട്ടാൽ തക്കികളെല്ലാം ആണും പെണ്ണും വെവ്വേറെയായി ഓരോ വലിയ സമൂഹമായിട്ടു മറെറാരിടത്തിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പോകുന്ന ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലധികം പേരുണ്ടാകും. ഒരു വലിയ പുഴക്കരയിൽ എത്തിയാൽ അവിടെ എല്ലാവരും ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം വിശ്രമിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം എല്ലാവരും തീരത്തുമണലിൽ പാട്ടയുടെ ഉടത്തോളം ഉയരത്തിൽ കേറുന്നു. പിന്നെ നായകൻ ഒരു അടയാളവാക്യം പറയുന്നതോടുകൂടി എല്ലാരും മറെറക്കരയിലേക്കു പറക്കുന്നു. പറക്കൽ ഇവറ്റക്കു് ഒരു എളുപ്പമായ ജോലി അല്ല. ചിലർ പുഴയിൽ വീഴുമെങ്കിലും എങ്ങിനെയെങ്കിലും നീന്തിപ്പിടിച്ചു കരപറ്റുന്നു. കരക്കെത്തിയാൽ കുറെ നേരത്തോളം ഇവറ്റയ്ക്കു് ഒന്നും തിരിയില്ല. ആ സമയത്തു കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ഇവറ്റയെ അവധിയില്ലാതെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യാം. ഇണ ചേരുന്ന കാലത്തുമാത്രമേ പൂവനും പിടയും ഒന്നിച്ചു നടക്കുകയുള്ളു. അതു വിപ്ലവരിമാസത്തിലാണു്. പിട ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദം ജനിപ്പിച്ചാൽ പൂവന്മാർ അതിന്റെ അടുക്കെ പറന്നുചെല്ലും. ചില സമയം ഒരു പിടയ്ക്കുവേണ്ടി രണ്ടു പൂവന്മാർ കഠി

നമായ ദ്വന്ദയുദ്ധം ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ ഒന്നു മരിച്ചു എന്നും വരാം. അപ്പോൾ മരിച്ചവനെ കൊന്നവൻ എത്രയോ സ്നേഹത്തോടെ അടുത്തുചെന്നു താലോലിച്ചു ഉണർത്തുവാൻ നോക്കുന്നത് എന്തു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കുമെന്നാരറിഞ്ഞു. കാട്ടു തക്കി, പുല്ലും ചെടിയും ധാന്യവും പഴവും തിന്നുന്നതു കൂടാതെ വണ്ടുകളെയും പല്ലികളെയും തവളക്കുട്ടികളേയും തിന്നും. ഇവയുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആഹാരം കാട്ടുമുന്തിരിങ്ങയാണ്.

വെള്ളമയിൽ:— ഇതു സാധാരണ മൈലിന്റെ അത്ര വലിപ്പം വെക്കയില്ല. ദേഹം ശുദ്ധവെള്ളയാണെങ്കിലുംകൂടി വലിയ പീലിക്കെട്ടും അതിന്മേൽ കണ്ണുപോലെയുള്ള ചൊട്ടകളും, പട്ടനിറത്തിൽ വിളങ്ങുന്നതും കാണും. സാധാരണ മൈലിനോടു സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ വാഹനമെന്നുവെച്ചു, ഹിന്തുക്കൾക്കു കാണുന്ന ആദരവ് ഈ മൈലിനോടു കാണുന്നില്ല. ബെല്ലാരി മുതലായ ജില്ലകളിൽനിന്നു വല്ലവരും ഒരു മയിലിനെ വെടിവെച്ചാൽ നാട്ടുകാർ അവന്റെ കഥ കഴിച്ചുകളയും.

അരമയിൽ- (Peacock Pheasant) ഇതിനെ ഹിമാലയത്തിന്മേലും മലയൻദ്വീപിലെ മലകളിന്മേലും കാണുന്നു. ഇതിന്റെ നിറം കരിഞ്ഞുകപ്പാണ്. നീണ്ട പീലിക്കെട്ടൊന്നുമില്ലെങ്കിലും സാധാരണ വാൽ കുറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ആ വാലിന്മേലും ചിറകിന്മേലും പീലിക്കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. തലമേൽ ശിഖയൊന്നും കാണുകയില്ല.

അർഗ്ഗൻ— (Argus pheasant) ഇതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഈ ജാതിയിൽ രണ്ടു തരക്കാരുണ്ട്. ഒന്നു മലാക്കാവിലെ അർഗ്ഗനും മറേറതു ബോർനിയൊവിലെ അർഗ്ഗനുമാണ്. വളരെ ഭയമുള്ള ഒരു പക്ഷിയാകകൊണ്ടു കാട്ടിൽക്കൂടെ ചുററിനടന്നാലുംകൂടി ഇതിനെ ഒരു നോക്കു കണ്ടുകിട്ടി എന്നു വരില്ല. ഇതിന്റെ കാൽപാടുകൾ നോക്കി മനസ്സിലാക്കി, നാട്ടുകാർ കെണിവെച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടാണു ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് ഇതിനെ കാണാനെങ്കിലും സാധിച്ചതു്. വാൽ വളരെ നീണ്ട രണ്ടു തൂവലുകൾ മാത്രമാണ്. അതിന്മേൽ എത്രയൊ ചെറിയ വെള്ളക്കുത്തുകൾ ഉണ്ട്. ചിറകിന്റെ ഓരോ തൂവലിന്മേലും വരിയായിക്കണ്ണുകൾ പോലെയുള്ള പൊട്ടുകൾ ഉണ്ട്. തല വളരെ ചെറുതാണ്. അതിന്മേൽ ശിഖയുണ്ടാകയില്ല.

മനോൽ— (Monaul or Impcyan pheasant) നാട്ടുകാർ ഇതിനെ തീപ്പുറൻ (Fire-back) എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട് ഇതിനെ കാണുന്നതു ഹിമാലയത്തിന്മേലും അസാമിലുമാണ്. മനോലിനെ ഹിമാലയത്തിന്റെ കിഴക്കെ അററം തുടങ്ങി പടിഞ്ഞാറെ അററംവരെ കാണാം. ഇതു സാധാരണ നില്ക്കുന്നതു് ആറായിരം അടി ഉയരത്തിലുള്ള മലകളിന്മേലാണ്. എന്നാൽ ശീതകാലത്ത് ഉറച്ചു മഞ്ഞുകൊണ്ടു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ, ഭക്ഷണാർത്ഥം ഇവ താഴ്വാരങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി വരുന്നു. ആ സമയത്താണു നാട്ടുകാർ ഇതിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു്. എന്നാലും പിടയേയും കുഞ്ഞിനേയുമല്ലാതെ പൂവനെ കിട്ടു

ന്നതു വളരെ പ്രയാസമാണ്. അവൻ ആ സമയത്തും തന്റെ ഭയം കൈവെടിയുന്നില്ല. മനോലിന്റെ ശരീരം പച്ചലോഹംപോലെ മിന്നുന്നവയാണ്. കഴുത്തു തെളിഞ്ഞ ചുകപ്പാണ്. ചിലപ്പോൾ ആ വർണ്ണത്തിന്മേൽ നിന്നതന്നെ പച്ചയും, സ്വർണ്ണവും, ചെമ്പും നിറങ്ങളും ഉളിയുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നും. പുറത്തിന്റെ ഒത്ത നടുവെളുത്തിട്ടാണ്. ചിറകു കറുത്തിട്ടും അതിന്റെ ചെറിയ തൂവലുകൾ പച്ചയും ചുകപ്പും ഇടകലന്നു മിന്നുമ്പോലെയുമിരിക്കും. കണ്ണിന്റെ തോൽ നീലയാണ്. കൊക്കു കറുത്ത കൊമ്പിന്റെ നിറമാണ്. ആകപ്പാടെ ഇവൻ ഒരു മനോഹരനായ പക്ഷിയാണ്.

വാലൻ കൌടാരി— (The common pheasant) കണ്ണിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള തോലിന്നു ജാസ്തിശപ്പുണ്ട്. കണ്ണിന്റെ കീഴേ തൂവലില്ലാതെ ഒരു തോൽ തുങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ആണിന്നു തലയിൽ ഇടവും വലവും ചെറിയ ഓരോ മുഴപോലെ തൂവലുകൾ എറിച്ചു നില്ക്കുന്നു. വാൽ നീണ്ടു, കടതടിച്ചും അഗ്രം ക്രുത്തിട്ടുമാണ്. ഇത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൊല്ലംതോറും പതിവായുണ്ടാകുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഈ ജാതിപ്പക്ഷിയെ ഞാൻ വയനാട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ നാട്ടുകാർ ഒരു തരം കാട്ടുകോഴിയായിട്ടാണ് കരുതിപ്പോരുന്നത്. ഇതിന്റെ മാംസം വളരെ സ്വാദുള്ളതാണ്.

നീക്കോഴികൾ.

നീളമുള്ള കാലും, നീളമുള്ള നഖങ്ങളുള്ള വിരലുകളും നീക്കോഴികളുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. വാൽക്കോഴി

ക്കോഴികെ, വാൽ മിക്കതിന്നും ഒരു അടയാളത്തിന്ന മാ
ത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ള.

പണ്ടാരക്കോഴി — (Jaena) കാലും വിരലും നഖ
വും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. നെറ്റിമേൽ രോമമില്ലാത്ത
തോൽ കറിതൊട്ടപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ
കഴുത്തും ഉദരവും ഒരു ഉളിയുന്ന കറുപ്പു നിറമാണ്. കൊ
ക്കു സാമാന്യം നീണ്ടിട്ടാണ്. പൂത്താളികം നിറത്ത കു
ളങ്ങളിൽനിന്ന ആതിന്റെ ഇലകളിന്മേൽക്കൂടെ ചാഞ്ചാ
ടി നടക്കുന്ന ഈ പക്ഷിയുടെ ജീവിതരീതി വളരെ കൌ
തുകമുള്ളതാണ്.

വാൽകോഴി— (The pheasant tailed Jaena) ഉ
ദരം ഒരു കപ്പിയുടെ നിറമാണ്. ശേഷം ഭാഗം വെള്ള
യാണ്. വാലിന്റെ ഒരു തുവൽ പൂവൻകോഴിയുടെ വാൽ
പോലെ കമാനാകൃതിയിൽ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിനേയും
താമരക്കുളങ്ങളിലാണ് കാണുന്നത്. കാലിന്റെ ആകൃ
തിയിൽ പണ്ടാരക്കോഴികളോട വളരെ യോജിപ്പുണ്ട്.
ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിന്ന പൂച്ചയുടെ മൂകാരത്തോട വളരെ
യോജിപ്പുണ്ട്. ചിറകിന്റെ നടുക്ക മേൽഭാഗത്ത് ഒരു
മുള്ളുണ്ട്. ചിങ്കളന്മാർ ഇതിനെ പൂച്ച ഇരണ്ട എന്നാണ
വിളിക്കുന്നത ചാവക്കാട്ട പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തുള്ള ഏ
രികളിൽ ഇത് എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ട്.

നെല്ലിക്കോഴി- (The corn-crake or Land tail)
കാഴ്ചയിൽ ഒരു കളക്കോഴിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും
നിറംകൊണ്ട നോക്കിയാൽ ഒരു കൌടാരിയുടെ ഛായ
ഉണ്ട്. കാലിന്നും വിരലിന്നും നഖത്തിന്നും പണ്ടാര

ക്കോഴികൾക്കു കാണുന്നതു നീളം ഒന്നുകൊണ്ടുമില്ല. വിളഞ്ഞ നെല്ലുകളിലാണ് ഇവറ വന്നുകൂട്ടുന്നതും കൂടുകെട്ടുന്നതും. ചില സമയം നെല്ലു മൂത്തുപോകുന്നു മാത്രമല്ല പൊത്തിനു കിടക്കുന്നതും പറന്നുപോവാൻ മടിക്കുന്നതുമായ നെല്ലിക്കോഴിയുടെ കഴുത്തുംകൂടി അരിഞ്ഞുപോകുന്നു. അപായം ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ഇവറ കുഞ്ഞുകളെക്കൊത്തിയെടുത്തു മറെറാരു ദിക്കിൽ കൊണ്ടുവെക്കും.

ചണ്ടിക്കോഴി—ഇതിനെ ഒരുതരം പണ്ടാരക്കോഴിയായിട്ടുതന്നെ വിചാരിച്ചാൽമതി. വാൽക്കോഴിയുടെ ഉടത്തൊക്കെ ഞാൻ ചണ്ടിക്കോഴിയേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വാൽ ഒടിഞ്ഞുപോലെ തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ പറക്കൽകാണുവാൻ കൌതുകമില്ലാത്ത ഒരു കാഴ്ചയാണ് ആമ്പലുകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടിയുള്ള ചാഞ്ചാട്ടം നടത്തം. ഇതിനുമുണ്ട്. ചണ്ടിക്കോഴി കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. ഒരുദിവസം ചാവക്കാട്ടിൽനിന്നു ഞാൻ ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചു. അതിനെ പരിശോധിച്ചെഴുതിവെച്ച വിവരണം ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. കൊക്കുള്ളമ്മഞ്ഞനിറം—മുക്കാലിഞ്ചുനീളം—വാൽചെറുത്. ചൊട്ടപോലെനില്ക്കുന്ന നെറ്റിമേലുള്ള തോലിന്റെ നിറം നീലനിറത്തിലുള്ള ചെടിപോലെ—കണ്ണിന്റെ നേരെമീതെ നിളത്തിൽ ഒരുവെള്ളവര—കഴുത്തു മൈലിന്റെ കഴുത്തുപോലെ ഉളിയുന്നനിറം. പിറകും പിൻകഴുത്തും ഇളഞ്ചാണകത്തിന്റെ നിറം. പിറകെ കറുപ്പുകലർന്നനിറം. കാലിന്റെ തുടയും ഉരവും ചിറകിന്റെ വലിയതൂവലും ക

റപ്പ് കാൽ ഇളഞ്ഞാണകത്തിന്റെനിറം-കണങ്കാലും വിര
ലും നഖവും നീണ്ടിട്ട-ഒന്നാമത്തെ വിരൽ രണ്ടിഞ്ചുനീളം-
അതിന്മേൽ ഒരു സന്ധി- ക്രത്തനഖം- രണ്ടാമത്തെ വിര
ലിന്ന രണ്ടുസന്ധി- അരഞ്ചുനഖം- മൂന്നാമത്തെവിരൽ മൂ
ന്നുസന്ധി-നാലാമത്തെ വിരൽ നാലുസന്ധി ഇതിന്മേലു
ള്ളനഖം അര ഇഞ്ചു. തുടരോമം കഴിഞ്ഞു, രോമമില്ലാ
തെ കിടക്കുന്ന വെറുംകാലിന്ന നാലിഞ്ചുനീളം- നെറ്റിമേ
ലുള്ള നീലച്ചെടിയുടെ നിറമായ തോൽ മീത്തലെ കാ
തിൽ തുളയുടെ മദ്ധ്യംവരെ എത്തും. അതിന്റെ ഇടവും
വലവുമാണ മൂക്കിന്റെദ്വാരം.

കളക്കോഴി. (The common water hen or Moor-hen) പുഴയൊ കണ്ടുകളമൊ, തോടൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അ
തിന്റെ തീരത്തിലുള്ള കുറിക്കാട്ടകളിലോ, പുൽക്രട്ടത്തി
ലൊ കളക്കോഴിയും ഉണ്ട്. വാൽ നന്നക്കുറയും. ശരീരം
ഒരു മാതിരിക്കുറപ്പും തൊണ്ട വെളുപ്പുമാണ്. കാലിന്ന
നല്ല നീളം കാണും. വെള്ളത്തിൽ നീന്താനും മുങ്ങാനും
ബഹു സമർത്ഥനാണ്. ചിലപ്പോഠം കൊക്കിന്റെ അ
റ്റംമാത്രം പുറത്താക്കി പുഴയിൽ വളരെ നേരത്തോളം
മുങ്ങിക്കിടന്ന കളയും. മനുഷ്യരുടെ നിഴൽ കണ്ടേടത്തു
നില്ക്കുകയില്ല. അത്ര ഭയമാണ്. പുഴയുടേയോ തോട്ട
ങ്ങളുടെയോ അടുക്കെ ഉള്ള പൊന്തകളിൽ ചെന്നൊളി
പ്പാൻ ചവിട്ടിപ്പോയല്ലാതെ പറക്കുകയില്ല. ഇരകളും
പുഴക്കളുമാണ മുഖ്യാഹാരമെങ്കിലും ചെറിയ തവളക്കുട്ടി
കളേയും മത്സ്യങ്ങളേയും വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടില്ല. നടക്കു

മ്പോൾ വാൽകൊണ്ട് ഒരു കുലുക്കൽ ഉണ്ട്. ഇണയെ ടുക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഇവ രാവും പകലും ഒരു പോലെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അധികം നേരത്തോളവും ദൂരത്തോളവും ഇതിനു പറക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു, വലിയ പാടങ്ങളിലെക്കിറക്കിയാൽ ഇതിനെ പാഞ്ഞുപിടിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. കളത്തിൽ കാണുന്ന വലിയ പുല്ലുകളിലും മറവുമാണ് ഇവറ്റക്കൂട്ടകെട്ടുന്നത്.

താമരക്കോഴി — (Coot) നിറം നീലയും ചുകപ്പുമാണ്. നെറ്റിമേൽ തുവലില്ലാത്ത തോലാകുന്ന ഒരു പൊട്ടുണ്ടു കാലിന്റെ വിരൽ തോൽകൊണ്ടു വാഴയിലപോലെയിരിക്കും പറക്കുമ്പോൾ കാൽചോടെ തുങ്ങിനില്ക്കും. കളങ്ങളിലും പുഴകളിലും പറന്നുവീണു ആഹാരം തേടുന്നു. ഇതു ക്ഷണം മെരുങ്ങും.

കൊത്തത്തീററി —(Peewit) ഇതിനു ഈപേർ സിദ്ധിച്ചതു് ഇതിന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടാണ്; കൊത്തിത്തീൻ കഴിക്കുന്നിതു കൊണ്ടല്ല. ചിലദിക്കിൽ ഇതിനു . ഇത്തിത്താൻകിളി എന്നും ഇതിന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടു പേർ കിട്ടീട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ മലൻകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു വാനം താങ്ങി എന്നു മറെറാരുപേരും ഈപക്ഷിക്കുണ്ട്. സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിൽ സന്ധ്യാവർണ്ണനയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ചക്രവാകപ്പക്ഷി ഇതായിരിക്കണം എന്നാണു എന്റെ വിശ്വാസം. ഈപക്ഷിക്കു കാൽവളരെ ഭീഷ്മമുണ്ട്. കണ്ണുവളരെ തുറിച്ചിട്ടാണ്. നിറം ഇന്നതെന്നു വിവരിപ്പാൻ പ്രയാസം. കൊറിയുടെ കഴുത്തിനുള്ള നിറത്തിന്റെ ഛായകാണുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകും. ഇതു മൈതാന

പോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും കുന്നിൻമുകളിൽ കാണുന്ന വിതാനസ്ഥലങ്ങളിലും ഒറ്റയായിട്ടോ ജോടായിട്ടോ നടക്കുന്നതുകാണാം. വളരെ ഉയരത്തിൽ പ്രയാസംക്കൂടാതെ പറക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും ഇതൊരിക്കലും മരത്തിന്മേൽ നില്ക്കുകയില്ല. രണ്ടടി ഉയരമുള്ള ഒരു കൊമ്പിന്മേലുംക്കൂടി തുള്ളിനില്ക്കുകയില്ല. ഇര, അച്ച, പ്രാണികൾ മുതലായവയാണ് ഇതിന്റെ ആഹാരം. ചിലപ്പോൾ എലികളേയും ചെറിയ ഇഴജന്തുക്കളേയും തിന്നുമെന്നു പറയുന്നു കല്ലുള്ള നിലത്താണ് ഇതു മുട്ടയിടുന്നത്. പൂവന്നും പിടയും പൊരുത്തിന്നിരിക്കും. ആളുകൾ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ പൊരുത്തിന്നിരിക്കുന്ന പക്ഷി പറന്നുപൊയ്ക്കളയും. പുറമുള്ള കല്ലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന വിശ്വാസം കൊണ്ടായിരിക്കും ഈ പക്ഷിക്രൂരമില്ലാതെ പറന്നുപൊയ്ക്കളയുന്നതു കുറെ ദൂരം കടന്നുപോയാൽ ഈ പക്ഷി നിലത്തുകിടന്നുകളയും. ആ നിലയിൽ ഇതിനെകണ്ടാൽ പുറമുള്ള കാണുന്ന കല്ലുപോലെ മറ്റൊരു കല്ലാണെന്നു തന്നെ തെറ്റിധരിച്ചുപോകും. മനോവേദനയോടുക്കൂടിയ നിലവിളിയൊ എന്നു തോന്നുമാറു സന്ധ്യാരംഭത്തിൽ ഇതു കരയുന്നതു ഞാൻ വളരെ പ്രാവിശ്യം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ പക്ഷിക്കു സന്ധ്യാസമയത്തു വീരഹമാണെന്നു പണ്ടുള്ളവർ സങ്കല്പിച്ചത്.

ചവറിലെക്കോഴി—(Thick knee or stone curlew) ഇതിന്റെ സ്വഭാവവും ആകൃതിയും കൊത്തിഞ്ഞിറിയുടെ പോലെയാണെങ്കിലും അല്പം ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടു കാൽ

കൊത്തിത്തീററിയുടെ ആത്ര നീളമില്ല മുട്ട തടിച്ചിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്നു കൊത്തിത്തീററിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ സ്ഥൂലതയുമുണ്ട്. വിശാലമായ മരുൽ പ്രദേശത്താണ് ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നത്. ഇതിനെ ഓരോചെറിയ കൂടമായിട്ടുംകാണും. ഇതു മുട്ടയിടുന്നതു നിലത്തുള്ള പൊത്തുകളിലാണ്. ഈ ജാതിപ്പക്ഷിയെ ഞാൻ സുലഭമായിക്കണ്ടതു ചാവക്കാട്ടിലാണ്. മണലുള്ള സ്ഥലത്തോടാണു തനിക്കു വളരെ പ്രിയം. ഇതിനെ ഞാൻ ചാവക്കാട്ടു കടപ്പുറത്തുകൂടിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതും മരത്തിന്മേലിരിക്കയില്ല.

കൂടമക്കൊത്തിത്തീററി—(Lap wing.) ഇതു വയൽപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു പറന്നു കളിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരുതരം കൊത്തിത്തീററിയാണ്. മൂത്തിയിൽ പിന്നോട്ടും മേലോട്ടും വളഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ചില നേരിയ തൂവൽക്കൂട്ടങ്ങളുണ്ട്. ഈ ശിഖ ഇതിനു യഥേഷ്ടംനിവിർത്തുകയും താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യാം. പിട നിലത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ പൂവൻ മേൽഭാഗത്തുനിന്നു അവളേയും ചുററിപ്പറക്കുകയും പെട്ടെന്നു കല്ലു വീഴുമ്പോലെ അവളുടെ അടുക്കേ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ രണ്ടെണ്ണവുംകൂടി പറന്നു ആകാശത്തിൽനിന്നു പല കസർത്തുകളും കളിക്കുന്നു. നിലത്താണു മുട്ടയിടുന്നത്. മുട്ടയുടെ അടുക്കെ വല്ലവരും വരാനിടയുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഈ പക്ഷി കുറെദൂരം പാഞ്ഞതിൽപിന്നെ ചട്ടയാണെന്നു നടിക്കുകയും അപ്പോൾ ഇതിനെ ക്ഷണംപിടിക്കാമെന്നു കരുതി ചിലർ ഇതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടുകയും, മുട്ട ഇവരിൽനിന്നു വളരെ അകലെയായി എന്നു കണ്ടാൽ ഈ കള്ളപ്പക്ഷി തൽക്ഷണം അതിവേഗതയിൽ

പറന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പക്ഷി രാത്രിസമയത്തും കരയും.

ചവറിലെപ്പൂങ്കോഴി— (The grey bustard) ഇതിന്റെ ശരീരം അന്നത്തിന്റെ ശരീരംപോലെ സ്ഥൂലിച്ചതാണ്. പൃഷ്ഠം ക്രത്തിട്ടാണു വാൽ ചെറുതാണു തടിച്ച വിരല്മേലുള്ള നഖങ്ങൾ വളരെ കറുതായിട്ടാണ്. ഇതിനെകാണുന്നതു യൂറോപ്പിലും ആഫ്രിക്കയിലും മല്യാസ്യയിലുമാണ്. ദേഹത്തിനു വലിപ്പവും ഓർഡ്യവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഇതു കാണാൻ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. പൂവൻ പിടയേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. അവനു താടിമേൽ കീഴോട്ടു തൂങ്ങുന്ന രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആണിന്റെ തൊണ്ടയോടു യോജിച്ചതായി ഒരു സഞ്ചികിടപ്പുണ്ട്. ഇതു കാറുകൊണ്ടു നിറയുമ്പോൾ ആണിനു തൊണ്ട വളരെ വീപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ഒരു ഉപകരണം കൊണ്ടു ഇതിനു ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കാനും സാധിക്കും. ഓരോരോ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം തന്റെ ജീവിതരീതി മാറുന്നതിൽ വളരെ ബുദ്ധിയും ഓമ്മയും, സാമർത്ഥ്യവും കാണിക്കുന്ന ഒരുതരം പക്ഷിയാണിത്. ഇതു നില്ക്കുന്നതു വിശാലമായ വിതാനസ്ഥലത്താണ്. കണ്ണിനു വളരെ ക്രമ്മതയുള്ളതുകൊണ്ടു വളരെ ദൂരത്തിൽ നിന്നു ആളുകൾ വരുന്നതു തിരിച്ചറിയുകയും ക്ഷണം പറന്നകലുകയും ചെയ്യുന്നു. രാത്രി ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഇതിന്റെ അടുത്തെത്തിക്കളയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും അബദ്ധമാണ് ഏതു സമയത്തും രണ്ടുപൂവന്മാർ ഉറങ്ങാതെ കാവൽ നില്ക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി ഇതി

ന്റെ ഉപായത്തിലും കവിയുന്നു. ഇവറ്റ വരാനിടയുള്ള സ്ഥലത്തു മനുഷ്യൻ കുഴികുഴിച്ചു അതിൽ ഒളിക്കുന്നു. ആ പത്തറിയാതെ അടുത്തുവരുന്ന ഈ പക്ഷി അവന്നിരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവാഹകാലങ്ങളിൽ പൂവന്മാർ അന്യോന്യം കഠിനയുദ്ധം നടക്കുന്നു. നിലത്താണ് മുട്ടയിടുന്നത്. മനുഷ്യൻ തൊട്ടുപോയെന്നു കണ്ടാൽ മുട്ട ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ധാന്യങ്ങളും പ്രാണികളും മറ്റുമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം, വളരെ തടിച്ച പക്ഷിയാണെങ്കിലുംകൂടി ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം പറക്കാം. ഈ പക്ഷിയും മെരുങ്ങും. ഇതിന്റെ കുഞ്ഞുകഥ നാലാഴ്ചകൊണ്ടു പറക്കാറാകും.

വാലൻഞാറ— ഇതു സാക്ഷാൽ ഞാറയുടെ ജാതിയാണെന്നാരും വിചാരിക്കരുത്. ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിയിലും ഇരതേടുന്ന സ്വഭാവംകൊണ്ടും മാത്രമെ ഇവ ഞാറകളെന്നു അനുകരിക്കുന്നുള്ളൂ. വാലൻഞാറയുടെ കാലും കഴുത്തും സാക്ഷാൽ ഞാറയുടേതുപോലെ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കൊക്കു നീണ്ടു വളവറ്റതും അറ്റം ക്രുത്തുമാണ്. ദേഹത്തിന്നു നല്ല വലിപ്പംകാണും. നീളം നാലടിയാണു; ഒരു രാജ്യംവിട്ടു മറ്റൊരു രാജ്യത്തേക്കു ഓരോ ക്രുട്ടമായിച്ചിലപ്പോൾ പോകുന്നത് ഇതിന്റെ തെറ്റുവരാത്ത സമ്പ്രദായമാണ്. ക്രുട്ടമായിപ്പുറപ്പോകുന്നതു ഒന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ പിന്നാലെയായിട്ടാണ്. ആകപ്പാടെ നോക്കുമ്പോൾ നീണ്ട ഒരു പാമ്പ് ആകാശത്തിൽക്കൂടെ പോകുന്നതാണെന്നു തോന്നും. വാലൻഞാറ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വാലിന്നുവളരെ ദീർഘമുണ്ടെന്നാരും ക

രുതരുത്. സാധാരണഞാറയുടേതിനേക്കാൾ വാൽ അല്പം നീണ്ടു ചോടെ വീണുകൊണ്ടാണിരിപ്പ്. ഇതു വളരെ പേടിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. തിന്നുമ്പോൾക്കൂടി വല്ല അപായവുമുണ്ടോ എന്നു ക്ഷണക്ഷണം സംശയഭാവത്തിൽ നാലുപുറവും നോക്കും. ഈ ഒരു സ്വഭാവവിശേഷംകൊണ്ടു വാലൻഞാറയെ പെടിവെക്കുവാൻ ശിക്കാറികൾക്ക് വളരെ പ്രയാസംനേരിടുന്നു. ഇവ കണക്കിലേറെ ധാന്യങ്ങൾ തിന്നുതീർക്കുന്നു. ഉറങ്ങുന്നതു ഒറ്റക്കാലിന്മേൽ നിന്നിട്ടാണ്. ആ സമയത്തു തലയും കഴുത്തും പുറത്തെ തൂവലിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെരുകെ പതിവാണ്.

പുള്ളുകം.

കട്ടപ്പുള്ള്—(Ruff). ഇതു അധിവസിക്കുന്നതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ്. നാട്ടുകാർ ഇതിനു കൊടുത്ത പേർ 'തെരുതെരു' എന്നാണ്. ഇതു സാധാരണ ഓരോ ജോടായിപ്പാകുന്നു. ഇതിന്റെ വിശേഷവിധി ചിലപ്പോൾ നൃത്തംവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. ഒരു ജോട പുള്ളിൽ, ഒന്നു, മറ്റൊരുജോടിന്റെ അടുക്കെ പറന്നുപോകും. പുതുതായിവന്ന പുള്ളിന്റെ പിന്നാലെ ആ ജോടം നടക്കും. പിന്നെ ഈ മുന്നും വേഗത്തിലും താളത്തിലും തുള്ളാൻ തുടങ്ങും. തുള്ളുന്നരീതി അനുസരിച്ചു ഓരോ ശബ്ദവും പുറപ്പെടുവിക്കും. ഇതിന്നിടയിൽ നാഥനും വിരുന്നുകാരനുമായി വന്ന പക്ഷി ഉച്ചത്തിൽ ചില പ്രത്യേകശബ്ദങ്ങളും ഉണ്ടാക്കും. നൃത്തം അവസാനിച്ചാൽ നായകൻ ചിറകയത്തി, ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടു നിവൻ ഇളകാതെ

നില്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറെറാരണ്ടും തുവലുകൾ എറിഞ്ഞു പിടിച്ചു ഒരെ വരിയിൽ വന്നുനിന്നു, അവറെറയുടെ കൊക്കിന്നറ്റം നിലംതൊടുന്നവരെ മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും കാലെടുത്തുവെച്ചു ആടിത്തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ രണ്ടും താന്താങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം ക്രമേണ മങ്ങി, കേൾക്കാതാകുന്നവരെ കൊക്കിന്നറ്റവും നിലത്തു കുത്തി കുറെനേരം നില്ക്കുന്നു. ഇതാണു നൃത്തത്തിന്റെ അവസാനാദ്ധ്യായം. അതിന്റശേഷം നായകൻ തന്റെ ഇണയുടെ അടുക്കെത്തുന്നു പറന്നുപോകുന്നു. വളരെനേരം കഴിയുംമുമ്പെ ഇവരുടെ അടുക്കേയും മറെറാരു നായകൻ പറന്നുവരുന്നു. അപ്പോൾ മേൽ വിവരിച്ച ക്രിയകളൊക്കെ ഈ ദമ്പതികളും നടത്തും. ഈ രസികനായ പുള്ളു് വലിപ്പത്തിൽ ഒരു അരിപ്രാവോളം കഷ്ടിച്ചു കാണുകയില്ല. തലയുടെ പിന്നിൽനിന്നു നീണ്ട തുവലുകൾ വളന്നു മേലോട്ടു വളഞ്ഞു മുതുകിലേക്കു ചാരിനില്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിനു ചിറകിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മുള്ളുണ്ടു്. നിറം ഉളിയുന്ന പച്ചയാണു്.

മണ്ണൻപുള്ളു്— ഈ പക്ഷി അധിവസിക്കുന്നതു് ആഫ്രിക്കയിലെ നീലനദിയുടെ തീരത്താണു് നാട്ടുകാർ ഇതിനെ 'സിക്സെക്' എന്നാണു് വിളിക്കുന്നതു്. ഇതു് ആഹാരം കഴിക്കുന്നതു വലിയ മണ്ണന്മാരുടെ വായയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. തന്റെ വായയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഇരയെപ്പോലും വെറുതെ വിടാത്ത മണ്ണൻ ഈ പുള്ളിനെ തിന്നാതെ വിട്ടുകളയുന്നതു്, ഉണ്ണാവാൻ പാടുള്ളതല്ലെ

ന്നു തോന്നുമെങ്കിലും, പുരാണകാലത്തിലെ ഹെറൊഡോ
ട്ടസ് എന്നു യവനപണ്ഡിതനും ഈ കാലത്തെ ക്രൂക്കുധ
രയും ഈ സംഗതിയെ നിസ്സംശയം തെളിയിക്കുന്നു. ക്രൂ
ക്ക, 1876-ൽ ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും നീർപത
നങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള, നീലനദീതീരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ
അവിടെ ഒരു മണൽതിട്ടയും, അതിന്മേൽ വലിയ ചീങ്ക
ണ്ണികളേയും, അടുക്കെ മണ്ണൻപുള്ളുകളേയും കണ്ടു. ക്രൂക്കു
ധരു മണൽതിട്ടയുടെ സമീപം ഒരു കുഴി ഉണ്ടാക്കി, കുഴി
ചെറിയ ഒരു വേലികൊണ്ടു മറച്ചു നേരം പുലരുമുമ്പെ
തന്നെ അതിൽ ഇറങ്ങി ഒളിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം ഉച്ച
യായപ്പോൾ രണ്ടു വലിയ വണ്ണന്മാർ കേറിവന്നു അടുത്തു
ള്ള മണൽതിട്ടിന്മേൽ കിടന്നു. അപ്പോൾ അനേകം മ
ണ്ണൻപുള്ളുകൾ പറന്നുവന്നു ചീങ്കണ്ണികളുടെ ദേഹത്തി
ന്മേൽ വീണു; അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നുതുടങ്ങി. അങ്ങിനെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അതിലൊന്നു നടന്നു നടന്നു ഒരു ചീങ്ക
ണ്ണിയുടെ വായയുടെ അരികെച്ചെന്നുനിന്നു. ചീങ്കണ്ണി
വായ പിളർന്നു. അപ്പോൾ പക്ഷി അതിന്റെ ഉള്ളിൽ
കടന്നു. ചീങ്കണ്ണി ഉടൻതന്നെ തന്റെ വായ പൂട്ടി. ര
ണ്ടു മിനുട്ടിനുള്ളിൽ ചീങ്കണ്ണി വീണ്ടും വായ തുറന്നു. ഉ
ടനെതന്നെ മണ്ണൻപുള്ളു് പുറത്തുവന്നു വെള്ളത്തിനരി
കെ പോകുന്നതു കണ്ടു. വെള്ളം അല്പം ദൂരെ ആകകൊ
ണ്ടു്, ആ പക്ഷി, വെള്ളം കുടിച്ചോ, വെള്ളത്തിൽ കളി
ച്ചോ, വല്ലതും ഛർദ്ദിച്ചോ എന്നൊന്നും ധരുക്കു കാണു
വാൻ സാധിച്ചില്ല. ക്ഷണം മണ്ണൻപുള്ളു് രണ്ടാമതും മ

ടങ്ങിവന്ന ചീങ്കണ്ണിയുടെ അരികെച്ചെന്നുനിന്നു. ചീങ്കണ്ണി വായ തുറന്ന ഉടനെ പുള്ള് പിന്നേയും അതിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ചീങ്കണ്ണി വായ പൂട്ടി ഒന്നരണ്ടു മിനുട്ട് കഴിഞ്ഞു വായ തുറന്നപ്പോൾ പുള്ള് പിന്നേയും പുറത്തുവന്നു പുഴയുടെ തീരത്തു വെള്ളത്തിന്നരികെച്ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ഒരു പുള്ള് മൂന്നു പ്രാവശ്യം മണ്ണന്റെ വായയിൽ കടക്കുന്നതും തിരികെ വരുന്നതും ക്രൂരധൈര്യമായിപ്പറയുന്നു.

കൊറ്റിപ്പുള്ള്—(Curlew) ചിലേടങ്ങളിൽ ഇതിനെ കോട്ടാൻ എന്നു വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. കൊക്കു നേത്തുവില്ലുപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്ന് ഒരു അരിപ്രാവിന്റെ ദേഹത്തോളം തടി ഉണ്ടാകും. ക്ഷാരവർണ്ണത്തിൽ പല വലിപ്പത്തിലുള്ള കറപ്പുപുള്ളികളും വരകളുമാണ് നിറം. കഴുത്ത് ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. ചതുപ്പുസ്ഥലത്തും ഏരികളിലും ഇവറ്റയെ കാണുന്നു. സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. നിലത്തു പേരിന്നൊരു കൂട്ടണ്ടാക്കി അതിലാണ് മൂന്നോ നാലോ മുട്ടയിടുന്നത്. വടക്കെ മലയാളത്തിലുള്ള കൊറ്റിപ്പുള്ളുകളെല്ലാം സംഖ്യയില്ലാത്ത കൂട്ടമായിസ്സമൂഹിച്ചു ചേക്കിരിക്കാൻ ചെല്ലുന്നതു കടല്ക്കരയിൽനിന്നു നാലഞ്ചു നാഴിക ദൂരെ സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ഓരോരോ വലിയ പാറകളിന്മേലാണ്. ഇവറ്റയുടെ കാഷ്ഠംകൊണ്ടു പാറ വെള്ളനിറമായ്പ്പോയതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രാത്രിയായാൽ ചില സരസന്മാരായ മുക്കുവന്മാർ തോണിയുങ്കൊണ്ടു മെല്ലെ പാറയുടെ അടുത്തുപോകുന്നു. എന്നിട്ടു പാറ

യുടെ മേൽ അടുത്തടുത്തു നിന്നുറങ്ങുന്ന പക്ഷിയുടെ മേൽ വല എറിയുന്നു. ഒരൊറ്റ വലയിൽ ഇരുന്നൂറുമുന്നൂറ് പുള്ളുകൾ പെട്ടുപോയിട്ട ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

തീൻപുള്ള്—(Snipe) ആകൃതിയിൽ ചെറിയ മണൽപുള്ളോട് (Sand piper) സാദൃശ്യമുണ്ടെങ്കിലും നിറത്തിനു കുറേക്കൂടി മഞ്ഞയും കട്ടിയും ചേർന്നുകാണും. ചിറകിന്റെ അറ്റം ക്രുത്തിട്ടാണ്. ഇതു വളരെനേരത്തോളം പറക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ള ഒരു പുള്ളാണ്. പറക്കുമ്പോൾ താണും ചരിഞ്ഞും, പൊന്തിയും, ചില അഭ്യാസങ്ങൾ കാണിക്കും. നിലത്തു വീണ ഉടനെ ഇന്നിടത്തിൽ എന്നില്ലാതെ ഒരു പാച്ചിൽ പായും. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പുഴുവും ഇരയും പരതിപ്പിടിക്കുവാൻ നീണ്ട കൊക്കു ചളിയിലോ മണ്ണിലോ പൂത്തിനോക്കും. ഓരു സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഈ പക്ഷിയെ ധാരാളം കാണുന്നത്. കൂടുകെട്ടുന്നതു നിലത്താണ്. ഒരു കൂട്ടിൽ നാലു മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകും.

മറിക്കൊക്കൻ—(Avocet) വിരലുകൾ തോൽപാടകൊണ്ടു മൂടിയ ഇതിന്റെ കാലിന്റെ നീളം കുറെ കവിഞ്ഞുപോയി എന്നത് ഒരു പക്ഷിയുടെ വിശേഷവിധിയാണെങ്കിലുംകൂടി ഇതിന്റെ വിശേഷവിധി ഇങ്ങിനെയുള്ള കാലാണെന്നു ഞാനൊരിക്കലും സമ്മതിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സാധാരണ പക്ഷികളുടെ കമാനംപോലെയുള്ള കൊക്കു ഉൾഭാഗം (Concave) ചോടേയും പുറം (Convex) മീതേയുമായിട്ടാണ് നില്പ്. ഇതിന്റേതു കാഴ്ചയ്ക്ക് ആനക്കൊമ്പിന്റെ നില്പ്പുപോലെ നേരെ

വിപരീതമാണ്. ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഇവറ
യെ മലകളിന്മേലുംക്രൂടിക്കാണും. ചിലപ്പിന്മേൽ ഒതാൽ
പാടയുണ്ടെങ്കിലും ഇതൊരു നീന്തുന്ന പക്ഷിയല്ല.

കടൽപക്ഷികൾ—(Sea birds)

ഇതിൽ ചിലതിന്റെ മൂക്കിൻതുളകൾ ഓരോ കുഴ
ലുകളായി, പുറമെ തള്ളി കൊക്കിന്മേൽ കിടക്കുന്നതു കാ
ണും. ചിറകു വളരെ നീണ്ടിട്ടായിരിക്കും.

പെരുമ്പിറകൻ—(Albatros)ഇതിന്റെ ചിറകു ക
ണക്കിലേറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഈ പക്ഷി ആകപ്പാടെ പ
തിനേഴറാത്തൽ ഘനമേ ഉള്ളു എങ്കിലും ചിറകു രണ്ടും
നിവത്തിപ്പിടിച്ചാൽ പന്ത്രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. നിറം
ഒരു മഞ്ഞപാഞ്ഞവെള്ളയാണ്. ചിറകിന്റെ ഭാഗത്തു
കറുപ്പാണ്. ദേഹം ഒരു താറാവിന്റെ ദേഹംപോലെ
ഇരിക്കും. ഇത് എപ്പോഴും കടലിൽതന്നേ ഇരിക്കുന്നു.
മുട്ടയിട്ടു വിരിക്കാൻ മാത്രമേ കരയിൽ വരികയുള്ളു. മുട്ട
യിടുന്നതു കരയിൽനിന്നു വളരെ അകലെ കിടക്കുന്ന ചെ
റിയ ദ്വീപുകളിലൊ പാറകളിന്മേലൊ ആണ് ചില സമ
യത്ത് ഇതു സമുദ്രത്തിൽനിന്നു നീന്തുന്നതു കാണുമെങ്കിലും
മിക്കവാറും സമയം ഇവ പറന്നുകൊണ്ടുതന്നെ കാലംക
ഴിക്കുന്നു. കാറും കോളുമുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഇത് അ
മ്പുപോലെ പറക്കും. സമുദ്രം തൊട്ടും തൊടാതെയും എ
ന്നു മട്ടിൽ ഇതു പറന്നുപോകുന്നതു കണ്ടാൽ ആരും നി
ന്നു നോക്കിപ്പോകും. ഇവ, ഓരോ ചെറിയ ഉരൽപോ
ലെ തോന്നുന്ന ക്രൂട് കളിമണ്ണും പുല്ലുംകൊണ്ടു കെട്ടിയു

ണ്ടാക്കുന്നു. പൊരുത്തിനു കിടക്കുമ്പോൾ, അടുക്കെച്ചെന്നാലുംക്രൂടി ഈ പക്ഷി പറന്നുപോകുന്നില്ല. പൂവൻ ആ കാലത്തു പിടയുടെ അരികെ കാവലായി നില്ക്കും. വല്ലവരും അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ കൊത്താൻ വരികയും ചെയ്യും.

കടൽപ്രാവ്— (Petrel) മൂക്കിന്റെ കൂഴലുകൾ അടുത്തടുത്തു മീതേക്കൊക്കിന്മേൽ നില്ക്കുന്നു. ദേഹം മൂന്നടിയും വിരുത്തിയ ചിറകുകൾ രണ്ടര അടിയും നീളമുണ്ടാവും നിറം കറുപ്പാണ്. ഇതിന്റെ ആഹാരം ശവമാണ്. ചത്തുപൊന്തിക്കിടക്കുന്ന, കടൽ പൂച്ച തിമിംഗലം പക്ഷി മുതലായതിന്റെ മാംസം ഇവറ്റ ധാരാളം തിന്നും. വളരെ ഉയരത്തിൽ, ചോടെ കിടക്കുന്ന സമുദ്രവും നോക്കി ഇത് അങ്ങുമിങ്ങും പറക്കും. ശവം കണ്ട മാത്രയിൽ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു താണവരും.

കോളുംകടൽപ്രാവു— (The stormy petrel) കാറും കോളും കണക്കിലേറെയുണ്ടാകുന്ന സമയത്തു സമുദ്രത്തെ തൊട്ടും തൊടാതേയും പറന്നുകളിക്കുന്ന ഒരു തരം പക്ഷിയാണിത്. വാലിന്റെ കുണ്ടുക്കു ഒരു വെള്ളപ്പട്ട ഉണ്ട്. ശേഷംഭാഗം കറുപ്പാണ്. തലയും കൊക്കും മാത്രം കണ്ടാൽ ഇതു ഒരു പ്രാവാണെന്നു സംശയിച്ചുപോകും.

കടക്കാക്ക (sea Gull) കാൽവിരലുകൾ പാടകെട്ടിയതാണ്. ഓരോക്രൂട്ടമായിട്ടേ ഇവ സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ചിറകനക്കാതെ ആകാശത്തിൽക്കൂടെ ഒഴുകിക്കളിക്കാനും സാധി

ക്കും. നെറ്റിപ്പൊട്ടൽ കടൽക്കാക്ക മിക്കവാറും സമയം വെള്ളത്തിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നു. കാൽവളരെ ചെറുതാ കകൊണ്ടു നെറ്റിപ്പൊട്ടൽ കടൽക്കാക്ക ഭൂമിയിൽക്കൂടെ നല്ലവണ്ണം നടപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആഹാരം മത്സ്യവും ചെമ്മീനും മറ്റുമാണ്. കടലുരയിൽ കാണുന്ന മറ്റു രണ്ടുതരങ്ങൾ കരിമ്മുകൻ കടൽക്കാക്കയും കരിന്തലയൻ കടൽക്കാക്കയുമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പക്ഷികൾക്കു നമ്മുടെ കാക്കയുമായിട്ടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഇതൊരുതരം കാക്കയാണെന്നു വിചാരത്തിന്മേൽ ചിലരാരും ഇതിന്റെ മാംസം തൊടാറില്ല.

കടൽക്കുവ— (skua) ഇതു കടൽക്കാക്കയുടെ ഒരു വകഭേദം മാത്രമാണ്. ചില ദ്വീപിൽ ഇവ ധാരാളമായിസ്സമൂഹിക്കുന്നു. അവിടെ വല്ലവരും ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവ അവരെ കൊത്താൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു കപ്പൽക്കാർ ഇതിനെ അസംഖ്യമായി വെടിവെച്ചുകൊല്ലുന്നു.

കടൽതാറാവു— (Guillemot) ശരീരം താറാവിന്റെ മാതിരിയാണെങ്കിലും കൊക്കു കുത്തിട്ടാണ്. ഒരു താറാവ് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു, ശരീരം കുത്തനെ നിത്തിയ പോലെയാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവികമായനില്പ്. ഇതു എത്രയോ വലിയ സമൂഹമായിട്ടു കടലിലുള്ള വലിയ പാറകളിന്മേലാണ് പാർക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടുത്തു വല്ല തോണിയോ മറ്റൊ കൊണ്ടുപോയാൽ, സീമയില്ലാത്ത കടൽതാറാവുകൾ പറന്നുപോകുന്നതു കാണാം. അനേകങ്ങൾ കടലിൽ ചാടി മുങ്ങിക്കളയുന്നതും കാണാം. പാറയുടെ മുകളിൽ കേറിനോക്കിയാൽ അവിടവിടെ, കാ

റിന്നു പാറിപോകുമൊ എന്ന ശങ്ക ജനിക്കുമാറു, കണ ക്കില്ലാത്ത മുട്ടകൾ നിരന്നുകിടക്കുന്നതുകാണാം. ഇതി ന്റെ മുട്ടകൾക്കു പല വണ്ണങ്ങളുമുണ്ടാകും. ചില മുട്ടകൾ കട്ടം പച്ചയാണ്. ആളുകളുടെ ഉപദ്രവം തീർന്നാൽ ക ടൽതാറാവുകൾ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തെത്തി, കൊക്കുകൊണ്ടു മുട്ടകൾ തങ്ങളുടെ കാലിന്നിടയിലാക്കി പ്പൊരുത്തിന്നു കിടക്കും.

മുണ്ടൻ— (Diver) ആകൃതിയിൽ മുമ്പറഞ്ഞ പ ക്ഷിയോട് ഏതാനുമൊക്കുമെങ്കിലും ഇതിന്റെ വാൽ കുറുതായി വൃത്താകാരത്തിലാണ്. കഴുത്ത്, കടൽതാറാ വിന്റെ കഴുത്തേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഇതു കുടുമക്കടൽത്താറാവിനോടാണ് സാദൃശ്യം കാട്ടുന്ന ത്. ഇതിന്നു സൌകര്യകരമായ വാസസ്ഥലം വെള്ളം തന്നെയാണ്. വളരെ വേഗതയിൽ പറക്കാൻ വ യ്യുമെങ്കിലും ഇത് അപൂർവ്വമായിട്ടേ പറക്കാറുള്ളു. ക രയിൽ കൂടെ എത്രയോ പ്രയാസപ്പെട്ടും ആഭാസ മായിട്ടും മാത്രമേ നടക്കാൻ കഴികയുള്ളു എങ്കിലും, വെ ള്ളത്തിൽനിന്ന്, ഇതിന്ന് എത്രയോ ഭംഗിയായും വൃ ത്തിയായും വേഗതയിലും നീന്തിക്കളിക്കാം. ഭയം നേരി ട്ടാൽ ശരീരം ആകപ്പാടെ വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തി വെറും കൊക്കും തലയും മാത്രം മീതേ കാണിച്ചു നീന്തുന്നു. വെ ള്ളത്തിൽ കൂടുങ്ങനെ ആണ്ടുകളയുമ്പോൾ, ആ സ്ഥലത്തു പെറിയ ഒരു അലയുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. പറ ക്കാൻ നോക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ശരീരം പൊന്തിക്കാൻ ബു ദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുംപ്രകാരം കുറേ ദൂരത്തോളം

ചിറകിട്ടടിക്കേണ്ടിവരുന്നു. വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊന്തിയാൽ ഇത് ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദത്തിൽ കരയുന്നു. ഇതിന്റെ കരച്ചിലിന്നു മുങ്ങിച്ചാകാൻ പോകുന്നവന്റെ വിലാപരോദനത്തോടു വളരെ സാമ്യത ഉണ്ടാകും. ചിലേടങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ കരയിൽ മഴയുടെ അടയാളമാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. വെള്ളമുള്ള ദിക്കിന്റെ തീരത്തു ചെറിയ ഒരു കഴികഴിച്ച്, അതിൽ പുല്ലും മറവും കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടാണ് ക്രൂട്ടങ്ങാക്കുന്നത്. മുട്ടവല്ലവരും അപഹരിച്ചാൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം ക്രൂട്ടിന്നരികെനിന്നു നിലവിളിച്ചു കാലം കഴിക്കും. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതു വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി മത്സ്യത്തെ പിടിച്ചാണ്. ഇതിനെ ധാരാളം കാണുന്നതു് എത്രയോ വടക്കുള്ള ശീതദിക്കുകളിലാണ്.

കൂടമക്കടൽത്താറാവ— (Grebe) കഴുത്തും കൊക്കും നീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും വാൽ കേവലമില്ലെന്നു പറയാം. ഇതിന്റെ തൂവലിന്നു വളരെ ഭംഗിയും മിനുസവുമുണ്ട്. ഇതു ഹേതുവായിട്ടു സ്ത്രീകൾ അണിയുന്ന ചില സാമഗ്രികളിൽ ഈ തൂവൽ ഒരു അലങ്കാരസാധനമായിപ്പിടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ അലങ്കാരാർത്ഥം അനേകം കൂടമക്കടൽത്താറാവുകൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നുണ്ടു തലയിൽനിന്നു് ഇടത്തും വലത്തും ഓരോ പിടി നേരിയ തൂവലുകൾ കൊമ്പുപോലെ ഓരോ ഭാഗത്തു വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതു കൂടാതെ, താടി ഉരുപ്പടെ വെള്ളയുടെ കടന്തുടങ്ങി, മുഖത്തിന്നു ചുറ്റുമായി, താടിപോലെ നീണ്ട തൂവൽ കിടപ്പുണ്ട്. ഇതും ഒരു കടല്പക്ഷിയാണെങ്കിലും ഇതു സാധാരണ കാലം കഴിക്കുന്നതു ശുദ്ധജലമുള്ള തടാകങ്ങളിലാണ്. പുല്ലിന്റേയും ച

ണ്ടിയുടേയും വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത ഒരു ക്രമ്പാരമാണ് ഇതിന്റെ ക്രൂട്ട്. ക്രൂട്ട് വിടുമ്പോൾ തള്ളപ്പുല്ലകൾകൊണ്ടു മൂടുന്നു നിമിത്തം, ക്രൂട്ട് കണ്ടാൽക്രൂടി, ക്രൂടാണെന്നു കണ്ടു തിരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്.

പഫിപ്പിൻ— (The Arctic Puffin) ഇരിപ്പു കടൽതാറാവിനെപോലെ നിവിന്നിട്ടാണ്. ദേഹം പഫിപ്പിച്ചു പിടിച്ചപോലെ സ്ഥൂലമായിട്ടാണ്. കൊക്കു പരന്നു കൂർത്തായിട്ടാണ് തടിച്ച തല ദേഹത്തിൽ എടുത്തുവെച്ചപോലെ തോന്നുംവിധം കഴുത്തു കേവലം ഇല്ല. കവിളും നെഞ്ഞും ഉദരവും വെള്ള നിറവും ശേഷം ഭാഗം കറുപ്പുമാണ്. കറുപ്പു താടിയുടെ മേലേയും വ്യാപിച്ചു കഴുത്തിന്നു ഒരു പട്ടയിട്ടപോലെ നില്ക്കുന്നു. ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഉത്തരശൈത്യമേഖലയിൽ കാണുന്ന പാറകളിന്മേൽ ഓരോ ക്രൂട്ടമായി ബിംബങ്ങൾപോലെ, ഇളകാതെ ഇരുന്നു കാലം കഴിക്കുന്നനിലയിലാണ് ഇതിനെ എപ്പോഴും കാണുന്നത്.

നിപിരൻ അല്ലെങ്കിൽ ചുക്കാൻ പിറകൻ— (Penguin) ഇതിന്റെ ശരീരം വളരെ നീണ്ടു തടിച്ചിട്ടാണ്. മുന്നംശത്തേക്കാൾ പിന്നംശത്തിന്നാണ് വളരെ തടികാണുന്നത്. പുറത്തെ തൂവലിന്റെ നിൽപു കണ്ടാൽ ചെറിയ ഉത്തിളകൾ നിരത്തിവെച്ചപോലെ തോന്നും. കൊക്കു കുത്തിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ അഗ്രം റോസിന്റെ മുള്ളുപോലെയാണ് നീണ്ട തൂവൽ കേവലം ഇല്ലാത്ത പിറകു ഭാഗം തൂഴയായിട്ടല്ലാതെ പറക്കാനുപയോഗിച്ചുകൂട. വാൽ

ചെറിയ കുറിപോലെയാണ്. കാലിന്റെ മടമ്പുവരെ തൂവൽ ഉണ്ട് ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗം വളഞ്ഞിട്ടും പുറം കുറത്തിട്ടുമാണ്. മുഖത്തിന്നും തൊണ്ടയ്ക്കും കുറച്ചു ജാസ്തിയായിക്കാണും. രണ്ടു കാലിന്മേൽ നല്ലവണ്ണം നിവിന്നിട്ടാണ് നില്പ്. അപ്പോൾ വാൽ നിലത്തു കുത്തും. കടലിലുള്ള ദ്വീപുകളിൽ ഓരോ വലിയ സമൂഹമായിട്ടാണ് ഇവറ്റ ക്രൂട്ടന്നത്. മെക്കേറിദ്വീപിൽ നാല്പത് ഏക്കർ സ്ഥലം നിറയുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇവറ്റയുടെ ഒരു വലിയ സമൂഹം നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശരിയായ സംഖ്യ ഗണിക്കുവാനൊരുവനാലും സാധിക്കയില്ല. ഒരു നിമിഷത്തിന്നുള്ളിൽ നാല്പതിനായിരം ജന്തുക്കൾ വെള്ളത്തിൽ ചാടുന്നതെങ്കിൽ അത്രക്കത്ര വെള്ളത്തിൽനിന്നു കേറിവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തൂവലുകൾ ചെറുതും, സാധാരണ പക്ഷികളുടെ തൂവലുകളുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന തൂവലുകൾപോലെ ചെറുതും മൃദുവും പഞ്ഞിപോലെ തോന്നുന്നതുമാകകൊണ്ട് നീന്താൻ കേവലം തടസ്ഥം നേരിട്ടുന്നില്ല. ഈ ജാതിയിൽ ഇരുപതു തരം പക്ഷികളുണ്ട്. ചിലതിന്നു നെറ്റിന്മേൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട, പിന്നോക്കം പാഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന രോമംപോലെയുള്ള ശിഖകൾ ഉണ്ടാകും, സാധാരണ അധിവസിക്കുന്നത് അത്യന്തം ശീതമുള്ള ദിക്കുകളിലാണ്. ദക്ഷിണദ്രുവത്തിൽ ആരെങ്കിലും ചെന്നിറങ്ങിയാൽ താറാവിനെപോലെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു തരം നിവിരൻ നേരിട്ടുവരും. പൂച്ചയേക്കാൾ ചൈതന്യമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകകൊണ്ട് ഇതിനെ കൊല്ലാൻ വളരെ വൈഷമ്യമുണ്ട്. തലയോട് അടിച്ചു നുറുക്കിക്കള

ഞ്ഞിട്ടുകൂടി നിവിരൻ ജീവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. പാറകളിൽ കാണുന്ന ചെറിയ കഴികളാണ് ഇതിന്റെ കൂട്ടു. കര കൈത്തിയാൽ നടക്കാനെ സാധിക്കയുള്ളൂ. ആളുകൾ വഴിയേ പാഞ്ഞാൽ, ഓടുന്നതു തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ അതു ചിലപ്പോൾ തടഞ്ഞു വീഴുന്നതും ഉരുണ്ടുപോകുന്നതും കാണും. ചെറിയ കുട്ടിയെ ചെന്നു തലോടുമ്പോൾ അതു വെറുപ്പു കാണിക്കാതെ നിന്നു കാണിച്ചതും. എന്നാൽ തള്ള കണ്ടാൽ കൊത്താൻ തക്കവണ്ണം ഓടിവരും. നിവിരൻ നല്ല കൃത്യവും ചിട്ടയുമുള്ള പക്ഷിയാണ്. രാവിലെ ഭക്ഷണാവശ്യം സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങിയാൽ ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂർകൊണ്ടു പള്ളയും നിറച്ചു, അതു പാറമേൽ ഓരോന്നു അതതിന്റെ പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തു ചെന്നിരിക്കും. ഇതു ചിലപ്പോൾ കടൽപൂച്ചകൾക്കിരയാകുന്നു.

ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾ (Ostriches)

ഭൂമിയിലുള്ള പക്ഷികളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലുത് ഒട്ടകപ്പക്ഷികളാണ്. കാലിന്മേൽ രണ്ടു വിരൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൊക്കു ചെറുതാണ്. തുടയെല്ലു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചിറകു വെറും ഒരു അടയാളത്തിനു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ജാതിപ്പക്ഷികൾക്കു പറന്നുകൂടാ എന്നതു സിദ്ധമാണല്ലോ. നീണ്ടകാലുകളിന്മേൽ എടുത്തുവെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന പൊതിപോലെ തടിച്ച ശരീരവും അതിൽനിന്നു വടിപോലെ നീണ്ടു പൊന്തുന്ന കഴുത്തും ചെറിയ തലയും ഈ പക്ഷിയെ വളരെ വിരൂപി

യാക്കുന്നുണ്ട്. കൊക്ക ചെറുതാണെങ്കിലും വളരെ പിള
ക്കുവാൻ സാധിക്കും. തൂവൽ നേരിയ രോമംപോലെ ഇ
രിക്കും. വളരെ ഭംഗിയുള്ള വാൽതൂവലിന്നു വലിയ വിലകി
ട്ടും. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ കുഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റു ന
ടക്കും. മുട്ടയുടെ നിറം മഞ്ഞപാഞ്ഞ വെള്ളയാണ്. പൂ
വൻ പിടയേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. ഇവറ്റയെ കാ
ണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ മരുഭൂമികളിലാണ്. അറബി
യ, സിറിയ, മെസപോട്ടേമിയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും ഇ
വയെ കണ്ടുവരാറുണ്ട്. ചിലതിന്നു തൂവലില്ലാത്ത കഴു
ത്തും കാലും മുകപ്പു നിറമായിരിക്കും. വേറെ ചിലതിന്നു
ആ ഭാഗങ്ങൾ നീലനിറമാണ്. ചില തരം ഒട്ടകപ്പക്ഷി
നാലടി പത്തുപ്പു നീളമുണ്ടാകും. ഭംഗിയുള്ള തൂവലിന്നു
വേണ്ടി ഇവറ്റയെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു
സംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇവറ്റ ഇര
തെണ്ടാൻ നടക്കുന്നതു പത്തു മുതൽ ഇരുപതോളമെണ്ണമു
ള്ള ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. നീണ്ട കഴുത്തുള്ളതുകൊണ്ടു
വളരെ ദൂരത്തോളം ഇതിന്നു കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. പ
റന്നുകൂടെങ്കിലും ഇതിന്നു വളരെ വേഗതയിൽ പായാം.
ആഫ്രിക്കയിലെ അതിശീഘ്രഗാമികളായ മാനുകളുംകൂടി
ഇവറ്റയോടു വേഗതയിൽ കിടയല്ല. പായുമ്പോൾ ചി
റകുകൾ എറിച്ചു പിടിക്കും. ഇതിന്നു വളരെ ദൂരത്തോളം
ക്ഷീണം തട്ടാതെ പായുവാനുള്ള ശക്തിയുമുണ്ട്. പക്ഷേ
പാച്ചിൽ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലം ചുറ്റിക്കൊണ്ടതുപോലെ
യിരിക്കുകൊണ്ടു കുതിരമേലേറിപ്പോകുന്നവക്ക് ഇതിനെ
വെടിവെക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഉഷ്ണകാലത്തു കടലിന്റെ

യൊ തടാകത്തിന്റെയൊ അടുത്തെത്തിയാൽ ഇവറ്റ കളിക്കും. കളിക്കുന്നതു കഴുത്തോളം വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നിന്നിട്ടാണ്. ഭക്ഷണത്തിന്ന് ഉപ്പ് അത്യാവശ്യമാണെ പോലും ഒട്ടകപ്പക്ഷി ദഹനവീര്യത്തിന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒരു ജന്തുവാണ്. ഇവൻ എന്തും തിന്നും. കല്ലും മണലും ഏല്ലും ലോഹവും ഇവൻ കൊത്തി വീഴുങ്ങാതിരിക്കില്ല. മെരുങ്ങിയ ഒട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് ഈ മാതിരി ദുസ്വഭാവം വളരെ വർദ്ധിച്ചു കാണും. ചെറിയ മൃഗങ്ങളേയും പക്ഷികളേയും പല്ലികളേയും പ്രാണികളേയും ക്രൂരതെ ഇലയും പൂല്ലും ഫലവും വിത്തുംകൂടി ഇവൻ തിന്നും. അടുക്കേ വെള്ളമുണ്ടെങ്കിൽ ഒട്ടകപ്പക്ഷി ക്രൂരക്രൂടെ വെള്ളം കുടിക്കും. ഒട്ടകപ്പക്ഷി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അതിന്റെ ശക്തിയുള്ള കാൽകൊണ്ടാണ്. ഇവന്റെ ഒരു ചവിട്ടു കിട്ടിയാൽ ചില്ലറ ജീവികളൊന്നും ബാക്കിയുണ്ടാകയില്ല. ഓരോ പൂവനും മൂന്നോ നാലോ പിടകൾ വേണം. എല്ലാ പിടകളും ഒരു ക്രൂട്ടിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. ഒരു ക്രൂട്ടിൽനിന്ന് ഇരുപതു മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചില മുട്ടകൾ കുട്ടികളുടെ ആഹാരമായുപയോഗിക്കാൻവേണ്ടി ഇവറ്റ ക്രൂട്ടിന്റെ പുറത്തിടുന്നു. പതിവായിപ്പോരുന്നതിനു കിടക്കുന്നതു പൂവനാണ്. വളരെ ഉഷ്ണപ്രദേശമിയാണെങ്കിൽ ഒട്ടകപ്പക്ഷി മണലിൽ മുട്ടയിടുകയല്ലാതെ മുട്ടയിന്മേൽ പൊരുന്നതിനു കിടക്കാറില്ല. ഒരു കായ്വും വേണ്ടെന്നുവെക്കാത്ത മാനുഷഘാതകന്മാർ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയേയും ദ്രോഹിക്കാൻ ചെല്ലാറുണ്ട്. കുതിരപ്പുറത്തു കേറി ഒരു ക്രൂട്ടം ജനങ്ങൾ ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെ വളഞ്ഞിട്ട് അവറ്റയെ നിർദ്ദയം

നിഹനിക്കാറുണ്ട്. വേറെ ചില ക്രൂരർ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ തോലുമുട്ടത്തു, കള്ളി തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കാത്ത ആ സാധുക്കളുടെ ക്രൂരത്തിൽ കടന്നുകൂടി അവിടുന്ന് ഓരോരോന്നായി ഇവറ്റയെ എയ്തു കൊല്ലുന്നു. ചിലർ കള്ളക്കണ്ണുകാരം ഒഴിച്ച് ആനയെ പിടിക്കുമ്പോലെ ഇവറ്റയെ പിടിക്കുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ഒട്ടകപ്പക്ഷി— (Rhea) ആ രാജ്യക്കാർ ഈ പക്ഷിയെ 'റീ' എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. ഇതിനുകാലിന്മേൽ മുമ്മൂന്നുവിരലുകൾ ഉണ്ട്. നഖം വളഞ്ഞിട്ടാണ്. സാധാരണ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ ചിറകു അല്പം വലുതാണ്. കൊക്ക് അഗ്രം ഉരുണ്ടിട്ടും കടപരന്നിട്ടുമാണ്. തലയിലും കഴുത്തിലും ഉള്ള തൂവലുകൾ നേത്തു ചെറുതായി ക്രുത്തതാകുന്നു. ദേഹത്തിന്മേലുള്ള തൂവലുകൾ പരന്നുരുണ്ട വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. ഇവ തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ മൈതാനിപോലെ വിശാലമായ വലിയ തുറസ്സുസ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരാ വലിയ ക്രൂട്ടമായിപ്പാക്കുന്നു. ഒരു പൂവൻ അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ പിടയുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ നീലനിറമായ തൂവൽ ഇതു അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കിലെ പുല്ലുകളോടു നല്ലവണ്ണം യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അടുത്തെത്തിയാൽക്കൂടി ഇതിനെ വേഗംകണ്ടു തിരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ വഴിയെ പായുമ്പോൾ റി ഒരു ചിറകുമാത്രമെ എറിച്ചുപിടിക്കുന്നുള്ളു. ഉഷ്ണകാലത്തിൽ വെള്ളത്തിലിറങ്ങുമെന്നു മാത്രമല്ല നീന്തിക്കളിക്കുകയും ക്രൂടിച്ചെയ്യും. അവിടേയും ഇവിടേയും തോന്നിയപോലെ മുട്ടകളിട്ടതു കാണുമ്പോൾ, മുട്ട

കം ഓരോരൊദിക്കിൽ വേറിയതാണെന്നു തോന്നും. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഇവൻ ഒരു സൂക്ഷ്മമില്ലാത്ത പക്ഷിയാണെന്നു കരുതിപ്പോകരുത്. ഇവൻ ആ നിലയിൽ മുട്ടകം ഇട്ടേച്ചുപോകയില്ല. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ ഇവൻ ഓരൊ കുട്ടകെട്ടി ഈ മുട്ടകളൊക്കെ അതിൽ ഉരുട്ടിയിടുന്നു. 44 മുട്ടകം രണ്ടുക്രട്ടിൽനിന്നു കിട്ടീട്ടുണ്ട്. പൊരുത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ അടുത്തുപോവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. ആ സമയത്തു ഇവറ്റ അത്യന്തം രുഷ്ടന്മാരും അപായികളുമാണ്. കുതിരപ്പുറത്തു കേറിച്ചെന്ന ഒരുവനെ ച്ചവിട്ടാനും അവന്റെമേൽ തുള്ളിവീഴാനും ഇവറ്റ നോക്കിയതായിട്ടറിവുണ്ട്. പൊരുത്തിനു കിടക്കുന്നതു പുവനാണ്.

കസവാരി— (Cassowary) ഇതു ഓസ്ത്രേലിയാ, ന്യൂസിലണ്ട് മുതലായ ദിക്കുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുതരം ഒട്ടകപ്പക്ഷിയാണ്. ചിറകു എതുയൊ ചെറുതാണ്. പുറമെ ഇന്റെ ഒരു അടയാളവും ക്രൂടിക്കാണുവാനുണ്ടാകയില്ല. തലയിൽ തൊപ്പിപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉയച്ചുയുണ്ട്. തുവലില്ലാത്ത കഴുത്തിൽ ചിലപ്പോൾ തോൽപ്പാടകം തുങ്ങുന്നുണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ കറപ്പുതുവലുകളുണ്ട്. ഇതു കാഴ്ചക്കു മിന്നുന്ന രോമംപോലെ ഇരിക്കും. തുവലില്ലാത്ത തലയുടേയും കഴുത്തിന്റെയും നീല, പച്ച, ചുകപ്പു, മുതലായ നിറത്തോട്ടുകൂടിയ തോൽ, കാസവാരികളെ ഒട്ടകപ്പക്ഷികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള പക്ഷികളാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. കാസവാരി കാട്ടിലാണു പാർക്കുന്നതു. ഇവ ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ഇരതെണ്ടുന്ന

തു ഏഴെട്ടെണ്ണമുള്ള ഓരോചെറിയ ക്രൂട്ടമായിട്ടാണ് ആ ഹാരം സസ്യങ്ങളാണ്. കോപിച്ചാൽ കാസവാരി മുന്നോ ട്ടാണ് ചവിട്ടുന്നത്.

എമു— (Emu) ഇതിനു കാസവാരിയെ പോ ലെ ചിറകിന്മേൽ മൂന്നുനാലു തൂവലിന്റെ വെറുംതണ്ടുക ളും മസ്തകത്തിന്മേൽ തൊപ്പിപോലെയുള്ള ഉയച്ചയും ഉ ണ്ടാകയില്ല. തലയിലേയും മുൻകഴുത്തിലേയും തൂവലുകൾ ചെറുതാകകൊണ്ടു, തലയും മുൻകഴുത്തും ഒരു സഞ്ചയിൽ നിന്നു പുറത്തു തള്ളിയതാണെന്നു തോന്നും. ദേഹം കാസ വാരിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവ പാക്കു ന്നയു ടുറന്ന മൈതാനികളിലാണ്. പഴവും കിഴങ്ങും പുല്ലുംമറ്റും ഇവ വേണ്ടുവോളം തിന്നും. മറുജാതി ഒട്ടക പ്പക്ഷികളെ പോലെ പൂവനാണു പൊരുത്തിനിരിക്കുന്ന ത്. നിലംമാന്തി ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി അതിൽ ഈപക്ഷി മുട്ടകളിടുന്നു. പിടയാണ് പൂവനേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള പ ക്ഷി. ഇതിനു വിസ്താരമുള്ള പുഴയുംകുടി നിഷ്പയം നീന്തി കടക്കാൻ മടികാണുന്നില്ല. ഈ പക്ഷിക്കു തോലിന്റെ ചോടെ വളരെ ഘനത്തിൽ നെയ്യുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷി യും ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. പാഞ്ഞുപോകുന്നവരുടെ പിന്നാലെ പായുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത സമ്പ്രദായം ഈ പ ക്ഷിക്കുണ്ട്. ഇതിന്റെ കുഞ്ഞുകൾക്കു ദേഹത്തിന്മേൽ വെ ള്ള വരകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു കാലത്തു ഇവറ ഓസ്ത്രേലി യ രാജ്യത്തു വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ മ നുഷ്യരുടെ വേട്ടകൊണ്ടു എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്.

കിവി— (kiwi) ഇതു ന്യൂസിലാണ്ട് രാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന പറക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഒരുതരം പക്ഷിയാണ്. ഒട്ടകപ്പക്ഷികളുടെ വിശേഷവിധി അവറ്റയുടെ ഭയങ്കര വലിപ്പവും കാൽ വിരലുകളുടെ കുറവുമാണ്. എന്നാൽ കിവിയൊ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. ഇതിന്റെ കാലിന്മേൽ നാല വിരലുകൾ ഉണ്ട്. കൊക്ക വളരെ നീണ്ടു നേർത്തതാകുന്നു. പിട പൂവനേക്കാൾ വലുതാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചിറകിന്റെ അടയാളവും കുടി പുറമെ കാണുകയില്ല. തുവൽ കുത്ത് രോമം പോലെ നേരിയതാകുന്നു. കിവിയുടെ ദേഹത്തിനു നല്ല സ്ഥൂലതകാണും തുടയും കാലും വളരെ തടിച്ച മാംസളമായവയാണ്. വിരലിന്മേൽ വളഞ്ഞ നഖങ്ങളുണ്ട്. വാൽ വിശേഷിച്ചൊന്നും കാണുകയില്ല. കിവിജാതിയിൽ മൂന്നാലുതരം പക്ഷികൾമാത്രമെ ഉള്ളു. പൂവൻ മുപ്പത്തിമൂന്നിഞ്ചും പിട ഇരുപത്തേഴിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. പകൽ സമയത്തു ഇതിനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇതു ഒരെടത്തു വെറുതെ നിന്നു ആവിയിടുന്നുണ്ടാകും. കോപിച്ചാൽ ഇവറ്റ പാട്ടമ്മേടത്തോളം നിവിന്നുനിന്നു കാൽകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു ചവിട്ടും ഇരകളാണിതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഇതു തന്റെ നീണ്ടകൊക്കു മുഴുവനും നിലത്തിറക്കി ഇര ഉണ്ടൊ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നു. ഇരകിട്ടിയാൽ അതിനെ മേലോട്ടെറിഞ്ഞു ആകപ്പാടെ വിഴുങ്ങുന്നു. പിടിച്ച കുട്ടിലിട്ടാൽ ഇതു ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടുതന്നെ കാലംകഴിക്കുന്നു. നിലംകഴിച്ച പിട അതിൽ ഒന്നൊ രണ്ടൊ മുട്ടയിടും.

പൊരുത്തിനു കിടക്കുന്നതു പൂവനാണ്. ഒരു കിവിയുടെ മുട്ട അഞ്ചിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ഒരു വലിയ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ട ഇരുപത്തിനാലു കോഴിമുട്ടകളോളം പോരും.

ഇങ്ങിനെ പക്ഷികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ലഘുവായ വിവരണം ഞാൻ ഇപ്പോഴം അവസാനിപ്പിക്കും.

പരിണാമപാഠകന്മാക്കു പക്ഷി, തന്റെ ഉത്ഭവം കൊണ്ടു രസകരമായ ഒരു വിഷയമായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴം നാം ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ജന്തു, എത്രയോ കൊല്ലംമുമ്പ് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ഭേദിച്ച മറ്റൊരുതരം ജന്തുവിൽനിന്നു കാലാന്തരംകൊണ്ടു ക്രമേണ പരിണമിച്ചുവന്നതാണെന്നു ഡാവ്വിൻപണ്ഡിതന്റെ ഉഹം ഈ കാലങ്ങളിൽ വിസംവദിക്കുന്ന ആളുകഠംക്കു പക്ഷി ഒരു കൺതുറവായിത്തീരുന്നു. എത്രയൊ പുരാതനമായ ഒരുകാലത്തു ഭ്രമിയിൽ മനുഷ്യർ എന്നുവേണ്ട ആടുമാടുകഠംമുതലായ യാതൊരു സ്തനധാരികളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയിരുന്ന ഒരു പൂർവ്വകാലത്തു ഭ്രമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉൽകൃഷ്ടജന്തുക്കഠം വെറും ഇഴജാതികഠം (Reptiles) മാത്രമായിരുന്നു. ഈ ക്രൂട്ടത്തിൽ വിവിധാകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും ഉള്ള ജന്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവയൊക്കെ കാലാന്തരംകൊണ്ടു നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവറ്റയിൽ ചിലർ പല്ലികളായും പാമ്പുകളായും, ആമകളായും മുതലകളായും ഈ കാലത്തു ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർവ്വകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം ചീങ്കണ്ണിക്കു എന്നു കൈ നിലത്തു തൊടാതെ ദേഹം നിവർത്തിയിരിപ്പാൻ തോന്നിയൊ അന്നു പക്ഷിയുടെ ഉല്പാദനേ

ത്തിന്റെ ബീജവും സ്ഥാപിതമായ്പോയെന്നു തീച്ചപറയാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ചീങ്കണ്ണിയിൽനിന്നു കാലക്രമത്തിൽ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായ സന്തതിപരമ്പരകളിൽനിന്നു പക്ഷികളും ഉണ്ടായതാണെന്നു അടിക്കടിക്കു പടിപടിയായി പക്ഷിരൂപം പരിപൂർണ്ണമായെത്തുന്നതുവരെയുള്ള ഇഴജന്തുക്കളുടെ, പാറകളിൽ ഉറച്ചുപോയ നിലയിൽ കണ്ടുകിട്ടപ്പെട്ട ദേഹാംശങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷികളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ ഒരു തരം നക്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നു ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്കു സംശയമേ ഇല്ല. ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ എത്രതന്നെ ചിരിച്ചാലും സംസ്കൃതഗ്രന്ഥാവലിയോടുകൂടി ലോകത്തിലുള്ള അറിവു മുഴുവനും ഒട്ടുങ്ങിപ്പോയെന്ന അന്ധവിശ്വാസം കൊണ്ടു മദിക്കുന്ന ക്രൂപമണ്ഡൂകന്മാർ എത്രതന്നെ ചിലച്ചാലും, സത്യത്തിനു ഒരുകാലത്തിലും ഒരു വിധത്തിലും ഭംഗമുണ്ടാകയില്ലെന്നു നിങ്ങളൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി എന്നുമാത്രമെ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

ANIMAL LIFE.

PART IV.

BY

K. SUKUMARAN, B. A.

PUBLISHED.

BY

K. R. Brothers,

CALICUT.

ജന്തുശാസ്ത്രം

നാലാം ഭാഗം.

കെ. സുകുമാരൻ, ബി. എ.

പ്രകാശകന്മാർ.

കെ. ആർ. ബ്രദർസ്സ്,

കോഴിക്കോട്.

ഒന്നാംപതിപ്പ്,— കോപ്പി 1000,

പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകന്മാർക്ക്.

Copy Right Registered.

Printed at the Vaneekalebaram Press,

TRICHUR.

1923

Price 1R 4as] [വില 1ക 4ണ.

വിഷയവിവരം.

4-ാം ഭാഗം.

സ്ഥനധാരികം	ഭാഗങ്ങൾ	
സാമാന്യവിവരണം	1	2
മുട്ടയിടുന്നമൃഗങ്ങൾ	2	4
കോശധാരികം	4	7
അടന്തികം	7	19
ശശാദികം	20	56
കടവാതിൽ	56	63
പ്രാണിഭോജികം	63	69
ഏടിവംശക്കാർ	70	91
ജലമൃഗങ്ങൾ	91	95
കൂളമുള്ള ജന്തുക്കൾ	95	170
മാംസഭോജികം	170	249
വാനരന്മാർ	249	275
നരന്മാർ	275	310
ഭരതവാക്യം	311	

ശുദ്ധിപത്രം.

താളം	വരി	അബദ്ധം	സുബദ്ധം
1	11	Monstremata	Monotremata,
1	12	Marrupials	Marsupials.
2	3	Bimaner	Bimana
2	4	Monstremata	Monotremata
2	10	Duck liked	Duck billed
4	7	Marrupials	Marsupials
8	13	പൂച്ച്	പൂപ്പ്
12	7	സ്സന്ധ	സ്സന്ധ
20	1	ശശാങ്കിക	ശശാങ്കി
21	3	രാജ്യക്കാരു	രാജ്യക്കാരും
33	12	വടയിൽ	മടയിൽ
48	6	പ്രാവിശ്യം	പ്രാവശ്യം
71	13-14	വാൽചിറ	വാൽച്ചിറ
87	9	പേറി	വേറി
88	18	അണ്ണിയില്ലെങ്കിലും	അണ്ണിയിലെങ്കിലും
94	3	Duyong	Dugong
95	17	നപ്പീർ	തപ്പീർ
96	2	ആട്ടിൻകൊ ന്മൻ,മാൻ	ആട്ടിൻകൊ ന്മൻമാൻ,
97	25	ഗർഭിണിപ്രസവിച്ച	ഗർഭിണി,പ്രസവിച്ച
99	16	ക്ഷത്തിന്റെ	ത്തത്തിന്റെ
104	14	രിപോത്ത്	രിയോത്ത്
104	25	വക	പക
105	21	അളസം	അളന്ത
109	10	വില്ലൊഴി	വിട്ടൊഴി
115	15	kndo	kudo

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
121	17	ചെറ യ	വരിയ
125	6	Sambm	Sambur
126	24	പത്രാ	ചന്ദ്രാ
130	12	പ്രസ്സ്ജൻ	നിസ്സ്ജൻ
136	14	പതിനെട്ടപ്പു	പതിനെട്ടപ്പു
138	18	പെറപന്നി	ചെറപന്നി
157	25	വരുത്തും. സ്വരത്തിൽ	വരുത്തും സ്വര-
164	3	കാട്ടിക്കൂടെ	കൂട്ടിക്കൂടെ[ത്തിൽ
172	12	Sowthern	Southern
198	20	കഴ	കള
205	9	സന്യണ്യ	സന്യട്ട
208	14	പണിയൻകുട്ടി	പണിയൻ;കുട്ടി
209	1	പണിവനെ	പണിയനേ
221	1	പറക്കുന്ന	പാക്കുന്ന
223	16	മറവള്ള	മറവള്ളവരുടെ
229	13	നായയേയും	നായക്കിയേയും
233	1	ചീറവാലൻ	ചില ചീറവാലൻ ചില
ടി	19-21	കൈക്കുപ്പി	കൈരുപ്പ്
247	19	പൊട്ടിക്കുന്ന.	പൊട്ടിക്കുന്ന
251	12	സ്രാങ്കും	സ്രാങ്ക്
258	21	Hwling	Howling
280	10	നിന്നിരുന്നത്	തിന്നിരുന്നത
302	17	തോതോ	തോടൊ
ടി	22	പടിയേറി	പടിയേറി,
305	2	കയ്യാട്ട്	കയ്യാട്ട (അസ്ഥിവാരം)
306	8	സാധിച്ച	സാധിച്ചു.

ജന്തുശാസ്ത്രം

അദ്ധ്യായം II.

സ്തനധാരികം—(Mammalia)

ഈ ഭാഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ വിശേഷവിധി മുലയാണ്. പെവിക്കുപുറമേ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു കടയുണ്ടാകും. കുട്ടികളേ പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മിക്കതിനും ശരീരത്തിന്മേൽ രോമമുണ്ടാകും. മേല്പറഞ്ഞ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളൊക്കേ എല്ലാതരം ജന്തുക്കൾക്കും കാണേണ്ടതാണെന്നു കരുതുകയും വേണ്ട. സ്തനധാരികളേ പതിനൊന്നു വർഗ്ഗങ്ങളായി ഭാഗിക്കാം.

1. മുട്ടയിട്ടുന്ന മൃഗങ്ങൾ.	(Monstremata).
2. കോശധാരികം.	(Marrupials).
3. അദന്തികം.	(Edentata).
4. ശശാദികം.	(Rodents).
5. കടവാതിലുകം.	(Cheiroptera).
6. പ്രാണിഭോജികം.	(Insectivora).
7. എടിവംശക്കാർ.	(Caetacea).
8. ജലമൃഗങ്ങൾ.	(Sirenia).
9. കളമ്പുള്ള ജന്തുക്കൾ.	(Ungulata).

10. മാംസഭോജികൾ. (Carnivora).
11. വാനരന്മാർ. (Quad rumana).
12. നരന്മാർ. (Bimaner)

1-ാംവർഗ്ഗം. മുട്ടയിടുന്ന മൃഗങ്ങൾ—(Monstremata)

സ്തനധാരികളിൽവെച്ചു എത്രയോ താണപടിയിൽ നില്ക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ഇവറ്റയാണ്. പ്രസവിക്കുന്നതിനു പകരം ഈ ജന്തുക്കൾ മുട്ടയിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇവറിനു തലച്ചോർ നന്നാക്കുറയും. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ രണ്ടു ജാതി ജന്തുക്കൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ആടിച്ചുണ്ടൻ—(The duck liked platypus)

മുഖത്തിന്റെ അറ്റം താറാവിന്റേതുപോലെ ഒരു പരന്ന കൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ദേഹം രണ്ടടി നീളം കാണുകയില്ല ദേഹം മുഴുവനും മൃദുവായ രോമംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതാണ്. ഓരോ കാലിന്ന് അഞ്ചിതു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. വിരലുകൾ താറാവിന്റേതുപോലെ, നീന്തുവാനുള്ള സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി തോൽപാടകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. എന്നാൽ പിൻകാലുകളുടെ വിരലുകൾക്ക് അതു വീതിയുള്ള പാട ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നഖം നല്ലവണ്ണം പുറമേ തള്ളിനില്ക്കുന്നതു കാണും. നഖങ്ങൾ, ഇവ മടകൾ കഴിപ്പാനാണുപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതു സാധാരണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രീതി കണ്ടാൽ ഉടനെ നിലം തൊട്ടുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാവും. നാവ് എത്രയോ ചെറുതാണ്. പുറത്തേക്കു നീട്ടുവാൻപോലും സാധിക്കയില്ല. കവിളിൽ ഒരുതരം സഞ്ചി കിടപ്പുണ്ട്. ആണിന്റെ

മടമ്പിന്മേൽ ഒരു മുള്ളുണ്ട്. ആ മുള്ള് വിഷവാഹിയാണെന്നു പറയുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്തു പല്ലുണ്ടാകുമെങ്കിലും വലുതാകുമ്പോൾ പല്ലുകളൊക്കെ വീണുപോകുന്നു. ഈ ജന്തു ഓസ്ട്രേലിയാവിലും ടേസ്മാനിയാവിലും അധിവസിക്കുന്നു. ശുദ്ധവെള്ളത്തിലാണ് കൂടികൊള്ളുന്നത്. വളരെ പേടിയുള്ള ജന്തുവാകകൊണ്ടു മനുഷ്യന്മാക്ക് ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്ന കാര്യം എത്രയോ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ ചൂണ്ടലിട്ടാൽ മത്സ്യത്തേക്കാളും എളുപ്പമായി ഈ വങ്കനെ പിടിക്കാം. പുഴയിൽ ഓരോ ക്രുദ്ധമായിട്ടേ കാണുകയുള്ളു എങ്കിലും കരയ്ക്കുള്ള മടകളിൽ വന്നു കേറുമ്പോൾ ഇവറ്റ ഓരോ ഇണയായിപ്പിരിയുന്നു. ഒരു മടയുടെ ഉള്ളു വിലപ്പോൾ അമ്പതടി നീളമുണ്ടാകും. പെണ്ണ് ഓരോ പ്രാവശ്യം ഇരുണ്ടു മുട്ടകളിടും. ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം പുഴയിൽ കാണുന്ന ചെമ്മീൻ മുതലായ ചെറുജന്തുക്കളാണ്. തിന്നുന്നതും, താറാവിനെറ മട്ടിൽ, കൊക്കു ചളിയിലും മറ്റും പൂത്തി, ആഹാരം പരതിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ്.

കൊക്കൻമുള്ളൻ— (The Spiny ant-eater).

ഇതിനു മുള്ളുള്ള ഉറുമ്പിനെത്തിന്നി എന്ന മറെറാരുപേരുംകൂടി ഉണ്ട്. പുറം മുഴുവനും മുള്ളും തടിച്ച രോമവുംകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടതാണ്. ചെറിയ മുഖം ഒരു കൊക്കിലാണവസാനിക്കുന്നത്. നാവ് ഉറുമ്പിനെത്തിന്നിയുടെ നാവുപോലെ നീണ്ടുരുണ്ടു നേരിയതാണ്. വാൽ വെറും ഒരു കുറ്റി മാത്രമാണ്. കുറുതായി ശക്തിയുള്ള കാലുകളിന്മേൽ ബലമുള്ള നഖങ്ങളും ഉണ്ട്. പിൻകാല

കളുടെ നഖങ്ങൾ പിന്നോക്കം തള്ളിനില്ക്കുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളേ കാണുന്നതു ടേസ്മാനിയാ, ന്യൂഗിനീ എന്നീ ദ്വീപുകളിലാണ്. ദേഹം ഒന്നരയടിയിൽ ജാസ്തി (20 ഇഞ്ച്) നീളമുണ്ടാകും. ഈ ജന്തുക്കൾ രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. ആഹാരം ഉറുമ്പുകൾ മാത്രമാണ്. ഇവ കന്നുകളിന്മേലാണ് കടികൊള്ളുന്നത്.

2-ാംവർഗ്ഗം. കോശധാരികൾ — (Marrupials)

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ വിശേഷവിധി ഇവറ്റ കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുന്ന രീതിയിലാണ്. ദേഹം പിൻഭാഗം സ്ഥൂലിച്ചിട്ടും മുൻഭാഗം ക്ഷീണിച്ചിട്ടുമാണ്. പിൻകാലും വാലും വളരെ തടിച്ചു നീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും മുൻകാൽ വളരെ ചെറുതാണ്. പിൻകാലുകളും വാലും നിലത്തുതൊടേ ഇരുന്നു, കൈകൾ ഒരിക്കലും നിലംതൊടാത്തവണ്ണം ദേഹം നിവിർത്തിപ്പിടിച്ചു ഇരിക്കുകയാണ് സമ്പ്രദായം. ഗതാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾക്കൂടി ഈ നില്പിനു വ്യത്യാസം നേരിടുന്നില്ല. ഈ നിലയിൽനിന്നു ചാടിച്ചാടിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ജന്തുവിന്റെ സഞ്ചാരരീതി. ഒരു കാലുകളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു സഞ്ചിയിൽ, ഇതിന്റെ സന്താനം, എത്രയോ അപൂർണ്ണനിലയിൽ തള്ളപ്പെടുകയും അതു പൂർണ്ണത എത്തുന്നവരെ അവിടെക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ കുട്ടി ഈ സഞ്ചിയിൽനിന്നു തല പുറത്തിട്ടുനോക്കുന്നതും കാണാം. ഈ ജന്തുവിന്റെ വലിപ്പത്തിനും തൂക്കത്തിനുമനുസരിച്ചു തലച്ചോറിതിനില്ല. ഇവറ്റയുടെ അധിവാസം അമേരിക്കാ, ഓസ്ട്രേലിയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളാണ്. ഏതുതരം ജന്തുക്കളേയും കാണുന്ന

ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും ഇവറ്റയെ കാണുകയില്ല. സർക്കസ് കളിക്കാർ ഇതിനെ മെരുക്കി ഇതിനോട് ഗുസ്തി പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പെരുവാലൻ—(Kangaroo)

പിൻകാലുകൾ വളരെ നീണ്ടു നിവർത്തു മുന്നോട്ടു മടക്കിവെച്ചിട്ടാണിരിപ്പ്. കട തടിച്ച നീണ്ട വാൽ നിലത്തോടമർന്നു പിന്നോട്ടു നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. ചെറിയ മുൻകാലുകൾ നിലം തൊടാതെ കൂടുക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. സാധാരണ ഒരേടത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, തീൻ തിന്നാൻ പിൻഭാഗം ഊന്നി ഇരിക്കുന്ന അണ്ണാക്കൊട്ടനേ ഓർമ്മിച്ചുപോകും. മാത്രം, ഇത് അണ്ണാക്കൊട്ടനേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ ജന്തുവാണെന്നു കരുതിയാൽ മതി. ഈ ജന്തുക്കൾ സസ്യഭോജികളും ഓസ്ട്രേലിയാ, ടേസ്മാനിയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവയുമാണ്. ഈ ജാതിയിൽ തന്നെ പലതരം ജന്തുക്കളുണ്ട്. മിക്കതിന്റേയും നിറം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന ചുണ്ടെലിയുടെ നിറമാണ്. ഇവയിൽ ചിലത്, തന്റെ സാധാരണസമ്പ്രദായമാകുന്ന ഇരുന്ന നിലയിൽ അഞ്ചടി പൊക്കമുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ ഉദരസഞ്ചിയിൽനിന്നു ഒരു കുട്ടി എത്തിനോക്കുന്നുണ്ടാകും. സാക്ഷാൽ പെരുവാലൻ അഞ്ചു കാലടി നീളവും 200 റാത്തൽ ഘനവുമുണ്ടാകും. വാൽ നാലേകാലടി നീളം കാണും. ചാടിച്ചാടിക്കൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ സഞ്ചാരത്തിനു ഗതിവേഗതയില്ലെന്നു വിചാരിക്കരുത്. ബദ്ധപ്പെട്ടിട്ടാണെങ്കിൽ ഓരോ ചാട്ടത്തിനു പതിനാറടി മുന്നോട്ടെത്തിപ്പോകുന്നു. ശീഘ്രഗാമികളാ

യ കുതിരകൾക്കുതന്നെ, ചാടിച്ചാടിപ്പോകുന്ന ഒരു പെരുവാലനെ കടത്തിയിടാൻ സാധിക്കയില്ല.

വല്ലബി.

എന്നതു വലിപ്പമധികമില്ലാത്ത ഒരുജാതിപ്പെരുവാലനാണ്. ഗതി, സാധാരണ പെരുവാലൻറെമാതിരി ചാടിക്കൊണ്ടാണ്. ഇരിപ്പാനാണ് ഇതിന്നും വളരെ ഏല് കാണുന്നത്. ഇത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ചിലപ്പോൾ നൂറ്, നൂറമ്പതെണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവയൊക്കെ എത്രയോ നിർദ്ദോഷികളായ ജന്തുക്കളാണ്. വളരെ മുട്ടിയാൽ ഇതു പുഴയുംകൂടി നീന്തിക്കടക്കും. ചിലതിൻറെ വാലിൻറെ അറ്റത്തിൽ, പശുവിൻറെ വാലിൻറെ അറ്റത്തിലെന്നപോലെ ഓരോപിടി നിണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. വേറെ ഒരു ജാതിപ്പെരുവാലൻറെ മുഖം മുയലിൻറേതുപോലേയാണ്. മരത്തിന്മേൽ പാർക്കുന്ന ഒരുതരം പെരുവാലനുണ്ട്. ഇവറയുടെ വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. മറെറാരുതരം പെരുവാലൻ മുഖച്ഛായകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഒരു എലിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും കൂടാതെ കാഴ്ചയിൽ അണ്ണാക്കൊട്ടൻറെ മാതിരിയുള്ള, പറക്കുന്ന ഒരുതരം പെരുവാലനുമുണ്ട്. പറക്കുന്നതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന രാത്രിസഞ്ചാരിയായ പാറാൻറെ മാതിരിയാണ്.

ടീപുച്ചെന്നായ—(The Tasmanian wolf)

കാഴ്ചയിൽ ഇതൊരു ചെന്നായയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെന്നായയുമായിട്ടു യാതൊരു

ബന്ധവുമില്ല. ഇത് എത്രയോ ഭേദിച്ചുപോയ ഒരുതരം പെരുവാലൻ മാത്രമാണ്. നായവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മൃഗമല്ലെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു മാത്രമേ മനസ്സിലാകയുള്ളൂ. പെണ്ണിനു നല്ലവണ്ണം വാലുണ്ട്. ഒരു ഉദരസഞ്ചിയുണ്ട്. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് വലിയൊരു നാട്ടുനായോളം പോരും. എന്നാൽ ദേഹത്തിനും വാലിനും നീളം ജാസ്തി കാണും. ദേഹത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തു കറുപ്പുവരകൾ ഉണ്ട്. പെരുവാലന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം വിട്ട്, ആട്ടുകളെ ഭക്ഷിച്ചുട്ടുണ്ണുന്നതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യന്മാർ ഈ ജാതി ജന്തുക്കളെ ഏകദേശം ഒടുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രമുഖേന നോക്കുമ്പോൾ പെരുവാലന്മാർ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്. കരടി, നായ, എലി മുതലായ അനേകജാതി ജന്തുക്കളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം ഇക്കൂട്ടരാണെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർക്കൊരഭിപ്രായമുണ്ട്.

3-ാംവർഗ്ഗം. അദന്തികം—(Edentata).

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ മരന്തുങ്ങി (Sloth), ഉറുമ്പിനെത്തിന്നി (Ant-eater), ഉത്തിരംമുള്ളൻ (Armadillo) മുതലായ ചില ജാതി ജന്തുക്കൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചില ജാതിക്കു മുന്നാരപ്പല്ലുകളില്ല. മറ്റു ചില ജാതിക്കു പല്ലുകൾ കേവലം ഇല്ല. ഇവറ്റ യാതൊരു ഉൽകൃഷ്ടതയും ഇല്ലാത്ത എതുയോ താണതരം ജന്തുക്കളാണ്. ഇവയ്ക്കു തലച്ചോർ നന്നച്ചുരുങ്ങും. മരത്തിന്മേലും കരയിലും പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ട്.

മരന്തുങ്ങി.

ഇവറ്റയുടെ കാലുകൾ വളരെ നീണ്ടു കൊക്കുകളെ

പ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന നഖങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നു. വിരലുകളിന്മേൽ വളരെ നീളമുള്ള നഖങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇവയുടെ രോമത്തിന്റെ നിറം, ഇവ കാൽ മേലേയായി തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മരക്കൊമ്പുകളുടെ നിറത്തോട് സാദൃശ്യമുള്ളതായിരിക്കും. തല ഉരുണ്ടു ചെറുതായിട്ടാണ്. രോമത്തിനിടയിൽ മറഞ്ഞുപോകത്തക്കവണ്ണം, ചെവി എത്രയോ ചെറുതാണ്. വാലും വെറും ഒരു കുറിപോലെ ചെറുതാണ്. മുൻകാലുകളും പിൻകാലുകളേക്കാളും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലടികളും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഓരോ കാലിന്മേൽ മൂന്നു വിരലുകളിൽ ജാസ്തി ഉണ്ടാകയില്ല. ഓരോ വിരലിന്മേൽ നീണ്ടു, വളഞ്ഞു, ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇവയുടെ രോമത്തിന്മേൽ ഒരുതരം പൂപ്പ് വളരുന്നതുകൊണ്ട്, രോമത്തിനു ചിലപ്പോൾ ഒരു പതിഞ്ഞ പച്ചവണ്ണം സിദ്ധിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടു മുഖിന്റെയും മദ്ധ്യഭാഗമുള്ള മുതുകിന്മേൽ, മഞ്ഞയും ചുകപ്പും വരയിട്ടപോലെ തോന്നുന്ന, മൃദുവായ രോമം മരത്തുങ്കികൾക്കുണ്ട്. അടന്തികൾ എന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും മരത്തുങ്കികൾക്കു പല്ലുകളുണ്ട്. പെണ്ണിനു രണ്ടു മുലക്കണ്ണുകൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഈ ജാതിയിലും പലതരം ജന്തുക്കളുണ്ട്.

മൂവിരലൻ മരത്തുങ്കി.

ഇവറ്റ നഖങ്ങളെ കൊമ്പിന്മേൽ കൊളുത്തി, ശരീരം ചോടെ ഞാത്തി മരക്കൊമ്പുകളിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. മരക്കൊമ്പിന്റെ മീതേ കാലുകൾ അവയുടെ നിൽപുപോലെയൊ അട്ടപ്പിച്ചോ നില്ക്കുന്നതി

ന്റെ നേരേ വിപരീതാവസ്ഥയാണ് ഇവറ അവലംബിക്കുന്നത്. വളരേ ഉർല്ലഭമായിട്ടേ ഇവ ശബ്ദമുണ്ടാക്കയുള്ളൂ. ഉറങ്ങുമ്പോൾ നാലുകാലും കൊമ്പിന്മേൽ അടുപ്പിച്ചുവെച്ചു, തല മുൻകാലുകളുടേ ഇടയിൽ ചെരുതിപ്പിടിച്ചു തുങ്ങും. ഇവറക്കു കുട്ടിസ്രാങ്കുകളുടെ സ്വഭാവം ഒരുവകയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. എപ്പോഴും മരത്തിന്മേലാണ് താമസം. നിലത്ത് ഇറങ്ങുകതന്നെയില്ലെന്നു പറയാം. ഒരു മരത്തിന്മേലുള്ള ഇലകളൊക്കെ തിന്നു തീർത്താൽ മാത്രമേ മറെറാരു മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ ഭാവിക്കയുള്ളൂ. സഞ്ചാരം എത്രയോ മന്ദമായിട്ടാണ്. ഇലകളില്ലാത്ത കൊമ്പുകളിന്മേൽ തുങ്ങിക്കിടന്നാൽക്കൂടി മരത്തുങ്ങിയെ അത്ര ക്ഷണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ വയ്യുമോ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മരത്തുങ്ങി കൊമ്പിന്മേൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു കടവാതിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോലെ പിന്നംശം കൊമ്പോടു യോജിച്ചിട്ടും മുന്നംശം തൂക്കിയിട്ടിട്ടുമല്ല. പിൻകാലുകൾ കൊളുത്തിവെക്കുമ്പോലേതന്നെ മുൻകാലുകളും കൊളുത്തിവെച്ചിട്ടാണ്.

ഇരുവിരലൻ മരത്തുങ്ങി.

ഇതിന്നു് ഓരോ മുൻകാലിന്മേൽ ഈരണ്ടു വിരൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. പിൻകാലിന്മേൽ മൂന്നു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ പൻകാടുകളിലാണ്. മരത്തുങ്ങിയെ അവിടത്തുകാർ മടിയന്മാക്ക് ഒരു ഉപമാനമായിക്കരുതുന്നു. വെടിവെച്ചു കൊന്നാൽതന്നെ ഇവ തുങ്ങിയേടത്തിൽനിന്നു

ചോടെ വീഴുകയില്ല. ഒരു മരന്തുങ്ങി അഞ്ഞൂറുവാര വീതിയുള്ള ഒരു പുഴ നീന്തിക്കടക്കുന്നതു ബൈറ്റ് സായ്പ് കണ്ടിരിക്കുന്നുപോലും ഇവറ്റ ഇണയായിട്ടോ, അല്ല ഓരോ ചെറിയ-കൂട്ടമായിട്ടോ ഒരോ മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇവറ്റയൊക്കെ സ്വഭാവത്തിൽ വളരെ ശാന്തന്മാരാണ്. രാത്രി ഇവറ്റ അസാരം ചൈതന്യം കാണിക്കും. കാതിന്നും കണ്ണിന്നും വേണ്ടുന്നതു ക്രമ്മതയില്ലെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കുട്ടിക്കു ജനിക്കുമ്പോഠംതന്നെ നീണ്ട രോമവും നഖവുമുണ്ടാകും. മരന്തുങ്ങിക്കു വളരേദിവസത്തോളം ആഹാരമൊന്നുമില്ലാതെ കിടക്കാം. ദേഹത്തിന്നു കഠിനമുറിയേറ്റാൽതന്നേ മരന്തുങ്ങിപാകുകയില്ല. മറ്റുവലിയ മൃഗങ്ങളെ കൊൽവാൻതക്ക വീര്യമുള്ള വിഷം മരന്തുങ്ങിക്കു കേവലം ഏശുകയില്ല. ഈ തരത്തിൽപെട്ട ഒരു മരന്തുങ്ങി ഒരു മാസത്തോളം ഭക്ഷണമില്ലാതെ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കാടുകളിലൊന്നും മരന്തുങ്ങിയെ കാണുകയില്ല.

ഉറുമ്പിനെത്തിന്നി—(Ant eater)

മരന്തുങ്ങിയിൽനിന്നു എത്രയോ ഭേദപ്പെട്ട ദേഹപ്രകൃതിയോടുകൂടിയതാണ് ഈ ജന്തു. ആഹാരം ഉറുമ്പായിരിക്കകൊണ്ട് അതിനെ നിഷ്പ്രയാസമായും സൌകര്യത്തോടും പിടിച്ചുതിന്നുവാൻ തക്കവണ്ണം മുഖത്തിന്റെ നിർമ്മാണരീതി മാറിപ്പോകുന്നു. തലയും മുഖവും കഴൽപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പല്ല് കേവലം ഇല്ല. വായ ഒരു ചെറിയ തുളയുടെ മാതിരി മാത്രമെ പുറമെ അടയാളപ്പെ

ട്ടുള്ള. നാവ് നീണ്ട ഒരു ഞാഞ്ഞൂലിനേപോലെ ഇരിക്കും. ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ ഈ തുളയിലൂടെ ഉറുമ്പിനേത്തിന്നി തന്റെ പശയുള്ള നാവ് പുറത്തേക്കു നീട്ടുന്നു. നാവ് വളരെ വേഗത്തിൽ നീട്ടാനും കുറുക്കാനും ഇതിനു സാധിക്കും. നാവ് ഒരുതരം ഇരയാണെന്നു വിചാരിച്ചു സമീപമുള്ള ഉറുമ്പുകളൊക്കെ അതിന്മേൽ ചെന്നു കടിക്കും. അപ്പോൾ ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ടു നാവ് ഉള്ളോട്ടു വലിച്ചു അതിന്മേൽ പറ്റിയ ഉറുമ്പുകളെ ഒക്കെ വായിലാക്കും. ഈ ജാതിയിലും വളരേതരം ജന്തുക്കളുണ്ട്.

വലിയ ഉറുമ്പിനേത്തിന്നി:— (The great ant eater)

ഉറുമ്പിനേത്തിന്നി എന്ന ജാതിയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതരം ജന്തു ഇതാകുന്നു. തല നീണ്ടു നേരിയതാകുന്നു. വാലിന്റെ ചുറ്റും വമ്പിച്ച വലിപ്പമുള്ള രോമങ്ങളും നീണ്ടുനിവിൻ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുഖം കണ്ടാൽ നീണ്ട കൊക്കുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണെന്നു തോന്നും. നേരിയ മുഖം ഒരു കമാനംപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. കൊക്കുപോലെയുള്ള വായയുടെ മേലെ അറ്റത്താണ് ചെറിയ മൂക്കിൻതുളകൾ പ്രകാശിക്കുന്നത്. കണ്ണു ചെറുതും ചെവി അതിലും ചെറുതുമാകുന്നു. ദേഹവും വാലും ഒരേ നീളമാണ്. മുൻകാലുകളിന്മേൽ അഞ്ചു വിരലുകളുള്ളതിൽ ഒന്നിന്മേലൊഴികേ, ശേഷം നാലിന്മേലും തടിച്ചു, നീണ്ടു, വളഞ്ഞ നഖങ്ങളുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ വിരലിന്റെ നഖമാണ് ഏറ്റവും വലിയത്. നടക്കുമ്പോൾ വിരൽ പിന്നോട്ടു മടക്കി ഊന്നുന്നു. പിൻകാലിൻവിരലുകളുടെ

നഖങ്ങളും ചെറുതാണ്. പിൻകാലുകളുടെ അടികവും നല്ല വണ്ണം ഉയർന്നിക്കൊണ്ടാണ് നടക്കുന്നത്. മുതുകിന്മേൽ കുഷ്ഠിച്ച് ഒരിഞ്ച് നീളത്തിൽ വെള്ളരോമം എറിച്ചു നില്ക്കുന്നു. കവിൾതുടങ്ങി വാൽവരെ ഓരോ ഭാഗത്ത് ഓരോ വെള്ളവരയുംഉണ്ട്. പിന്നെ മുൻകാൽതുടങ്ങി വാലിന്റെ കറിവരേ, ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്ത്, നീണ്ടു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വെള്ളരോമം, കുതിരയുടെ സ്സന്ദരോമം പോലെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. വാലിന്മേലുള്ള ഓരോ രോമം ഏകദേശം ഒന്നരങ്ങടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഇത് ഒരത്ഭുതകരമായ ജന്തുവാകുന്നു. ദേഹം നാലടി നീളവും രണ്ടടി ഉയരവുമുണ്ടാകും. തെക്കൻ അമേരിക്കയും മദ്ധ്യഅമേരിക്കയും ഇതിന്റെ മുഖ്യവാസസ്ഥലങ്ങളെങ്കിലും, രാത്രിസഞ്ചാരിയാകകൊണ്ട് അവിടേയും ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇത് മരത്തിന്മേൽ കേറുകതന്നെയില്ല. നീണ്ട പുല്ലിന്നിടയിലോ മടയിലോ പകൽമുഴുവനും ഇത് ഉറങ്ങിക്കഴിക്കുന്നു. ഇരതെണ്ടാൻ പോകുന്നത് ഒറക്കാണ്. ഗതിവേഗത വളരേയൊന്നുമില്ല. ഇതു ഉറുമ്പുകളേയും ചിതലുകളേയും അവറായുടെ മുട്ടകളേയും തിന്നും. ഈ ആവശ്യത്തിന്ന് ഉറപ്പുള്ള വലിയപുറുകൾതന്നെ ഉറുമ്പിനേത്തിന്നി തന്റെ ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങളെക്കൊണ്ട് മാന്തിപ്പൊളിക്കും. എന്നിട്ട്, അതുടെ പിരടിക്കു പായണം എന്ന വിചാരത്തോടെ ഉഴലുന്ന ഉറുമ്പിൻക്കൂട്ടത്തിൽ, ഉറുമ്പിനേത്തിന്നി നാവ് താഴ്ത്തിക്കൊട്ടക്കും. അപ്പോൾ തന്റെ നാവിന്മേൽ പറ്റുന്ന അനേകായിരം ഉറുമ്പുകളെ, നാവുള്ളാട്ടു വലിച്ചും വീണ്ടും

താഴ്ത്തിയും വളരെ വേഗത്തിൽ ഇതു തിന്നുതീർക്കും. ഉറുമ്പിനെത്തിന്നിക്ക് ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിനെ തള്ള തന്റെ പുറത്തു കേറിക്കൊണ്ടു നടക്കും. തള്ളക്കു രണ്ടാമതു ഗർഭമായാൽ മാത്രമേ ആദ്യത്തെക്കുട്ടി തള്ളയെ വിട്ടുപിരികയുള്ളൂ. ഉറുമ്പിനെത്തിന്നി സാധാരണനിലയിൽ യാതൊരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാത്ത ഒരു ജന്തുവാണെങ്കിലും, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാൽ, തന്റെ നഖങ്ങൾകൊണ്ടു ശത്രുവെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു, കഠിനമായി മാന്തും. പുള്ളിനരിയെക്കൂടി ഇവറ്റ ഇങ്ങിനെ എതുക്കാറുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള ചിലർ പറയുന്നു. ഇതിന്റെ തോൽ വളരെ പരുപരുത്തതാകകൊണ്ടു കത്തികൊണ്ടു കുത്തിയാൽക്കൂടി ഇതിനു യാതൊരു പരുക്കുമേല്ക്കുകയില്ല. ഒരു ഘനമുള്ള കല്ലെടുത്തു ഇതിന്റെ തലക്കു ഘനമായടിച്ചാലും ഈ വീരൻ ചത്തുപോകയില്ല. ഉറുമ്പിനെത്തിന്നി ഉറങ്ങുന്നതു ദേഹം ഒരു പന്തുപോലെ ഉരുട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ്. മലയാളികൾ ഇതിനെ പുറ്റ്ക്കരടി എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ചെറിയ ഉറുമ്പിനെത്തിന്നി.

ഇതിന്റെ വലിപ്പം മുൻവിവരിച്ചതിന്റെ പകുതി മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ചെവി വളരെ വലുതാണ്. നീളമുള്ള വാലിന്മേൽ നീണ്ട രോമം കാണുകയില്ല. ഇതിനു മരംകേറാൻ സാധിക്കും. നീളമുള്ള വാൽ മരക്കൊമ്പോടു ചുറ്റിത്തൂങ്ങുവാൻ ഇതിനു സാധിക്കും. വാലിന്റെ അറ്റത്തു രോമം കേവലം ഉണ്ടാകയില്ല. നഖം മുൻപൊന്ന ജന്തുവിന്റേതുപോലെ നീണ്ടു ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കും.

ദേഹം രണ്ടടിയും വാൽ ഒന്നരയടിയും നീളമുണ്ടാകും. മുഖത്തിന്റെ അറ്റം കറുപ്പാണ്. മുഖത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗം, നാലുകാലുകൾ, വാലിന്റെ മുൻപകുതി, മുതുക, ഇതൊക്കെ വെള്ളവണ്ണവും മറ്റൊക്കെ കറുപ്പുവണ്ണവുമാകുന്നു. ഇവയും തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും മദ്ധ്യഅമേരിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇതിന്നു മരത്തിന്മേൽ കടവാതിലിനേപോലെ തൂങ്ങിക്കിടക്കാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. മരത്തിന്മേൽ കാണായ്വരുന്ന ഉറുമ്പും മറ്റും ഇതിന്ന് ആഹാരമായിത്തീരുന്നതു കൂടാതെ ഇവ തേനും കുടിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. എതുയൊ ഉയൻ മരത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽക്കൂടി ഇതിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇരുനഖൻ ഉറുമ്പിനെത്തിനി.

ഇതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു എലിയോളം മാത്രമേ ഉള്ളു. ദേഹം അരയടിയും വാൽ അതിൽ ഒരിഞ്ച് ജാസ്തിയും നീളമുണ്ടാകും. വാൽകൊണ്ടു മരക്കൊമ്പു ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു തൂങ്ങാൻ ഇതിന്നും സാധിക്കും. മുൻകാലിൽ നാലുവിരലുള്ളതിൽ രണ്ടിന്മേൽ മാത്രമേ നീണ്ടുവളഞ്ഞ നഖങ്ങളും കാണുകയുള്ളു. പിൻകാലുകളിന്മേൽ നാലു നഖങ്ങളുണ്ട്. ഇതും തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു ജന്തുതന്നെ ആകുന്നു. കൊട്ടക്കാടുകളിലെ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലാണ് ഇവറ്റ ചെന്നുകൂടുന്നത്. എതുയോ ചെറിയ ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ കൂടക്കൂടെ അവിടത്തുകാക്കുകൂടി കാണാൻ ഞെരുക്കമാണ്. ഇവറ്റ ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കുന്നതു രാത്രിയിലാണ്. ഉറുമ്പ്, ചിതൽ, വേട്ടാളൻ, തേനീച്ച, പുഴു മുതലായവയെ ഇവ തി

ന്നും. ഒരു വലിയ പ്രാണിയെ തിന്നുമ്പോൾ ഇത് അ ണ്ണാനേപോലെ ഒരേടത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സ്വഭാ വം കണ്ടാൽ ഇത് ഒരു ചെറുതരം മരപ്പന്നിയാണെന്നു തോന്നും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിന്റെ തല നേത്തു കഴൽപോലെ നീണ്ടതല്ല. ഒരുമാതിരി ഉരുണ്ടിട്ടാണ്.

ഉത്തിംമുള്ളൻ—(Armadills)

ദേഹത്തിന്മേൽ ഉത്തിംപോലെ ചെറിയ പരിച കൾ നിരത്തിവെച്ചപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ദേഹം അുസകലം ഈ മാതിരി പരിചകളാൽ മൂടപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇതിനു ശരീരം ചുരുട്ടി ഒരു ഉണ്ടപോലെ അുക്കാൻ സാ ധിക്കും. മുൻകാലുകളിന്മേൽ തടിച്ചുനീണ്ടു ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങളുണ്ടാകും. ഈ നഖംകൊണ്ടാണ് ഇതു നിലംകു ഴിച്ചു മടകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പിൻകാലുകളിലെ നഖം അത്ര വലുതാകയില്ല. ഇവയിൽ ചില തരങ്ങൾ രാത്രി യിലും ചിലതു പകലും ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കും. എല്ലാ ജന്തുക്കളും പ്രാണികളെ തിന്നുന്നവയാണെങ്കിലും ഒരു ത രം സസ്യവുംകൂടിത്തിന്നും. ഇവറ്റ എത്രയൊ ശാന്തശീ ലന്മാരാകുന്നു. നാട്ടുകാർ ചിലപ്പോൾ ഇതിന്റെ പുറ ത്തുരച്ചു കത്തിയണക്കുന്നതു കണ്ടതായി ഡാവ്വിൻ പ്രസ്താ പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലത്ത് ഓരോ മടകഴിച്ചു അതിലാണ് ഇതു പാർക്കുന്നത്. ഇതിന് ഒരു മാതിരി വേഗതയോ ടെ ഓടാൻ കഴിയും. സാധാരണ ചിതൽപ്പുറ്റിന്റെ സമീപമാണ് ഇതിന്റെ മടകാണുന്നതു ചിലതരം ജന്തു ഭ്രമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിൽതന്നെ പാർക്കുന്നു. ഉത്തിംമു ള്ളൻ മറ്റെയായിട്ടേ നടക്കാറുള്ളു. ഇതിനു നല്ലവണ്ണം

നീന്തുവാനും സാധിക്കും. ഇനി ഉത്തിംമുള്ളന്മാരിൽ കാണുന്ന ചില പ്രത്യേക തരങ്ങളെ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കാം.

ചെറിയ ഉത്തിംമുള്ളൻ.

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ചെറുത് ഈ തരമാണ്. ദേഹം അരയടി നീളംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. പിന്നാക്കം ചെല്ലുന്തോറും ദേഹത്തിനു ഒരു പരപ്പ് ജാസ്തിയാണ്. തലയിന്മേലും പുറത്തും ഉത്തിം പടത്തിവെച്ചതു നേർവരികളായിട്ടാണ്. ഉത്തിളുകളുടെ ഇടയിൽ വെളുത്ത രോമങ്ങളും ഉണ്ട്. പിൻഭാഗം വിലങ്ങനെ ഈന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്റെ ഭാഗംപോലെ ഇരിക്കും. കുറിയ കാലുകളിന്മേൽ വലിയ നഖങ്ങളുണ്ട്. പെണ്ണിനു നെഞ്ചത്തു രണ്ടു മുലക്കണ്ണു കാണും. ഇതിനെ സുലഭമായിക്കാണുന്നതു തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ ബ്രസീലിൽ എന്നടിക്കിലാണ്. മുള്ളുള്ള കുറിക്കാടുകളും ഇലക്കള്ളികളും നിറഞ്ഞ മണൽപ്രദേശത്താണ് ഇവറ പാർക്കുന്നത്.

എലിമോറൻ ഉത്തിംമുള്ളൻ

വാൽ ആകൃതിയിൽ എലിയുടേതുപോലെയാണെങ്കിലും ചെറിയ ഉത്തിംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതാകുന്നു. പുറം മുഴുവനും വരിവരിയായിപ്പടത്തിവെച്ച ഉത്തിളുകളും ഉണ്ട്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു മുതുകിൽ ചില വെളുത്ത രോമങ്ങളും പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു കാണും. ദേഹം ഏകദേശം ഒന്നര അടിനീളമുണ്ടാകും. ഇതും തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ഇതു പാ

ക്കുന്നതു വരണ്ട മണൽപ്രദേശത്തിലാണ്. ജനിക്കുമ്പോൾ കുട്ടി കണ്ണു തുറക്കുകയില്ലെങ്കിലും കുട്ടിയുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഉത്തിരം തികച്ചുണ്ടാകും. ഇതു പ്രാണികളെ ക്രമാതെ ചെറിയ പാമ്പുകളെക്കൂടിത്തിന്നും. പാക്കുന്നതു മടകളിലാണ്. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ രണ്ടു മുതൽ നാലു വരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഈ ജന്തു ശവങ്ങളും സ്വന്തങ്ങളും കൂടിത്തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവറ്റയെക്കൊല്ലുന്നതു വിഷംതേച്ച മാംസക്ഷണങ്ങൾ അവിടവിടെവെച്ചു കൊടുത്തിട്ടാണ്. പന്നിയെപോലെ മുഖംകൊണ്ടു കിളച്ചിട്ടാണ്, ഇതു, ഇരകളേയും പുഴുക്കളേയും പിടിക്കുന്നത്. പക്ഷി മുട്ടകളേയും പക്ഷിക്കുട്ടികളേയും കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ഇവറ്റ അത്യുത്തിയോടെ തിന്നും. പല്ലി പാറ്റയെ പിടിക്കുമ്പോലെ ഇവറ്റ എലികളെ തുള്ളിപ്പിടിക്കുന്നു. പാമ്പുകളെ കഷണിക്കുന്നതു ഇതിന്റെ പുറത്തുള്ള ഉത്തിരം പ്പൊളിയുടെ അറ്റംകൊണ്ടു ഈന്നിട്ടാണ്. പാമ്പിനെ തിന്നുന്നതു വാലിന്റെ ഭാഗം തുടങ്ങീട്ടാണ്. മാംസത്തിനുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ ഇവറ്റയെ നായാടിപ്പിടിക്കുപതിവാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ ഉത്തിരംമുള്ളൻ:—

ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ കാണുന്ന ഉത്തിളകം, ഒന്നു് ഒന്നിന്റെ മീതേ ഓടിട്ടപോലെയുള്ള ആകൃതിയിൽ നില്ക്കുന്നു. ഇതിനു പല്ലില്ല. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഉറുമ്പുതന്നെയാണു് ചെറിയ വായയിൽക്കൂടി ഇരപോലെ ഇരിക്കുന്ന നേരിയ നാവ് ഇതിനു വളരെ ദൂരം നീട്ടാം.

തലനീണ്ടു, ചെറുതായി, ക്രത്തിട്ടാണ്. കണ്ണും ചെറുതാണ്. ചെവിക്കു കടയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഉത്തിളുകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ തടിച്ച ചില രോമങ്ങൾ പുറമേ തള്ളിനില്ക്കുന്നതു കാണാം. കാലിന്നു അഞ്ചീതു വിരലും വിരലിന്മേൽ നീണ്ടനഖങ്ങളുമുണ്ട്. മുൻകാലിന്റെ നഖം പിൻകാലിന്റെ നഖത്തേക്കാൾ ലേശം ജാസ്തിനീളമുണ്ടാകും. നടക്കുമ്പോൾ കാലിന്റെ ഉള്ളടി മുഴുവൻ നിലത്തു കൊള്ളിക്കുന്നു. ഇവറ്റയെ കാണുന്നതു് ആഫ്രിക്കയിലും തെക്കേ ഇന്ത്യയിലുമാണ്. അപായമുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ പന്തുപോലെ ഉരുണ്ടുകളയുന്ന വിദ്യ ഇവറ്റക്കും നല്ല വശമുണ്ട്. മറ്റു ജന്തുക്കളോടു ഫലിക്കുന്ന ഈ വിദ്യ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരോടു കേവലം ഫലിക്കുന്നില്ല. അവർ ഈ നിലയിൽ ചുരുണ്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു ഉത്തിളുമുള്ളതിനെ എളുപ്പത്തിൽ എടുത്തു, കുറേ തീക്കൂട്ടി അതിൽ ഇവനെ ജീവനോടെ ഇട്ടുചുട്ടതിന്നുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്നും വാലിന്നു ഒരു മാതിരി നേമ്മതയും നീളവുമുണ്ട്. ഇതിനെ കണ്ടാൽ ഒരു തരം വലിയ പല്ലിയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇതിന്റെ മട പന്ത്രണ്ടടി ആഴമുണ്ടാകും. ഉള്ളു് ആറടി വ്യാസം കാണും. ഓരോ മടയിൽ ഓരോ ജോടു ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ച ഉടനെതന്നെ കുട്ടിയുടെ ദേഹം ഉത്തിളുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാണെന്നു കാണും. എന്നാൽ ആ സമയത്തു് ഉത്തിളു മാർദ്ദവമുള്ളതായിരിക്കും. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ചിതലാണ്. ഭക്ഷിക്കുന്നതു മുൻവിവരിച്ച ഉറുമ്പിനെത്തിന്നിയുടെ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. ആഫ്രിക്കയി

ലെ ഇത്തിൾമുള്ളനും ദേഹത്തേക്കാൾ ഒന്നര അടിനീളം ജാസ്തിയുള്ള വാലും, അണ്ണാന്റെ മാതിരി കൈപൊന്തിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ഇരുത്തവും കാണും. ഈ ഉത്തിൾമുള്ളൻ ചിലപ്പോൾ ആറടി നീളമുണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഉത്തിൾമുള്ളന്മാർ കുറിക്കാട്ടകളിലാണു പാർക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ എവിടേയും ഇതിനെ കാണും.

നിലമ്പന്നി— (Aard-vark)

അദ്ധ്വിവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഈ ജന്തുവിനെആഫ്രിക്കാ ഭ്രഖണ്ഡത്തിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. കാഴ്ചയിൽ അതു ഭംഗിയുള്ള ഒരു ജന്തുവല്ലെങ്കിലും ഇതിനു വളരെ വിശേഷവിധികളും തികഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. മുഖംനീണ്ടു കൂർത്തിട്ടും, വായ ചെറിയ ഒരു തുളപോലേയും ഇരിക്കും. മുഖത്തിനു പന്നിയുടെ മുഖത്തിന്റെ ആകൃതി ഉണ്ടായിരിക്കകൊണ്ടായിരിക്കും. ഇവറ്റക്കു നിലമ്പന്നി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ചെവി വളരെ വലുതാണ്. വാൽ ദേഹത്തോളം ദീർഘമുണ്ടാകും. അതു കടതടിച്ചിരുണ്ടു പിന്നോക്കം ചെല്ലുന്തോറും കൂർത്തുപോകുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിനു മുൻഭാഗത്തേക്കാൾ സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. നാവ് ഉത്തിൾമുള്ളന്റേതുപോലെ നേർത്തുനീണ്ടിട്ടാണ്. മുൻകാൽക്കുതാണെങ്കിലും ബലമുള്ളതാകുന്നു. ഒരു നോട്ടത്തിൽ, ഈ വല്ലാത്ത ജന്തുവിനു, മുയലിന്റേയും, ഉറുമ്പിനെത്തിന്നിയുടേയും, പെരിച്ചാഴിയുടേയും, പെരുവാലന്റേയും ലക്ഷണങ്ങൾ ചുഴച്ചുപോകും. ഇതിന്റെ ആഹാരം ചിതലാണ്.

4-ാം വർഗ്ഗം-ശശാദിക-- (Rodents)

ഇത് എത്രയോ വലിയ ഒരു വർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇതു അധികം ജാതി ജന്തുക്കളടങ്ങിയ മറെറാരു വർഗ്ഗം സ്തനധാരികളിലില്ല. ശശാദികം എന്ന വലിയവർഗ്ഗത്തെ നമുക്കു ചില ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാം. 1. അണ്ണാക്കൊട്ടന്മാർ, 2. എലികം, 3. മുള്ളന്മാർ, 4. മുയലുകം ഈ നാല് ഉപവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും പൊതുവായിക്കാണുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറയാം. ഈ ജന്തുക്കൾക്കു വലിപ്പം ജാസ്തി കാണുകയില്ല മിക്കവയും ഭൂമിയിൽ ഓരോ മടകളുണ്ടാക്കിപ്പാർക്കുന്നു. നീറെലി, നീർനായ മുതലായവ വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു. അണ്ണാക്കൊട്ടൻ മരമുള്ളൻ മുതലായവ മരങ്ങളിൽ കൂടുന്നു. എല്ലാററിന്നും താഴേയും മീതേയും അണ്ണിയിലുള്ള മുൻപല്ലുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. നായ്പ്പല്ലുകൾ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾക്കു കാണുകയില്ല മുൻപല്ലുകളുടേയും അരയൻപല്ലുകളുടേയും മദ്ധ്യേ, പല്ലില്ലാത്ത ഒരു ഒഴിവു സ്ഥലം ഉണ്ട്. കാലിന്മേൽ അഞ്ചിതു വിരലുകളും വിരലുകളിന്മേൽ നഖങ്ങളുമുണ്ട്. മീത്തലെ ചിറി മുച്ചിറിയന്മാരുടേതുപോലെയാണ്. നേരേ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു രണ്ടു കഷണമാക്കിയപോലെ തോന്നും. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഈ ജാതിജന്തുക്കളെ കാണും. തെക്കേ അമേരിക്കയിലുള്ള ജന്തുക്കൾക്കു വലിപ്പം തെല്ലു ജാസ്തി കാണുന്നു. ഇവയൊക്കെ സസ്യഭക്ഷകളാണ്. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മിക്കജന്തുക്കളും ശാന്തസ്വഭാവികളും ഭീരുക്കളുമാണ്. തങ്ങളെയെടുപ്പാൻ വരുന്ന ജന്തു എത്ര ചെറുതായാലും

ശരി ഇവറ്റ ഓടിക്കളയുകയെ ഉള്ളൂ. ചിലവയുടെ തോലിന്നും രോമത്തിന്നും നല്ല വിലകിട്ടും. മൃഗങ്ങളെ മിക്ക രാജ്യക്കാരും തിന്നുമെങ്കിലും, ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ മാംസത്തിന്ന് ഒരു വല്ലാത്ത ചൂരുള്ളതുകൊണ്ട് പലരും അതു വർജ്ജിക്കുന്നു. എനി ഒന്നാം ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട അണ്ണാക്കൊട്ടൻ മുതലായ ജന്തുക്കളെ ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നു വിവരിക്കാം.

ആഫ്രിക്കയിലെ പറക്കുന്ന അണ്ണാക്കൊട്ടൻ:—

ഇവയുടെ ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലും തോൽ അസാരം വീതി ജാസ്തിയായി ചുളിഞ്ഞു നില്ക്കും. ഈ തോൽ വിരുത്തീട്ട് ഇതിന്നു കുറെ ദൂരത്തോളം പറന്നു വീഴാൻ സാധിക്കുന്നു. വാലോട്ടക്കുടി ഈ ജന്തു ഏകദേശം രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിൽ വാലിന്റെ നീളം ഏഴിഞ്ചാണ്. ആഫ്രിക്കയിലെ മറ്റൊരു തരം അണ്ണാൻ ഇതിലും ചെറുതാണ്. ദേഹം ഒരടിയും വാൽ അര അടിയും നീളംകാണും. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ 'മ്പോമാ' എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നതു്.

അണ്ണാക്കൊട്ടൻ:—

ഈ വലിയ ജാതിയിൽ അണ്ണാക്കൊട്ടൻ, പാറാൻ, മൃഗലണ്ണാൻ, ക്രൂട്ട മൃഗലണ്ണാൻ മുതലായ നാനാതരം ജന്തുക്കളുണ്ട് ഇതിൽ ചില തരങ്ങളെ മാത്രമേ ഇവിടെ എടുത്തു പറവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. പന്നിരോമൻ അണ്ണാൻ:— ഇവ ഒരിക്കലും മരം കേറുന്നില്ല. പാറകളുടെ വിടകളിലും തുളകളിലും താന്താങ്ങൾ കുഴിക്കുന്ന മടകളിലും ഇവ

കടന്നുകൂടുന്നു. ചിലതിന്നു ദേഹത്തിന്മേൽ വരകളുമുണ്ട്. വരകളുള്ള തരം ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിൽ മാത്രമേ ഉള്ളു.

യൂറോപ്പിലെ അണ്ണാൻ:—

വാൽനീണ്ടും രോമംകൊണ്ടു തടിച്ചുമിരിക്കും. കത്തുന്ന വെയിലുള്ള ചെവിയുടെ അഗ്രത്തിലും നീണ്ടരോമങ്ങളുണ്ട്. നഖങ്ങളും നീണ്ടുവളഞ്ഞു കൂർത്തിട്ടാണ്. പെണ്ണിന്നു നാലോ ആറോ മുലക്കണ്ണുകളും ഉണ്ട്. യൂറോപ്പിലെ അണ്ണാൻ എന്നപേർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ തരത്തെ യൂറോപ്പിലെ കാണുകയുള്ളു എന്നു കരുതരുത്. യൂറോപ്പിൽ കൂടാതെ വടക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലും ചിറാസ്യയിലും, ചീനത്തും സൈബീരിയയിലും ജാപ്പാനിലും, വടക്കേ അമേരിക്കയിലും മലയൻ ദ്വീപുകളിലും ഇവയെ കാണും. ഓരോ രാജ്യത്തിലെ ജന്തുക്കൾക്ക് ഓരോ പ്രത്യേകമാതിരി വണ്ണവുമുണ്ടാകും. ഇന്ത്യയിലും ഈ തരക്കാർ ഇല്ലെന്നില്ല. യൂറോപ്പിൽ കാണുന്ന തരം ഒന്നോകാലടി നീളമുണ്ടാകും. ഈ നീളത്തിൽ ഏഴിഞ്ചു,വാലിന്റെ നീളമാണ്. ഇന്ത്യയിലും മലയൻ ദ്വീപിലും കാണുന്നവക്ക് ഏകദേശം രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. കേരളത്തിൽ സഹ്യാദ്രിയിൽ കാണുന്ന മലയണ്ണാൻ ഈ തരത്തിൽപെട്ടതാകുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്നു ഒരു കരിഞ്ചുകപ്പു വണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവ അപൂർവ്വമായിട്ടെ നിലത്തിറങ്ങാറുള്ളു. മരത്തിന്മീതെ, ഓരോരോ കൊമ്പിന്മേൽ കുതിച്ചുചാടിയോടുന്നതു കണ്ടാൽ അത്ഭുതം തോന്നിപ്പോകും. ഇവറ്റയെ ഒരു ചെറുതരം കുരങ്ങാണെന്നു കണക്കാക്കിപ്പോകും. മരത്തിൻ കായകളും, മര

ത്തോൽ, പൂമൊട്ടുകൾ മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഇവറ
തിന്നും. പക്ഷിമുട്ടകളേയും പ്രാണികളേയും കിട്ടിയാൽ
ഇവ വേണ്ടെന്നു വെക്കാറില്ല. തിന്നുന്ന സമയത്ത് എ
ല്ലാ അണ്ണാന്മാരെപോലെതന്നെ പിൻഭാഗം ഉയർന്നിയിരു
ന്നു, ദേഹം നിവിത്ത്, ആഹാരം കയ്യിൽ പിടിച്ച വായ
യിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. മുട്ടുള്ള കാലത്തേക്കുവേണ്ടി ഇ
വ ഉറുമ്പുകളെപോലെ ആഹാരം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നു.
എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ കൊണ്ടുവെക്കുന്നതു പലേ സ്ഥലങ്ങ
ളിലുമാണ്. സാധാരണയായി മരത്തിന്റെ കവച്ചുതടി
ലോ മരപ്പൊത്തിലോ കൂട്ടണ്ടാക്കും. കവച്ചുത്തിൽ കെട്ടു
ന്ന കൂടിന്റെ നിറവും മരക്കൊമ്പിന്റെ നിറവും ഒരുപോ
ലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചോടെനിന്നു നോക്കുന്നവക്കു കൂ
ട് ക്ഷണം തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കയില്ല— ഇതിന്നു നല്ല
വണ്ണം നീന്താനും സാധിക്കും വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ
രണ്ടു ജാതി അണ്ണാനുണ്ട്. ഒന്നു ചുകപ്പും മറെറാന്നു ക
രിഞ്ചുകപ്പുമാണ്. ചുകന്ന അണ്ണാൻ കാടുകളിൽ സഞ്ച
രിക്കുന്നു. കരിഞ്ചുകപ്പുകാരൻ നാട്ടിലെ മരങ്ങളിൽകൂട്ട
ുന്നു. ഇതിന്ന് ആളുകളെ വളരെ ഭയമില്ല ഇരതെണ്ടാൻ
നടക്കുന്നതു പകലാണെങ്കിലും, നിലാവുണ്ടെങ്കിൽ രാത്രി
യും വെറുതെ ഇരിക്കില്ല. മരംകേറാൻ വിശേഷമുംചാട്ട
ത്തിൽ ബഹളമെത്തുന്നവനാണെങ്കിലുംകൂടി ചോടെയി
റങ്ങിയാണ് അധികനേരം കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നത്. ചില
പ്പോൾ നിലത്ത് ഒരോ മടകളുണ്ടാക്കി അതിൽ പാ
ർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴയ മരം, മരക്കുറ്റി, വിറകി
ന്റെ കൂമ്പാരം എന്നീ സാധനങ്ങൾ കണ്ടാൽ അവറ

യുടെ അടിയിൽ ഓരോ തുളകളുണ്ടാക്കി ഈ മൂപ്പൻക്രു ടികൊള്ളാൻ മടിക്കയില്ല. പക്ഷിമുട്ടകളേയും പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളേയുംക്രൂടി ഇവറ തിന്നും.

ഇന്ത്യയിലെ അണ്ണാൻ.

ഇവറയെ കാണുന്നത് ഇന്ത്യ, ബമ്മാ, മലയൻ ദ്വീപ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. ഈ ദിക്കുകളിൽ ഇരുപതു തരം അണ്ണാന്മാരുള്ളതിൽ മൂന്നുതരം വലുതും ബാക്കി ചെറുതുമാകുന്നു.

വരിയൻ അണ്ണാൻ.

ഇത് ഇന്ത്യയിൽ എവിടേയും കാണുന്ന ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ദേഹം കഷ്ടിച്ച് അര അടി നീളമുണ്ടാകും. വാലും അത്രതന്നെ ഉണ്ടാകും. പുറം ഒരുവക കരിമ്മഞ്ഞനിറമാണ്. അതിന്മേൽ മൂന്നു വെള്ളവരകളും നില്ക്കുന്നതും കാണാം. തീററിക്കുവേണ്ടി ഇവയ്ക്കു മോടെ ഇറങ്ങിവരാനും മടികാണുകയില്ല. ചിതൽ ഇതിനു ബഹുപഥ്യമായ ഒരു ഭക്ഷണമാണ്. ഭയപ്പെട്ടാൽ ഇത് ഒരു മരത്തടിയിന്മേൽ പാഞ്ഞുകേറി, പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞുനിന്നു (തല താഴെയും വാൽമേലെയും ആക്കിക്കൊണ്ട്) വാലും ദേഹവും ഒന്നിച്ചിളകുന്ന മട്ടിൽ വളരെ നേരത്തോളം 'ച്ചെടി' എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കും. വീട്ടുകളിൽ കേറിവന്നു, മുറിയിൽക്രൂടെ സഞ്ചരിച്ചു ചെയ്യു, ഓരോ പരിശോധനകഴിപ്പാനും ഇവറയ്ക്കു മടിയില്ല. സാധാരണ പാർക്കുന്നതു മരപ്പൊത്തുകളിലാണ്. അതിൽ നീറടക്കയുടെ ചേരി, തുണിക്ഷണം മുതലായ മാർദ്ദവമുള്ള സാധനങ്ങൾ കൂടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിവെച്ചു രണ്ടു കു

ട്ടികളേ പ്രസവിക്കുന്നു. ഇതു ക്ഷണം മെരുങ്ങും. മെരുങ്ങി യക്കുട്ടരെ ഒട്ടക്കിക്കളയുന്നതു നായും പൂച്ചയുമാണ്. പല തരം പഴങ്ങളും ഫലങ്ങളും ഇവ തിന്നും. വാഴക്കുമ്പി ന്റെ വിടന്ന് പോളകളിൽ കടന്നുചെന്നു തേനും ഇവ കുടിക്കും.

നിലയണ്ണാൻ.

യൂറോപ്പ്, സൈബീരിയ, വടക്കേ അമേരിക്കാ, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവയെ കാണും. ഇതിന്നു കവിളിൽ കുരങ്ങിനെപോലെ സഞ്ചി ഉണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തോ, പുറത്തോ, വര ഉണ്ടാകും. വാൽ ദേഹത്തെക്കാൾ ചെറുതാകുന്നു. ഇവ ദേശാടനം പോയ്യുന്ന ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് ഒരു കുറി ഒരേടത്തു കണ്ടാൽപിന്നെ ഒരു കുറി അവിടെത്തന്നെ കാണുമെന്നു കരുതിക്കൂടാ. എന്നാൽ ആഹാരം സുലഭ്യമായ ദിക്കു ഇവ ക്ഷണം വിട്ടു പോകുകയില്ല. മുട്ടുള്ള കാലത്തേക്കുവേണ്ടി ക്ഷണം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവറക്കുമുണ്ട്.

മുയലണ്ണാൻ—(Susulik)

ഇത് അണ്ണാക്കൊട്ടൻ എന്ന ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേകജാതി ജന്തുവാണ്. യൂറോപ്പിലും, വടക്കൻ ആസ്യയിലും വടക്കൻഅമേരിക്കയിലും ഇവറ അധിവസിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്നു ധാരാളം സ്ഥൂലതഉണ്ട്. എന്നാൽ വാൽ ചെറുതാണ്. ദേഹം ഏഴിഞ്ചും വാൽ രണ്ടരഇഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ഇവറ മടയിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും ഓരോ കൂട്ടമായ്ട്ടേ ഓരോ ദിക്കിൽ

കൂട്ടകയുള്ള. അതുകൊണ്ട് ഇവറ പാക്കുന്ന ദിക്കിൽ അടുത്തടുത്തു വളരെ മടകൾ കാണാം. ഓരോ മടക്ക് എട്ടടി ആഴമുണ്ടാകും. മടയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഒരു ദ്വാരം മാത്രമേയുള്ള. മടയിൽ കിഴങ്ങും ധാന്യവും ഫലവും സാധാരണ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നു. പുണ്ടെലികളേയും പെരുപക്ഷികളേയും, പക്ഷിമുട്ടകളെയും ഇവ തിന്നും. ശശാദിയിൽപെട്ട മററു ജന്തുക്കളെപോലെതന്നെ ഇവയും ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ഇതിന്റെ മാംസം നാട്ടുകാർ (തദ്ദേശക്കാർ) തിന്നും.

വരിയൻ മുയലണ്ണാൻ.

ഇത് അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന ഒരു തരം മുയലണ്ണാനാണ് ഇവ പുണ്ടെലികളേയും മററും പിടിച്ചുതിന്നുന്നതുകൂടാതെ അണ്ണാന്മാരെയുംകൂടി പിടിച്ചുതിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. അണ്ണാന്മാരുടെ ചോര കുടിക്കുകയും തലച്ചോർ തിന്നുകയും ചെയ്യും. കോഴിമുട്ടകൾ അപഹരിക്കുന്നതുകൂടാതെ ഇവ തരമുള്ളപ്പോളൊക്കെ കോഴിക്കുഞ്ഞുകളേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും.

പ്രൈറീമുയലണ്ണാൻ— (The Prairee mar moter)

ഇതിന്റെ വാലും ചെവിയും കവിൾസഞ്ചിയും ചെറുതാണ്. ഈ ജാതിയിലും രണ്ടു മൂന്നു തരക്കാരെ കാണാറുണ്ട്. ദേഹം ആകപ്പാടെ ഒരടി നീളമുണ്ടാകും. വാലിന്റെ നീളം അഞ്ചിഞ്ചാണ്. ഇവ ഓരോരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാർക്കുന്നത്. അടുത്തടുത്തു മടകൾ കുഴിച്ചതായ ഇരുന്നൂറ് ഏക്കർ വിസ്താരമുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇവ ററ പാർക്കുന്നതായിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ മടയിൽ അ

ഇരുപത്തു ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. മടയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു രണ്ടടി ഉയരവും, അതിനടി ചുറ്റളവും ഉള്ള ഓരോ വൃത്താകാരമായ എകന്ന മതിൽ ഉണ്ടാകും. അന്യോന്യം പത്തുമുപ്പതുവാര അകലെയായി നില്ക്കുന്ന ഈ മാതിരി ഓരോ എകന്ന സ്ഥലത്ത് ഓരോ പ്രൈറി മുയലണ്ണാൻ കാവല്ക്കാരായിക്കേറിക്കിടക്കും. ശത്രുവായിരിക്കും എന്നു കരുതാവുന്ന വല്ല ജന്തുവും അടുത്തുവരുമ്പോൾ കാവല്ക്കാരൻ 'ടീറർ' 'ടീറർ' എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ആ ശബ്ദം കേട്ടമാത്രയിൽ ബാക്കിയുള്ളവർ മടകളിൽ പോയൊളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവറ്റ പുല്ലിന്റേ വേരാണ് തിന്നുന്നത്. ഈ ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കിയ മടകളിൽ ചിലപ്പോൾ ചെറിയ ഒരുതരം നത്തിനേയും വിഷവാഹിയായ ഒരു തരം പാമ്പിനേയും കാണും. ഇവ മൂന്നും ചങ്ങാതിമാരായി ഒരേ മടയിൽ പാർക്കുന്നതാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. ഈ തരം നത്ത് സാധാരണ ഒഴിഞ്ഞ മടകളിലാണ് വന്നുകൂടുന്നത്. പാമ്പ് ഇവറ്റയുടെ കുഞ്ഞുകളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ വരുന്നതാണ്.

പാറാൻജാതി (The flying squirrels)

ഈജാതിയെ മൂന്നു തരങ്ങളായി വിഭാഗിക്കാം. ഇവറ്റയുടെ രണ്ടു ഭാഗത്തും വീതിയേറിയ തോൽ മടങ്ങിച്ചുളിഞ്ഞു തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നത് കാണും. ചാടുമ്പോൾ ഈ തോൽ പരത്തി, പറക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ കുറെ അധികം ദൂരെ ഇവയ്ക്കു ചെന്നുവീഴാം. ഇവയിൽ ചെറുതരങ്ങൾ അഞ്ചുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ ഇഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും.

ചെറുതരം പാറാറാന്മാരെ വടക്കെ അമേരിക്ക, സൈബീരിയ, അഫ്ഘാനിസ്ഥാനം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതിന്നു ഒരു പ്രസവത്തിൽ നാലു കുഞ്ഞുകളുണ്ടാകും. ഇവ രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. ചിലപ്പോൾ വളരെ എണ്ണം ഒരേമരത്തിന്മേൽ പാർക്കുന്നതു കാണും. ആ സമയത്തു മരത്തടി ഘനമുള്ള ഒരു സാധനംകൊണ്ടു മുട്ടിയാൽ ഇവറ പുറത്തു ചാടാതിരിക്കയില്ല. ഇത് ഓരോ മരത്തിന്മേൽനിന്നു മറെറാന്നിൽ പാറിവീഴുന്നത് ഒരു നല്ല കാഴ്ചയാണ്. പാറി, ഒരു മരത്തടിയിന്മേൽ വീണ ഉടനെ, ഇതു മേലോട്ടുകേറിപ്പോകുന്നു. എന്നിട്ടു മറെറാന്നിന്മേൽ പറന്നു വീഴുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന പാറാറാന്മാർ വലിപ്പം ജാസ്തിയുള്ള തരക്കാരാണ്- നമ്മുടെ മലയാളരാജ്യത്തും ഇവറയെ എത്രയെങ്കിലും കാണും. രാത്രിസഞ്ചാരിയാകകൊണ്ടു നിലാവുള്ള രാത്രിയാണ് ഇതിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ നല്ല അവസരം. തിരുനിൽ ഒരു പുളിമരത്തിന്മേൽനിന്ന് ഇരുപതുവാര അകലെ നിന്നിരുന്ന ഒരു തെങ്ങിന്മേൽ ഇതിലൊന്നു പാറിവീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് വളരെ കരിക്കുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിനെ വെടിവെപ്പാൻ സമീപമുള്ള പറമ്പുടമക്കാരൊക്കെ, ഓരോ നാളികേരം തോക്കുകാരനു സൌജന്യംകൊടുക്കപതിവാണ്. ഇവയിൽ ചിലത് 80-വാര പാറിപ്പോകുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവയും ക്ഷണം മെരുങ്ങുമെങ്കിലും മെരുങ്ങിയ ജന്തു വളരേകാലം ജീവിക്കുന്നില്ല. കാശ്മീരത്തു രോമം ജാസ്തിയുള്ള ഒരുതരം പാറാറാനുണ്ട്. ഇതിന്റെ ദേഹം ഒന്നരയടിയും വാൽ രണ്ടടിയും നീളമുണ്ടാകും.

നീർനായകം— (Beavers)

മുൻവിവരിച്ച ജന്തുക്കളോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ ഇത് ഒരുമാതിരി വലിപ്പമുള്ള ജന്തുവാണെന്നു വിചാരിക്കാം. കെട്ടിടം കെട്ടുന്നതിൽ ചതുരനും നാശക്കാരനുമായ ഒരു വല്ലാത്തതരം ജന്തുവാണിത്. യൂറോപ്പിലും ആസ്യയിലും അമേരിക്കയിലും നീർനായകളെ കാണും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ പുഴകളിൽ ഇവറ്റയെ കാണാതിരിക്കില്ല. വയനാട്ടിലെ ചില പുഴയിൽക്കൂടി ഞാനിതിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ദേഹത്തിന്ന് ഒരുവക സ്ഥൂലത ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. പിൻഭാഗം മുൻഭാഗത്തേക്കാൾ തടിച്ചിട്ടാണ്. തല തടിച്ചുരുണ്ടിട്ടും ചെവി ചെറുതുമാകുന്നു. വാൽ തടിച്ചു പരന്നിട്ടാണ്. പിൻകാലുകളുടെ വിരലുകൾ താറാവിന്റെ വിരലുകളേപോലെ തോൽകൊണ്ട് അന്യോന്യം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൂക്കിന്മേലും കാലടിയിന്മേലും രോമമുണ്ടാകയില്ല. ബാക്കി ഭാഗങ്ങളിൽ നല്ല മാറും മൃദുത്വവുമുള്ള രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. വാൽ ഉൾപ്പെടെ മൂന്നരയടി നീളം കാണുന്ന ഈ ജന്തുവിന്നു ഒരടി നീളമുള്ള വാൽ ഉണ്ടാകും. ഒരു നീർനായയുടെ പുറത്തോൽ തുങ്ങും. ഇവറ്റയുടെ രോമമുള്ള തോലിന്നു വളരെ വിലയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവയെ സകലരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാൻ യത്നിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ഹേതുവായിട്ടു, പണ്ട് ഇവറ്റ സമൃദ്ധിയായുണ്ടായിരുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും, ഇതിന്റെ വംശംതന്നെ ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. നീർനായകം വെള്ളത്തിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇവറ്റയുടെ സാധാരണാഹാരം മത്സ്യവും

ചുള്ളിയുമാണെങ്കിലും, പുഴുവഴിയായി വളരെ നാഴിക ഉള്ളോട്ട് കേറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ ഫലവും ധാന്യവും ഇവറ തിന്നും. ഓരോ ക്ഷുദ്രമായിട്ടില്ലാതെ ഇവറ ഒറയായിപ്പാക്കുകയില്ല. ചില സമയത്ത് ഈ ജന്തുക്കൾ താമര, പൂത്താളി മുതലായ നീർച്ചെടികളുടെ തണ്ടും കിഴങ്ങും ധാരാളം തിന്നുതീർക്കും. ആഹാരം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്ന പതിവും ഇവറക്കുണ്ട്. നീർനായകൾ പുല്ലരിപോലെ വലുതായ പാപ്പിടങ്ങൾ പുഴകളിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നു. ഒഴുക്കിന്റെ ഗതിനോക്കി മനസ്സിലാക്കി, ഈ ആവശ്യത്തിന്നായി ഇവറ പുഴക്കരയിൽനിന്ന മരങ്ങൾ മുൻപല്ലുകൊണ്ടു കാൻമുറിച്ചു പുഴയിൽ വീഴ്ത്തുന്നു. പിന്നെ മരത്തടിയുടെ കൊമ്പുകളും കഴിച്ചു തോലും പൊളിച്ച്, അതു മെല്ലെ തന്റെ വീട്ടുപണിക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അണകെട്ടുമ്പോലെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഇവറയുടെ പാപ്പിടം 200 വാരടീർഘമുണ്ടാകും. നീർനായയുടെ പിൻഭാഗത്തിൽനിന്ന കസ്തൂരിപോലെയുള്ള ഒരുവക പദാർത്ഥം എടുക്കുന്നുണ്ട്. മെഴുപോലെ തോന്നുന്ന ഈ പദാർത്ഥം ഒരുതരം മരുന്നായുപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന്ന് റാത്തലിന്ന് ഇരുപത്തഞ്ചുറുപ്പിക വില കിട്ടുമത്രെ. ഈ കാലങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ നാലിരട്ടി വിലക്കും കിട്ടുന്നതല്ല. 1891-ാംമാണ്ടിൽ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ 1486 റാത്തൽ വിറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എലികൾ.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളില്ലാത്ത രാജ്യം ഭൂമിയിൽ ഇല്ല. മനുഷ്യർക്ക് ഇത്ര വലിയ ദ്രോഹികൾ സ്ത

നധാരികളിൽ മറെറാന്നുമില്ലെങ്കിലും, വളരെജാതി ജന്തുക്കൾക്ക് ഇവറ്റ ആഹാരമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവറ്റ കേവലം ഉപയോഗമില്ലാത്ത ജന്തുക്കളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. എലികളെ തിന്നുന്ന മനുഷ്യന്മാരും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട അവരെ കുറ്റം പറവാനും പാടില്ല. എലിയും അണ്ണാനും മയലും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ അണ്ണാനേയും മയലിനേയും തിന്നുന്നവർക്ക് എലിയെ തിന്നുന്നവരെ നിന്ദ്യമായി വിചാരിപ്പാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. എലികളിൽ വളരെ ജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടായിരിക്കകൊണ്ട് ചില ജാതികളെ മാത്രമേ ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

അണ്ണാനെലി.

ദേഹം കണ്ടാൽ എലിയാണെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ വാലിന്നു രോമം ഉണ്ട്. എത്രയോ ചെറുതായ ഈ ജന്തു അണ്ണാനെപ്പോലെ മരങ്ങളിന്മേലാണ് പാർക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ ഇതിനെ മെരുക്കിപ്പോററുക പതിവാണ്. ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച തലയും കഴുത്തും അസാരം വലുതാണെന്നു തോന്നും. വല്ലതും തിന്നുന്നത് അണ്ണാനെപ്പോലെ ഒരേടത്തിരുന്നു ഭക്ഷണസാധനം കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചിട്ടാണ്. അണ്ണാൻ ഇരതെണ്ടുന്നതു പകലാണെങ്കിലും അണ്ണാനെലി രാത്രിയായാൽ മാത്രമെ ഇരതെണ്ടുകയുള്ളൂ. ഇടതിങ്ങിയ കുറിക്കാട്ടുകളിൽ ഇവറ്റ കൂട്ടുകെട്ടും. കഠിനശൈത്യമുള്ള രാജ്യത്തിലെ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ഇവറ്റ ഹേമന്തകാലാരംഭത്തിൽ ഒരു ദീർഘനിദ്രക്കാരംഭിക്കും. ഈ നിദ്ര ചിലപ്പോൾ ആറുമാസത്തോ

ളമുണ്ടാകും. ഇതിനെക്കാൾ അല്പം വലുതാണ്, അണ്ണാന്റെ വാലുപോലെ നീണ്ട രോമം നിറഞ്ഞ വാലുള്ള മറ്റൊരുതരം അണ്ണാനെലി. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ വർണ്ണം കറുപ്പും വെളുപ്പും ഇടകലർന്നിട്ടാണ്. പക്ഷികൾ ഒഴിച്ചിട്ട കൂടുകളാണ്, ഇവറ്റ കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന പാപ്പിടങ്ങൾ.

തുള്ളനെലി.

മുൻകാൽ വളരെ കുറുതും പിൻകാൽ വളരെ നീളവുമുള്ള ഒരുതരം എലിയാണ് തുള്ളനെലി. ഇതിന്റെ വാലും വളരെ ദീർഘമുള്ള അവയവമാകുന്നു. ദേഹം മൂന്നഞ്ചു നീളമുള്ള എങ്കിലും വാലിന്നു നീളം അഞ്ചിഞ്ച് കാണും. ഉയർന്ന ദിക്കിലും താണ ദിക്കിലും, കാട്ടിലും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലും ഇവറ്റയെ കാണുമെങ്കിലും ഒരേടത്തും സുലഭമായുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ ഗമനരീതി പെരുവാലന്റേതുപോലെയാണ്. തുള്ളിപ്പോകുമ്പോൾ കാൽ നിലത്തു തൊടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയിച്ചുപോകും. അത്ര വേഗതയിലാണ് ഇവറ്റയുടെ ഗതി.

ഐവിരലൻ ജെർബോവാ.

ആസ്യയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തിലും യൂറോപ്പിലും, പേർസിയയിലും ഇവറ്റയെ കാണും. ഇത് ഓരോ ചെറിയ കുട്ടമായിപ്പാർക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പിൻകാൽ മുൻകാലേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. രണ്ടു കാലിന്മേൽ നില്ക്കാനല്ലാതെ കൈ നിലത്തു തൊടുവിച്ചു നടപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ ഗതിയും പെരുവാലന്റെ ഗതിപോലെയാണ്. തുള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ ഗതിക്കു വന്നുചേരുന്ന വേ

ഗത ചില്ലറയല്ല. ഗതിവേഗതയുള്ള ഒരു കുതിരക്കുപോലും ഇവറ്റയെ തോല്പിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവറ്റിന്റെ മടയ്ക്ക് അഞ്ചാറു ഭാഗങ്ങളുണ്ടാകും. ഈ ആറു ഭാഗങ്ങളിൽക്കൂടെയും ചെല്ലുന്നതു മടയുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കാണ്. ഈ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തിൽനിന്നു സമർത്ഥനായ ഇവൻ മറ്റൊരു ഭാഗം ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭാഗം ഭ്രവിതാനത്തോളമെത്തുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു പുറമെനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണുകയുമില്ല. ഭ്രവിതാനത്തിൽനിന്നു രണ്ടിഞ്ച് മോടെവരെ എത്തും. വല്ല അത്യാപത്തും നേരിടുവാനിടയുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ, ഇവൻ ഈ ഭാഗത്തിൽവന്നു, രണ്ടിഞ്ച് മേലോട്ടു കഴിച്ച്, അതിലെക്കുടി പുറത്തുചാടി രക്ഷപ്പെടുന്നു. ഒരു വടയിൽ സാധാരണയായി രണ്ടുമൂന്നു ജോട് ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ അഞ്ചാറു കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഇവറ്റയുടെ മാംസത്തിനുവേണ്ടി അവിടത്തിലെ ആളുകളും, മടയിൽ വെള്ളം പകർന്നു ഇവറ്റയെ പുറമെ ചാടിച്ചു പിടിക്കുന്നു.

മൂവിരലൻ ജെർബോവാ.

മുൻകാൽ വളരെ കുറുതും പിൻകാൽ വളരെ നീണ്ടതുമാണ്. ദേഹം (¼ ഇഞ്ച് നീളവും വാൽ എട്ടിഞ്ച് നീളവുമുണ്ട്. വാലിന്റെ അറ്റത്തു നീണ്ട രോമങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട്, അവിടെ അല്പം തടി ഉണ്ടെന്നു തോന്നും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് ഈജിപ്ത് രാജ്യത്തിലാണ്. രണ്ടു കാലിന്മേൽമാത്രം സാധാരണ സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, രണ്ടുകാലനെലി എന്നുകൂടി ഇതൊരു പേർ സമ്പാ

ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻകൈകൾ നെഞ്ഞോടടുപ്പിച്ചുപിടിച്ചു കളയുന്നത് ഇതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകവിശേഷവിധിയാണ്. കണ്ണ് കണക്കിലേറെ വലുതാണെങ്കിലും എലിയുടെ മുഖച്ഛായ നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ ജന്തുക്കൾ അധികമായിക്കുടികൊള്ളുന്നതു പൂഴിയും ചരലും നിറഞ്ഞ മരുഭൂമിയിലാണ്. ആ ദിക്കിലേ സന്ദർശിക്ഷ കാണുമ്പോൾ, ഈ പെരുജന്തുക്കൾ എങ്ങിനെ കാലംകഴിക്കുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇവിടെ ഇവറ്റ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാർക്കുന്നത്. ഇവറ്റയുടെ അടുക്കെത്തന്നെ രണ്ടുമൂന്നുജാതിപ്പക്ഷികളെയും പലമാതിരിപ്പല്ലികളെയും കാണാം. ഈ ജെർബോവാ രാത്രിമാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്നു. മഴയും തണുപ്പും ഇക്കൂട്ടർക്കു വലിയ വിരോധമാണ്. മരുഭൂമിയുടെ നിറത്തോടു് ഏകദേശം അനുകരിച്ച നിറം ഇവയ്ക്കുള്ളതുകൊണ്ട്, പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ഇവറ്റയെ ക്ഷണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഒരു പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്.

പലമോറൻ—(Hamster)

ഇത് ഒരുതരം പെരുച്ചാഴിയാണ്. ഇതിനെ കാണുന്നതു യൂറോപ്പിലും ആസ്യയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുമാണ്. കുരങ്ങുകളെപ്പോലെ ഇവറ്റയ്ക്കു കവിളകം സഞ്ചിപോലെ ഉണ്ടാകാം. വാൽ എലിയുടെയാ പെരുതാണ്. നീളം ഒരടി കാണുമെങ്കിലും വാൽ രണ്ടിഞ്ച് മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ദേഹത്തിനും കഴുത്തിനും നല്ല സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. അവറ്റം ആസാരം കുത്തിട്ടാണെങ്കിലും മുഖം ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ നല്ല പരപ്പുള്ളതാണെന്നു തോന്നും. കണ്ണു

വലുതും ഉളിയുന്നതും, കാലും നഖവും ചെറുതുമാകുന്നു. വരണ്ടു മൃദുവായ നിലത്താണ് ഇതിനു പാർക്കുവാൻ വളരെ ഇഷ്ടം കാണുന്നത്. മണലുള്ള സ്ഥലം മടകുഴിപ്പാൻ പറ്റിയതല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ആ ടിക്കിൽ ഇവറ്റ കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയില്ല ഇതിന്റെ മടയോ, ഒരു തുച്ഛമായ സാധനമല്ലതാനും ഓരോന്ന് ഒന്നരണ്ടു വാര ആഴം ഉണ്ടാകും. അതിന്റെ നേരെ മീതെ പ്രവേശനദ്വാരവും ചരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു ഭാഗത്തിൽ ഒരു നിഷ്ക്രാന്തദ്വാരവും വെളിവായിക്കാണും. ഇതുകൂടാതെ നടുവിലെ അറയോടു സംബന്ധമുണ്ടായിട്ട്, ഒരു ധാന്യശേഖരണത്തിനുള്ള അറയും ഉണ്ട്. കുട്ടികൾക്കും, ആണിനും, പെണ്ണിനും ഒരു മടയിൽത്തന്നെ വെവ്വേറെ അറകളുണ്ട്. മടയിൽ കാണുന്ന ഉറക്കറ ചെറുതും, ചോടേ പുൽകഷണങ്ങൾ വേറിയതുമാകുന്നു. ഓരോ ഉറക്കറയ്ക്ക് ഈരണ്ടു ദ്വാരമുണ്ട്. ഒരു ദ്വാരം ആഹാരം ശേഖരിച്ചുവെച്ച അറയിലേക്കും മറെറാന്നു പുറമേയും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ആഹാരംവെച്ച അറ എല്ലായ്പോഴും ധാന്യംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഹേമന്തന്ദ്ര ഈ ജന്തുക്കൾക്കും ഉണ്ട്. നിദ്രയിൽനിന്നു മാർച്ചിമാസത്തിൽ ആണും ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പെണ്ണും ഉണർന്നു പുറത്തുവരുന്നു. പുറത്തുവന്നുടനെ ഇവറ്റ കണ്ണിൽകണ്ടതൊക്കെ ആർത്തിയോടെ തിന്നുന്നു. ചെറുപക്ഷിയേയും മുണ്ടെലിയേയും വണ്ടിനേയും ഇവറ്റ കണ്ടേടത്തു വെച്ചേക്കയില്ല. വേനല്ക്കാലത്തു പാർക്കുവാൻ ഇവറ്റ മറെറാരുതരം മടകളുണ്ടാക്കി ഇണചേരുവാൻ വട്ടാക്കൂട്ടുന്നു. ഈ സമയ

ത്ത് ആൺജന്തുക്കൾ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അതികഠിനമായ യുദ്ധം നടക്കും. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ആറുമുതൽ പതിനെട്ടുവരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ചുവീഴുമ്പോൾ, കുട്ടി, രോമമില്ലാതേയും കണ്ണുതുറക്കാതേയും ഉള്ള സ്ഥിതിയിലാണിരിക്കുന്നത്. വൽനശക്തി ഇത്രകലശലായുള്ളപ്പോൾ ഈ ജന്തുക്കളെ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അനവധി കണ്ടുവരുന്നതിൽ അതിശയിക്കുവാനില്ല. എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത ഇവററയുടെ കൂട്ടം കൃഷികർക്കു വളരെ ഉടവുണ്ടാക്കുന്നു. മിക്ക അവസരത്തിലും പ്രാപ്പിടിയൻ, ക്രമൻ, നത്ത് കാക്ക മുതലായ പക്ഷികൾ ഇവററയെ തിന്നുതീർക്കുന്നു. കല്ലുണ്ണി മുതലായ ജന്തുക്കളും ഇവററയുടെ മുട്ട കുറയ്ക്കുന്നു. കല്ലുണ്ണി മുതലായവറ്റയ്ക്ക് ഇവയുടെ മടകളിലും മുരന്ത പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഈജാതിപ്പെരുച്ചാഴികളെ ഏതുനിലയിലും കൊന്നതിന്നാൻ അവററയ്ക്കു പ്രയാസമില്ല. മനുഷ്യന്മാർ നശിപ്പിക്കുന്ന എണ്ണവും ചില്ലറയല്ല. ഇവററയെ നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗവർമ്മേണ്ട് സമ്മാനവും കൊടുത്തിരുന്നു. 1888-ൽ ഒരൊറ ജില്ലയിൽനിന്നു 97,519 ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യർ സംഹരിച്ചു സമ്മാനം മേടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലമോറൻപെരിച്ചാഴികളുടെ മട കിളച്ചാൽ മനുഷ്യർക്കു വളരെ ധാന്യം കിട്ടാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, നെയ്യപ്പം തിന്നാൽ രണ്ടുണ്ട കായ്യും എന്നു പറഞ്ഞപോലെ, ഇതിനെ കൊന്നാലും ലാഭം രണ്ടുപ്രകാരത്തിലുണ്ട്.

നീർപെരിച്ചാഴി—(Musquash)

ഇതു വടക്കൻ അമേരിക്കയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുത

രം പെരുച്ചാഴിയാകുന്നു. ദേഹം നന്നു തടിച്ചിട്ടാണ്. വാലിന്മേൽ രോമമില്ല. കാലിന്റെ വിരലുകൾ പകുതി തോൽപ്പാടകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ദേഹം ഒരടിയും വാൽ പത്തിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. തല തടിച്ചു പരന്നിട്ടാണ്. ഇതിനു പ്രത്യേകമായടയാളപ്പെടുന്ന ഒരു കഴുത്തുണ്ടെന്നു കേവലം തോന്നുകയില്ല. കണ്ണു അസാരം ചെറുതാണ് ചെവി അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള നീണ്ട രോമക്കൂട്ടത്തിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അവയവങ്ങൾ കുറിയതും രോമം നീർനായയുടേതുപോലെ മൃദുവായതുമാകുന്നു. ഇവ വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. കളങ്ങൾ, ഏരികൾ, ഒഴുക്കധികമില്ലാത്ത തോടുകൾ, ഇതുകളിലാണ് നീർപെരിച്ചാഴികളെ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നത്. പുല്ലുകളുടെ വേരുകളും നീർച്ചെടികളും തിന്നുന്നതുകൂടാതെ ഇവ വലിയ ഓരിക്കകളും (കക്കകളും) തിന്നും. ആഹാരത്തിൽ ഇത് ഒരു വലിയ രാക്ഷസസ്വഭാവം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ചത്തോ, മുറിയോ, വയ്യാതെയോ കിടക്കുന്ന സ്വന്തതരം ജന്തുക്കളേയും ഇവറ്റ തിന്നാൻ മടിക്കാറില്ല. ഇണ്ടുമുള്ളവർ മരിച്ചാൽ അവർ പെരുമാറിയിരുന്ന സാധനങ്ങൾ ബാക്കിയുള്ളവർ ഓമ്മക്കു സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുമ്പോലെ, സ്വജനങ്ങൾ ഒന്നിനും വയ്യാതാകുമ്പോൾ അവറ്റയുടെ ഓരോ കഷണം മാംസം ഓമ്മക്കായി ചുള്ളയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതായിരിക്കും നമ്മുടെ നീർപെരിച്ചാഴികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരം വന്നുപോയ നടവടി. നീർപ്പെരിച്ചാഴി നല്ലവണ്ണം നീന്തും എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. വെള്ളത്തിൽ വളരെനേരത്തോളം

ആണ്ടുകിടപ്പാനുള്ള ശക്തിയും ഇതിനുണ്ട്. രാവും പകലും സമയഭേദമില്ലാതെ ഇവറ്റ ഇരതെണ്ടിനടക്കും. ഇവറ്റ തങ്ങളുടെ പാറ്റപ്പിടങ്ങളായി തീരുത്തു കുഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന മടകളുടെ പ്രവേശനദ്വാരം വെള്ളത്തിൽക്കൂടെയാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ വെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിൽനിന്നും ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന മടയുടെ പ്രവേശനദ്വാരം, വെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിന്റെ അടിയിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. മട പത്തുപതിനഞ്ചടി ഉള്ളാഴത്തിലുണ്ടുകിടക്കും. അതിൽ ചിലപ്പോൾ മുട്ടതപ്പുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവെച്ചു ഓരോ കുട്ടി പണിചെയ്യും.

സാക്ഷാൽ എലി.

ഇതിന്റെവാൽ നീണ്ടതും രോമമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. ചെവി വലുതും കണ്ണു തുറിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതുമാണ്. മുഖത്തിന്റെ അറ്റം കൂർത്തിട്ടും ദേഹം മെലിഞ്ഞു ഭംഗിയുള്ളതുമാണ്. ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതു പുറുപുറുക്കോട്ടം വേഗതയോടും ചാടുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലുമാണ്. ദേഹത്തിനു വിളങ്ങുന്ന വർണ്ണങ്ങൾ കാണുകയില്ല. അധിവാസം ആസ്യാഖണ്ഡത്തിലാണ്. സാക്ഷാൽ എലികളെ എത്രയോ തരം ജന്തുക്കളായി വേർതിരിക്കാം. ഇതിന്റെ ഒരു മുഴുവിയ വിവരണം തന്നെ എഴുതേണമെങ്കിൽ വ്യാസൻ പറയേണ്ടിയും ഗണപതി എഴുതേണ്ടിയും വരും. അതുകൊണ്ട് ഇതിൽ ചില തരങ്ങളെ മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം.

കരിമ്മഞ്ഞപ്പെരുച്ചാഴി— (The brown rat)

ഈ തരം ജന്തുവെ യൂറോപ്പിലാണ് കാണുന്നത്.

അവിടെ പുരാതനകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കരിമ്പെരുച്ചാഴിയുടെ ആധിപത്യം, പിന്നീടു യദൃച്ഛയാ അവിടെ എത്തിച്ചേരുവാനിടയായ കർമ്മഞ്ഞപ്പെരുച്ചാഴി, പൊക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ജന്മഭൂമി ഏതായിരിക്കുമെന്നു അന്വേഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, ഇവ, പണ്ടൊരുകാലത്തു ചീനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തിൽനിന്നു ദേശാടനം ചെയ്യാൻപുറപ്പെട്ടവറ്റയാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കടന്നതു കപ്പലുകളിൽ കേറുന്ന ചരക്കുകളുടെ ഇടയിൽ കെണിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. ഇതേവഴിയായിത്തന്നേ ഇവറ്റ വടക്കേഅമേരിക്കയിലും എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ദേഹം ഏഴിഞ്ച് നീളമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല അതിന്നുദരാളം സ്ഥൂലതയും ഉണ്ട്. ഇതു കരിമ്പെരുച്ചാഴിയേക്കാൾ വളരെ ശക്തിയുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. എന്നല്ല, തരംകിട്ടുമ്പോൾ കരിമ്പെരുച്ചാഴിയെ പിടിച്ചു തിന്നാനും മടിക്കാത്തവറ്റയാണ്. മനുഷ്യർക്കുപയോഗമുള്ള സകലവിധ ധാന്യങ്ങളും എന്നുവേണ്ട കണ്ണിൽ കണ്ടതൊക്കെയും ഇവറ്റ തിന്നും. കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നിൽ അധികം പ്രസവമുള്ളതുകൊണ്ടും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ നാലഞ്ചു കുഞ്ഞുകളുണ്ടാകുകകൊണ്ടും ഇവറ്റ സംഖ്യയിൽ വളരെ വർദ്ധിക്കുന്നു. ഒരൊറ്റ രാത്രിയിൽ, പാരീസ്പട്ടണത്തിന്റെ മൃഗവധശാലയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ഭിത്തിയിൽനിന്നു രണ്ടായിരത്തറനൂറ്റമ്പതെണ്ണത്തെ കൊന്നിരുന്നു. ആഹാരത്തിന്നു പഞ്ഞംനേരിടുമ്പോൾ കരിമ്പെരുച്ചാഴി, ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായൊത്തുകൂടി, ഒരു രാജ്യംവിട്ടു മറ്റൊരു രാജ്യത്തേക്കു പുറപ്പെടുന്നു. ആ സമയത്തു മുന്നിൽ കാണു

ന്ന യാതൊന്നും ഇവക്കു മാത്രനിരോധനസാധനങ്ങളായ് ഭവിക്കുന്നില്ല. വഴിക്കൽ കാണുന്ന വലിയ പുഴകളിലും ക്രൂച്ചാടിവീണു, മറെറക്കരക്കു നീന്തിച്ചെല്ലുവാനും ഇവ റ ശങ്കിക്കാറില്ല. ഇടുങ്ങിയ അവസരങ്ങളിൽ ഇവറ നായകളേയും മനുഷ്യരേയും നേരിട്ടെതിർക്കുവാൻ മടിക്കില്ല. ഇതുകൂടാതെ വിശപ്പു സഹിക്കാൻപാടില്ലാതെ വന്ന അ വസരത്തിൽ മനുഷ്യനേത്തന്നെയും കടിച്ചതിന്നാൻ ഇതു മടിച്ചിരുന്നില്ല. കുറേനാളോളം അടച്ചുവെക്കപ്പെട്ട കല്ലറഖനിയിൽ ഇറങ്ങേണ്ടിവന്ന ഒരു നിർഭാഗ്യനായ മനു ഷ്യനെ, അതിൽ കെണിഞ്ഞുപോയിരുന്നതും വിശപ്പു കൊണ്ടു കുഴങ്ങിയിരുന്നതുമായ ഒരു കൂട്ടം കരിമ്പഞ്ഞെലി രുച്ചുഴികയം, നിന്നനിലയിൽ കടിച്ചതിനെ കൊന്നപോ ലും. ഇന്ത്യയിലെ പെരുച്ചാഴികയം ഇതിന്റെ ഒരുതര മെന്നേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളു. കോപിച്ചാൽ ഇവറ പ ന്നിയേപ്പോലെ ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. പട്ടണങ്ങളിലെ ചെറിയ ഓവുകളിലാണ് ഇവറയെ ധാരാളം കണ്ടുവരു ന്നത്.

ചുണ്ടെലി— (Mouse)

ഇതിന്റെയും തറവാട് ആസ്യയാണ്. സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിലാണ് പാർപ്പ്. ഇതിന്റെ മടയു ടെ ഭാരം എത്രയോ ചെറുതാണ്. ചെറിയ ദേഹവും അതികൌതുകകരമായ തുള്ളിപ്പാച്ചലും ഇതിന്റെ പ്ര ത്യേകലക്ഷണങ്ങളാണ്. മനുഷ്യർക്ക് ഇവറ വളരെ ദ്രോ ഹികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ ഇവറ അനാ വിശ്യമായിക്കാൻമുറിക്കും. പുസ്തകവും ചെരിപ്പും കപ്പാ

യസാധനവും ഇവറ്റ ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കും. കിടക്ക കടിച്ചു കീറി ഉന്നം പുറത്താക്കും. മനുഷ്യരുടെ വിരലിന്നു തന്നെ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഓരോരിക്കൽ കടിച്ചുനോക്കും. രാത്രിയാണ് സാധാരണ തെണ്ടിനടക്കുന്നതെങ്കിലും തരമുണ്ടെങ്കിൽ പകലും നടന്നു കളിക്കും. പെണ്ണ് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുപ്രാവിശ്യം പ്രസവിക്കയും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ അഞ്ചെട്ടു കുട്ടികളെ തള്ളിവിടുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, വൽനശക്തിയിൽ കർമ്മഞ്ഞപ്പെരുച്ചാഴിയേക്കാളും മുന്തിനില്ക്കുന്നതു നമ്മുടെ ചുണ്ടെലിയാണ്. സംഗീതം കേട്ടാൽ ചുണ്ടെലി അതിൽ വിനോദിക്കുമ്പോലെ നിഷ്പന്ദനായി നില്ക്കുമെന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും ചുണ്ടെലികളെ ധാരാളം കാണും. ഇവൻ നമ്മുടെ മുറിയിൽ ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു അടയാളം, കാട്ടിയാലും, വിളക്കു കൊളുത്തിനോക്കിയാൽ ഇവനെ കണ്ടുകിട്ടുകയില്ല. ശിന്നനാകകൊണ്ട് എവിടേയെങ്കിലും തന്നേക്കാണാത്തവിധത്തിൽ പററിക്കൂടിക്കളവാൻ ഇവന്നു പ്രയാസമില്ല. കോഴികൾ ഇവനെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ഉടലോടെ കൊത്തിവിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു. വീട്ടിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തു വെച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാക്കുട്ടത്തിൽനിന്നു വീഴുന്ന ധാന്യങ്ങളെ പെറുക്കിത്തിന്നാൻ പകലേതന്നെ പുറപ്പെട്ട ഇവനെ ഒരു സപ്പുക്കുട്ടി പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു ഞാൻ പാലക്കാട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടിരുന്നു.

ഇളിയനെലി.

ഇതിന്റെ സ്വഭാവം മിക്കവാറും പ്രാണിഭോജിക

ളിൽപെട്ട മൂക്കനെലിയുടെ മാതിരിയാണ്. ഇവ പാക്കുന്നത്, നിലത്തിനു പോടേയുള്ള ഇരുട്ടുപിടിച്ച മടകളിലാണ്. മേലേ അണ്ണിയിലെ നീളംകറഞ്ഞ രണ്ടു മുൻപല്ലും, പോടേ അണ്ണിയിലെ നീളംകുറിയ രണ്ടു മുൻപല്ലും, ചുണ്ടുകൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെടാതെ, പുറമേ വ്യക്തമായ്ക്കാണുമ്പോൾ, പല്ലിളിച്ചുകാട്ടുന്നതാണെന്നു തോന്നും. ഇവയുടെ കണ്ണും ചെവിയുടെ കടയും (Lobe) എതുയോ ചെറുതാകുന്നു. അവയവങ്ങൾ കുറിയതാണെങ്കിലും വിരലുകളിന്മേൽ വളരെ ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങൾ കിടപ്പുണ്ട്. വാൽ ചിലതരത്തിനു എതുയോ ചെറുതും ചിലതിനു കേവലമില്ലാതെയുമായിക്കാണുന്നു. ഇളിയനെലി എന്ന ജാതിയിലും പലതരക്കാരുണ്ട്.

വലിയ ഇളിയനെലി.

ഇതിന്റെ കണ്ണുമുഴുവനും തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കകൊണ്ട് ഇതിനു കാഴ്ച കേവലമില്ലെന്നു പറയാം. രോമം വളരെ മൃദുവാണെന്നുമാത്രമല്ല കീഴോട്ടുംമേലോട്ടും ചായിച്ചാൽ ഒരുപോലെ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ തറവാട് പടിഞ്ഞാറൻ അസ്യയാണ്. മൂക്കനെലിയേപോലെത്തന്നെ ഇളിയനെലിയും ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ നീണ്ട ചാലുകളും മടകളും ഉണ്ടാക്കുന്നു മൂക്കനെലി ഇങ്ങിനെയുള്ള ചാലുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു നിലത്തിര മുതലായ ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചുതിന്നാനാണെങ്കിലും ഇളിയനെലി ഉണ്ടാക്കുന്നതു കിഴങ്ങുകളും മറ്റും തിന്നാൻവേണ്ടിയാണ്. ഇവ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില ചാലുകൾ 40 വാരനീളമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലും അഫ്രിക്കയിലും ഇ

തിൽനിന്ന് അല്പം ഭേദഗതികളോടുകൂടിയ പലമാതിരി ഇളിയനെലികളെ കാണും.

മുള്ളൻ— (Porcupine)

ദേഹം അകപ്പാടെ, നാം എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന തൂവലിന്റെ തണ്ടുകൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന മുള്ളുകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഒരു നോട്ടത്തിന്നു ദേഹം തടിച്ചിട്ടാണെന്നു തോന്നാതിരിക്കില്ല. ഇവറ്റയുടെ പന്നിയുടെ ശബ്ദംപോലെ, ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. മുള്ളൻ ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ മുള്ള് അല്ലെങ്കിൽ അമ്പ്, ശസ്ത്രാസ്ത്രാ, ഒരുതരം തടിച്ച രോമംമാത്രമാണ്. അമ്പ് കറുപ്പും വെളുപ്പും പട്ടകളടിച്ചപോലെ ഇരിക്കും. പുറമേയുള്ള അറ്റം എപ്പോഴും വെള്ളനിറമായിരിക്കും. ഈ ജാതിയിൽ പലതരങ്ങളുള്ളതിൽ ചിലതിനെമാത്രം ഇവിടെ വിവരിക്കാം

കെനഡയിലെ മരമുള്ളൻ.

ഇതു പാർക്കുന്നതു മരത്തിന്മേലാണ്. ശശാദിയിൽപെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ, മേലെച്ചുണ്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ മുറിഞ്ഞു രണ്ടു കഷണങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സാമാന്യം നീളമുള്ള വാലും ഇതിന്നുണ്ട്. പെണ്ണിന്നു മൂന്നു മുലക്കണ്ണുകൾ മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്നും നല്ല സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. എന്നാലും ഇതു കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരു ഭംഗിയുള്ള ജന്തുവല്ല. ദേഹത്തിൽ മുള്ളുകളാണെന്നു പറയാം. ചെറിയ അമ്പുകൾ, നീണ്ട രോമങ്ങൾകൊണ്ടു മറഞ്ഞുപോകുന്നു. ഈ മുള്ളൻ രണ്ടടി നീളവും ഇരുപതു റാ

ത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടാകും. അവയവങ്ങളും, കഴുത്തും, ചെവിയും, മുഖത്തിന്നാറവും ചെറുതാകുന്നു. തലയുടെ ഓരൊ ഭാഗത്തുള്ള മുള്ളുപോലെ തോന്നുന്ന രോമങ്ങൾ കൊണ്ട്, ചെവി പുറത്തുകാണുകയില്ല. നഖങ്ങൾ നീണ്ടു ശക്തിയുള്ളവയാകുന്നു. ദേഹം ആകപ്പാടെ മൂടിയ അമ്പുകൾ, ഒരിഞ്ചു മുതൽ നാലിഞ്ചുവരെ നീളമുള്ളതാകുന്നു. അമ്പുകൾ വളരെ ഉറപ്പോടെ ദേഹത്തിൽ ഉറന്നിപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്നു. ക്ഷണം പൊറിഞ്ഞുപോരും. സാധാരണ അമ്പുകൾ പുറകോട്ടു ചാഞ്ഞുകിടക്കുമെങ്കിലും കോപമുണ്ടാകുന്ന സമയത്ത് എറിച്ചുനിത്തുവാൻ ഇതിന്നു സാധിക്കും. ശരീരം വളരെ തടിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും ഇതിന്നു നല്ല വണ്ണം മരംകേറാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മിക്ക സമയവും മരക്കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിലാണ് കൂട്ടുന്നത്. ഇത് ഒരു മരത്തിന്മേൽ കേറിയാൽ, അതിന്റെ കൊമ്പുകളിലുള്ള ഇലകൾ നിശ്ശേഷം തിന്നുതീർത്തതിൽ മാത്രമെ, മറെറാരു മരത്തിന്മേൽ കേറിച്ചെല്ലുകയുള്ളു. മരത്തിന്മേൽ ഉയന്ന കൊമ്പിന്മേൽ ഈ മുള്ളൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ചോടേയുള്ളവക്ക് അത് ഒരു കാക്കയുടേയൊ പ്രാപ്പിടിയന്റേയൊ കൂടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ മുള്ളൻ തന്റെ വാൽകൊണ്ട് ഇടത്തും വലത്തും വളരെ ശക്തിയോടെ അടിക്കും. ഇതിനെ നേരിട്ടെതുത്തു കൊല്ലുവാൻ മറു ജന്തുക്കൾക്കൊന്നും അത്ര ക്ഷണത്തിൽ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും, പൂമപ്പുലി ഇവറ്റയെ കൊന്നുതിന്നാറുണ്ടെന്ന്, ഈ പുലിയുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ തറിച്ചുകാണുന്ന അമ്പുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ബ്രസീൽമുള്ളൻ.

ഇതിന്റെ വാൽ നീണ്ടിട്ടാണ്. വാൽകൊണ്ടു മരത്തടി ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ദേഹം കീഴോട്ടു തൂക്കുവാൻ ഇതിനു സാധിക്കും. ദേഹം മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലുള്ള അമ്പുകൾ നന്നായിരുന്നാൽ അറ്റം മഞ്ഞനിറമുള്ളതുമാകുന്നു. ദേഹം ഒന്നരയടി നീളമുണ്ടാകും. വാലിനും ഏകദേശം അത്രതന്നെ നീളം കാണും. ഇതിന്റെ ആഹാരം ഇല, മൊട്ട്, മരത്തോൽ മുതലായവയാണ്. രാവിലേയും വൈകുന്നേരവും ഭക്ഷണത്തിനായിട്ടൊന്നുപോലെ പുറപ്പെടും. മദ്ധ്യാഹ്നം മുഴുവനും ഉറങ്ങിക്കഴിക്കും. ഇതിന്റെ മാംസം നാട്ടുകാർ തിന്നും.

ഇന്ത്യയിലെ മുള്ളൻ.

പെണ്ണിന് ആറ് മുലക്കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. വാൽ ഒരിക്കലും മരത്തടി ചുറ്റിപ്പിടിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നീളം വെക്കുകയില്ല. ഇവയ്ക്കു മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇരതേടുന്നതിനടക്കുന്നതു രാത്രിമാത്രമാണ്. ദേഹത്തിന് ഒരുമാതിരി നല്ല വലിപ്പമുണ്ട്. അമ്പുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചെറിയ വാലിന്റെ അറ്റവുംകൂടി അമ്പുകളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഈ മുള്ളൻ നടക്കുമ്പോൾ അമ്പുകൾ അന്യോന്യം മുട്ടി ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടും. ദേഹം രണ്ടര അടി നീളമുണ്ടാകും. അമ്പുകൾ രണ്ടു തരങ്ങളുണ്ട്. ഒരുതരം വളരെ നീണ്ടു നേർത്തു കുലഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതും മറേറതു തടിച്ചു കുറുതായതും, നീണ്ട അമ്പുകളാൽ മറയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. പഞ്ച

മരവുരിത്തൊലിയിൽ ലഘുവും ഗുരുവും വരുമ്പോലെ അമ്പിന്റെ നിറത്തിൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും ഇടവിട്ടു കാണുന്നു. എന്നാൽ ഒരമ്പിന്റെ രണ്ടറ്റവും എപ്പോഴും വെളുപ്പാണ്. നെറ്റിയുടെ മീതെ ചെവികൾക്കുമദ്ധ്യേ, നേത്രനീണ്ടു, പിന്നോക്കം ചാഞ്ഞുവീഴുന്ന ഒരുക്രുട്ടം അമ്പുകൾ ഉണ്ട്. ഈ മുള്ളൻ പാർക്കുന്നതു മടയിലാണ്. നായ മുതലായ ജന്തുക്കൾ അടുത്തുവന്നാൽ ഈ മുള്ളൻ പൃഷ്ഠംതിരിച്ചുനിന്നു മുള്ളുകൾകൊണ്ട് അവറ്റയെ കുത്താൻ നോക്കും. പുള്ളിപ്പുലി മസ്തകത്തിന്മേൽ ഒരൊറ്റ അടിയടിച്ചു മുള്ളനെ ക്ഷണം കൊല്ലുന്നു. ഓരൊ സാധനങ്ങൾ കാന്തിനിന്നാനുള്ള ശക്തി എലിയെപ്പോലെതന്നെ ഈ മുള്ളനും ഉണ്ട്. കാട്ടിൽ വീണുകിടക്കുന്ന ആനക്കൊമ്പുകൾ (ഒരു പ്രത്യേകതരം കിഴങ്ങുകളാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടോ എന്നു ഞാനറിയുകയില്ല) ഇവറ്റ കാന്തിനിന്നതായി പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വൈത്തിരിയിൽ കണ്ടിരുന്ന റബർ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേർ കിളച്ചു പുറത്താക്കി, അവിടവിടെ കടിച്ചുമുറിച്ചിട്ടേച്ചുപോയ ഞാൻ വയനാട്ടിൽനിന്നു കണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ പാർക്കുന്ന വീടുകളുടെ അടുത്തുള്ള കുറിക്കാടുകളിൽക്കൂടി ഇവറ്റ മടകളുണ്ടാക്കി പാർക്കുവാൻ മടിക്കുന്നില്ല. കോഴിക്കോട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പറമ്പിൽ രാത്രിയായാൽ മണിമുട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള പിശാചുക്കളുടെ വരവുണ്ടെന്ന്, ആ വീട്ടിൽ പാർത്തിരുന്ന എന്നോടു സമീപസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞു എന്നെ താക്കീതുചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു അർദ്ധരാത്രി അനേകം ചെറുമണികൾ ഒന്നിച്ചു മുട്ടുന്ന ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. അന്നു നല്ല

നിലാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ശബ്ദിക്കാതെ എഴുന്നേറ്റുനോക്കിയപ്പോൾ, എന്റെ ആശ്ചര്യത്തിന്ന് അഞ്ചാറു മുള്ളന്മാർ പോകുന്നതാണ് കണ്ടത്. മുള്ളൻ നടക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അമ്പുകൾ തമ്മിൽ മുട്ടീട്ട് ഒരു പെരിയ മണിപോലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാകും. മറ്റു ശബ്ദങ്ങളൊക്കെ അടങ്ങിയ രാത്രികാലത്ത് ഈ ശബ്ദത്തിന്നു തെല്ലു കടുപ്പം കൂടും. അപ്പോൾ നാലഞ്ചെണ്ണം ഒന്നിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിന്നു സ്പഷ്ടത പിന്നെയും വർദ്ധിക്കും. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ ഭ്രമിച്ചുപോകുന്ന അന്ധവിശ്വാസികളാരും, യാതൊരു പരിശോധനയും ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വന്മാർ പറഞ്ഞുകേട്ട പിശാചിന്റെ പിരടിക്ക് ഇതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പിടിച്ചു വലിച്ചിടും മുള്ളന്റെ അമ്പുകൾ കൊഴിഞ്ഞുവീണുപോകുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ജന്തുക്കളുടെ അധിവാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് അമ്പുകൾ എത്രയെങ്കിലും പെറുക്കിയെടുക്കുവാൻ കിട്ടും.

ഗിനിപ്പന്നി:— (Guinea pig)

ദേഹം തടിച്ചു, കാൽ കുറുതായി, ഉദരം നിലംതൊടുന്നതായി, മുഖം ഏകദേശം മുയലിന്റെ മാതിരിയുള്ളതായ ഒരു പെരിയ മൃഗമാണ് ഗിനിപ്പന്നി. ഇതിന്റെ നല്ല ആകൃതികൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും, പോറാനുള്ള സൌകര്യംകൊണ്ടും പെരുകുന്ന വേഗതകൊണ്ടും, പണ്ടുപണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യർ ഇതിനെ മെരുക്കി വളർത്താറുണ്ട്. സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഇതു മുയലിന്റെയും എലിയുടേയും മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതു മുള്ളിക്കൊ

ണ്ടാണ്. കിഴങ്ങ്, ധാന്യം, സസ്യം മുതലായത് ഇത് ആ
ഹാരമായുപയോഗിക്കും. ഇവറ്റയെ വളർത്തുന്ന ദിക്ക ത
ണുപ്പില്ലാത്തതായിരിക്കണം. നല്ല സസ്യങ്ങൾ കൊട
ത്താൽ ഗിനിപ്പന്നിക്ക വെള്ളം ആവശ്യമില്ല. ഗിനിപ്പ
ന്നിക്കുണങ്ങത്താൽ പെരുകും. ഇതു കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു
പ്രാവിശ്യം പ്രസവിക്കുകയും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ആ
റേഴുകുട്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രസവിച്ച് ഒന്നര
ണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കുഞ്ഞു തള്ളയുടെ ഒന്നി
ച്ചു പാഞ്ഞുനടക്കും. രണ്ടാഴ്ചയോളം തള്ള കുട്ടിക്കു പാൽ
കൊടുക്കും. പിന്നെ തന്റെ മക്കളാണെന്നു ഭാവംതന്നെ
കാട്ടുകയില്ല. ആറുമാസം പ്രായംചെന്നാൽ പെൺഗിനി
പ്പന്നി പ്രസവിക്കാനാരംഭിക്കും. ഒരു ഗിനിപ്പന്നിയുടെ
ആയുസ്സ് ഏറിവന്നാൽ എട്ടുവയസ്സാണ്. ഇവറ്റ ഒരിക്ക
ലും അന്യരെ കടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, ചെറിയ
കുട്ടികൾക്കുകൂടി ഇവറ്റയെ നിർഭയം പിടിച്ചുകളിക്കാം.

മാരാ:—

ഇതിനു പെറ്റഗോണിയൻ കാവി എന്നു മറ്റൊരു പേരുണ്ട്. ചെവിനീണ്ടു കുത്തനെ നില്ക്കും. കാലുകൾ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. വിരലുകൾക്കു കൂർത്ത നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. പിൻകാലുകളുടെ നഖങ്ങൾ, മുൻകാലുകളുടെ നഖങ്ങളേക്കാൾ വളരെ നീണ്ടതാണ്. ഇവറ്റയുടെ ദേഹപ്രകൃതികണ്ടാൽ ചെറിയ മാനുകളാണെന്നു തോന്നും എന്നാൽ മുഖത്തിനു മുയലിന്റെ മുഖത്തിൽ ഒരു സ്പഷ്ടമായ നിശ്ചയമായും കാണുന്നുണ്ട്. ഇവ ചിലപ്പോൾ പത്തുനാല്പതെണ്ണമുള്ള ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കും. ഈ

തെണ്ടുന്നതു പകലാണ്. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവ എത്രയോ ഭീരുക്കളായ ജന്തുക്കളാണ്. നല്ല ഗതി വേഗതയുള്ളതുകൊണ്ട് അപായമൊഴിപ്പാൻ, മടകളിൽ കേറി ഒളിക്കുന്നതിനു പകരം, ഇവറ്റ പായുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നോരണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രസവിക്കുകയും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ കുട്ടികൾ നാലഞ്ചെണ്ണം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. ഇതിന്റെ ആഹാരം പുല്ലും കിഴങ്ങുമാണ്. മാരകർക്കു വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുവാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. ഇതിനു നല്ലവണ്ണം പിൻഭാഗം ഉയർന്നിരിപ്പാനും സാധിക്കും. മാരകളുടെ മാംസം മനുഷ്യർ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു.

കാവിവാര:—

ശശാദിവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കൾ ഇവറ്റയാണ്. തടിച്ച ദേഹംകൊണ്ടും മുള്ളുപോലെ തോന്നുന്ന രോമംകൊണ്ടും, ശബ്ദംകൊണ്ടും ഇവറ്റ പന്നിയെ അനുകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, വെള്ളത്തോട് വളരെ പ്രതിപത്തിയുള്ള ഈ ജന്തുക്കൾക്കു നീർപന്നി എന്ന മറ്റൊരു തരം പേരുംകൂടി അവിടത്തെ നാട്ടുകാർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉദരം സ്വതവേ ഉള്ള നിലയിൽ എലിയെപോലെയോ മുയലിനെപോലെയോ നിലത്തോട് പറ്റിച്ചുവെക്കുകയില്ല ഒരു മാതിരി നീളമുള്ള കാലുകൾ, മുഴുവൻ നിവിർത്തു, ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. മേലേചിറി, മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു കീറുകൊണ്ടു രണ്ടു കഷണങ്ങളായി വേർവിട്ടു നില്ക്കുന്ന ശശാദികളുടെ മുഖ്യ

ലക്ഷണം ഇതിനും കാണുന്നുണ്ട്. ചെവി ചെറുതാണ്. വാൽ കേവലം ഇല്ല വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കളിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട്, കാലിന്റെ വിരലുകൾ തോൽപാടകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. പിൻകാലുകൾ മൻകാലുകളേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇക്കൂട്ടർ അധിവസിക്കുന്നതെക്കൻ അമേരിക്കയുടെ കിഴക്കു ഭാഗത്താണ്. ഇവറ്റയുടെ പാപ്പിടങ്ങൾ പുഴകളുടെയും തടാകങ്ങളുടേയും തീരങ്ങളാണ് ഇവക്കു വളരെ വേഗതയോടെ നീന്തുകയും മുങ്ങുകയും ചെയ്യാം. ദൂരെനിന്ന് ഇവയെ കാണുമ്പോൾ ചെറിയ പന്നികളാണെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ ഇവ അണ്ണാന്മാരെപോലെ നിലത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, പന്നിയുടെ ഛായ തോന്നാതെ, ശശാദികളുടെ ഛായതന്നെയാണ് മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പോകുന്നത്. ഇവറ ഒരുവക മെരുക്കമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്. ആളുകളെ കണ്ടാൽ, ഉടനെ ഓടിപ്പോകയില്ല. അപായമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ കാവിവാര വെള്ളത്തിലാണ് ചാടുന്നത്. മുങ്ങിയതിൽ പിന്നെ പൊന്തുമ്പോൾ തലയുടെ മേൽഭാഗം മാത്രമേ പുറത്തു കാട്ടുകയുള്ളൂ. ഒരു ക്രുത്തിൽ പത്തിരുപതെണ്ണം മുണ്ടാകും. നീർച്ചെടികളും മരത്തോലുകളുമാണ് ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം. എന്നാൽ അടുത്തു വല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ ധാന്യവും കമ്പളങ്ങയും കരിമ്പും ഇവറ്റ തിന്നും ഇവറ്റക്കു നേരംപോക്കായുള്ള ഓട്ടവും ചാട്ടവും ഇല്ല. തിന്നാതിരിക്കുമ്പോൾ, വെള്ളത്തിന്റെ കരക്കു കേറി, ശ്രുമ്മാകിടക്കും. ഇങ്ങിനെ ഓരോ ക്രുട്ടമായിക്കിടക്കുമ്പോൾ ക്രുട്ടത്തിൽപെട്ട ഓരോന്ന്, ഇടക്കിടെ, വ

ല്ല അപായവുമുണ്ടാ എന്നറിവാൻവേണ്ടി, കഴുത്തുപൊ
ന്തിച്ചു ചുറ്റും നോക്കും. ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഉടനെ വെ
ള്ളത്തിൽചാട്ടം. ഇതിനു് ഓരോ പ്രസവത്തിൽ അഞ്ചെ
ട്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഓരോ ആണിനു രണ്ടോ മൂന്നോ
പെണ്ണു വേണം. നാട്ടുകാർ ഇവറ്റയെ പിടിച്ചുമെരുക്കി,
നായകളെപോലെ പോറ്റാറുണ്ടു്.

പിക്കാ—

ഇതു, ദേഹം മുയലിനേറ്റുപോലേയും തലയും മുഖ
വും എലിയുടേതുപോലെയും ഇരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുജന്തു
വാകുന്നു. ഇതു് അധിവസിക്കുന്നതു ഹിമാലയൻപർവ്വത
ത്തിന്മേലാണു്. പാറകളുടെ വിടകളിൽനിന്നു മെല്ലേ
എത്തിനോക്കുന്നതും, ശ്രീപാർവ്വതിയെയൊ മറ്റു വല്ലവരേ
യുമോ കണ്ടാൽ തൽക്ഷണം പിൻവലിയുന്നതും ഇവയു
ടെ സ്വഭാവമാണു്. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇ
തു മുയലിനേക്കാൾ ചെറുതാണു്. ചെവിചെറുതാണു്.
വാൽ കേവലം ഇല്ല. വളരെ വേഗതയിൽ ഗതാഗതം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവയെ പെടിവെപ്പാനുംകൂടി എളു
പ്പത്തിൽ സാധിക്കയില്ല. ആഹാരം പുല്ലാണു്. ചില
പ്പോൾ ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കും. ഇവ
അടുത്തടുത്താണു് മടകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഒരു ടിക്കിൽ
ആയിരത്തിൽ അധികം മടകൾ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ടു്. ഇവ
യുടെ ശബ്ദം ഒരു മാതിരി ചൂളയിടുംപോലെയാകകൊണ്ടു,
ഇവക്കു "ചൂളയിടുന്ന മുയൽ" എന്നുകൂടി പേരുണ്ടു്. പി
ക്കകൾ പതിവായി വെള്ളം കുടിക്കാറില്ല. പുല്ലു, ചെ

ന്നായ, കറുക്കൻ, പ്രാപ്പിടിയൻ മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഇവ
റയെ പിടിച്ചുകൊന്നു ഇവറയുടെ സംഖ്യ കുറക്കുന്നു.

മുയലുകൾ—

നീളമേറി മടക്കിവെക്കുന്ന പിൻകാലും കറുതായി
മേലോട്ടു വളഞ്ഞ വാലും, നീണ്ടചെവിയും, കാൽകുക്കി
ഉടരം നിലംതൊടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഇരിപ്പും തുറിച്ചു
നില്ക്കുന്ന കണ്ണും, മുയലിനെക്കണ്ടവരാരും മറക്കുവാനിടയി
ല്ല. കണ്ണിനു നല്ല വലിപ്പമുണ്ടെങ്കിലും പൂരികം കാണുക
യില്ല. മുൻകാലുകൾക്കു അഞ്ചും പിൻകാലുകൾക്കു നാ
ലും വിരലുകൾ ഉണ്ട്. കാലുകളുടെ ഉള്ളടികളും, ക
വിളുകളുടെ ഉൾഭാഗവും രോമം നിറഞ്ഞതാണെന്നു വള
രെ പേർ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. പെണ്ണിനു വെണ്ണത്തും
ഉടരത്തിന്മേലും മുലക്കണ്ണുകൾ നിൽപുണ്ട്. വാലിന്റെ
ഉൾനിറം (അകം) വെള്ളയാണ്. മുയലുകൾ പത്തുമുപ്പ
തു തരങ്ങളുള്ളതിൽ ഇരുപത്തൊമ്പതു തരം ആസ്യാ, യൂ
റോപ്പ്, ആഫ്രിക്കാ എന്നീ ഭ്രഖണ്ഡങ്ങളിലും ഒന്നു തെ
ക്കൻ അമേരിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇവ പാപ്പിടങ്ങൾ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു പുല്ലിലും, കുറിക്കാട്ടിലും പാറ
കളുടെ ഇടയിലുമാകുന്നു. ഇത് ഓരോ ദിക്കിൽ കുറെ മാ
സങ്ങളോളം പാർക്കും. ഇരതെണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണ്. ന
ല്ല ഗതിവേഗത ഉണ്ട്. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേ
ക്കാൾ നീണ്ടതായിരിക്കകൊണ്ട് ഇവക്കു ക്ഷണം കുന്നുകേ
റാൻ സാധിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ മുയൽ
മഹാഭീരുവാണ്. മുയലിന്റെ നീണ്ടചെവികൾ ചെറി
യ ശബ്ദംതന്നെ അവറക്കറിവു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്

അത് അപായം ക്ഷണം അറിഞ്ഞുകളയുന്നു. മുയൽ ക്ഷണത്തിൽ പെരുകും. കുട്ടിക്ക് ആറു മാസമായാൽ വളർച്ച തികയുന്നു. മുയൽ എന്ന ഉപവർഗ്ഗത്തെ പിന്നെയും രണ്ടു ജാതിയാക്കാം. ഒരു ജാതി രോമം നിറഞ്ഞതും കണ്ണു തുറന്നതുമായ കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുന്നു. ഇതു പാർക്കുന്നതു മടകളിലല്ല. ഇതിനു ചെവിക്കു ക്രമ്മതയും ഗതിക്കു വേഗതയും ഉണ്ട്. മറേതിന്റെ ചെവിയും കാലും ചെറുതാണ് പാർക്കുന്നതു മടകളിലാണ്. രോമമില്ലാതേയും കണ്ണു തുറക്കാതെയുമുള്ള കുട്ടികളെയാണ് ഇതു പ്രസവിക്കുന്നത്.

യൂറോപ്പിലെ മുയൽ:—

ആകപ്പാടെ ഇരുപത്തിരണ്ടിഞ്ചു നീളമുള്ള ഈ മുയൽ തന്റെ തലയേക്കാൾ തീണ്ടചെവി വഹിക്കുന്നു. ചെവിയുടെ അറ്റം കറുത്തിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ഘനം ഏഴെട്ടു റാത്തലിൽ ഒരിക്കലും കവിയാറില്ല. ഇവയുടെ ആഹാരം വെറും സസ്യങ്ങളാണ്. കൃഷിയും ഇവ തിന്നു നശിപ്പിക്കും. വല്ലേടത്തും ചെന്നൊളിച്ചാൽ ചവിട്ടിപ്പോയല്ലാതെ അവിടുന്നു ഇളകുകയില്ല. ആഹാരത്തിനു വേണ്ടിയോ, അപായമൊഴിവാനോ ഒരു നാഴിക വിസ്താരമുള്ള പുഴതന്നെ ഇതിനു നീന്തിക്കടക്കുവാൻ മടിയില്ല. കാട്ടുമുയൽ:— ഈ മുയൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കുറിക്കാടുകളിലുംകൂടി അധിവസിക്കുന്നതായിക്കാണും. നിറം കർമ്മഞ്ഞയാണ്. കുറിക്കാടുകളിൽക്കൂടെ പായുമ്പോൾ രണ്ടു ഭാഗത്തുമുള്ള ചെടികൾ ഇളകുന്നതു മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. പടർന്നു പിടിച്ചു, നിലത്തിൽനിന്ന് അധികം ഉയ

ന്ന നില്ക്കാത്ത എച്ചിഞ്ഞാളിയുടെ ഇലകൊണ്ടു നിബിഡമായ ഒരു കൊമ്പിന്റെ പോടെ അസാരംമാന്തി, അവരത്തടംപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ദിക്കിൽ ഈ മുയൽ പ്രസവിച്ച കുട്ടികളെ ഞൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. കുറുക്കനും മറ്റും ഇവയെ സംഖ്യയില്ലാതെ പിടിച്ചൊട്ടുക്കുന്നുണ്ട്. അല്പമായ പരുക്കേറ്റാൽക്കൂടി ഇവ മരിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ടു, ജീവൻ ഇതിനു തൊട്ടുവെച്ചിട്ടേ ഉള്ളു എന്നു തോന്നും. മുയൽ അട്ടുമ്പു വള്ളിയുടെ ഇല ധാരാളം തിന്നും.

ശിന്നൻ മുയൽ:—

ഇതിനു വലിപ്പം നന്നുറവാണ് അങ്ങിനെതന്നെ തലയും ചെറുതാണ് പിൻകാലുകൾക്കു മറ്റു മുയലുകളുടെ കാൽപോലെ അത്ര നീളമുണ്ടാകയില്ല. നിറം ഒരുപക ക്ഷാരമഞ്ഞയാണ്. വാലും ചെവിയുടെ അറ്റവും വെളുപ്പാണ്. നീളം ഏകദേശം ഒന്നര അടിയും ഘനം മൂന്നു റാത്തലും ഉണ്ടാകും. ഇവക്കു നല്ല ഗതി വേഗത ഇല്ല. ഇവ ഓരോ കുട്ടമായിട്ടെ പാർക്കുകയുള്ളു. ഒരേടത്തുതന്നെ പലതിനേറയും മടകളുണ്ടാകും ചില സമയം കാറേ ഉയരത്തോളം കേറി മരപ്പൊത്തുകളിലും കുടിയേറാൻ ഇവ നോക്കാറുണ്ട്. ഇവ ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കുന്നതു രാവിലെയും വൈകുന്നേരവുമാണ്. ഇതും ഒരു കൊല്ലത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം പ്രസവിക്കും. നിന്താൻ ഇതിനും മടി കാണുന്നില്ല. മെരു, കല്ലണ്ണി മുതലായ ശത്രുക്കൾ പിടിക്കാൻ വഴിയേ പായുമ്പോൾ, ഈ സാധുജാതി മുയലുകൾക്കു കാലിനു വാതംപിടിച്ചപോലെ ഒരു കഴച്ചൽ നേരിടുന്നു. ശിന്നൻ മുയൽ പുരാണകാലത്ത് അ

ധിവസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിന്റെ രണ്ടു തീരങ്ങളുമായിരുന്നെന്നു കേൾക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവയെ കൊണ്ടുപോയിട്ടു വർദ്ധിച്ചതാണെങ്കിലും. ആഹാരത്തിനും ശിക്കാറിനും രസമുണ്ടാകുമെന്നുവെച്ച് ഒരു വിദ്വാൻ കുറെ ശിന്നൻമയലുകളെ ഒന്നാമതായി ഓസ്ട്രേലിയാഭൂഖണ്ഡത്തിൽ കൊണ്ടുവിട്ടു. ഈ ജാതിയാതൊരു മൃഗവും അതുവരെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷണകാലംകൊണ്ട് ആ രാജ്യത്തിൽ ഇവ കയ്യുംകണക്കുമില്ലാതെ വർദ്ധിച്ചു. അന്നാണ് ചിലർ ഇവറ്റ പെരുകുന്ന കണക്കുകൂട്ടി സ്തംഭിച്ചുപോയതു്. ഒരൊറ്റ ജോടു് ശിന്നൻമയലുകൾക്കു മൂന്നു കൊല്ലങ്കൊണ്ടു നൂറിമുപ്പത്തഴലക്ഷത്തിപ്പതിനെണ്ണായിരം സന്തതികളുണ്ടാകുമത്രെ. പിന്നെ ഇവറ്റ എങ്ങിനെ വർദ്ധിക്കാതിരിക്കും. ഈ കാലത്തു്, ഇവൻ ആ രാജ്യത്തിലെ സസ്യാദികൾ മുഴുവൻ തിന്നുതീർക്കുന്ന ഒരു ദ്രോഹിയായ്തീർന്നു, നാട്ടുകാരെ വേണ്ടതിലധികം പീഡിപ്പിക്കുന്നു. എത്രയോ കോടി ശിന്നൻമയലുകളെ ഓസ്ട്രേലിയക്കാർ പ്രതിവർഷം നശിപ്പിച്ചിട്ടുകൂടി ഇവറ്റയുടെ തുകയ്ക്കു ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല. ഇതുകൂടാതെ മനുഷ്യർ മയലുകളെ തെരക്കിപ്പോറ്റാറുണ്ടു്. തെരക്കിപ്പോറ്റുന്നതു്, ദേഹം വെളുത്തും കണ്ണു ചുകന്നും ഇരിക്കുന്ന വെരിയ ബ്ലാത്തി മയലിനെ ആണു്. ഇതും ക്ഷണം പെരുകുന്ന ജാതിയാണു്. ഒരു ജോടു് ബ്ലാത്തി മയലിനെ പണ്ടൊരു ധന ധർമ്മടത്തിന്നടുത്തു തുരുത്തിയിൽ കൊണ്ടുവിട്ടത്രെ. അടുമ്പു് ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും ശത്രുജന്തുക്കൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നതു

കൊണ്ടും, ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ട്, ഇതിന്റെ എണ്ണം എണ്ണിയാൽ തീരാത്തവിധം വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കള്ളകുടിയന്മാർ ക്രമേണ തുരുത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ച് അഞ്ചുംപത്തുമായി ഇവറ്റയെ തല്ലിക്കൊന്നു കളിക്കുന്നു തുടങ്ങി. വിവരം എങ്ങിനെയൊ ജഗതൈകവീരനായ നമ്മുടെ കുരുക്കൻ അവർകൾക്കും കിട്ടി. ആളടങ്ങി എന്നു കാണുമ്പോൾ വേലിയിറക്കത്തിനൊക്കെ താനും തന്റെ പട്ടാളക്കാരും ഓരിയാകുന്ന ഭേരിയുമടിച്ചു, ദിഗ്ജയം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ തുരുത്തിയിൽ എത്തി ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം ഇക്കൂട്ടർ അവിടെത്തന്നെ പാർക്കലായി. എന്തിനു പറയുന്നു അഞ്ചാറുമാസംകൊണ്ട് ബ്ലാത്തിമുയലിനെ നാമാവശേഷമാക്കിക്കളഞ്ഞു. കള്ളകുടിയന്മാർക്ക് ഈ വർത്തമാനം പറയുമ്പോൾ ഇന്നും കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം പൊട്ടാറുണ്ട്. പിന്നെ അവർ ദയാലുക്കളല്ലെന്നു എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കും. നശിച്ചുപോയ ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും നോക്കിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുപ്പെട്ടുമ്പോലെ കുരുക്കന്മാർ ചിലസമയത്തു കടൽപുറത്തു വന്നിരുന്നു തുരുത്തിയും നോക്കി ഓരിയിടാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു.

5-ാംവർഗ്ഗം. ആവൽ അല്ലെങ്കിൽ കടവാതിൽ.

പറക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ആവൽ ഒരു പക്ഷിയാണെന്നു പലരും തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ട്. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ആവൽ പറക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മൃഗം മാത്രമാണ്. വളരെ നീണ്ട, നേർത്തു, വിടർന്ന, കൈകളു

ടെ ഈളിനേക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞ അസ്ഥികൾ തോൽ കൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതായിട്ട്, ഒരുതരം വിശറിപോ ലെ നില്ക്കുന്നതായ്ക്കാണും. പെരുവിരലിന്റെ അഗ്ര ത്തിൽ ഒരു വളഞ്ഞ നഖം ഉള്ളതുകൊണ്ട്, ഒരേടത്ത് അള്ളും കൊളുത്തി, ഇവയ്ക്കു നിഷ്പ്രയാസം തൂങ്ങാൻ സാധി ക്കും. ചിലതിന്റെ കാലും കയ്യും ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ഒക്കെക്കൂടി ചിറകായുപയോഗിക്കുന്ന നേരിയ തോൽകൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ആവൽവർഗ്ഗത്തി ലെ ഇഴുകുക്കാലും ജാതിക്കാർ പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. വണ്ട്, ചെള്ള്, മുതലായവറ്റയുടെ ഉറപ്പുള്ള പുറഞ്ചിറ കുകളും ചവച്ചു മെതിക്കാനുതകുന്നവിധത്തിലുള്ള പല്ലുക ളും ഇവറ്റയ്ക്കുണ്ട്. ഇവരുടെ ഇടയിൽ കള്ളുകുടിക്കുന്ന വരും രക്തം കുടിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ആവൽ ഒരിക്കലും നിലത്തിറങ്ങുകയില്ല. കുട്ടികൾ തള്ളയുടെ തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ പറ്റിക്കൂടി അപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽനിന്നു പൂർണ്ണാ വസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നു. ആവലിനു ഒരു ഗണ്യമായ വിശേ ഷവിധി ഉള്ളതു ബഹുജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കു ന്നോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കണ്ണിന്റെ സഹായം കൂടാതെ കാണുവാനുള്ള ശക്തി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കണ്ണു രണ്ടും കൂമ്പിപ്പൊട്ടിച്ചു, ഒരേടത്തിളക്കിയാൽ കൂടി, തടസ്ഥങ്ങളെ കണ്ടറിവാനും, മരങ്ങളുടെ കൊമ്പു കളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ അബദ്ധമില്ലാതെ പറക്കാനും, സാധിക്കുന്നതായ ഒരത്ഭുതവരമോ ശക്തിയോ ഇതിനു സഹജമായിക്കിടപ്പുണ്ട്. ചില ഉത്തരത്തിനേലുള്ള കൊ

ത്തുപണിപോലെ, കണ്ണ് ഇവന്നു, വെറും ഭംഗിക്കുവേണ്ടി മാത്രം വെച്ചതാണെന്നു തോന്നും. ഏതെങ്കിലും ഒരുതരം ആവൽ ഇല്ലാത്ത ദിക്കു ഭൂമിയിൽ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ആവൽവർഗ്ഗത്തിൽ നാനൂറുജാതി ജന്തുക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മിക്കതും അറച്ചുപോകുംപ്രകാരം വിരൂപികളാണെങ്കിലുംകൂടി വിശിഷ്ടവർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു പൂമ്പാറ്റയേക്കാൾ ഭംഗിയുള്ളവറ്റയുംകൂടി ഇക്കൂട്ടക്കാരിൽ ഉണ്ട്.

പഴംതിന്നികൾ—(Fruit eating bats.)

ഇവ മറ്റുള്ള ആവലുകളേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. പ്രധാനാഹാരം ഫലങ്ങളും പഴങ്ങളുമാണ്. അനേകം ജാതികൾ അടങ്ങിയ ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിലെ ചില ജാതിയെ മാത്രം വിവരിക്കാം.

കുറുക്കനാവൽ — Flying fox

മുഖം നീണ്ടു കുറുക്കന്റേതുപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിന്നു് ആകപ്പാടെ 34 പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. വാൽ ഇല്ല. കഴുത്തിന്റെ രോമത്തിന്നു നീളം അസാരം ജാസ്തി ഉണ്ടാകും. ഇന്ത്യാ, ബർമ്മാ, ലങ്കാ, മലയൻദ്വീപ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവറ്റ അധിവസിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ ജാതിയെ കാണുകയില്ല. പകൽമുഴുവനും വലിയ ആലിന്മേലോ മറ്റു മരങ്ങളിന്മേലോ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഇവറ്റ തൂങ്ങിക്കിടക്കും. വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ ഒന്നൊരണ്ടുമായി പഴമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളന്വേഷിച്ചു പറന്നുപോകും. ചില മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾ, അതിന്മേൽ വീഴുന്ന അസംഖ്യം ആവലുകളുടെ ഘനംകൊണ്ടു പൊട്ടിപ്പോ

യതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മിക്കസമയത്തും ആവലുകൾ തങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ഇലകൾ കടിച്ചുനീക്കും. ചിറക നിവിത്തിവെച്ചാൽ രണ്ടുംക്കൂടി നാലടി ദീർഘം കാണും. ഈ ഉപദ്വീപിൽപെട്ട ഏററവും വലിയ ആവൽ മലയൻദ്വീപിലെ കറുക്കനാവലാണ്. ചിറക നിവിത്തിവെച്ചാൽ രണ്ടുംക്കൂടി ഒമ്പതടി നീളമുണ്ടാകും. മനുഷ്യൻ ഇതിന്റെ മാംസം തിന്നും. തോലിന്നു കറുക്കന്റെ രൂപമുണ്ടാകും. മാംസം കളഞ്ഞുകൊണ്ടു കഴുകിയാൽ ഈ രൂപം പൊയ്പോകുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ചില ആവലുകൾ പുഷ്പങ്ങളും തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. കള്ളെടുപ്പാൻ തെങ്ങിന്മേൽ വെച്ച പാനിയിൽ കടന്നു, ഇവ കള്ളുംക്കുടി കുടിക്കും. ചിലപ്പോൾ മത്തുകൊണ്ടു തളർന്നു ഓലയിന്മേൽ വീണുകിടക്കുന്നതു കാണും. വാലുള്ള കറുക്കനാവലും ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ട്. ചിലതു ഗൃഹകളിലും ഒഴിഞ്ഞ വീടുകളിലും അധിവസിക്കും. മൂക്കിൻതുളകൾ, കഴൽ പോലെ, രണ്ടു കൊമ്പിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു ജാതി കറുക്കനാവൽ സെലിബീസ് മുതലായ ദ്വീപുകളിൽ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ചില പറമ്പുകളിലുള്ള മരങ്ങളിൽ ഇവറ്റ അസംഖ്യം വന്നുകൂടുന്നു. ആവലുകളെക്കൊണ്ടു പറമ്പുടമക്കാക്കു ലാഭവുംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പഴവും അന്വേഷിച്ചു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വായയിൽ ഓരോ പഴക്കയും ഉണ്ടാകും. അധിവസിക്കുന്ന മരത്തിന്മേൽ എത്തിയ ഉടനെ ഒരു ഭാഗത്തെ തോട്ടം മാത്രം കടിച്ചുകടിച്ചു പഴുക്ക നിലത്തിടും. ഇങ്ങിനെ ഓരോദിവസം രാവിലെ ചെന്നുനോ

ക്കിയാൽ പത്തഞ്ഞൂറ് പഴക്ക പെറുക്കിയെടുക്കാനുണ്ടാകും. ഈമാതിര കടവാതിൽ വെടികൊണ്ടു പത്താൽ ക്രൂടി തുങ്ങിയനിലയിൽനിന്നു താഴെ വീഴാതെ മരത്തിന്മേൽ കിടന്നു ദ്രവിച്ചുപോകും.

പ്രാണിഭക്ഷകൻ ആവൽ.

ഈഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ക്രൂട്ടർ വലിപ്പംകൊണ്ടു ഫലഭക്ഷകളുടെ അത്ര ഉണ്ടാകയില്ല. വാൽ, തോൽച്ചിറകോട്ടയോജിച്ചോ അല്ലയോജിക്കാതെയോ നില്ക്കും. ഇനി ചില ജാതികളെപ്പറ്റിപ്പറയാം

ലാടമോറൻ.

മൂക്കിന്റെ അട്ടക്കെ ഇലപോലെ പരന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരു അംഗവിശേഷം ഉണ്ട്. മൂക്കിന്റെ നേരെ മീതെ ഈമാതിരിതന്നെയുള്ള മറ്റൊരവയവം ആകൃതിയിൽ കുതിരയുടെ ലാടംപോലെ ഇരിക്കും. എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും ഈ ജാതിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുതരത്തെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ഉണ്ണിവാതിൽ.

വലിയ ആവൽ കഴിഞ്ഞാൽ ശേഷമുള്ള ചെറുതരം ആവലുകൾക്കൊക്കെ ഉണ്ണിവാതിൽ എന്നാണ് നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇക്കൂട്ടരിൽ അനവധി വലിയതരക്കാരും എത്രയോ ചെറിയതരക്കാരും ഉണ്ട്. വലിയവ സന്ധ്യയായാൽ വാഴക്കുമ്പിലെ പുഷ്പത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതേൻ കുടിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നത് എല്ലാവരും കണ്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ പല്ലികളേയും എട്ടുകാലികളേയും തിരഞ്ഞു വീടുകളിൽവന്നു, പറക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽതന്നെ, ചു

മരുകളിന്മേൽനിന്നും മറും ഇവറ്റയെ പെറുക്കിത്തി ന്നും. ഇവറ്റയുടെ നിഴൽ കാണുമ്പോൾ, വിളക്കരികെ വന്നു നിശ്ചലനായി നില്ക്കുന്ന പല്ലി പെട്ടെന്നു പാഞ്ഞു പോയൊളിക്കുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു വെറിയ മുറിയിൽനിന്നു ഇതിനെപ്പോലെ ഇത്ര വേഗത യിൽ പറന്നു കളിപ്പാൻ സാക്ഷാൽ പക്ഷികൾക്കുകൂടി സാധിക്കുകയില്ല. ഇടക്കിടെ വന്നു ക്ഷീണംതീർക്കുന്ന തു കോലായുടേയോ, തുറന്ന ജനവാതിലിൽക്കൂടെ പ്ര വേശിക്കുന്ന മുറികളുടേയോ മേലേ വന്നുതുങ്ങീട്ടാണ്. പറമ്പിൽനിന്നു പിടിക്കുന്ന തവളകളേയും വെറിയ പാമ്പുകളേയുംകൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞേടത്തുതന്നെ വന്നു തിന്നാറുണ്ടെന്നു ചോടെ വീണുകാണുന്ന അവശിഷ്ട ങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. തലമാത്രം തിന്നുപോയ വെറിയ തവളകളുടെ ശവങ്ങൾ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു നോക്കിയാൽ കോലായിൽ വീണു കിടക്കുന്നതു കാ ണും. ചിലപ്പോൾ കാലുകൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഓ രോ ജന്തുക്കളെ കടിച്ചു മെതിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന കരുമുരു എന്ന ശബ്ദം സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവർക്കു നല്ലവണ്ണം കേൾ ക്കാം. പുരകളുടെ മച്ചിന്മേലും മറും ഇവറ്റ ഓരോ വ ലിയ ക്രൂരമായിപ്പാർക്കും. ചാവക്കാട്ടിൽവെച്ചു, മെരുവി നേയും തിരഞ്ഞ് ഒരു വീട്ടിന്റെ മച്ചിന്മേൽ കേറി നോ ക്കിയപ്പോൾ, ഈമാതിരി ആവലുകളെ, പത്തഞ്ഞൂറിൽ കുറയാതെ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. ചോടേ, ഏകദേശം രണ്ടു ടി ഘനത്തിൽ, ചിലേടത്ത് ഇതിലും ജാസ്തിയുമായി ഇവ റ്റയുടെ കാഷ്ഠവും വീണുകിടന്നിരുന്നു മേൽവിവരിച്ചു

ത് അസാരം വലിയ ഉണ്ണി വാതിലിനെയാണ്. ഇക്കൂട്ടത്തിലെ ചെറുതരക്കാർ എത്രയോ ചെറുതാണ്. ചിറകും വിരുത്തി പറക്കുമ്പോൾ അസാരം വലുതാണെന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവ എത്രയൊ ചെറിയ ജന്തുക്കളാണ്. ഇവ മുഖ്യമായിത്തിന്നുന്നതു പ്രാണികളേയാണ്. ചെറുതരക്കാർ ഓരൊ വലിയ കൂട്ടമായൊരേടത്തു പാർക്കാറില്ല. ഇവ ഒറ്റയ്ക്കാണ് താമസിക്കുന്നത്. ചിലതു വീടുകളുടെ ഓടിന്റെ ഇടയിലൊ, മരത്തിന്റെ ചെറിയ പൊത്തുകളിലൊ പകൽ വന്നുകൂടുന്നു. നേരം പുലരുമ്പോൾ താൻ പതിവായി കൂടുന്ന സ്ഥലത്തിന്നരികെ വന്നു പാറാകളെപ്പോലെ കുറേനേരം പറന്നു കളിച്ചു പിന്നെ പെട്ടെന്ന് ഒരേടത്തുവീണു മറയുന്നതും ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എത്രയൊ ചെറിയ വിടവിൽക്കൂടി ഉന്തിത്തിരക്കിപ്പോകുന്നതു കണ്ടാൽ ഈ ശിന്നന്മാക്കു ശരീരത്തിൽ എല്ലുണ്ടൊ എന്നു് ആരും ശങ്കിച്ചുപോകും. ഒരേ സ്ഥാനത്തുതന്നെ ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായി ഒരിക്കലും വന്നുകൂടുകയില്ല. മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കട്ടിലിന്മേലും കസേലകളിന്മേലും വന്നുകൂടുന്ന മൂട്ടയെ ഒരു കടവാതലിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പറ്റിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്നു എന്നു് എടുത്തുകാട്ടുവാൻ യോഗ്യനായ ഒരാൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നീൺകാതൻ.

ഇതിന്നു വളരെ വലിയ ചെവിയും മൂക്കിലകളും ഉണ്ട്. വാൽ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഇവയെ ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലും വളരെ സുലഭമായിക്കാണാം. ഒരുദിവസം

മറെറാരു ചെറിയ ആവലിനെ ഇതിൻെറ വായയിൽ കണ്ടിട്ട് ഒരു സൂത്രം ഇതിനെ ഭയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ചെറിയ ആവലിനെ ഇതു താഴെ ഇട്ടു ചെറിയ ആവൽ ചാകാറായിരുന്നു. വേറെ ഒരുദിവസം നീൽകാതനെ ഒരു കൂട്ടിലാക്കി ആ കൂട്ടിൽതന്നെ വേറെ ഒരു ചെറിയ ആവലിനേയും ഇട്ടപ്പോൾ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു നീൽകാതൻ ചെറിയ ആവലിൻെറ കാതു കടിച്ചു പിടിച്ചു ജീവനെ ഭക്ഷിച്ചു.

ചോരകുടിയൻ:— (Vampire bat)

മുൻപല്ലുകൾ വളരെ മൂർച്ചയുള്ളവയാണ്. ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വീഴുമ്പോൾ, ഒരു നല്ല ഭാഗം തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോലെ കുറേനേരം ചുറ്റിപ്പറന്നു കളിക്കും. പിന്നെ മെല്ലെ ഒരു സ്ഥലത്തു വീണു മുൻപല്ലുകൊണ്ടു സാവധാനം തോൽനീക്കിച്ചോരകുടിക്കും. മനുഷ്യരുടെ ചോരകുടി ഇവ നിഷ്പ്രയാസം കുടിക്കും. ചിറകുകൊണ്ടു വീയുമ്പോലെ ഒരു ളങ്കാറുണ്ടാകുമ്പോൾ ഉറക്കം തെളിയുകയില്ലെന്നു അവിടത്തുകാർ പറയുന്നു. ഈ ജാതി ആവലുകളെ കാണുന്നതു തെക്കെ അമേരിക്കയിലാണ്.

൫-ാം വർഗ്ഗം. പ്രാണിഭോജികൾ. (Insectivora)

മൂക്കനെലി, കുറുമുള്ളൻ, കുരുടൻഎലി എന്നീക്രൂട്ടർ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടം. മിസ്റ്റർ മൂക്കുത്തുകുമാരൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം കടലാടി മരുന്നും കടലുമായി യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്തപോലെ, മൂക്കനെലിക്കും കുരുടൻഎലിക്കും സാക്ഷാലെലിയോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ചില ആവലുകളെ കഴിച്ചാൽ ശുദ്ധപ്രാണിഭോജികൾ ഈ

വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളാണ്. ഇവക്കൊന്നും വലിപ്പം ജാസ്തി ഉണ്ടാകയില്ല. മിക്കജാതികളും രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. എല്ലാറ്റിന്നും അഞ്ചിതു വിരലും വിരലിന്മേൽ കൂർത്തനഖവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

കൊബീഗൊ.

പ്രാണിഭോജി എന്ന പേരിന്ന ആഹാരംകൊണ്ടല്ലെങ്കിലും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ വല്ലാത്ത ജന്തുവെ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽതന്നെയാണ് പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കഴുത്തുതുടങ്ങി, ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തിൽനിന്നും തോൽപരന്ന അവയവങ്ങളും ഈ പരന്ന തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ അകപ്പെട്ടപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വിശേഷവിധിയാണ് ഇതിനെ ഒരു നോക്കിന്ന പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. പൃഷ്ഠത്തിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ രണ്ടുഭാഗത്തിലുമെന്നപോലെ പരന്ന തോൽ അതോടുയോജിച്ചകിടക്കുന്നുണ്ട്. വാൽ തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ അടങ്ങിപ്പോയതു കാണും. ഈ ഒരു കാരണംകൊണ്ടാണ് പാറാനുമായി (പറക്കുന്ന അണ്ണാൻ) ഇവ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നത്. സുമെത്ര, ബോർനിയോ, ജാവ, മലയാ, മുതലായ ദ്വീപുകളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നത്. ഇതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പൂച്ചയോളം ഉണ്ടാകും. മരക്കൊമ്പുകളോട്ട പറ്റിയാണ് ഇരിപ്പ്. ഒരുമരത്തിന്മേൽനിന്നു എഴപതുവാര അകലെയുള്ള മറെറാരുമരത്തിന്മേൽ, ഇവറ്റതന്റെ രോമം വിടത്തി, പറക്കുംപ്രകാരത്തിൽ ചാടിവീഴും. ചാടി വീഴുന്നതു മറെറാരുമരത്തടിയുടെ കടയിലായിരിക്കും. പിന്നെ ആ തടിയിൽനിന്നു മേലോട്ട കയറിപ്പോകും. ഈ ജന്തുവിന്റെ ആ

ഹാരം ഇലകളാണ്. എത്ര അടിച്ചാലും കുത്തിയാലും ഇവറ്റ ചാകുകയില്ല. പെണ്ണിന്റെ മുലക്കണ്ണും കടിച്ചു കഞ്ഞു പറിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും.

തുപ്പായി.

ഇതും മരത്തിന്മേൽതന്നെയാണ് കാലം കഴിക്കുന്നത്. ഇതു വാൽ നീണ്ടിട്ടും, കാഴ്ചയിൽ അണ്ണാനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ചെറുജന്തുവാകുന്നു. മുഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു പക്ഷിയുടെ നീണ്ട കൊക്കു പോലെ ഇരിക്കും. ഇത് അണ്ണാന്റെ മാതിരിതന്നെ, വാൽ പൊന്തിച്ചോരേടത്തിരുന്നു, കൈകൊണ്ട് ആഹാരം തിന്നും. ഇതിന്റെ മുഖ്യാഹാരം പഴവും പ്രാണിയുമാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഇത് അണ്ണാന്റെ മാതിരിയിരിക്കുമെങ്കിലും നമ്മുടെ അണ്ണാന്റെ അത്ര ചുറുചുറുക്കുള്ള ജന്തുവാണെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാ. നായക്കുട്ടി ഇതിനെ പാഞ്ഞുപിടിപ്പാൻ കഴിയും. മെഡൽസായ്പ് ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "എന്റെവീട്ടിന്നടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മാവിന്മേൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ഒന്ന്, പൂച്ചയെപ്പോലെ എന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്ക പതിവായിരുന്നു. കിടക്കയിൽ കേറുമ്പോഴും ഞാൻ തെളിച്ചാട്ടുകയാണ് പതിവ്. കാപ്പിയും ചായയും പകർന്നുവെച്ച കോപ്പകളിൽ തലയിട്ടു ബാക്കിനില്ക്കുന്ന അംശം വന്നു കുടിക്കും. ഒരുദിവസം ഒരു എലിക്കത്തിയിൽ കെണിഞ്ഞുപോയിട്ടാണ് ഈ സാധു മരിച്ചുപോയത്. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ കൈകൊണ്ടു മുഖം തുടച്ചു വെടിപ്പാക്കുന്നത് ഒരു കൌതുകക

രമായ കാഴ്ചയാണ്''. മറെറാരുതരം തുപ്പായിയുടെ വായയുടെ അററത്തു രണ്ടുഭാഗത്തും തുവൽപോലെ പരന്ന രോമങ്ങളം ഉണ്ട്. ഈ ജന്തുവിൻെറ നീളം നാലഞ്ചംഗുലം മാത്രമെ ഉള്ളു-

തുള്ളുന്ന മൂക്കനെലി.

മൂക്കിൻെറ നീളംകൊണ്ട് ആനമോറൻ എന്ന് ഈ ജന്തുക്കൾക്കു പേരുണ്ട്. ഇവ രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. നിലത്താണ് താമസം. ആഫ്രിക്കയാണ് ഇതിൻെറ നിവാസഭൂമി. ചെവി വലുതായും രോമില്ലാത്ത വാൽ എലിയുടേതുപോലേയും ഇരിക്കും. ശരീരം അഞ്ചും വാൽ മൂന്നും അംഗുലം നീളമുണ്ടാകും. ഇവ താമസിക്കുന്നതു പുല്ലിലും പോന്തയിലും മറവുമാണ്.

കുറുമുള്ളൻ— (Hedge hog)

ഇതിൻെറ പുറവും ഉടലിൻെറ രണ്ടുഭാഗവും ചെറിയ മുള്ളുകൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. കഴുത്ത് എതുയോ ചെറുതും മുഖം പന്നിയുടേതുപോലേയും ആയിരിക്കും. കാലും കയ്യും അത്യന്തം കുറിയതാണ്. ഒരു പൂണ്ണവലിപ്പമെത്തിയ കുറുമുള്ളൻ പത്തംഗുലം നീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. ഉപദ്രവിച്ചാൽ, ചേരട്ടകൾ പുളിയിട്ടപോലെയാണ് ഉരുണ്ടുകളയുന്നത്. എന്നാൽ കുറുമുള്ളൻ ഒരു ശ്രുലപന്തുപോലെ ഉരുണ്ടുകളയും. ആ നിലയിൽ മുള്ളുകളല്ലാതെ പുറമെ മറെറാന്നും പ്രകാശിച്ചുകാണുകയില്ല. തലയും അവയവങ്ങളും ഒന്നും പുറമെ കാണുകയില്ല. ഈ നിലയിൽ ഉരുണ്ടുകിടക്കുമ്പോൾ, നായക്കോ, കുറുക്കനോ, കുറുമുള്ളനെ ദ്രോഹിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല പ്രാണി, ഇ

ം, അച്ച്, പല്ലി, പാമ്പ്, പക്ഷി, പക്ഷിമുട്ട മുതലായവ യാണ് കറുമുള്ളന്റെ ആഹാരം. കായയും കിഴങ്ങും വേ ണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടമില്ല. വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു പോററി യാൽ വണ്ടും ക്രറയും ക്ഷണക്കൊണ്ടൊടുങ്ങും. പക്ഷിക്കു ട്ടികളെ ഇവ ബാക്കിവെക്കയില്ല. പാമ്പിനേക്കടിച്ചിട്ടാ ണ് കൊല്ലുന്നത്. രാത്രിസഞ്ചാരികളാണെങ്കിലും പകൽ സഞ്ചരിക്കുകയെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇതിന്നു ഒരു പ്രസവത്തിൽ സാധാരണ നാല് കുട്ടികളുണ്ടാകും, കുട്ടി കളുടെ ആഹാരാവിശ്യമായിട്ടാണ് പകലും തെണ്ടിനടന്നു വരുന്നത്.

മുള്ളില്ലാക്കറുമുള്ളൻ.

ഈ ജാതി കറുമുള്ളന്റെ ഇരിപ്പിടം ബമ്മയും മല യൻദ്വീപുമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്മേൽ മുള്ളൊന്നും കാണു കയില്ല ഒരു നോട്ടത്തിന്നു ഇത് ഒരു പെരുച്ചാഴിയാണെ ന്നു തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ മൂക്കു നീണ്ടു ക്രത്തിട്ടാണ്. ഒരേജാതി ജന്തുക്കളിൽതന്നെ നിറഭേദം കാണും. രാത്രി സഞ്ചാരിയാകകൊണ്ടും വളരെ ഭയമുള്ള പ്രകൃതിയാക കൊണ്ടും ഈ ജന്തുവെ കണ്ടുകിട്ടാൻ ബഹു പ്രയാസമാ ണ്. മരത്തിന്റെ വേരിന്റെ ഇടയിലാണ് ക്രട്ടണ്ടാക്കു ന്നത്. ഇത് ക്രറ, ചിതൽ, പുഴു, മുതലായ പ്രാണികളെ തിന്നും. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്നു ഉള്ളിയുടെ വാസന ഉണ്ട്.

സാക്ഷാൽ മൂക്കനെലി.

ഇത് ആകൃതിൽ എലിയേപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും എലിയുടെ ജാതിയിൽപെട്ടതല്ല. ചെവിയും വാലും വ

ലുതാണ്. വാൽ ക്രടാതെ ശരീരം മൂന്നിഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. ഷഡ്പ്പാദങ്ങളും ഇരകളും അച്ചകളുമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനഭക്ഷണം. രണ്ടു ജന്തുക്കൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല. രണ്ടെണ്ണത്തെ ഒരേക്രട്ടിലാക്കിയാൽ ശകുതൻ അശകുതനെ കൊന്നിട്ടതു കാണാം. മൂക്കനെലിയുടെ വല്ലാത്ത ചൂരുകൊണ്ടു ചില ജന്തുക്കളൊന്നും ഇവയെ ദ്രോഹിക്കാൻ വരാറില്ലെങ്കിലും നത്തുകൾ ഇവറ്റയെ കൊന്നു വിഴുങ്ങാതിരിക്കില്ല. ഇവയുടെ കണ്ണുകൾ വെറും ഒരു അടയാളംപോലെ തോന്നുമാറ് എത്രയോ ചെറുതാണ്.

നീർമൂക്കനെലി.

ഇതു വെള്ളത്തിലാണ് പാർക്കുന്നത്. വാൽ ക്രടാതെ ദേഹം 3½ ഇഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും- ഇതിനെയൂറോപ്പിലാണ് അധികം കാണുന്നത്. തെളിഞ്ഞ വെള്ളമാണെങ്കിൽ, ഇവറ്റ മുങ്ങിപ്പൂഴയുടെ അടിയിൽക്രടെ നടക്കുന്നതും മൂക്കുകൊണ്ടു ചെറിയ കല്ലുകൾ നീക്കി, ചെറിയ ചെമ്മീനോ മറ്റോ തിന്നാനുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതും ഒരു കൌതുകകരമായ കാഴ്ചയാണ്. ചെറിയ പരലുകളേയും ശവങ്ങളേയും ഇവറ്റ തിന്നും. ഇവക്കു വളരെ വേഗതയോടെ നീന്താൻ കഴിയും. പൂഴയുടെ തീരത്താണ് ഇതിന്റെ മട കാണുന്നത്. ഈ മടയിലാണ്, പെണ്ണ് ഓരോ പ്രസവത്തിനു അഞ്ചുമുതൽ എട്ടുവരെ കുട്ടികളെ നിക്ഷേപിക്കുന്നത്.

കസ്തൂരിമൂക്കനെലി:— (The musk rat)

ഇവയുടെ വാലും ചെവിയും സമാന്യം വലുതായിരി

ക്കും. ദേഹത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഓരോ ചെറിയ ദ്വാരമുണ്ട്. അതിൽനിന്നാണ് കസ്തൂരിപോലെ വാസനയുള്ള ഒരു ദ്രവ്യം പുറത്തുവരുന്നത്. ഈ ജന്തു മൂന്നിഞ്ച് നീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. വിളകളിലും ചിലപ്പോൾ വീട്ടകളിലും ഇവ പ്രവേശിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രാണി, ഇര, പക്ഷിക്കുട്ടി മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം. ഇന്ത്യയിൽ ഇവറ്റ അസംഖ്യങ്ങളായുണ്ട്. പകൽ മുഴുവനും മടയിലോ ഓവിലോ ചെന്നുകൂടും. രാത്രി വീട്ടകളിൽ കയറി ക്രൂര മുതലായ പ്രാണികളെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കും. ക്രൂരയെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇതിനെ മനുഷ്യനൊരുപകാരിയായിക്കരുതാമെങ്കിലും താൻ തൊട്ടുന്ന സാധനങ്ങളൊക്കെ കഠിനമായ നാറ്റം പിടിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട്, ആ സാധനങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

കരുടനെലി.

കൈ വളരെ പരന്നും, കൈക്കും കാലിന്നും വളരെ ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും കാണുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ജന്തുവാണ് കരുടനെലി. നിറം സാധാരണ കറുപ്പാണ്. ശരീരം അഞ്ചിഞ്ചും വാൽ ഒരിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ഒരു ഉയർന്ന ക്രമ്പാരത്തിന്റെയോ, രണ്ടു മരങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലൊ ഇവറ്റ അതിശയകരമായ ഒരു പാപ്പിടം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ മടക്ക് ഒരു മദ്ധ്യകന്ദരവും അതിന്റെ ചുറ്റും വൃത്താകാരത്തിലും നേരെയുമുള്ള ഉൾവഴികളും തുലാമാലകളായി കിടപ്പുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഇരകളും ഷഡ്പാദങ്ങളുമാണ്.

7-ാംവർഗ്ഗം. ഏടിവംശക്കാർ. (Cetacea).

ഈ വർഗ്ഗക്കാരെ ഏടികളെന്നും തിമിംഗലം എന്നും രണ്ടു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. തിമിംഗലത്തിനു നാട്ടിൽ നടപ്പുള്ള പേർ കടലാന എന്നാകുന്നു. ഇതിനെ കടലാനയാക്കിയതു കടലിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള ജന്തുവായിരിക്കകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ മുഖത്തു തുമ്പിക്കൈപോലെ ചെറിയ ഒരു അംഗം ഉള്ള മറ്റൊരു ജന്തു കടലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കകൊണ്ടു കടലാന എന്ന പേർ ആ ജന്തുവിനാണ് അധികം യോജിക്കുന്നത്. തിമിംഗലത്തിനു രാജൻ എന്ന മറ്റൊരു പേരും ഉണ്ട്. ഏടികൾക്കു കടല്പന്നി എന്നും പേർ പറയാറുണ്ട്. കടപ്പുറത്തു ചെന്നു നിന്നാൽ കമാനംപോലെയുള്ള പുറം കറുത്തും ഉദരം വെളുത്തുമായ ഓരോ കൂട്ടം ജന്തുക്കൾ, മുതുകും പുറവും കാണിച്ചു വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ ഉരുണ്ടുപോകുന്നതു കാണാം. ഇതാണ് ഏടി.

ഏടികൾ — (Porpoises and Dolphins)

ആകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും ഇവ തിമിംഗലത്തെപോലെയുള്ള ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും, വലിപ്പം കൊണ്ടിവറ്റ തിമിംഗലത്തേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതാണ്. ഈ കൂട്ടരിൽ ചിലർ സമുദ്രത്തിലും ചിലർ പുഴയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഏടികൾ എന്ന ഉപവർഗ്ഗത്തിലും വ്യത്യസ്തന്മാരായ അനേകജാതി ജന്തുക്കൾ ഉണ്ട്. മുഖ്യമായ ചില ജാതി ജന്തുക്കളെ വിവരിക്കുവാനെ ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ.

ഗംഗയിലെ ഏടി—

ഗാംഗേയനേടിയെ നാട്ടുകാർ ശ്രുസു എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ പേർ തന്നെ മലയാളത്തിലും ഏടുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഈ ജാതിയെ സിന്ധു, ഗംഗാ, ബ്രഹ്മപുത്രാ എന്നീ വലിയ നദികളിൽ കാണുന്നു. ഈ പുഴകളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് ഈ ജന്തു കൂടികൊള്ളുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ മുഖത്തിന്റെ അറ്റം കഴലയുടേതുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പുറത്തു ചിറക (fin) പോലെ തോന്നുംവിധത്തിൽ തോൽ മേലോട്ട് എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണ് എതുയോ ചെറുതും കാഴ്ചക്കു കേവലം ഉതകാത്തതുമാകുന്നു. പല്ലുകൾ വളരെ ക്രമത്തിട്ടാണ്. ആകൃതികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഏടികളൊക്കെ മത്സ്യങ്ങളാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ വാൽ ചിറകിന്റെ രണ്ടംഗങ്ങൾ, സാധാരണ മത്സ്യങ്ങളുടേതുപോലെ മേലേയും ചോടെയുമായി നില്ക്കുന്നതിനു പകരം ഇടത്തും വലത്തുമായി ഒരേ വിതാനത്തിൽനിന്നിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഈ ജാതിയിൽ ആണിനേക്കാൾ വലിയ ജന്തു പെണ്ണാണ്. ഓരോന്ന് എട്ടടിനീളമുണ്ടാകും. കലയുള്ള വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഈ ജന്തുവിനു കണ്ണുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും ഇതിനു കാഴ്ചയില്ലാത്തത്. ശ്വാസം കഴിപ്പാൻ പൊന്തിവരുമ്പോൾ, നേരേ മീതെപൊന്തി, മുന്നോട്ടു വലിഞ്ഞു, ചോടെ താഴുന്നു. അങ്ങിനെ ശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം നിമിത്തമായിരിക്കും ഇതിനു 'ശ്രുസു' എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ചില കാലങ്ങളിൽ, ഇവ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കുറെ ഉയര

ത്തിൽ, ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളെപോലെ ചാടിക്കളിക്കും. ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം ചെമ്മീനും മത്സ്യവുമാണ്. ഇവതിന്നുന്ന മിക്കമത്സ്യങ്ങളും ചളിയിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു ജാതി മുഴയോ കട്ടയോ ആണ്. ഈ കടലെടി തന്റെ നീണ്ടമുഖം ചളിയിൽ താഴ്ത്തിത്തപ്പീട്ടാണ് ഈ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്നത്.

എമൈസൻ ഏടി—

മുഖം മുൻപറഞ്ഞ ഏടിയുടേതുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്നു നല്ല സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. തുഴകഠം, കണ്ണുകളുടെ വളരെ അടുത്താണ്. ആണ് ഏഴടിനീളമുണ്ടാകുമെങ്കിലും പെണ്ണ് അതിന്റെ പകുതി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ പുറം കറുപ്പും ഉദരം ചുകപ്പുമാണ്. എന്തോ ഒരു ഭോഗ്യംകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ ഇതിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലാറില്ല.

കൊമ്പനേടി—

ആനിന്റെ മേലെ അണ്ണിയിൽനിന്നു ചുറപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു തരം നീണ്ടു വണ്ണം കുറഞ്ഞ കൊമ്പു പുറപ്പെട്ടുന്നു. ഈ കൊമ്പു മിക്കവാറും സമയത്ത് എടത്തുഭാഗത്തിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെട്ടു കാണുന്നത്. വലത്തുഭാഗത്ത് ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വെറും ഒരു കുറ്റി മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഈ കുറ്റി മിക്കവാറും സമയത്ത് തൊലിയുടെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു പുറമേ യാതൊന്നും കാണ്മാനുണ്ടാകയില്ല. ഓരോ കൊമ്പ് ഏഴടി എട്ടടി ദീർഘം കാണും. ചിലതിന്നു രണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ട്. ഇത് എതുയോ അപൂർവ്വാവസ്ഥയാണ്. ഈ ജാ

തി ജന്തുവിന്റെ പുറത്തു, മീനിന്റെ ചിറകുപോലെ തോന്നുന്ന ഉയച്ച് കാണുകയില്ല. കൊമ്പനെടി പത്തുപതിനാറടിനീളമുണ്ടാകും. ഇവയുടെ അധിവാസസ്ഥലം ഉത്തരധ്രുവമാണ്. ഓരോ ക്രട്ടഞ്ഞിൽ പത്തിരുപതെണ്ണമുണ്ടാകും.

വെള്ളെടി –

ഇതിന്റെ അധിവാസവും ഉത്തരധ്രുവമാണ്. തല ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. തൂഴ, നീളംകുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും നല്ല വീതി ഉണ്ട്. ഓരോന്നു പതിനാറടിനീളമുണ്ടാകും. നിറം വെളുപ്പാണ്. ഈ ജാതിയും ഓരോ ക്രട്ടമായിട്ടെ സഞ്ചരിക്കുപതിവുള്ള. ഇതു ശ്വസിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം ഒരു പശുവിന്റെ കരച്ചിലാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കപ്പലിന്റെ അടുക്കെ വന്നു കളിക്കുമെങ്കിലും അസാധാരണയായ വല്ല ശബ്ദവും കേട്ടാൽ, ഇവ ഉടനെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോകും. ഇവയുടെ തോലിന്നും, നെക്കും മാംസത്തിന്നുംവേണ്ടി അനവധി ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യന്മാർ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു. 1871-ൽ 2167 ജന്തുക്കളെ കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഗ്രീൻലാണ്ടിലെ ക്രട്ടർ ഹേമന്തകാലത്തിലെ ഉപയോഗത്തിന്നു ഇവറ്റയുടെ മാംസം ഉണക്കിവെക്കുന്നു. സൈബീരിയാരാജ്യക്കാർ ഈ മാംസം എസ്കിമോ നായ്ക്കൾക്കു തീനായിക്കൊടുക്കുന്നു. വെള്ളെടിയുടെ തോൽ കടിഞ്ഞാണുകളായി റഷ്യക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ കടലെടി—

ഇതു വളരെ വലിപ്പം വെക്കുന്നില്ല. മുഖത്തിന്നു ക്ര

ത്ത കോലം കാണുകയില്ല. പുറത്ത് ഒരു ചിറകു തള്ളി നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇവയെ കടലിലും പുഴയിലും കാണാം. നീളം ഏറിവന്നാൽ അഞ്ചടിയാണ്. ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഇവയുടെ സ്വാഭാവികമായ മറിച്ചൽ കാണാത്ത, കടല്പുറയിലെ നിവാസികൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. ഒരു നോട്ടത്തിൽ കമാനംപോലെയുള്ള പുറവും ചിറകും, പിന്നെ വാലും ഉരുളുന്നപോലെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതു കാണാം. ഈ പൊക്കിൽതന്നെ ഇതിന്റെ നിശ്വസിക്കലും കഴിയും. ഇതിന്റെ ആഹാരം മത്സ്യങ്ങളാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ, വേർഹാം പുഴയിൽനിന്നു വലയിട്ട് ഇവയെ ഒരു സ്ഥലത്തു കൂട്ടിക്കിയിട്ടപ്പോൾ, ഇവ, സങ്കടസൂചകമായ നിലവിളിക്കുട്ടിയിരുന്നപോലും. സാക്ഷാൽ കടലേടിയെ പണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആഹാരമായുപോഗിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ഇപ്പോഴുള്ളവർ ഇതിനെ കൊല്ലുന്നത് ഇതിന്റെ നെക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന സാക്ഷാൽ കടലേടിക്കു പുറത്തു ചിറകുപോലെയുള്ള ഉയരച്ച് കാണുകയില്ല. കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ഈ ഏടി വളരെ വലിപ്പം വെക്കുകയില്ല. നീളം ഒരിക്കലും നാലടിയിൽ കവിയുകയില്ല. ഇതു ചെമ്മീനുംകൂടിത്തിന്നും. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ നാലഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകും.

ഐരാവതി ഏടി—

ഇതിന്റെ തല ഗോളാകൃതിയാണ്. ബെങ്കാൾ, സിങ്കപ്പൂർ, ബോർനിയോ മുതലായ ദിക്കുകൾക്കടുത്തുള്ള സമുദ്രങ്ങളിലും ഇവറ്റയെ കാണാം. നിറം കല്പലക

(slate) യുടെ നിറമാണ്. ഓരോന്ന് ഏഴര അടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇത് ഈരണ്ടു മിനുട്ടു കൂടുമ്പോൾ ശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടും. ചിലപ്പോൾ രാത്രി മുഴുവനും ഈ ശബ്ദം കേൾക്കാം. മുക്കുവന്മാർ വല വീശുമ്പോൾ, മത്സ്യങ്ങളെ ആട്ടിത്തെളിച്ചു വലയുടെ ഉള്ളിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിടുന്നത്, ഈ കടലേടിയാണെന്ന് അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ബലമായ വിശ്വാസമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇതിനെ അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. ഓരോ മുക്കുവഗ്രാമത്തിന്റെ കുലദേവതയായി ഓരോ കടലേടിയും ഉണ്ട്.

കാലൻ കടലേടി— (The Killer whale)

സാധാരണ ഏടികളേക്കാൾ ഇതിന്നു ജാസ്തി വലിപ്പം കാണും ഇതിനെപോലെ ഇത്ര ക്രൂരനും അക്രമിയും ഏടി ജാതിയിലില്ല. മുതുകിൽ, മീനിന്നുള്ളപോലെ ഒരു ചിറകുള്ളതിന്നു നല്ല വലിപ്പമുണ്ട് തുഴകൾക്കും നല്ല നീളവും വീതിയും ഉണ്ട്. പുറവും തുഴകളും കറപ്പും, താഴേ അണ്ണിയും ഉദരവും വെളുപ്പുമാണ്. കാലൻകടലേടി ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. ഉത്തരധ്രുവത്തിലെ ഗ്രീൻലണ്ടു തുടങ്ങി, ഓസ്ട്രേലിയവരെ ഈ ജന്തുക്കളെ കാണാറുണ്ട്. കടലിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, ഇത്ര കാലൻകടലേടിയാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതിന്റെ എറിച്ചു നില്ക്കുന്ന മുതുകിലെ ചിറകുകൊണ്ടാണ്. മത്സ്യങ്ങളെ ക്രൂരമായി ഇത്ര കടൽ പൂച്ചകളേയും (seals) മറ്റു കടലേടികളെത്തന്നെയും തിന്നും. കാലൻകടലേടി അതിധീരനും കൌശലക്കാരനുമാണെന്നു പറയുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ

അഞ്ചെട്ടെണ്ണത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാലൻകടലേടി വള രെ ഗതിവേഗതയുള്ള ഒരു ജന്തുവായിരിക്കകൊണ്ടു മറ്റു കടലേടികളെ ഓടിപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ ഇതിന്നു നിഷ്പ്രയാ സം സാധിക്കുന്നു. ഒരു കാലൻകടലേടി മറ്റു കടലേ ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, തുടരെ തുടരെ നാലെ ണ്ണത്തെപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു് ഏസ്ട്രിറ്റ് എന്ന ജർമ്മൻ കാരൻ കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. കഷ്ടിച്ചു പതിനാലടി മാ ത്രം നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലൻകടലേടിയുടെ പള്ള കീറി നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ പതിനാലു കടൽപ്പൂച്ച കളെ (seals) കണ്ടിരുന്നുപോലും. ഒരു കൂട്ടം കാലൻ കടലേടികൾ വലിയ ഗ്രീൻലണ്ടു തിമിംഗലത്തെത്തന്നെ നേരിട്ടെതിർത്തു കൊന്നുതിന്നുവാൻ മടിക്കുകയില്ല ഒരു കൂട്ടം പെന്നായകൾ ഒരു വലിയ മാനിനെ നായാടിപ്പിടി ച്ചു, നിർത്തിവെച്ച നിലയിൽ മാംസം കടിച്ചുപൊളിച്ചു, തിന്നു തീർക്കുമ്പോലെ കാലൻകടലേടികൾ വലിയ തിമിം ഗലങ്ങളെ വേട്ടയാടിത്തിന്നുന്നു. തിമിംഗലത്തിന്നു കാല നോളം ഗതിവേഗതയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഓടി രക്ഷപ്പെ ടുവാൻ സാധിക്കയില്ല. കാലനോ ഈ വലിയ ജന്തുവി ന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽനിന്നു് ഓരോ വലിയ മാംസം കടി ച്ചുപറിച്ചു, സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പൊന്തി അതു വിഴുങ്ങി യ ശേഷം രണ്ടാമതും മറ്റൊരു കടിക്കു ചെല്ലുന്നു. ഇങ്ങി നെ അഞ്ചുപത്തു കാലന്മാർക്രൂടിയാൽ ഒരു വലിയ തിമിം ഗലം ഹനിക്കപ്പെടുമെന്നു മാത്രമല്ല പറകവയ്യാത്ത കടും വേദന അനുഭവിച്ചു തന്റെ മാംസത്തെ ദാനം ചെയ്യേ ണ്ടിവരുന്നു.

കരിങ്കടലേടി—

നിറം ശുദ്ധകറപ്പാണ്. തലക്ക് ഒരു മാതിരി ഉരുളിച്ച കാണുന്നുണ്ട്. ദീഗ്ഘം ഇരുപതടി ഉണ്ടാകാറുണ്ട്, കടലേടിജാതികളിൽവെച്ച ഏറ്റവും നീളമുള്ളവയിൽ ഇവയും പെടുന്നു. ഇവയെ പല സമുദ്രങ്ങളിലും കാണാറുണ്ട്. ഇവ ഓരോ പ്രാവശ്യത്തിൽ ഇരുന്നൂറുമുതൽ മുന്നൂറെണ്ണമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രാവശ്യത്തിൽ രണ്ടായിരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടിരുന്നുപോലും. ഇതിന്നു പെമ്മരിയാട്ടിന്റെ മാതിരി ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഓരോ പ്രാവശ്യത്തിലുള്ള ജന്തുക്കളും അവയുടെ നായകനെ കണ്ണും പിമ്പിട്ടുതുടരുകയാണ് പതിവ്. നായകൻ വെള്ളമില്ലാത്ത ദിക്കിലെത്തി കരകേറിപ്പോയാൽ അവന്റെ പിന്നാലെ പോരുന്ന പ്രാവശ്യം മുഴുവനും കരകേറിപ്പോകുന്നു. ഐസ്‌ലണ്ട് മുതലായ ദ്വീപുകളിൽ ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ വളരെ സാധാരണയാണ്. നാട്ടുകാർ, ഇങ്ങിനേയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ, നിസ്സഹായികളായുഴലുന്ന ഈ ജന്തുക്കളെ ഒന്നൊഴിയാതെ കൊല്ലുന്നതിന്നു മടിക്കാറില്ല. സ്വമേധയായി ഇവ കരകേറിപ്പോകുന്നതു പ്രാതെ, തദ്ദേശക്കാർ ഇവയെ ഉപായംകൊണ്ട് കരകേറിക്കളയാറുമുണ്ട്. ഒരുപ്രാവശ്യം കരിങ്കടലേടികളെ കണ്ടാൽ അവിടത്തുകാർ വലയുംകൊണ്ടു തോണികളിലേറി, ഈ കടലേടികളെ തങ്ങൾക്കും കരക്കും മദ്ധ്യത്തിലാക്കുന്നു. പിന്നെ വലകെട്ടി, പുറം കടലിലേക്കു പോകുന്ന മാർഗ്ഗത്തിനു തടസ്ഥംവരുത്തി ക്രമേണ ഈപ്രാവശ്യത്തോടടുത്തുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരൊറ്റവ വലയും കട

ന്ന ചാടിപ്പോയിക്കളഞ്ഞാൽ, സകലവും ആ നിമിഷത്തിൽ പോയിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടു, വലക്കരികെയടുപ്പിയാ എത്തുന്ന ജന്തുക്കളെ വെള്ളത്തിന്നടിച്ചും എറിഞ്ഞും ഭയപ്പെടുത്തി, കരയുടെ ഭാഗത്തേക്കു തന്നെ ഓടിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ തോണികൾ അടുത്തുവരുമ്പോൾ ഈ ക്രൂരം ജന്തുക്കൾ മുഴുവനും കരകേറിപ്പോകുന്നു. അപ്പോൾ വിവിധായുധങ്ങളോടുകൂടി കാത്തുനില്ക്കുന്ന നാട്ടുകാർ ഓടിയെത്തി വെട്ടിയും കുത്തിയും അടിച്ചും ഇടിച്ചും ഇവയെ ഒന്നൊഴിയാതെ കൊന്നിടുന്നു.

ക്രൂരമോറൻ:— (True dolphin)

ഇവയുടെ മുഖം കൊക്കുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. വളരെപ്പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. നീളം പത്തടിയിൽ കവിയുകയില്ല. ഇവയും ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇവയെ ഏതു കടലിലും കാണും. മിക്ക സമയത്തും ഇവ മീൻ വലയിൽപ്പെട്ടുപോകും. ഇവയ്ക്കു വളരെ മുറുമുറുക്കും കളിയിൽ വാസനയും ഉണ്ട്. വളരെ വിനോദഭാവത്തിൽ യാത്രചെയ്യുന്ന കപ്പലിന്റെ അടുക്കെ ഇവ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നുചേരും. ഇവ മലർന്നും തുള്ളിയും, നീന്തിയും, മറിഞ്ഞും കളിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ വെറിയ കൂട്ടികൾ വിനോദിക്കുന്നമാതിരി ഓമ്മതോന്നും.

ഏടിവംശം.

2-ാം ഉപവർഗ്ഗം. തിമിംഗലം (Whale)

നിരന്തരമായ സമുദ്രാവാസംകൊണ്ട് ആകൃതിയിൽ മത്സ്യത്തെപ്പോലെയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മറ്റു ജന്തുക്കളെ

ന്നും, തിമിംഗലത്തെപ്പോലെ മത്സ്യത്തോട് സാദൃശ്യത പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. തിമിംഗലവർഗ്ഗത്തിൽ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജന്തുക്കൾ ഉൾപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തിമിംഗലത്തെക്കാൾ ചെറുതായ ചില ജന്തുക്കളും ഇവയോടു സംബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ജന്തുക്കൾ മുൻ വിവരിച്ച ഏടികളാണ്. ഇവയുടെ ചില സാമാന്യ ലക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സ്തനധാരികളെപ്പോലെ ഇവറ്റയും ശ്വാസകോശങ്ങളിൽക്കൂടെ വായു ശ്വസിക്കുന്നു. നാലറകളുള്ള ഹൃദയവും ചൂടുചോരയും ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ഇവ പ്രസവിക്കുകയും, ശരീരത്തിന്മേൽ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന മുലകൾ ഒടയാളപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, ആ സ്ഥാനത്തു കടിച്ചു, കുട്ടികൾ പാൽ കുടിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വാൽ, മീനിന്റെ മാതിരി, ഭോഗങ്ങളിൽ പിടിച്ചു ഞെക്കിയപോലെയുള്ള പരപ്പുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. പരപ്പ് അടിച്ചുപരത്തിയപോലെ മേലെനിന്നു പരന്നതായിക്കാണും. ശരീരത്തിന്റെ മേൽഭാഗം കറുപ്പുവർണ്ണവും ഉദരം വെള്ളയുമായിരിക്കുകൊണ്ട് ഈ കായ്ത്തിലും തിമിംഗലം മത്സ്യത്തെ അനുകരിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്വാസം കഴിപ്പാൻ കൂടക്കൂടെ പൊന്തിവരേണ്ടതുകൊണ്ട്, ക്ഷണം പൊന്തിവരാൻ ഉപയോഗമേറുന്ന വിധത്തിൽ, ഇവയുടെ വാൽ മേൽഭാഗത്തിൽനിന്നു പരത്തിയപോലെയുള്ള ആകൃതി അവലംബിച്ചതു വെറുതെയല്ലെന്നു തെളിയുന്നതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വാൽകൊണ്ടു കീഴോട്ടു നാലഞ്ചടി അടിച്ചാൽ ഒരു മുഹൂർത്തത്തിനുള്ളിൽ ഇതിനു സമുദ്രവിതാനത്തിലേക്കു പൊന്തിവ

രാം. പണ്ടൊരുകാലത്ത് ഇത് ഒരു രോമമുള്ള ജന്തുവായിരിക്കണം എന്ന് അറിയിക്കുന്നവിധത്തിൽ, ഇതിനു ചിലപ്പോഴം ചില്ലറയായി രോമത്തിന്റെ ഒരു ഛായയും ശരീരത്തിന്മേൽ കാണുന്നുണ്ട്. തല വളരെ വലുതാണെങ്കിലും പറയത്തക്ക കഴുത്തൊന്നും കാണാനുണ്ടാകയില്ല. വായ വളരെ വലുതാണെങ്കിലും അതിനോട് സദൃശമായ വലിപ്പം തൊണ്ടയ്ക്കു വന്നുചേരുന്നില്ല. കൈകാൽ തുഴകളെപ്പോലെ ഇരിക്കും. വിരലുകളൊക്കെ തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഒന്നിന്മേലും നഖങ്ങാം കാണുകയില്ല. പിൻകാലുകളുടെ അടയാളം ശരീരത്തിന്റെ ബഹിർഭാഗത്തിലൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, അന്തർഭാഗത്തിൽ, ആ സ്ഥാനത്ത്, അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായി ഗണിക്കാവുന്ന ചില ചെറിയ അസ്ഥികാം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. മിനുമിനുത്തു മിന്നുന്ന ഇതിന്റെ തോലിന്മേൽ സാധാരണയായി രോമമൊന്നും കാണുകയില്ല. തോലിന്റെ പുറത്തോടെ, നല്ല ദശപ്പിൽ നെയ്യുണ്ടാകും. ചിലതിനു മത്സ്യത്തെപ്പോലെ പുറത്ത് ഒരു ചിറകുണ്ടാകും. ഈ ചിറക മുതുകിന്മേലുള്ള തോലിന്റെ ഒരു വെറും മടക്കുമാത്രമാണ്. ഇവയ്ക്കൊക്കെ, തലയിന്മേലുള്ള ഒരു തുളയിൽക്കൂടെ, ശ്വാസകോശങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന ആവി, പൂക്കുറ്റിപോലെ മേല്പട്ടു വിടുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഈ ആവി വളരെ ശക്തിയോടെ വിട്ടുന്നതുകൊണ്ട്, ധാരാളം ഉയരത്തിൽ പൊന്തുകയും, ചുറ്റുമുള്ള വായുവിന്റെ ശൈത്യംകൊണ്ടു വെള്ളമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൂരേനിന്നു കാണുമ്പോാം വെള്ളം മേലെ തേകുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോ

കം. ഇങ്ങിനെ എടുത്തുപറഞ്ഞ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളും മിക്കതും ഏടിക്കും പറയുമെന്നു കണ്ടുകൊൾക.

അരിപ്പച്ചീപ്പുള്ള തിമിംഗലങ്ങൾ.

(Whalebonewhales)

അരിപ്പച്ചീപ്പ് എന്നു പറയുന്നതു പല്ലിനുപകരം അണ്ണിയിൽ കാണുന്ന, ആരുകൊണ്ടുപോലെയുള്ള ഒരുതരം അരിപ്പകളാണ്. ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള അനേകം പൊളികൾ അടുത്തടുത്തു വെക്കപ്പെട്ടതു തന്നേയാണ് അരിപ്പച്ചീപ്പ് (Whalebone). ഓരോ ത്രികോണത്തിന്റെ പരന്ന ഭാഗം അണ്ണിമേൽ ചേർന്നിട്ടും മുന, താഴെവീണിട്ടുമാണ് നില്പ്. അകപ്പാടെ കാണുമ്പോൾ, ശംഖിന്റെ പിളപ്പിൽ കാണുന്ന ചീപ്പുപോലെയുള്ള വരകൾ ഓമ്മവരും. അണ്ണിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പൊളിക്കു നീളം ജാസ്തി കാണുമെങ്കിലും അതിന്റെ മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും നില്ക്കുന്നവറ്റയുടെ നീളം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോകുന്നതായിക്കാണും. ഈ പ്രതിയവിധം അവയവത്തെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം എന്താണെന്നു പറയാം. തിമിംഗലം ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നത് എത്രയോ ചെറിയ ജന്തുക്കളേയാണ്. ഈ ചെറുജന്തുക്കളെ ഓരോ കൂട്ടമായി വിഴുങ്ങുമ്പോൾ വേണ്ടതിലേറെ വെള്ളവും വായയിൽ കടക്കുന്നു. വായ മെല്ലെ അടക്കുമ്പോൾ വെള്ളമൊക്കെ പുറമെ വാൻപോകാനാണ് അരിപ്പച്ചീപ്പുകൾ സഹായിക്കുന്നത്. ചേരിപോലെ ഇരിക്കുന്ന അരിപ്പച്ചീപ്പുകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ, വെള്ളത്തിന്നല്ലാതെ വായയി

ലുള്ള ജന്തുക്കൾക്കൊന്നും പുറത്തുപോകാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ അരിപ്പച്ചീപ്പുള്ള ജാതിയിലും രണ്ടുമൂന്നുതരം തിമിംഗലങ്ങൾ ഉണ്ട്.

സാക്ഷാൽ തിമിംഗലം.

ഇതിന്റെ പുറത്ത് മത്സ്യങ്ങൾക്കു കാണുമ്പോലെയുള്ള ചിറകുകൾ കാണുകയില്ല. മേലെ അണ്ണി, ഒരുഭാഗംകൊള്ളാം നോക്കിയാൽ, ഒരു വലിയ കമാനംപോലെ തോന്നും. തല ദേഹത്തോടൊത്തുനോക്കുമ്പോൾ എത്തയോ വലുതാണ്. മുഴകൾ അക്കണക്കിനു കുറെ ചെറുതായിരിക്കും. അരിപ്പച്ചീപ്പിന്റെ നിറം കറുപ്പാണ് സാക്ഷാൽ തിമിംഗലം ഇന്നപ്രകാരത്തിലാണെന്നറിവാൻ ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലം (Greenland whale) എന്നജന്തുവിന്റെകായ്മാലോചിച്ചാൽമതി ഇതിന്റെ തല ദേഹത്തിന്റെനാലുകപ്പാടെയുള്ള നീളത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരോഹരി ഉണ്ടാകും. അരിപ്പച്ചീപ്പുകൾ സംഖ്യകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഒരു ഗണ്യമായ സ്ഥാനം അഹിക്കുന്നുണ്ട്. അണ്ണിയുടെ നടുക്കുനില്ക്കുന്ന ഓരോ അരിപ്പച്ചീപ്പിനും പന്ത്രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലത്തിന്റെ സാധാരണനീളം അമ്പതടിയാണെങ്കിലും അറുപതടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുള്ള ജന്തുക്കളേയും കണ്ടിരിക്കുന്നു. 130 ബെറൽനെയ്യാണ് ഓരോ ഗ്രീലണ്ട് തിമിംഗലത്തിൽനിന്നു കിട്ടാറുള്ളതെങ്കിലും, 180 ബാറൽ കിട്ടിയ ജന്തുക്കളേയും കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ അരിപ്പച്ചീപ്പിന്റെ തുക്കം മൂവായിരം റാത്തലാണ്. ഇവയെ സാധാരണ കാണുന്നത് ഉത്തര ധ്രുവത്തിലാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം

ചെറിയ ചെമ്മീനുകളും ശുക്തിജങ്ങളുമാണ്. ഇതുവലിയ ഒരു ജന്തുവിന്റെ വയർ നിറയുവാൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള എത്ര അധികം ചെറുജന്തുക്കൾവേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. ആഹാരംകഴിക്കുമ്പോൾ ഈതിമിംഗലം, അതിന്റെ നാസാദ്വാരങ്ങളും പുറത്തിന്റെഏതാണ്ടു ഭാഗവും വെള്ളിയിൽ കാണാൻ തക്കവണ്ണം കടലിന്റെ മീതേനീന്തുന്നു. മേലേപൊന്തി, ശ്വാസം കഴിക്കുമ്പോൾ, പൂക്കുറ്റിപോലെയുള്ള ആവി എട്ടടി ഉയരത്തോളം പൊന്തും. മേല്പോട്ട് ഒരിക്കൽ പൊന്തിയാൽ താഴംമുമ്പെ എട്ടൊമ്പതു പ്രാവിശ്യം ശ്വാസം കഴിക്കും. മുങ്ങിയാൽപിന്നെ, പന്ത്രണ്ടുമിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ രണ്ടാമതും ശ്വസിപ്പാൻ പൊന്തിവരികയുള്ളു. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമുണ്ടാകുന്നു. അത് ഒരു കൊല്ലത്തോളം തള്ളയുടെ പാലും കുടിച്ചുകഴിയും തള്ളക്കു കുട്ടിയോട് അത്യന്തം വാത്സല്യമാണ്. കുട്ടിയേ പിടിച്ചാൽ തള്ളയെ പിടിപ്പാൻ എത്രയോ എളുപ്പമാണ്. ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലം സ്വഭാവത്തിൽ ശാന്തനും ഭീരുവുമാകുന്നു. അതിനെ കൊല്ലാൻവേണ്ടി ബോട്ടിലേറിച്ചെല്ലുന്ന മനുഷ്യരെ ഇതുവരെ ദ്രോഹിച്ചതായിക്കേട്ടിട്ടില്ല. വലിപ്പം ജാസ്തിയുള്ള ഈ ജന്തുക്കളുടെ പൊതുവായ ഗതിവേഗത, മണിക്കൂറൊന്നിൽ നാലുനാഴികവീതമായി മാത്രമെ കാണുകയുള്ളു. ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലത്തെ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാൻ തുടങ്ങീട്ട് ഏകദേശം നൂറുകൊല്ലമായി. 1788 മുതൽ 1879 വരെ 4,195 ജന്തുക്കളെ പീറർഹെഡ്ഡിലെ കപ്പുകളും, 1790 മുതൽ 1879 വരെ 4,220 ജന്തുക്കളെ

ഡണ്ണിയിലെ കപ്പലുകളും വേട്ടയാടിക്കൊന്നതായി കെപ്ടൻഗ്രെ പറയുന്നു. ഈ സംഖ്യയോട് യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യക്കാർ കൊന്ന തുകയും കൂട്ടുന്നതായാൽ, ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലം ഇപ്പോൾ സംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ഒരാശ്ചര്യമായി വിചാരിപ്പാനില്ല. പണ്ടത്തെ കാലത്ത് ഈ തിമിംഗലത്തെ പിടിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് അല്പം വിവരിക്കാം. കപ്പല്ലാർ ഒരു തിമിംഗലം ശ്വസിപ്പാൻ പൊന്തിയതുകാണുമ്പോൾ, ഉടനേതന്നെ കപ്പലിന്മേൽ കെട്ടിയ ബോട്ടിറക്കി, അറ്റത്തു നീണ്ട കയർ കെട്ടിയ ചാട്ടുളികളോടുകൂടെ, തുഴകാർ ആ ഗംഭീരന്റെ അടുത്തുചെന്നു, അതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചാട്ടുളി എറിയുന്നു. മുങ്ങിയ ഉടനെ കയറിന്റെ അറ്റം പിടിച്ചു ഇതിന്റെ ചോടേയുള്ള ഗതി മനസ്സിലാക്കി രണ്ടാമതും പൊങ്ങാനിടയുള്ള സ്ഥലത്തു സന്നദ്ധന്മാരായി നിൽക്കുന്നു. പൊന്തിയ ഉടനേതന്നെ പിന്നേയും കിട്ടുന്നതു മറ്റൊരു ചാട്ടുളികൊണ്ടുള്ള ഒരു സമ്മാനമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ രണ്ടുമൂന്ന് ഏറുകിട്ടിയാൽ, കിതപ്പ് പിടിപെടുന്ന തിമിംഗലത്തിനു, ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ കൂടക്കൂടെ മേലെ പൊന്തിവരേണ്ടിവരുന്നു. അവസാനം രക്തനഷ്ടംനിമിത്തം ഇവക്കു മുങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെ പൊന്തിയനിലയിൽതന്നെ കിടക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ പിന്നെയും പലേ കുന്തകഠംകത്തി ഈ സാധുജന്തുവെ ശക്തിഹീനനാക്കുന്നു. വേദനയും രക്തനഷ്ടവും സഹിയാതെ അവസാനം ഈ വലിയജന്തു, വാൽകൊണ്ടു കഠിനമായി കടലിൽ തല്ലിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മരിച്ചു മലരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ ക്രൂട്ടക്ക് ഇതിനെകൊല്ലാൻ ഇതുയംക്രൂടി അ ധ്വാനം വേണ്ടിവരുന്നില്ല. കപ്പലിൽനിന്നു ബോട്ടിറക്കി, ചാട്ടളി ചാടുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇതിന്റെ അരികെ ചെ ല്ലേണ്ടുന്ന ആവിശ്യമെഇല്ല. ഇ ചക്ക ചാട്ടളിഒരു പ്രത്യേക തരം തോക്കിൽ ഇട്ടു എതുയോ ദൂരെനിന്നുതന്നെ ഇതി നെ വെടിവെച്ചുകൊല്ലിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ചാ ട്ടളിക്കും ഒരു വിശേഷവിധിയുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ ഉർബു ദിക്കുണ്ടോ ക്ഷാമം. ആ ചാട്ടളി തിമിംഗലത്തിന്റെ ശ രീരത്തിൽ ചെന്നു തറിച്ചാൽ അവിടുന്നു പൊട്ടാസുപോ ലെ പൊട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ തരത്തിനു പറിയാൽ ഒരൊ റ ചാട്ടളികൊണ്ടുതന്നെ ഒരു വലിയ തിമിംഗലത്തിന്റെ കായ്യം തീന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രുനൻ തിമിംഗലം.

ഇവയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണം തൊണ്ടയിന്മേൽ കാ ണുന്ന ചില വരകളാണ്. തലക്കു വലിപ്പം തെല്ല് ജാസ്തി യുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഒരുയച്ചയും അതിന്മേൽ മത്സ്യത്തിന്റെ തുപോലെ തുറിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ചിറകുമുണ്ട്. അരിപ്പ ച്ചീപ്പുകം കറുത്തതും റബ്ബർപോലെ അസാരം വലിയു ന്നതുമാകുന്നു ക്രുനൻതിമിംഗലം അമ്പതടി നീളംവെ ക്കും. ഓരോ തുഴ പതിനാലടി നീളമുണ്ടാകും. തുഴകളു ടെ നിറം വെളുപ്പാണ്. ദേഹത്തിന്റെ പുറത്തു കറുപ്പു കറെ കട്ടിയായും ശേഷം ഭാഗം നേരിയ കറുപ്പായും കാ ണും. വാൽ മാത്രം പുറമേ കാട്ടാനും, ശരീരത്തിന്റെ മു ഖവും തുഴകളും മാത്രം പൊക്കിപ്പിടിപ്പാനും ചിലപ്പോൾ

ഒരൊറ്റ തൂഴയും ആ ഭാഗം ദേഹവും മാത്രം കാട്ടുവാനും, ചിലപ്പോൾ ചെറിയ മത്സ്യത്തെപ്പോലെ ആ ദേഹം ആ കപ്പലിന്റെ സമുദ്രം തൊടാത്തവണ്ണം മീതേ ചാടുവാനും ഈ ജന്തുക്കൾക്കു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. ഇപ്പോലെ ഒരു കളിക്കാരനെ തിമിംഗലവംശത്തിൽ കാണുകയില്ല. ചിലപ്പോൾ ചത്തപോലെ ഇവൻ വെള്ളത്തിൻമീതേ വളരേനേരം കിടക്കും നോർവയുടെ അടുത്തുള്ള കടലിൽ ഒരുപ്രാവിശ്യം ഈ തരം തിമിംഗലങ്ങൾ വന്നു നിറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഒരു കപ്പലിന്നു യാത്രചെയ്യാൻ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടുപോലും. ഇതിന്നു സാധാരണ ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും.

റോക്കൽ തിമിംഗലം (Rorqual whale)

ഇതിന്റെ ശരീരം മറ്റു തിമിംഗലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നീണ്ടിട്ടും നേത്തിട്ടുമാണ്. തലയും അത്ര വലിപ്പമുള്ളതല്ല. ശരീരത്തിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നു മാത്രമേ തലനീളമുണ്ടാകയുള്ളൂ. തൂഴകൾ ദേഹത്തിന്നനുകരിച്ചു ചെറുതാണെന്നുതോന്നും. ദേഹത്തെ മൂന്നംശമാക്കിയാൽ വാലിന്റെ അംശത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു മുകുപോലെ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന ഒരു ചിറകുണ്ട്. ഇതിന്റെ അരിപ്പച്ചീപ്പ് അത്ര വലുതല്ല ഇവയുടെ ആഹാരം മത്സ്യമാണ്. മീൻകൂട്ടത്തെ എടുക്കുന്ന ശീമമത്തിയെ (Code) യാണ് ഇവ കണക്കിലേറെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നത്. റോക്കൽ തിമിംഗലത്തേയും മൂന്നുനാലു തരക്കാരാക്കാം. ഇതിൽ ചെറുതരത്തിന്നു മുപ്പതടി നീളമേ കാണുകയുള്ളൂ. മുഖം കഴലയുടെ മുഖംപോലെ അസാരം കൂർത്തിട്ടാണ്. കപ്പലുകൾ

പോകുമ്പോൾ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു മറേറഭാഗത്തേക്കു, കപ്പലിന്റെ ചുവട്ടിൽക്കൂടെ തുണ്ടുപോകുന്നത് ഇവയുടെ പതിവായ നേരംപോക്കാണ്. ഇതിന്റെ തുഴക്കു കറുപ്പു നിറവും, ഒരു മോതിരമിട്ടപോലെയുള്ള വെളുപ്പുനിറവും കാണും. ശരീരത്തിന്റെ മേൽഭാഗം കറുത്തിട്ടാണെങ്കിലും കീഴ്ഭാഗം വളരെ വെളുത്തിട്ടാണ്. റോക്കൽ തിമിംഗലത്തിൽപെട്ട മറെറാരു തരത്തിനു അമ്പതിരുപതടി ദീർഘം കാണും. ഇതിന്റെ മേൽഭാഗം നീലച്ചായ കറുപ്പാണ്. അതിന്മേൽ വെള്ളപ്പുള്ളികൾ പേറിക്കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം ചെറിയ ചെമ്മീൻ മാത്രമാണ്. ചില സമയം ഓരോ ക്രുട്ടത്തിൽ അമ്പതെണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽക്കൂടെ നീന്തുമ്പോൾ മീതെ ചെറിയ പോളകൾ പതച്ചുവരുന്നതു കാണും. ഈ തിമിംഗലത്തിനു വേണമെങ്കിൽ, ശ്വാസം കഴിക്കാൻ പൊന്തിവരാതെ, 12 മണിക്രൂറോളം വെള്ളത്തിന്നടിയിൽത്തന്നെ കിടന്നുകളയാമെന്നു കേൾക്കുന്നു. റോക്കൽതിമിംഗലത്തിൽപെട്ടതായി മറെറാരുതരം തിമിംഗലം ഉണ്ട്. ഇതിനു മുൻഭാഗം വളരെ സ്ഥൂലിച്ചും പിൻഭാഗം മെലിഞ്ഞും ഇരിക്കും. ഇതു ചിലപ്പോൾ എഴുപതടി നീളംവെക്കും. തുഴകൾ എട്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇതിനു വളരെ വേഗത്തിൽ നീന്താൻ സാധിക്കും. ഒരു ക്രുട്ടത്തിൽ, എണ്ണിനോക്കിയാൽ പതിനുപതു ജന്തുക്കളെ കാണും. ഇവ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ മേലേ പൊന്തിവന്നാൽ, വായു ഉള്ളോട്ടു വലിച്ചെടുക്കുന്ന ശബ്ദം കുറെ ദൂരത്തോളം കേൾക്കാം. ഇതിന്റെയും മുഖ്യാഹാരം മത്സ്യം

തന്നേയാണ്. സിംബ്ലാർഡ് കണ്ടുപിടിച്ച തിമിംഗലം റോക്കൽ ജാതിയിൽ പെട്ട മറെറാരുതരമാണ്. ഇവ ഭൂമിയിലെ ഏറെറവും വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളാണെന്നു പറയുവാൻ ഒട്ടും മടിക്കേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാധാരണ ഒന്നിന്റെ നീളം 85 അടിയിലും ജാസ്തിയാണ്. തുഴകൾക്കു പന്ത്രണ്ടടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ട്. പുറത്തുള്ള ചിറക് എത്രയോ ചെറുതും വാലിന്റെ അടുത്തുമാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ കടലിൽ കാണുന്ന ഈ തരം തിമിംഗലത്തിന്റെ നീളം തൊണ്ണൂറടിയിൽ കുറയുകയില്ല. ചെമ്മീൻ, മത്തി മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഈ തരത്തിൽപെട്ട തിമിംഗലത്തിൽ ഒന്നിനെ ക്രൂരക്രൂരമായി വെടിവെച്ചിട്ടുകൂടി അത് ഒരു കപ്പലിന്റെ പിന്നാലെ 21 ദിവസത്തോളം പോന്നുവത്രേ. ഇതാണ് തിമിംഗല വംശത്തിൽവെച്ചു ഏറെറവും വേഗതയോടെ നീന്താൻ കഴിയുന്ന ജന്തു.

പല്ലുള്ള തിമിംഗലങ്ങൾ.

ഈ ക്രൂരക്കാക്ക് അരിപ്പച്ചീപ്പ് കാണുകയില്ല. താഴെ അണ്ണിയിലെങ്കിലും പല്ലുകൾ കാണാതിരിക്കില്ല. ഇതിലും പല ജാതികളുണ്ട്.

സ്പേംതിമിംഗലം— (Sperm whale)

മീതെ അണ്ണിയിൽ പല്ലൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ചോടെ അണ്ണിയിൽ ഒരു ജോട പല്ലുണ്ടായിരിക്കും. പല്ലുള്ള തിമിംഗലത്തിൽ വെച്ചു ഏറെറവും വലിയ ജന്തു ഇതാണ്. ആൺ അറുപതടി ദീർഘംവെക്കുമെങ്കിലും പെണ്ണിനു ദീർഘം ഇതിൽ പകുതി കാണുകയില്ല. ഇവറെറയുടെ അ

ഹാരം ക്രന്തലുകളാണ്. മേലെ അണ്ണി എതുയൊ സ്ഥലിച്ചതും ചോടേത് എതുയോ നേർയതുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ നാവും വായയും വെള്ളനിറമാണ്. തൊണ്ട മറ്റു തിമിംഗലങ്ങളുടേതുപോലെ അല്ല. വളരെ വലുതാണ്. ചെവിയുടെ തുള അരവിരൽ നീളമുണ്ടാകയില്ല. ദേഹത്തിന്റെ പുറത്ത്, മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് അല്പം പിമ്പായി ഒരു മുഴയും, അവിടുന്ന വാൽവരക്കും വെറിയ മുഴകളും ഉണ്ട്. ആ ഭാഗത്തു ചിറകൊന്നുമില്ല. തുഴ ആടിനീളവും മൂന്നടി വീതിയുമുണ്ടാകും. ഇവയെ ഉത്തരധ്രുവത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഇതു വളരെനാഴികദൂരം സഞ്ചരിക്കും. ശാന്തസമുദ്രത്തിൽനിന്നു ചാട്ടിയ, ചാട്ടുളിയുടെ പാടുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിനെ അത്‌ലാന്തിക്കസമുദ്രത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യൻസമുദ്രത്തിന്റെ ഒരു കയ്യായ ബെങ്കാളുൾക്കടലിൽ ഇവയെ വളരെ കണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഒരു പല്ലിന്നു 9½ ഇഞ്ച് നീളവും 3 റാത്തൽ തൂക്കവുമുണ്ടാകും. ഇവ ഓരൊ കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരുപതെണ്ണമുണ്ടാകും. പെൺതിമിംഗലത്തിന്നു തന്റെ കുറുകാരോടും കുട്ടികളോടും വളരെ വാത്സല്യമാണ്. ഇതു ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ പൊന്തിവന്നു വിടുന്ന ആവി നാലഞ്ചുനാഴികഅകലെനിന്നു കാണാം. ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ കാൽമണിക്കൂറിൽ ഒരിക്കൽ ഇവ പൊന്തിവരികയും, പത്തെഴുപത്തഞ്ചുവട്ടം ശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ പൊന്തിവന്നാൽ കാൽമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെമാത്രമെ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുകയുള്ളു. ഇതും വലിയ

കളിക്കാരനാണ്. ചിലപ്പോൾ തുഴകൊണ്ടടിച്ചു നാലുപുറത്തും ഉള്ള വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചുചതപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ ദേഹത്തിന്റെ യാതൊരുഭാഗവും വെള്ളത്തൊടാത്തവിധത്തിൽ മേലോട്ടു തുള്ളും. ഈ ചാട്ടം ആറുനാഴികയകലെ നില്ക്കുന്ന കപ്പലിലെ ആളുകൾക്കുപോലും കാണാം. ജനിച്ചുവീണഉടനെ ഒരു കുട്ടി പതിനാലടിനീളമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ആഹാരം ക്രസ്തലും മീനുമാണ്. ഇവയുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നും തലയിൽനിന്നും നൈകിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയെ നിത്യം വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇത് അപായംനേരിടാത്ത ഒരു വേട്ടയാണെന്നുകരുതരുത്. ന്യൂസിലണ്ട്ദ്വീപിലെ "മാവൊറി" എന്ന നാട്ടുകാരെ ഇവറ്റയുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചാട്ടുളിചാട്ടുവാൻ യൂറോപ്യന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടാറുണ്ട്. ഒരുകറി, ഒരു മാവോറി, കപ്പലിൽനിന്ന് ഈ തിമിംഗലത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചാടിവീണു. അതിന്റെമേൽ ചാട്ടുളി ഏല്പിച്ചു. ശ്രോഹിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഈ തരത്തിൽപെട്ട വലിയ തിമിംഗലം തന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന സർവ്വപദാർത്ഥങ്ങളും തുഴകൊണ്ടടിച്ചിട്ടോ, പല്ലുകൊണ്ടു കടിച്ചിട്ടോ നശിപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ കപ്പലുകൾതന്നെ ഇവറ്റ മുക്കിക്കളയും. ചിലപ്പോൾ തന്റെ നേർക്കടുക്കുന്ന തോണി കടിച്ചു വായിലാക്കി. ചവച്ചു, പിണ്ഡിയാക്കിത്തുപ്പിക്കളയും.

ക്രൂരമുഖൻതിമിംഗലം.

ഇതു റോക്കൽതിമിംഗലത്തിൽപെട്ട മറെറാരു ജാതിയാണ്. മുഖം ക്രൂരത്തു ഒരു കൊക്കുപോലെ തോന്നും. വാലിന്റെ അസാരംമുൻഭാഗത്ത് ഒരു വളഞ്ഞ ചിറക

ണ്ട്. ഇവയുടെ സഹവാസം പുറങ്കടലിലാണ്. ആഹാരം ക്രന്തലാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ കരയോട് സമീപിച്ചു പോയാൽ ഇവ, വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു, കരയിൽ അടിച്ചു കേറിപ്പോകുന്നു. കരയിലായിപ്പോയാൽ പിന്നെ ഇവ റയ്ക്കു കടലിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവാൻ സാധിക്കയില്ല. ആൺ മുപ്പതും, പെൺ ഇരുപത്തിനാലും അടി നീളമുണ്ടാകും. ഇവ കൂടിയേറിപ്പാർക്കുന്നത് അത്‌ലാന്തിക്ക സമുദ്രത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്താണ് കപ്പലിനടുത്തുവരാൻ ഇവയ്ക്കു ലേശം ശങ്ക കാണുന്നില്ല. ക്രൂത്തിൽ ഒന്നിനു മുറിയേറെന്നു കണ്ടാൽ മറുള്ളവ അതിന്റെ ചുറും വന്നുനില്ക്കും. ചത്തുപോയെന്നുകണ്ടാൽമാത്രമെ ബാക്കിയുള്ളവ തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിയെയും വിട്ടുപോകയുള്ളൂ. ഈ സ്വഭാവം സൂക്ഷിച്ചുമനസ്സിലാക്കിയ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾക്കു ഒരു ക്രൂത്തെ ഒട്ടാകെ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരു പ്രയാസവും കാണുന്നില്ല ഇവക്കു സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടാൻ സാധിക്കും. എന്നു മാത്രമല്ല സമുദ്രത്തിൽ വളരെ ആഴത്തിൽ പോകാനും കഴിയും. മുപ്പതിരിട്ട്, ഒന്ന്, രണ്ടു മണിക്കൂറോളം വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽതന്നെ കിടന്നു കഴിച്ചതായി അറിവു കിട്ടീട്ടുണ്ട്. വേറെ ഒരു തരം തിമിംഗലത്തിന്റെ മുഖം കഴലയുടെ മുഖംപോലെ നീണ്ടതാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരവും ആക്കും കിട്ടീട്ടില്ല.

8-ാംവർഗ്ഗം. ജലമൃഗങ്ങൾ. (Sirenia)

ജലവാസംകൊണ്ട് ആകൃതിയിൽ മത്സ്യങ്ങളോടനുകരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ സിദ്ധിച്ച മറ്റു ചില അത്ഭുതജന്തു

ക്കളാകുന്ന ജലമൃഗങ്ങളും. ഇവറ്റക്ക സിദ്ധിച്ച മാറ്റങ്ങളും ഏടികളുടെ മാറ്റങ്ങളോളം പൂർണ്ണത എത്തിയതല്ല. ഉടൽ മത്സ്യത്തിന്റെ മാതിരിയാണെങ്കിലും തല എപ്പോഴും മൃഗത്തിന്റെ മാതിരിയാണ്. മുൻകൈകളും തുഴകളും പോലെ ഇരിക്കും. കാലുകളും കേവലം ഇല്ല. വാൽ പരന്നു നീന്താൻ സഹായമായി വരുവാൻ തക്കവണ്ണം നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുഖം മാത്രം കണ്ടാൽ ഒരു തരം മൃഗമാണെന്നും, ദേഹംമാത്രംകണ്ടാൽ ഒരുതരം മത്സ്യമാണെന്നും തോന്നിപ്പോകും. ദേഹം മീതെനിന്നു ചോടെ പരന്ന മട്ടിലാണ്. കഴുത്തുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. മുതുകത്തു മത്സ്യത്തിനു കാണുമ്പോലെയുള്ള പിറകൊന്നും കാണുകയില്ല. കണ്ണു വളരെ ചെറുതാണ് ചെവിക്കുവെളിയിൽ ഒരു തുളയല്ലാതെ പുറമെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന കടകാണുകയില്ല. തോൽ തടിച്ചിട്ടാണ്. ചിലതിനു ചെറിയ മടക്കുകളും ഉണ്ടാകും. മറു ചിലതിനു തോലിന്മേൽ അല്പം രോമവുമുണ്ടാകും. പെണ്ണിനു രണ്ടു മുലക്കണ്ണുകളും ഉണ്ട്. വായചെറുതും, ചുണ്ടു തടിച്ചു മാംസളമായതും ആകുന്നു. ചുണ്ടിന്മേൽ മുള്ളുപോലെയുള്ള രോമങ്ങളും എറിച്ചുനില്ക്കുന്നു. എല്ലായ്പോഴും വെള്ളത്തിൽതന്നെ കാലംകഴിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും ഇവ ഒരിക്കലും പുറങ്കടലിലേക്കു പോകുന്നില്ല. അതിവേഗതയോടെ നീന്താനും ഇവക്കു സാധിക്കയില്ല. കടലിന്റെ ആഴംകുറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിലൊ, ഉൾക്കടലിലിലോ കായലുകളിലൊ, വലിയ പുഴകളിലൊ ഇവ അധിവസിക്കുന്നതു കാണും ജലമൃഗങ്ങളും സസ്യഭുക്കുകളാണ്. കടലടിയിൽ വളരുന്ന ചമ്മി

കളും ചണ്ടികളുമാണ് ഇവയുടെ ഭക്ഷണം. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കുട്ടി മുലകുടിക്കുമ്പോൾ തള്ള തന്റെ തലയും നെഞ്ചും വെള്ളത്തിന്മീതെ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ആ സമയത്തു തന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പറ്റുന്ന കുട്ടിയേയും നല്ലവണ്ണം കാണാം. ജലമൃഗങ്ങൾ പാൽകുന്നത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഇന്ത്യൻകടലിലും ഇവയെ കാണുന്നുണ്ട്. ജലമൃഗങ്ങളെ മൂന്നു ജാതികളായിത്തിരിക്കാം.

1. മാനാടി. (Manatee)

പരന്നവാലിന്റെ പിൻഭാഗത്തെ ആകൃതി വിശറി പോലെ വക്രമായിരിക്കും. കൈക്കു മുമ്പുന്നേരിയ നഖങ്ങൾ കാണും. പൂണ്ണ വളച്ചുചെത്തിയ ഒന്ന് എട്ടടി ഭീഷ്മുണ്ടാകും. നമ്മുടെ കയ്യടിയിലെ രേഖകൾ പോലെ തോന്നുന്ന, ചെറിയ വാലുകളും വരമ്പുകളും ഇവയുടെ തോലിന്മേൽ കാണും. മേലെച്ചിറി താഴേച്ചിറിയേക്കാൾ വലുതാണ്. അവകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനം പിടിച്ചെടുക്കാൻ വില്ലുറയായി സാധിക്കും. തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ എമേയ്സൻ, ഓറനീക്കോ, മുതലായ നദികളിൽ മാനാടികളെ കണ്ടുവരുന്നു. നൈക്കും തോലിന്നും വേണ്ടി ഇവറ്റയെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട്, സംഖ്യയിൽ ഇവ വളരെ കുറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. കരക്കിട്ടാൽ മാനാടിക്ക് അനങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്നു വെള്ളത്തിന്നടിയിൽ എത്രനേരത്തോളം ശ്വാസംകഴിക്കാതെ കിടന്നുകളയാൻ സാധി

ക്കുമെന്നു ഇതുവരേയാരും നോക്കിയറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ജനിക്കുന്നുള്ളൂ.

2. കടൽചാമൻ. (Duyoug)

മുഖത്തിന്റെ ആകൃതിയും തലയുടെവണ്ണവും ഉരുളിച്ചയും കണ്ടാൽ ഒരുബുഡ്ഢിനായയുടെ തലപോലെ ഇരിക്കും. വാലിന്റെ പിറകോട്ടുനില്ക്കുന്ന ആകാരം അർദ്ധചന്ദ്രാകാരമാണ്. തുഴപോലെ തോന്നുന്ന കൈകളിൽ നഖങ്ങളുടെ അടയാളംതന്നെ കാണ്മാനുണ്ടാകയില്ല. ഓരോന്നിന്റെനീളം സാധാരണ അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ അടിയാണ്. ഒമ്പതടി നീളമുള്ള ഒന്നിനേയും ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻകടൽതീരത്തിനടുത്താണ് ഇവയെ കാണുന്നത്. ഇവയൊന്നും പുഴയിൽ കടന്നുവരാറില്ല. ആഹാരം കടൽചമ്മിയാണ്. ഓരോ ക്രുട്ടത്തിൽ നൂറിൽ അധികം ജന്തുക്കളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ ഇവക്കു യാതൊരു ശങ്കയൊ ഭയമൊ ഇല്ല. ദേഹം ചെന്നു തൊട്ടാവുംക്രുടി ഇവ ഒരേടം വിട്ട് ഒഴിഞ്ഞുപോവാൻ ശ്രമിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ മാംസം അസ്സലാണെന്നു പറയുന്നു.

3. കടൽപ്പശു:— (Sea cow).

ബറിങ്ങ് എന്ന പ്രസിദ്ധനാവികത്തലവൻ, തന്റെ കപ്പൽ നശിച്ചുപോയിട്ട്, പിന്നീട് തന്റെ നാമം സിദ്ധിച്ച ദ്വീപിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ സമീപമുള്ള കടലിൽ, കടൽപ്പശുവെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതും, പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ വലിയതുമായ ഒരുക്രുട്ടം ജന്തുക്കളെ കണ്ടിരുന്നു. ഇതു വടക്കൻകടൽപ്പശു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ജന്തുവായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അതിനെ

അവിടെ അസംഖ്യം കണ്ടിരുന്ന എങ്കിലും, ഇക്കാലത്ത് ആ ജാതി ജന്തു മനുഷ്യരുടെ വേട്ടകൊണ്ടു നിശ്ശേഷം ഒട്ടു ഇല്ലാതെയായിട്ടുണ്ട്. കടൽപ്പശുവിന്റെ പല്ലു കേവലം ഇല്ല. ശരീരത്തോടു തുലോക്കിയാൽ തലയുടെ വണ്ണം കേവലം പോരെന്നു തോന്നും. വാലിന്റെ പിറകേയറ്റം കടൽ ചാമന്റെതുപോലെയാകുന്നു. ഇതിന്റെ തോലിന് ഒരിമ്പു ഘനവും നല്ല ഉറപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു അതു വെട്ടി മുറിപ്പാൻ ഒരു കോടാലിയുടെ സഹായംതന്നെ വേണ്ടിവരും. കാഴ്ചയിൽ, തോൽ, ഒരു മരത്തിൻതോലാണെന്നു തോന്നും. ഓരോ കടൽപ്പശു ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്റെ ചുറ്റളവും ഇരുപതടി കാണും. ഒരൊറ്റ ജന്തുവിന്റെ ഘനം എണ്ണായിരം റാത്തലാണ്. പ്രകൃതിയിൽ ഇത് ഒരു ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജന്തുവാണ്. ഇവയുടെ ശരീരത്തിൽ മുങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ല തിരയുടെ ശക്തികൊണ്ട് ഇവ ചിലപ്പോൾ കരയിലായിപ്പോകാറുണ്ട്.

9-ാം വർഗ്ഗം. കളമ്പുള്ള ജന്തുക്കൾ. (Ungulates)

മാട്, മാൻ, ആട്, പന്നി, ഒട്ടകം, കുതിര, നപ്പീർ, ഘണ്ടാമൃഗം മുതലായ ജന്തുക്കൾ, ഈ വലിയ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടതാകുന്നു. ഇവയുടെ പല്ലിന്റെ വിലങ്ങത്തിൽ വരമ്പുകൾപോലെ തോന്നുന്ന ചില ഉയർച്ചകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതുനിമിത്തം സസ്യങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ചവച്ചുമെതിക്കാൻ ഇവയ്ക്കു സാധിക്കുന്നു. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മിക്കവാറും ജന്തുക്കൾ കരയിൽ താമസിക്കുന്നു. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവ കരയിൽ കാണുന്ന ജന്തുക്കളിൽ അഗ്രഗണ്യന്മാരാണ്. മിക്ക ജാതികൾക്കും കൊമ്പു കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ വർഗ്ഗക്കാരെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും കാണും. മാട്, ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, ആട്ടിൻകൊമ്പൻ, മാൻ എന്നീവക ജന്തുക്കളുടെ കൊമ്പ് മുക്കാലോഹരിയും പൊള്ളയാകകൊണ്ട് ഇവയെ പൊള്ളക്കൊമ്പന്മാർ എന്ന ഒരു ഉപവർഗ്ഗമായിത്തിരിക്കാം. മേലെ അണ്ണിയിൽ മുന്നാരപ്പല്ലുകൾ ഇവയ്ക്കു കാണുകയില്ല. നായപ്പല്ലുകൾ ചെറുതൊ, അല്ല, കേവലം ഇല്ലാതെയൊ ആയിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. താഴെ അണ്ണിയിൽ മുന്നാരപ്പല്ലുകൾ തികച്ചുമുണ്ടാകും. ഇവ അണ്ണിയിലെ നായപ്പല്ലുകൾ മുന്നാരപ്പല്ലുകളുടെ ഒന്നിച്ചു തൊട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇവയുടെ അന്നപാത്രത്തിന്നു നാലു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ ഭാഗം ആഹാരം ചെന്നു താഴുന്ന ഭാഗമാണ്. ഈ ഭാഗത്തിൽ ആഹാരം അല്പസമയത്തോളം മാത്രമെ നില്പുയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് അല്പാല്പം തെക്കിയെടുത്ത് ഒരേടത്തു ശ്രമമാ ഇരുന്നു അയവിറക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവയുടെ സഹജമായ സ്വഭാവവിശേഷമാണ്. അയവിറക്കിയതിൻെറശേഷം നല്ലവണ്ണം മെതിഞ്ഞു പാകംവന്ന ആഹാരം പിന്നെ ചെല്ലുന്നത് അന്നപാത്രത്തിൻെറ രണ്ടാം കള്ളിയിലാണ്. ഇതിൽനിന്നാണ് ആഹാരം ശരിയായി ദഹിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്. ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ, ബാക്കി ജന്തുക്കളുടേതുപോലെ ചെറുതും വലുതുമായ ആന്ത്രമാലകളും പുരീഷാശയവുമാണ്.

മാടുകൾ.

പൊള്ളക്കൊമ്പന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ജന്തുക്കളെ കാണുന്നത് ഈ ജാതിയിലാണ്. ആണിനു

കഴുത്തിൽ കുറേ വീതിയിൽ തൂങ്ങി നില്ക്കുന്ന തോലുണ്ട്. ഇതിനു താട എന്നാണ് പേർ. താട, മൻകാലുകളുടെ മദ്ധ്യംവരെ എത്തും. നീണ്ട വാലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു പിടി നീണ്ട രോമങ്ങളുണ്ടാകും. കൊമ്പുകൾക്കു സ്ക്രൂ പോലെ ചുറകൾ കാണുകയില്ല. ചിലതരം മാടുകൾക്ക് ആണിനും പെണ്ണിനും, ചുമലിൽ, പൊന്തിനില്ക്കുന്ന പൂഞ്ഞകൾ ഉണ്ടാകും. ഇവയിൽ മിക്ക തരങ്ങളും മനുഷ്യരാൽ പണ്ടുപണ്ടേ മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളാകുന്നു. കാട്ടിലുള്ള തരങ്ങൾ പുല്ലുള്ള മൈതാനികളിലൊ, കൊടുങ്കാടുകളിലൊ പാർക്കുന്നു. ഒരുതരം ജന്തുവെ ഹിമാലയൻപർവ്വതത്തിന്മേൽ കാണുന്നുണ്ട്. എല്ലാ മാടുകൾക്കും നീന്തുവാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു വീതിയുള്ള പുഴകൾ കടക്കുവാൻ യാതൊരു ഗണ്യവുമുണ്ടാകയില്ല. ഭാരമുള്ള വണ്ടികൾ വലിപ്പാൻ കുതിരയേക്കാൾ ഉപകാരമേറിയ മൃഗം കാളയാണ്. എന്നാൽ വളരെ വേഗതയിൽ പായുവാൻ ഇവയ്ക്കു സാധിക്കയില്ല. ഇവയുടെ ഘ്രാണത്തിനും ശ്രവണത്തിനും നല്ല ക്രമ്മത ഉണ്ട്. ഇലകളും പുല്ലും ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരമാകുന്നു. ഇവയ്ക്കൊക്കെ ഉപ്പോട വലിയ പ്രിയം കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കടച്ചി മാത്രമെ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. പ്രസവിച്ചുവീണ ഉടനെതന്നെ കടച്ചിക്കു എഴുന്നേറോടുവാൻ കഴിയും. ഒരുദിവസം കാട്ടിൽ മേയ്ക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോയ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു ഗർഭം തികഞ്ഞ പശുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പശു പ്രസവിച്ചപ്പോൾ, മറേറ ഗർഭിണി പ്രസവിച്ച പശുവെ കുത്തി

യകറി, കടച്ചിയെ നക്കി വെടിപ്പാക്കി. പ്രസവിച്ച പശു രണ്ടാമത് ആ കടച്ചിയെ തന്റെതായി സ്വീകരിച്ചില്ല. അടുത്തുവരുമ്പോൾ അതിനെ കുത്തിപ്പായിച്ചു. മാടുകൾ എതുനെങ്കിലും തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓരോരോ രാജ്യത്തിൽ കാണുന്നവതന്നെ വലിപ്പംകൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. മനുഷ്യന്മാർ മാടുകളെ മെരുക്കിപ്പോററാത്ത രാജ്യം ഭൂമിയിലില്ലെന്നു പറയാം. പശു നമുക്കു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. പാലും വെണ്ണയും, നെയ്യും, തൈരും, മോരും നമുക്കു തരുന്ന ജന്തുക്കൾ ഇവയാകുന്നു. മാടുവംശക്കാക്ക് ഒരാണിനും വളരെ പെണ്ണുങ്ങൾ വേണം. കാളകളെ ഉഴത്തിനും, വണ്ടി വലിക്കാനും, ചക്കു തിരിക്കാനും, ഏത്തം വലിക്കാനും, കററ മെതിക്കാനും, മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നു. വണ്ടി വലിക്കുന്ന കാളകളുടെ അണ്ഡങ്ങൾ ഉടച്ചുകളയുന്ന ഒരു ക്രൂരസമ്പ്രദായം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. ചിലർ ഇങ്ങനു പഴഷ്പിച്ച് ഇതിന്റെ ഹേതുത്തിന്മേൽ, ചില വരകൾ വരച്ചുവിടുന്നത്, ഭക്തന്മാരെ പരിഹസിക്കാനൊ എന്നു തോന്നും. മെരുക്കപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കു മരണമല്ലാതെ മറെറാന്നും ദൈവം വിധിച്ചിട്ടില്ല. വാല്ക്യംകൊണ്ടോ മറു വല്ല കാരണംകൊണ്ടോ മാടിനെക്കൊണ്ടു ഉപകാരം കുറഞ്ഞുപോയെന്നു കണ്ടാൽ അപ്പോൾതന്നെ അതിനെ വിറ്റ്, ആ സാധുകസായിക്കാരന്റെ (Butcher) കയ്യിൽ അകപ്പെടുകയും കഴുത്തറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കാളയെപ്പോലെ ദ്രോഹമനുഭവിക്കുന്ന മറെറാരു ജന്തുവേയും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. മിക്ക

അവസരത്തിലും ഇവന്റെ അണ്ഡങ്ങൾ ഉടച്ച് ഇവനെ ഒരു ഷണ്ഡനാക്കുന്നു. രാവുപകൽ ഇവനെക്കൊണ്ട്, ഇവന്റെ ശക്തിയിലും കവിഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. ഇവന്നു രോഗമുണ്ടെന്നോ ഇവന്നു വേദന ഉണ്ടെന്നോ മനുഷ്യന്മാർ പൊരുളിക്കാറേ ഇല്ല. വേലയെടുക്കുന്ന മൃഗത്തിൽ, ഇവൻ ഒരു ജീവിയാണെന്ന വിചാരം കേവലമില്ലാതെ നിമിഷത്തിൽ നൂറുവട്ടം ഇവനെ കഠിനമായിത്തല്ലിയും വാൽ പിടിച്ചൊടിച്ചും നിർദ്ദയം ദ്രോഹിക്കുന്നു. അവസാനം ഇവന്റെ കഴുത്തിന്നു കത്തിവെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവന്റെ തോൽ ചെരിപ്പുണ്ടാക്കാനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കാട്ടുപോത്ത് — (Goaur)

ഈ ജന്തുവെ കാട്ടി എന്നു തെറ്റായി പേർ വിളിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഹ്യാദ്രിയിൽ ഇവറ്റയെ വളരെ കാണും. രണ്ടു കൊമ്പുകളുടെ നിൽപ്പു കാണുമ്പോൾ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ അദ്ധ്യാംശമോർത്തുപോകും. വാൽ, കാളയുടെ വാലിന്റെ അത്ര നീളമുണ്ടാകയില്ല. പുറത്തു നെടുനീളെ ഒരു വരമ്പുപോലെ ഉയർന്ന സ്ഥലം കാണും. ഇത് ഉള്ളിലുള്ള മജ്ജകെല്ലിന്റെ വലിപ്പത്തിന്റെ അടയാളം മാത്രമാകുന്നു. കാട്ടുപോത്തു കാഴ്ചയിൽ വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള ഒരു മൃഗമാണ്. മാടുജാതിയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള മൃഗം കാട്ടുപോത്താണ്. തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചാൽ ഒരാണിന്റെ ഉയരം ആറടിയിൽ ഒട്ടും കുറയുന്നതല്ല. കൊമ്പ് ഓരോന്നു രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. എന്നാൽ മൂന്നര അടി ദീർഘമുള്ള കൊമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളേയും

കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. കാട്ടുപോത്ത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. സാധാരണയായി ഒരു കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരുപതു ജന്തുക്കളുണ്ടാകുമെങ്കിലും ഒറ്റതിരിഞ്ഞുനടക്കുന്ന പോത്തുകളേയും വളരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മരത്തോലും ഇലയും പുല്ലുമാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ആനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽചേർന്നും ഇവറ്റ മേയുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ കാട്ടുപോത്തു ഭയങ്കരനാണ്. മനുഷ്യരെ കുത്തിക്കൊല്ലാനിവറ്റയ്ക്കു ലക്ഷ്യമുണ്ടാകയില്ല. നരിയുംകൂടി ഇവയെ പിടിക്കാനുദ്യമിക്കയില്ല. കാട്ടുപോത്തേക്കാൾ ചെറുതും, കാലുകൾ മുട്ടോളം വെളുത്തുമുള്ള ചില കാട്ടുപോത്തുകൾ ഉണ്ട്. ഇവയ്ക്കു ഗയാൾ എന്നാണ് പേർ. ഇവയെ ആഫ്രിക്കയിലാണ് കാണുന്നത്.

കുറുങ്കാട്ടി:— (Yak).

ഇതു വളരെ ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന തിബത്ത്‌രാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന ഒരുവക മാടാണ്. ഹിമപ്രദേശങ്ങളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഹിമാലയൻപർവ്വതവും ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥലമാണെന്നു കരുതാം. വാലിന്നു കടയടുത്തു തുടങ്ങി അറ്റംവരെ കുതിരയുടേതുപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഉരംഭാഗത്തു കഴുത്തുതുടങ്ങി വാൽവരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ കാണും. പൂഞ്ഞ വളരെ വലുതും കഴുത്തും തലയും അതിന്റെ പിതാനത്തിൽനിന്നു വളരെ താണതുമാകുന്നു. കാൽ തടിച്ചും ചെറുതും ശരീരം സ്ഥൂലിച്ചതുമാകുന്നു. കഴുത്തിൽ താടകാണുകയില്ല. ആൺ 12000 റാത്തൽ തൂങ്ങും. ഒരു കൊമ്പു രണ്ടര അടിമുതൽ മൂന്നുകാലടിവരെ നീളമുണ്ടാകും. ഈ തരം ജന്തുക്കൾ വളരെ ദൂരത്തോളം

തെണ്ടിനടക്കും. ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ പെൺജന്തുക്കൾ ഏറെണ്ണമുണ്ടാകും. തിബത്ത് രാജ്യക്കാർ ചിലസമയം ഇവയെ പിടിച്ചു മെരുക്കും. എന്നാൽ ഇവ നമ്മുടെ ആട്ടമാടുകളെപ്പോലെ നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങുകയില്ല.

ശീമക്കാട്ടി— (The European Bison)

കാട്ടിജാതിക്കു കഴുത്തിന്മേലും കഴുത്തുതുടങ്ങി കൈകാൽവരെയും ചുമലിന്മേലും വളരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ശീമക്കാട്ടിക്കു കുറുംകാട്ടിയോട് ഒരുവക സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഇവ തെക്കൻറഷ്യയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. പണ്ടു പോലണ്ടിൽ ഇവയെ ഒരു ആയിരത്തഞ്ഞൂറോളം കണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാലത്തു നായാട്ടുകൊണ്ടു മിക്കതും ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ദേഹം സ്ഥൂലിച്ചതാണെങ്കിലും ശീമക്കാട്ടിക്കു വളരെ വേഗതയിൽ ഓടാൻ സാധിക്കും. ഇവ ഇണചേരുന്നത് ആഗസ്ത്മാസത്തിലാണ്. ആ കാലത്തു ക്രൂരന്മാർ തമ്മിൽ ഭയങ്കരയുദ്ധം നടക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി അനേകം ചത്തുപോകയും ചെയ്യും. പെണ്ണ് കുട്ടിയെ രക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അതിശൌര്യത്തോടെ കരടികളോടും ചെന്നായകളോടും ക്രൂരപ്പോരും. ചിലപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തിൽ നിരന്തരമായിപ്പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഞ്ഞിൽ മൂടപ്പെട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ ക്രൂരൻ കാട്ടികളും തന്നെ ചെന്നായകളുടെ ഇരയായിത്തീരാറുണ്ട്.

അമേരിക്കൻ കാട്ടി. (The American Bison)

അമേരിക്കൻകാട്ടിയെ തെറ്റായിട്ട്, കാട്ടുപോത്ത്, എന്ന് ആ നാട്ടുകാർ വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവയുടെ പ്രധാ

നാഹാരം പുല്ലാകുന്നു. ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലധികം ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവയുടെ തലയിലും കഴുത്തിലും കണ്ടുവരുന്ന രോമം ശീമക്കാട്ടിയുടെ രോമത്തേക്കാൾ മുറ്റും നീളവുമുള്ളതാകുന്നു. രോമത്തിന്റെ സമൃദ്ധികൊണ്ട്, ഈ കാട്ടിയുടെ വലിപ്പം യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വലിപ്പത്തേക്കാൾ അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇതിന്റെ താടിയും, മുൻകാലുകൾ തുടങ്ങി വളരെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന മുമലിന്റേയും പൂഞ്ഞയുടെയും മേൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന രോമവും, താണ നിലംതൊടാൻപോകുന്ന തലയും, ഇതിനെ മാട്ടവംശത്തിന്റെ രാജാവാക്കുന്നുണ്ട്. പണ്ടൊരു കാലത്ത്, തുകകൊണ്ട്, ഈ കാട്ടിയെ കടത്തിവിട്ടിരുന്ന ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ അധികമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1870-ാമാണ്ടിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിൽ കണ്ടുവന്നിരുന്ന കാട്ടിക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളുടെ സംഖ്യ എണ്ണുന്നതിനെക്കാൾ കാട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലയെണ്ണുന്നതാണെളുപ്പമെന്നു മിസ്റ്റർ ഒഫാർനാസി പറയുന്നു. 1871-ാമാണ്ടിൽ കർണൽലോഡ്ജ് 50 മൈൽ നീളവും 25 മൈൽ വീതിയുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ ക്രൂട്ടം കാട്ടികളെ കണ്ടിരുന്നു. 125 നാഴിക നീളമുണ്ടായിരുന്ന മറെറാരു ക്രൂട്ടത്തെ മിസ്റ്റർ ബ്ലേക്മൂർ കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. ചില സമയം ദേശാടനേച്ഛുക്കളായി ഓരോ ക്രൂട്ടം കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ഓടിപ്പോകുന്ന പുകവണ്ടി, റെയിൽ തെറ്റി മീണുപോയിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ കാട്ടികൾ റെയിൽ കിടക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഗാർഡ്മാർ ഇവ പോയിത്തീരുന്നവരെ തീവണ്ടി ഒരേടത്തു നിർത്തുക

യാണ് പതിവ്. എന്നാൽ തുകകൊണ്ടു നിസ്സീമമെന്ന് എണ്ണപ്പെടേണ്ടിവന്ന ഈ തരം കാട്ടിയും, മനുഷ്യരുടെ നിരന്തരനായാട്ടുകൊണ്ട്, ഇപ്പോൾ ഏകദേശം നിശ്ശേഷം ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യക്കാരും വെളുത്ത മനുഷ്യന്മാരും ഈ ജന്തുക്കളെ അനാവശ്യമായി ക്കൊന്നൊടുക്കുന്ന മാംസത്തിനുവേണ്ടി അനേകം കാട്ടികളെ കൊല്ലേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും തോലിനു് ആവശ്യം വന്നപ്പോൾ കൊല്ലപ്പെടേണ്ടിവന്ന ജന്തുക്കൾക്ക് ഒരു കയ്യുംകണക്കുമില്ലാതായി. ഇവയുടെ നാവെടുപ്പാൻ വേണ്ടി മാത്രം ചുരുങ്ങിയാൽ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അമ്പതിനായിരം ജന്തുക്കളെ യൂറോപ്യന്മാർതന്നെ കൊന്നൊടുക്കുന്നുണ്ട്. 1872 മുതൽ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 35 ലക്ഷം കാട്ടികളെ വിഷബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു് അഭിമാനിച്ചു വരുന്ന മനുഷ്യർ കൊന്നൊടുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപോലും. എന്തിനു പറയുന്നു, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇടവിടാത്ത നിധനംകൊണ്ടു കാട്ടി ഈ കാലത്ത് അമേരിക്കയിൽ വളരെ ദുർല്ലഭമായിക്കണ്ടു കിട്ടാവുന്ന ഒരു മൃഗമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പോത്ത്—

പോത്തും എരുമയും ഒരേ തരം ജന്തുവിന്റെ ആണിന്റേയും പെണ്ണിന്റേയും പേർ മാത്രമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഈ തരത്തെ പണ്ടു പണ്ടേ പോറ്റി വരുന്നതുകൊണ്ടു കാള, പശു മുതലായവയെപോലെതന്നെ പോത്തും നമുക്കു വളരെ പരിചയമുള്ള ജന്തുവാണ്. കാളകളെ ഉപയോഗിക്കുന്നിടങ്ങളിൽ പോത്തുകളേയും പശുക്കളെ ഉപയോ

ഗിക്കുന്ന ദിക്കിൽ എരുമകളേയും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതു കാഴ്ചയിൽ വളരെ വിരൂപിയായ ജന്തുവാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പ് ഓരോ ഭാഗത്തു വളഞ്ഞു നീണ്ട് ഒരു വൃത്തം ഉണ്ടാക്കുമ്പോലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പോത്ത്, കാളയെപോലെ കുത്തുന്നതിനു പകരം എടുത്തും വലത്തും വെട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മെരുങ്ങിയ പോത്തുംകൂടി പരിചയമില്ലാത്തവരെ കാണുമ്പോൾ തല പൊക്കിപ്പിടിച്ചു ഒരു വല്ലാത്ത നോട്ടംവെക്കും. എന്നിട്ടു മുന്നോട്ടോടിവരും. രണ്ടു പോത്തുകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി നിന്നാൽ വലിയ വരിയൻനരിക്കുകൂടി അവയെ തോടാൻ സാധിക്കയില്ല. എരുമവെണ്ണക്കു പശുവിൻവെണ്ണയേക്കാൾ വെളുപ്പുവണ്ണം കാണുന്നു. വെള്ളത്തിൽ ചെന്നു വീഴാൻ ഇവയ്ക്കു ബഹുരസമാണ്. ആഫ്രിക്കയിലെ കരിപോത്ത് ഒരു കാട്ടുജന്തുവാകുന്നു. കൊമ്പിന്റെ മുടട വളരെ തടിച്ചു പരന്നതാകകൊണ്ടു നെറ്റി ഏകദേശം മൂടിപ്പോകും. ചെവിവലുതും നീണ്ടരോമം വക്കിൽ തൂങ്ങി നില്ക്കുന്നതുമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്മേൽ രോമം അധികം കാണുകയില്ല. വലിപ്പത്തിലും ക്രൌര്യത്തിലും ഇവ റ്റാ മറ്റെല്ലാ ജന്തുക്കളേയും അധികരിക്കുന്നു. ഇവ ഓരോ വലിയ ക്രൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ 50 മുതൽ 300 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവയ്ക്കു കായ്മായി രണ്ടു ശത്രുക്കളുണ്ട്. ഒന്നു സിംഹവും, മറ്റേതു ജന്തുക്കളുടെ പൊതുവായ ശത്രുവായ മനുഷ്യനുമാണ്. വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ വേഗത്തിൽ പിടിക്കേണ്ടതാണ്. മുറിയേറ്റാൽ ഇതു വകവെക്കുന്ന ജ

ഇ വേറെ ഇല്ല. ഇടതിങ്ങിയ മരക്കൂട്ടത്തിൽ പൊന്നാ
ളിച്ചു മനുഷ്യന്റെ വരവും കാത്തുനില്ക്കും. അടുത്തെത്തി
യെന്നു കണ്ടാൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു കുതികൊണ്ടു മനുഷ്യനെ
തകർത്തുകളയും. തലക്കു വെടികൊണ്ടാലൊന്നും ആണി
ന്ന് ഒരു ക്ഷീണവുമുണ്ടാകയില്ല.

അനോവാ— (Anova)

മാടുജാതിയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറുതായ മൃഗം
സെലിബീസു ദ്വീപിലെ അനോവയാണ്. കാഴ്ചയിൽ
ഒരു ഇരുകൊമ്പൻ മാനിന്റെ മാതിരി തോന്നും. ഉയ
രം മൂന്നടിയും ചില്വാനവുമേ ഉണ്ടാകും. കൊമ്പു കഷ്ടി
ച്ചൊരടിനീളമുണ്ടാകും. പുറത്തോട്ടു ചാഞ്ഞിട്ടാണ് ഇ
തിന്റെ നില്പ്. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ പ്രയാസമുള്ള വള
രെ താല്പര്യം കാണുന്നു.

പോലാർ കാള—

കാഴ്ചയിൽ ഇതിനു കാളയേക്കാൾ ആടിനോടാണ്
വളരെ സാദൃശ്യം കാണുന്നത്. ദേഹത്തിന്മേൽ നീണ്ട
രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചെറിയ വാൽ പുറത്തു കാണുകയി
ല്ല. കൊമ്പു മുഖത്തോടുചേർന്നു അറ്റം മുന്നോട്ടു തിരിച്ചി
രിക്കും. അവയവങ്ങൾ ചെറുതാണ്. കൊമ്പിന്റെ
ഇടയിൽ രോമമുള്ളതുകൊണ്ട് ഉറച്ചവെള്ളത്തിന്മീതെ
വഴുതിപ്പോകാതെ നടക്കുവാൻ സാധിക്കും. അളവു
നോക്കിയാൽ ഓരോ കൊമ്പ് ഈരണ്ടടിനീളമുണ്ടാകും.
ഗ്രീൻലാണ്ട്, വടക്കേ അമേരിക്കയുടെ വടക്കു ഭാഗം, എ
ന്നീ ദിക്കുകളിലാണ് ഇവ അധിവസിക്കുന്നത്. ഇവ ഓ

രോ ക്രൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഓരോ ക്രൂട്ടമായി നടക്കുന്നതു പോലാർ പെന്നായകളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാണ്. എസ്കിമോ എന്ന ഒരു തരം മനുഷ്യന്മാർ നായകളേയും കൂട്ടി, ഇവയെ പതിവായി വേട്ടയാടാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്ന് ഒരു വല്ലാത്ത ചൂരുണ്ട്.

ആടുകൾ— (Sheep)

രണ്ടു വർഗങ്ങൾ ആക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആടുകളിൽ ഒന്നാമത് ഇവയെ എടുക്കാം. ഇവ മാടുകളേക്കാൾ വലിപ്പം കുറഞ്ഞ ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇതിന്നു കഴുത്തു നല്ലവണ്ണം ഉയർത്തി, തലപൊന്തിച്ചു പിടിപ്പാൻ സാധിക്കും. ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും കൊമ്പുകളുണ്ട്. കൊമ്പിന്മേൽ പട്ടകൾപോലെ ചില ഉയച്ചുകൾ ഉണ്ട്. രണ്ടു കളമ്പിന്റെയും മദ്ധ്യേ ഒരു അംഗവിശേഷമുണ്ട്. പെണ്ണിന്നു രണ്ടു മുലക്കണ്ണുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആണിന്നു മൂക്കിൽ കേറുന്ന ചൂരോ താടിരോമമോ ഉണ്ടാകയില്ല. (ഇതു ചില പ്രതേ കജാതികൾക്കാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക) കാട്ടാടുകൾക്കു വാൽ നീട്ടം കുറവാണ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഓരോ തരം കാട്ടാടുകളേയോ നാട്ടാടുകളേയോ കാണും. മനുഷ്യർ എത്രയോ നൂറാണ്ടുകൾ മുമ്പെ ആടുകളെ മെരുക്കിയിരുന്നു. ആദിമനുഷ്യർ വെറും കാട്ടാളന്മാരും, ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിച്ചുതിന്നു ജീവിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. അങ്ങിനെ എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെയാണ് ഇവൻ ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചുപോററി ഓരോ ദിവസം വേണ്ടുന്നവരാറയെ കൊന്നുതിന്നു ജീവൻ നയിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിന്നുവേണ്ടി ആദിമനുഷ്യർ ഒന്നാമതാ

യി മെരുക്കിയ ജന്തുക്കൾ. ആടുകൾ തന്നെയായിരിക്കും. മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾക്കു കാലാന്തരംകൊണ്ട് ഓരോ തരം വിശേഷവിധികൾ കാണപ്പെട്ടു. വാൽ കാട്ടാടുകളുടെ വാലുകളേക്കാൾ നീണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. കൊമ്പിന്റെ ആകൃതി പല തരങ്ങൾക്കും പലവിധമായിരിക്കും. ഏഷ്യാമൈനർ, സിറിയ, അറബിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന പരപ്പുവാലൻ ആടിന്റെ വാൽ വളരെ വലിപ്പവും തടിയും വെക്കുന്നു. ഓരോ വാൽ അമ്പതു റാത്തൽ വരെ നമുണ്ടാകും. നീളം നിമിത്തം നിലത്തിഴയുന്നതുകൊണ്ട്, ഉരുളുള്ള ഒരു ചെറിയ വണ്ടി വാൽവെക്കാൻ കെട്ടിക്കൊടുക്കാറുണ്ട്. ചെമ്മരിയാട്ടിനു നീണ്ടരോമം ഉണ്ടാകും. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണാവശ്യം വെട്ടുന്ന ആടുകൾ മിക്കതും ഈ ജാതിയിൽപെട്ടതാകുന്നു. കമ്പിളി ഉണ്ടാക്കുന്ന നല്ല രോമം മെരുങ്ങിയ നാട്ടാടിൽനിന്നാണെടുക്കുന്നത്. അങ്കോറയിലെ ആട്ടിനു ചെറിയ തലയും പിന്നോട്ടു വളഞ്ഞു താഴുന്ന നീണ്ടകൊമ്പുകളും, കുറിയ കാലുകളും കഴുത്തിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും താഴോട്ടു തൂങ്ങുന്ന വളരെ നീണ്ടരോമവും കാണും. കാശ്മീരത്തിലെ ആടിന്റെ പള്ളമേൽനിന്നാണ് 'കാശ്മീർ' എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട ചൂട്ടു കമ്പിളി ഉണ്ടാക്കുന്ന രോമം എടുക്കുന്നത്. സിറിയയിലെ ആടിന്റെ ചെവിയുടെ നീളം ചില്ലറയല്ല. ഈജിപ്തിലെ ആടിനു നീണ്ടകാലും കുറിയ കൊമ്പും കാണും. സൂസയിലെ ആടിന്റെ കൊമ്പു വളരെ ചെറുതാണ്. നാട്ടുകാർ ഇവറ്റയെ അനേകായിരം പോറ്റുന്നു. കേരളത്തിൽ പോറ്റിക്കാണുന്നവ മിക്കതും കോലാടാ

ണ്. ആണ് പെണ്ണിക്കാൾ വലുതാണ് താടിയുള്ളവരും മുരുളവരും ഇത്തരക്കാരിൽപെട്ടതായിക്കാണും.

മരിക്കൻ കാട്ടാട്—

ഇതു 350 റാത്തൽ ഘനംവെക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. കൊമ്പ് ഏകദേശം മൂന്നടിനീളമുണ്ടാകും. കന്നുകളുടെ കൊട്ടുടികളിൽ കാണുന്ന പാറകളുടെ മേലേനിന്നും, ഇടയിൽനിന്നും ഇവറ്റ മേയുന്നതു കാണും. 150 അടിമുകളിൽനിന്നു താഴേ ചാടുവാൻ ഇവക്കു യാതൊരു ഗണ്യവുമുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ മാംസം നല്ല രുചിയുള്ളതാകുന്നു.

ആർഗാലി—

ഇതു മങ്കോളിയയിൽ കാണുന്ന കാട്ടാടാകുന്നു. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് ഒരു വലിയ കഴുതയോളം പോരും. കൊമ്പും വളരെ വലുതാണ്. ഓരോ ക്രട്ടം ഓരോ ഭിക്കിലെ മലകളിൽ വളരെ കൊല്ലത്തോളം പാർക്കും. ഇണ ചേരുന്ന കാലംവരെ ആണും പെണ്ണും വെവ്വേറെ നടക്കും സാധാരണ പകൽ മാത്രമേ മേയുകയുള്ളു. ഇണ ചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഓരോ ക്രട്ടത്തിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകും. ക്രട്ടത്തിൽ ഒന്നു മറ്റുള്ളവയുടെ കാവലായി നില്ക്കുന്നതും പതിവാണ്. ആസ്യയിൽ കാണുന്ന കാട്ടാടിന്നു 'ഉവിയൽ' അല്ലെങ്കിൽ 'ഷാ' എന്നു പേരാകുന്നു. ഒരു തരം കാട്ടാട് സർഡീനിയാ, കോർസിക്കാ മുതലായ യൂറോപ്പിലെ ദ്വീപുകളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. കഴുത്തു തുടങ്ങി മുൻകാലുകളുടെ മദ്ധ്യംവരെയുള്ള രോമം, ശേഷം കാണുന്ന രോമത്തെക്കാൾ നീളമുള്ളതാണ്. കൊമ്പു ത

ടിച്ചുയും രണ്ടര അടിനീളമുള്ളതുമാകുന്നു. ഒരു കാലത്തു മേപ്പടി ദ്വീപുകളിൽ ഇവാറ അനവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരോ നായാട്ടിന്നു് ഏകദേശം അഞ്ഞൂറു ജന്തുക്കളെ കൊന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നപോലും ഇക്കാലത്തോ, ഇവയെ ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ നാലഞ്ചിനെ മാത്രമേ കാണാനുണ്ടാകയുള്ളൂ. വലിയ നായാട്ടു കഴിച്ചാൽതന്നെ കഷ്ടിച്ചമ്പതെണ്ണത്തെ ഇക്കാലത്തു കിട്ടി എന്നുവരില്ല. ഇവ മേയുന്നതു പർവ്വതങ്ങളുടെ കൊടുമുടിയിൽനിന്നാണു്. ഓരോ ക്രൂട്ടത്തെകൊണ്ടു നടത്തുന്നതു് ഒരു ശക്തനായ ആടാണു്. ഇണ ചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആണാടുകൾ വില്ലോഴിയാത്ത യുദ്ധം നടത്തും. രണ്ടാടുകൾ അന്യോന്യം ഓടിവന്നു മുട്ടുന്ന ശബ്ദം, 'ഡിസെമ്പർ, ജനവരി ഈ മാസങ്ങളിൽ മലകളിൽനിന്നു മുഴങ്ങുന്നതു കേൾക്കും.

ബാർബറി ആടു്.

ഇതു് അഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ ഒരുതരം കാട്ടാടാകുന്നു. തൊണ്ണയിലും നെഞ്ഞിലും കൈകളുടെ (മുൻകാലുകളുടെ) മദ്ധ്യത്തിലും, കൈമുട്ടുകളുടെ താഴേയും, ദേഹത്തിലെ മറുരോഗത്തിലുള്ള രോമത്തേക്കാൾ നൂറിരട്ടി വലിയ രോമങ്ങൾ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കാണും കൊമ്പുകൾ പുറകോട്ടു ചാഞ്ഞിട്ടാണു്. മലകളിലെ പാറപ്രദേശങ്ങളിലാണു് ഇവ പാർക്കുന്നതു്. വളരെ ദിവസത്തോളം വെള്ളമില്ലാതെ ഇവക്കു പൊരുപ്പിക്കാം. ഇതിന്നു നമുക്കു ഹിക്കപോലും വയ്യാത്ത ദിക്കിൽക്കൂടി ഒളിപ്പാനുള്ള സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു്. ഒരു വെറിയ കല്ലിന്റെയൊ ഒരു പിടിപ്പുല്ലിന്റെയൊ പിന്നിൽചെന്നു ഇതു നിശ്ചേഷ്ടനായി കിടക്ക

മ്പോൾ, ഒരു പാറയോ അഥവാ നിലംതന്നെയോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും.

ഇംഗ്ലീഷിൽ 'ഗോട്ട്' (Goat)

ഏന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന കാട്ടാടുകൾക്കു കാണുന്ന വിശേഷവിധി മുതുക്കത്തിൽ പറയാം. ദേഹത്തിനു ശക്തിയുള്ള ഒരു മൂരുണ്ടാകും. ഈ മൂര് മിക്കസമയത്തും ആണാടിനെയല്ലാതെ പെണ്ണിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ഇവക്കു മറ്റുള്ള ആടുകളേപോലെ കാലിന്റെ കൊളുമ്പിന്റെ ഇടയിൽ വിശേഷവിധിയായി യാതൊരംഗവും കാണുന്നില്ല മുട്ടിനു തഴമ്പുകൾപോലെ തുറുത്തിനില്ക്കുന്ന ഉറപ്പുള്ള തോലുണ്ട്. ആണാടിന്റെ കൊമ്പിനു വളരെ ടിഷ്പുമുണ്ടാകും. നീണ്ട രോമവും ആണിനു കാണാതിരിക്കില്ല. ഈ ജാതിയെ അമേരിക്കാ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ കാണുകയില്ല മറ്റുള്ള ആടുകളേപോലെ ഇവയും മലവാസികളാണ്. ഇവ വളരെ ഗതിവേഗതയും ഭയവുമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്. മറ്റുള്ള ആടുകൾക്കു പുല്ലാണിഷ്ടമെങ്കിലും ഇത്തരം ആടുകൾക്കു തളിരും ഇളഞ്ചില്ലികളുമാണ് ബഹുപഥ്യമാകുന്നത്. ചെറിയ വൃക്ഷങ്ങൾ മുളച്ചുവരുമ്പോൾ ഇവ ആ മുള കടിച്ചു തിന്നാതിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവറ്റ കാട്ടുമരങ്ങളുടെ പരമശത്രുവാണ്. ഇതിലും പലതരങ്ങളുള്ളതിൽ ചിലതിനെ വിവരിക്കാം. കാക്കസസ്സ് മലയിൽ രണ്ടുമൂന്നുതരം കാട്ടാടുകളുണ്ട് സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിൽ പിറനീസ് പർവ്വതത്തിന്മേലും ഒരുതരം കാട്ടാടുണ്ട്. ഇത് വളരെ വലിയ ജന്തുവാകുന്നു. ഒരുകൂട്ടത്തിൽ നൂറ്, നൂറമ്പതു ജന്തുക്കളെ കാണും. മേയുമ്പോൾ ക്ര

ട്ടത്തിൽ ഒന്നു കാവലായി നില്ക്കും. കാവല്ക്കാരൻ ഒന്നു ശബ്ദിച്ചാൽ ശേഷമുള്ളവരെ ഓരോ രക്ഷാസ്ഥലങ്ങളും നോക്കി ഓടും. പേർസ്യാ രാജ്യത്തിലെ കാട്ടാടിനെ അവർ 'പാസാങ്ങ്' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പാറപോലെയുള്ള കാലുള്ളവൻ എന്നാകുന്നു. സിന്ധിലും (Sind) ക്രീട്ടി ഈ ജന്തുവെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു പറയത്തക്കതായ ഒരു അഭ്യാസംവശമുണ്ട്. അടിവഴുതി വീണുപോകുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെ, ഇവ കൊമ്പുംകുത്തി വീണു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു. ആണാട് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മാത്രമെ വെള്ളം കുടിക്കുകയുള്ളൂ.

ഹിമാലയൻ കാട്ടാട്.

തൊടി രോമം ആണിനു വളരെ ജാസ്തി ഉണ്ടാകും. രോമം തൊട്ടമ്പോഥം പൊട്ടിപ്പോകും. കൊമ്പു നാലടി നീളമുണ്ടാകും. ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ 6 മുതൽ 20 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. മലയിടഞ്ഞിട്ടും വെടികൊണ്ടിട്ടും കാട്ടുനായകൾ പിടിച്ചിട്ടും ഇവ വളരെ ചത്തുപോകുന്നുണ്ട്. ഇവറക്കു കാഴ്ചയിൽ ആടുകളോടേക്കാൾ മാനുകളോടാണ് അധികം സാദൃശ്യം കാണുന്നത്.

ഹിമാലയൻ സ്ക്രൂർക്കൊമ്പനാട്.

ഇതിനെ അവിടത്തുകാർ 'മാക്കോർ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ വാക്കിനു പാമ്പിനെത്തിന്നി എന്നർത്ഥമാകുന്നു. താടി കഴുത്താളമെത്തും. അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട നാലുമാതിരി ആടുകളെ ഈ ഒരു തരത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇവ നാട്ടാടുകളോടു ഇണചേരും.

നിലഗിരിക്കാട്ടാട്.

ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു സഹ്യാദ്രിയിലും ആനമല യിലുമാണ്. തമിഴിൽ ഇതിനു വരിയാടെന്നും മലയാള ത്തിൽ കേഴ എന്നും പറയുന്നു. കൊമ്പ്, നാട്ടാടിന്റെ കൊമ്പേക്കാൾ തടിച്ചു നീണ്ടതാണ്. ഉയർന്ന ദിക്കില ല്ലാതെ താഴെ വരികയില്ല. മഞ്ഞയും ചോപ്പും ഇടകല ർന്ന നിറമാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ മുതുകിനു ഒരു കറപ്പുവ ര ഉണ്ടാകും. അഞ്ചോ ഏണ്ണമുള്ള കൂട്ടത്തെയും അമ്പതോ പതെണ്ണമുള്ള കൂട്ടത്തെയും ഈ തരത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഉ യർന്നുള്ളായ പാറകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ ഇവക്കു നിഷ്പ്രയാ സം സഞ്ചരിക്കാം. ആനമലയിലും തിരുവിതാങ്കോട്ടിലെ മലകളിലും ഇവയെ ഇന്നും സംഖ്യയില്ലാതെ കാണാം. ഈ ജന്തുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതു മനുഷ്യരും പുള്ളിപ്പു ലികളുമാണ്. ഇവറ്റ കന്മദവും തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു.

ഹിമാലയൻ ഗോറാൽ.

കാഴ്ചയിൽഇത് ഒരു മാനെന്നല്ലാതെ ആടാണെന്നാ രും പറകയില്ല. ശരീരത്തിന്റെ എടുപ്പും, പല്ലും, വാലും ആടിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. താടിരോമം ഇല്ല. ഇ വ രണ്ടുകാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. നിറം കരിഞ്ഞുകപ്പാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 4 മുതൽ 8-വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഒ രൊറ ഗോറാലിനെ ഒരേടത്തു കണ്ടെത്തിയാൽ അടുക്കേ തന്നെ ആ മാതിരി ജന്തുക്കൾ പിന്നേയുമുണ്ടെന്നു ഊ ഹിക്കാം.

സിറോ.

ഇതും ഹിമാലയത്തിൽ കാണുന്ന മറെറാരുതരം കാ ട്ടാടാകുന്നു. ഗൊറാളേക്കാൾ വലിപ്പം കാണും. തലയും

കഴുത്തും കറുപ്പാണ്. ഒന്നും രണ്ടുമായിട്ടേ ഇവയെ കാണുകയുള്ളൂ. പാറകളുടെ ഉള്ളിലാണ് ഇവ വിശ്രമിക്കുന്നത്. ഒരു പെണ്ണിനെ വെടിവെച്ചുവീഴ്ത്തിയ ഒരു ശിക്കാറി അതിനെ എടുക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവൾ പെട്ടെന്നു ചാടിവന്നു ശിക്കാറിയെ കുത്തി ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞു. ആടുകളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം മതിയാക്കുംമുമ്പു രണ്ടു വാക്കുകൂടി പറയാം. ആടുകളെ രണ്ടു ഉപവിഭാഗങ്ങളാക്കാം. ഒന്നു ചെമ്മരിയാടിന്റെ കൂട്ടക്കാർ. (Sheep) മറ്റേതു കോലാടിന്റെ കൂട്ടക്കാർ. (Goats) കാട്ടിൽ ഈ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരെയും കാണുമെന്നല്ല, മനുഷ്യർ മെരുക്കിയ ആടുകളിലും രണ്ടുകൂട്ടക്കാരും ഉണ്ട്.

മാനുകൾ.

ഇവ ആടിന്റെയും മാടിന്റെയും മട്ടിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുവക ജന്തുക്കളാണ്. കാഴ്ചയിൽ വളരെ സുന്ദരന്മാരും ഈ വലിയ വംശത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ചെറുതും വലുതുമായി ഈ ജന്തുക്കളെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും കാണാം. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും കാണുമ്പോലെ സുലഭമായി ഇവയെ മറെറങ്ങും കാണുകയില്ല.

ഷേമോയി. (Chamois)

ഇത് ആട്ടിനേപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മാനാണ്. ആവാസം യൂറോപ്പിലും പ്രത്യേകിച്ചു ആൽപ്സ് മലക്കൂട്ടത്തിലുമാണ്. ഇതു രണ്ടടി ഉയരമേ ഉള്ളൂ. ഉടലത്തിന്മേൽ (Wool) വില്ലസ്പോലെ മൃദുവായ രോമങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇതു ചെവികളും കൊമ്പുപോലെ ഉരുത്തിപ്പിടിക്കും. കൊ

മുകം നെറ്റിമേൽനിന്നു നേരെ കുത്തനെ ഉയർന്നിട്ടാണെങ്കിലും അഗ്രം അല്പം പിന്നോട്ടു വളഞ്ഞിരിക്കും. ഏറിവന്നാൽ ഒരാൺ എഴുപതു റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഇത് ഓരോ പ്രാവശ്യത്തിൽ 15 മുതൽ 20 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഹിമം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന പർവ്വതാഗ്രങ്ങളിലും കാടുകളിലും ഇവയെ കാണും. രാത്രി കിടന്നുറങ്ങിക്കഴിക്കും. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ മരത്തണലിലൊ പാറയുടെ ഇടയിലൊ കിടന്നു വിശ്രമിക്കും. ഒന്നൊ രണ്ടൊ കുട്ടികളെ ഒരു പ്രസവത്തിൽ ജനിക്കും. പ്രസവിച്ചു പിറേറദിവസംതന്നെ കുട്ടി തള്ളയുടെപ്പുറകെ നടക്കും. മൂന്നു വയസ്സായാൽ പൂർണ്ണവലിപ്പം പ്രാപിക്കും. ഇരുപത്തഞ്ചുവയസ്സോളം ജീവിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഒരു വലിയ പാറയുടെ അഗ്രത്തിൽ ഒരു മുക്കാൽവട്ടം സ്ഥലത്തിൽ നാലുകാലും വെച്ചു നില്പാൻ ഷേമോയിക്കു സാദ്ധ്യമാകും. ഇടക്കിടെ അഗാധങ്ങളായ കൊല്ലികളുള്ളതു പ്രമാണിയാതെ ഷേമോയി ഓരോ ശിഖരത്തിൽനിന്നു മറേറാരോ ശിഖരങ്ങളിലേക്കു നിർഭയം ചാടുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആരും വിസ്മയിച്ചുപോകും. ഇതിന്റെ തോൽ വളരെ മൂടുവായതും വിലപിടിച്ചതുമാണ്. കണ്ണാടിച്ചില്ലിന്റെ അഴക്കുകളവാൻ ഈ തോൽപോലെ മറൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ഈ സാധുമൃഗങ്ങളെയും വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു.

ഈലണ്ട് —(Eland)

ഇതിന്റെ അധിവാസം ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ഇതു കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു മാനാണ്. തല ചുമ

ലിന്റെ വിതാനത്തേക്കാൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ് സഞ്ചാരം ഇതു വളരെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു മൃഗമാകുന്നു. ശരീരം കണ്ടാൽ കാളയാണെന്നു തോന്നും. തൊണ്ടമുതൽ മുൻകാലുകളുടെ മദ്ധ്യംവരെ കഴുത്തിൽ കാളകളെപ്പോലെ, ആണിനും പെണ്ണിനും താടി (തൂങ്ങുന്ന തോൽ) ഉണ്ടാകും. ഓരോ ഇയലണ്ട് ആറടിയുയരമുണ്ടാകും. ഒരു ആണിന്റെ തൂക്കം 1000 മുതൽ 1500 വരെ റാത്തലാണ്. കൊമ്പു ചിലപ്പോൾ രണ്ടര അടി നീളമുണ്ടാകും. ഇടക്കിടെ തൂരസ്സ് സ്ഥലങ്ങളുള്ള വലിയ കാടുകളിലാണ് ഇത്തരം ജന്തുക്കൾ പാർക്കുന്നത്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 50 മുതൽ 100 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ഓടിയാൽ ഇയലണ്ട് വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടും. കൂട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്തുവരുന്ന നായാട്ടുനായകളെ ഇയലണ്ട് കുത്തിത്തുളച്ചുകളയും

കുടുമാൻ. (Kudo)

പെണ്ണിനു കൊമ്പില്ല. ശരീരത്തിന്മേൽ വിലങ്ങനെയുള്ള വരകൾ ഉണ്ട്. കഴുത്തിന്മേൽ അസാരം നീണ്ട രോമം കാണും. കുടുമാൻ 4½ അടി ഉയരംവെക്കും. ഓരോ കൊമ്പ് 3½ അടി നീളം കാണും. ഇവയുടെ വാസസ്ഥലം കിഴക്കെ ആഫ്രിക്കയാണ്. ഇവ സാധാരണ ഓരോ ഇണയായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്.

നിൽഗായി. (Nilghai)

ഇതു ഒരുമാതിരി വലിപ്പമുള്ള മൃഗമാണ്. ആണിനുമാത്രമെ കൊമ്പുകാണുകയുള്ളൂ. ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തിനു പിൻഭാഗത്തേക്കാൾ ഉയരക്കുറവുണ്ട്. വാൽ ഏ

കദേശം കുതിരയുടേതുപോലെയാണ്. ഇവ അധിവസിക്കുന്നതു മധ്യേഇന്ത്യയിലും സിവാലിക്മലകളിലുമാണ്. കുറിക്കാട്ടുകളും ഇടക്കിടെ ചെറിയ മലകളും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഇവ സഹവസിക്കുന്നത്. ഉപദ്രവിക്കാഞ്ഞാൽ മെരുങ്ങിയ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ഇവ അടുത്തുവരും.

കട്ടാരക്കൊമ്പൻ മാൻ.

ഇവ ആഫ്രിക്കയിലെ അബസീനിയയിലും സോമാലിലാണ്ടിലും അധിവസിക്കുന്നു. വാൽ കുതിരയുടേതുപോലേയാണ്. മുഖത്തിന്റേറനേരെ മുൻഭാഗവും ചെള്ളകളും കറുപ്പുനിറംകൊണ്ട് അടയാളപ്പെട്ടുകാണും. കൊമ്പിന്റെ മുട്ടിൽ മോതിരങ്ങളിട്ടപോലെ ചില ഉയർച്ചകൾ കാണും. ശേഷം ഭാഗം നീണ്ടു, പിന്നോക്കമെത്തുന്തോറും മെലിഞ്ഞു കൂർത്തായിത്തീരുന്നു. കൊമ്പിന്റെ അറ്റം, സൂചിപോലെ കൂർത്ത മുനയുള്ളതാകുന്നു. കൊമ്പ് 5½ അടി നീളമുണ്ടാകും.

ഗൈസൽ. (Gazelle)

ഇത് അധികം വലിപ്പമുള്ള ഒരു മൃഗമല്ല. മേലെ അണ്ണിയിലെ ചില്ലകരം ആടുകളുടേതുപോലെയാണ് ഇതു കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു മൃഗമാണ്. മുഖം വെളുപ്പാണെങ്കിലും വെള്ളമേൽ കറുപ്പുവര ഉണ്ട്. മുതുകം, പൃഷ്ഠവും, വയറും വെളുത്തനിറമാകുന്നു. മോതിരം പോലെയുള്ള ചട്ടകരം അടുത്തടുത്തു തൊട്ടുവെച്ചപോലെ തോന്നുന്ന കൊമ്പുകരം ആണിനും പെണ്ണിനും ഉണ്ട്. ഗൈസൽജാതിയിൽ 21 തരം ജന്തുക്കളുണ്ട്. ഇതിൽ

19 തരം ആഫ്രിക്കയിലും 2 തരം ആസ്യയിലെ ഉയന്ന ദിക്കുകളിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഓരോ ക്കൂട്ടത്തിൽ ഇതിന്റെ സംഖ്യ നിസ്സീമമാണെന്നു കണ്ടവരൊക്കെ പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ സൈസലിന്റെ വാൽ കറുത്തിട്ടാണ്. ഇത് ഒരേക്കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടുമുതൽ ആറുവരെ ജന്തുക്കളെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. വളരെ ഗതിവേഗതയുള്ളതുകൊണ്ടു നായകൾക്കൊന്നും ഇതിനെ ഓടിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതു വെള്ളം കുടിക്കാതിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല.

സൈഗാ.

ഇതു യൂറോപ്പിന്റെ കിഴക്കും ആസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറും അധിവസിക്കുന്ന ഒരു തരം മാനാണ്. ഇതിന്റെ ഒരു വിശേഷവിധി നെറ്റിമുതൽ മൂക്കുവരെയുള്ള ഭാഗത്തിന്റെ ഗതിയായ ഉയർച്ചയാണ്. വലിപ്പത്തിൽ ഇതൊരു ആടോളം ഉണ്ടാകും. ഓരോ ക്കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും.

കരിമാൻ.

ഇത് ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു. പുഷ്ടിയും വയറും വെളുത്തിട്ടാണ്. വാൽ ചെറുതാണ്. കൊമ്പു ചുറകിനു നീണ്ട സ്ക്രൂ പോലെയാണ്. കൊമ്പിന്മേൽ ഒരു പുറത്തിൽ നിന്നെണ്ണിയാൽ മൂന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെ ചുറകളുണ്ടാകും. കൊമ്പ് ഏകദേശം രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. പുല്ലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലും ഇവറ്റ മേയാൻ വരും. ഓരോ ക്കൂട്ടത്തിൽ 100മുതൽ 1000 വരെ ജന്തുക്കളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാധാരണ ഓരോ ക്കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത് 10മുതൽ 30എണ്ണവും

ചിലപ്പോൾ അമ്പതെണ്ണവുമാണ്. അധികം ഉപദ്രവിക്കാഞ്ഞാൽ 150 വാര അടുത്താലൊന്നും പാഞ്ഞുപോകയില്ല. വണ്ടികാർക്കും അവിടത്തുകാക്കും ഇതിലും അട്ടക്കെ പെല്ലാം. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ കുറെനേരം ഇവ മേയാതെ വിശ്രമിക്കും പായുമ്പോൾ ഇവ വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടും. ആപത്തുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ചെറിയ കുട്ടികളെ നീണ്ട പുല്ലുകളിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കും. തള്ള വരുന്നവരെ ഈ കുട്ടികാർ അവിടുന്ന എന്തുചെയ്താലും അനങ്ങുകയില്ല.

നീർമാൻ.

കിഴക്കെ ആഫ്രിക്കയിലാണ് ഇത് അധിവസിക്കുന്നത്. വെള്ളത്തിലിറങ്ങി നില്പാൻ ഇവക്ക് ബഹു രസമാണ്. ഇതു നാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. ഒരു നാഴിക അകലെ പുഴയുള്ള പ്രദേശങ്ങളോടാണ് ഇവക്ക് അധിവാസത്തിനു പ്രിയം കാണുന്നത്. കൃഷ്ണമൃഗം ഇതുതന്നേയോ എന്ന് എനിക്കൊരു ശങ്കയുണ്ട്.

ക്രോൻ.

കൊമ്പില്ലാത്ത ഒരു ചെറുമാനാകുന്നു. സഹ്യാദ്രിയിലും ഇവയെ വളരെകാണും. താമസിക്കുന്നതു മടകളിലാണ്. ഒറ്റയൊറ്റയായിട്ടല്ലാതെ ഇവയെ കാണുകയില്ല. മുൻകാലുകളെക്കാൾ പിൻകാലുകൾക്കു ജാസ്തി ഉയരമുണ്ടാകും. ഒരു ക്രോൻ കഷ്ടിച്ചു രണ്ടടി ഉയരമുണ്ടാകും. മാൻക്രോന്റെ ചുകന്നനിറത്തിനുമേൽ വെള്ളപ്പുള്ളികളുണ്ട്. മറെറാരുതരം ഉള്ളതു പന്നിക്രോനാണ്.

പല്ലൻമാൻ.

ഇതിന്റെ മുന്നണ്ണിയിലെ രണ്ടു പല്ലുകൾ നായ്പ്പല്ലുപോലെ തള്ളിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കൊമ്പിന്റെ കടയിൽനിന്നു ഒരിഞ്ച് നീളത്തിൽ മറെറാരു കൊമ്പു പൊട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ നാട്ടുകാർ കാട്ടാട് എന്നു തെറ്റായി വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. ഇതു ഒരാടോളം വലിപ്പമില്ല. ഇതിന്റെ ശബ്ദം ഒരു അലച്ചുപോലെയാണ്. സന്ധ്യയായാൽ വിളകളിലുംക്രൂടി ഇറങ്ങിവരും. നെല്ലിക്കയും ഇതിനു ബഹു പഥ്യമാണ്. രാവും പകലും ഒരുപോലെ ഇരതെണ്ടി നടക്കും. വയനാട്ടിൽക്കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ നിരത്തിനു മുറിയെ ഇതു പാഞ്ഞുപോകുന്നതു ചിലപ്പോൾ കാണും.

നാല്ലൊമ്പൻമാൻ.

ഇതിന്റെ അധിവാസം ഇന്ത്യാരാജ്യമാകുന്നു. അതിനു ഒരിഞ്ച് നീളമുള്ള രണ്ടുചെറിയ കൊമ്പുകളും രണ്ടു കണ്ണിനേറയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പ്രദേശത്തിലും ഏകദേശം നാലിഞ്ച് നീളമുള്ള രണ്ടുകൊമ്പുകളും നെറിമേലും കാണും. പെണ്ണിനു കൊമ്പു ഇല്ല. ഇതു വളരെ പേടിയുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ഇവ ഇണചേരുന്ന സമയം മഴക്കാലമാണ്. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഒന്നോരണ്ടോ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഇത് ഒരിടത്ത് ഒളിച്ചുകളവാൻ വളരെ വിദ്ധനാണ്. ശിക്കാറിയുടെ കാലിന്നിടയിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു ചാടിയെഴുന്നേറു പോകുന്നതു കാണുമ്പോൾ അതും കൈകടിച്ചു പോകും. ഇതു നല്ല അമ്പുപോലെ ഓടുകയും ചെയ്യും.

കുതിരമാൻ— (Hartebeeste)

ഈ അസാധാരണ രൂപത്തോട്കൂടിയ മാൻ ആഫ്രിക്കയിലും സിറിയയിലും അധികമുണ്ടാകുന്നു. ഇത് ഒരു വലിയ കുതിരയോളമുണ്ടാകും. കഴുത്ത് ഉയർന്ന് വളഞ്ഞു തല താഴ്ത്തിട്ടാണ് നിൽക്കും. കുതിരയെപോലെ കഴുത്തിൽ നീണ്ട കഞ്ചിരോമമുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ താടിയുടെ, മുൻകാലുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും അല്പം പിന്നോട്ടോളം തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന നീണ്ടരോമങ്ങളും ഉണ്ട്. കൊമ്പിന്റെ നില്പ് മുട്ടുവളരെ തടിച്ച ഏകദേശം കണ്ണോളം മുഖത്തുപറ്റിയ മാതിരിയിലും അവിടുന്ന മെല്ലെ ഞെരുക്കി, അഗ്രംവളഞ്ഞു മോലോട്ട പൊന്തുന്ന രീതിയിലുമാണ്. ശീരത്തിന്റേയും കാലിന്റേയും ആകൃതി കുതിരയുടെ കോലം പോലെ തന്നെയാണ്. മുഖം കണ്ടാൽ മഹാ വിരൂപിയാണെന്നു മനസ്സിലാവും വാൽ കുതിരയുടെ വാൽപോലെയാണ്. ആണിനും പെണ്ണിനും കൊമ്പുകളുണ്ട്. കുതിരമാൻ രണ്ടുവ്യത്യാസപ്പെട്ട തരങ്ങളുണ്ട്. മേൽ വിവരിച്ചതു വെള്ളവാലൻ കുതിരമാനിനെയാണ് വെള്ളവാലൻ കുതിരമാൻ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 20മുതൽ 50വരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവ പൂച്ചയെപോലെ, കൊല്ലാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഓടുമ്പോൾ ഇവ കാട്ടിവിടുന്ന, ചാടലും, തിരിയലും ചാടിച്ചലും ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും കാറും മഴയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഇവറ്റയുടെ വളരെ അടുക്കെ ചെല്ലാം.

നീലക്കുതിരമാൻ— (Wildapbeeste)

ഇതിന്റെ തല വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ് നെറ്റിക്കും

മുഖത്തും മദ്ധ്യഭാഗത്തു നീണ്ട രോമം പൊന്തിനില്ക്കും. കൊമ്പിന്റെ മുടങ്ങ്, ചെവിനോട് തൊട്ടുകൊണ്ട് ഒരു ഭാഗത്തെക്കു വളഞ്ഞിട്ടാണ് നില്പ്. കഴുത്തു വെളുവാലൻകുതിരമാനിന്റെ അത്ര വളവില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിയിലും കുതിരയോട് അത്ര അധികം സാദൃശ്യമില്ല. കഴുത്തിലും സ്കന്ധത്തിലും നീണ്ട രോമം ഉണ്ട്. കൈപ്പലകകളിന്മേലും വാരികളിന്മേലും നീണ്ട കറുത്ത വരകളും ഉണ്ട്. ഈ തരവും ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളില്ലെന്നാണ് വെച്ചത്. എന്നാൽ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്ന ചമരി ഈ മാതിരി ഒരു മൃഗമായിരിക്കേണമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഒട്ടകമാൻ — (Giraffee)

വലിപ്പമുള്ള ശരീരവും, എത്രയോ നീണ്ട കഴുത്തും മുൻകാലുകളും, ചെവികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അടുത്തടുത്തു നില്ക്കുന്ന ചെറിയ കൊറികംപോലെ തോന്നുന്ന കൊമ്പുകളും, ശരീരത്തിൽ ആകപ്പാടെ ചെറിയ, കറുത്തു വലുതായ വട്ടപ്പുള്ളികളും, ഒട്ടകമാനിനെ ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ പിന്നെ മറന്നുപോകാത്ത വിധത്തിൽ ഒരാളുടെ ഓർമ്മയിൽ പതിക്കുന്ന ഒരു അത്ഭുതജന്തുവായിത്തീർന്നുണ്ട്. കഴുത്തും തലയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചാൽ സ്തനധാരികളിൽ വെച്ചു ഏറവും ഉന്നതനാണെന്ന അഭിമാനത്തിന് അർഹം ഒട്ടകമാനാണ്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇതിന്നു നാവും വളരെ നീളത്തിൽ നീട്ടുവാൻ സാധിക്കും. ഇ

തിന്നുകഴുത്തിന്മേൽ പിടിച്ചുതുടങ്ങി പുറംവരെ അല്പംനീണ്ടു ഉന്തിനില്ക്കുന്നരോമങ്ങളും ഉണ്ടാകും. വാൽ പശുവിന്റെതു പോലെ അഗ്രത്തിൽ നീണ്ട രോമക്കൂട്ടമുള്ളതാണ്. തല ഉയർത്തിനിന്നാൽ, ഈനിട്ടൻ, നിലത്തിൽനിന്നു ഏകദേശം ഇരുപതടി പൊക്കം കാണും. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളെക്കാൾ വളരെ പെരുതാണ്. ഈ ജന്തുക്കളെ അധികമായിക്കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പതിനഞ്ചുപത് ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. എൺപതെണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടത്തെയും അപൂർവ്വം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ തോലിന്നു നാലഞ്ചു പവൻ വിലകിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ഈ സാധുമാനിനെ മനുഷ്യന്മാർ വേട്ടയാടി സംഖ്യയില്ലാതെ കൊല്ലുന്നു. ആഹാരം ഇലകളും തളിരുകളുമാണ്. ബാക്കി ജന്തുക്കളെ ദ്രോഹിക്കാൻ ഇവക്കു വല്ല ആയുധവുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇവയുടെ കാലുകളാണ്. ഇതിന്നു അതിശക്തിയോടെ ചവിട്ടാൻ കഴിയും. ക്ഷീണമില്ലാതെ വളരെ നാഴിക ദൂരത്തോളം ഓടാനും ഇതിന്നു കഴിയും. ഇവയെ വേട്ടയാടുന്നതു കുതിരപ്പുറത്തു കേറീട്ടാണ്. ഇതിന്റെ മാംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. മറ്റു മാനുകളെപോലെ ഇവയും ക്ഷണം മെരുങ്ങും. വെള്ളം കുടിക്കുമ്പോളൊ, പുല്ലുതിന്നുമ്പോളൊ മുൻകാലുകൾ വളരെ അകത്തിവെക്കേണ്ടിവരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഇതിന്റെ കോലം ഭയാനകമായിരിക്കും.

കൊമ്പിന്മേൽകൊമ്പൻ മാനുകൾ.

ഇതിന്റെ കൊമ്പ് ഒരു തടിയിൽനിന്നു അനേകം

കൊമ്പുകൾ പൊട്ടിനില്ക്കുന്ന രീതിയിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. കൊമ്പുകൾ കൊല്ലംതോറും വീണുപോകുന്നുണ്ട്. പിടക്കു ഇതുമാതിരിക്കൊമ്പുണ്ടാകയില്ല. മേലെ അണ്ണിയിൽ നായപ്പല്ലുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ജാതിയിലെ ചില തരങ്ങളെ മാത്രം വിവരിക്കാം.

ചുകപ്പുമാൻ — (The red deer)

ഇതു നാലടി പൊക്കമുണ്ടാകും. ഇവ യൂറോപ്പിലും ആസ്യയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇവ ചിലപ്പോൾ ഓരോ പെരിയ കൂട്ടമായിട്ടും സഞ്ചരിക്കും. ഇണചേരാൻ പോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആൺമാനുകൾ കഠിനയുദ്ധം ചെയ്യും. ഒരവസരത്തിൽ രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ, ഒഴിച്ചു പോരാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ പിണഞ്ഞു കുടുങ്ങിപ്പോയതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ തരം മാൻ 12മുതൽ 20 വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുന്നു.

വാപിടിമാൻ — (Wapiti)

ഇതു വടക്കെ അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉയരം അഞ്ചരയടിയിൽ ജാസ്തിയും ഘനം 1000 റാത്തലുമാണ്. ഈ പറഞ്ഞത് ആണിന്റെ കായ്മാണ്. പെണ്ണ് 400 റാത്തലിൽ അധികം തൂങ്ങുകയില്ല. ആൺമാനുകൾ അന്യോന്യം യുദ്ധംചെയ്യും. വാപിടിമാൻ രാത്രിയിൽ മേയുകയില്ല. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഇവ വിശ്രമിക്കും. അപ്പോളാണ് വേട്ടക്കാർക്ക് ഇതിന്റെ അടുക്കെ അറിയാതെ ചെല്ലുവാൻ സൌകര്യം കിട്ടുന്നത്.

പുള്ളിമാൻ— (The spotted deer)

ഇവ ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഓരോന്നു മൂന്നടിയിലും ജാസ്തി പൊക്കമുണ്ടാകും. ആകൃതിയിൽ ഇതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള മൃഗമാണ്. കേരളത്തിലെ കാട്ടുകളിലും ഇവയെ ധാരാളം കാണും. ഇതിന്റെ പുറം ഒരു പതിഞ്ഞ ചുകപ്പും ഉദരംവെളുപ്പുമാണ്. ചുകപ്പിന്മേൽ വിതറിയപോലെ അനേകം ചെറിയ വെള്ളപ്പുള്ളികളുണ്ട്. മുതുകെല്ലിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നേർവരിയായ് പുള്ളികൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മുഖം നീണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. തലക്കു വണ്ണംപോരെന്നു തോന്നും. നിലമ്പൂരിൽനിന്നു ഇവറ്റയെ ഭംഗിയുള്ള തോലിന്നുവേണ്ടി വളരെ കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസവും അത്ര തരക്കേടില്ല. അസാധാരണസാധനങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇവ മതിമറന്നു അടുത്തുവരും. ആ സംഭവം മനസ്സിലാക്കി വേട്ടക്കാർ ചൂട്ടയും കത്തിച്ചു മണിയുംമുട്ടി, കാട്ടിലൂടെ നടക്കും. ഇതൊക്കെ കാണുമ്പോൾ, ഈ സാധുമൃഗങ്ങൾ കൌതുകത്തോടെ അടുത്തുവന്നു നോക്കും. നിർഭാഗ്യരായ ശിക്കാറികൾ ഉടനെ ഇതിനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുകയുംചെയ്യും. മനുഷ്യന്മാർ കൂടാതെ, നരി, പുലി, കാട്ടുനായ മുതലായ അനേകം ജന്തുക്കൾ ഇവറ്റയെ കൊന്നുതിന്നിട്ടാണ് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്. ഇതൊക്കെ ആയിട്ടും ഈ തരം മാൻ ഇനിയും സംഖ്യയിൽ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. ക്ഷണം മെരുങ്ങുമെന്നു മാത്രമല്ല ഇതു നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങുന്ന മറ്റുവല്ല ജന്തുവുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഉയരമുള്ള വേലി നിന്നനിലയിൽനിന്നു പാടിക്കടെ

ന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നായകളെ വലിയ ഭയമാണ്. ഇതിന്നു നേരംപോക്കിലും വാസന ഉണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഒന്ന് ശ്രമിച്ചു മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ പശുവിന്റെ കഴുത്തിന്മേൽ ഒന്നു കടിച്ചു ഓടിക്കളയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കലമാൻ- (Sambm)

സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇതു പുള്ളിമാനിന്റെ മാതിരിതന്നെയാണ്. എന്നാൽ പുള്ളിമാനെക്കാൾ വലിപ്പംചെല്ലും ചിലേടങ്ങളിൽ ഇതിനെ മലമാൻ എന്നും വിളിച്ചു കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹം ഇളഞ്ചാണകത്തിന്റെ നിറമാണ്. ഒരു കുറിപോലെ ഇരിക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ വാൽ അല്പം തടിച്ചിട്ടാണ്. കൊമ്പു മൂന്നടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിനെ കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലുമാണ്. ഇതു രാവും പകലും ഒരുപോലെ മേയും. പെണ്ണ് ഇണങ്ങുകാൾ വളരെ ചെറുതാണ്. വയനാട്ടിൽ ഇതിനെ ഞാൻ കുറെക്കാലമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ തലമലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന ഒരാനക്കഴിയിൽ വീണതു ഈ മാതിരി രണ്ടു മാനുകളും ഒരു കരടിയുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ കുന്നിന്മേൽനിന്നു മേയുന്ന പശുക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഇതും മേയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

റെയ്ൻഡിയർ — (Rein deer).

കൊമ്പിന്മേൽകൊമ്പുകളും ഇതിന്റെ പിടക്കുകൂടി ഉണ്ടാകും. കാലുകളിൽ രണ്ടു കൊമ്പുകളുടെ ഒരിഞ്ചുമീതെ, ഇടത്തും വലത്തുമായി, പെറിയ രണ്ടു കൊമ്പുകൾകൂടി ഉണ്ടാകും. കൊമ്പ് ആകൃതിയിൽ പലമട്ടിലും കാ

ണും. ദേഹത്തിന നല്ല സ്തൂവത ഉണ്ട്. ഇവറെയുടെ പ്രധാനവാസം സൈബീരിയയാണ്. ഇവ പൂപ്പുംകൂടി തിന്നും. ഒരു ദിക്കിൽനിന്ന മറെറാരു ദിക്കിലേക്ക് ഓരോ വലിയ ക്രൂമായി സഞ്ചരിക്കും. സൈബീരിയക്കാർ ഇവയെ പശുക്കളെപോലെ മെരുക്കിപ്പോററാറുണ്ട്. സ്ഥലമാററം ചെയ്യുമ്പോൾ ഓരോ ക്രൂത്തിൽ 300 ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഓരോ ക്രൂത്തിന്റെ തലവനായി ആ ക്രൂത്തിൽവെച്ച വലിപ്പമുള്ള മാൻ നടക്കും. ഈ തലവന്മാർ പിടകളെന്നാണ് വിചാരിച്ചവരുന്നത്. അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന റെയിൻഡിയറിനു 'കരീബൌ' എന്നാണ് പേർ. ഇവ വടക്കൻ അമേരിക്കയുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും, ഇടയ്ക്കിടെ തെക്കോട്ടുക്ക ക്രൂംക്രൂമായി ഓരോ യാത്ര കഴിക്കാറുണ്ട്. ഓരോ ക്രൂത്തിൽ സാധാരണ 100 മുതൽ 200 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. 500 എണ്ണമുണ്ടാകുന്ന ഓരോ ക്രൂട്ടവും കേവലം അപൂവ്വമല്ല. യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ, പുഴയൊ തടാകമൊ കടക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഇവയെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ നായാട്ടുകാരുടെ ശുക്രദശയായി.

എൽക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മൂസ്മാൻ—(Elk or Moose)

കൊമ്പിന്മേൽകൊമ്പൻ മാനുകളിൽവെച്ച് ഏററവും വലിപ്പമുള്ള ഇവയാണ്. നീണ്ട കാലുകളും, കറിയ കഴുത്തും വലിയ പെവിയും നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ മുഖവും, മുഖത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തിനുള്ള അൽപത്രാകൃതിയും, ഇവയെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള മുഖ്യ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. കൊ

മ്പിന്റെ വളരെ പരപ്പുണ്ടാകും. ഒന്നിന്റെ കൊമ്പ് അ
രപത്തുറാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. എട്ടടി ഉയരവും 1200
റാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളെ ഈ തര
ത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. വടക്കെ അമേരിക്കയിലും വട
ക്കെ യൂറോപ്പിലും ഇവ അധിവസിക്കുന്നു. പുല്ലുക്കാം,
ഇലകളോടും ചുള്ളികളോടുമാണ് ഇതിന്റെ പഥ്യം. ഉറ
ങ്ങുമ്പോഴും അയവിറക്കുമ്പോഴും ചെവി സദാ ഇളക്കി
ക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ മാനിനേയും ധാരാളം വേട്ടയാടി
ക്കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസത്തിന് അസാരം മൃ
ദുത്വമുണ്ടെങ്കിലും അതു വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു ചിലർ
പറയുന്നു.

കസ്തൂരിമാൻ.

ഇതു ഹിമാലയൻപർവ്വതത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു.
ആണിനും പെണ്ണിനും കൊമ്പുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ
വലിപ്പവും അധികം കാണുകയില്ല. ഉയരം ഒരിക്കലും ര
ണ്ടടി ഉണ്ടാകയില്ല. കാലുകൾ കൈകളേക്കാൾ നീള
മേറിയവയാകുന്നു. ആണിന്റെ വയറിന്മേൽ നഞ്ചി
പോലെ ചെറിയ ഒരു സാധനം കാണും. ഈ നഞ്ചി
യിൽ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതാണ് കസ്തൂരി. ഇതുകൂടാതെ
ആണിന്റെ മുന്നണിയിൽനിന്നു രണ്ടു പല്ലുകൾ നീണ്ടു
കീഴ്പോട്ടു താണുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ഒറ്റയായിട്ടോ ഇണ
യായിട്ടോ മാത്രമെ സഞ്ചരിക്കാറുള്ളൂ. പ്രതിക്കൂലം
ഇവ വളരെ നിലവിളിക്കും. ഭയപ്പെട്ടാൽ ഒരു ഊത്തു
പോലെയുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കും. ഇതിന്റെ സ
ഞ്ചിയിൽനിന്നെടുത്തുടനെ നോക്കിയാൽ, കസ്തൂരി, പശി

മയും മാർദ്ദവവുമുള്ള ഒരു സാധനമാണെന്നു കാണും. കസ്തൂരി ഒരു മാതിരി കരിഞ്ഞുകപ്പുനിറമാണ്. ഇതിന്റെ മണം പ്രത്യേക്ക് ഒക്കുകയില്ല കസ്തൂരി എടുത്താൽ അത്, ഉരുത്തിന്റെ തോലിൽതന്നെ കെട്ടിവെക്കുന്നു. ഓരോ കെട്ടിൽ ഓരോ ഔൺസ് (Ounce) കസ്തൂരി ഉണ്ടാകും. ഇതിനു പത്തമ്പതുറുപ്പിക വിലയും കിട്ടും. ഹിന്തുക്കൾ ഇതു പല രോഗങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഒരു മരുന്നായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. കസ്തൂരിയെടുപ്പാൻവേണ്ടി ഈ മൃഗത്തെ നാട്ടുകാർ കെണിവെച്ചു പിടിക്കുന്നു.

എലിമാൻ.

വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ എരുമയോ പെരിയ ജന്തുവാകുന്നു. മുന്നണിയിലെ രണ്ടു പല്ലുകൾ തേറ്റപോലെ അല്പം കീഴോട്ടു താണുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്നതുത്തിനു ദേഹത്തിന്മേൽ വെള്ളപ്പുള്ളികളുണ്ട്. ഇത് ഒരടി ഉയരവും അഞ്ചാറാത്തൽ ഘനവുംമാത്രമെ കാണുകയുള്ളു. ഇതു കേരളത്തിലെ കാടുകളിലും ഉണ്ടാകും. ഇതിനെ ഒരുതരം ക്രൂരനായിട്ടു ശ്രുട്ടുവാനെ ഉള്ളു. ഇതു പാറകളുടെ ഇടയിലാണ് പെന്നുകിടക്കുന്നത്. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഇരുണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും.

ഒട്ടകങ്ങൾ.

ഇതിനു മുന്നണ്ണിയിൽ താഴെയും മീതെയും പരന്ന പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. നായപ്പല്ലുകളും കാണും. കാലും കഴുത്തും ഏറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. തല ചെറുതും മുഖം നീണ്ടിട്ടുമാണ്. കൊമ്പുണ്ടാകയില്ല. സാധാരണ കെട്ടുപ്പാനുപയോഗിക്കുന്ന ഒട്ടകം, കാഴ്ചയ്ക്കു നന്നല്ല. ഇതു വി

രൂപിയായ ജന്തു ഈശ്വരസൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ടോ എന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോകും. കാലടിക്കു മേൽ ഒരു കിടക്കപോലെ പരന്നു മൃദുവായ മാംസങ്ങൾ ഉണ്ട്. മുൻഭാഗം മത്സ്യത്തിൽ കീറി മുയലിന്റെതുപോലെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കും. മുഖത്തിന്റെയും പൃഷ്ഠത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പുറം പൊന്തി, കമാനംപോലെ വളഞ്ഞിരിക്കും. മിക്കതിനും വലിയ പൂഞ്ഞ ഉണ്ടാകും. ഇതിലും പലജാതി ജന്തുക്കളുണ്ട്.

ഒട്ടകം.

ഇതിന്നു് ഒരൊറ്റ പൂഞ്ഞമാത്രം ഉണ്ടാകും. ഉയരം ഏഴടിയാണു്. മുൻഭാഗം താഴ്ചിറയുടെ മേൽപീഞ്ഞകിടക്കുമ്പോലെ ഇരിക്കും. തീൻ നല്ലവണ്ണം കൊട്ടത്താൽ പൂഞ്ഞ വളരെ വലിപ്പംവെക്കും. പൂഞ്ഞയുടെ വളരെ വണ്ണംകാണുന്നതു മഴക്കാലത്താണു്. ഒട്ടകങ്ങൾ അറബിയിൽ നമ്മുടെ പശുക്കളെപ്പോലെ മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളാണു്. ഇതിന്റെപാൽ കറന്നുകുടിക്കുന്നതുകൂടാതെ അറബികൾ ഇതിന്റെ മാംസവും തിന്നും. മരുഭൂമിയിൽകൂടെ ചുമടുചേറി നടക്കാനും, ജനങ്ങൾക്കു വാഹനമായും ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മക്കത്തുപോകുന്നവർക്ക് ഒട്ടകങ്ങളിന്മേൽ കേറി യാത്രചെയ്യേണ്ടതുണ്ടു്. അന്നപാത്രത്തിൽ വെള്ളംനില്ക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകസഞ്ചി ഉള്ളതുകൊണ്ടു വളരെനാൾകൾ വെള്ളം കുടിക്കാതെ ഇവയ്ക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാം. മുള്ളുള്ള ചെടികൾ നിർഭയം ഇവ തിന്നും. ഈന്തപ്പഴത്തിൻകുരുവും, മറുകണ്ടം ധാന്യങ്ങളും തിന്നു

ന്നതിന്ന് ഇ യ്യു വിദ്വാധം കാണുകയില്ല മരുഭൂമിയിൽ ഇതു ഉപയോഗമുള്ള ജന്തു വേറെ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതെ ക്കെയായാലും ഇതിന്റെ സ്വഭാവം നന്നല്ല. യജമാനസ്സ്നേഹം ഇതിന്ന തീരെ ഇല്ല. ഇണചേരുന്നകാലങ്ങളിൽ വളരെ ക്രോധിയാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരൊട്ടകത്തിന്നെതിരായി കുതിരപ്പുറത്തേറി ഒരുവൻ വരികയായിരുന്നു. അവൻ ഒട്ടകത്തിന്നടുക്കെ ക്കൂടെപ്പായിക്കഴിഞ്ഞുടനെ ഒട്ടകം പെട്ടെന്ന കഴുത്തുതിരിച്ച് അവന്റെ തലയ്ക്ക് അനാവിശ്യമായി ഒരു കടികടിച്ചുപോലും. ഇതിന്റെ കടി വളരെ അപായമാണ്. ഒരുദിവസം മതിരാശിയിലെ പാക്കിൽകെട്ടിയ ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ സമീപം ഞങ്ങൾ ചെന്നുനിന്നപ്പോൾ, ആ പ്രസ്സ്നൻ പെട്ടെന്ന കഴുത്തുംനീട്ടി ഞങ്ങളെ കടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു ഒട്ടകത്തിന്റെ രോമംകൊണ്ടു തുണി ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൂടാതെ ഒരുവകകയറും മടയുന്നു. ഒട്ടകത്തിന്ന വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ വളരെ മടിയാണ്. ഇവയ്ക്ക മറ്റു മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ നീന്താൻ സാധിക്കയില്ല. കുട്ടങ്ങനെ ആണ്ടുപോകും.

ബേക്ടിയൻഒട്ടകം.

രോമം ആറബൊട്ടകത്തിന്റേതിനേക്കാൾ നീണ്ടതായിരിക്കും. കാലുകൾ അത്ര നീണ്ടതായിരിക്കയില്ല. ഓരോന്നിന്ന് ഈരണ്ടു പൂഞ്ഞുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നത് ആസ്യയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിലാണ്. മറ്റു മൃഗങ്ങളൊന്നും തൊടാത്ത, ഉപ്പും കൈപ്പുമുള്ള, ചെടികൾ ഇവറ്റ ധാരാളം തിന്നും. ഉപ്പുചെള്ളവും

കുടിക്കും. പ്രസവിച്ചാൽ ഒരാഴ്ചവരെ കുട്ടിക്ക് ഒന്നുംചെയ്യാൻ കഴികയില്ല അഞ്ചുവയസ്സായാലെ പൂർണ്ണവലിപ്പം പ്രാപിക്കയുള്ളൂ.

ലാമാഒട്ടകം.

ഇവ കാഴ്ചയിൽ മാനിനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതും ഒട്ടകത്തേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതുമായ ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇതിനും കൊമ്പുകൾ കാണുകയില്ല എന്നുമാത്രമല്ല പൂഞ്ഞയും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതു പാർക്കുന്നതു തെക്കെ അമേരിക്കയിലാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടും നടക്കും. ഇവയെ തുപ്പുന്നതായ ഒരു ചീത്ത സമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. നാട്ടിലും കാട്ടിലും ലാമകളെ കാണുന്നുണ്ട്. നാട്ടിൽ കാണുന്നവ മനുഷ്യന്മാരാൽ മെരുക്കപ്പെട്ടവയാണ്. കാട്ടിൽ കാണുന്നവ രണ്ടുതരങ്ങളാണ്. 1 വിക്കുനിയ (Vicunia). 2 ഗുവാൻകോ (Guanco). വിക്കുനിയ വളരെ ചെറുതാണ്. കൈപ്പുലകളിന്മേൽ നിണ്ട രോമമുണ്ട്. മഴക്കാലത്ത് ഇവറ്റ മലകളുടെ കൊടുമുടികളിൽ കേറിക്കിടക്കുന്നു. കാലടി വളരെ മൃദുവാകകൊണ്ടു പാറകളുള്ള സ്ഥലം ഇവ വർജ്ജിക്കുന്നു. ഇവയെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മേയുന്നതു പകലാണ്. നാട്ടുകാർ ഇവയെ വേട്ടയാടി എണ്ണമില്ലാതെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഗുവാൻകോ വിക്കുനിയയേക്കാൾ വലുതാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവ വളരെ സൂക്ഷ്മതയുള്ള ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് അടുത്തുചെല്ലാനും കൊല്ലാനും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ ജന്തുക്കൾക്ക് ആശ്ചര്യജനകമായ ഒരു വിശേഷവിധി കാണു

ന്നുണ്ട്. ഇവ മരണം അടുത്തെന്നറിയുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു നടന്നു ചെല്ലുന്നു. ആ പ്രത്യേകസ്ഥലത്തുതന്നെയാണ് എല്ലാ ഗുവാൻകോകളും വന്നുകിടന്നു മരിക്കുന്നത്. ഗുവാൻകോ മുറിയേറ്റാൽ പുഴയിലേക്കാണ് എറിഞ്ഞു പാഞ്ഞുചെല്ലുന്നത്.

സ്വാക്ഷാൽ ലാമാ—(The trm Lamer).

മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളിൽ ഒന്നു സാധാരണ ലാമയാണ്. ഇതു ഗുവാൻകോവിനെക്കാൾ ഉയരമുണ്ടാകും. വ്യത്യസ്തവർണ്ണങ്ങളും കാണും. കഴുത്തിനു നീളം കുറെ ജാസ്തിയാണ്. ഭാരംകേറാനാണ് പണ്ടു 'പെറു'രു ജനങ്ങൾ ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. തെക്കെ അമേരിക്കക്കാർ ഇതിനെ എണ്ണമില്ലാതെ പോറ്റിയിരുന്നു. ആ രാജ്യം സ്പെയിൻകാർ പിടിച്ചടക്കിയതിൻറെശേഷം 500 മുതൽ 1000 വരെ ജന്തുക്കളുടെ പുറത്തു വെള്ളി കേറ്റി വരുന്നതു കണ്ടിരുന്നപോലും. ഒരൊറ്റ നാട്ടുകാരനാണ് ഇവയെ ഒക്കെ തെളിച്ചുനടത്തിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. ആൺ ലാമകളെ ഒണ് ഭാരംപേറാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പെൺലാമകളെ പാലിനുവേണ്ടിയാണ് പോറ്റിയിരുന്നത്. ലാമയുടെ മാംസം ആട്ടുമാംസത്തേക്കാൾ രുചികരമാണെന്നു സ്പെയിൻകാർ പറയുന്നു. പൊട്ടോസിയിലെ ഖനികളിൽ മൂന്നുലക്ഷം ലാമകളെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

അൽപ്പാക്കാ—(Alpaca)

മെരുക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരുതരം ലാമ അൽപ്പാക്കയാണ്. ഇതിൻറെ രോമം വളരെ ദീർഘമുണ്ടാകും. ചില

സമയത്തു നിലം തൊട്ടം. ഈ രോമത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ വെറിയ ജാമയെ നാട്ടുകാർ പോറുന്നത്. രോമം കറഞ്ഞാണ്. ബൊലീവ്യാ, തെക്കനമെറിക്കൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ മലകളുടെമേൽ കിടക്കുന്ന ഉയർന്ന മേച്ചസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചാണ് ഇവയെ പോറുന്നത്. രോമം വെട്ടാറാകുമ്പോൾ ഇവയെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി തെളിച്ചു നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ രോമംകൊണ്ടു നെയ്യുന്നിക്ക് അല്പാക്കാ എന്നാണ് പേർ.

പന്നികൾ—

പന്നിക്കുടുംബത്തിൽ നാലു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടു വിഭാഗം നേരിയതും നിലം തൊടാത്തതുമാകുന്നു. ശേഷം രണ്ടും വലുതും വലിയ കൊമ്പുകളുള്ളതുമാകുന്നു. വലിയ വിഭാഗങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾ മാത്രമേ നടക്കുമ്പോൾ നിലത്തുന്നുകയുള്ളു. ഈ വംശത്തിലും വളരെ ജാതി ജന്തുക്കളുണ്ട്. സാധാരണ പന്നി, പെരുമോറൻ പന്നി, പെറുപന്നി, വീർപന്നി ഇവയൊക്കെ സുകരവംശത്തിലെ ഓരോ ജാതികളാണ്.

സാധാരണപന്നി—

മുഖം നീണ്ടിട്ടാണ്. മുഖത്തിന്റെ രോമമില്ലാത്ത അറ്റത്താണ് മൂക്കൽ ദ്വാരം നില്ക്കുന്നത്. മീശരോമം നീണ്ടു വീഴുന്നവികളുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു ചതുപ്പു സ്ഥലങ്ങളിൽ കിടപ്പാൻ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. "പേറിൽ കിടക്കുന്ന പന്നിത്തടിയനും" എന്നു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞതു വെറുതെയല്ല. അമേരിക്കയിൽ സാധാരണ പന്നിയെ കാണുന്നില്ല.

കാട്ടുപന്നി— (Wild Boar)

ഇതിന്ന 44 പല്ലുകളും ഉണ്ട്. താഴെ അണ്ണിയിൽ നിന്ന പുറത്തോട്ടും മേലോട്ടും അർവൃത്താകാരമായിത്ത ള്ളി നില്ക്കുന്ന രണ്ട തേറകളുണ്ട്. മേലെ അണ്ണിയിലെ നിന്ന രണ്ട പല്ലുകളോട് ഈ തേറകളും മട്ടുപോലാണ്. ഓരോ പന്നി പലതരം കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. കുട്ടി പന്നിയുടെ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ വെള്ളത്തവരകളും കാണാം. യൂറോപ്പ, അമേരിക്കാ, ആഫ്രിക്കാ, ജാപ്പാൻ, മലയൻ ദ്വീപുകളും, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ പന്നികളും അധികമായി പന്നിയുടെ പൂർത്തു നീണ്ടുതടിച്ച രോമങ്ങളും ഉണ്ട്. കോപ്പിക്കാലത്തിൽ ഈ രോമം കനത്തിൽ നിന്നുന്ന ഓരോ പന്നി 200—300 റാത്തൽ തൂക്കും. പന്നിയുടെ താഴെ അണ്ണിയിലെ തേറ ചിലപ്പോൾ പഞ്ചിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. തണുപ്പും ഒളിവും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടുവാനാണ് കാട്ടുപന്നിക്കു താല്പര്യം. ആഹാരം അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ മൂക്കുകൊണ്ടു നിലം കിളച്ചിടുന്നത് ഇവറയുടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമാണ്. ഈ സ്വഭാവംകൊണ്ടാണ് കൃഷിക്കാർക്ക് ഇവ വലിയ ശത്രുക്കളായിത്തീരുന്നത്. കാട്ടുപന്നി ശല്യങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നിന്നും. അമേധ്യവുംകൂടി കിട്ടിയാൽ വജ്ജ്യമല്ല. ഇവ ചലസമയം ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി നടക്കുന്നതുംകാണാം. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ നൂറു പത്തെണ്ണമുണ്ടാകും. മേലെ അണ്ണിയിലെ നീണ്ട പല്ലുകളാട്ടുച്ചിട്ട്, തേറകളും, മൂർച്ചയുള്ളകാലും മുറ്റുയായി വെക്കുന്നുണ്ട്. വാഴകൾ തേറകൊണ്ടു മുറിച്ചിടുമെന്നുമാത്രമല്ല ഒരു കുതിരയെക്കൂടി വെട്ടി

വീഴ്ത്തുവാൻ ഈ തേറ്റകൊണ്ടു സാധിച്ചതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുപന്നി അതിധീരനും ക്രൂരനുമാണ്. അതി ഘോരമായ മുറിയേറ്റാലും, ഒരു നിമിഷംപോലും മടിക്കാതെ, ആളുകളേയും, കുതിരകളേയും, ആനകളെത്തന്നെയും, പിന്നെയും പിന്നെയും എതിർത്തു തട്ടിക്കൊല്ലാൻ നോക്കാതിരിക്കയില്ല. മറ്റു ജന്തുക്കൾക്കു പ്രാണാപായമേറ്റിട്ടുള്ള മുറികൾ കാട്ടുപന്നിക്കേറ്റാൽ, അതു മരിക്കാതെ ശേഷിച്ചുപോയാലും കയ്യും എറ്റവും അത്യുത്തമായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളൊരിക്കൽ 'പന്ദിയാട്' എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തു നായാട്ടിനു പോയപ്പോൾ നാലു പേർ കൊണ്ടിട്ടുകൂടി ഒരു കാട്ടുപന്നി ക്രൂസലാക്കാതെ പാഞ്ഞുകളഞ്ഞതോർമ്മയുണ്ട്. വെടിവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരു ഉരുക്കൻ കാട്ടുപന്നിയെ മുറിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ, വേറെ ഒരു പന്നിയുടെ തേറ്റയുടെ അഗ്രം ഇടങ്കണ്ണിന്റെ പിൻഭാഗത്തുടെ തലച്ചോറിൽ ചെന്നു താണതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. കാട്ടുപന്നിവരുമ്പോൾ അല്പം ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു കേറിനിന്നാൽ അതിനൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ അതു പിന്നേയും മടങ്ങിവരും. നരി കാട്ടുപന്നി വരാനിടയുള്ള ദിക്കിൽ കുറെ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥലത്തിരുന്നു ചോടെ പോകുന്ന ഇതിന്റെ കഴുത്തിൽ കഠിനമായൊന്നു മാന്തും. കോപംകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്ന പന്നി രണ്ടാമതും മടങ്ങിവരും. നരി അപ്പോഴും ഒന്നു മാന്തും. ഇങ്ങിനെ ക്രമത്തിൽ മാന്തി, പന്നിയുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമേ അതിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലാനൊരുമ്പെടുകയുള്ളൂ. കാട്ടുപന്നിക്കു ഗതിവേഗത അധികമാണ്

കയില്ല. രാവും പകലും ഒരുപോലെ ആഹാരവും തേടി നടക്കും. ഉപദ്രവിച്ചാലല്ലാതെ, കാട്ടുപന്നി അനാശ്യമായി ആളുകളെ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ കോപം പുറപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ പിടിച്ചാൽ കിട്ടുകയില്ല. ഒരു ദിവസം ഒരു കാട്ടുപന്നി നേരിട്ടെതിരെ, ഒരു ഒട്ടകത്തെ തള്ളിയിട്ട്, തട്ടിപ്പൊളിച്ചു കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ നരഭോക്കുകൾ ഇവ എത്രയോ കൊന്നതായ സംഭവവും കൂടക്കൂടെ അറിവായിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുപന്നികളെ നായാട്ടു ചെയ്യാൻ ഒളിച്ചിരുന്നിട്ടും വെടിവെച്ചുകൊല്ലാം. കതിരപ്പറ്റുകേറി ഇവറ്റയെ പിന്തുടർന്നു കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുന്നത് ഒരു രസമുള്ള വേട്ടയായി ഹിന്ദുക്കൾ ഇന്നും കരുതിവരുന്നു. നായാടിക്കളിയ കാട്ടുപന്നിയെ മുറിക്കുന്നതിനും ചില നിയമമുണ്ട്. "പാദം നാലുകവാരി രണ്ടു പുറവാരിച്ചന്തം..." ഇങ്ങിനെ പത്തൊട്ടുകളുക്കു പന്നിയെ ഓഹരിവെക്കണം. ഓരോ പ്രത്യേക ഉടുപ്പിന്നു അവകാശികളും ഉണ്ട്. ഒരു കാൽ കാട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ജന്മിക്കാണ്. മറേക്കാൽ ഒന്നാമതു വെടിവെച്ചവനാണ്. എന്തിനു പറയുന്നു നായകർക്കുകൂടി യഥായോഗ്യം പന്നിയുടെ ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള അവയവങ്ങളെ നിശ്ചയപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കള്ളപ്പന്നി ഇതു വല്ലപ്പത്തിൽ ഒരു മുയലോളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഓരോ ക്രുദ്ധത്തിൽ പത്തിരുപതെണ്ണമുണ്ടാകും. വരിക്കാശ്ശേരി മന പർവ്വതത്തിലും, നീലഗിരി, ഭൂതാൻ മുതലായ ദിക്കുകളിലും ഇവയെ കാണാം. പെമ്പന്നി ഇത് അധികമായിക്കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ കറുത്തകാടുകളിലാ

ണ്. നിറം ചുകപ്പാണ്. വാലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു പിടി നീണ്ടരോമമുണ്ടാകും. കണ്ണിന്റെ താഴേ, കവിളിന്മേൽ നീണ്ടരോമമുണ്ട്. അറ്റം മെലിഞ്ഞു നീണ്ടചെവി ഒരു ഇലയെപോലെ തോന്നും. കാട്ടപന്നികളിൽ എന്നുവേണ്ട പന്നിവംശത്തിൽവെച്ചു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ജന്തു ഇതാണ്. ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ചതുപ്പു കാടുകളും, പുഴങ്കരയും ഇവ ആവാസമാക്കാൻ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുമെങ്കിലും അപൂർവ്വമായി ഇവയെ മലകളിന്മേലും കണ്ടുവരാറുണ്ട്. മലയൻപന്നി (Babirusa) ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു മലയൻദ്വീപിലാണ്. മേലേ അണ്ണിയിൽനിന്നു മുഖം തുളച്ചു വലിയ രണ്ടു തേറകളും പൊന്തി, അഗ്രം ചക്രാകാരമായി മേലോട്ടു വളഞ്ഞു ഏകദേശം നെറ്റിന്മേൽ വന്നു മുട്ടുന്ന രീതിയിൽ നില്ക്കുന്നു. താഴേ അണ്ണിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന രണ്ടു തേറ, മേലേ അണ്ണിയിലെ തേറപോലെ അത്ര വലിപ്പമുള്ളതല്ല. അതും ചക്രാകാരമായി വളഞ്ഞു പൊന്തുന്നുണ്ടു മുന്നണ്ണിയിലെ ഓരോ തേറ ഒന്നേകാലടി നീളമുണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ തോൽ മടക്കുകളും വീണപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. രോമം അധികമുണ്ടാകയില്ല. പെണ്ണിന്റെ തേറകളും ചെറുതാണ്. പെണ്ണിനു രണ്ടു മുലക്കണ്ണുകളും മാത്രമേ ഉള്ളു. നീർച്ചേടികളും ഉള്ള പുഴങ്കരയിൽ ഇവയെ സുലഭമായിക്കാണും. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടെ ഇവ സഞ്ചരിക്കയുള്ളു. സഞ്ചാരം രാത്രിയാണ്. ഇതിനു നല്ലവണ്ണം നീന്താനുംവയ്യും. പെരുമോറൻപന്നി

കാഴ്ചയിൽ ഇതു വിരുപിയും ഭയങ്കരനും പന്നിവംശത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശമാണ്. ഇത് ആഫ്രിക്കാ രാജ്യത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു പണ്ടംതന്നെയാണ്. മുഖം വളരെ തടിച്ചിട്ടും, മുഖത്തിന്റെ അറ്റം വളരെ പരന്നും, കണ്ണിന്റേയും മേലേ തേറ്റയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ, തേറ്റ പോലെതന്നെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന മാംസക്കുമിളുകളും (Warts) ഉണ്ട്. മുഖം തലയിൽനിന്നു വളരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. മേലണ്ണിയിലെ തേറ്റകൾ കീഴണ്ണിയിലെ തേറ്റകളേക്കാൾ വലുതാണ്. ശരീരം തടിച്ചിട്ടാണ്. ചെവി ചെറുതും, വാൽനീണ്ടു അറ്റത്തിൽ ഒരു പിടി നീണ്ടരോമങ്ങളുള്ളതുമാണ്. പുറത്തു, നെറ്റി മുതൽ വാൽവരെ നീണ്ടരോമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, ദേഹത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗത്തിൽ രോമം കാണുകയില്ല. ഇതു രാത്രിയായാൽ കുറിക്കാട്ടുകളിൽ മേയുവാൻ വരുന്നു. ഒറ്റയായി നടക്കുന്നതു വലിയ ആൺപന്നികൾ മാത്രമാണ്. ഇവൻ ഇന്ത്യയിലെ കാട്ടുപന്നിയെപ്പോലെ അത്ര ഉശിരനല്ല. ഇതിന്റെ കുട്ടികളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വരകൾ കാണും. പെരുപന്നി മുന്നണ്ണിയിൽനിന്നു താഴ്ന്ന തേറ്റകൾ എത്രയോ ചെറുതാണ്. പുറത്ത്, ഏകദേശം മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു അംഗത്തിൽനിന്നു ചീത്തമണമുള്ള ഒരു നെയ് പുറപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. കാലുകൾ മെലിഞ്ഞു നീളംകുറഞ്ഞവയാകുന്നു. വാൽ കേവലം ഇല്ല. ശരീരം മുഴുവനും ചേരിപോലെയുള്ള രോമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാകുന്നു. കഴുത്തിലെ രോമങ്ങൾ നീണ്ടുവീണു കിടക്കും പട്ടക്കഴുത്തൻ എന്നും വെള്ളച്ചുണ്ടൻ എന്നും രണ്ടു തരങ്ങൾ

ഇവയിൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നുണ്ട്. അധിവാസം എ പ്പോഴും വൻകാട്ടിലാണ് പട്ടക്കഴുത്തന്മാർ ഒറ്റയായിട്ടോ ഇണയായിട്ടോ മാത്രമേ നടക്കാറുള്ളൂ എങ്കിലും വെള്ള ച്ചുണ്ടന്മാർ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. പട്ട ക്കഴുത്തൻ ശാന്തനും വെള്ളച്ചുണ്ടൻ ക്രൂരനുമാണ്. ഒരു കൂട്ടം വെള്ളച്ചുണ്ടന്മാരെ കാട്ടിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ഒരാൾക്ക് ആത്മരക്ഷാർത്ഥം മരത്തിന്മേൽ കേറാതെ കഴികയില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറിയ മനുഷ്യനേയും കാത്ത് ഇവ വളരെ നേരത്തോളം ചോടെ നില്ക്കും. അബദ്ധത്തിൽ ഒരു കൂട്ടത്തെ കണ്ടുമുട്ടിപ്പോയാൽ, അനാവശ്യമായി ഇവ ഒത്തൊരുമിച്ച് അവനെ തേറ്റകൊണ്ടു തട്ടിക്കൊല്ലാതിരിക്കില്ല. ഇവ രാവും പകലും ഒരു പോലെ ഭക്ഷണവുമന്വേഷിച്ചു നടക്കും. ഫലങ്ങളും കിഴങ്ങുകളും തിന്നുന്നതു കൂടാതെ, നാറുന്ന ശവങ്ങളും, ഇരകൾ പെറുപ്രാണികൾ മുതലായവയും ഇവക്ക് ആഹാരമായ് ഭവിക്കുന്നു. സാധാരണ ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇവയുടെ നാട് അമേരിക്കയാണ്.

നാട്ടുപന്നി—

പല ദിക്കിലും ഇവറ്റയെ മെരുക്കിക്കാണുന്നുണ്ട്. പല വർണ്ണങ്ങളും ഇവക്കുണ്ടാകും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ പത്തുപന്ത്രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും. യൂറോപ്പിലുള്ളവക്കു തടിയും മാംസവും ജാസ്തിയുണ്ട് കാട്ടുപന്നിയെപോലെ ഭയങ്കരങ്ങളായ തേറ്റകളും ഇവക്കില്ല. ചിലതിനു വളരെ നീണ്ടുതൂങ്ങുന്ന ചെവികൾ കാണും. ചിലതിനു ശരീരത്തിന്മേലുള്ള തോൽ വളരെ ചുളിഞ്ഞു മടക്കുകൾപോലെ

പൊന്തിയതും കാണും. അതേപോലും കണ്ടെടുത്തു ബാക്കി വെച്ചേക്കയില്ല. മാംസത്തിന്നല്ലാതെ മറ്റു ഇവയെക്കൊണ്ടു പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇതിന്റെ മാംസവും അത്ര എളുപ്പമായ ഒരു ഭക്ഷണമാണെന്നു കരുതാനും പാടില്ല. മാംസത്തിൽ രോഗബീജങ്ങളായ പല പരസാദികളും നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാടക്കീടം എന്നു പറയുന്ന ഒരു തരം നീണ്ടപരന്ന കീടം, മനുഷ്യന്റെ ആന്ത്രത്തിൽ കടക്കുന്നത് ഇതിന്റെ മാംസം വഴിയാണ്. പതിവായി ഈ മാംസം തിന്നുന്നവർക്കു തോളിലും കൈക്കും ഒരുവക വരട്ടചൊറി പിടിക്കാറുണ്ട്. ഇതു പാമ്പിനെ തിന്നും. ഒന്നിനെ കൊന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ചോര മറ്റൊന്നു കുടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

നീർപ്പന്നി—

ഗ്രീക്കുകാർ എട്ടത്താൽ പൊന്താത്ത ഇതിനു ഹിപ്പൊപൊട്ടേമസ് എന്നു കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത പേരാണ് കൊടുത്തത്. മലയാളത്തിൽ ഇതിന്റെ പേർ നീർകുതിര എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തത് അബദ്ധമാണ്. സൂകരവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു ജന്തുവായിരിക്കകൊണ്ടു നീർപ്പന്നി എന്ന പേരാണ് ഇതിനു വളരെ യോജിക്കുന്നത്. ഇവ വളരെ തടിച്ച ജന്തുക്കളാണ്. ശരീരം നീണ്ടുപീപ്പപോലെ ഇരിക്കും. കാലുകൾ കുറുതായിത്തടിച്ചും, തല വളരെ വലുതായും മുഖം പരന്നും ഇരിക്കും നീർപ്പന്നിയുടെ വൈരൂപ്യമുള്ള തല, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനു യഥേഷ്ടം വഹിപ്പാൻ വലിപ്പവും ഘനവും ജാസ്തിയായ്പോയെന്നു കാണുന്നവർക്കു തോന്നും. ചെവി നീണ്ടവൃത്തത്തിലാണ്. ക

ഴത്ത് അധികം നീളമില്ലെങ്കിലും വളരെ ബലമുള്ളതാണ്, ശരീരം കണക്കിലേറെ ഘനമുള്ളതാകകൊണ്ട്, ഇവ മൃദുവായ ചളിയിൽക്കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, പള്ള, നിലം തൊട്ടുപോകുന്നതു കാണും. വാലിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരിച്ച വീതിവുണ്ടാകയില്ല. കാലിന്മേൽ നാലു ചെറിയ കളമ്പുകളുണ്ട്. കാലിന്റെ വിരലുകൾ പകുതി കണ്ടു തോൽപാടകംകൊണ്ടു യോജിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കാണും. മുതുകിന്മേലും തലയിലും കഴുത്തിലും അല്പാല്പമായിത്തടിച്ച രോമങ്ങൾ കാണുമെങ്കിലും ദേഹത്തിൽ മറ്റൊരേടത്തും രോമം കാണുകയില്ല. നീർപന്നിയുടെ ഭയങ്കരമായ വദനം വിചാരണം ചെയ്യുകണ്ടാൽ ഒരു മുകന്നു ഗ്രഹയോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതിന്റെ അതിരുകളിൽ ഭയങ്കരങ്ങളായ തേറ്റകളും, പടന്നപ്പല്ലുകളും എറിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണും. ആനകളെ കഴിച്ചാൽ കരയിലെ ജന്തുക്കളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള മൃഗം നീർപ്പന്നിയാണ്. ഒരാൺ നീർപ്പന്നി 12 അടിനീളവും നാലു തൻതുക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ തോൽ 560 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. നീർപ്പന്നിയുടെ താഴേ അണ്ണിയിലെ തേറ്റയുടെ നീളം രണ്ടര അടിയിൽ ജാസ്തിയാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവ അധിവസിക്കുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ വലിയ പുഴകളിലാണ്. അബിസീനിയയിലെ ചില താടകങ്ങളിലും ഇവറ്റയെ സുലഭമായിക്കാണും. നീർപ്പന്നി മിക്കവാറും സമയം വെള്ളത്തിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. കരയിലക്കാൾ വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ ഗതാഗതം ചെയ്യാനാണ് ഇവക്ക് അധിക

സെയ്കയും കാണുന്നത്. പുഴയിൽനിന്നു വെടികൊണ്ടോ മറ്റോ ചത്തു പോയാൽ ദേഹം കുട്ടങ്ങനെ ആണ്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവയ്ക്കു പുഴയുടെ അടിയിൽക്കൂടെ യഥേഷ്ടം നടക്കാനോ പായാനോ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നു. ആഹം സഹവാസമില്ലാത്ത ചില പുഴയിലോ തടാകത്തിലോ, പെട്ടെന്ന് ഒരു കൂട്ടം നീർപ്പന്നികളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്, നിശ്ചയമായിട്ടും ഒരു ഭയങ്കരവും കൌതുകകരവുമായ കാഴ്ചയാണ്. ചിലപ്പോൾ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അനവധി ജന്തുക്കളെ കാണാം. നീലനദിയിൽ ഒരേടത്തു നിസ്സീമമായി സമൂഹിച്ച ഈ ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ട് ഒരിക്കൽ കപ്പൽതന്നെ നിന്നുപോവാൻപോലും പുഴവക്കിനുള്ള ചെടികളും പുല്ലുകളും ഇവ തിന്നും. ആണിന്റെ ഗർജ്ജനം ഒരു നാഴികദൂരത്തോളം കേൾക്കും. കുട്ടികൾ തള്ളയുടെ പുറത്തു കേറിയിരിക്കും. നീലനദിയുടെ തീരങ്ങളിലുള്ള ഓടക്കാടുകളിൽ ഇവയെ വളരെ കാണും. ഈ കാടുകളിലേക്കു മനുഷ്യന്മാർക്ക് ഒരിക്കലും കേറിച്ചെല്ലാൻ സാധിക്കയില്ല. ഓരോ നീർപ്പന്നിക്കു വളരെ ആഹാരം വേണ്ടിവരുന്നു. ഇവയുടെ അന്നപാത്രത്തിനു പതിനൊന്നടി നീളം കാണും. ഇതു നിറയുവാൻ എത്ര അധികം സാമാനം വേണ്ടിവരുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുവിൻ. താമരകളും നീർച്ചെടികളും പുല്ലുകളും ഇവ വേണ്ടുവോളം തിന്നും. പുഴവക്കത്തു വല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അവറ നാമാവശേഷമാക്കിത്തീർക്കും. തിന്നുതീർക്കുന്നതൊ ഇരിക്കട്ടെ ഇവ ചവിട്ടിക്കുഴച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് കണക്കില്ലാത്തത്. ഓ

രോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി-മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു മാതിരി ഭീരുവാണെങ്കിലും, ഒരു തോണിയൊ, മറ്റൊ പെട്ടെന്നു ഇവയുടെ ഇടയിൽപെട്ടുപോയാൽ, ഈ ജന്തുക്കൾ ബഹു ഭയങ്കരന്മാരാണെന്നു ക്ഷണം മനസ്സിലാകും. അങ്ങിനെ ഒന്നു തോന്നിയെങ്കിൽ നീർപ്പന്നി തോണി മുക്കാതിരിക്കയില്ല. തോണി മറിയുന്നതല്ലാതെ, നീർപ്പന്നിയെ പുറമെ കാണാനുണ്ടാകയില്ലതാനും. തന്റെ പിങ്കാൽകൊണ്ട് ഒരു ചവിട്ടു ചവിട്ടീട്ട്, നീർപ്പന്നി, ഒരു ചെറിയ തോണി നുറുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തലേദിവസം തന്റെ കുട്ടിയെ നാട്ടുകാർ കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊന്നതായ ഒരു പക മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പെൺ നീർപ്പന്നി, എട്ടാളകലം ഇരുന്നു പോയിരുന്ന ഒരു തോണി, പകുതിയോളം പൊക്കി, മുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കപ്പലുകളുടെ വാരിഭാഗങ്ങളും കുടി ഇവ തുളച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചില അവസരങ്ങളിൽ അനാവിശ്യമായ ദ്രോഹംകൊണ്ടു വിനോദിപ്പാനും ഈ ജന്തുക്കൾ ഒരുമ്പെടാതെ ഇരിക്കയില്ല. ഒരുദിവസം നാട്ടുകാർ പത്തിരുപതു മാടുകളേ നീലനദിയിൽ ഇറക്കിയിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഒരു കൂട്ടം നീർപ്പന്നി ഇവയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽവന്നുപൊന്തി അനേകങ്ങളെ കടിച്ചുപിടിച്ചുവെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തിക്കൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുകാർ ഇവയെ ചാട്ടുളി പ്രയോഗിച്ചു കൊല്ലാറുണ്ട്. ഈ വലിയ ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നതു് ഇവയുടെ തോലിനും മൈക്കുംവേണ്ടിയാണ്. ഒരൊറ്റ ജന്തുവിൽനിന്നു 200 റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള കൊഴുപ്പു കിട്ടും. ഇതിന്റെ മാംസവും തിന്നും.

കട്ടി നീർപ്പന്നിയുടെ മാംസം ബഹു രുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു.

ചെറിയ നീർപ്പന്നി.

ഇതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു കാട്ടുപന്നിയോളം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഓരോന്നേ 400 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നതു പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിലാണ്. കരയിലാണ് അധിക സമയവും ഇതു കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നത്. ഇത് ഒരിക്കലും ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുകയില്ല.

തടിച്ച നടുവിരലുള്ള ജന്തുക്കൾ.

ഇവയുടെ കാലിന്റെ നടുവിരലിന്നു മറ്റെല്ലാവിരലുകളെക്കാൾ നീളംകാണും. മുറിത്തുമ്പി, കട്ടംതോലൻ, കുതിര മുതലായ മൃഗങ്ങളാണ് ഇതിൽ പെടുന്നത്.

മുറിത്തുമ്പി— (Tapir)

ഇതിന്റെ കാലിന്നു നാലുവിരലുകൾ ഉണ്ട്. മൂക്കിന്റെ അറ്റംഒരു ചെറിയ തുമ്പിക്കൈപോലെ നീണ്ടു വീണിട്ടാണ്. ദേഹംനീണ്ടുതടിച്ചിട്ടാണ്. തലയുടെ വലിപ്പം നോക്കുമ്പോൾ കണ്ണിന്നു വലിപ്പംപോരെന്നു തോന്നും. കാലുകൾ കുറുതായിരുതടിച്ചും, വാൽ ഒരു കുറിപോലെ പുറം ഒരു അടയാളമായിമാത്രം നിന്നും കാണും. മുറിത്തുമ്പികളിൽ മൂന്നു നാലു തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നു മലയൻദ്വീപിലും, ബാക്കി മൂന്നും തെക്കൻഅമേരിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഒറ്റയായിട്ടും രാത്രിയിലും മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. മുറിത്തുമ്പി, വളരെ പേടിയുള്ളതും ആക്രമിക്കാത്തതുമായ ഒരു സാധുജന്തുവാണ്. കൊടുങ്കാടുകളുടെ ഉള്ളിലും വെള്ളമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾക്കടുത്തും ഇവ കിടക്കും. കൂടക്കൂടെ കുളിപ്പാനും അതുപോലെ

ഴിപ്പനും വേണ്ടിയാണ് മറിത്തുമ്പി വെള്ളത്തിലിറങ്ങുന്നത്. വൃക്ഷങ്ങളുടെ പൊടിപ്പുകളും, മൊട്ടുകളും, ഇലകളുമാണ് ഇവയുടെ ഭക്ഷണം. ദേഹം പശുവിന്റേതുപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, ദേഹത്തിന് എല്ലിന്റെ വട്ടവൊന്നും പുറമെ കാണാത്തവിധത്തിൽ ഒരു ഉരുളിച്ച ഉണ്ട്.

മലയൻ മറിത്തുമ്പി—(The Malayan Tapir)

മറിത്തുമ്പി ജാതിയിൽവെച്ച ഏറ്റവും വലിയ ജന്തു ഇതാണ്. പിൻകാലും, തല തുടങ്ങി ചുമൽവരെയും, (മുൻകാൽ ഉൾപ്പെടെ) ദേഹം കറുത്തിട്ടും ശേഷംഭാഗം വെളുത്തിട്ടുമാണ്. ഇതു മൂന്നു മൂന്നരയടി ഉയരവും എട്ടടി നീളവുമുണ്ടാകും. പേടി വളരെയുള്ള ഒരു ജന്തുവാകകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽ വെച്ചുതന്നെ ഇതിനെ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ കാണുകയുള്ളൂ. ഇതു വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ നീന്തുന്നതിനു പകരം, ഇറങ്ങി (ദേഹം അതുകപ്പാടെ മുങ്ങിപ്പോയാലും ശരി) ചോട്ടിലൂടെ നടക്കയാണ് പതിവ്.

തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ മറിത്തുമ്പി.

ദേഹം മുഴുവനും ഒരു വക കറുപ്പുനിറമാണ്. കട്ടിക്കാലത്തു, മലയൻ മറിത്തുമ്പിയുടേതുപോലെ, ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ വരയും പുള്ളിയും ഉണ്ടാകും. മൂക്കിന് അതു നീളം കാണുകയില്ല ഇവയെ രണ്ടു മൂന്നു തരങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ കിടന്നുകൂട്ടുന്നതു മനുഷ്യരുടെ കണ്ണെത്താത്ത കാടുകളിലാണ്. ആഹാരത്തി

ന്നും വെള്ളത്തിന്നുംവേണ്ടി ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടു തെണ്ടിനടക്കും. പുഴയിൽക്കൂടെ തോണി വഴിയായി പോകുമ്പോൾ, നന്നാവിലെ, വെള്ളംകുടിപ്പാൻ വരുന്ന മുറിഞ്ഞുമ്പിയെ കാണാം. ഇവ നല്ലവണ്ണം നീന്തും. വെറിയ ഒരു നായ കരച്ചാൽ തന്നെ മരണപ്പാച്ചൽ പായുന്ന, യാതൊരുപദ്രവും ചെയ്യാത്ത ഒരു സാധുജന്തുവാണെങ്കിലും, കുട്ടിയെ കൊല്ലപ്പെട്ട തള്ള, മൃഗമായാലും ശരി, മനുഷ്യനായാലും ശരി, ആ അപരാധിയുടെ നേരെ ബഹുശക്തിയോടെ ചാടി, അവനെത്തള്ളിയിട്ട്, ചവിട്ടിക്കുരട്ടുകയും പോരാഞ്ഞിട്ടു കടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സമയത്ത് ഇവ പോടെ വീണ ഫലങ്ങൾ മാത്രം തിന്നു ഉപജീവനം കഴിക്കേണ്ടതായുള്ളൂ. മറ്റു ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ പുല്ലും നീർച്ചെടികളും ഇവയുടെ ആഹാരമായിത്തീരുന്നു. കരിമ്പ്, വെള്ളരി, മുതലായ കൃഷികൾ ഇവ നശിപ്പിക്കും. ഉപ്പോട്ട വളരെ പത്ഥ്യമാണ്. ഉപ്പു വിളയുന്ന പ്രദേശത്തിലെ മണ്ണുംകൂടി തിന്നുന്നതിനു ഇവക്കു യാതൊരു മടിയും ഉണ്ടാകയില്ല. മെരുക്കിയാൽ മധുരപദാർത്ഥങ്ങളും ധാരാളം തിന്നും. മാംസത്തിന്നും തോലിന്നുംവേണ്ടി നാട്ടുകാർ ഇവയെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു. മാംസം ഗോമാംസംപോലെ രുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ തോൽ നീളത്തിൽ മുറിച്ചു കതിരുകളുടെ കടിഞ്ഞാണുകളായുപയോഗിക്കുന്നു. ഈ തോൽ ഉണങ്ങിയാൽ മരംപോലെയും, നനഞ്ഞാൽ മൃദുവായ പഞ്ഞിപോലേയും ആയിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു, വെരിപ്പുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. ഇതിന്റെ രോമവും കളമ്പും

ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു ചില ഭാഗവും നാട്ടുകാർ മരുന്നായു പയോഗിക്കുന്നു. കളമ്പ് ഉരുക്കപോലെ ചിലർ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്നു. ചിലർ ഇതു ഭസ്മമാക്കിത്തിന്നുന്നു. മനുഷ്യരെക്കഴിച്ചാൽ മുറിത്തുമ്പിയുടെ വലിയ ശത്രുക്കൾ പുലികളാണ്. ചിലസമയത്തു തന്റെ പുറത്തു ചാടിവീഴുന്ന പുലിയെ, ഇതു കടഞ്ഞുതെറിപ്പിച്ചു മരണപ്പാച്ചൽ പാഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടും. പുറത്തു പുലിനഖങ്ങളുടെ അടയാളം വഹിച്ച വളരെ മുറിത്തുമ്പികളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കട്ടംതോലൻ— Rhinoceros

ഇതിനു ഘണ്ടാമൃഗം എന്ന മറെറാരു പേർ കൊട്ടത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ നീളക്കൊണ്ടും ഘനക്കൊണ്ടും നീർപ്പന്നിയെക്കാൾ താണ കിടയിൽ നില്ക്കുന്നതാണെങ്കിലും, ഉയരത്തിൽ കട്ടംതോലൻ നീർപ്പന്നിയേയും തോല്പിക്കുന്നുണ്ട്. കട്ടന്തോലന്മാർ പല തരങ്ങളുണ്ട് ഓരോ തരവും വലിപ്പംകൊണ്ടു തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ് ഇവക്ക് ഓരോ കാലിന്മേൽ മുമ്മൂന്നു വിരലുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നെറ്റിമേൽ ഇവയ്ക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ കൊമ്പുകളുണ്ടാകും. നഖത്തിന്റെ ഛായയിലാണ് കൊമ്പ്. തല വലുതും നീണ്ടതുമാകുന്നു. കുത്തനെ നില്ക്കുന്ന ചെവികൾ പൊട്ടിക്കാണുന്ന സ്ഥലം തലയുടെ വളരെ പിന്നിലാണ്. തലയുടെ വലിപ്പം നോക്കുമ്പോൾ കണ്ണു വളരെ ചെറുതാണെന്നതന്നെ പറയേണ്ടതാണ്. മേലെച്ചിറി, താഴെച്ചിറിയുടെമേൽ, അതു മൂടുവാൻ തക്കവണ്ണം വന്നുവീഴുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്മേൽ രോമമില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. തോൽ വളരെ തടിച്ചതും, ഓരോരോ

പലിശയുടെ വലിപ്പത്തിൽ ദേഹത്തിന്മേൽ എട്ടത്തുപ
ററിച്ചതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നതുമാകുന്നു. ഇതി
ന്റെ കൊമ്പും തലയുടെ അസ്ഥിയുമായി യാതൊരു ബ
ന്ധവുമില്ല. സാധാരണ നിലയിൽ കട്ടന്തോലൻ ഒരു ബു
ദ്ധികുറഞ്ഞ ജീവിമൃഗമാണ്. ഏതു സമയത്തും മനുഷ്യദൃ
ഷ്ടിയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുകളവാൻ നോക്കുമെങ്കിലും, ഈ
ടും മുട്ടുമായിപ്പോകുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ വളരെ ക്രൂരനും ഭയ
ങ്കരവലിപ്പംകൊണ്ട് അത്യന്തം അപായിയുമാണ് ആ
ഫ്രിക്കയിലെ കട്ടന്തോലൻ അതിന്റെ വലിയകൊമ്പു
കൊണ്ടും, ആസ്യയിലേതു കൊമ്പു ചെറുതാകകൊണ്ട്,
അതിന്റെ താഴെ അണ്ണിയിലെ മൂർച്ചയുള്ള തേറകളെ
ക്കൊണ്ടും ആളുകളെ ദ്രോഹിക്കുന്നു. ഇവ സസ്യഭോജിക
ളാണ്. പുല്ലും മരച്ചുള്ളികളും തിന്നും.

ഇന്ത്യയിലെ കട്ടന്തോലൻ.

ഇതിന്ന് ഒരു കൊമ്പു മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ത
ല വളരെ വലുതാണ്. ചെവി വലുതും, ഓരത്തിൽ രോ
മമുള്ളതുമാകുന്നു. കൊമ്പ് ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും ഉ
ണ്ട്. ആറടി ഉയരമുള്ള ഒരാൺ പത്തരയടി നീളമുണ്ടാ
കും. കൊമ്പ് ഒരടിയിൽ ജാസ്തി നീളംവെക്കുകയില്ല. എ
ന്നാൽ ഒന്നിന്നു രണ്ടടിനീളമുള്ള കൊമ്പു കണ്ടതായി ജർ
ഡൻസാഹ്ബ് പ്രസ്താപിക്കുന്നു ഇവ കടന്നുകൂടുന്നതു പുല്ല
ുള്ള വനങ്ങളിലാണ്. പുല്ല് 20-30 അടി ഉയരമുണ്ടാകും.
ഇടക്കിടെ പരന്ന ഇലകളുള്ള ചെടികളേയും, പടർന്നപി
ടിക്കുന്ന വള്ളികളേയുംകൊണ്ടു ചുറ്റിക്കെട്ടപ്പെട്ടതായ ഈ
നിബിഡമായ കാട്; വയലുകളിൽ പൊന്തുന്നനെൽകൃഷി

കാട്ടുകളെ എന്നപോലെ, ആന, കട്ടന്തോലൻ, കാട്ടി മുതലായ വലിയ മൃഗങ്ങളെ മറക്കുന്നു. കട്ടന്തോലൻ ഒറ്റയായിട്ടേ നടക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കട്ടന്തോലന്റെ ജീവിതശൈലീം നൂറുകൊല്ലത്തിലും ജീവിയാണെന്നു ചിലർ പ്രസ്താപിക്കുന്നു. കട്ടന്തോലന്റെ തടിച്ച ചർമ്മത്തിന്മേൽ ഉണ്ടു ഏശുകയില്ലെന്നു ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ പരക്കെ നടപ്പുള്ള വിശ്വാസം അബദ്ധമാണ്. ഉണ്ടു ഏശുകയില്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻ പണ്ടൊരു പട്ടാളക്കാരൻ, തന്റെ പട്ടാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ പിടിച്ചിണക്കിയിരുന്ന ഒരു കട്ടന്തോലനെ, രണ്ടു മൂന്നു വെടിവെച്ചു. ആ സാധുമൃഗം മരിച്ചുവീണപ്പോളാണ് അവന്റെ അന്ധവിശ്വാസത്തിന്നു് അറുതിയും വന്നതു്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ തോൽപൊളിച്ചെടുത്തു ഉണക്കിയാൽ അതിനു വളരെ ഉറപ്പുള്ളതാണു്. പണ്ടത്തെ ഹിന്തുരാജാക്കന്മാർ, തങ്ങളുടെ പടയാളികൾക്കു പരിശ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഈ ജന്തുവിന്റെ തോൽകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പു്, മതസംബന്ധമായ ചില അടിയന്തരങ്ങളിൽ ഹിന്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പുകൊണ്ടു ചെറിയ കോപ്പകം ഉണ്ടാക്കിയാൽ, അതിൽ പകരുന്ന ദ്രാവകങ്ങൾക്കു വിഷമുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻ ഈ കൊപ്പകംക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നു ചിലർ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നു.

ആഫ്രിക്കയിലെ കട്ടന്തോലന്മാർ.

ഇവയിൽ കറുത്തവരെന്നും വെളുത്തവരെന്നും രണ്ടു

തരങ്ങളും ഉണ്ട്. ചിലസമയത്ത് ഈ രണ്ടു തരങ്ങളും നിറത്തിൽ ഈവ്യത്യാസംകാണിക്കായ്കകൊണ്ട് ഈപേരുകളും അത്ര ഉചിതങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഓരോന്നിനു ഈരണ്ടുകൊമ്പുണ്ട്. തോലിനു മടക്കുകളും കാണുകയില്ല. ഇവക്കു പടന്നപ്പല്ലുകളും നായപ്പല്ലുകളും ഇല്ല.

കറുംകട്ടന്തോലൻ. (Black Rhinoceros)

ഇതു വെൺകട്ടംതോലനേക്കാൾ ചെറുതാകുന്നു. ഇതിന്റെ മേലെ ചിറി, താണു ഒരു കൂർത്ത അഗ്രത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ആണിനും പെണ്ണിനും കൊമ്പുകളുണ്ട്. പൂണ്ണവലിപ്പം എത്തിയ ഒന്ന് ഏകദേശം ഏഴടി നീളവും ഞെഞ്ചടി ഉയരവുമുണ്ടാകും രണ്ടു കൊമ്പുള്ളതിൽ, രണ്ടിന്റെയും നീളം ഒത്തതായിട്ടോ, ഒന്നു മറ്റേതിനേക്കാൾ വലുതായിട്ടോ വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ കാണും ഓരോ കൊമ്പു മൂന്നരയടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളെ തെക്കൻ അഫ്രിക്കയിൽ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. ഇവ ചെന്നുകുട്ടുന്നതു പുഴകളുടെ ഇരുതീരങ്ങളിലുമുള്ള നിബിഡങ്ങളായ ചെറുവനങ്ങളിലാകുന്നു. ഈ കാട്ടുകൾ ഇവ നിത്യംനടക്കുന്ന പാട്ടുകൊണ്ട് അവിടവിടെ വഴികളൊ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം തുറന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. വേരുകൊണ്ടും കൊമ്പുകൊണ്ടും ഇടതൂർന്ന ദുഷ്പ്രവേശമായ ഈ കാട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ നാട്ടുകാർ കട്ടംതോലന്റെ വീട്ടുകൾ എന്നുപറയുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ഇത്, ഈജന്തുക്കൾ ഇവറ്റയുടെയിടയിൽചെന്നു പിണഞ്ഞുണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയ സ്ഥലങ്ങളാണ്. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഈ കുഴികളിലാണ് ഇവ കിടക്കുന്നത്. ഓരോ കുഴിയുടെ മദ്ധ്യരേഖ ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. ചെടിക

ളുടെ പൊടിപ്പുകളും, തളിരുകളും, ഫലങ്ങളും ഇവ സുലഭമായിത്തിന്നും. ഇതു പല്ലുതിന്നാറില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവക്കു ഒരുമാതിരി നല്ല ഗതിവേഗത ഉണ്ട്. നടക്കുമ്പോൾ ഇവക്കു നന്നു മേലോട്ടു നോക്കുന്ന പതിവില്ല. മൂന്നടി ഉയരമുള്ള ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനെ തന്നെ ഇതു കാണുകയില്ല. വളരെ ക്രൂരനും പകയനുമാണെന്ന് ഇതിനോടു ഇടപെടേണ്ടിവന്ന എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവൻ നടക്കുന്നതു ഓരോ ഇണയായിട്ടാണ്. മലകളിന്മേൽ പ്രയാസം കൂടാതെ പാഞ്ഞുകേറാൻ ഇവക്കുകഴിയും. ഇവ മത്തോന്മത്തന്മാരേപോലെ വീണുറങ്ങും. ആ സമയത്ത് ഇതിന്റെ അടുത്തു വല്ലവരും ചെന്നാൽക്കൂടി ഇതറിയുകയില്ല. ഇവയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ വന്നുകൂടുന്ന ഉണ്ണികളെ തിന്നാൻ ഒരുതരം പക്ഷികൾ എപ്പോഴും ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ വന്നിരിക്കും. ഒരു തള്ളക്കട്ടെറുതാലനെ വെടിവെച്ചു തള്ളിയിട്ടാൽ കുട്ടി ശവത്തിന്റെ അടുക്കെനിന്നു എത്ര പിടിച്ചുവലിച്ചാലും വരികയില്ല. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വേട്ടയാടാൻ പലഉപായങ്ങളും ചെയ്തുനോക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു സാധാരണ നടക്കുന്നകടവിൽ, രണ്ടുമൂന്നടി ആഴത്തിൽ ഒരു കുഴികുഴിച്ചു, അതിൽ ഒരു ഉരുണ്ടുകൂട്ടുക്കും കൂട്ടുകിന്റെ അറ്റത്തു സാമാന്യം വലിയ ഒരു മരക്ഷണവും കെട്ടുന്നു. കൂട്ടുകിൽപെട്ട ഫലങ്ങളാമുഗം ഈ മരത്തടിയും വലിച്ചു നടക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഒഴിഞ്ഞുപോകാത്ത ഈ തൊന്തരവുകൊണ്ടും, മരങ്ങളുടെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന വേരുകളുടെ ഇടയിലും മറവും കൂടുങ്ങിയ മരക്ഷണം വേർപെടുത്തുവാൻവേണ്ടി വരുന്ന അലോചന

കൊണ്ടും ഇവ തളർന്നു വല്ലടിക്കിലും ചെന്നുകിടക്കും. ഇഴഞ്ഞുപോയ മരത്തടിയുടെ അടയാളംനോക്കി മനസ്സിലാക്കി, നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു വലിയ കുന്തങ്ങൾകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പണിയൊരുക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള വേട്ടയുടെ ഫലമായി ഇതിന്റെ സംഖ്യ വർഷംതോറും കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. ഒരു കട്ടംതോലന്റെ ചർമ്മംകൊണ്ട്, ഇരുണ്ടു ഡോളർ വിലക്കുള്ള ഏഴ് പരിശകം ഉണ്ടാക്കാം. കൊമ്പിന്നു റാത്തലിന്നു രണ്ടു ഡോളർ പ്രകാരം വിലകിട്ടും. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ നാട്ടുകാർ ഇവയുടെ മാംസവും ധാരാളം തിന്നും. ഇതിന്നു ദീഘ്രായസ്സുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

വെൺകട്ടന്തോലൻ. (The white Rhinoceros),

ഇതാണ് കറത്തതിനേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള ജന്തു. ഇവ ഒട്ടുമുക്കാലും ഒട്ടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. മേലെ മുണ്ട്, നീണ്ടു താഴോട്ടു വീഴുന്നില്ല. തല വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. നീണ്ട ചെവിയുടെ അറ്റം കൂർത്തിട്ടാണ്. ഈ ക്രൂരനായ ജന്തു ആറരയടിയിൽ ഏറെ ഉയരമുണ്ടാകും. നീളം പതിനാലടിയിലും കവിയും. പിന്നിലെ കൊമ്പു ചിലതിന്നു ഒരു കൂറിപോലെ ചെറുതും ചിലതിന്നു രണ്ടടി നീളമുള്ളതുമായിരിക്കും. മുന്നിലെ കൊമ്പ് 6 വാര നീളമുണ്ടാകും. പെണ്ണിന്റെ കൊമ്പാണ് വളരെ നീളംവെക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒരു കൊമ്പു നാലു നീളമുണ്ടാകുമത്രെ. ഈ തരം കട്ടന്തോലൻ പുല്ലുമാത്രം തിന്നുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു പുല്ലുള്ള മൈതാനത്തു വന്നിട്ടാണ് ഇവ സാധാരണ മേയുന്നത്. ഇത് ഒറ

യിട്ടൊ ഓരോ ഇണയായിട്ടൊ നടക്കും. ഒരു ദിവസം ഓസ്സൽധാര, കുതിരപ്പുറം കേറി സവാരിചെയ്യുമ്പോൾ ഈ തരം കട്ടന്തോലൻ ഒന്നിനെ കണ്ടെത്തി. കയ്യിൽ തോക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഉടനെ അതിനെ വെടിവെച്ചു. വെടി നല്ലവണ്ണം പറ്റിയിരുന്നെങ്കിലും കട്ടന്തോലൻ വീണുപോയില്ല. അത് തന്നെ അനാവിശ്യമായി ശ്രോഹിച്ച ആളെ നോക്കി, ഒരു ചാട്ടത്തിന്നരികെ എത്തി. കുതിരയുടെ വാരിഭാഗത്തു ഒരു കുത്തുകുത്തി. കുത്തിന്റെ ഊക്കുകൊണ്ടു കൊമ്പിന്റെ അറ്റം, കുതിരയുടെ മറ്റെ വാരിഭാഗത്തിൽക്കൂടെ പുറപ്പെട്ടു, ധാരയുടെ കാലിന്മേൽ കുടിത്തട്ടി അവിടെ മുറിപറ്റി ധാര ഉടനേതന്നെ ചാടിചാടി മറ്റൊരുവെടികൊണ്ടു കട്ടന്തോലനെ കൊന്നു. ആ ജന്തുവും ചത്തകുതിരയും അടുത്തടുത്തു വീണുകിടന്നു. മാച്ച്മാസം മുതൽ ആഗസ്റ്റ്മാസംവരെ ഈജന്തുവിന്റെ ദേഹത്തിൽ വളരെ നെയ്പ്പ കാണുന്നുണ്ട്. ആ കാലത്ത് ഇതിന്റെ മാംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. കട്ടന്തോലന്റെ കുട്ടിയുടെ മാംസം ഏതു സമയത്തും രുചിയുള്ളതാകുന്നു.

കുതിരകൾ.

ഈ വംശത്തിൽ കുതിരക്കുടാതെ, കഴുത, വരിയൻകഴുത, പകുതിവരിയൻകഴുത മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. കവിൾപ്പല്ലുകളുടെ വരമ്പുകൾക്കു ഉയച്ച് ധാരാളം ഉണ്ട്. കാലിന്മേൽ ഓരോ വിരൽമാത്രമേ ഉള്ളു. ഇതു, പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സാമാന്യം വലിയ ഓരോ കൂട്ടമുണ്ട്.

കുതിര.

വാൽ മുട്ടുതുടങ്ങി അറ്റംവരെ നീണ്ട രോമംകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കും. കഴുത്തിന്മേൽ, പിൻഭാഗത്തു നീണ്ട രോമങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഈ കഴുത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു വീണിരിക്കും. തല വെറുതും, ചെവി അധികം വലിപ്പമില്ലാത്തതും കാലുകൾ നീണ്ടതുമാണു്. പോറുന്ന കുതിരകൾക്കു പലവർണ്ണങ്ങളുണ്ടാകും. എന്നാൽ ശരീരത്തിന്മേൽ ഒരിക്കലും വരകൾ ഉണ്ടാകയില്ല എന്നതിനെ പറയാം. ഒരു വലിയ കുതിര ആറടി ഉയരമുണ്ടാകും. കൊമ്പു ഒന്നിനും കാണുകയില്ല. കാട്ടുകുതിരകൾ പണ്ടു യൂറോപ്പിലും ആസ്യയിലും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയുടെ മാംസവും ജനങ്ങൾ തിന്നിരുന്നു. കാട്ടുകുതിരയെ ഇപ്പോൾ ആസ്യയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. ഇതിന്റെ നിറം ഒരു മാതിരി കരിഞ്ചുകപ്പാണു്. ഇതിന്നു വളരെ ഗതിവേഗത ഉണ്ടു്. മനുഷ്യരെ കാണുന്നതിക്കിൽ ഇതു നില്ക്കുകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടേ ഇവ സഞ്ചരിക്കയുള്ളു. കൂട്ടത്തിൽ ഓരോ തലവനും ഉണ്ടാകും. കുതിരകളെ അമേരിക്കയിൽ കൊണ്ടുപോയതു സ്പെയിൻകാരാണു്. ഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ നാട്ടുകുതിരകളാണു് വളരെ ഉള്ളതു്. മനുഷ്യർ മെരുങ്ങിയ കുതിരകളെ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങീട്ടു വളരെ ശതാബ്ദങ്ങളായി. നാലായിരം കൊല്ലം മുമ്പെ മനുഷ്യർക്കു കുതിരകളുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനു ചരിത്രസംബന്ധമായ തെളിവുകളുണ്ടു്. കുതിരകളെ പണ്ടുപണ്ടേ യുദ്ധത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അറബിക്കാർ കുതിരകളെ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങീട്ടു

അധികം ശതാബ്ദങ്ങളായിട്ടില്ല. അവക്ക് പണ്ട് ഒട്ടകങ്ങളും കഴുതകളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ക്ലർക്സിസ് എന്ന പാരസികചക്രവർത്തിയുടെ കൂടെ യുദ്ധത്തിനുപോയിരുന്ന അറബികൾ ഒട്ടകപ്പുറത്താണ് കേറിയത്. സിറിയയിലും ഈജിപ്തിലും കുതിരകളെ ഒന്നാമതായിക്കൊണ്ടുവന്നതു മെസപെട്ടോമിയയിൽനിന്നാണ്. അമേരിക്കയിൽ കുതിരകളെ ഒന്നാമതു കൊണ്ടുവന്നതു യൂറോപ്പിൽനിന്നു വന്നിറങ്ങിയ പോരാളികളാണ്. അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന ചില നാട്ടുകുതിരകൾ, മനുഷ്യരുടെ ആധിപത്യം വിട്ടു കാട്ടുകുതിരകളായി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നും ആ മാതിരി കാട്ടുകുതിരകൾ തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ മൈതാനികളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ സിമെറോൺ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. അറബിക്കുതിരകൾ നാലരയടി ഉയരം മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇവ മറ്റു കുതിരകളേക്കാൾ മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. നല്ല ജോറുള്ള കുതിരകളാണ്. ഇവക്കു അല്പാഹാരം സഹിപ്പാനും, അല്പ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാനുമുള്ള ഒരു വിശേഷവിധികൂടി ഉണ്ട്. വെള്ളം അധികം വേണമെന്നില്ല. അറബികൾ ഇവക്കു പുല്ലും ഈത്തപ്പഴവും, ചിലപ്പോൾ ഒട്ടകത്തിന്റെ പാലുംകൂടി കൊടുക്കും. അറബികൾക്കു താന്താങ്ങളുടെ കുതിരകളോടുള്ള സ്നേഹം ലോകം മുഴുവനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വാസ്തവമാണ്. കുതിരച്ചാട്ടത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന കുതിര ഗതിവേഗതയിൽ പ്രധാനിയാകുന്നു. ഇവയെ പോറ്റി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് ഇംഗ്ലണ്ടിലാണ്. വർഷംതോറും ഡർബിയിൽവെച്ചു ഇംഗ്ലീഷ്കാർ നടത്തു

ന്ന കുതിരച്ചാട്ടം കൌതുകകരമായ കാഴ്ചകൊണ്ടും വായുവെക്കുന്ന തുകയുടെ വലിപ്പംകൊണ്ടും ലോകമെങ്ങും കേൾവിപ്പെട്ടതായ ഒരു സംഭവമാകുന്നു. ഒരു കുതിര 37 അടി ദീർഘം ചാടിയതായി ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വരിയൻ കഴുത (Zebra)

ഇതിന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ കറുപ്പും വെളുപ്പും വരകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു കൂടുതലും പ്രദേശങ്ങളിലാണ്. ഇതിൽ മൂന്നുതരം ജന്തുക്കൾ പെട്ടുന്നുണ്ട്. ഓരോ ജന്തുവിന്നു നാലടി ഉയരം കാണും. മുമലിലെ രോമത്തിന്നു ദീർഘം കുറവാണ്. വാലിന്റെ രോമങ്ങൾക്കു കുതിരകളുടേതുപോലെ മുറുമുണ്ടാകയില്ല. ഒരുതരം വരിയൻ കഴുത അമ്പതുമുതൽ നൂറുവരെ ജന്തുക്കളുള്ള ഓരോക്രൂട്ടമായി നടക്കും. ഇവയുടെ ഒന്നിച്ചു ഒട്ടകപ്പക്ഷികളും മേയുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ മാംസം നാട്ടുകാർ തിന്നും. എന്നാൽ ഇവയുടെ സംഖ്യ കുറക്കുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ സിംഹങ്ങളാണ്. ഇവയുടെ മനോഹരമായ തോലിന്നുവേണ്ടി മനുഷ്യരും ഇവയെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു.

പകുതിവരിയൻകഴുത.

ഇതു കഴുതയുടേയും വരിയൻ കഴുതയുടേതും മദ്ധ്യത്തിൽ വെക്കാവുന്ന ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ മുന്നംശത്തിൽ എന്നുവെച്ചാൽ മുഖത്തിലും വാരിഭാഗത്തിലും മാത്രം വരകൾ ഉണ്ടാകും. മുൻകാലുകൾക്കു വരകൾ കാണുകയില്ല. പകുതി വരിയൻ കഴുതകളും ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ അനവധി ജന്തുക്കളുണ്ടാകും.

കഴത.

ദേഹത്തിന്മേൽ വരകളുണ്ടാകയില്ല. മുതുകിന്മേൽ ഒരു കറുപ്പുവണ്ണമുണ്ട്.

ആസ്യയിലെ കാട്ടകഴതകഥം.

ഇവയെ ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തും കാണും. നാട്ടകഴതയുടെ ചെവിയേക്കാൾ ഇവയുടെ ചെവി ചെറുതാണ്. ഇവക്ക ഗതിവേഗതയും ധാരാളമുണ്ട്. കല്ലും മുള്ളുമുള്ള ദിക്കുകളിൽക്കൂടേയും, കണ്ടും കുഴിയുമുള്ള ദിക്കുകളിൽക്കൂടേയും ഇവക്ക ബഹു ശീഘ്രമായോടുവാൻ സാധിക്കും. ഓരോ ക്രൂത്തിൽ ഇവയെ ആയിരത്തിലുമധികം കണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ആഹാരം പുല്ലാണ്.

ആഫ്രിക്കയിലെ കാട്ടകഴത.

ഇതിന്റെ ചുമലിന്മേൽ ഒരു കറുപ്പുവര ഉണ്ട്. ചെവി നന്ന നീണ്ടിട്ടാണ്. വാലിന്മേൽ അധികം രോമമുണ്ടാകയില്ല കാലുകളിന്മേൽ വിലങ്ങനെ നില്ക്കുന്ന വരകഥം ഉണ്ട്. ഇവ വെള്ളം കുടിക്കുന്നതു രാത്രി മാത്രമാണ്. മരുഭൂമിയിൽ പാർക്കുവാനും ഇവക്ക വിരോധം കാണുന്നില്ല. ഓരോ ക്രൂത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നെണ്ണമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. പകൃതി മുഖം പതയിൽ കത്തിയപോലെ ഇവയുടെ മുഖത്തിന്റെ മുന്നംശം നാട്ടകഴതളുടെ മുഖംപോലെ വെള്ളനിറമാണ്.

നാട്ടകഴത.

ഇതിനെ ഏറക്കുറയേ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ചെവി വേണ്ടതിലേറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചിരി വരുത്തും. സ്വരത്തിൽ കരയുന്ന ഈ വിരുപിയാ

യ ജന്തുവേ വിസ്തരിക്കേണ്ട ഒരു ഉപമാനമായി എല്ലാ രാജ്യക്കാരും വെച്ചുവരുന്നു. കഴുതയെ പോറ്റുന്നതു ഭാരം പേറുവാനാണ്. കുതിരയേക്കാളും മുമ്പേ മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തു കഴുതയായിരിപ്പാനെ ഇടയുള്ളൂ. ചില രാജ്യക്കാർ പെൺകഴുതയുടെ പാൽകറന്നെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കും. കഴുത ഒരു കാലത്തും തോടോ പുഴയോ കടക്കാൻ കൂട്ടാക്കയില്ല. കോവർക്കഴുത ഇത് ആൺകഴുതക്ക് പെൺകുതിരയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനമാകുന്നു. ആൺകുതിരക്കു പെൺകഴുതയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനത്തിന്നു 'ഹിന്നി' എന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിളിക്കുന്നു. ഇതും കോവർക്കഴുതയിൽ അടങ്ങിപ്പായിട്ടുണ്ട്. ഇവക്കു ക്ഷീണം സഹിപ്പാനുള്ള ശക്തി എത്രയെങ്കിലുമുണ്ടുപോലും.

ആനകാര്യം.

ഭയങ്കരവലിപ്പംകൊണ്ടും അത്യന്തബുദ്ധികൊണ്ടും, ആകൃതിയുടെ വിശേഷതകൊണ്ടും ആനകരയിലെ മറ്റു ജന്തുക്കളെക്കാളും മനുഷ്യന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരയിൽ കാണുന്ന ജന്തുക്കളിൽവെച്ചു വലിപ്പംകൊണ്ടു മികച്ചുനില്ക്കുന്നതു് ആനതന്നെയാണ്. കാഴ്ചയിൽ ആനക്കു സ്വയസ്സിദ്ധമായ ഒരു ഗാംഭീര്യം കാണുന്നുണ്ട്. യാതൊരു പിള്ളർകളിയും ഇതിനെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. തുമ്പിക്കൈ, വിയപ്പില്ലായ്മ, വിരലില്ലാതെ നഖം കൊമ്പുപോലെ നീളുന്ന പല്ല്, അതിവലിപ്പം, നെഞ്ഞിന്മേൽ മുല, ഇവയൊക്കെ ഈ ജന്തുവിന്റെ സ്പഷ്ടമായിക്കാണുന്ന ആശ്ചര്യാവസ്ഥകളാണ്. ഇതിനെ എത്രതന്നെ കണ്ടാലും നമുക്കു മടുപ്പു തോന്നുകയില്ല. ഇന്ത്യയിലും ആ

ഫ്രിക്കയിലും മാത്രമേ ആനകളെ ധാരാളം കാണുകയുള്ളൂ. തുമ്പിക്കൈ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു നീണ്ട മൂക്കാകുന്നു. ഓരോ സാധനങ്ങൾ പിടിച്ചെടുപ്പാനും, വെള്ളമെടുപ്പാനും, ശ്വാസം കഴിപ്പാനും തുമ്പിക്കൈ ഉപയോഗിക്കുന്നു തുമ്പിക്കയ്യുടെ അഗ്രത്തിൽ ഒരു വിരൽപോലെ നീണ്ട അവയവം (പുഷ്കരം) ഉള്ളതുകൊണ്ടു, നിലത്തിൽ വീണ് ഒരു ചെറിയ സൂചിയുംകൂടി ഇതിനു പ്രയാസം കൂടാതെ എടുപ്പാൻ സാധിക്കും. തല നല്ല സ്ഥൂലതയുള്ളതാണ് ചെവി വളരെ പരന്നു ഘനം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. ഇതിന്റെ കഴുത്തു വളരെ കുറുതായതാണ്. കാലുകൾക്കു നല്ല നീളവും തടിയും ഉണ്ട്. മുട്ടിന്റെ നിർമ്മാണവിശേഷതകൊണ്ടു മുൻകാലുകൾ മുന്നോട്ടും പിൻകാലുകൾ പിന്നോട്ടും മടക്കേണ്ടിവരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അവയവയങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയും ഇപ്പോലെതന്നെയാണ് കാലിന്മേൽ അഞ്ചു നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആണിന്നു, (ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ ആനയാണെങ്കിൽ ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും) മേലേ അണ്ണിയിലെ രണ്ടു പടന്നപ്പല്ലുകൾ വളരെ വലുതായി, കൊമ്പുകൾപോലെ, പുറകോട്ടും മേലോട്ടും ഉന്തിനില്ക്കുന്നു. താഴേയും മേലേയും ഉള്ള അണ്ണികളിൽ വേറെ പടന്നപ്പല്ലുകൾ കാണുകയില്ല. കണ്ണിന്നു തലയുടെ വലിപ്പത്തിന്നനുസരിച്ചുള്ള വലിപ്പം കാണുകയില്ല. വാൽ ഉരുണ്ടു നീണ്ടിട്ടും, അറ്റത്തു പശുവിന്റെ മാതിരി, ഒരു പിടിനീണ്ട രോമമുള്ളതുമാകുന്നു. ഈ രോമം വളരെ തടിച്ചതാകുന്നു. പെണ്ണിന്നു മുൻകാലുകളുടെ മുമ്പിൽ രണ്ടു മുലകളുണ്ടാകും. തലയോട് (skull) വളരെ വലുതാണെ

ങ്കിലും ആതിന്റെ ഉള്ള മുഴവനും തലച്ചോർകൊണ്ടു നി
റയപ്പെട്ടതാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്. തലച്ചോറു തല
യോട്ടിന്റെ ഒന്നരനടുവിലാണ്. തലച്ചോറിന്റേയും തല
യോട്ടിന്റേയും മദ്ധ്യേയുള്ളതു്, സ്പഞ്ചുപോലെ തോന്നുന്ന
എല്ല മാത്രമാണ്. വലിപ്പമുള്ള പല്ലിനു നല്ല നീളവും
വീതിയും ഉണ്ട്. ഓരോ പല്ലിനുമ്മോന്നാന്നര ഭാഗങ്ങളാൽ
നിറയപ്പെട്ടിരിക്കും. ആനയുടെ കവിളുകളിൽ ആകപ്പാടെ
ആറു പല്ലുകൾ ഉണ്ട്.

ആനകൾ സസ്യഭക്ഷകളാണ്. ഇല, ചുള്ളി, പൊ
ടിപ്പു, പുല്ല്, ഓട, ക്രുവ മുതലായ സാധനങ്ങൾ തിന്നും.
തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു ചുറ്റിപ്പിടിച്ചെടുത്തു കാലിന്മേൽ
രണ്ടടി അടിച്ചിട്ടാണ് ക്ഷ്യങ്ങൾ വായിലെത്തിക്കുന്നതു്.
ഇതു കൂടാതെ തുമ്പിക്കൈക്കു സ്പർശ്യജ്ഞാനമുണ്ടെങ്കിൽകൂടി
ഉണ്ട്. ആപത്തുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോഴോ ഉറങ്ങുമ്പോ
ഴോ ഉടവു തട്ടാതെവണ്ണത്തിൽ ആന തന്റെ തുമ്പിക്കൈ
മടക്കിവെക്കുന്നു. മരം വലിക്കുന്നതു പല്ലുകൊണ്ടു കടി
ച്ചിട്ടാണ്. ആനകളുടെ ബുദ്ധിയെപ്പറ്റി അതിശയോ
ക്തി പ്രധാനങ്ങളായ പല കഥകളും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇ
ന്ത്യയിലെ ആന മെരുങ്ങിയാൽ വളരെ ഇണക്കവും ആന
സരണവുമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. മരംവലിക്ക, അവയൊ
ക്കെ അട്ടികളായി ക്രട്ടിവെക്ക മുതലായ ആശ്ചര്യജനക
ങ്ങളായ അനേകം പ്രവൃത്തികൾ, ഇന്ത്യയിലെ ആനകൾ
ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാലുംകൂടി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോ
ക്കിയാൽ ഒരു നായക്ക് ഒരാനയേക്കാൾ ബുദ്ധിയേറുമെന്നാ
ണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. മുങ്ങിച്ചാകാൻപോകുമ്പോ

ഴോ, മറ്റു ജന്തുക്കൾ എതുത്തു കൊല്ലാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴോ, സമീപത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരാന, തന്റെ യജമാനനെ ചെന്നു രക്ഷിച്ചു എന്ന് ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല. ആനയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു തന്റെ യജമാനനെ ഒരാൾ കുത്തിക്കൊന്നാലും ആന അനങ്ങുകയില്ല. ഇതൊക്കെ ആയാലും തന്നോടു ദയയോ ക്രൂരതയോ കാട്ടുന്ന കുട്ടികളേയും തല്ലുത്താക്കളേയും ആന ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. ആനകളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രസ്താപയോഗ്യമായ മറെറാരു അത്ഭുതം ഉണ്ട്. കാലഗതികൊണ്ടു മരണം പിടിപ്പെട്ട ആനകളുടെ ശവങ്ങളോ അസ്ഥിക്കൂടോ ഇതുവരെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നാകട്ടെ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നാകട്ടെ കണ്ടു കിട്ടീട്ടില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ ആന—

ഇവയെ കാട്ടിലും നാട്ടിലും കാണും. നെറ്റി പരന്നിട്ടും അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കുഴിഞ്ഞു തള്ളിനിന്നിട്ടുമാണ്. ചെവി ആഫ്രിക്കയിലെ ആനയുടെ ചെവിയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. നിറം ക്ഷാരവർണ്ണം പാഞ്ഞകറപ്പാണ്. ചിലപ്പോൾ നെറ്റിമേലും മറ്റും പാണ്ടുപിടിച്ചപോലെ ഉള്ള ചില വർണ്ണഭേദങ്ങൾ കാണും ബർമ്മ, സയാം മുതലായ ദിക്കുകളിൽ വെള്ളാനകളെ കാണുന്നുണ്ട്. കൊമ്പൻ ഒമ്പതടിയും പിടി എട്ടടിയും ഉയരമുണ്ടാകും. പന്ത്രണ്ടടി ഉയരമുള്ള ജന്തുക്കളേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരാനയുടെ ഘനം 2 തൻ 17 ശതത്തുക്കം 1 കാലാംഗം 25 റാത്തൽ ആണത്രെ പിടിക്കു കൊമ്പില്ല. കൊമ്പ് അഞ്ചടി മുതൽ എട്ടടിവരെ നീളമുണ്ടാകും. സാധാരണയായി ഒരു കൊ

ന്റെ ഘനം 75 റാത്തലാണെങ്കിലും 157 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടായ കൊമ്പുകളും കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊമ്പില്ലാത്ത ആണാനക്ക മോഴ എന്നു പേരുണ്ട്. 25 വയസ്സുതികഞ്ഞാലെ ഒരാനക്ക പൂർണ്ണവളർച്ച എത്തുകയുള്ളൂ. ഒരാന 150 വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. മുളക്കൂട്ടങ്ങളും വലിയ മരങ്ങളും നിറഞ്ഞ കാടുകളുള്ള കുന്നും താഴ്വാരവും കാണുന്ന ദിക്കുകളിലാണ് ആനകൾ കടന്നുകൂടുന്നത്. ഉഷ്ണകാലത്ത് അടുക്കെ വെള്ളം കിട്ടുന്ന ഭയങ്കരവനങ്ങളിൽ ഇവ മേയുന്നു. ഉഷ്ണം ഇവയ്ക്കു ഒസ്സഹമാണ്. ഒരു കാട്ടിൽനിന്നു മറെറാരു കാട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം ആന, ഒന്നു മറേറതിന്റെ വഴിയിലായി നീണ്ടചാലിട്ടപോലെ മാത്രം നടക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ 30 മുതൽ 50 വരെ ആനകളുണ്ടാകും നൂറാനകളുള്ള കൂട്ടത്തേയും ഇടക്കിടെ കാണാം. തലവനായി മുന്നിൽ നടക്കുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്ത് ഒരു പിടിയാണ്. കൊമ്പന്മാരൊക്കെ പിന്നിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ചില കൊമ്പന്മാർ ഒറ്റതിരിഞ്ഞു നടക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒറ്റാനകൾ അത്യന്തം അപായികളും ക്രൂരന്മാരുമാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ആനകൾ ഓടകളും, ആനക്കുവകളും, കരിമ്പുകളും, മുളകളും, ഇലകളും കാട്ടുവാഴക്കകളും മറവും തിന്നും. ആനകൾ രാവും പകലും ഒരുപോലെ മേയുവാൻ നടക്കും. കുളിക്കുന്നതും നനഞ്ഞ മണ്ണിൽ കിടന്നുരുളുന്നതും ആനകൾക്കു ബഹുരസമായ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. പൂട്ട തോന്നുമ്പോൾ തുമ്പിക്കയ്യിൽ വെള്ളം നിറച്ചു ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ തളിക്കും. ചിലപ്പോൾ

മണ്ണും ഇലയുംവാരി പുറത്തിട്ടും ആന നല്ലവണ്ണം നീന്തും. എഴുപത്തൊമ്പതാനകളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ക്രൂട്ടം ആറു മണിക്കൂർ നേരം നീന്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിച്ചതു സെയ്ഷെൽസൻഡ്വര കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. നീന്തുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ തല മാത്രവും, വേറെ അവസരങ്ങളിൽ തുമ്പിക്കയ്യുടെ അറ്റം മാത്രവും വെള്ളത്തിൻ മീതേ കാണുന്നു. കൊല്ലപ്പെട്ട ആനയുടെ ദേഹം ഒരിക്കലും വെള്ളത്തിൽ താണുപോകയില്ല. സാധാരണയായി ഒരാനയുടെ ഗതി വേഗത മണിക്കൂറിൽ 15 നാഴിക മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഇവയുടെ അടുത്തെത്തിയാൽ, ഒരു മനുഷ്യന് ആനയേക്കാൾവേഗം ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ്. ആനകൾക്കു തുള്ളാനും ചാടാനും സാധിക്കയില്ല. 7 അടി വീതിയുള്ള ഒരു ചാലുതന്നെ ആനക്കു ചാടിക്കടപ്പാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ കുന്നു കേറാൻ ഇവക്കു യാതൊരു പ്രയാസവും കാണുന്നില്ല. ഇറങ്ങുന്നതു വളരെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടായിരിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇന്ത്യയിലെ ആന മിക്കവാറും സമയത്ത് ഒരു ഭീരുതന്നെയാണ് ഒരു ശത്രുവിനെ എതിരിടുന്നതിനേക്കാൾ വിട്ടു പായുന്നതിനാണ് ഇഷ്ടാനുകാണുന്നത്. എന്നാൽ ഒറ്റാന ഈ മാതിരിയാണെന്നു കരുതിപ്പോകരുത്. ഇവ അനാവശ്യമായി ആളുകളെ പിടിച്ചു കൊല്ലും. ചിലപ്പോൾ നിന്നിൻറെ അരികെ ഒളിച്ചു നിന്ന് ആ വഴിയായി അറിയാതെ വരുന്ന വഴിപോക്കരെ ഒറ്റാന പിടിച്ചുകൊന്നുകളയാൻ മടിക്കുന്നില്ല മനുഷ്യനെക്കിട്ടിയാൽ ചവിട്ടിത്തെച്ചിട്ടോ ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചു കാ

ലകം പറച്ചെടുത്തിട്ടൊ കലപെയ്യുന്നു. സമീപത്ത് ഒ
രാളെ കിട്ടിപ്പോയാൽ ഏതു കാട്ടാനയും വെറുതെ വിട്ട
ന്നില്ല. ഒറ്റാനയെപോലെതന്നെ കാട്ടിക്കൂടെയുള്ള പി
ടിയും അടുത്തു കിട്ടിയാൽ ആളുകളെ കൊല്ലാതെ വിടി
ല്ല. എതുക്കാൻ പാഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ ആന
തുമ്പിക്കൈ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ശത്രുക്കളെ ചോടെ ഇ
ട്ടു കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിത്തേച്ചുകളഞ്ഞാൽ ഒരു പോങ്ങ
മാംസക്ഷണമല്ലാതെ മറൊന്നു അവിടെകാണുകയില്ല.
കൊമ്പന്മാർ കൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുകയും ചെ
യ്യും. കൊല്ലുന്നതിൽ ഒരിക്കൽ കൊമ്പന്നു മദം പൊട്ടുക
എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. നെറ്റിമേലുള്ള രണ്ടു ചെ
റിയ ദ്വാരങ്ങളിൽക്കൂടെ താറുപോലെ കറുത്ത ഒരു നീർ
ഒലിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ ആനക്കു ഭ്രാന്തു പിടിപ്പാൻ കാലമാ
യെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ ഈ ഭ്രാന്തു വളരെ ദി
വസത്തോളം നിലനില്ക്കയില്ല. ഈ ചിഹ്നം കാണു
മ്പോൾ, മെരുങ്ങിയ ആനകളെതന്നെ ചങ്ങലക്കിടേണ്ട
താണ്. ഗർഭകാലം ഒരാനക്ക് ഒരു കൊല്ലത്തിലും ജാസ്തി
യുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കു
ട്ടിയിൽ ജാസ്തി ജനിക്കാറില്ല. പ്രസവിച്ച ഉടനെ ഒരു കു
ട്ടി ഒരു വാര ഉയരവും 200 റാത്തൽ തൂക്കവും ഉണ്ടാകും.
കുട്ടി പാൽ കുടിക്കുന്നത് അതിന്റെ വായകൊണ്ടാണ്.
തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടല്ല. കാട്ടാനകളെ വെടിവെക്കാൻ
പെല്ലുന്നത് എത്രയോ അപായകരമായ ഏർപ്പാടാണ്.
തലയോട്ടിൽ ഏതു ഭാഗത്തിലാണ് തലച്ചോറിന്റെ ഇ
രിപ്പെന്നറിയാതെ, തലയിൽ തന്നിഷ്ടം വെടിവെ

ക്കുന്നതു വെറുതെയായിരിക്കും. ചില സമയം രണ്ടു കൊമ്പന്മാർ യുദ്ധത്തിനൊരുമ്പെട്ടാൽ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടൊന്നും യുദ്ധം സമാപ്തമാകയില്ല. ചിലതിന്റെ വാൽ ശത്രുവിന്റെ കടിപെട്ടിട്ടു മുറിഞ്ഞുപോകും. ആനകളെ പിടിക്കാൻ നാട്ടുകാർ ഒന്നു രണ്ടു സൂത്രങ്ങളും എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്ന് ആനവരാനിടയുള്ള ദിക്കുകളിൽ ആനവാരിക്കുഴികളും കുത്തിവെച്ചിട്ടാണ്. കുഴിയിൽ വീണാൽ കുഴി ക്രമേണ നികത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണ് ആനയെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നത്. കുഴിയിൽവീണ ആനക്കു വെള്ളവും പാറാവുമില്ലാതെ പോയാൽ രാത്രി മറുള്ള ആനകളും വന്നു തങ്ങളുടെ കൂറുകാരനെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കും. ആനകളെ പിടിക്കാൻ മറ്റൊരു സൂത്രം മെരുങ്ങിയ പിടകളെ കാട്ടിൽ വിട്ടിട്ടാണ് ഇവയുടെ അടുക്കെ കാട്ടുകൊമ്പന്മാർ വന്നു ഇണചേരാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ കാലിനു കുടുക്കിട്ട ചില ധീരന്മാർ അവയെ വന്മരത്തോടു കെട്ടിക്കളയും. മറ്റൊരുവിദ്യ 'കെഡ്ഡു' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഏതുമോ വലിയ ആലകളും ഉണ്ടാക്കി ആനക്കൂട്ടത്തെ അതിൽ തെളിച്ചാക്കി, ആലയുടെ പ്രവേശനദ്വാരം ഭദ്രമായിപ്പൂട്ടികളഞ്ഞിട്ടാണ്. മൂന്നാമത്തെ സൂത്രംകൊണ്ടു ആനകളെ വളരെ പിടിക്കുന്നതു മൈസൂർ രാജ്യത്തിൽനിന്നാണ്. കാട്ടാനകളെ പിടിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്മാർ ചില ക്രൂരകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യാറുണ്ട്. മറു രാജ്യങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കാനാണെങ്കിൽ, ഈ ക്രൂരന്മാർ, നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങാത്ത ആനകളെ ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പൊല്ലാപ്പി

ക്കു കീഴടങ്ങാൻവേണ്ടി ഇവറ്റയെ വളരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. മൂർദ്ധാവിലും അണ്ണിയിലും കാലിന്റെ അടിക്കും വലിയ ആണികൾ അടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്നു. ചില നിർഭാഗ്യന്മാർ, വിവരമില്ലാതെ ഇവയെ വാങ്ങിയാൽ ഏറക്കാലം കഴിയുംമുമ്പെ ഇവ ചത്തുപോകുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ലല്ലൊ. ആന മനുഷ്യനു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ഒരു പിടിക്കു 5,000 ക വിലയുണ്ടാകും. ലക്ഷണം തികഞ്ഞ ഒരു കൊമ്പനു ഇരുപതിനായിരം ഉറുപ്പിക വില ഉണ്ടാകും. പട്ടാളക്കാരുടെ സാമാനങ്ങൾ ഏറ്റിക്കൊണ്ടുപോവാനും, വലിയ തോക്കുകൾ ഇഴച്ചുകൊണ്ടുപോവാനും മരം വലിക്കാനും, എഴുന്നെള്ളത്തിനും ആനയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മരം കടിച്ചു വലിപ്പിക്കുന്നത് എത്രയോ ക്രൂരകർമ്മമാണ്. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ അങ്ങനെ വലിക്കുന്ന ആനയുടെ പല്ലു കൊഴിഞ്ഞുപോകും. ഒരിക്കൽ ഒരാനക്കാരൻ വളരെ നിഷ്കൃഷ്ടിച്ചു ഒരാനയെക്കൊണ്ടു മരം വലിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഈ സാധുജന്തു മരംകടിച്ചു ഉടനെ പല്ലു നിലത്തു വീഴുകയും, പിന്നാലെതന്നെ ഏകദേശം അരപ്പാത്രം ചലവും ചോരയും പൊരികയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ എത്ര വേദനസഹിച്ചിട്ടായിരിക്കണം ഈ ജന്തു കുറേകാലം മരം വലിച്ചിരുന്നത്. ആന അലങ്കാരത്തിനും ആഡംബരത്തിനും പറ്റിയ ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. രാജാക്കന്മാർ ഇവയുടെ പുറത്ത് അമ്പാരിയും കെട്ടിക്കേറി നടക്കുന്നു. ഓരോ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള എഴുന്നെള്ളത്തിനു നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടി ഇവയെ മുമ്പിൽ നടത്തുന്നതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള

കാഴ്ചയാണ്. ഭയപ്പെട്ടുപോയ ആന, തിരിഞ്ഞു പിറകെയല്ലാതെ ഒരിക്കലും കുതിരയെപോലേ മുന്നോട്ടു പായുകയില്ല. നരി നായാട്ടിന്ന് ആനകളുടെ കഴുത്തിലേറി ശിക്കാറികൾ പോകും. ആന മിക്കസമയത്തും ഒരു ക്രൂരനായ നരിയെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പണ്ടൊരു കാലത്ത് ആനകളെ യുദ്ധത്തിന്നും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. തോക്കില്ലാത്ത ആ കാലത്തു പോക്കുത്തിൽ വലിയ മുറത്തടിയുമായി ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരാന എത്ര ഭയങ്കരനായിരിക്കണം എന്നാലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ.

ആഫ്രിക്കയിലെ ആന— (The African elephant)

ഈ ആനക്ക് ഇന്ത്യയിലെ ആനയോളം ബുദ്ധിയില്ല എന്നാൽ വലിപ്പംകൊണ്ട് ഈ ആന ഇന്ത്യയിലെ ആനയേക്കാൾ ഗംഭീരനാകുന്നു. ചെവി വളരെ വലുതാണ് മിണ്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ ചെവികൊണ്ടു ചുമൽ ആകപ്പാടെ മൂടിപ്പോകുന്നു. തലയും ചെവിയും പിന്നോക്കം പായുന്നപോലെ തോന്നും. കണ്ണ് അല്പം വലുതാണ്. തുമ്പിക്കയ്യുടെ അറ്റത്തു വിരൽപോലെയുള്ള രണ്ടംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നു മുന്നിലും ഒന്നു പിന്നിലുമായിട്ടാണ് ഈ അംഗങ്ങളുടെ നില്പ്. പിൻകാലിന്മേൽ മൂന്നു നഖങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൊമ്പനും പിടിക്കും കൊമ്പുകളുണ്ട്. കൊമ്പ് ഇന്ത്യനാനയുടെ കൊമ്പിക്കാൾ വലിപ്പമുള്ളതാകുന്നു. ആഫ്രിക്കൻ ആന സാധാരണ പത്തടി പൊക്കമുണ്ടാകും നീളം 24 അടിയും വണ്ണം 14 അടിയും കാണും. പ്രായം 1 മുതൽ 8 ശതത്തുകൂടും 4 റാത്തലാണ്.

11 അടി പൊക്കവും $1\frac{1}{2}$ തൻ ഘനവുമുണ്ടായിരുന്ന ചില ഭയങ്കരന്മാരേയും ഈ ക്ലൂട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. 1874-ൽ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽവെച്ച വ്യാറിരുന്ന ഒരു കൊമ്പിനു 188 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ നീളം $9\frac{1}{2}$ അടിയായിരുന്നു. ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ കൊമ്പുകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും നീളമുള്ളതിനു ഏകദേശം 21 അടി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത് എത്രയോ അപൂർവ്വാവസ്ഥയാണ്. ശക്തികൊണ്ടും പുരുഷുക്കൊണ്ടും ഈ ആന ഇന്ത്യനാനയേക്കാൾ മിടുക്കനാണ്. കിഴക്കാന്തുക്കമായതും പാറകൾ വേറിക്കിടക്കുന്നതും ആയ പ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടെ ഇവയ്ക്കു ശീഘ്രമായി ഗതാഗതം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ബഹു ക്രൊധിയാണ്. ഇന്ത്യനാന തിന്നുന്നതിനേക്കാൾ ഉറപ്പുള്ള സാധനങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനു ഇവയ്ക്കു യാതൊരു ക്ലേശവും കാണുന്നില്ല. ഒരു മാതിരി തടിയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ ഇവ മുറിച്ചു അതിന്റെ ഇളങ്കൊമ്പുകൾ തിന്നും. കിഴങ്ങുകളും ഇവ ധാരാളം തിന്നും. മധുരപദാർത്ഥങ്ങളോട് ഈ ആനയ്ക്കു വലിയ കമ്പമാണ്. ഉയന്ന ഒരു പന പിടിച്ചുകുലുക്കി അതിന്റെ കായകൾ താഴെ തള്ളിയിടാൻ ഇവയ്ക്കു ലക്ഷ്യമില്ല. താഴെ വീണുകിടക്കുന്ന പെരുപഴങ്ങൾ പെറുക്കിത്തിന്നുന്നതും ഇത് ഒരു കുറവായിക്കരുതീട്ടില്ല. ഒരു സാമാന്യം വലിയ മരം തള്ളിയിടാൻ രണ്ടാനകൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു ശ്രമിക്കുന്നതും ഒരു അപൂർവ്വകാഴ്ചയല്ല. പന്നിയേപോലെ നിലംകഴിപ്പാനുള്ള ശക്തിയും ഈ ഗംഭീരന്മാർക്കുണ്ട്. അല്ലാതെ, കിഴങ്ങുകൾ

കിളച്ചെടുപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. ഈ ആവിശ്യത്തിന്നായിരിക്കും കൊമ്പനും പിടിക്കും ഒരുപോലെ നീണ്ട കൊമ്പുകൾ ദത്തമായിട്ടുള്ളത് ഉച്ചയാകുമ്പോൾ ഇവ ഘോരവനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. നിന്നിട്ടാണ് ഇവ ഉറങ്ങുന്നത്. ഇരുന്നൂറെണ്ണമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആനയെ ഡെലസ്സ്ഡ്വരകണ്ടിരുന്നുപോലും ചെറിയ കുട്ടിയാനകളും ഇവയുടെകൂടെത്തന്നെ ഉണ്ടാകും. ദൂരെ നില്ക്കുന്ന ആളുകളെ മണത്തറിവാനുള്ള ശക്തിയും ഇവക്കുണ്ട്. സാധാരണ ആളുകൾ അടുത്തെങ്ങാനുണ്ടെന്നു മണത്തറിഞ്ഞാൽ അവിടുന്നു തെറിക്കുകയും ആഫ്രിക്കനാനകളെ അവിടത്തെ നാട്ടുകാർ ഇന്ത്യക്കാരെപോലെ ഇണക്കാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. കാത്തിജീനിയക്കാർ പണ്ട് ഇവയെ യുദ്ധത്തിന്നുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഹാനിബാൾ എന്ന സെനാനായകന്റെ ഒന്നിച്ചു ആൽപ്സ്മലയും കടന്നു 37 ആനകളും വന്നിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചാൽ ആഫ്രിക്കനാനകളേയും ഇന്ത്യനാനകളെപോലെ മെരുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാം. ആഫ്രിക്കയിലെ നാട്ടുകാർ ചിലപ്പോൾ ഇവ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ നാലുഭാഗത്തും തീ വെച്ചു, ഇവയെ കൊല്ലാറുണ്ട്. അറബികൾ ആനകളെ തരത്തിന്നു കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ വഴി വള്ളിവെട്ടി മുറിച്ചു, അതിനെ ഇളകാൻ പാടില്ലാതാക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ അത്യന്തം ഘനമുള്ള ചില സാധാനങ്ങൾ ആനകൾപോകുന്ന വഴിക്കുള്ള വൃക്ഷക്കൊമ്പുകളിൽ തൂക്കിവെച്ചു, നല്ല തരത്തിന് ആനയുടെ പുറത്തു വീഴുന്നു.

തദ്ദേശക്കാർ ഇവയുടെ മാംസം തിന്നും. കാലിന്റെ ഉള്ളു നടി അരസ്സലാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. നായാട്ടുകാർ ഈ ജന്തുക്കളിൽനിന്നു അതിശയകരമാംവണ്ണം രക്ഷപ്രാപിച്ച സംഭവങ്ങൾ എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രോമം ഞെരുണ്ടാക്കുന്ന ആ വക വിവരങ്ങളൊന്നും സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് എനിക്കു സങ്കടമുണ്ട്.

10-ാംവർഗ്ഗം മാംസഭോജികൾ—(Carnivora)

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മിക്കജന്തുക്കളും മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ മാംസമാണ് ആഹാരമായി വരിച്ചിട്ടുള്ളത് പൂച്ച, മെരു, നരി, നായ, മോറ, കരടി മുതലായ എല്ലാ ജന്തുക്കളും ഈ വർഗ്ഗക്കാർതന്നെയാണ്. മാംസഭോജികളെ വാനരന്മാരെ അധികം ബുദ്ധിയുള്ള ജന്തുക്കൾ എന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ഇതുവരെക്കും തീർച്ചപറവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹവാസവും ഉപജീവനവും വ്യത്യസ്തരീതിയിലായിരിക്കകൊണ്ടും, ഓരോ രീതിയിൽ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാർ അതിബുദ്ധി കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇന്നെ വർഗ്ഗക്കാരാണ് ബുദ്ധി ജാസ്തിയുള്ളവരെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ എളുപ്പമല്ല. മാംസഭോജികളിൽ ചില ജാതികൾ വെള്ളത്തിലും അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, എല്ലാറ്റിനും യോജിക്കുന്ന ചില പൊതുവായ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്പറവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവയ്ക്കു വിരലുകളിന്മേൽ കൂർത്തുവളഞ്ഞ നഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഇവയുടെ നായ്പല്ലുകൾ വലുതാണ്. ഈ വലിയ വർഗ്ഗത്തെ മൂന്നു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. സമുദ്രത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന സ

ഭോജികം. 2. നായകളും ക്രൂരകാരും 3. പൂച്ചകളും ക്രൂരകാരും.

സമുദ്രത്തിലെ മാംസഭോജികം —

നിരന്തരമായ സമുദ്രാവാസംകൊണ്ടു ശരീരപ്രകൃതിക്ക് അതിശയകരങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളും സിദ്ധിച്ച ജന്തുക്കളിൽ ഒരു ക്രൂരർ ഇവയാണെന്നു നിസ്സംശയംപറയാം. നീന്തുവാനുള്ള സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി കൈകാലുകളുടെ വിരലുകളും തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിട്ടും തുഴപോലെ പരന്നിട്ടുമാണ്. ഇവയുടെ വാൽ വളരെ ചെറുതാകുന്നു. അല്പനേരം കിടന്നാശ്വസിപ്പാനും, കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു വളർത്താനുമല്ലാതെ ഇവർ വെള്ളം കരയ്ക്കു കേറുകയില്ല. ഭൂമിയിൽക്കൂടെ നടപ്പാൻ ഇവക്കു വളരെ പ്രയാസം കാണുന്നുണ്ട്. ചിലതു കടലിൽനിന്നു പുഴകളിലും നീന്തിവരും. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവ ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങുകയും ചെയ്യും. മത്സ്യം, ശുക്തിജം, ചെമ്മീൻ മുതലായ ജീവികളാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇവ പലജാതികളുള്ളതിൽ ചില ജാതികളെ മാത്രം അല്പം വിവരിക്കാം.

ചെവിയുള്ള കടൽപൂച്ചകം —(The eared Seals)

ചെവി വളരെ ചെറുതാണ്. കാലും കയ്യും ഏകദേശം സമനീളമാണ്. ഇവയുടെ തോൽ കച്ചവടാവിശ്യമായി വളരെ ശേഖരിക്കാറുണ്ട്. ഇവയുടെ നെയ്യും വളരെ ഉപകാരമുള്ളതാണ്. ഇവ മിക്കസമയത്തും കരക്കു കേറിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. ഒരാണിനു വളരെ പെണ്ണുങ്ങളും വേണം. ആൺ പെണ്ണിനേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള

താണ്. ഇവ പ്രസവിക്കാൻ വരുന്നത് ഓരോ പ്രത്യേക സ്ഥലത്താണ്. പെണ്ണുങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുംമുമ്പേ ആ സ്ഥലത്ത് ഒന്നാമതായി വരുന്നതു പ്രായംതികഞ്ഞ ആൺജന്തുവാണ്. നല്ല സ്ഥലം ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുത്താൽ ആ സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്താൻ പിന്നെ വരുന്ന ആണുങ്ങളുമായി വേണ്ട ലഹളകൾ നടക്കും. വളരെ ശക്തിയുള്ള ആണിനു മറ്റുള്ള ആണുങ്ങളെക്കാൾ അധികം പെണ്ണുങ്ങളെ കിട്ടും. എന്നാലും ഒരാണിന്റെ അധീനത്തിൽ 15 പെണ്ണുങ്ങളിൽ ജാസ്തി ഉണ്ടാകയില്ല പെണ്ണുങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ നില്ക്കുന്ന ഓരോ ആൺ ഒരാഴ്ചയോളം തീൻകഴിക്കാതെ നിന്നുകളയാറുണ്ട്.

തെക്കൻകടൽ സിംഹം-(The Sowthern Sea lion).

പെവിയുള്ള കടൽപൂച്ചകളിൽ പെട്ടതാവുന്ന ഒരു ജാതി ഇതാണ്. ഇതിന്റെ അധിവാസം തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ സമീപമാണ്. കഴുത്തിന്മേൽ നീണ്ട രോമങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു കടൽസിംഹം എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ ഏഴടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു. ഇവ സഞ്ചരിക്കുന്നത് കൂട്ടംകൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ കലമേനി പതിനഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകും. ഓരോ കൂട്ടംവന്നു കരയിൽ കേറിയാൽ ഒരാൺ എല്ലായ്പോഴും കാവലായി നില്ക്കുന്നു. ഇവൻ ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തിൽ കേറി, കഴുത്തും തലയും പൊന്തിച്ചു ചുറ്റാടചുറ്റും നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇവൻ ഒന്നു ചിനക്കുകയോ മുരളുകയോ ചെയ്താൽ വല്ല ആപത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു കരുതി,

തൽക്ഷണം മറവുള്ള ഒന്നുരപ്പാടെ വെള്ളത്തിൽ ചാടുന്നു. എന്നാൽ ആ സ്ഥലവുംവിട്ടു വളരെ അകലെ ഇവ പോയ്കളയുന്നില്ല. ഇവ വെള്ളംകുടിക്കാറില്ലെന്നു ലേക്കോമ്ട് എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ദൃഢമായിപ്പറയുന്നു. ഇതിലും ആശ്ചര്യം ഇവ പരിവായി ചരൽ തിന്നുവരുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഓരൊ കുട്ടിയെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. ഇണചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആണുങ്ങൾ അന്യോന്യം അതിഘോരമായ യുദ്ധം നടക്കും. പെണ്ണുങ്ങൾ ഒന്നുംചെയ്യാതെ വെറുതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആ സമയത്ത് ആൺ വളരെ ശൌര്യം കാണിക്കും. മനുഷ്യർ എതിരായ്ചെന്നാൽകൂടി പൊരാളികൾ വിട്ടു പോകയില്ല.

വെവിയുള്ള കടൽപൂച്ചകളിൽ പെട്ടന്ന മറെറാരു ജാതി ജന്തു വടക്കൻ കടൽസിംഹമാകുന്നു.

(The Northaern sea Lion)

ഇതിനു കഴുത്തിൽ നീണ്ട രോമമില്ല. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ വളരെ വലിപ്പം വെക്കും. ഒന്നു 13 അടി നീളവും 1300 റാത്തൽ ഘനവുമുണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നതു ബെറിങ്ങ് കടലിലാണ്. മുഖത്തിനു സിംഹത്തിന്റെ ഒരു ഛായ ഉണ്ട്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു മാതിരി ഭയങ്കരനാണ്. മനുഷ്യൻ വളരെ അടുത്തു ചെല്ലുംമുമ്പെ തന്നെ ഇവ സമുദ്രത്തിൽ ചാടിക്കളയും. ഒരു ചെറിയ ദ്വീപിൽ ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽ അധികം ഒത്തുകൂടിയതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ വർഷംതോറും സംഖ്യയില്ലാതെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാറുണ്ട്.

മറെറാരുജാതി ജന്തു കലിഫോർനിയയിലെ കടൽസിംഹമാകുന്നു. (The Californian Sea Lion)

ഒരു ക്രൂട്ടത്തിൽ ഇവയുടെ സംഖ്യക്കു കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു, മുറിയേററവയും കണ്ണില്ലാത്തവററയുമായി അനേകം ക്രൂടരെ ഒരു ക്രൂട്ടത്തിൽ കാണാം. ഇവ പ്രസവിക്കാൻ ഒരേടത്തുവന്നു ക്രൂടുമ്പോൾ, വേട്ടക്കാർ വന്നൊഴി സീമയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെ പ്രയാസമില്ലാതെ കൊല്ലുന്നു. സെൻ പ്രാൻസിസ്കോ രാജ്യത്തിന്നടുക്കെ ഈ ജാതി ജന്തുക്കളെ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽ അധികം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജന്തുവിന്നു ഒരു ദിവസം കാലമേനി നാല്പതുറാത്തൽ മത്സ്യം ആഹാരത്തിന്നു വേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു ഇവ എത്ര മത്സ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വല്ലവക്കും കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഇവ വളരെ യുക്തിയും സാമർത്ഥ്യവും പ്രയോഗിച്ചു കടല്പാക്കകളേക്രൂടി പിടിച്ചുകളയാറുണ്ട്. കടല്പാക്കകൾ പറന്നുകളിക്കുന്നിടത്തിൽ ഇവ മെല്ലെ പൂളാനിട്ടുചെന്നു, മുക്കുമാത്രം പുറത്താക്കിപ്പൊന്തുന്നു. ഇതുകണ്ടിട്ടു, എന്തോ ഒരു ചെറുതരം ആഹാരവസ്തുവാണെന്നു വിചാരിച്ചു കടല്പാക്ക ഇതു കൊത്താൻ തക്കവണ്ണം സമീപം വീഴുകയും നിരൂപിക്കാത്തവിധത്തിൽ കടൽസിംഹത്തിന്നിരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വടക്കൻ കടൽമല്ലൻ. (The nothern Sea bear)

ഇതിന്റെ മുഖം വളരെ ചെറുതാണു്. ഏഴെട്ടടി നീളവും ആറേഴടി ചുററളവും 800 റാത്തൽ തൂക്കവുമുള്ള കടൽമല്ലന്നു ആറു വയസ്സു പൂർത്തിയാകണമെന്നു കണ്ടി

രിക്കുന്നു. പെണ്ണ് 4 അടി നിളവും 100 റാത്തൽ ഘന വും മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. ഇവയുടെ തോൽ വിറ്റിട്ട കച്ചവടക്കാർ 20 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 330 ലക്ഷം ഡോ ളർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1872-ാം കൊല്ലത്തിൽ സെണ്ട് പോൾസ് എന്ന ദ്വീപിൽ മുപ്പതുലക്ഷത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കൾ വന്നു കൂടിയിരുന്നു എന്നു എല്യട്ട് സായ്പ് പറയു ന്നു. പ്രസവിച്ച പെൺജന്തുക്കൾ കടലിൽ ഇറങ്ങി മട ങ്ങിവരുമ്പോൾ അസംഖ്യം കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ത ങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ക്ഷണം തിരിച്ചറിയുന്നു. ഇവറ്റയെ യും മനുഷ്യന്മാർ സീമയില്ലാതെ നായാടിക്കൊല്ലുന്നുണ്ട്. 1872-ൽ നാല്പത്തഞ്ചു നായാട്ടുകാർ നാലാഴ്ചകൊണ്ട് എ ഴുപത്തീരായിരത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കളെക്കൊന്നു തോൽ പൊളിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കാലക്രമേണ ഈ ജാതി കേവ ലം നശിച്ചുപോവാനിടയുണ്ടെന്നുകണ്ടു, അമേരിക്കൻ ഗ വർമ്മെണ്ടു ചിലടിക്കിൽനിന്നിവറ്റയെ, കൊല്ലംതോറും ഒ രു ലക്ഷത്തിൽ അധികം കൊല്ലാൻ പാടില്ലെന്നു ഒരു നി യമം ഉണ്ടാക്കിയതു്.

കടൽതൊണ്ടൻ. (Walrus)

ഇതു വലിപ്പമേറിയതും വിരുപിയായതുമായ ഒരു ജ ന്തുതന്നേയാണ്. ഉത്തരധ്രുവത്തിലാണ് ഇവയുടെ അ ധിവാസം. ഇവയുടെ ചെവിക്കു പുറമേയുള്ള കടയില്ല. ചെവി വെറും ഒരു തുള മാത്രമാണ്. ആകൃതിക്കു സ്ഥൂല ത ജാസ്തി ഉണ്ട്. മുഖം നീണ്ടിട്ടാണ്. മുഖത്തു തടിയുള്ള മീശകളും വളരെ ഉണ്ട്. മുന്നണ്ണിയിൽനിന്നു രണ്ടു വലി യ തേറ്റകൾ താഴേ പുറത്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണു വളരെ

പൊരുതാണ്. താഴെ അണ്ണി മേലേ അണ്ണിയുടെ വണ്ണം കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം കാണുകയില്ല. നേരെ നോക്കിയാൽ ഉരുണ്ടതലയും, വലിയ മൂക്കിൻതുളകളും, താഴോട്ടു താഴ്ന്നതും, രണ്ടുഭാഗത്തും നില്ക്കുന്നതും, മീത്തലെ ചിറിയുടെ മേൽഭാഗം മൂടുന്നതുമായ മീശയും, കീഴോട്ടു താഴ്ന്ന രണ്ടു തേറകളും, ശരീരത്തിന്റെ, നീന്തുമ്പോലെ തോന്നുന്ന വെപ്പും, പിന്നോട്ടു നീളുന്ന വാലും കടൽതൊണ്ടനെ ഒരു ഭയങ്കരനാക്കുന്നുണ്ട്. തേറ ഏകദേശം ഒന്നരയടി നീളമുണ്ടാകും. തോൽ അനേകം മടക്കുകളായി പൊന്തിയതു കാണും. യുദ്ധതല്പരന്മാരാകകൊണ്ടു മിക്കതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലും അനേകം മുറികളുടെ പാടുകൾ കാണും. ഒരു കടൽതൊണ്ടൻ ചന്ദ്രണ്ടടിയിലും ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകും ഇതിന്റെ ഘനം 3,000 റാത്തലാണെന്നു പറയുമ്പോൾ വലിപ്പം ഏകദേശം ഊഹിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നിന്റെ ഒരു തേറ നാഴുറാത്തൽ തൂക്കം കാണും. മറ്റൊരു ഭയങ്കരന്റെ തേറക്കു മൂന്നടി നീളവും എട്ടുറാത്തൽ ഘനവും കണ്ടിരുന്നു. പണ്ടു സമൃദ്ധിയായി കണ്ടിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു വേട്ടക്കാർ ഇവയെ ഒട്ടുക്കിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു, ഈകാലത്തു ഇതിന്റെ സംഖ്യ വളരെകുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ബെറിങ്ങ് കടലിൽനിന്നു 10 കൊല്ലത്തിനിടയിൽ (1870-80) 25 ലക്ഷം ഗാലൻ കടൽതൊണ്ടന്റെ നെയ്യും 40 ലക്ഷം റാത്തൽ തേറകളും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. ഇതു തികയണമെങ്കിൽ ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം ജന്തുക്കളെ കൊല്ലാതെ കഴികയില്ല. കടൽതൊണ്ടന്മാർ കരക്കൊ വലിയ അയിസ്സിൻഖണ്ഡങ്ങളിന്മേ

ലൊ, കിടക്കുന്നതു കാണും. ഇവ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഒന്നോടൊന്ന തൊട്ടുകൊണ്ടു കിടക്കും. ഒരു ബോട്ടോ മറേറാ പോകുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവ അതിന്റെ സമീപം വന്നു, നീന്തിക്കൊണ്ടു പിന്തുടരും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി ജനിക്കും. രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം കുട്ടി മുലകുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പെണ്ണു മൂന്നുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമെ പ്രസവിക്കയുള്ളു എന്നൂഹിക്കാം. ഇവയുടെ ശബ്ദം ഒരു വലിയ ഗർജ്ജനമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടം ഗർജ്ജിച്ചാൽ എത്രയോ നാഴിക ദൂരം കേൾക്കും. ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കടൽതൊണ്ടൻ ബഹു ശാന്തനാണ്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ വലിയ ക്രൌര്യവും പകയും കാണിക്കും. ഇതിന്റെ വലിപ്പം കണ്ടാൽ, ഇതു ഒരു നിസ്സാരനായ ശത്രുവാല്ലെന്നു ക്ഷണം ബോദ്ധ്യമാകും. തള്ളക്കു കുട്ടിയോടു വളരെ വാത്സല്യമാണ്. കൂട്ടത്തിൽനിന്നു മുറിയേറ്റാൽ ശേഷമുള്ളവ അതിനോടു വളരെ സഹതപിക്കും. ആളകലം വളരെ അടുത്തുചെന്നാലും കടൽതൊണ്ടൻ ക്രുസലില്ലാതെ കിടന്നുകളയുന്നതുകൊണ്ടു അതിനെ എളുപ്പത്തിൽ കൊല്ലാൻ സാധിക്കുന്നു. കടൽതൊണ്ടന്റെ പ്രധാനാഹാരം മുരുവാണ്. ഇടക്കിടെ മത്സ്യവും ചെമ്മീനും ത്യാജ്യങ്ങളല്ല. കടൽ ചമ്മിയും ഇവറ്റ ചിലപ്പോൾ തിന്നും.

കടയില്ലാത്ത വെറിയുള്ള കടൽപൂച്ച അല്ലെങ്കിൽ സാധാരണ കടൽപൂച്ച. (The common Seal)

ഇതിന്റെ കാലുകൾ പിന്നോക്കം മടിച്ചുവെച്ചതു

ഴകളെപ്പോലെയാകുന്നു. ചെവിയുടെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു തുള മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൈകാൽ കാലുകളേക്കാൾ ചെറുതാണ്. വിരലിന്റെ അഗ്രങ്ങളിൽ വലിയ നഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകും ഇവയെ സുലഭമായിക്കാണുന്നത് ഉത്തരധ്രുവത്തിലാണ്. ക്രൂരമായിട്ടല്ലാതെ ഇവ ഒരേടത്തു പാർക്കുകയില്ല. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കരയിലൊ അയിസിൻ ഖണ്ഡങ്ങളിന്മേലോ കേറിക്കിടന്നു വെയിൽ കൊള്ളുവാൻ ഇവക്കു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. മത്സ്യം, ചെമ്മീൻ, മുരു മുതലായവതന്നേയാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ചരലുകൾ വിഴുങ്ങുന്ന ചങ്ങാതികളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതി സമുദ്രജീവിതത്തിനു വളരെ അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലർന്നു നീന്തുമ്പോൾ ഇവ മത്സ്യങ്ങളാണെന്നുതന്നേ തോന്നും. പോരാഞ്ഞിട്ടു വളരെ നേരത്തോളം വെള്ളത്തിന്റെ മുകളിൽ കിടപ്പാനുള്ള ശക്തിയുമുണ്ട്. കാൽ മണിക്കൂർവരെ ശ്വാസം കഴിക്കാതെ ഇവ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുമെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടനേരിട്ടാൽ അരമണിക്കൂറോളം കിടപ്പാനും ഇവക്കു ഗണ്യമില്ല. ഇവയുടെ ശബ്ദം പലപ്രകാരത്തിലാണ്. ചിലപ്പോൾ കുരക്കും, ചിലപ്പോൾ ആട്ടിൻകുട്ടിയോ മനുഷ്യക്കുട്ടിയോ കരയുമ്പോലെ തോന്നും. ഈ ജാതി ജന്തുക്കളുടെ കുട്ടികളെ നീന്തുവാൻ തള്ള ശീലിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ചുരുങ്ങിയാൽ ഇക്കൂട്ട് പതിനഞ്ചുലക്ഷം ജന്തുക്കളെ കൊല്ലംതോറും മനുഷ്യർ ഒടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ജാതിയിൽ പെട്ട ചിലതരം കടൽപൂച്ചകൾ മനുഷ്യരുടെ ഹിംസകൊണ്ടു നിർമ്മൂലം ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ചിലതൊക്കെ കൊ

ല്ലംതോറും ഒരു ദിക്കുവിട്ടു മറെറാരുദിക്കിലേക്കു സീമയില്ലാത്ത ക്രൂരങ്ങളായി യാത്രചെയ്യുന്നു. ഇവക്കു കരയിൽക്രൂടെ നല്ലവണ്ണം നടക്കാൻ കേവലം സാധിക്കയില്ല. ഈ ജാതിയിൽ പലതരം ജന്തുക്കളുള്ളതിൽ ചിലതരങ്ങളെമാത്രം അല്പമൊന്നു വിവരിക്കാം.

ക്ഷാരവണ്ണൻ കടൽപൂച്ച.

ഇത് എട്ടടി നീളമുണ്ടാകും. മഞ്ഞക്ഷാരവണ്ണമുള്ളതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ കറുത്തു മങ്ങിയ പുള്ളികളും ഉണ്ടാകും. എട്ടടി ദീർഘമുള്ള ഒരു ജന്തു 400 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടാകും.

സാക്ഷാൽ കടൽപൂച്ച (The trun Seal)

ഇവയെ ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലുള്ള കടലിലും കാണും. ആൺ അഞ്ചാറടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഭ്രമിയിലുള്ള മിക്കകടലുകളിലും ഇതിനെ കാണാം. കൊല്ലംതോറുംഗ്രീൻലണ്ട് ദ്വീപിൽനിന്നു ഏഴുലക്ഷത്തിൽജാസ്തി ജന്തുക്കളെവേട്ടയാടിക്കൊല്ലാറുണ്ട്. ഇവക്കു ഒരുദിക്കുംവിട്ടു മറെറാരുദിക്കിലേക്കു ഓരോ ക്രൂരമായുള്ള സഞ്ചാരം പതിവില്ല. ഇവ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കുകൾഒഴിവുള്ള സ്ഥലങ്ങളും വളരെ മത്സ്യങ്ങളുള്ള ദിക്കുകളുമായിരിക്കും. കരയോടു ചേർച്ചയില്ലാത്ത കടൽപ്പാറകളിലാണ് ഇവ മിക്കസമയത്തും കേറിക്കിടക്കുന്നത്. ഇതിനു സംഗീതത്തോടു വളരെ ആകർഷണമുണ്ട്. ആ നാദം പുറപ്പെട്ടാൽ വഞ്ചികളുടെ പിന്നാലെ വളരെ ദൂരത്തോളം നീന്തിവരും. ഇവ ക്ഷണം മെരുങ്ങുമെന്നു മാത്രമല്ല തന്റെ യജമാനനോടു വളരെ

സ്നേഹവും വിശ്വാസവും കാണിക്കും. യജമാനന്റെ പിന്നാലെ ഇവ നായകളെപ്പോലെ നടക്കും. തന്നെ പോറ്റിയ വീട്ടിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെ കൊണ്ടുവിട്ടാലും ഇവ അവിടേയ്ക്കുതന്നെ എങ്ങനെയെങ്കിലും മടങ്ങി എത്താതിരിക്കില്ല.

ഗ്രീൻലണ്ട് കടൽ പൂച്ചയും — (Greenlend Seal)

പെവി ഒരു തുളപോലെ ഇരിക്കുന്ന ക്രൂത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. കവിളിന്മേലും ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും കറുപ്പുവർണ്ണമുണ്ടാകും. ഇത് ആറടിനീളം വെക്കും. ഓരോരോ പ്രായത്തിൽ ഓരോരോ വർണ്ണമാകകൊണ്ട് ഇവ വെവ്വേറെ തരങ്ങളാണെന്നു ശങ്കിച്ചുപോകും. ഇവക്കു കൊല്ലംതോറുമുള്ള ദേശാടനസമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. കുട്ടികളെ പെറുവളർത്തേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി ജെയിൻ മായൻദ്വീപിൽ ഇവ സംഖ്യയില്ലാതെ സമൂഹിക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ള സകല കടൽ പൂച്ചകളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി എണ്ണിയാലും തുകകൊണ്ടു ഗ്രീൻലണ്ട് കടൽ പൂച്ച അവയെ ഒക്കെ കടത്തിവിട്ടും. ഇവയെ വേട്ടയാടിപ്പിടിപ്പാൻ അനേകം കപ്പലുകൾ കൊല്ലന്തോറും പോകുന്നുണ്ട്. 1836-ൽ ഒരൊറ്റക്കപ്പൽ ഒമ്പതു ദിവസംകൊണ്ട് ഇരുപത്തീരായിരത്തോളം ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില കപ്പൽക്കാർ ഒരൊറ്റ ദിവസംകൊണ്ടു 800 തുടുകളേയും 2000 കുട്ടികളേയും പിടിച്ചതായറിവു കിട്ടീട്ടുണ്ട്. ഗ്രീൻലണ്ടു ദ്വീപിൽനിന്നു കൊല്ലന്തോറും കുറയാതെ മുപ്പത്തിമൂവായിരം ജന്തുക്കളേയും; ന്യൂഫൌണ്ട്ലണ്ടു ദ്വീപിൽനിന്ന് അഞ്ചു ലക്ഷം ജന്തുക്കളേയും ജെയിൻമായൻ ദ്വീപിൽ

നിന്നു മുപ്പതിനായിരം ജന്തുക്കളേയും കൊല്ലുന്നതു കൊണ്ട് ഇവ സംഖ്യയിൽ എത്ര നിസ്സീമമായിരിക്കേണമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുവിൻ.

പുള്ളികാടൻപൂച്ച (The Spotted Seal)

ഇവയുടെ അധിവാസം ദക്ഷിണശൈത്യമേഖലയിലാണ്. തലയോട്ട (Skull) വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവയിൽ ആൺ ജന്തു പന്ത്രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇവയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ മഞ്ഞമുതായ പാണ്ടുവെള്ളയും ക്ഷാരവും വണ്ണമുള്ള പുള്ളികളുണ്ടാകും. ഒരു ചെറിയ ദ്വീപിൽ ഇവയെ നാന്നൂറെണ്ണം കണ്ടിരുന്നു.

തൊപ്പിത്തലയൻ കടൽപൂച്ച (The hooded Seal)

തലയുടെ മീതേ തൊപ്പിപോലെയുള്ള ഒരു മുറണയുണ്ടാകും. മൂക്കിൽ, വേണ്ടപ്പോൾ വീർപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു അംഗം ഉണ്ട്. ഇത് ഒരു ചാക്കുപോലെയാണ്. വീർപ്പിച്ച നിലയിൽ, ഇതുകൊണ്ടു, തല, കണ്ണുവരെ മൂടിപ്പോകും. ഈ ഏറ്റപ്പാട് പെണ്ണിനുണ്ടാകയില്ല. ആൺ എട്ടടിയും പെൺ ഏഴടിയും ദീർഘമുണ്ടാകും. അത്ലാന്തിക്കു സമുദ്രത്തിലും ഉത്തരധ്രുവത്തിലും ഇവയെ കാണുന്നു. ഇവക്കും ഒരു ദിക്കുവിട്ടു മറെറാരു ദിക്കിലേക്കു വലിയ സമൂഹമായി യാത്രചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഇവയെ പല ദിക്കിലും പതിവായി കാണുകയില്ല. പെണ്ണുങ്ങളെ കിട്ടാൻവേണ്ടി ആണുങ്ങൾ തമ്മിൽ ഭയങ്കരയുദ്ധം നടക്കും. കുട്ടികളെ ആണും പെണ്ണും സ്വന്തം പ്രാണനുപേക്ഷിച്ചു രക്ഷിപ്പാൻ ശ്രമിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ തൊപ്പിത്തലയൻ

കടൽപൂച്ച മറ്റുജാതി കടൽപൂച്ചകളെക്കാൾ ക്രൂരനും ധീരനുമാണ് തന്നെ ദ്രോഹിപ്പാൻ വരുന്നവരെ ഇവറ്റ എതുക്കാതിരിക്കില്ല. മൂക്കിന്റെ അടുക്കെയുള്ള വീപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ചാക്കുപോലെയുള്ള സാധനംകൊണ്ടു തല ഏതാനും മൂടിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയിൽ ആണിനെ അടിച്ചു കൊല്ലാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഗ്രീൻലണ്ടിൽനിന്ന് ഇത്തരം കടൽപൂച്ചകളെ കൊല്ലുംതോറും മുവായിരത്തിൽ അധികം കൊല്ലുന്നില്ല എന്നതു വളരെ ഭാഗ്യംതന്നെ. മത്സ്യംക്രടാതെ ഇവ ക്രന്തലുകളെയും തിന്നും.

ആനക്കടൽപൂച്ച—(Elephant Seal)

ആണിന്റെ മൂക്ക് ഒരു ചെറിയ തുമ്പിക്കൈപോലെ നീണ്ടിരിക്കും. ഈ വിശേഷ വിധി പെണ്ണിനു കാണുന്നില്ല. ആനക്കടൽപൂച്ച സമുദ്രത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന മാംസഭോജികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പമേറിയതാകുന്നു ഇരുപത്തിരണ്ടടി ദീർഘമുള്ള ജന്തുക്കളെ ഈ തരത്തിൽ സാധാരണയായി കാണും. ചുറ്റളവു നോക്കിയാൽ 16 അടിയിൽ കുറയില്ല. ഒരൊറ്റ ജന്തുവിൽനിന്നു 210 ഗാലൻതൈ കിട്ടുംപോലും. പെണ്ണു വളരെ ചെറുതാണ്. പത്തടിയിൽ അധികം നീളംവെക്കുകയില്ല. തെക്കൻഅത്ലാന്തിക്ക്, ശാന്തം, ഇന്ത്യൻ, ദക്ഷിണ എന്നി സമുദ്രങ്ങളിൽ ഇവയെ കണ്ടെത്തും. ഇവിടെയൊക്കെ പണ്ട് ഈ ജന്തുക്കളെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തവണ്ണം കണ്ടിരുന്നു. ഫാൾക്കലണ്ടു ദ്വീപിൽനിന്ന് ഇവയെ വേട്ടക്കാർ നിശ്ശേഷം ഒടുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നായകർ.

ഇതിൽ എല്ലാത്തരം നാട്ടനായകളും കാട്ടനായകളും ചെന്നായകളും കുറുക്കന്മാരും അടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. മറ്റു ജന്തുക്കളെക്കാൾ മനുഷ്യന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതിയായി നിവസിക്കുന്നതു നായകളാണ്. മുഖവും വായും നീണ്ടിട്ടും നഖം ഉള്ളോട്ടു വലിപ്പാൻ പാടില്ലാതായും ഇരിക്കുന്നതു നായവംശത്തിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

നാട്ടനായകർ:—

ഈ നായകർ കാഴ്ചയ്ക്കു ചെന്നായയോടൊ കുറുക്കനോടൊ വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ എത്രയോ പുരാണകാലങ്ങളിൽതന്നെ നായകളെ മെരുക്കി നായാട്ടിനുപയോഗിച്ചിരുന്നു. നായാട്ടു ശീലമുള്ള ക്രൂരത്തിൽതന്നെ, നായകർ രണ്ടുതരക്കാരുണ്ട്. ഒന്നു കാഴ്ചകൊണ്ടു മൃഗങ്ങളെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നവയുമാണ്. മനുഷ്യരെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നവയും മനുഷ്യരുടെ വീട്ടും കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും മറ്റും കാക്കുന്നവയും, മുഖംനോക്കാതെ മണംകൊണ്ടാളുകളെ തിരിച്ചറിയുന്നവയും ആയ നായകർ വളരെ ഉപകാരികളാകുന്നു. നായകർ പലജാതികളുള്ളതിൽ ചില പ്രധാനജാതികളെ മാത്രം അല്പാല്പം വിവരിക്കാം.

എസ്കിമോനായ:—

ഇതു കാഴ്ചയിൽ ചെന്നായയെപ്പോലെയാണ്. ഇവയ്ക്കു ഓരിയിടുവാനല്ലാതെ കുരക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവയുടെ താമസം ഉത്തരധ്രുവത്തിലാണ്. ഈ നായകളെ അഞ്ചെട്ടിനെ ഒന്നിച്ചുകെട്ടി ആ രാജ്യത്തിലെ ഉരുളി

ല്ലാത്ത ഒരുവക ഹിമവണ്ടി (Sledger) ഉറച്ചവെള്ളത്തിൽ കൂടെ ഇഴച്ചുകൊണ്ടുപോവാനുതകുന്നു. സാധാരണ ഓരൊ കഴികഴിച്ച് അതിന്റെ ഉള്ളിലിട്ടിട്ടാണ് ഇതിനെ പോറുന്നത്.

ആട്ടിടയൻനായ:—

ഇതിന്റെ വാൽ ജടപിടിച്ചിട്ടാണ് കാലിനും കൈക്കും നല്ല ബലമുണ്ട്. ഒരിക്കലും തളർച്ചയുണ്ടാകയില്ലെന്നു തോന്നും. ആട്ടിനെത്തെളിച്ചു മേച്ചു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോവാനും, കൂട്ടംപിഴച്ചവരെ തെളിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനും, ചെന്നായ മുതലായ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ രക്ഷിക്കുവനും ഇവ മനുഷ്യനെപ്പോലെയുള്ള ബുദ്ധി കാണിക്കുന്നു.

പറനായ—

നമ്മുടെ മലയാളരാജ്യത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന നായകഥം ഈ ജാതിയിൽപെട്ടതാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടും ആകൃതികൊണ്ടും നിറംകൊണ്ടും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നവരെ ഈ ജാതിയിൽ കാണും. സാമാന്യമായിപ്പറയുന്നതാണെങ്കിൽ കുത്തനെ നില്ക്കുന്ന ചെവിയും മുകന്ന നിറവും പറനായകളുടെ അടയാളങ്ങളാണ്. വീട്ടുകാക്കാൻ ബഹുമിടുക്കനാണ്. നായാട്ടു ക്ഷണത്തിൽ ശീലിക്കും.

ഹൌണ്ട്:—

ആകപ്പാടെ ഒരു മെലിഞ്ഞുനീണ്ട വകയാണ്. രോമത്തിന്നധികം നീളമുണ്ടാകയില്ല. മുഖവും കഴുത്തും വാലുമൊക്കെ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. പള്ള അടിക്കു പററീട്ടാ

ണ്. ചെവി വീണ്ടിട്ടാണ്. ഓട്ടത്തിന്ന് അതിവേഗത ക്കൂടും. പേർസ്യാരാജ്യത്തിലെ ഹൌണ്ടിന്ന ജടയുണ്ട്. ചില ജാതിക്ക ശരീരത്തിൽ രോമംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. ഈ തരത്തെ കാണുന്നത് മദ്ധ്യാഫ്രിക്കയിലും ചീനത്തു മാകുന്ന.

ന്യൂഫൌണ്ട്ലണ്ട് നായ—

ഇതു വളരെ വലിപ്പമുണ്ടാകും. വെള്ളത്തോട് ബ ഹുപ്രിയമാണ്. വെള്ളത്തിൽ വീണ പാകാൻ പോന്ന വരെ തന്റെ സ്വന്തം ജീവനപേക്ഷിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ട ത്താൻ ശ്രമിക്കും. നേരെ നിന്നാൽ രണ്ടര അടി ഉയര മുണ്ടാകും. സാധാരണ കറുപ്പുനിറമാണെങ്കിലും കഴുത്തി ലും മുഖത്തെവിടെയെങ്കിലും വെള്ളനിറമുണ്ടാകും. തല പരന്ന വലിപ്പമുള്ളതും രോമം ജടപിടിച്ചതുമാകുന്ന.

സെയിണ്ട്ബർനാഡ് നായ—

ഇത് ആറടി നീളമുണ്ടാകും. കറുപ്പുനിറത്തേക്കാൾ വെള്ളനിറത്തിന്ന പ്രാധാന്യം കൂടും. രോമം ജടയാണ്. മാഞ്ഞുവീണ മൂടപ്പെട്ടു പോകുന്ന മനുഷ്യരെ ഇവ മാന്തി യെടുത്തു രക്ഷാസ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരും. ഈ ജാതി യിൽ ചിലത് വളരെ ജനങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയുള്ള മരണ ത്തിൽനിന്ന രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബ്ളഡ്ഹൌണ്ട്—

വളരെ തടിച്ച തലയും ചുളിയുള്ള നെറ്റിയും ആ കപ്പാടെ വെറുപ്പു തോന്നിക്കുന്ന കോലവുമാണ് ഈ ജാ തി നായകൾക്ക കാണുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വാസ

നകാട്ടി ക്കൊടുത്താൽ, ആ വാസനയുള്ള വസ്തു എത്ര ദൂരത്തായാലും ശരി ഇവ തേടിപ്പിടിക്കും മനുഷ്യരെ കടിച്ചു കൊല്ലാൻക്രൂടി ഇവ മടിക്കയില്ല.

ബുൾനായ—

കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭയങ്കരനാണ്. നായകളിൽവെച്ചു ബുദ്ധികുറഞ്ഞ് ഇവക്കാണ്. സ്വഭാവത്തിൽ അത്യന്തം ക്രൂരനാണ്. പരന്ന മുഖവും, തടിച്ച തലയും, പുറത്തു കാണുന്ന പല്ലുകളും, വിസ്താരമുള്ള ശരീരവും തടിച്ച കാലും ദേഹവും, പരന്നമാറും, തടിക്കൊത്ത ഉയരമില്ലായ്മയും ചെറുതായി ഒടിഞ്ഞപോലെ തോന്നുന്ന വാലും ഈ ജാതി നായയുടെ ചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു. വല്ലതിനേയും കടിച്ചാൽ പിടിത്തം വിടില്ല. ദ്രോഹിച്ചാൽ യജമാനനെ ക്രൂടിക്കടിപ്പാൻ ശങ്കിക്കയില്ല. ഈ ജാതി മറെറാരു ജാതിയോടിണ ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനമാണ് ടെറിയർ ജാതി. ടെറിയർ ജാതിയിലും അനേകതരങ്ങളുണ്ട്.

കാട്ടുനായ—

കേരളത്തിൽ കാണുന്ന കാട്ടുനായകൾക്കു രാജ്യക്കാർ ചെന്നായ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ചുകന്ന നിറവും ജടപിടിച്ച വാലും ഇതിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷണമാണ്. വലിപ്പം അസാരം കുറവാണ് ഇരതെണ്ടുന്നത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഓരോരോ കടവുകളിൽ ഓരോ കാട്ടുനായ നിന്നു, ശേഷമുള്ളവറ കാടിളക്കുമ്പോൾ, കടവിൽക്രൂടെ വരുന്ന മൃഗങ്ങളെ ചാടിപ്പിടിക്കും. മൃഗങ്ങളെ കൊല്ലുംമുമ്പേതന്നെ തിന്നുതുടങ്ങും നരിയെക്രൂടി എതിർക്കാൻ ഇവ മടിക്കയില്ല വലിയ മാനുകളും പന്നിക

ളും ഇവയുടെ പ്രധാനഭക്ഷണങ്ങളാണ് നാട്ടുകാക്ക കാട്ടു നായയെ ബഹുഭയമാണ് നായാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഒരിക്കലും വെടിവെക്കയില്ല. ഇവ നായാടിപ്പിടിച്ച ജന്തുക്കളെ തിന്നുമ്പോൾ അടുത്തുവരുന്ന മനുഷ്യക്ക് ഓരോ കടി മാംസംകൊണ്ടു പോന്ന കൊടുക്കും എന്നുകൂടി ചില ശിക്കാരികൾ സത്യം പെയ്യ പറയുന്നു? യഥാർത്ഥം അറിഞ്ഞു. കാട്ടുനായ ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ലപോലും.

ചെറുകുക്കൻ—(Fox)

മെലിഞ്ഞ ശരീരവും കറിയ കാലുകളും വളരെ നീണ്ട ജടയുള്ള വാലും വലിയ ചെവിയും ചുകപ്പുനിറവും ചെറുകുക്കന്റെ എണ്ണം പറഞ്ഞ അടയാളങ്ങളാണ്. പകൽ മടയിലോ, കുറിക്കാട്ടിലോ കിടന്നു കഴിക്കും. രാത്രി ഇരതെണ്ടാൻ വരും പ്രാണികളും ഫലങ്ങളുമാണ് ആഹാരം. വാലിന്റെ അടിയിലുള്ള ഒരു ദ്വാരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകതരം മൂരു പുറപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്.

കുക്കൻ—(Jackal)

കൌശലക്കാരനാണെന്നു പണ്ടുപണ്ടേ കേളിസമ്പാദിച്ച കുക്കനെ ഒരു നോക്കു കാണാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. തമിളന്മാർ കുക്കനെ നരി എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായി സഞ്ചരിക്കുന്നത് രാത്രിയാണെങ്കിലും പകൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു വിരോധമൊന്നുമില്ല. ഒറ്റയായിട്ടും ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടും ഇവ നടക്കും. ആഹാരവിഷയത്തിൽ ഇവ വേണ്ടെന്നുവെച്ച യാതൊരു സാധനവും ഭൂമിയിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാം. പനമ്പഴം, മാമ്പഴം, പറങ്കിമാങ്ങ, ഞാവൽപഴം, അരിപ്പൂക്കായ, വെള്ള

രിക്ക, കരിമ്പു മുതലായ സവ്വ്സപവും ഇവ തിന്നും. കോ
ഴി മുതലായ പക്ഷികളും ഞണ്ടും മത്സ്യവും ശവവും ഇവ
ക്കു ബഹുപത്ഥ്യമാണ്. കരിമ്പിൻതോട്ടത്തിൽ പ്രവേശി
ച്ചാൽ അഞ്ചുപത്തു കരിമ്പു കടിച്ചു മുറിച്ചു നിലത്തിട്ടതിൻ
ശേഷം മാത്രമേ ഒന്നു തിന്നാനാരംഭിക്കയുള്ളൂ. കാപ്പിയു
ടെ പഴത്ത കായക്കുടി ഇവറ വയനാട്ടിൽനിന്നു തിന്ന
തായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ രാത്രിയും ഓരോ വീട്ടിൽ വ
ന്നു കോഴിക്കൂട്ടം പരിശോധിക്കും. കോഴിക്കൂട്ടിന്റെ അ
കത്തു കേറാനവസരം കിട്ടിയാൽ കല്ലുണ്ണിയെപോലെ
എല്ലാവരിനേയും കൊന്നിട്ടുകയില്ല. എത്ര അധികമുണ്ടാ
യാലും ഒന്നിനെ മാത്രം കടിച്ചു മുപ്പർ നടന്നുകൊള്ളും.
നായകളെ വളരെ ശങ്കയാണെങ്കിലും നായക്കുട്ടികളെ വ
ല്ലവിധത്തിലും ഇവ കടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിത്തിന്നും. ചില
സമയം പട്ടികളുമായി ഇണചേരും നായകൾക്ക് ഒന്നാമ
ത് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുന്നത് ആ സുഖക്കേടുള്ള കുക്കന്മാരു
ടെ കടിയേറ്റിട്ടാണ് പോലും. കെട്ടിയിട്ടടിച്ചാൽ കു
ക്കൻ ചത്തപോലെ കിടന്നുകളയും. എത്ര തല്ലിയാലും
ശബ്ദിക്കില്ല. ശ്വാസമുണ്ടെന്നതന്നെ ഒരാൾക്കു തോന്നു
കയില്ല. ഒരു ദിവസം തല്ലുകൊണ്ടു മരിച്ചുപോയി എന്നു
വിചാരിച്ചു ഒരു കുക്കനെ വാലും പിടിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു ഫ
ല്ലോങ്ങ് ഇഴച്ചുകൊണ്ടു വന്നു, ഒരേടത്തിട്ടു കഴികഴിക്കാൻ
നോക്കുമ്പോൾ കുക്കൻ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റ് ഓടിക്കള
ഞ്ഞത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു മൂന്നെണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂ
ടി ആട്ടിനെ പിടിക്കും. ആ സമയത്ത് ഒറക്കാരെങ്കി
ലും അടുത്തു ചെന്നാൽ ആ ആളുടെ നേരെ പല്ലും ഇളി

ച്ച ചെല്ലും. തരം കിട്ടിയാൽ മനുഷ്യക്കുട്ടികളേയും കു
ക്കൻ കടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിത്തിന്നുകളയും വടക്കേ മലയാ
ളത്തിൽ ഒരു കുറുക്കൻ ഇതിലും വലിയ അക്രമങ്ങൾ നട
ത്തീട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാത്രി പുറത്തു കിടന്നിരുന്ന, പ
തിനാലു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ ഒരു കുറുക്കൻ
വന്നു കടിച്ചു പറിച്ചുതിന്നാൻ തുടങ്ങി. കുട്ടി നിലവിളി
ച്ചപ്പോൾ വാതിലും തുറന്നു തള്ള പുറത്തു വന്നു. കു
ക്കൻ തള്ളയെക്കടിപ്പാൻ ചെന്ന് അകറ്റി നിത്തി. ത
ള്ള നിലവിളിച്ചു. അപ്പോൾ തള്ളയുടെ സഹായത്തി
ന്നാളുകളെത്തുമെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്ന കുറുക്കൻ ചുരു
ക്കിയ അവസരത്തിൽ വലിയ ലാഭം കിട്ടട്ടെ എന്നുവെച്ചു
ആ സാധുക്കുട്ടിയുടെ മാംസം ക്ഷണം ക്ഷണം കടിച്ചു പറി
ച്ചുതിന്നു തുടങ്ങി. അളുകൾ, വന്നു നോക്കുമ്പോൾ രക്ത
ത്തിൽ മുഴുകിക്കുട്ടി മരിച്ചുതായും തുടയുടെ മാംസം ഒട്ടു
മുക്കാലും തിന്നുപോയതായും കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു മൂന്നവ
സരങ്ങളിൽ മനുഷ്യക്കുട്ടികളെ കൊല്ലാൻ സാധിച്ച ഈ
കുറുക്കൻ സാമാന്യത്തിലധികം ധീരനായി, മനുഷ്യനെക്കേ
വലം വകവെക്കാതായി. ഒരിക്കൽ ഒരു വിജനമായ
നിരത്തു വഴിയിൽക്കൂടെ ഒരു മാപ്പിള തനിയെ പോക
മ്പോൾ തന്റെ മുമ്പിൽ ചാടിവീണത് നമ്മുടെ കുറുക്ക
നായിരുന്നു. കുറുക്കനല്ലെ എന്നു വിചാരിച്ച മാപ്പിള
കൈകൊണ്ടതിനെ തെളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അതു
ക്കുട്ടാക്കാതെ പല്ലും ഇളിച്ച മാപ്പിളയെ തടഞ്ഞു നിത്തി.
കുറുക്കൻ മെല്ലെ ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ വേറേ
യും അഞ്ചാറു കുറുക്കന്മാരെത്തി. തന്നൊത്തമത്താനാണ്

ഇവയുടെ പുറപ്പാടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മാപ്പിള നിലവിളിച്ചു. ആളുകൾ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കുക്കന്മാർ സമീപമുണ്ടായിരുന്ന കുറിക്കാട്ടകളിൽ ചെന്നൊളിച്ചു. ഇനി ഇവനെ വെച്ചേക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കരുതി നാട്ടുകാർ അന്നുതന്നെ അവനെ അവന്റെ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടെ കൊന്നു.

ചെന്നായകൾ—

ചില ജാതി നായകളെ ഒഴിച്ചാൽ ചെന്നായയാണു നായവംശത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലുപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളെന്നു പറയാം. സ്വഭാവത്തിൽ ഇതു ക്രൂരനും ഭയങ്കരനുമായ മറ്റൊരു മൃഗത്തെ കാണാൻ പ്രയാസമാണ്. ശക്തിയുള്ള പല്ലും ജടയൻ വാലും ഇവയുടെ മുഖ്യലക്ഷണമാണ്. ചെന്നായ കാടുകളിലും മൈതാനികളിലും അധിവസിക്കുന്നു. സാധാരണ ഒറ്റക്കോ ഇണയായിട്ടോ മാത്രമേ നടക്കാറുള്ളൂ എങ്കിലും ചില കാലത്തു വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് സഞ്ചരിക്കുന്നു. റഷ്യാരാജ്യത്തിലെ ചെന്നായകൾ ചെയ്തു കൂട്ടുന്ന അഴിമതികൾ വിസ്തരിക്കുന്നതായാൽ ഒരു വലിയ പുസ്തകംതന്നെ എഴുതേണ്ടിവരും. 1875-ൽ റഷ്യയിൽനിന്നു 161 ജനങ്ങളെ അവിടെയുള്ള ചെന്നായകൾ കൊന്നതിന്നിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കയിൽനിന്നു വെറും രണ്ടു ചെന്നായകൾ ഒരൊറ്റ രാത്രിയിൽ പതിനാറാടുകളെ കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ചെന്നായ ചില സമയത്തു ശവവുംകൂടിത്തിന്നും. തരത്തിനു കിട്ടിയാൽ പക്ഷികളേയും ഇവ ബാക്കിവെക്കയില്ല. ഗതികെട്ടാൽ എലിയും തവളയും മരങ്ങളുടെ പൊടിപ്പും ഒ

ക്കെ ഇവക്ക ഭക്ഷണമാകും. മരപ്പൊത്തുകളിലും ഗുഹകളിലും ഇടതൂർന്ന കുറ്റിക്കാടുകളിലും ഇവറ്റ ചെന്നു കൂട്ടുന്നു. ഒരു പേറിൽ ആറു മുതൽ പത്തുവരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ചെന്നായയുടെ ശബ്ദം ഒരു തരം ഓരിയാണ് ഒരൊറ്റച്ചെന്നായ കരയുന്നതു കേട്ടാൽ, പത്തമ്പതു ചെന്നായ ഒന്നിച്ചു കരയുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകും. നാട്ടുനായകളുമായിഇടപെട്ടാൽ ചെന്നായ കരക്കാൻ പഠിക്കും. ചെന്നായകൾ പിന്തുടർന്നാൽ മാൻ, വെള്ളമുള്ള ദിക്കുനോക്കി അതിൽ ചാടുന്നു. കൈണിവെച്ചാൽ ചെന്നായ അതു ക്ഷണം കടുങ്ങി എന്നുവരില്ല. അഥവാ കടുങ്ങിയാൽ ചത്തപോലെ കിടക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് ചെന്നായകളുടെ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങൾ.

ഇന്ത്യൻ ചെന്നായ—

ഇതിനെ കേരളത്തിൽ കാണുകയില്ല. ഇവിടത്തുകാർ വിളിച്ചുവരുന്ന ചെന്നായ ഒരു തരം കാട്ടുനായ മാത്രമാണ്. ഹിമാലയത്തിന്റെ അടുത്ത തെക്കു ഭാഗങ്ങളിലാണ് ഇവയുടെ അധിവാസം. "ഹിമവാൻ തന്റെ തെക്കേപ്പുറത്തെപ്പുരുകാട്ടിൽ" എന്നതന്നെ പറയാം. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 6 മുതൽ 8 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവ ഓരിയിട്ടുകയും കരക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ടു മൂന്നെണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂടി മനുഷ്യരേയും കൊന്നുതിന്നും. കൊല്ലന്തോറും ഓരോ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു വളരെ കുട്ടികളെ ഇവറ്റ കടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു. ഒരു മൈതാനിപോലെ പരന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒത്ത നടുക്ക് ഒരു കുഴികുഴിച്ചു തങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കാരിൽ ഒരുവനെ അതിൽ നിർത്തി, ശേഷമുള്ള

വറ്റ ചുറുമുള്ള കാട് തെളിച്ചു മൃഗങ്ങളെ ഈ കഴിയുടെ അടുക്കെക്കൂടി ഓടിക്കൊണ്ടു വരും. അപ്പോൾ മുൻകൂട്ടി അവിടെ കാത്തിരിക്കുന്ന ചെന്നായ ഇഷ്ടംപോലെ ഓരോന്നിനെ പിടിച്ചു കൊന്നിടും. ഇന്ത്യൻ ചെന്നായയുടെ പ്രധാനാഹാരം ആടാണ്.

ഹിമച്ചെന്നായ --

മനുഷ്യരെക്കണ്ടാൽ വളരെ അടുക്കെ വരും. ഒരു കയ്യിൽ ഒരു കത്തി ഒളിപ്പിച്ചു, മറേറക്കയ്യിൽ ഒരു മാംസക്ഷണം കാട്ടിയാൽ ഇവറ്റ അടുത്തു വരും അപ്പോൾ അതിനെ ക്ഷണംകൊണ്ട് കത്തിക്കിരയാക്കാം. ഇതൊരിക്കലും മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിപ്പാൻ പുറപ്പെടാറില്ല. ദക്ഷിണധ്രുവത്തിലാണ് ഇവയെ കാണുന്നത്.

കരടിയുടെ ചെറിയ ചാച്ചുക്കാർ.

പൂച്ചക്കരടി—(Punda)

കണ്ണു വളരെ ചെറുതായും മൂക്കു കറുത്തിട്ടും കാലിന്റെ ഉള്ളുനടികയും നല്ലവണ്ണം നിലത്തു പതിയുന്നതായും, വാലിന്മേൽ പട്ടകംപോലെ കറപ്പു മോതിരങ്ങളും ഉള്ളതായും വടക്കെ ഇന്ത്യ അധിവാസമാക്കിയും ഇരിക്കുന്ന പൂച്ചയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണിത്. പൂച്ചക്കരടിയുടെ നിറം ചുകപ്പാണ്. ദേഹം രണ്ടടിയും വാൽ 17 ഇഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ആഹാരവിഷയത്തിൽ സസ്യങ്ങളും മാത്രമെ ഇഷ്ടമുള്ളൂ. നിലത്തിൽനിന്നു തീരെ ഗുഹകളിൽ അവാസവുമാണെങ്കിലും ഇവയ്ക്കു മരം കേറാൻ വളരെ വൈഭവമുണ്ട്. ക്രോധംവന്നാൽ പൂച്ച

യേപോലെ ചീറുകയും ചെപ്പുകയും ചെയ്യും. ഒരു മരപ്പൊത്തിലൊ ഗുഹയിലൊ കടന്നുകൂടി പൂച്ചക്കരടി ഒന്നരണ്ടു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. കുറേകാലത്തോളം കുട്ടികൾക്ക് എഴുന്നേറു നടപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ ജന്തുക്കൾ ചിലപ്പോൾ രാത്രിയായാൽ വീട്ടുകളിൽ കടന്നു പാലും വെണ്ണയും കട്ടുതിന്നുംപോലും. ഇവ ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും.

കീരിക്കരടി— (Racoon)

ഇവ അധിവസിക്കുന്നത് അമേരിക്കാരാജ്യത്തിലാണ്. ശരീരം കുറെ തടിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും മുഖം കൂർത്തിട്ടാണ്. വാലിന്മേൽ അഞ്ചു കറുപ്പുവരകൾ ഉണ്ട്. ചെവി ചെറിയ വൃത്തംപോലെ ഇരിക്കും. നടക്കുമ്പോൾ കാലിന്റെ ഉള്ള നടി മുഴുവൻ നിലത്തുകൊള്ളുന്നില്ല. എങ്കിലും നില്ക്കുമ്പോൾ മുഴുവൻ കൊള്ളും. ദേഹം 22 ഇഞ്ചും വാൽ പത്തിഞ്ചും നീളം കാണും. ഏറിവന്നാൽ ഈ ജന്തു 25 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടാകും. കാടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പകൽ നടക്കുകയല്ലാതെ മറെറാരിക്കലും പകൽ ഇരതെണ്ടാൻ വരികയില്ല. ചുണ്ടെലി, പക്ഷി, മുട്ട, ആമ, തവള, മീൻ, ചെമ്മീൻ, അച്ച്, ചെറുപ്രാണി, പഴം, വിളമുതലായ എല്ലാ ക്രൂരവും ഇവ തിന്നും. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട തരംകിട്ടിയാൽ, പോറുന്ന കോഴികളെ കൊന്നുതിന്നാനും ഇവ മടിക്കയില്ല മരംകേറാൻ വൈഭവമുള്ളപോലെ നീന്താനും ഇവയ്ക്കു നല്ല പിടിത്തമുണ്ട്. ഇവ ക്രൂരന്നതും പ്രസവിക്കുന്നതും മരത്തിന്മേലുള്ള പൊത്തു

കളിലാണ്. ക്രൂട്ടംക്രൂട്ടമായിമാത്രമെ ഇവ സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. 4 മുതൽ 6 വരെ കുട്ടികളെ തള്ള എപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസവിക്കും. വഴിയെ ചെന്നാൽ കീരിക്കരടി മരത്തിന്മേലാണ് ഉടനെ പാഞ്ഞുകേറുന്നത്.

തീററിച്ചാപ്പൻ—(Glutton)

മുഖം ഒരു ചെറിയ കരടിയുടേതുപോലെയാകുന്നു. വാരിഭാഗത്തിലുള്ള രോമം നീണ്ടിട്ടാണ്. വാൽ ചെറുതും നീണ്ട രോമങ്ങളുള്ളതുമാകുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ മുഖത്തിന്റെ അററം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണെന്നു കാണും. ദേഹത്തിന്ന് ഒരുമാതിരി സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. നടക്കുമ്പോൾ ഉള്ളങ്കാൽ ഇഴുമ്പിക്കാലും നിലത്തു പതിപ്പിക്കും. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഇത് ഒരു കരടിക്കുട്ടിയാണെന്നു തോന്നും. ഈ ജന്തുവെ സാധാരണ കാണുന്നത് അമേരിക്കയിലെ ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലാണ്. ഇത് ഇരതെണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണ്. ആവിശ്യം നേരിട്ടാൽ മരത്തിന്മേൽ കേറും. ഇവററ ഒററക്കെ നടക്കയുള്ളൂ. കരടികൾ ഒഴിച്ചുപോയ ഗുഹകളിൽ കിടന്നുറങ്ങീട്ടാണ് ഇവ പകൽ കഴിക്കുന്നത്. ജൂൻ, ജൂലായി, മാസങ്ങളിൽ ഓരോന്ന് അഞ്ചാറു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. കുട്ടിയൊന്നിച്ചുള്ളപ്പോൾ, തള്ള അടുക്കെ വരുന്ന സകല ജന്തുക്കളെയും അതിധീരതയോടെ എതുക്കും. തനിക്കു കൊല്ലാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും തീററിച്ചാപ്പൻ കൊന്നതിന്നും. ശവം തിന്നാൻക്രൂടി ഇവയ്ക്ക് അറപ്പുകാണുന്നില്ല തീററിച്ചാപ്പൻ, മടകൾമാറ്റി, ചെറുകുറുക്കൻ മുയൽ മുതലായ ജന്തുക്കളേയും പിടിച്ചുതിന്നും

തീററിച്ചാപ്പന്ന് ഒട്ടങ്ങാത്ത വിശപ്പാണ്. കൊല്ലപ്പെട്ട കാണുന്ന ജന്തുക്കളെ തിന്നാനാണ് ഇവയ്ക്ക് അധികവാസന കാണുന്നത്. മറു ജന്തുക്കളെ പിടിപ്പാൻ വെച്ച കണികാം, ഇവ തങ്ങാംക്ക് അബദ്ധമൊന്നും പിണയാതെ കടിച്ചുമുറിച്ച്, അതുകളിൽവെച്ച കാണുന്ന തീൻപണ്ടങ്ങാം ഇവ തിന്നുതീർക്കുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ഒരു പറയത്തക്ക വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഇവയ്ക്ക യാതൊരുപയോഗത്തിന്നും കൊള്ളാത്ത സാധനങ്ങാം ഇവ ആരും അറിയാതെ കട്ടകൊണ്ടുവന്ന് എവിടെയെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടുകളയും. "പ്രയോജനമില്ലാത്ത കമ്മത്തിന്ന് അധികമാധുര്യമുണ്ടായിരിക്കാം" മറു ഞാനെന്തു പറയട്ടെ. ഒരു ശിക്കാറിയുടെ തോക്കും കത്തിയും വെപ്പുപാത്രങ്ങളും കമ്പിളിയും ഇവ കട്ടകൊണ്ടുപോയിക്കഴിച്ചിട്ടതായി അറിവു കിട്ടീട്ടുണ്ട്.

പീനാറി—(Skunk).

ദേഹം കറുത്ത നിറമാണെങ്കിലും പുറത്തു വെള്ളവരകാം ഉണ്ട്. വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പൂച്ചയോളം ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്റെ നീളം ഒരടിയാണ്. നീണ്ട രോമം കൊണ്ടു തടിക്കുടിപ്പോയ വാൽ നടക്കുമ്പോളൊക്കെ പൊന്തിച്ചു, പുറത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുനില്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വളച്ചുപിടിക്കുന്നു. ചില തരങ്ങാംക്കു നെറ്റിമേൽ വെളുത്തനീണ്ട ഓരോ പൊട്ടും കാണും. ഇവയ്ക്കു മരം കേറാൻ നല്ല ശീലമുണ്ട്. ഇവയുടെ ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള സാധനം പുറപ്പെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു മറു ജന്തുക്കാം ഇവയെ തൊടാൻ വരില്ല. ഈ ഒരായുധം ഉ

ള്ളതുകൊണ്ട് ഇവ മനുഷ്യരെക്കൂടി വകവെക്കാറില്ല. ഈ ധൈര്യത്തിന്റെ ഫലമായിട്ട പാതമേൽക്കൂടെ രാത്രി ലാത്തുന്ന വളരെ ജന്തുക്കൾ വണ്ടികേറിപ്പോയിട്ട ചത്തുകിടക്കുന്നതു കാണാം. എലി, അരണ, തവള, മുട്ട ഇവയാണ് മുഖ്യഭക്ഷണം. ചെറുപ്രാണികളെയും എന്നുവേണ്ട പോറുന്ന കോഴികളെയും ഇവ തിന്നും. കെണിവെച്ചാൽ ഇതു ക്ഷണം പിടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ജന്തു വേറെ ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമണ്. മറു ജന്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി വെച്ച കെണിയിലുംകൂടി വീണുകാണുന്നതു പീനാറികളായിരിക്കും. നിലത്തുള്ള മടകളിലൊ മരപ്പൊത്തുകളിലൊ, ഇതു കൊല്ലംതോറും അഞ്ചാറു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. ഇവയുടെ മാംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള സാധനം വരുന്നതു വാലിന്റെ മുരട്ടിന്റെ അടിയിലുള്ള ഒരു തുളയിൽനിന്നാണ്. ഇവയെ എടുത്താലൊ, അല്ല ഇവ കോപിച്ചാലൊ ഈ സാധനം യഥേഷ്ടം പുറത്തു തള്ളിത്തെറിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ഒരു പീനാറി, തന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള നീർ പതിനാറടി അകലെ തെറിപ്പിച്ചതായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നീരിൽനിന്ന് ഒരാവി പുറപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതു മണത്താൽ തൊണ്ട വീങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറയുന്നു. ഈ സാധനം കുറെ നല്ലവണ്ണം മണക്കുന്നതായാൽ ഒരു ജന്തു ശ്വാസംമുട്ടി ബോധംകെട്ടു ക്രമേണ മരിച്ചുപോവാനിടയുണ്ടെന്നു ഡോക്ടർ മേറിയംസാഹ്ബ് വിശ്വസിക്കുന്നു. പീനാറിയുടെ ദുർഗ്ഗന്ധസാധനം അസ്വാദ്യമായ ഒരു കാര്യം

ഏഴപ്രാവശ്യം അലക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുകൂടി, ആ ദുർഗ്ഗന്ധം കേവലം പൊയ്പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലപോലും.

ചെറുനിലക്കരടി—(Badger).

ഇവയുടെ തോൽ വളരെ വിലിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദേഹം ഏതുഭാഗംപിടിച്ചാലും, ഇവയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുകടിപ്പാൻ കഴിയുന്നു. കാലും കവിളും കറുത്തും ദേഹം വെളുത്തുമിരിക്കും. രണ്ടരയടി നീളമുള്ള ഒരു നിലക്കരടിയുടെ വാൽ ഏഴിഞ്ചുനീളവും, ദേഹത്തിന്റെ ഘനം 30 റാത്തലും കാണും. ഇവയെ വടക്കെ ഇന്ത്യയിലും യൂറോപ്പിലും കാണും. വൃക്ഷങ്ങളാൽ ഇടതിങ്ങിയ കാട്ടിൽ ഇവ മടയുണ്ടാക്കി അതിൽ കൂട്ടുന്നു. ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം ചെറുജന്തുക്കളാണെങ്കിലും തേനോടു ബഹു പ്രീതിപത്തിയാണ്. നിലക്കരടി മൂന്നുനാലു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. ചിലപ്പോൾ അതേ മടയിൽതന്നെ ചെറുകുഞ്ഞന്മാരെ പ്രസവിക്കാനനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും.

ചെറിയ നീർക്കരടി.

കാൽവിരലുകൾ താറാവിന്റെ കാൽപോലെ തോൽപാടകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. നഖങ്ങൾ ചെറുതായി, വളഞ്ഞു, മൂർച്ചകുറഞ്ഞവയാകുന്നു. തല വളരെ പരന്നിട്ടും ചെവി വളരെ ചെറുതായിട്ടുമാണുള്ളത്. കഴുത്തു നല്ല തടിയുള്ളതാണ്. വാൽ സാമാന്യം നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലുകൾക്കു നീളം നന്നുകുറയും. രോമം തടിച്ചതാണെങ്കിലും വളരെ മൃദുവായതാണ്. മീതെ കരിഞ്ചുകപ്പുനിറവും ചോടെ വെണ്ണീർനിറവും കാണും. പരന്ന വാലിന്റെ കട തടിച്ചിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവും

കഴത്തിന്റെ തടിയും ഇവയുടെ വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ അതിശീഘ്രമായി ഗതാഗതംചെയ്യുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. രോമത്തിന്റെ വിശേഷതകൊണ്ടു ശീതം ശരീരത്തെ ഒരിക്കലും ബാധിക്കുന്നില്ല. അഞ്ചുപത്തുജാതി നീർക്കുടികൾ ഉണ്ട്. വലിയതു ബ്രസിൽരാജ്യത്തും ചെറിയ രണ്ടുജാതി തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും അധിവസിക്കുന്നു. നീർക്കുടികളുടെ പ്രധാനാഹാരം മത്സ്യങ്ങളാണ്. മത്സ്യത്തെ പിടിച്ചാൽ ആദ്യം തല തിന്നുകയും, അവിടുന്നു തുടങ്ങി വാൽവരെ തിന്നുകയും പിന്നെ വാലിന്റെ അറ്റം ഇട്ടുകളകയും ചെയ്യുന്നു ഇവറ്റ വേണ്ടാതേയും മത്സ്യങ്ങളെ കൊന്നിടും. കേരളത്തിലെ കായൽകളിലും ഒറീസയിലെ ചില്ക്കാതടാകത്തിലും നീർക്കുടികളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരുക്രട്ടത്തിൽ അഞ്ചാറെണ്ണത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവ മാതാപിതാക്കന്മാരും കുട്ടികളുമായിരിക്കുമെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്തിന്നടുത്തുള്ള മരവേരുകളുടെ ഉള്ളിലാണ് ഇവ അധിവസിക്കുന്നത്. ഈ മടകളുടെ അരികെ മീൻമുള്ളുകളും തൂളികളും സുലഭമായിക്കാണും. ഹേമന്തകാലത്തു മത്സ്യങ്ങൾക്കു പഞ്ഞമുള്ളപ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കയ്യേറി, കോഴികളെയും ആട്ടിൻകുട്ടികളെയും പന്നിക്കുട്ടികളെയും പിടിച്ചുതിന്നും. കഴക്കോഴികളെ എന്നുവേണ്ട അവയുടെ മുട്ടകളും ഇവ വിട്ടുകളകയില്ല. എന്തിന്നു പറയുന്നു തവളകളും ചെമ്മീനുകളുംകൂടി ഈ ജന്തുക്കൾക്കു വർജ്ജ്യങ്ങളല്ല. മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചാറെണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂടും. ഒരുക്രട്ടം മത്സ്യങ്ങളെ വളഞ്ഞിട്ടാൽ നീർക്കുടികൾ ഓരോന്നായി മു

ങ്ങുകയും ഓരൊ മത്സ്യത്തെയും കടിച്ചുപൊന്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ആ അവസരങ്ങളിലൊക്കെ മത്സ്യത്തിന്റെ ഓരോ അഗംമാത്രം തിന്നു, മുക്കാലും ഭാഗം ഇട്ടുകളയുന്നു. നീക്കരടികളുടെ മീശകൾക്കു വളരെ സ്പർശനശക്തി ഉണ്ടു പോലും. ഇവയെ കെണിവെച്ചുപിടിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. കോപിച്ചാൽ ഇവ കുരക്കുംപോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടുമുതൽ അഞ്ചുവരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ചുവീണ കുട്ടികൾക്ക് ഉടനെ കണ്ണുതുറക്കാൻ സാധിക്കയില്ല നീക്കരടിയുടെ തോലിന്നു വളരെ വില ഉണ്ട്. യൂറോപ്യൻനീക്കരടിയുടെ ഒരു നല്ല തോലിന്നു് ഒന്നരപ്പവൻ കിട്ടും. വടക്കൻ അമേരിക്കൻനീക്കരടി നാലടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകും. ശ്രുജലത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചിറ്റാക്കൊഞ്ചന്മാരെ കണക്കില്ലാതെ ഇവ തിന്നൊടുക്കുന്നു. ഇവ പുഴവഴിയായി വളരെ ദൂരം സഞ്ചരിക്കും. ഇതിന്റെ തോലിന്നു രണ്ടുപവൻ വിലകിട്ടുമത്രെ. ആ രാജ്യക്കാർ ഇവയിൽ വളരെ എണ്ണത്തെ നായാടിക്കൊല്ലുന്നു. 1873-ൽ പതിനൊന്നായിരത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കളെ കൊന്നു തോലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബ്രുസിൽ രാജ്യത്തിലെ പുഴകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന നീക്കരടിയെ ആ രാജ്യക്കാർ "അരിരഞ്ഞ" എന്ന പേർ വിളിക്കുന്നു. ഇതു വാലോട്ടക്കുടി അഞ്ചടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുണ്ടാകും. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു നഖമില്ലാത്ത ഒരു ചെറിയ നീക്കരടി ഉണ്ട്. ഇതു കഷ്ടിച്ചു രണ്ടടി നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു. നീലഗിരിയിലും ലങ്കാദ്വീപിലും ഇവയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കടല്ലൂരടി.

ഇതൊക്കെ ജാതികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒന്നുതന്നേയാണ്. ശുദ്ധജലത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നതിനു നീർക്കരടി എന്നും കടലിൽ അധിവസിക്കുന്നതിനു കടല്ലൂരടി എന്നും പേർ കല്പിച്ചതുമാത്രമാണ്. തല പരന്നിട്ടാണെങ്കിലും വഴിയിൽ ഒരു ഉരുളിച്ചയുമുണ്ട്. അവയവങ്ങളും വാലും നീളം കുറവാണ്. കാലുകൾ കൈകളേക്കാൾ എത്രയോ കുറിയതാണ്. തദ്ദേശക്കാർ ഇതിന്റെ തോൽ കൊണ്ടുള്ള കുപ്പായമാണിടുന്നത്. ബെറിങ്ങ്കടലിലെ ഒരു ദ്വീപിൽനിന്നു ഇവറ്റ മനുഷ്യന്മാരാൽ നിഷ്കരുണം നിഹനിക്കപ്പെട്ടിട്ടു കേവലം ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഇവ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കടലിലുള്ള ഓരോ ദ്വീപിലാണ് പ്രസവിക്കാൻ ഒത്തുകൂടുന്നത്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടിമാത്രം ഉണ്ടാകും. പെണ്ണിനു രണ്ടു മുലക്കണ്ണുകളിൽ ജാസ്തിയുണ്ടാകയില്ല. അഞ്ചു വയസ്സു പൂർത്തിയായാലെ ഓരോന്നു പൂണ്ണവലിപ്പം വെക്കയുള്ളൂ. ഇവയ്ക്കു കുട്ടിക്ക മുതലായ ഓട്ടമുള്ള ജന്തുക്കളോടാണ് വളരെ പ്രിയം കാണുന്നത്. പൂച്ചക്കുട്ടികളെപോലെ ഇവക്കും കളിപ്പാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. ഇതിന്റെ ഒരൊറ്റ തോലിനു ഇരുന്നൂറു പവൻ വിലകിട്ടുമത്രേ.

കരടികൾ

ഉടലും അവയവങ്ങളും വളരെ തടിച്ചും, വാൽ ചെറുതായും, കാലിന്മേലും കൈമേലും അഞ്ചീതു നഖങ്ങൾ തുറിച്ചുനിന്നും, നടക്കുമ്പോൾ കാലിന്റെ അടിമുഴുവനും നിലത്തുകൊള്ളിച്ചും, കണ്ടുവരുന്ന ജന്തുക്കളാണ് കരടി

കഠം. കാൽമുട്ടുകണ്ടാൽ മനുഷ്യന്റേതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. മിക്കകരടികളും സസ്യഭുക്കുകളാണ്. ചിലേതു പ്രാണികളേയും തിന്നും. രോമം തടിച്ചു നീണ്ടിട്ടാണ്. മനുഷ്യരെ അനാവിശ്യമായുപദ്രവിക്കാൻ മടിക്കാത്തക്രൂരരാണ്. കരടികളിൽ പലജാതികളുണ്ട്.

വെള്ളക്കരടി—(The Polar bear).

നിറം ശുദ്ധവെള്ളയും തല ചെറുതായി നീണ്ടിട്ടുമാണ്. കാലിന്റെ ഉള്ളുനടിക്കുകുടി രോമമുണ്ടാകും. കഴുത്തു വളരെ വലുതും പെഡി വളരെ പെരുതുമാകുന്നു. ഈ കരടിയുടെ അധിവാസസ്ഥലം ഉത്തരധ്രുവമാണ്. കൊല്ലംതോറും നോർവൈക്കാർ നൂറിലധികം വെൺകരടികളെ കൊല്ലാറുണ്ട്. വളരെ ശൈത്യമുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഇവ ദീർഘനിദ്ര ചെയ്യാറുണ്ട്. (Hybernate). ഈ കരടികളുടെ പ്രധാനാഹാരം കടൽപൂമ്പകളാകുന്നു. ഇവ മത്സ്യങ്ങളേയും ധാരാളംതിന്നും. ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടാലൊ ഉസ്സാഹമായ വിശപ്പു ബാധിച്ചാലൊ മാത്രമേ ഇവ ആളുകളെ ദ്രോഹിക്കയുള്ളു, ഇവക്കു വളരെ വേഗതയിൽ ഓടാൻ കഴിയും. വേഗതയിൽ മനുഷ്യരൊന്നും ഇതിനോടു കിടയില്ല. ഈ കരടി 600—700. റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടുകുട്ടികളുണ്ടാകും. സാധാരണ അയിസ്സിൻഖണ്ഡങ്ങളിലാണു കേറിക്കിടക്കുന്നത്. ഇവ മഞ്ഞിപ്പൂളാനിട്ടിട്ടാണ് തങ്ങളുടെ ഇരയുടെ അടുക്കെച്ചെല്ലുന്നത്. നിറം വളരെ വെളുത്തിട്ടാണെങ്കിലും മൂക്കു കറുപ്പാണ്.

കരിമ്പുകപ്പുകരടി—(The brown bear)

തലയും ചെവിയും വളരെ വലുതാണ്. കഴുത്തിന്നു വളരെ ദീർഘമില്ല. കാലിന്റെ ഉള്ളു നടിയിൽ രോമങ്ങളം കാണുകയില്ല. ഇതു വലിപ്പമുള്ള കരടികളിൽ ഒന്നാണ്. കുട്ടിക്കരടിക്കു കഴുത്തിന്മേൽ ഒരു വെള്ളപ്പട്ട കാണാം. യൂറോപ്പിലും ഹിമാലയൻ പർവ്വതങ്ങളിലും ഇവയേ കാണും. ഓരോകരടി എട്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും ഇതിന്റെ വാൽ കഷ്ടിച്ചു രണ്ടുമൂന്നിഞ്ചു നീളം കാണും. ആണും പെണ്ണും ചിലസമയം ഒന്നിച്ചു നടക്കുന്നതു കാണുമെങ്കിലും കരിമ്പുകപ്പുകരടി മിക്ക സമയത്തും ഏകനായി മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കയുള്ളു. ഈ കരടിക്കു കണ്ണിന്നു കാഴ്ചയും ചെവിക്കു ക്രമ്മതയും അസാരം കുറവാണ്. എന്നാൽ മണത്തറിവാനുള്ള ശക്തി അത്യന്തമാകുന്നു. രണ്ടു കരടികൾ ഒരേസ്ഥലത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചാൽ വെടിയേറ്റത് തന്നെ ദ്രോഹിച്ചത് തന്റെ ചങ്ങാതിയാണെന്നു ധാരണയിന്മേൽ അതിനെ ബഹു ദ്വേഷ്യത്തോടെ എതുക്കും. കരിമ്പുകപ്പുകരടി ക്ഷണത്തിൽമെരുങ്ങും. നാട്ടുകാർ ഇവയെ ചില അഭ്യാസങ്ങളും ശീലിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

പെരുങ്കരടി—(The grizzly bear).

ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് വടക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ്. കരടികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിയ ജാതി ഇവയാണ്. ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരു കരടി ഏകദേശം 1800 റാത്തലോളം ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. ഒമ്പതേകാലടിനീളമുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളേയും കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ട്. പ

ത്തടിയിൽ ജാസ്തി നീണ്ട ജന്തുക്കളും കേവലം അപൂർവ്വമല്ല. പെരുങ്കരടിക്ക മാംസത്തോട വളരെ പ്രതിപത്തിയാണ്. മൂന്ന കാട്ടികൾ നില്ക്കുമ്പോൾ പെരുങ്കരടി അവറ്റയിൽ ഒന്നിനെ എടുത്തുകൊല്ലുന്നതുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. മാംസംക്രടാതെ ഇവ സസ്യങ്ങളും തിന്നും. ഇവക്ക മാം കേറാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവയുടെ കൈക്ക വളരെ ശക്തി ഉണ്ട്. ഈ കരടി ഒരു വലിയ കാട്ടിയുടെ കഴുത്തു ഒരൊറ്റ അടികൊണ്ടു പൊട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറെറാന്നു ആയിരംറാത്തൽ ഘനമുള്ള ഒരു മാനിനെ എടുത്തു തനിക്കിഷ്ടമുള്ള ദിക്കിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. വല്ലേടത്തും ഓരോമൃഗങ്ങളുടെ ശവം കൊണ്ടുയിട്ടാൽ അതു തിന്നു തീക്കാനായി പെരുങ്കരടികൾ എത്താതിരിക്കില്ല. ആ അവസരത്തിലാണ് ഇവയെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്താൻ തരംകിട്ടുന്നത്. ചിലസമയം ഈ ജന്തുക്കൾ ഒരു മരത്തോടു കൈകൾ ചാരിവെച്ചു, നിവന്നുനിന്നു, അതിന്റെ തോലിന്മേൽ നഖംകൊണ്ടു മാന്തുന്നതു കാണും. അടുത്തു കിട്ടിപ്പോയാൽ പെരുങ്കരടി മനുഷ്യന്റെ എല്ലു നുറുക്കിക്കളയും.

അമേരിക്കൻ കരിങ്കരടി—(The American black bear

ഇതു പെരുങ്കരടിയേക്കാൾ ചെറിയ ജന്തുവാകുന്നു. തലക്ക ഉടലിനെ അനുസരിച്ചു വലിപ്പം കാണുകയില്ല. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതാണ്. നീളം അഞ്ചടികാണും. ആണിനു പെണ്ണിനേക്കാൾ വലിപ്പമുണ്ടാകും. 600—700. റാത്തൽ തൂക്കം ഓരോന്നിനുണ്ടാകും. എലി, അണ്ണാൻ, തവള, മീൻ, ഉറുമ്പ്, തേ

നീച്ച, തേൻ, ചെറുപഴങ്ങൾ, സസ്യങ്ങൾ, കിഴങ്ങുകൾ മുതലായ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഇവ തിന്നും. ആട്, പശുക്കുട്ടി, പന്നി, കോഴിമുതലായ വലിയ ജന്തുക്കളേയും ഇവ പിടിച്ചുതിന്നാൻ മടിക്കാറില്ല. തിന്നാനാവശ്യമുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം ജന്തുക്കളെ ഇവ കൊന്നിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽ മാംസഭക്ഷകരാണെന്നതെളിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻ വരാറില്ല. ഇതിന്റെ കൈക്കു നല്ലബലമുണ്ട്. ജന്തുക്കളെ കൈകൊണ്ടു കഠിനമായടിച്ചിട്ടാണ് കൊല്ലുന്നത്. പന്നിമാംസത്തോട് വളരെ ഇഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ട് പന്നിയുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇവ എങ്ങിനെയെങ്കിലും എത്തിച്ചേരാതിരിക്കയില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ നല്ല ശീലമുണ്ടെങ്കിലും, ഘനംകൊണ്ട്, സാമാന്യം വലിയ കൊമ്പുകളിന്മേലൊന്നും പോയിക്കൂടാ. ഇതിന്റെ മടമിക്കസമയത്തും ഒരു മരത്തിന്റെ വേരിന്റെ ചോടെ ആയിരിക്കും. പ്രസവിക്കുന്നത് ജനവരിയിലൊ ഫ്ബ്രുവരിയിലൊ ആണ്. ഓരോപ്രസവത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഒന്നിടവിട്ട കൊല്ലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇവ പ്രസവിക്കയുള്ളു. നായകളെക്കൂട്ടി കരിങ്കരടികളെ വേട്ടയാടുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഇവയുടെ ഹേമന്തകാലത്തിലെ ദീർഘനിദ്ര ചെയ്യുന്ന ഗുഹകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു അതിൽ തീയിട്ടു പുകച്ചാൽ ഇവ പുറത്തേക്കു ചാടുകയും അപ്പോൾ മഴുത്തണ്ടകൊണ്ടു തലക്കു കിട്ടുന്ന ഓരോ അടിയാൽ ഇവ മരിച്ചുവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഹിമാലയൻ കരിങ്കരടി:—

കരിങ്കരടിയെപോലെ നിറം കറപ്പാണെങ്കിലും കഴുത്തിന്റേയും നെഞ്ഞിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു വെളുത്ത പട്ട ഉണ്ട്. നീളം ഏറിവന്നാൽ ആറ് ആറര അടി ഉണ്ടാകും. ചെവി കുറെ വലുതാണ്. ഇത് 200-250. റാത്തൽവരെ തൂക്കംകാണും. ചിലസമയത്തു ഇതു നെകൊണ്ടു വളരെ തടിക്കുന്നുണ്ട്. ഹിമാലയൻകരിങ്കരടി കൊടുങ്കാടുകളിൽ മാത്രമെ അധിവസിക്കയുള്ളു. ഇവൻ ഒരു സസ്യഭുക്കാണ്. രാത്രിയായാൽ കൃഷികൾവന്നു കൊള്ളയിടും. പഴമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ കരടുകളെപോലെ കേറിയിരിക്കും. ഇവന്റെ ചെവിക്കു നല്ല ക്രമ്മത ഉണ്ട്. മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻ ഇവനു യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവും കാണുന്നില്ല. പ്രകൃതികൊണ്ട് നോക്കിയാൽ മഹാക്രൂരനാണ്. കൃഷികളിൽ വരുമ്പോൾ നാട്ടുകാർ വെടിയുമെടുത്തു ഇവയെ ഓടിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നാട്ടുകാരുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഇവയുടെ കടിയുടേയും മാന്തലിന്റേയും പാടുകൾ അനവധി കാണും. ഈ കരടി മരംകേറുന്നത് ക്രൂടാതെ വിശേഷമായി നീന്തുകയും ചെയ്യും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ട് കുട്ടികളുണ്ടാകും.

മലയൻ കരടി:—

ഇതു കറുത്തനിറത്തിൽ എത്രയോ ചെറിയ ഒരുതരം കരടിയാണ്. ചെവി ചെറുതും നാവ് വളരെ നീളമുള്ളതുമാകുന്നു. നിളം 4. 4½. അടിയിൽ ജാസ്തികാണുകയില്ല. പെൺകരടി 3½ അടി നീളവും 60. റാത്തൽ തൂക്കവുമുണ്ടാകും. കാടുകളാണ് മുഖ്യമായ അധിവാസ

സ്ഥലം. ഇവക്ക മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. പഴങ്ങളാണ് പ്രധാനാഹാരമെങ്കിലും തരത്തിനു കിട്ടുന്ന പക്ഷികളേയും മറ്റു ചെറിയ ജന്തുക്കളേയും പിടിച്ചു തിന്നാതിരിക്കയില്ല. തേനോട് വളരെ വാത്സല്യമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടിയാൽ ഇത് ക്ഷണം മെരുങ്ങും.

ഭാലു അല്ലെങ്കിൽ അശ്വാൽകരടി—

ഇതു വളരെ വിരൂപിയായ ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. നഖങ്ങൾ നീണ്ടു ശക്തിയുള്ളവയാണ്. മറ്റെല്ലാകരടികളേക്കാളും ഇതിന്റെ മുഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ് രോമം വളരെ നീണ്ടിട്ടും, ചുമലിൽ രോമത്തിനു നീളം കുറെ ജാസ്തിയായിട്ടുമാണ് കണ്ടുവരുന്നത് ഇത് ഏകദേശം ആറടിനീളവും 300. റാത്തൽ ഘനവുമുണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ലങ്കാദ്വീപിലുമാണ്. സാധാരണ കുറിക്കാട്ടുകളിലും മരങ്ങളിന്മേലും കുന്നുകളിന്മേലും അധിവസിക്കുമെങ്കിലും മഴക്കാലത്തും ഉഷ്ണകാലത്തും മടകളിൽ കടന്നുകൂടാൻ ഇവക്കു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. പാറകളുടെ ഇടകളിലുള്ള ഗുഹകളും ഇവക്കു വർജ്ജ്യങ്ങളല്ല. ക്ഷണാവിശ്യമായി രാത്രിയാണു സഞ്ചരിക്കുന്നത്. മരങ്ങളിന്മേൽ ഒരുവക കേറുമെങ്കിലും, ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ സാമർത്ഥ്യമില്ലെന്ന് ഇവക്കിടക്കിടെ നേരിടുന്ന പതനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. പഴങ്ങളും പൂക്കളും പ്രാണികളും തേനും ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരമായെണ്ണാം. ഫ്ബ്രുവരി മാച്ച് മാസങ്ങളിൽ മോവാമരത്തിന്റെ തടിച്ചു ചുകന്ന പൂക്കൾ അസംഖ്യങ്ങളായി ഓരോരോരാത്രി ചോടെ വീണുകിടക്കു

ണ്ടാകും. കാട്ടുജന്തുക്കളിൽ പലതിനും ഈ പൂക്കൾ ആഹാരമായിത്തീരുമെങ്കിലും ഭാലുവെപോലെ ആ സമയത്തു മറ്റു യാതൊന്നും കൃതാർത്ഥപ്പെട്ടുന്നില്ല. ചെള്ളുകളും വണ്ടുകളും പുഴുക്കളും ഇവയുടെ ആഹാരമായിത്തീരുന്നതുകൂടാതെ ചിതളുകളെ ഇവ കണ്ടെടുത്തു ബാക്കിവെക്കയില്ല. പുറകുണ്ടാൽ മാന്താതെ വിടില്ല മുഖം ആകഴിയിൽ ഇട്ടു മേലോട്ടു ശ്വാസംവലിക്കുന്ന ശബ്ദം 20൦ വാര അകലെ കേൾക്കാവുന്നതാണ്. പുറു തുറന്നതും, പുറീന്മേൽ നഖങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളും ഇരിക്കുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഭാലു അവിടെയങ്ങാനും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു തീർച്ചയായിട്ടും അനുമാനിക്കാം. ക്ഷേണം കഴിഞ്ഞു ഗുഹകളിൽ കിടന്നു, കാൽനക്കി, ഒരു വക മുട്ടംപോലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതു എല്ലാകരടികളുടേയും സ്വഭാവമാണ്. ഭാലു ചിലസമയത്തു കള്ളിന്റെ പാനികളെടുത്തു കള്ളുകുടിച്ചു വളരെ മത്തനാകാറുണ്ട്. കരിമ്പിൻതോട്ടത്തിൽകടന്നു കൃഷിക്കാർക്കു വളരെ നഷ്ടം വരുത്താനും ഭാലുവിന്നു മടികാണുന്നില്ല. ഇവന്റെ കണ്ണിനും ചെവിക്കും നല്ല ക്രമ്മതയില്ല. ദൂരെനിന്നു ആളുകളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു നോക്കുന്നതുകാണുമ്പോൾ കാഴ്ച നല്ലവണ്ണമില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും. എന്നാൽ മണത്തറിവാനുള്ള ശക്തി കറെ ജാസ്തിയുണ്ട്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ സാധാരണ രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കുമ്പോൾ പെൺകരടി, കുട്ടികളെ തന്റെ പുറത്തു കേറ്റിവെക്കും. ഏഴുമാസംവരെ കുട്ടികൾ അമ്മയുടെ പുറത്തു കേറിത്തന്നെ നടക്കും. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടിയാൽ മറ്റു കരടികളെപോലെ ഭാലു

വും ക്ഷണം മെരുങ്ങും. വെടിയൊ മറെറാ വെച്ചാൽ വെടിയേററ കരടിയും അടുത്തുള്ള കരടികളും ഒരുപോലെനിലവിളിക്കും. ചില അവസരങ്ങളിൽ ഭാലു അനാവിശ്യമായി മനുഷ്യന്മാരെ എതുക്കും. മുറിയേല്പിക്കുന്നതു മിക്ക സമയത്തും മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തും തലക്കുമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു കാട്ടിൽവെച്ചു മനുഷ്യനും കരടിയും പെട്ടെന്നു ഇടയും മുട്ടുമായ്പോകുന്ന സമയത്താണ്. മനുഷ്യനെ കൊല്ലാതെ വിടുന്നത് വളരെ ദുർലഭമാണ്. കുട്ടികളെ എടുത്തു വരുന്ന പെൺകരടികളെയാണു ഈ കായ്ത്തിൽ വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതു്. നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന കരടിയും ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരുതരം മാത്രമാണ്. ഇതും മനുഷ്യനെ കണ്ടാൽ വെറുതെ വിടാറില്ല. ഒരിക്കൽ കാട്ടിൽ ഒരു കുറുക്കിൽക്കൂടെ വന്നിരുന്ന ഒരു പണിയൻ കുട്ടിയുമായി നടക്കുന്ന ഒരു തള്ളക്കരടിയെ കണ്ടെത്തി. പണിയൻ ക്ഷണം ഒരു മരത്തിന്മേൽ കേറി. കരടി തന്റെ കുട്ടിയെ ഒരു രക്ഷസ്ഥലത്താക്കി, മെല്ലെ മടങ്ങിവന്ന പണിയനേയും കാത്തു ഒരെടത്തു ഒളിച്ചുനിന്നു. ആപത്തൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടു പണിയൻ മുവട്ടിലിറങ്ങി നടന്നുപോകുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നു കരടി പിന്നിൽ നിന്നു തന്നെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു തലക്കു കഠിനമായി കടിച്ചു. പണിയൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കത്തികൊണ്ടു കരടിയുടെ മുഖം നല്ലവണ്ണം കൊത്തി. ഇങ്ങിനെഇവർ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾഅവഴിയിൽ കൂടെവേറെചിലർവന്നു കരടിഓടിപ്പോയി. പണിയൻ ബോധമില്ലാതെ വീണുഅവന്റെ തലയിലെ ചിലമുറികളിൽനിന്നു

തലച്ചോർ തുറിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ടവനെ അസ്തിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവന്നു് ഓമ്മവന്നപ്പോൾ അവൻ ഒന്നാമത്തോടിച്ചതു് "ആ കരടി ചത്തില്ലെ" എന്നായിരുന്നു. നാലഞ്ചുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആപണിയൻചത്തു. ആകരടി ചത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, മേലാൽ ഒരു മനുഷ്യനെ ധൈര്യപ്പെട്ടു വന്നെതുക്കാൻ അതു നല്ലവണ്ണം കരുതീട്ടെ വരികയുള്ളു.

ഇരുനിറക്കരടി—

ഇതു് അധിവസിക്കുന്നതു തിബത്തു് രാജ്യത്തിലാണു്. കാലും കയ്യും മൂക്കും കറുത്തിട്ടും, പുറവും മുഖവും കഴുത്തും വെളുത്തിട്ടുമാണു കണ്ണിന്റെ ചുറവുമുള്ള ദിക്കും ചെറിയ ചെവിയും ശുദ്ധ കറുപ്പുനിറംതന്നെയാണു്. കാലിന്റെ ഉള്ളടിക്കുക്കടി രോമമുണ്ടാകും. ഇതു ഹിമപ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ കാലടി വഴുതിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണു്. എല്ലാകരടികളേപോലെ ഇവക്കു 42 പല്ലുകളില്ല. 40 മാത്രമേ ഉള്ളു. ആഹാരം വെരും സസ്യങ്ങളാണു്. കിഴങ്ങും മുളയുടെ ചെറിയകുമ്പും വളരെ പഥ്യമാണു്.

പൂച്ചയും ചാച്ചുക്കരും.

പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽ സിംഹം, നരി, പുലി മുതലായ എല്ലാജന്തുക്കളും ഉൾപ്പെട്ടും. ജന്തുക്കളെ പിന്തുടന്നു പിടിപ്പാനും നിഷ്പ്രയാസം കൊല്ലാനും, ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾക്കു വേണ്ടുപ്പെട്ട ബലവും ധൈര്യവും പരിപൂർണ്ണമായെത്തീട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. നരി, സിംഹം മുതലാ

യവക്കു തങ്ങളെക്കാൾ എത്രയൊ വലിയ ജന്തുക്കളെക്കൂടി കൊന്നു ഇഴച്ചുകൊണ്ടു പോവാൻ സാധിക്കും. മുഖത്തിന്നു നീളത്തെക്കാൾ പരപ്പുകൂടും. നായപ്പല്ലുകൾക്ക് അതിശക്തിയും നീളവുമുണ്ടാകും. നഖങ്ങൾ വളഞ്ഞു നീണ്ടു മരട്ടിലുള്ള ഒരു സഞ്ചിയിൽ വലിച്ചുകളവാൻ സാധിക്കുന്നവയാണ്. മുൻകാലുകളിന്മേൽ അഞ്ചും പിൻകാലുകളിന്മേൽ നാലും വിരലുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ജന്തുക്കൾ നഖങ്ങളെ ചില മരത്തടികളിന്മേൽ വാൻ അവയ്ക്കു മൂച്ച് വരുത്തും. വിരലുകളുടെ അന്തർഭാഗം ഉരുണ്ടിട്ടാകകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ യാതൊരു ശബ്ദവുമുണ്ടാകയില്ല. നാവിന്മേൽ പിന്നോക്കം വീണുകിടക്കുന്ന ചില ചെറിയ മുള്ളുകൾ വരിവരിയായിക്കിടക്കുന്നുണ്ട് അതു വേണ്ടുന്ന സമയത്ത് എറിച്ചു നിത്തിയാൽ താന്താങ്ങളുടെ രോമം വെടിപ്പുവരുത്തുന്ന ചീപ്പായിട്ടും എല്ലിന്മേൽനിന്നു മാംസം നക്കിയെടുപ്പാനുതകുന്ന ഒരായുധമായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാം. മുഖത്തു തടിച്ചുനീണ്ട രോമങ്ങൾ മീശപോലെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണാം. കണ്ണു രാവും പകലും ഒരുപോലെ കാണത്തക്കവിധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽ മൂരങ്ങാതെ നാല്പത്തഞ്ചുജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടു പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾക്കു വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ മടിയാണെങ്കിലും നരികൾ പുഴയുടെ ഒരു കരയിൽനിന്നു നീന്തി മറേറക്കരയിൽ ചെല്ലുന്നതു സാധാരണയാണ്. ഇനി ഇതിൽപെട്ട ഓരോജാതി ജന്തുക്കളെ അല്പം വിസ്തരിക്കാം.

പൂച്ച.

ഇത് ആകൃതികൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ നരിയാണ്. പൂച്ചയെ, ചെറിയനരി എന്നു പറയുന്നതിലും വെടിപ്പു നരിയെ, വലിയ പൂച്ച, എന്നു പറയുന്നതാണ്. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ നമുക്കു വളരെ പരിചയമുള്ള മൃഗം പൂച്ചയാണ്. പൂച്ചയിൽതന്നെ പലതരങ്ങളുണ്ട്.

നാട്ടുപൂച്ച.

ഇതു നമ്മുടെ വീടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു മൃഗമാണ്. ഇവയ്ക്കു വീടോടുള്ള കൂറുപോലെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവരോടു കൂറുണ്ടാകയില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവർ വീടുംവിട്ടു വേറെപോകുമ്പോൾ വിളിക്കാതെതന്നെ നായ പിന്നാലെപോകും. പൂച്ചയെ വിളിച്ചാൽതന്നെ വരാൻ കൂട്ടാക്കില്ല. പൂച്ച രാത്രിയായാൽ പല വീടുകളിലും പ്രവേശിച്ചു കണ്ണിൽകണ്ട വസ്തുക്കൾ കട്ടുതിന്നാതെ ഇരിക്കയില്ല. മനുഷ്യനു രാത്രി കണ്ണുകാണാത്തവിവരം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞപോലെ, രാത്രി, ഇവ, മനുഷ്യർ കിടക്കുന്ന പായയിൽക്കൂടെയും ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരെ ചവിട്ടിക്കൊണ്ടും കടന്നുപോവാൻ ലേശം കൂസൽ കാണിക്കാറില്ല. വല്ലതും മൂടിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുഖംകൊണ്ടു മൂടി തള്ളിയിടും. കോപ്പയിലെ പാൽകുടിപ്പാൻ, മുഖം കോപ്പയിൽ കൊള്ളുകയില്ലെങ്കിൽ, കോപ്പ മറച്ചിട്ടു നിലത്തൊഴുകുന്ന പാൽ നക്കിക്കുടിക്കും. ചില സമയത്തു ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മാതിരി ഉറിതുള്ളിപ്പിടിപ്പാൻ നോക്കും. തരത്തിനു കിട്ടിയാൽ കോഴിക്കുഞ്ഞുകളെ വിഴുങ്ങും. എലികളെ കണ്ടേടത്തു വെച്ചേക്കയില്ല. പടമുള്ള

പാമ്പുകളെക്കൂടി പൂച്ച പിടിച്ചുകൊല്ലും. ചിലപ്പോൾ കേവലം ചത്തുപോകാത്ത സപ്പുങ്ങളേയും കടിച്ച വീട്ടിനകത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ ജനങ്ങൾക്ക് ജീവനാശം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്.

പൂച്ച വളരെ വൃത്തിയുള്ള ഒരു മൃഗമാണ്. അവ സമയമുള്ളപ്പോളൊക്കെ നാവുകൊണ്ടു ദേഹം വെടിപ്പാക്കുന്നതു കാണാം. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായിക്കാലംകഴിക്കുക എന്ന നില പൂച്ചക്കില്ല. ഏതുകാലത്തും കണ്ടൻപൂച്ച വന്ന പെൺപൂച്ചകളുമായി ഇണചേരും. ആ സമയത്തു ക്രൂരിയും നിലവിളിയുംകൊണ്ട് ആളുകളെ ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. പൂച്ചയെക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള നായക്കൂടി, പൂച്ചയെ പിടിച്ചു കൊല്ലാൻ സാധിക്കയില്ല. പൂച്ച വളരെ യുക്തിയും ബുദ്ധിയുമുള്ള മൃഗമാണ് ഉറങ്ങുമ്പോലെ നടിച്ചിട്ടോ ഒളിവിലിരുന്നിട്ടോ ഇവ ഓന്ത്, അണ്ണാൻ മുതലായ മരങ്കേറികളേയും വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള്, ചാണോക്കിളി മുതലായ പക്ഷികളേയും പിടിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോകും. പൂച്ച, താൻപിടിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ ദ്രോഹിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ കൊല്ലുകയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉള്ളപോലെ പല രാജ്യങ്ങളിലുമായി പലതരം പൂച്ചകളുണ്ട്. പേർസ്യരാജ്യത്തിലെ പൂച്ചയുടെ ജടപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങളോടുകൂടിയ പൂച്ചകളുണ്ട്. കൃമിയാരാജ്യത്തു വാലില്ലാത്ത പൂച്ചകളുണ്ട് കേരളത്തിലും ലങ്കയിലും മീൻപിടിച്ചു കാലംകഴിക്കുന്ന ഒരു ജാതിപ്പൂച്ചയുണ്ട്. ഈ ജാതിപ്പൂച്ചകൾ വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല പുഴയിലെയുള്ള കാരിക്കാടുകളിൽ കടന്നുകൂടും.

മീൻക്രുടാതെ, മുരു, കക്ക മുതലായതും തിന്നും. പൊറുതി മുട്ടിയാൽ ഇവ പാമ്പിനെക്രുടിത്തിന്നും. ഈ ജാതിപ്പൂച്ച ബഹു ശ്രൂരനും ക്രൂരനുമാണ്. സാധാരണ പൂച്ചയേക്കാൾ വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ളതുകൊണ്ടു ചില സമയത്ത് ആട്ടിനേയും കടുവ്വിയേയും നായയേയും ഇവ പിടിച്ചു കൊല്ലും. മനുഷ്യക്കുട്ടികളെക്രുടി ഇവ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയതായിക്കേൾവി ഉണ്ട്.

കാട്ടുപൂച്ച.

പുലിപ്പൂച്ചയുടെ ദേഹത്തിൽ ചെറിയ പുള്ളികൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ആഹാരം ചെറിയ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളുമാണ്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഒരു തരം പുള്ളിപ്പൂച്ച യുണ്ട്. ഇതിന്റെ അവയവങ്ങൾ നീണ്ടും വാൽ കുറുതായും ഇരിക്കും കാട്ടുപൂച്ചകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ളത് ഈ ജാതിപൂച്ചയാണ്. ഇതിന്റെ ആഹാരം പക്ഷികളാണ്. മുഖം വളരെ ചെറുതായി, ദേഹവും വാലും മെലിഞ്ഞു വളരെ നീണ്ടു കീരിയേപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ജാതിപ്പൂച്ച തെക്കൻ അമേരിക്കയിൽ ഉണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ വളരെ കാണുന്ന മറെറാരു ജാതിക്കു മലമ്പൂച്ച (Jungle cat) എന്നാണു പേർ. നീണ്ട പുല്ലുകൾ, ഓടകൾ, കരിമ്പുകൾ, വിളകൾ മുതലായവ ഇടതിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഇവക്കു വളരെ പഥ്യമാണ്. ഒരു കരിമ്പിൻതോട്ടത്തിന്റെ ഒരുഭാഗത്തിൽനിന്നു ഒരു മൈലിനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തിയ ഒരാൾ അതിനെ എടുക്കാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നു ഒരു മലമ്പൂച്ച ചാടിവന്നു മൈലിനേയും എടുത്തു തന്റെ പാട്ടിനുപോയി.

രോമക്കവിളൻപൂച്ച (Lynx)യെ ഇന്ത്യയിൽ സുലഭമായിക്കാണുകയില്ല. അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഇവ എത്രയെങ്കിലുമുണ്ട്. ദേഹത്തിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ ചെറിയ കുത്തുകളുണ്ടാകും. ചെവികൾ നീണ്ട്, അറ്റത്തു നീണ്ടരോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കുത്തനെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുഖത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും നീണ്ട രോമങ്ങൾ വീണുകിടക്കും. നടുവിലുള്ള താടിമേൽ അങ്ങിനെയുള്ള രോമം കാണുകയില്ല രോമക്കവിളൻപൂച്ച മൂന്നരയടി നീളമുള്ളതുകൊണ്ട്, വലിപ്പവും ശക്തിയുള്ള ഒരു ജന്തുവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. തലയും കയ്യും തടിച്ചിട്ടാണ്. കൌടാരി, കാട്ടുകോഴി മുതലായ വലിയ പക്ഷികളെയും, ആട്ടിൻകുട്ടി, മാൻകുട്ടി മുതലായ ചെറുമൃഗങ്ങളേയും ഇവ തിന്നും.

മെരു, കീരി, കല്ലുണ്ണി മുതലായ അനേകജാതി ജന്തുക്കൾ പൂച്ചയുടെ ചാച്ച്ക്കാർ തന്നെയാണ്. എല്ലാറ്റിന്നും മുഖവും ശരീരവും നീണ്ടിട്ടും കാലുകൾ കുറുതുമായിരിക്കും. ഒന്നും വളരെ വലിപ്പം വെക്കുകയില്ല.

മെരു— (The Indian Civet)

ഇതു നാലടി രണ്ടിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ഈ നീളത്തിൽ ഒന്നരയടി വാലിന്റെ നീളമാണ്. പുറത്ത്, ഒത്തനടുവിൽ ഉയർത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു വക രോമം നെടുനീളെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. വാലിന്മേൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും പട്ടകൾ ഉണ്ട്. ഈ ജന്തു ഒറ്റയായിട്ടേ നടക്കുകയുള്ളൂ. പകൽ മുഴുവനും, കുറിക്കാട്ടുകളിലും ഇടതിങ്ങിയ പുല്ലുകളിലും കഴിച്ചുകൂട്ടും. രാത്രിയായാൽ പലദിക്കിലും സ

ക്കീറുചെയ്യുന്ന ക്രൂത്തിൽ, മനുഷ്യരുടെ വീടുകളുടെ മുറുവട്ടത്തിലും എത്താറിരിക്കില്ല. ഇതിനെ ചില പ്പോൾ മടകളിലും കാണും. മട, ഇതുതന്നെ കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇതു പക്ഷികളേയും ചെറിയ മൃഗങ്ങളേയും പിടിച്ചുതിന്നും. പാമ്പ്, ചെറു പ്രാണി, തവള, മുട്ട പഴം കിഴങ്ങ് എന്നു തുടങ്ങിയതൊക്കെയും തിന്നും. കോഴിയേയും താറാവേയും വെറുതെവിടുക പതിവില്ല. ഇതിന്റെ പുഷ്ടത്തിലെ ദ്വാരത്തിൽക്കൂടി ഒരു പ്രത്യേക മണമുള്ളതൈ പുറത്തു വരുന്നു. ഇതിനു പുഴ എന്നോ പുഴവിൽ തൈ എന്നോ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഈ തൈക്കുവേണ്ടി മെരുവിനെ മലയാളികൾ കൂട്ടിലിട്ടു പോറ്റാറുണ്ട്.

കല്ലുണ്ണി—

ചിലേടത്ത് ഇതിനു മരപ്പട്ടി എന്നു പേരുണ്ട്. ഇതു കാൽകുറിയ ഒരു വലിയ പൂച്ചയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിനു മുൻഭാഗത്തെക്കാൾ സ്ഥൂലതയുണ്ട്. നിറം ക്ഷാരവർണ്ണത്തിൽ കറുത്ത ചില വരകളും പുള്ളികളുമാണെന്നു പറയാം. മരങ്ങളിൽകേറി നടക്കുന്നവയും രാത്രി സഞ്ചാരികളുമായ കല്ലുണ്ണികൾക്കു സസ്യവും മാംസവും ഒരുപോലെ പ്രിയമാണ്. പതിനൊന്നു ജാതിക്കല്ലുണ്ണികളുള്ളതിൽ അഞ്ചുജാതി ഇന്ത്യയിലും ബർമ്മയിലും കാണുന്നവയാണ്. കല്ലുണ്ണി പനയിന്മേലും മരപ്പൊത്തിലും കൂടുന്നതിനേക്കാൾ, വീടുകളുടെ മച്ചിന്മേൽ കൂടുവാനാണ് അധികം പ്രിയപ്പെടുന്നത്. ചില സമയത്തു വെള്ളമില്ലാത്ത ഓവുകളിലും ഇവ

കടന്നുക്കൂട്ടം. രാത്രിയല്ലാതെ സഞ്ചരിക്കയില്ല. എലി, പല്ലി, ചെറുപക്ഷി, കോഴി, മുട്ട മുതലായവ തിന്നുന്നതു ക്രൂരാതെ ഇതു ചിലപ്പോൾ ഫലങ്ങളും തിന്നും. പാലും കുടിക്കും. ക്രൂരകളെ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. കോഴിക്കൂട്ടകളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരൊറ്റക്കോഴിയേ ബാക്കിവെക്കയില്ല. എല്ലാറ്റിന്റേയും തല കടിച്ചു ചതച്ചു ചോരകുടിക്കും. ഇതുക്രൂരാതെ തെങ്ങിന്മേൽവെച്ച പാനികളിൽ തലയിട്ടു കള്ളും ധാരാളം കുടിക്കും.

കീരി—(Mungoose)

കീരിയേ കാണാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ആകൃതിപ്രത്യേകം വർണ്ണിക്കേണമെന്നില്ല. ക്ഷാരവർണ്ണത്തിൽ വെള്ളനിറം പാഞ്ഞ രോമവും, നീണ്ടവാലും, നിലത്തോടു പറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള സഞ്ചാരവും, ഇടക്കിടെ മുകന്ന മുഖം പൊന്തിച്ചു അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ള നോട്ടവും, കാലിന്റെ നഖങ്ങളുടെ വളവില്ലായ്മയും, നീളവും, മെരു, കല്ലുണ്ണി മുതലായ ജന്തുക്കൾക്കുള്ള ചൂരിന്റെ അഭാവവും കീരിയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളായിക്കരുതാം. ദേഹം ഒന്നര അടിയും, വാൽ ഒരടി മൂന്നിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. കീരിയെ സാധാരണ കാണുന്നത്, കുറിക്കാടുകളിലും, വൃക്ഷച്ചോലകളിലും, വയലുകളിലും നദീതീരങ്ങളിലുമാണ്. വങ്കാടുകളിൽ ഇവയെ കാണില്ല. വീടുകളുടെ സമീപത്തൊക്കെ വന്നു ഇത് തെണ്ടിനടക്കും. തങ്ങൾതന്നെ കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന മടകളിലാണ് ഇവ പാർക്കുന്നതും പ്രസവിക്കുന്നതും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ മൂന്നോ നാലോ കുട്ടികളുണ്ടാകും. എലി, മുക്കനെലി, പാമ്പു,

പല്ലി, പുഴു, പക്ഷി, മുട്ട, വണ്ട് ഇവറ്റയെ തിന്നുന്നതു കൂടാതെ ചിലപ്പോൾ പഴങ്ങളും തിന്നും. ഒരു കീരിയെ കൊന്ന് അതിന്റെ പള്ള കീറിനോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു കാട, ഒരു വേട്ടാളന്റെ കൂട്, ഒരു പല്ലി, കുറെ ഷഡ്പാദങ്ങൾ സീതാപ്പുഴത്തിന്റെ ഏതാനും അംശം എന്നിവ കപലവക സാമാനങ്ങളും കണ്ടിരുന്നു. പകൽ മിറ്റത്തു കൂടയിൽ മൂടിവെച്ചു കാണുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുകളെ, കൂടയും പൊന്തിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചാണോക്കുഴികളിൽ ഇറങ്ങി വലിയ പുഴുക്കളെ മാന്തി എടുത്തു തിന്നും. ഇരതെണ്ടുന്നത് ഒറ്റയായിട്ടോ ഇണയായിട്ടോ ആണ്. കീരി, കാഴ്ചയിൽ വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും മഹാക്രൂരനും രക്തതല്പരനുമാണ്. ചിലപ്പോൾ പ്രാവിൻകൂട്ടിലോ, കോഴിക്കൂട്ടിലോ, മുയൽക്കൂട്ടിലോ, എത്തിയാൽ അതിൽ കാണുന്ന മിക്കതിനേറയും ചോരകുടിച്ചു കൊന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കൂട്ടിലിട്ടു കാണുന്ന തത്ത, മൈന മുതലായ പക്ഷികളെ, കോലായിൽ വെച്ചതു കണ്ടാൽ, ചിലപ്പോൾ ഇവ ഓടി എത്തി കൂടുകളിൽനിന്നു കിളികളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോവാൻ ശ്രമിക്കും. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടിയാൽ കീരി ക്ഷണം മെരുങ്ങും. എലിയോ മറേറാ ആണെന്നു ശങ്കിച്ചു കുട്ടികളുടെ ലിംഗങ്ങൾ കടിച്ചു പറിച്ചു അനേകസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കീരിയെ പോറ്റുന്നവർ ആ കാര്യത്തിൽ കുറെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

കീരിയെപ്പറ്റി പല മൂഢവിശ്വാസങ്ങളും നമ്മുടെ

നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു സപ്പ്വിഷത്തിന്ന് ഒരു കൈ കണ്ട പച്ചമരുന്നു കീരിക്കറിവുണ്ട് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു വെറും വഷളത്വമാണ്. കീരിക്കു മറ്റു ചില ജന്തുക്കളേക്കാൾ അധികനേരം സപ്പ്വിഷം സഹിപ്പാൻ കഴിയുമെങ്കിലും സപ്പ്വിഷമേറ്റാൽ നിശ്ചയമായി കീരിയും മരിക്കും. സപ്പ്ത്തെ എതുക്കുമ്പോൾ കീരി തന്റെ മേൽ കടി പെടാതവണ്ണം അതിനെ കടിച്ചു കൊല്ലുകയാണ് പതിവു. കീരി സപ്പ്ത്തിന്റെ മുന്നിൽ സശ്രദ്ധനായ് ചെന്നു നില്ക്കും. സപ്പ്ം അതിനെ കൊത്താൻ നോക്കുമ്പോൾ, ഒന്നു വാങ്ങിനിന്നു, അതിന്റെ തലക്കു ചാടിവീണു തല കടിച്ചു കുടഞ്ഞിക്കും. ഒരു വലിയ സപ്പ്ത്തിന്റെ തല വിഷസ്സഞ്ചിയോടുകൂടെ കീരി, തനിക്കു വിശേഷാൽ ആപത്തൊന്നും നേരിടാതെ തിന്നു തീർത്തിട്ടുണ്ട്. കോപിക്കുമ്പോൾ കീരി തന്റെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ എഴുന്നു നിവർത്തുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടെ ഒരു പാമ്പിനു കീരിയെ കടിച്ചു മുറിയേല്പിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. അല്ലാതെ, പാമ്പിനെ കണ്ട മാത്രയിൽ വലിയ കീരി അതിന്റെ ചുറ്റും ഒന്നു പാഞ്ഞു പാമ്പിനെ പിന്നെ ഇളകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ നിർത്തുമെന്നും, അതിൽ പിന്നെ ചെറിയ ചെങ്കീരിയെ തന്റെ പുറത്തു കേറിക്കൊണ്ടുവരുമെന്നും ചെങ്കീരി ആ പാമ്പിനെ ഉടനെ അനേകം കഷണങ്ങളാക്കുമെന്നും പറയുന്നതു മൂഢവിശ്വാസംകൊണ്ടു ഗതികെട്ട മഹാന്ധന്മാർ മാത്രമേ കായ്മയിക്കുന്നതുകയുള്ളൂ.

പാമ്പുകളേയും എലികളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊ

ണ്ടു കീരി മനുഷ്യനു വലിയ ഉപകാരിയായിരുന്നുണ്ട്. 1871-ൽ എലികളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടു ജമൈക്കാരാജ്യത്തിലെ കരിമ്പു കൃഷി നിശ്ശേഷം ഒടുങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായിരുന്നു. പഠിച്ച വിദ്യകളൊക്കെ നോക്കിട്ടും എലിയുടെ സംഖ്യ കുറക്കാൻ തദ്ദേശീയർക്കു സാദ്ധ്യമായില്ല. 1872-ൽ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒമ്പതു കീരികളെ ആ നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിട്ടു. രണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ട് എലികളുടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടെന്നുതന്നെ ആരും അറിഞ്ഞില്ല. ഈ സംഗതികൊണ്ട് ഓരോ കൊല്ലം ആ രാജ്യക്കാർക്ക് ഒന്നര ലക്ഷം പവൻ വിലക്കുള്ള കരിമ്പുകൃഷി രക്ഷപ്പെട്ടുകിട്ടി.

മീർക്കറ്—(Meerket)

ഈ ജന്തു കെയിപ്പ് കോളനിയിലെ ഒരു ജാതിക്കീരിയാണ്. മുഖവും നഖവും കീരിയുടേതാക്കും നീളമുണ്ടായിരിക്കും. വാലിന്നു ദേഹത്തിന്റെ പകുതി ദീർഘമേ കാണുകയുള്ളൂ. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കണക്കില്ലാതെ മെരുക്കുന്നുണ്ട്. നായകളെപോലെ ഇവറ്റയില്ലാത്ത വീട്ടുകാർ ചുരുങ്ങും. ഈ ജന്തുക്കൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി അടുത്തടുത്തു കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന മടകളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. കിഴങ്ങുകളാണ് പ്രധാനാഹാരം. സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ ഇവറ്റ പുറത്തു വന്നിരുന്ന പട്ടാളക്കാരെപോലെ അണിയണിയായി സൂര്യോദയവും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. വെയിൽ കൊള്ളുന്ന ബഹുപത്ഥ്യമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഈ നിലയിൽ കണ്ടാൽ ആളുകൾക്കു വളരെ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. ഇതു നിർഭയമായി ധിക്കാരിയെപ്പോ

ലെ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. തന്നെ ഏകദേശം പിടിക്കത്തക്ക ദൂരത്തെത്തി എന്നു കണ്ടാൽ, ഒരു മിന്നൽപോലെ ഓരോന്നു ക്ഷണം മടയിൽ മറയും. മെരുങ്ങിയവക്കു നായകളോടു ബഹുസ്നേഹമാണ്. നായ, തന്റെ യജമാനന്റെ വഴിയെ നടക്കുമ്പോലെ, ഇവ നായയുടെ വഴിയേയും നടക്കും

മോറ അല്ലെങ്കിൽ കഴുതപ്പുലി—(Hyaenas)

മോറയെപ്പററി ഒരാളും ഇതുവരെ ഒരു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ചതിയനും, ക്രൂരനും, ഭീരുവും,- ദുസ്വഭാവിയുമാണെന്നു മോറയെക്കൊണ്ട് എല്ലാവരും ദുഷിക്കുന്നു. കാലുകൾക്കു നല്ല നീളംവന്നു ചേരുന്നുണ്ട്. മുൻകാലുകൾക്കു പിൻകാലുകളേക്കാൾ ഉയച്ച് ഉണ്ട്. വാൽ നന്നച്ചെറുതും തല വലുതുമാണ്. മോറ കാഴ്ചയിൽ വളരെ ആഭാസനാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ വരകളോ കുത്തുകളോ ഉണ്ടാകും. കാലിന്മേൽ നാലീതു വിരലുകളും വിരലുകളിന്മേൽ തടിച്ച നഖങ്ങളും കാണും. ശക്തികൊണ്ടും എല്ലു പൊട്ടിക്കത്തക്ക ബലംകൊണ്ടും സിംഹം, നരി മുതലായതിന്റെ പല്ലുകൂടി മോറയുടെ പല്ലുകൾക്കു കിടയല്ല.

വരിയൻ മോറ—

ശരീരം 3½ അടിയും വാൽ 1½ അടിയും ദീർഘമുണ്ടാകും. നീണ്ടക്രുത്ത ചെവിയും, കഴുത്തിന്റെ പിറകെ നിന്നു പുറത്തോട്ടു വാൽവരെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന നീണ്ടരോമങ്ങളും വാരികളിലും കാലുകളിലും പ്രകാശിക്കുന്ന കറുത്തവരകളും വരിയൻ മോറയുടെ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങളാണ്. കു

ന്നകളിന്മേലും മണൽപ്രദേശത്തും ഇവ പറക്കുന്നു. രാത്രി സഞ്ചാരിയാണ്. ഒറ്റക്കോ ഓരോ ജോടായോ മാത്രമേ നടക്കുകയുള്ളൂ. പാലസ്തൈൻ, സിറിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവ പാറയിലെ ഗുഹകളിലും ഇന്ത്യയിൽ മടകളിലുമാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. മോറയുടെ ശബ്ദം പിശാചിന്റെ ശബ്ദമോ എന്നു തോന്നുംപോലെ കേൾപ്പാൻ ഭയങ്കരമായതാണ്. നായകൾ ഇതെന്താണെന്നറിവാൻ അടുത്തെത്തിയാൽ, മോറ, നായയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. ഒരു കുതിരപ്പുറത്തു കേറി മോറയെ പിന്തുടർന്നാൽ മൂന്നു നാലു നാഴികദൂരം ഓടിയതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ മോറയെ തൊടത്തക്ക ദൂരത്തിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. വരിയൻമോറ ശവങ്ങളും, മറ്റു ജന്തുക്കൾ കൊന്നതിന്നിട്ട മൃഗങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും ധാരാളം തിന്നുന്നു. കഴിമാന്തി മനുഷ്യരുടെ ശവം പുറത്തു വലിച്ചിട്ടു തിന്നുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർക്ക് ഈ ജന്തുക്കളെ ബഹുവെറുപ്പാണ്. ഇതു കൂടാതെ മറ്റു ജന്തുക്കൾ വേണ്ടാതെ ഇട്ടുപോയ എല്ലുകൾ, വരിയൻമോറ കരിമ്പു തിന്നുംപോലെ തിന്നും. ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, കടച്ചി, നായ മുതലായ ജന്തുക്കളേയും വരിയൻമോറ തരം കിട്ടിയാൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകും. ഇതു കേരളത്തിൽ എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ട്.

പുള്ളിമോറ—

മോറകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള തരം, ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ പുള്ളിമോറയാണ്. ഇവയുടെ സഞ്ചാരം ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് കഴുത്തിന്മേലും നട്ടപ്പുറത്തും വരിയൻമോറയെപോലെ നീണ്ടരോമങ്ങളും

ഇവക്ക കാണുകയില്ല. ദേഹം മഞ്ഞവണ്ണവും അതിന്മേൽ കറപ്പുകുത്തുകളുള്ളതുമാകുന്നു. പുള്ളിമോറ വരിയൻമോറയേക്കാൾ ശൂരനും ക്രൂരനുമാണ്. അബിസീനിയയിൽ പട്ടാളക്കാർ തമ്പടിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ദിക്കിൽ, ഇവ രാത്രിയിൽ വന്നു, കുതിര, കോവക്കഴുത കുന്തകാലി ഒന്നു തൊട്ട മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കാൻ വന്നിരുന്നു. ദീനക്കാരും തന്മൂലം ശക്തിഹീനരായ്ഭവിച്ച മനുഷ്യരേയുംകൂടി പുള്ളിമോറ കൊന്നതിന്നാൻ ശ്രമിക്കും.

വേട്ടപ്പുലി—(Cheeta)

മാർജ്ജാരവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാവുന്ന ഒരു മൃഗമാണെങ്കിലും ഇതിന്നു ചില വിശേഷവിധികളും ഉണ്ട്. നഖങ്ങളും മുഴവനെ ഉള്ളോട്ടു വലിച്ചുകളവാൻ സാധിക്കയില്ല. ദേഹം വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടും അവയവങ്ങളും നന്നു നീണ്ടിട്ടുമാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ ചെറിയ പുള്ളികളും ഉണ്ട്. കഴുത്തിലും ഉദരത്തിന്മേലും കാണുന്ന രോമത്തിന്നു മാസ്സി നീളവും വെളുപ്പുനിറവും കാണും. വാൽ വേണ്ടതിലധികം നീളമുണ്ട്. വേട്ടപ്പുലി ഏഴടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിൽ 2½ അടി വാലിന്റെ നീളം മാത്രമാണ്. വേട്ടപ്പുലിയെ സാധാരണ കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലുമാണ്. മനുഷ്യരെ ഇവ ഒരിക്കലും ദ്രോഹിക്കയില്ല. ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാർ നായാട്ടു ചെയ്യാനായി ഇവറ്റയെ പോറ്റാറുണ്ട് മാനുകളും അധിവസിക്കുന്ന പാറകളുള്ള കുന്നുകളിന്മേലാണ് വേട്ടപ്പുലി കടന്നു ക്രൂരന്നത്. കുതിരകൾക്കും മാനുകൾക്കുംകൂടി ഇവറ്റയുടെ അത്ര ഗതിവേഗത ഇല്ല. ഇത് ഒറ്റക്കോ ഇണയായോ ഇരതേ

ടാൻ നടക്കും. വല്ലതും കിട്ടിയാൽ മുക്കറ്റം ഭക്ഷിക്കും. പിന്നെ ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തോളം ഗുഹകളിൽ ചെന്നറങ്ങും. മരത്തിന്മേൽ കേറിനിന്നു നോക്കീട്ടാണ് മാനുകളും മറ്റും എവിടെ ഉണ്ടെന്ന് ഇവ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാർ എത്രയോ പുരാണകാലത്തുതന്നെ വേട്ടപ്പുലിയെ മെരുക്കി, നായാട്ടിനു കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. വേട്ടപ്പുലിയെ, കണ്ണുകെട്ടി, ഉരുളുള്ള ക്കൂട്ടിലാക്കി കാട്ടുകളിൽ വലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കൃഷ്ണാമൃഗത്തെ കാണുമ്പോൾ കൂട് തുറക്കും. തുറന്ന ഉടനെ വേട്ടപ്പുലി, കൂട്ടിന്റെ മുകളിൽ ചാടി നായ ഇരിക്കുംപോലെ കയ്യുംകെട്ടി ഇരിക്കും. കൃഷ്ണാമൃഗത്തിന്റെ പത്തുനൂറു വാര അടുത്തെത്തുമ്പോൾ വേട്ടപ്പുലിയുടെ കണ്ണിന്റെ കെട്ടഴിക്കും. കെട്ടഴിച്ച ഉടനെ കൃഷ്ണാമൃഗം ഇന്നടിക്കിലുണ്ടെന്നു നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയ വേട്ടപ്പുലി അമ്പുപോലെ അതിന്റെ പിന്നാലെ ഓട്ടം. ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കൃഷ്ണാമൃഗവും വേട്ടപ്പുലിയും മറവുള്ള കണ്ണിൽനിന്നു മറയും. പിന്നെ നായാട്ടുകാർ കുതിരപ്പുറത്തു കേറി തേടിനോക്കിയാൽ കൃഷ്ണാമൃഗത്തെ കൊന്നു വീഴ്ത്തി വേട്ടപ്പുലി അതിന്റെ സമീപത്തു നില്ക്കുന്നതു കാണും.

നായക്കൊറ്റൻ— (Panther)

ഇത് ഏറ്റവും ചെറിയ നരി ആണ്. രണ്ടടി ഉയരമുണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ പുള്ളികളുണ്ട്. തലയും അവയവങ്ങളും സ്തൂലിച്ചിട്ടാണ്. കേരളത്തിൽ എവിടേയും ഇതിനെ കാണും. ചെറിയ കുറിക്കാട്ടുകളിലാണ് ഇവറ്റ ഒളിക്കുന്നത്. നായയെ കണ്ടെടുത്തു വെച്ചേ

ക്കയില്ല. ആടിനേയും കടച്ചിയേയും വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടുമില്ല. മനുഷ്യരടുത്തുള്ളപ്പോൾ കോലായിൽ കേറി നായകളേയും എടുത്ത് ഇവൻ മണ്ടിക്കളയും.

പൂമപ്പുലി—(The Puma)

ഇത് അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു പുലിയാണ്. വലിപ്പത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന പുള്ളിപ്പുലിയോളം എത്തുകയില്ല. ശരീരത്തിന്നു വളരെ ദീർഘം കാണും. ശരീരം ആകപ്പാടെ ഒരു മഞ്ഞനിറവും ഉദരം വെളുപ്പുമാകുന്നു. ദേഹത്തിൽ പുള്ളികളൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ശൈശവകാലത്തു ദേഹത്തിന്മേൽ പുള്ളികളുണ്ടാകും. ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ ഈ പുള്ളികൾ മങ്ങിമാഞ്ഞുപോകുന്നു സാധാരണ ഒരു പൂമപ്പുലി ഏഴടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഈ നീളത്തിൽ മൂന്നടി ദീർഘമുള്ള വാലും ഉൾപ്പെട്ടും. ചിലപ്പോൾ 11 അടി നീളമുള്ള പൂമപ്പുലിയേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പൂമപ്പുലിയെ കണ്ടുവരുന്നതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ് കൂറിക്കാട്ടകളാണ് വങ്കാട്ടകളേക്കാൾ ഇവക്കിഷ്ടം. പൂമപ്പുലിക്കു വളരെ ശൌര്യവും ധൈര്യവും ഉണ്ടെങ്കിലും വലിയ മനുഷ്യനെയാകട്ടെ, ചെറിയ കുട്ടികളെയാകട്ടെ, ഉറങ്ങിയ നിലയിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽക്കൂടി, ഇവൻ ആക്രമിക്കാറില്ലെന്നല്ല, അങ്ങിനെ ഒരു വിചാരവും കൂടി വെക്കാറില്ല. മനുഷ്യനെ കണ്ടാൽ ആ സ്ഥലം വിട്ടൊഴിയും. പൂമപ്പുലി വലിയ മാനുകളേയും മറ്റു മൃഗങ്ങളേയും തിന്നുന്നു. നെഞ്ഞിന്റെ ഭാഗം മാത്രം തിന്നുപോയ മാനിന്റെ ശവങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ അതു പൂമപ്പു

ലിയുടെ പണിയായിരിക്കുമെന്നു ഉടനെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. കന്നുകാലികളേയും കുതിരകളേയും വളർത്തുന്ന ദിക്കുകൾ കണ്ടെത്തിയാൽ പൂമപ്പുലി ആ ദിക്കുകളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകയില്ല. കുതിരകളുടെ മാംസത്തോട് ബഹു പഥ്യമാണ്. തരമുണ്ടെങ്കിൽ കുതിരകളെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകും. കുതിരയേക്കഴിച്ചാൽ പൂമപ്പുലിക്കു ബഹു പഥ്യം ചെമ്മരിയാടുകളെയാണ്.

പൂമപ്പുലി അമേരിക്കൻപുലിയെ മാത്രമല്ല, കരടികളെ ക്രൂടി കണ്ടുമുട്ടിയാൽ എതുക്കും. മനുഷ്യരെ പൂമപ്പുലി തൊടില്ല. ഇവ ധാരാളമുള്ള ദിക്കിൽ സഹകായ്മായിപ്പുറമെ നടക്കാനൊ, അല്ല പുറമെ രാത്രിക്കിടന്നുറങ്ങാനൊ ആരും മടിക്കേണ്ടതില്ല. നിലാവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാത്രി, ഒരു പാറയുടെ പള്ളയിൽ യദൃച്ഛയാ ചെന്നു കിടക്കേണ്ടിവന്നിരുന്ന ഒരു വഴിയാത്രക്കാരൻ, നാലു പൂമപ്പുലികൾ (രണ്ടു തള്ളകളും രണ്ടു കുട്ടികളും) തന്റെ അടുക്കെ വന്ന കഥ 'ഹഡ്സ്സൻ' എന്ന സായ്പോടറിയിച്ചത് അദ്ദേഹം പ്രസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. "പൂമകളുടെ സ്വഭാവം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് അവനു യാതൊരു ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ ഇളക്കമില്ലാതെ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവന്റെ സമീപത്തിൽനിന്ന് ഇവറ്റ പൂച്ചക്കുട്ടികളെപോലെ തുള്ളിക്കളിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അന്യോന്യം പാഞ്ഞുകളിക്കുമ്പോൾ ഇവനെ കടന്നു തുള്ളുകയുംക്രൂടി ചെയ്യുണ്ടായി.

പൂമപ്പുലിയെ ഒരിക്കൽ കൊന്നകളഞ്ഞ ഒരുവൻ വേറെ ഒരു അവസരത്തിൽ ഇനിയൊന്നിനെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നു പറയുന്നു. "പൂമപ്പുലി ഒരു കല്ലിന്മേൽ ചാരി ഇരിക്കുമ്പോൾ കുട്ടുകുകയറെറിഞ്ഞ് അതിന്റെ കഴുത്തു കുട്ടുക്കി. പൂമപ്പുലി യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ ശുമ്മാ ഇരുന്നു. ശിക്കാറി, കതിരപ്പുറത്തിൽനിന്നിറങ്ങി തന്റെ വലിയ കത്തിയും തുറന്ന് അതിനെ കൊല്ലാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്തുചെന്നു. അത് എതുക്കാനൊ ആപത്തിൽനിന്നു വിട്ടൊഴിവാനൊ ഒന്നും ഉദ്യമിച്ചില്ല. അതിന്റെ ശരീരം ആകപ്പാടെ വിറച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം ചാടി." എന്നിട്ടുക്രൂടി ആ നിഷ്ഠുരനു് ഇതിനെ കൊല്ലാൻ തോന്നിയതാണാശ്ചര്യം. എന്നാൽ ശിക്കാറിയുടെ ഒക്കെ നായകളും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ പൂമപ്പുലിയുടെ കോലം ക്ഷണം മാറുന്നതു കാണും. തലയും ഉയത്തി കണ്ണുകൾ തീക്കട്ടപോലെ ജ്വലിപ്പിച്ചു, ബഹു കോപത്തോടെ ചെപ്പിയും മുരണ്ടുംകൊണ്ടു്, നായകളുടെ നേരെ ചാടും. ശിക്കാറിയെ യാതൊന്നും ചെയ്യുകയില്ല. ശിക്കാറി വലിയ വടി എടുത്തു് അതിനെ തല്ലിയാൽക്രൂടി, ഇങ്ങിനെ ഒരാൾ തന്നെ തല്ലുന്നുണ്ടെന്നു ഭാവവുംക്രൂടി പൂമപ്പുലികാട്ടുകയില്ല. ഇതൊന്നും പോരെങ്കിൽ, കാട്ടിൽ തനിച്ചായ്പോയ മനുഷ്യരെ, മറവുവല്ല കാട്ടുമൃഗങ്ങളും ദ്രോഹിക്കാനൊരുമ്പെടുന്നുകണ്ടാൽ, മനുഷ്യരുടെ സഹായത്തിനു പൂമപ്പുലി ഓടി എത്താതിരിക്കില്ല. പൂമപ്പുലി മരംകേറാനും ബഹുമിടുക്കനാണു്. മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽക്രൂടെ കുരങ്ങന്മാരെ പിടിക്കാനോടിനടക്കുന്നതു വളരെ ആളുകൾ കണ്ടിട്ടു

ണ്ട്. പൂമപ്പൂലിയുടെ മേലോട്ടു തുള്ളുവാനുള്ള ശക്തി അതികേമമാണ്. നായകളുടെ ദ്രോഹം സഹിയാതായപ്പോൾ, നിന്നനിലയിൽനിന്ന് ഒരൊറ്റച്ചാട്ടങ്കൊണ്ട്, ഇരുപതടി ഉയരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നുവീണു. മൂന്നോട്ടുള്ള ചാട്ടത്തിലും ഈ ജന്തു ചില്ലറക്കാരനല്ല. നാല്പതടി ദൂരെ ചാടിവീഴാനൊന്നും മൂപ്പുക്കൊരു പ്രയാസമില്ല.

പൂമപ്പൂലിക്ക് ഒരു പ്രസവത്തിൽ നാലഞ്ചുകുട്ടികളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുട്ടി കഷ്ടിച്ചൊരടി നീളമുണ്ടാകും. പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞാലെ കണ്ണുതുറക്കയുള്ളൂ. പൂമ ഇരുപതുവയസ്സുവരെ ജീവിക്കും.

അമേരിക്കൻപുലി.

ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് അമേരിക്കയിലാണ്. ആറടി, രണ്ടിഞ്ചു നീളമുള്ള ഒന്നിന്റെ വാൽ 2 അടി 1 ഇഞ്ചു നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു മരംകേറാൻ ബഹു വിദഗ്ദ്ധനാണ്. ചില സമയം കാട്ടുകളിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം ബാധിച്ചാൽ, അമേരിക്കൻപുലി മരങ്ങളിൽനിന്നു ചുവടെ ഇറങ്ങാതെ, കുരങ്ങുകളെയും പിടിച്ചുതിന്നു തന്റെ നാളുകഠം കഴിക്കും. ഇവൻ ബഹു ക്രൂരനും ക്രൂടക്കൂടെ ഗർജ്ജിച്ചുനടക്കുന്നവനുമാണ്. അമേരിക്കൻപുലി മനുഷ്യരെ അനാവിശ്യമായി ദ്രോഹിക്കാൻ വരില്ല എന്നു തീച്ചു പറഞ്ഞുകൂടാ. തീരെമങ്ങളുള്ള പുഴയരികിലും, ചുറ്റും ഓടയുള്ള തടാകങ്ങളുടെ അരികിലും ഇവറ്റയെ കാണും. ഇവൻ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കുകളുടെ അടുത്തു വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കേണമെന്നു പിടിത്തം ഉണ്ട്. ഇവൻ മത്സ്യ

വും ആമമുട്ടയും ആമയേയും ക്രൂരിത്തിന്നും. വലിയ ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്നത് അതിന്റെ പുറത്തു ചാടിവീണു, കഴുത്തൊടിച്ചിട്ടാണ്. ഒരു ദിവസം ഇവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ ചെന്നുകൂടി. ഈ വിവരം ഗ്രഹിയാതെ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന രണ്ടു പാതിരികളെ ഇവൻ ഒകാല്ലുകയുണ്ടായി. ഇവൻ ചിലപ്പോൾ മുതലയെ കൊന്നതിന്നുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവൻ ക്രൂരക്കൂടെ മരത്തടികൾ മാന്തി തന്റെ നഖത്തിന്റെ മൂർച്ചവരുത്തും. തടികളിൽ നഖത്തിൻ പാടുള്ള മരങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇവൻ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കും എന്നു അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടുനാലുകുട്ടികളുണ്ടാകും. അമേരിക്കൻപുലിയുടെ വലിയൊരു വിരോധി പൂമപ്പുലിയാണ്. കാക്കകൾ പരന്തിനെ ദ്രോഹിക്കുംപോലെ അമേരിക്കൻപുലിയെ കണ്ടാൽ പൂമപ്പുലി പിന്നാലെക്കൂടി അതിന്റെ പുറും അതിശീഘ്രമായി ഓടിയും ചാടിയും തുള്ളിയും, തരംകിട്ടുമ്പോൾ അതിനെ കടിച്ചും മാന്തിയും ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കില്ല. മിക്കസമയത്തും അമേരിക്കൻപുലിയെ പൂമപ്പുലി കൊന്നുകളയുന്നു. പൂമപ്പുലി അമേരിക്കൻപുലിയേക്കാൾ ശക്തികുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും അതിചുറുചുറുക്കുള്ളവനാകകൊണ്ട് അവന്ന് ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. ഊരാങ്കുട്ടിക്കുരങ്ങുകൾ എറിഞ്ഞു നാട്ടുകാർ അമേരിക്കൻപുലിയെ പിടിക്കാറുണ്ട്.

(കരിമ്പുലി -(The black panther or Leopard)

ഇതു പുള്ളിപ്പുലിയുടെ അത്ര വലുതല്ല. ദേഹം ആകപ്പാടെ കറുപ്പാണെങ്കിലും അടുത്തുചെന്നു നോക്കിയാൽ,

ആ കറുപ്പിന്മേൽ ചെറിയ കറുപ്പുപുള്ളികളുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇത് അനായാസമായി ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചുകൊല്ലും. സാധാരണ ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ കേറിയിരിക്കും. ചോടെ പോകുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ മേൽ ചാടിവീഴും. സഹ്യാദ്രിയിൽ ഇതു സീമയില്ലാതെ ഉണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഒരു മരത്തിന്റെ കവച്ചത്തിൽ ഇരുന്നു. ഒരു കരിമ്പുലി ആ മരത്തിന്റെ ഉയരമുള്ള കൊമ്പുകളിന്മേലിരുന്നിരുന്ന കുരങ്ങന്മാരെ കുറേനേരം നോക്കി. പിന്നെ പെട്ടെന്നു മിന്നൽപോലെ മേലോട്ട് ഒന്നുരണ്ടു ചാട്ടവും ചാടി, ഒരു കുരങ്ങനേയും കയ്യിലാക്കി കീഴോട്ടു ചാടിയത് എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ കണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു മനുഷ്യരെക്കൂടി പേടിയില്ല. ഒരിക്കൽ കാട്ടിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ കണ്ട ഒരു കാട്ടുനായയേയും എടുത്തു മുപ്പർ നടന്നുപോലും.

ഹിമപ്പുലി—(The snow leopard).

ഇതിന്റെ ശരീരത്തിനു വെള്ളച്ചായ ജാസ്തി ഉണ്ട്. രോമവും കുറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കറുപ്പുപുള്ളികൾ വലുതായിരിക്കും. വാലോടുകൂടി ശരീരം 7 അടി നാലിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. വാലിന്റെ നീളം മൂന്നടിയാണ്. ഉയരമേറിയ മലകളിലാണ് ഇവറ്റ അധിവസിക്കുന്നത്. ഹിമാലയത്തിലും തിബത്തിലും ഇവയെ ധാരാളം കാണാം. കാട്ടാടുകളാണ് പ്രധാന ഭക്ഷണം.

പുള്ളിനരി അല്ലെങ്കിൽ പുള്ളിപ്പുലി—Leopard).

മാർജ്ജാരവംശത്തിൽ വലിപ്പംകൊണ്ടു മൂന്നാമനായി നില്ക്കുന്നതു പുള്ളിനരിയാണ്. ഇവയെ ആഫ്രിക്ക

യിലും ഇന്ത്യയിലും വളരെ കാണും. തലതുടങ്ങി വാലി
ന്റെ അറ്റംവരെ ശരീരത്തിന്മേൽ ആകപ്പാടെ കറുപ്പു
പുള്ളികളുണ്ടാകും. കൈ, കാൽ, തല, മുമൽ എന്നീ
ഭാഗങ്ങളിൽ പുള്ളികൾ വളരെ ചെറുതായിരിക്കും ഇവ
യ്ക്കു വളരെ എളുപ്പത്തിൽ മരങ്കേറാനും കൊമ്പുകളിൽക്കൂ
ടെ ഓടിനടക്കാനും സാധിക്കും പുള്ളിനരിക്കു പുലിവാ
ലൻനരിയെക്കാൾ ജാഗ്രതയും ഉണർവ്വും ഉണ്ട്. കോപി
ച്ചാൽ പുലിവാലനെക്കാൾ ശൌര്യം കാണിക്കുന്നതു പു
ള്ളിനരിയാണ്. ഗുഹകളിലും എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന പാറക
ളുടെ മുവട്ടിലും ഇവ പാർക്കുന്നു. ഉയരത്തിൽ തുള്ളാനും
ദൂരത്തിൽ ചാടാനും ഇവയ്ക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. ഇ
വ സാധാരണയായി മനുഷ്യന്മാർ സഞ്ചരിക്കുന്ന ദിക്കു
കളിലെ അടുത്ത കുന്നുകളിലും കാടുകളിലും വസിക്കുന്നു. കു
ന്നുകാച്ചി, കുതിര, കഴുത, ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, നാ
യ ഇവറ്റയാണ് പുള്ളിനരിയുടെ മുഖ്യാഹാരം. ചില
സമയം പറമ്പിലൊ വിള നില്ക്കുന്ന പാടത്തിലൊ വന്നു
കേണിഞ്ഞുപോയാൽ ഗ്രാമക്കാർ ഇതിനെ വളഞ്ഞിട്ടു
കൊല്ലാനൊരുമ്പെടും. എന്നാൽ മരിക്കുംമുമ്പെയൊ ആ
പത്തൊഴിഞ്ഞുപോകുംമുമ്പെയൊ ഇത് അഞ്ചെട്ടാളെ കു
ടിക്കാതെ വിടില്ല. രാത്രിയായാൽ ആലയുടെ മേൽപ്പു
രകളിൽ ചാടിവീണു, ചോടെവന്നു, ആട്ടിനെയും കടച്ചി
യെയും വളരെ ധൈര്യത്തോടും സാമർത്ഥ്യത്തോടും ഇവ
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. നായകളുടെ മാംസത്തോടു ബ
ഹു രസമാണ്. പുള്ളിനരി അധികമുള്ള ദിക്കുകളിൽ, പു
റത്തോട്ടുചാടും നോക്കിയാൽ ഒരൊറനായയെ കണ്ടുകിട്ടു

കയില്ല. പുള്ളിനരികൾ മനുഷ്യമാംസം തിന്നുകയില്ല. മനുഷ്യന്മാരുടെ കൺമുന്നിൽനിന്നു പച്ചപ്പുകൽ, പെട്ടെന്നു ചാടിവീണു. അവർ പോറുന്ന നായകളെ ഇവ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ സംഭവങ്ങൾ എത്രയെങ്കിലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്., കുരങ്ങുകളെയും ഇവ വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. കലമാൻ, കാള, മുതലായ വലിയ ജന്തുക്കളെക്കൂടി ഇവയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊല്ലാൻ ക്രമേണ കഴിവുണ്ടാകയില്ല. ഒന്നാമത് ഒരു ജന്തുവെ കൊന്നാൽ പുള്ളയും നെഞ്ഞും കീറി ഹൃദയവും കരളും ഇവ തിന്നും. പിന്നെ അടുക്കെ ഒരു കാട്ടിൽ ഒളിച്ചു പിറേറന്നു രാത്രി രണ്ടാമതും അവിടെ എത്തും. ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ പുള്ളിനരി ഇങ്ങിനെ തിന്നുവെച്ച ശരീരത്തെ മരത്തിന്മേലാണ് കൊണ്ടുവെക്കുന്നത്. മോറകളും കുറുക്കന്മാരും താൻ തിന്നുവെച്ച ബാക്കി, ഭക്ഷിച്ചുതീർക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടിയാണ് ഈ സൂത്രമെടുക്കുന്നത്. ചീവുവാലൻനരിയെപോലെ ആ വാസത്തിനു പുള്ള മടുത്തുള്ള ദിക്കു വേണമെന്നു പുള്ളിനരിക്കു ശാഠ്യമില്ല ഇവയെ മെരുക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഇതിനെ വെടിവെക്കുന്നതു ചീവുവാലനെ വെടിവെക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്. ഒളികെട്ടിയാൽ ചീവുവാലനെ വെടിവെക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ചീവുവാലൻ, വരുമ്പോൾ, മേലോട്ടുനോക്കുക പതിവില്ല പക്ഷേ പുള്ളിനരി, മൂന്നുപാട്ടം മരങ്ങളിന്മേലും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയല്ലാതെ ഒരടി മുന്നോട്ടുവെക്കുകയില്ല. ഇതുയൊക്കെ ഉപായിയാണെങ്കിലും കെണിവെച്ചാൽ ഇവ വേഗം വീണുപോകും. ഒരു ദിവസം നാല

ഞ്ചുപണിയന്മാർ കാട്ടിൽ ക്രൂടെ പോകുമ്പോൾ ഒരു വ
ള്ളിനരി, ഒരു പന്നിയെക്കൊന്നു, അതിനെയും ഇഴച്ചു
പോകുന്നതു കണ്ടു. പണിയന്മാർ എല്ലാരുംകൂടി ക്രൂക്കി
വിളിച്ചപ്പോൾ നരി പന്നിയേയും ഇട്ടു കാട്ടിലേക്കു വാങ്ങി
നിന്നു. പണിയന്മാരെല്ലാരും അവിടെ ഇരുന്നു പന്നി
യെ മുറിച്ചു് ഓഹരിവെച്ചു. ഇതു നരിക്കു രസിച്ചില്ല.
താൻ അധ്വാനിച്ചുപിടിച്ച ജന്തുവെ അനുഭവിക്കാൻവ
ന്നതിവരൊ എന്ന ഭാവത്തിൽ അതു പെട്ടെന്നു ചാടിവ
ന്നു് ഒരു പണിയന്റെ കഥ കഴിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവർ
ഭയപ്പെട്ടു് ഓടിപ്പോയപ്പോൾ പുള്ളിനരി ആ മാംസത്തി
ന്റെ കഥയും കഴിച്ചു.

ഓലവരിയൻ അല്ലെങ്കിൽ ചീറ്വാലൻ നരി—
(The Royal tiger)

ഈ നരിയോ സിംഹമോ അധികംശക്തനെന്നു കാ
ട്ടും ഇപ്പോഴും തക്കത്തിലും സംശയത്തിലുംതന്നെ ഇരിക്കു
ന്നു. എന്നാൽ ആണിന്നു കഴുത്തിലും തലയിലും നീണ്ട
മുടിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, ആകൃതികൊണ്ടുള്ള മഹത്വം
സിംഹത്തിന്നു തന്നെയാണു സിദ്ധിക്കുന്നതു്. വാലിന്റെ
അഗ്രത്തിൽ ഈ ജന്തുവിന്നു നീണ്ട രോമമില്ല. ദേഹം
മഞ്ഞനിറവും അതിന്മേൽ നീണ്ടുകറുത്ത വരകളും ഉണ്ടു്.
ഉദരം വെളുത്തിട്ടാണു്. വാലിന്മേലുള്ള കറുപ്പുവരകൾ
മോതിരങ്ങൾപോലെ തോന്നും. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ചീ
റ്വാലനെ വെളുപ്പുനിറത്തിലും ശുദ്ധ കറുപ്പുനിറത്തിലും
കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഉയരംകൊണ്ടു് ഈ നരി സിംഹത്തോടെ
ത്തുകയില്ലെങ്കിലും നീളംകൊണ്ടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോ

ക്കിയാൽ ചീറുവാലൻ സിംഹത്തെ കടത്തിവിടുന്നു. സാ
ധാരണവെട്ടത്തു നോക്കിയാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും സിംഹം
നെയാണധികം നീളം. ചീറുവാലൻ മൂന്നരയടി പൊ
ക്കവും ഒമ്പതരയടി നീളവുമുണ്ടാകും. ഒരു ചീറുവാലൻ
12 അടി 2 ഇഞ്ച് നീളമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അതിനെ
അളന്നു കണക്കെടുത്ത ഒരു സായ്പ് പറയുന്നു. അങ്ങി
നെയാണെങ്കിൽ ചീറുവാലന്മാരിൽ ചിലതു സിംഹത്തെ
ക്കാൾ നീളമുണ്ടെന്നു വരുന്നു. ഒരു ചീറുവാലൻ 500
മുതൽ 520റാത്തലോളം ഘനമുണ്ടാകും. ആസ്യാഭ്രഖ
ണ്ഡത്തിലാണു ചീറുവാലൻ അധിവസിക്കുന്നത് എങ്കി
ലും ഇന്ത്യയിൽ കാണുമ്പോലെ ധാരാളമായി മറുയാ
തൊരുടിക്കിലും കാണുകയില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചീ
റുവാലന്മാർ മനുഷ്യരെ ഒടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജനരക്ഷയ്ക്കു
പ്രത്യേക ഏർപ്പാടുകൾ ആലോചിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.
മന്നിപ്പൂരിൽ ജനങ്ങളെ ഓരോരോ ക്രൂരമായിത്തിരിച്ചു ഓ
രോരോ പ്രത്യേകാംശങ്ങളിൽ കണ്ടുകിട്ടാനുള്ള ചീറുവാ
ലന്മാരെ കൊല്ലാനായി നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിശ്ച
യം ഇന്നും പ്രബലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിശ്ച
യിക്കുന്ന ജനക്രൂരത്തിനു 'കൈക്രൂപ്പ്' എന്നാണു പേർ.
ഓരോ കൈക്രൂപ്പിന്റെ അധികാരസ്ഥലത്തു് ഒരു ചീറു
വാലൻ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായാൽ കൈക്രൂപ്പിന്റെ മൂ
പ്പൻ രാജാവിനെ അറിയിക്കണം. അപ്പോൾ അതിനെ
കൊല്ലാൻ രാജാവു കല്പനകൊടുക്കും. രാജശാസന അനു
സരിച്ചു ചീറുവാലൻ കിടക്കുന്ന കാടു വളഞ്ഞിട്ടു ജനങ്ങൾ
അതിനെ കുന്തംകൊണ്ടോ തോക്കുകൊണ്ടോ തകർക്കുന്നു.

സുമാത്രാദ്വീപിൽ ചീറ്റപ്പുലികളെ വളരെ കാണും. ഒരൊറ്റ കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കപ്പിക്കടത്തുന്ന ക്രൂരിക്കാരെ അമ്പതിലധികം ചീറ്റപ്പുലികൾ പിടിച്ചതിനിട്ടുണ്ട്. മലയാളരാജ്യത്തു വയനാട്ടിലും എന്നുവേണ്ട സഹ്യാദ്രിയിൽ എല്ലാടവും ചീറ്റപ്പുലികളെ കാണാം. ഇവൻ ഒറ്റക്കോ ഓരോ ഇണയായിട്ടോ മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളു. ആണും പെണ്ണുമായിക്കൂടിയാൽ, പിന്നെ മരണംവരെ വിട്ടുപിരിയുകയില്ല. ചീറ്റപ്പുലികൾ ഉറങ്ങുന്നതു പകലും ഇരതേടാൻ നടക്കുന്നതു രാത്രിയുമാണ്. ഗുഹകളും പാറകളുടെ വിടവുകളും ചീറ്റപ്പുലികളുടെ വീടുകളായി വിചാരിക്കാം. മറ്റൊരു ആശ്ചര്യസംഗതികൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാനുണ്ട്. ചീറ്റപ്പുലികൾ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കുകളിൽ കാട്ടുമൈലുകൾ ഇല്ലാതിരിക്കില്ലപോലും. കഷണ്ടിയുള്ളവർക്കു രാജയക്ഷ്മാവുണ്ടാകയില്ലെന്നു പറയുംപോലെ ഇതിന്റെ സംഗതിയെന്തെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈ കാര്യം കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ശരിയാണെന്നു പറവാൻ ഞാനൊരുക്കവുമില്ല. ചീറ്റപ്പുലിക്കു ഉഷ്ണകാലം വളരെ അസഹ്യമാണ്. വയനാട്ടിൽനിന്ന് ഇവ വെള്ളത്തിൽ വീഴുകയും പിന്നെ കരയ്ക്കുവന്നു മണ്ണിൽ ഉരുളുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണും. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നീന്തുവാൻ ഇവയ്ക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല. സിംഹത്തെപ്പോലെതന്നെ ചീറ്റപ്പുലിക്കും എളുപ്പത്തിൽ മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ സാധിക്കയില്ല. ഒരു മരത്തിന്മേൽ പതിനെട്ടടി ഉയരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരുവനെ, ചീറ്റപ്പുലി ഒരൊറ്റ ചാട്ടത്തിനു പിടിച്ച ചോടെ

തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ട്, മുന്നോട്ട് ഒരു ചാട്ടത്തിനു പതിനഞ്ചടി ദൂരം എത്തിയതായും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചീറുവാലനു നൂറാളുടെ ശക്തിയും നൂറൊന്നാളുടെ ഭയവും ഉണ്ടെന്നു നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. ഇതിനു കാരണം ചീറുവാലൻ അനാവിശ്യമായി മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻ വരാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കും. ആരെ എങ്കിലും എതുക്കാൻ വരുമ്പോൾ ഇവൻ ഗർജിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു ചാടും. കാലികളെ ഒറ്റതിരിഞ്ഞു കണ്ടാൽ അതിന്റെ പുറത്തു ചാടിയിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ തനിക്കിഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തു കൈകൊണ്ടടിച്ചു അതിനെ തെളിച്ചുകൊണ്ടു പോകയും ചെയ്യും. പിന്നെ വലത്തുഭാഗത്തിൽക്കൂടെ ചരിഞ്ഞു, കഴുത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു കടിച്ചു ചോരകുടിക്കും അപ്പോൾ കാലി ചാകും. ചത്തെന്നു കണ്ടാൽ അതിനെ കടിച്ചിഴച്ചു ഒരു സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തുകൊണ്ടുവെക്കും. അന്നതന്നെയൊ, ഒന്നൊരണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടൊ, രാത്രി അതിനെ ഭക്ഷിക്കാൻ തക്കവണ്ണം വരും.

സാധാരണ ചീറുവാലനു് ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടു കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകും. കുട്ടികൾ തള്ളയുടെകൂടെ മൂന്നുകൊല്ലംവരെ നടക്കും. ആ സമയത്തു കാട്ടിലുള്ള ഒരു മൃഗത്തിനും രക്ഷയുണ്ടാകയില്ല. ജന്തുക്കളെ പിടിപ്പാനും കൊല്ലാനും കുട്ടിയെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻവേണ്ടി, ഇവ, സാധുമൃഗങ്ങളെ അസംഖ്യം കൊല്ലുന്നു. ചീറുവാലന്റെ പ്രധാനാഹാരം കാട്ടുപന്നിയും മാനുമാണു്. തരത്തിനു കിട്ടിയാൽ ഇവൻ കുരങ്ങുകാലികളെ വെറുതെ വിടില്ല. കാ

ട്ടുപോത്തുകളെക്കൂടി ഈ ഭയങ്കരൻ കൊന്നതിന്നാധാരമുണ്ട്. ചീറുവാലൻ ഒരാനക്കുട്ടിയെ കൊന്നതിന്നുന്നത് ചില നായാട്ടുകാർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പോത്തുകൾ നരിവരുന്നതു കണ്ടാൽ ക്ഷണം വട്ടമിട്ടുനിന്നു, നരിയോട്ടു, ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്തു വാ എന്നു പറയുമ്പോലെ കാത്തിരിക്കും. ഒരിക്കൽ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു കടച്ചിയെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ ഒരു ചീറുവാലന്റെ വഴിയെ നാലഞ്ചു പോത്തുകൾ പാഞ്ഞുചെന്നു, കടച്ചിയെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. പന്നി ചിലപ്പോൾ ചീറുവാലനു പരുക്കേല്പിക്കുമെങ്കിലും, യുദ്ധത്തിൽ സദാപരാജിതനാകയാണ് പതിവ്. കരടികളെ എതുയോ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ചീറുവാലൻ പിടിച്ചു തിന്നുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, വാനരമാംസത്തോടു ബഹു പഥ്യമാണ്. ചില സമയത്തു ചീറുവാലൻ തന്റെ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ തിന്നുമെന്നു പറയുന്നു. ഒരു ചീറുവാലൻ 400 റാത്തൽ ഘനമുള്ള ഒരു പശുവിനെ, കൊന്നു, കടിച്ചുപൊന്തിച്ചു നിലം തട്ടിക്കാതെ അതിനെ മുന്നൂറുവാര അകലെ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുന്നതു ചില ക്ഷുദ്രർ കണ്ടിട്ടു വിസ്മയിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. ഒരു മൃഗത്തെക്കൊന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസത്തോളം മൂടിവെക്കും. ഇതു മാംസം ചീഞ്ഞു മൃദുവാകാനായിരിക്കും. ഈ രണ്ടു ദിവസം സമീപത്തുനിന്നു കുറുക്കൻ കഴുതലായവയെ ആട്ടിഓടിക്കും. ഒരിക്കൽ 3½ അടി ഉയരമുള്ള ഒരു വേലിയുടെ അപ്പുറത്തിൽനിന്നു മേഞ്ഞിരുന്ന ഒരു എരുമയെ പുറംകടിച്ചു വേലിതൊടാതെ ഇങ്ങേഭാഗത്തിട്ടു കൊല്ലുന്നതു് ഒരാൾ കണ്ടതായി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചീറുവാലനും മറ്റു നരികളും കൊല്ലംതോറും കന്നുകാലികളെ വളരെ ഒടുക്കുന്നുണ്ട്. മതിരാശിസംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു 1891-ൽ 656 കാളകളേയും 752 പശുക്കളെയും, 236 കടച്ചികളേയും, 135 പോത്തുകളേയും 105 ചെമ്മരിയാടുകളേയും 103 കോലാടുകളേയും ഇവറ്റ ഒടുക്കീട്ടുണ്ട്. വയനാട്ടിലെ ചില കാട്ടുജാതി മനുഷ്യന്മാക്കു ചീറുവാലനെ ഒട്ടും ഭയമില്ല. ചീറുവാലൻ കൊന്നിട്ട ഒരു പോത്തിന്റെ ശവത്തിന്റെ അടുക്കെ, അതു രണ്ടാമതു വന്നു ശവംതിന്നാതിരിപ്പാൻ ഒരു കാവലായി ഒമ്പതു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുറുച്ചിയച്ചെക്കൻ നിർഭയമായി നിന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് അതു കണ്ട ക്ലർ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യരേ തിന്നുന്ന ചീറുവാലന്മാരും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു മിക്കസമയത്തും വാർദ്ധക്യംകൊണ്ടു മറ്റൊന്നിനും വയ്യാത്ത ചീറുവാലന്മാരായിരിക്കും ചിലതു ക്രൂരക്കൂടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു കന്നുകാലികളെ എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്മാരെക്കണ്ടു ഭയംതീൻപൊയവയായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യനെകൊന്നതിന്നാൽപിന്നെ ഇവമറ്റുജന്തുക്കളെഒക്കെഒഴിച്ചു ഈ ജോലിക്കുമാത്രം ഒരുമ്പെടുന്നു. ഒരുസമയം മനുഷ്യനെ കണ്ടുകിട്ടാനും കൊല്ലാനുമുള്ള എളുപ്പംകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യരെതിന്നു ശീലിച്ചുപോയ ചീറ്വാലന്മാർ വളരെ ഉപായവും കൗതുകവും ഉള്ളവയാകകൊണ്ടു്, ഇവയെ കണ്ടുപിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ അത്യദ്ധ്വാനം വേണ്ടിവരുന്നു. മനുഷ്യനെ, സാധാരണ

കഴഞ്ഞു ചാടിപ്പിടിച്ചു, ശരീരവും ഇഴച്ചു അബാധമായഒരു കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപൊച്ചു തുടയും മാംസമുള്ള മറുഭാഗവും ആട്ടും തിന്നും. ഒരേടത്തിൽനിന്ന് ഒരാളെ തിന്നാൽ രണ്ടാമത് അതേസ്ഥലത്ത് അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലൊന്നും വരില്ല പിറേറന്ന് രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക അകലെയുള്ള മറൊരുഗ്രാമത്തിൽ പോയിട്ടേ വേറെ ഒരു മനുഷ്യനെ പിടിക്കാൻ കോപ്പുകൂട്ടുകയുള്ളൂ. പണ്ട്, തോക്കുകാം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പു നരഭോജികളായ ചീറ്വാലന്മാരെക്കൊണ്ട് അനേകം ഗ്രാമങ്ങാം ഉപേക്ഷിച്ചു ജനങ്ങാം പിൻവാങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ആറുകൊല്ലങ്കൊണ്ടു 4218 മനുഷ്യരെ നരികാം തിന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവമേണ്മെന്നിന് അറിവുകിട്ടേണമെങ്കിൽ ആരും അറിയാതെ എത്രായിരം ജനങ്ങാം ഇവക്കു ആഹാരമായിത്തീന്നിരിക്കേണമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഒരൊററ ചീറ്വാലൻനരി 1867-ൽ 27 ആളുകളേയും, 1868-ൽ 34 ആളുകളേയും 1869-ൽ 47 ആളുകളേയും കൊന്നതിന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോലും. ഒരുദിവസം ഒരു കൂട്ടം ആളുകാം പോകുമ്പോാം ഈ ചീറ്വാലൻനരി പെട്ടെന്നു മദ്ധ്യത്തിൽ ചാടി, അഞ്ചാളുകളെ കൊന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു അച്ഛനേയും, അമ്മയേയും, മൂന്നു കുട്ടികളേയും ഇത് ഒരേ അവസരത്തിൽ കൊന്നു. ഇതിനെ വെടിവെച്ചു കൊന്നതിന്റെ തലേദിവസം ഇത് ഏഴാളെ കൊന്നിരുന്നുപോലും.

നാട്ടുകാർ ചീറ്വാലന്മാരെ സംഹരിപ്പാൻ പല സൂത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. രണശൂരന്മാരായിരുന്ന

പണ്ടത്തെ നായന്മാർ, വെറും ഒരു കട്ടാരവും എടുത്തു കാട്ടിൽപോയി, ഒറക്ക ചീറ്വാലന്മാരോട് പോരാടി അവരറയെ കൊല്ലാറുണ്ട്. നരിയും മനുഷ്യനും അങ്ങും ഇങ്ങും ചാടുന്നത് ഒരു കാഴ്ചതന്നെയായിരിക്കണം. ഇതിനു പുലിയങ്കം നടത്തുക എന്നാണ് പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞുവന്നത്. തച്ചോളി ഒതേനൻ 12 വയസ്സിൽ പുലിയങ്കം നടത്തി വിജയം നേടിയ കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സുമാത്രയിൽ വായ പൊരുതും ഉള്ള് വിസ്തൃതവുമായ കഴികം കഴിച്ച, നടുവിൽ ഒരു മൂച്ചുള്ള പാരയും നാട്ടി കഴിയുടെ മേൽഭാഗം ചുള്ളികളും മറവും ഇട്ട മൂടിവെക്കുന്നു. ചിലദിക്കിൽ വലിയ എലിക്കത്തികം വെക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ ഇവ കൊന്നിട്ട മൃഗങ്ങളുടെ മാംസത്തിന്മേൽ വിഷം പിരട്ടിവെക്കുന്നു. ഇത് കൂടാതെ വയനാട്ടിലും മറവും വലകെട്ടി നരിയെ കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. നരി കൊന്നിട്ട കന്നുകാലിയേക്കണ്ട സ്ഥലത്ത് ചെന്നു, സമീപമുള്ള മരത്തിന്മേൽ ഒരു ഒളികെട്ടി, അവിടെ ഇരുന്നു, രാത്രി നരി വരുമ്പോൾ നിഷ്പ്രയാസം അതിനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുകയാണ് നമ്മുടെ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ വളരെ പ്രചാരമുള്ള സമ്പ്രദായം. ശിക്കാർചെയ്യ, നിന്നനിലയിൽനിന്ന് ചീറ്വാലന്മാരെ വെടിവെക്കാനറച്ചവർ അധികമുണ്ടാകയില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു സാഹസപ്രവൃത്തിയാണ്. അനേകം ആളുകൾക്ക് ഈ മാതിരി സാഹസംകൊണ്ട് അത്യാപത്തു നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം.

പണ്ട് ഒരു സായ്പ് ഒന്നരണ്ടു നാട്ടുശിക്കാറികളേയും കൂട്ടി നിലമ്പൂരിൽ ഒരു കാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. സായ്പ് ആറടി പൊക്കമുള്ളവനും ദൃഢഗാത്രനും ധീരനും 18 വയസ്സു മാത്രമുള്ള ഒരു യുവാവും ആയിരുന്നു. ഒരു ചീറ്വാലൻനരി കന്നുകാലികളെ പിടിച്ചൊടുക്കുന്നുണ്ട് എന്നു കേട്ടിട്ടാണ് മലപ്പുറം പട്ടാളത്തിന്റെ കെപ്ടനായി പുതുതായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വന്ന ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇതിനെ വെടിവെക്കാൻ പുറപ്പെട്ടതു്. കാട്ടിൽ കേറി നോക്കിയപ്പോൾ 30 വാര അകലേനിന്നു്, തലേദിവസം പിടിച്ചുകൊന്ന, ഒരു കാളയുടെ മാംസവും തിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ചീറ്വാലനെ സായ്പ് കണ്ടെത്തി. കോപിക്കാത്ത അവസരത്തിൽ കാണുമ്പോൾ നരി എത്രയോ ഒതുങ്ങിപ്പതുങ്ങിയാണ് നില്പു്. അപ്പോൾ പരിചയമില്ലാത്തവർ ഇവനൊരു നിസ്സാരനാണെന്നു ഗണിച്ചുപോകും. ഈ നിലയിൽ ഇതിനെ വെടിവെക്കരുതെന്നും വല്ല മരത്തിന്മേലൊ മറ്റൊ കേറിയിരുന്നു വെടിവെക്കേണ്ടതാണെന്നും ശിക്കാറികൾ സായ്പോടുപദേശിച്ചെങ്കിലും, പ്രകൃത്യാ ധീരനായ ആ സായ്പ് യാതൊന്നും ഗണിയാതെ നിന്നനിലയിൽനിന്നു് അതിനെ വെടിവെച്ചു. വെടി പററിയെങ്കിലും ചീറ്വാലൻ ചത്തില്ല. കഠിനമുറിയേറ്റതുകൊണ്ടു വല്ലേടത്തും കിടന്നു ചാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ മറ്റൊ, ചീറ്വാലൻ എവിടെയോ ഓടിച്ചെന്നൊളിച്ചു. അതിനെ തിരഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കണം എന്നായി സായ്പിന്റെ പിന്നത്തെ നിഷ്കൃഷ്ടം. മുറിയേറ്റ നരിയെ തേടിനടക്കുമ്പോലെ സാഹസവും അപായവുമായ ഒരു കർമ്മ

മില്ലെന്ന നാട്ടശിക്കാറികൾ എത്രതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടും, പുല്ലുപോലും വകവെക്കാതെ ചോരയുടെ പാട്ടം നോക്കി സായ്പ് നടക്കാൻതുടങ്ങി. ചകിതന്മാരായ നാട്ടശിക്കാറികളും ചരിത്തോട്ടം കങ്കാണിമാരും സായ്പിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു. ഒരു ദിക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആരും അറിയാതെ, പെട്ടെന്നു സായ്പിന്റെ മുമ്പിൽ ചാകാറായ ആ നരി, മുരളിക്കൊണ്ടു തുള്ളിവീണു. നാട്ടശിക്കാറികൾ, ഓടി, അടുത്തുകണ്ട മരങ്ങളിന്മേൽ ചെന്നുകേറി. സായ്പ് ഒരു വെടിവെച്ചെങ്കിലും അതു നല്ലവണ്ണം പാറിയില്ല. പിന്നെ അവിടെവെച്ചു നടന്നിരുന്ന സംഭവം ഒരു ഭയങ്കരകാഴ്ചതന്നേയായിരുന്നു. ചീറ്വാലൻ സായ്പിന്റെ നെഞ്ഞത്തു തുള്ളും. സായ്പ് ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു തോക്കുകൊണ്ട് അതിനെ അടിക്കും. ഇങ്ങിനെ തുള്ളിയും തല്ലിയും കൊണ്ടു പത്തുപതിനഞ്ചുമിനുട്ടുനേരം ഇവർ ഇരുവരും ഘോരമായ ദ്വന്ദയുദ്ധം നടത്തി. അതുവരെയ്ക്കും സായ്പിന്നു യാതൊരു പരുക്കും ഏറ്റിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, പിന്നിട്ടു കൊടുത്ത ഭയങ്കരതാഡനം നരിയുടെ മസ്തകത്തിൽ ഏറ്റപ്പോൾ സായ്പിന്റെ കഷ്ടകാലത്തിന്നു തോക്കു രണ്ടുമുറിയായി; ആ മഹാധീരൻ നിരായുധനായിത്തീർന്നു. മരിക്കാറായിട്ടുകൂടി ചൈതന്യക്ഷയം ബാധിയാത്ത ആ നരി പിന്നെയും സായ്പിന്റെനേരെ ചാടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ ചവിട്ടി. ആ ശക്തന്റെ ചവിട്ടേറ്റിട്ട് നരി നാലഞ്ചടി ദൂരം തെറിച്ചുപോകുന്നതു മരത്തിന്മേൽനിന്നു നിലവിളിക്കുന്ന നാട്ടശിക്കാറികൾ കണ്ടു. അങ്ങും ഇങ്ങും

ചാടിയും, ഒഴിഞ്ഞും, ഒത്തുക്കുടിയും തുടന്ന് ഈ യുദ്ധത്തിൽ, ഓരോരുവർ ഓരൊ നിമിഷംപോലും ഒരേ സ്ഥലത്തുതന്നെ നിന്നുകാണാത്തതിനാൽ മരത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശിക്കാറികൾക്ക് നരിയെ വെടിവെപ്പാൻ തരമായില്ല. ഒടുവിൽ സായ്പിനും രക്തനാശംകൊണ്ട് ക്ഷീണം പററി. ചീറ്വാലൻ സായ്പിന്റെ നെഞ്ഞത്തു മാന്തീട്ടും, തുടകടിച്ചു ഞെരുക്കീട്ടും സായ്പ് അതിനെ കൈമടക്കി ഇടിച്ചിട്ടും യുദ്ധം പിന്നേയും തെല്ലുനേരത്തോളം നടന്നു. സായ്പിന്റെ ശരീരം ആകപ്പാടെ രക്തംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. സായ്പിന് ഇനി നിലയുണ്ടാകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, മരിച്ചാലും തരക്കേടില്ലെന്നുവെച്ചു, നാട്ടുശിക്കാറി വെടിവെക്കാനുറച്ചു, ഒരു നല്ല അവസരത്തിന്നു കുറിതെററാതെ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചു. ഇറങ്ങിച്ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ, നരി ഒരുഭാഗത്തു ചത്തും സായ്പ് മറെറാരുഭാഗത്തു ചാവാറായും വീണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ആ മഹാധീരന്റെ കല്ലറ ഇന്നും നിലമ്പൂരിൽ കാണ്മാനുണ്ട്.. നരിയുടെ തോലും സായ്പിന്റെ രക്തംപുരണ്ട കുപ്പായവും, സായ്പിന്റെ അമ്മയുടെ ശീമയിൽ അയച്ചുകൊടുത്തു.

ചീറ്വാലന് അവലോകനശക്തിയും നല്ലവണ്ണമുണ്ട്. മേയ്ക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന പശുക്കൂട്ടത്തിൽ അടുക്കെ പ്രസവിച്ച വല്ല പശുക്കളുമുണ്ടെന്നുകണ്ടാൽ കട്ടിയുടെ വിചാരംകൊണ്ട്, അതിന്നു മുലകൊടുക്കാൻവേണ്ടി ആ പശു ഒററതിരിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുമെന്ന കാര്യം ചീറുവാലൻ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി വഴിയിലൊരേടത്ത് പതുങ്ങിനില്ലും. കടച്ചിയെയും വിചാരിച്ചു അല്പസ

മയത്തിനുള്ളിൽ ഒറ്റക്കോടിവരുന്ന ആ പശു ചീറ്വാലന്റെ ഇരയായായിത്തീരും. ചോര കുടിച്ചതിൽപിന്നെ ചീറ്വാലൻ പശുവിന്റെ മുലയും മുലനില്ക്കുന്ന ആ സ്ഥലവും തിന്നുതീർക്കും. ബാക്കി ഭാഗങ്ങളും പിന്നെത്തേക്കു വെക്കുകയും ചെയ്യും.

സിംഹം.

ഗാംഭീര്യഭാവംകൊണ്ടും, ഭയങ്കരസ്വഭാവംകൊണ്ടും, അവലംബിച്ചുവരുന്ന കുലീനഭാവംകൊണ്ടും, എല്ലാ രാജ്യക്കാരും മൃഗരാജൻ എന്ന സ്ഥാനംകൊടുത്തത് സിംഹത്തിന്നാണ്. ആൺസിംഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്നെത്തിച്ചേരുന്ന സ്ഥൂലതയും, കഴുത്തിലും തലയിലും നെഞ്ഞിലുമുള്ള രോമത്തിന്റെ ഭീഷ്മതയും കണ്ടാൽ പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാ ജാതി ജന്തുക്കളിലുംവെച്ചു ഉൽകൃഷ്ടൻ ഇവൻതന്നെയാണെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. വാലിന്റെ അറ്റത്ത്, പശുവിന്റെ വാലിന്മേൽ കാണുന്നപോലെ നീണ്ട ഒരുപിടി രോമമുണ്ട്. ഈ രോമത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, വാലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു മുള്ളും കിടപ്പുണ്ട്. സിംഹത്തിന്റെ നിറം കറുപ്പുമായപാണ്ഡുരമഞ്ഞയാണ്. സിംഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ശൈശവകാലത്ത്, നരിയുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ കാണുന്നപോലെ ചില വരകളും മങ്ങിയ രീതിയിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. മൂന്നുവയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ആണിന്നു മുമ്പുറഞ്ഞ നീണ്ടമുടി വളരുവാൻ തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. ഒരു സിംഹം 30-40 വയസ്സുവരെ ജീവിക്കും. ഒരു വളർച്ചയെത്തിയ സിംഹം $10\frac{1}{2}$ അടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിൽ മൂന്നടി രണ്ടി

ഷ് വാലിന്റെ നീളമാണ്. 500-583- റാത്തലാണ് ഒരു സിംഹത്തിന്റെ ഘനം. സിംഹത്തെ ധാരാളം കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കാഭൂഖണ്ഡത്തിലാണ്. അസ്സീയിൽ, പേർസ്യയിലും, ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻഭാഗങ്ങളിലും ഇവയെ ഇന്നും ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ തലക്കും കഴുത്തിലും നീണ്ട രോമങ്ങളും ഉള്ള സിംഹങ്ങളും ഇല്ലെന്നു ചില യൂറോപ്യന്മാർ പറയുന്നതു തെറ്റാണ്. സ്ഥൂലഗളൻ എന്ന് സിംഹത്തിനു സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഒരു പേരുള്ളതു്, ഈ നീണ്ട രോമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണ്. വർണ്ണത്തിൽ ഒരേജാതി സിംഹംതന്നെ വളരെ ഭേദങ്ങളും കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ജാതിയിൽ അനേകം തരക്കാരുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ അത്ര ന്യായം കാണുന്നില്ല.

പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ സിംഹവും ഒരു രാത്രിചാരിയാണ്. ഓടക്കാടുകളിലും ഇടതൂർന്ന കുറ്റിക്കാടുകളിലും പകൽ മുഴുവൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കും. ഇരുട്ടും, മഴയും കോളും ജാസ്തിയുള്ള രാത്രിയാണ് സിംഹത്തിനു ചുറുചുറുക്കു വർദ്ധിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ സിംഹങ്ങളും അപൂർവ്വം അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഗർജ്ജിക്കുകയുള്ളു എങ്കിലും ആഫ്രിക്കയിലെ സിംഹം പലപ്പോഴും ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനം വളരെ ഭയങ്കരമായതാണ്. നിലംതന്നെ വിറച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറയുന്നത് അതിശയോക്തിയല്ല. ദൂരെനിന്ന് കേൾക്കായ്തുന്ന ഇടിനാദംതന്നെയാണ് ഈ ഗർജ്ജനത്തോട് ഏകദേശം സാമ്യമായ ശബ്ദം ഗർജ്ജി

ക്കാൻപോകുന്ന സിംഹം, മുഖം നിലത്തോട്ടു താഴ്ത്തുന്നു. ഗർജ്ജനം ആരംഭിക്കുന്നതു സന്ധ്യാസമയത്താണ്. നേരം പുലന്നിട്ടു പത്തുമണിയാകുംവരെ ഈവക ഗർജ്ജനങ്ങളും കേൾക്കായ്യുന്ന അവസരങ്ങളും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ സിംഹത്തെ ഒറ്റയായിട്ടോ, ഓരോ ജോടായിട്ടോ മാത്രമേ കണ്ടവരാരുള്ളൂ എങ്കിലും തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽ 4 മുതൽ 12 വരെ സിംഹങ്ങളുള്ള ഓരോ ക്രൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്രൂട്ടത്തിൽ രണ്ടാണും മൂന്നാലു പെണ്ണും ശേഷം പ്രകൃതിവളന്ന കുട്ടികളുമായിരുന്നു. ഒരു സിംഹത്തിന്ന് ഒരു ഇണയെ കിട്ടിയാൽ ആ വേളി തന്റെ ജീവാവസാനംവരെ നിലനില്ക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ 2 മുതൽ 6 വരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ സിംഹക്കുട്ടികളുടെ കണ്ണു തുറന്നിരിക്കും. ചെറുപ്പകാലത്തു കിട്ടിയാൽ സിംഹത്തെ ക്ഷണം മെരുക്കാം. ക്രൂട്ടിലിട്ടാൽ സിംഹം നരിയേക്കാൾ വളരെ ശാന്തനാണ്.

വലിയ ജന്തുക്കളെപ്പിടിച്ചു കൊല്ലാൻ ചിലപ്പോൾ സിംഹങ്ങൾ മൂന്നും നാലും ഒന്നിച്ചുകൂടും. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ഒരു വലിയ കാട്ടുപോത്തിനെ കൊല്ലാൻ മൂന്നു സിംഹം ഒന്നിച്ചുകൂടിയത് ഒരാൾ കണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധം ഭയങ്കരമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ കാട്ടുപോത്തിനെ ഒരു സായ്പ് വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തി. പോത്തു വീണപ്പോൾ സിംഹങ്ങൾ മൂന്നും അന്യോന്യം മത്സരിച്ചു. ഒന്നു പോത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ ഒത്ത മദ്ധ്യത്തിൽ, നിവിന്നുനിന്നു കൈരണ്ടും വെച്ചു. വേറെ ഒന്നു വാലിന്റെ ഭാഗത്തും മറെറാന്നു തലയുടെ ഭാഗത്തും ചെന്നു

നിന്ന പോത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കൈ വെച്ചതിനോട് ബാക്കിയുള്ളവ മുരളുവാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ യുദ്ധംചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്ന മുമ്പുതന്നെ സായ്പ് രണ്ടെണ്ണത്തെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു. കായ്യും പന്തിയല്ലെന്നു കരുതി ശേഷിച്ച സിംഹം ആ സ്ഥലവും വിട്ടുമറഞ്ഞു. വേറെ ഒരവസരത്തിൽ രണ്ടു സിംഹങ്ങൾകൂടി ഒരു ഒട്ടകമാനിനെ പിടിച്ചുകൊന്നു. തിന്നാൻ തുടങ്ങുംമുമ്പെ സിംഹങ്ങൾ അന്യോന്യം കലഹിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും, സിംഹങ്ങൾ ആഹാരത്തിന്നൊരുമ്പെടുമ്പോൾ അന്യോന്യംലഹള കൂട്ടുന്നതു പതിവാണെന്നു നമുക്കു പറവാൻ പാടില്ല. ഗോർഡൻ കമ്മിങ്ങ് എന്ന സായ്പ്, ആറ് സിംഹങ്ങൾ ഒന്നായി, ഒരു വഴക്കുംകൂടാതെ ഒരു കടുംതോലനെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടതായി പ്രസ്താപിച്ചിരിക്കുന്നു.

സിംഹത്തിന്റെ മുഖ്യാഹാരം കാട്ടുപോത്ത്, മാൻ, ഒട്ടകം, കുതിര, കഴുത, കാട്ടുപന്നി, കുരുകാലി, മനുഷ്യൻ മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് വെടിയേറു കാട്ടിൽ ചത്തുവീണു കിടന്നിരുന്ന ഒരാനയുടെ ശവം, ചൂരുകൊണ്ടു സഹിക്കവയ്യാതായിരുന്ന സമയത്ത് — പുഴുത്തുനാറുന്ന സമയത്ത്, സിംഹങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായ്തന്ന് ഒന്നുരണ്ടു ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ഭക്ഷിച്ചുതീർത്തതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തനിക്കു പിടിച്ചുതിന്നാൻ സൌകര്യമുള്ള ജന്തുക്കൾ അനവധിയുള്ള കാടുകളിൽനിന്നുംകൂടി, ശിക്കാരുകാർ വെടിവെച്ചുകൊന്ന വല്ല ജന്തുക്കളെയും കണ്ടുകിട്ടിയാൽ, ആ ശവംകൊണ്ടു സിംഹങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. വാൽക്യംകൊണ്ടു

മറ്റു ജന്തുക്കളെ പാഞ്ഞുപിടിപ്പാനുള്ള ശക്തിയും ചൈതന്യവും കുറഞ്ഞുപോയാൽ സിംഹം മനുഷ്യരുടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ അടുക്കെ വരികയും ആടുകളേയും ചിലപ്പോൾ അടുത്തെത്തുന്ന ആളുകളേയും കൊന്നുതിന്നുന്നു. എന്നാൽ സിംഹം മനുഷ്യഭക്ഷിയായി വേഷിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയുള്ള ദശകളിൽ മാത്രമല്ല. പൂർണ്ണബലമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുകൂടി ആഫ്രിക്കയിലെ ചില സിംഹങ്ങൾ മനുഷ്യരെ പിടിച്ചതിനാൻ മാത്രം ഉദ്യമിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സാധാരണയായി സിംഹം മനുഷ്യനെ ഭ്രോഹിപ്പാൻ വരാറില്ലെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്. കഴുതമേൽ കേറിവരുന്ന ഒരു ബണിയന്റെ നേരെ പച്ചാപ്പുകൽ ഒരു സിംഹം ചാടി. ടിസാവോ രാജ്യത്തിൽനിന്നു ദിവസംപ്രതി തീവണ്ടിക്കുലിക്കാരെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതുകൊണ്ടു തീവണ്ടിപ്പണിയുംകൂടി കുറെ കാലത്തോളം നിർത്തേണ്ടിവന്നു. പത്തുമുപ്പതടി വീതിയുള്ള ബോമ്പകളാൽ (മുൾവേലി) ചുറപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായിട്ടുകൂടി, സിംഹങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും വേലിയും ലംഘിച്ച് ആളുകളെ കൊന്നുതിന്നുക പതിവായിരുന്നു ഓരോ ആളെ പിടിച്ചാൽ, തന്റെ നേരെ പൊട്ടിക്കുന്ന വെടികളുടെ ശബ്ദം ക്രമാതെ, അടുക്കെവെച്ചുതന്നെ സിംഹങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. എല്ലുകൾ കടിച്ചു പൊളിക്കുന്ന ശബ്ദവും കൂടി ബാക്കിയുള്ളവർക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഒരു സായ്വും മദാമ്മയുംകൂടി ഒരു തമ്പിൽ കിടക്കുമ്പോൾ മദാമ്മ നോക്കിനില്ക്കെ സായ്വിനെയും കടിച്ച് ഒരു സിംഹം തിരിഞ്ഞുനടന്നു. കിഴക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ഒ

രൊറ സിംഹം നാല്പതാളുകളെ കൊന്നതിന്നതായറി വായിട്ടുണ്ട്. വല്ല ജന്തുക്കളേയും കൊന്നാൽ, സിംഹം, നരിയെപ്പോലെതന്നെ അതിന്റെ ശവം കടിച്ചുവലിച്ച ഒരു സൌകര്യമുള്ള ദിക്കിൽ യഥാവസരം തിന്നുവാൻ കൊണ്ടുപോകും.

സിംഹത്തെ വേട്ടയാടുന്നത് എത്രയൊ അപായകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. മിക്കവാറും സമയത്തു സിംഹത്തെ വേട്ടയാടാൻ വരുന്ന ശിക്കാറിയെ സിംഹം വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുകയാണ് പതിവ്. ഒളികെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അതു വളരെ ബലമുള്ള മരത്തിന്മേലും എത്രയോ ഉയരത്തിലും ആയിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒളിയിരിക്കുന്നവനെ സിംഹം ചാടിപ്പിടിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ സിംഹമുള്ള കാട്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടെ പോകുന്ന തീവണ്ടിപ്പാതയിൽ ഒരു തീവണ്ടി അഴിച്ചിട്ടു. അതിൽ നാലഞ്ചു ധാരകൾ തോക്കുമായിരുന്നിരുന്നു. അടുക്കെ അങ്ങാനും വരുന്ന സിംഹത്തെയും കാത്തുനിന്നു. രാത്രി വളരെ കാത്തെങ്കിലും രണ്ടു മിന്നുന്ന പുഴുക്കളെ മാത്രമെ ക്രൂരന്മാർ കാണ്മാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ മിന്നുന്ന പുഴുക്കൾ സിംഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളായിരുന്നു എന്ന് ഇവർക്കു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവരിൽ ആരെയെങ്കിലും പിടിക്കേണമെന്നു സിംഹവും കരുതിയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവരെല്ലാരും ഉറങ്ങിയെന്നുകണ്ടപ്പോൾ സിംഹം മെല്ലെ അടുത്തുവന്നു. വണ്ടിയുടെ രണ്ടു പടിയും കേറി, നെറികൊണ്ടു വാതിൽ ഉന്തിത്തുറന്നു, പിടഞ്ഞെഴുനേല്ക്കുന്ന ഒരുവന്റെ കഴുത്തും കൈക്കലാക്കി, കാ

ട്ടിലേക്കു ചാടിപ്പോയി. ആ സാധുവിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ, പിറെറന്നു രാവിലെ പത്തിരുപതുവാര അകലെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ എടുത്തു പറയുകയാണെങ്കിൽ ലക്ഷങ്ങളുണ്ടാകും. സിംഹവേട്ടക്കു പോകുമ്പോൾ എപ്പോഴും നായകൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആ സമയത്തു സിംഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയുന്നതു നായകന്റെ നേരേയായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ നായകന്റെ നടുവിൽക്കൂടെ, ശിക്കാറിയുടെ നേരെ ചാടിച്ചെന്നു ഒരടിക്ക് അവനെ കൊന്നപോലും സിംഹം മനുഷ്യന്റെ തലക്കു കടിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ലംഷ്ടം തലയോട്ടം തുരന്നു തലച്ചോറിൽ എത്തിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ക്ഷണം മരിച്ചുപോകുന്നു. ഒരു തല്ലിനു കതിരപ്പുറത്തേറിയവനേയും കതിരയേയും ഒരു സിംഹം കൊന്നിരുന്നുപോലും.

11-ാം വർഗ്ഗം വാനരന്മാർ

കുരങ്ങിനെ ഒരു നോക്കു കാണാത്തവർ ഉണ്ടാകയില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഒരു ചില്ലറ ഛായയും, ചിലപ്പോൾ രണ്ടു കാലിന്മേലുള്ള നടത്തവും, കൈപോലെയുള്ള കാലും വാനരന്മാരുടെ വിശേഷവിധികളാണെന്നു പറയാം. വാനരന്മാരിലും പല ജാതിക്കാരും തരക്കാരുമുണ്ട്. നീലനും ഹനുമാനും കൂടാതെ കുട്ടത്തിൽതന്നെ വാലില്ലാത്ത ചില കുറവന്മാർ ഉണ്ട്. മനുഷ്യരോടിത്ര സാമ്യതയുള്ള ജന്തുക്കൾ വേറെയൊന്നുമില്ലെന്നു പറയാം മനുഷ്യന്മാ

രും ഇത്തരം വലിയ കരങ്ങുകളും നിമ്മാണരീതിയിലുള്ള വ്യത്യാസം, ഇത്തരം കരങ്ങുകളും താണതരം കരങ്ങുകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കാൾ എത്രയോ ലഘുവാകുന്നു. നരന്മാരും വാനരന്മാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, വാനരന്മാക്കു കൈപ്പടംപോലെയുള്ള കാല്പടവും ഉള്ളതാകുന്നു. വാനരന്മാർ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു.

കട്ടിസ്രാങ്ക്—(Loris)

ഈ ജാതിക്കു വാൽ ഇല്ല. കട്ടിസ്രാങ്കിനെ ചില രാജ്യക്കാർ നാണമുള്ള പൂച്ച എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിലും മലയൻ ദ്വീപിലും ഇവയെ കാണും. ആഹാരം ഇലകളും ഇളഞ്ചില്ലികളുമാണ്. ഇതു കൂടാതെ പഴങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും മുട്ടകളും ഇവ തിന്നും. ദ്വേഷ്യം പിടിച്ചാൽ മുരളും. ഘോരവനങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവയാകകൊണ്ടും രാത്രി സഞ്ചാരിയാകകൊണ്ടും ഒരിക്കലും ചോടെയിറങ്ങാത്തവയാകകൊണ്ടും ഇതിനെ ഉർല്ലഭമായിട്ടെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ഉറങ്ങുമ്പോൾ വെറും ഒരു ഉരുണ്ട സാധനമാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. കൂട്ടിലിട്ട വളത്തിയിരുന്ന ഒരു കട്ടിസ്രാങ്കിന്നു പഴവും ചെറുപക്ഷികളും പ്രധാനഭക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു. ചെറുപക്ഷികളെ ഇട്ടുകൊടുത്താൽ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കൊന്നു, തുവൽ പറിച്ചു വെടിപ്പാക്കി തിന്നും. അസ്ഥിയുംകൂടി തിന്നും. പച്ചയിൽ ഏതു മാംസം കൊടുത്താലും തിന്നുമെങ്കിലും വേവിച്ച മാംസം തൊടുകയില്ല.

ശോഷിച്ച കട്ടിസ്രാങ്ക് എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു

.മെലിഞ്ഞ തരം കട്ടിസ്രാങ്കുണ്ട്. ഇതിന്റെ അവയവങ്ങൾ വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഈ കട്ടിസ്രാങ്ക് ആകപ്പാടെ എട്ടിഞ്ചു നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു വര ഉണ്ടാകും. തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ എത്രയോ സുലഭമായിക്കാണുന്ന ജന്തു ഇത്തരം കട്ടിസ്രാങ്കാണ്. തമിളിൽ ഇതിന്നു തവങ്കു എന്നാണ് പേർ. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും വളരെ മെലിഞ്ഞവരെ, തമിഴന്മാർ തവങ്കു എന്നു വിളിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നത്. ലങ്കയിൽ കാണുന്ന ഒരു തരം കട്ടിസ്രാങ്കിന്നു നെറ്റിമേൽ നാമംപോലെ ഒരു അടയാളമുണ്ട്. ഇതിനെ നാമതവങ്കു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു.

തീക്കണ്ണൻ കട്ടിസ്രാങ്കും. കാൽ, കോഴിയുടേതുപോലെ തോന്നും. വിരലുകളുടെ മുവട്ടിൽ ഉരുണ്ട മാംസമുണ്ട്. ഇതു സുമാത്രാ, ബോർനിയൊ മുതലായ ദ്വീപുകളിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. വലിപ്പത്തിൽ ഒരു ചെറിയ എലിയോളം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കഷ്ടിച്ചാറിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. നീണ്ടവാലിന്റെ അഗ്രത്തിൽ മാത്രമേ അസാരം രോമം കാണുകയുള്ളൂ. മുഖം ഏകദേശം മുഴുവനും വലിയ രണ്ടു കണ്ണുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞപോലെ തോന്നും. മൂക്കും അണ്ണിയും എത്രയോ ചെറുതാണ്. ഇതിന്നു പ്രാണികളെ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. മരത്തിന്മേൽക്കൂടെയുള്ള സഞ്ചാരം ചാടിക്കൊണ്ടാണ്. ആഹാരം ചെറു പ്രാണികളും ഇഴജന്തുക്കളും മാത്രമാണ്. ഇത് ഒറ്റയായിട്ടെ ഇരക്കു നടക്കുകയുള്ളൂ. മലയൻ ദ്വീപുകാക്ക് ഇതിനെ വലിയ ഭയമാണ് ആ രാജ്യക്കാർ ഇതിനെ മൽമാ

ഗ് എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ആഹാരം തിന്നുന്നത് അണ്ണാന്റെ മാതിരി ഒരേടത്തിരുന്നിട്ടാണ്.

ഹൈഹൈ—

ഇത് ഒരു പൂച്ചയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകും. കാലിന്റെ വിരലുകൾ പക്ഷിയുടെ വിരലുകൾപോലെ ഇരിക്കും. ചെവി വലുതാണ്. പല്ലുകൾ എലിയുടെ പല്ലുകൾ പോലെയാണ്. ഹൈഹൈ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത് ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ രീതികൊണ്ടാണ്. വങ്കാടുകളിലാണ് താമസം. ആണും പെണ്ണും ഒന്നിച്ചു രാത്രി ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരൊറ്റ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇവ ചപ്പുകൾകൊണ്ടിടതിങ്ങിയ മരങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളിൽ രണ്ടടി വ്യാസരേഖയുള്ള ഒരു വൃത്താകാരമായ കൂട് കെട്ടും. പകൽ മുഴുവനും ഇതിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കും. ഇതിനു പുഴുക്കളെ തിന്നുന്നതിനും മടി കാണുന്നില്ല. നാട്ടുകാരാരും ഇതിനെ ദ്രോഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആളെ കണ്ടാൽ ശങ്കിച്ചോടിപ്പോകയില്ല. ഇതിനെ പിടിക്കുന്നവരെ കൊല്ലാനൊരു ദിവ്യശക്തി ഇതിനുണ്ടെന്നു മൂഢവിശ്വാസംകൊണ്ടു നാട്ടുകാരാരും ഇതിനെ തൊടാൻ പോകില്ല. ഇതിനെ കാണുന്നതു മെഡഗാസ്കർ ദ്വീപിലാണ്.

ലിമർ കുരങ്ങുകൾ—(Lemurs)

മുഖം കൂർത്തിട്ടാണ്. കാലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിരലിന്മേൽ ഒരു കൂർത്ത നഖം ഉണ്ട്. കാലിന്റേയും കയ്യുടേയും പെരുവിരലിന്നു തടി ജാസ്തി കാണും ഈ കൂട്ടത്തിൽ വാലുള്ള തരക്കാരും വാലില്ലാത്ത തരക്കാരുമുണ്ട്.

ചിലതിന്റെ വാലിന്മേൽ പട്ടകൾപോലെയുള്ള വളകൾ കണ്ടെന്നും വരാം. ഇവയും രാത്രി സഞ്ചാരികളാണ്. ക്കടക്കുടെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന പതിവും ഇവക്കില്ല. ഇതിന്റെ നടത്തം പച്ചോന്തിന്റെ നടത്തംപോലെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു, ഒരാളും അറിഞ്ഞു പോകരുതെ എന്ന മട്ടിലാണ്. ഇവയെ ധാരാളം കാണുന്നതു മെഡഗാസ്കർ എന്ന ദ്വീപിലാണ്. മരത്തിന്മേൽനിന്നു വെള്ളം കുടിപ്പാൻ വേണ്ടി മാത്രമേ ചോടെ ഇറങ്ങുക പതിവുള്ളു. ഇല, പഴം, പ്രാണി, ഇഴജന്തു, പക്ഷിമുട്ട മുതലായ എല്ലാ കൃത്തങ്ങളും തിന്നും. ചിലപ്പോൾ പക്ഷികളേയും പിടിച്ചുതിന്നും. മെഡഗാസ്കറിലെ കൃത്തക്കു ലിമറാനെ, ഈ രാജ്യക്കാക്കു സപ്പുങ്ങളെ എന്നപോലെ ഭയഭക്തികളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ആരും അതിനെ ദ്രോഹിക്കാൻ ചെല്ലാറില്ല. കാരണം, ഇതിന്റെ നിഗൂഢമായ ഗതിയും ഉളിയുന്ന കണ്ണും മറവും കൊണ്ടായിരിപ്പാനെ തരമുള്ളു. എന്തായാലും ഈ സംഗതികൊണ്ടു ലിമർ കുരങ്ങു സംഖ്യയിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ദ്രി—(The Indri lemur)

ഇതും മെഡഗാസ്കർ ദ്വീപിൽ കാണുന്ന ഒരു തരം ലിമറാണ്. ലിമർ ജാതിയിൽവെച്ചു വലിയത് ഇതാണ്. കാലുകൾ കൈകളേക്കാൾ വലുതാണ്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു. സസ്യങ്ങളല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും തൊടില്ല. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചാൽ സാധാരണ കുരങ്ങന്മാരോടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ലിമർ ഇതാണ്. വാൽഇതിനു വെറും ഒരു കുറ്റി

പോലെ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഇവൻ രണ്ടടി നീളം വെക്കും. കറുത്ത ചെവിയുടെ അടുക്കെ കാണുന്ന രോമം മറ്റു രോമത്തേക്കാൾ ദീർഘമുള്ളതാകുന്നു. കാൽപടവും കൈപ്പടവും കറുത്തിട്ടാണെന്നു മാത്രമല്ല അവിടെ രോമങ്ങളും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇന്ദ്രിപകൻ മാത്രമേ ഇരതെണ്ടി നടക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു ക്രൂത്തിൽ നാലഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകും. മുറിയേല്പുകൊണ്ട് ഓടിപ്പോവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന ഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ ഇന്ദ്രി വല്ല ശബ്ദവുമുണ്ടാക്കയുള്ളൂ. ഇവൻ സാധാരണ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം, വേദന അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഞരക്കംപോലെയാണ്.

സിഫാക്കാലിമർ—

ഇതിന്റെ മുഖം നീളം കുറഞ്ഞതാണ്. അതു രോമംകൊണ്ട് ഏകദേശം മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇരുതം കുട്ടി സ്രാങ്കിന്റെ മാതിരിയാണ്. പഴത്ത കായകളേക്കാൾ പച്ചക്കായകളോടാണ് താല്പര്യം. കാലുകൾ വളരെ ശക്തിയുള്ളവയാകകൊണ്ട്, ഒരു കൊമ്പിൽനിന്നു 33 അടി ദൂരെ ഉള്ള മറെറാരു കൊമ്പിൽ ഗണ്യമില്ലാതെ ചാടുന്നതു കണ്ടാൽ ഇതു പറക്കുന്നതാണോ എന്നു ആരും ശങ്കിച്ചുപോകും. നിലത്തിറങ്ങിയാൽ തുള്ളന്മാരെപോലെ ചാടിക്കൊണ്ടാണ് സഞ്ചാരം ഇവയിൽ, ആണങ്ങാടം, പൂവൻകോഴികളെപോലെ, കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല. ഈ തരത്തിൽതന്നെ കറുത്തവരും വെളുത്തവരും ഉണ്ട്. ചിലതിനു രോമം ജടയുള്ളതായിട്ടും കാണും.

ഇതു കൂടാതെ കാഴ്ചയിൽ ശലാകീരിയെപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തരം ലിമറുണ്ടു വേറെ ഒരു തരക്കാക്കു തലയുടെ രണ്ടു ഭാഗത്തും വലിയ ചെവിയുടെ ആകൃതിയിൽ രോമം എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. വേറെ ഒരു തരം ലിമർ കാഴ്ചക്ക് ഒരു എലിയെപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിൽപെട്ട ചിലത് എലിയേക്കാളും ചെറുതാണ്. നീണ്ടവാലും വലിയ ചെവിയും, ചെവിയുടെ കണ്ണയിൽ ഒരു പിടിരോമവും ഇതിനുണ്ട്. കണ്ണു നത്തിനേറതുപോലെയാണ്. ചെറുപ്രാണികളാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇവ റ ചിലപ്പോൾ പക്ഷികളെ കെട്ടുപോലെ ഓരോ കൂട്ടുണ്ടാക്കും.

ചെറുകുരങ്ങന്മാർ

ഇവയിൽ ചിലത് അണ്ണാനേക്കാളും ചെറുതാണ്. പെരുവിരലൊഴികെ ശേഷം വിരലുകളിന്മേൽ നീണ്ടനഖങ്ങളും ഉണ്ട്. വാലിന്മേൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും പട്ടകളും മോതിരമിട്ടപോലെ കാണും. കയ്യേക്കാളും നീളവും വലിവും കാലുകൾക്കുണ്ടാകും. മിക്കവാറിനും ചെവിയുടെ അരികെ ഓരോ പിടി നീണ്ടരോമമുണ്ടാകും. സ്വഭാവം കൊണ്ടാകട്ടെ വലിപ്പംകൊണ്ടാകട്ടെ ഇവ ഒരു പ്രത്യേക ജാതി അണ്ണാനാണെന്ന് ആക്കും തോന്നും. മരത്തിന്മേൽ കേറിക്കളിക്കുന്നതും അണ്ണാന്മാരെപോലെയാണ്. വളരെ സാധു സ്വഭാവികളാണെങ്കിലും മെരുങ്ങാൻ നന്നപ്പുണ്ടു സാധാരണയായി കുരങ്ങന്മാർ ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടിയെ മാത്രമേ പ്രസവിക്കാറുള്ളു എങ്കിലും, ചെറുകുരങ്ങന്മാർ രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടികളെ ഒന്നിച്ചു പ്ര

സവിക്കും. ചിലതിന്നു നായപ്പല്ലു മുൻപല്ലിനേക്കാൾ നീളം ജാസ്തിയായിരിക്കും. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ചെറുകരങ്ങന്മാരെ രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുറുപല്ലന്മാർ.

ഇവറ്റയ്ക്കു നായപ്പല്ലു ചെറുതാണ്. വാലിന്മേൽ എപ്പോഴും മോതിരംപോലെയുള്ള പട്ടകം ഉണ്ടാകും. നെറ്റിമേൽ ചന്ദനപ്പൊട്ടൊട്ടപോലെ ഒരു വെളുപ്പുവണ്ണം കാണും. ഈമാതിരി ഒരു ചെറുകരങ്ങനെ പിടിച്ചു കപ്പൽവഴിയായി യൂറോപ്പിൽ ഒരാൾ കൊണ്ടുപോകയായിരുന്നു. അന്ന് ആഹാരമായതിന്നു കൊട്ടത്തയ്യു പഴങ്ങളായിരുന്നു. പഴം തീന്നപ്പോൾ മറ്റു പല സാധനങ്ങളും കൊടുത്തുനോക്കി. അതൊന്നും അതിന്നത്ര പിടിച്ചില്ല. യദൃച്ഛയാ ഒരു ദിവസം അതൊരു ക്രൂറയെ പിടിച്ചുതിന്നുന്നതു കണ്ടു. അന്നുമുതല്ക്കു കണ്ടുകിട്ടുന്ന ക്രൂറകളെ ഒക്കെ അതിന്നു കൊണ്ടുകൊടുക്കലായി. ചില ദിവസങ്ങളിൽ 20-30 ക്രൂറകളെ ചങ്ങാതി കഴിച്ചുകൂട്ടും. പാൽ, പഞ്ചസാര, അപ്പം മുതലായതും കഴിക്കും. ഈ ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുന്ന ചെറുകരങ്ങന്മാരിൽ പലതരങ്ങളുണ്ട്. കരിങ്കാതൻ, വെള്ളക്കാതൻ, വെൺനിറൻ, കരിവാലൻ, കുള്ളൻ ഇങ്ങിനെ കണ്ടുവരുന്ന ഓരോ വിശേഷവിധികംകൊണ്ട് ഓരോ തരത്തിന്നു ഓരോ പേരും കൊടുക്കാം. ഇതിൽ കുള്ളൻ വാലൊഴിച്ചാൽ ഏഴിഞ്ചുനീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു.

വൻപല്ലന്മാർ.

ഇവയ്ക്കു നായപ്പല്ലു മുൻപല്ലെക്കാൾ ജാസ്തി നീളം

കാണും. വാലിന്മേൽ പട്ടകം കാണുകയില്ല. ഈ ഖണ്ഡത്തെയും പലതരങ്ങളായി ഭാഗിക്കാം. കാപ്പിരി, ചെങ്കയ്യൻ, വെണ്ണീർത്തലയൻ, മീശക്കാരൻ, ഇങ്ങിനെ ഓരോ വിശേഷവിധികൾപ്രകാരം ഈ തരങ്ങൾക്കും ഓരോ പേർ കല്പിക്കാം.

അമേരിക്കയിലെ കുരങ്ങന്മാർ.

മൂക്കിൽ തുളകൾ രണ്ടിന്റേയും നടുവിലുള്ള മാംസം കുറെ പരന്നിട്ടാണ്. കവിൾസഞ്ചികളില്ല. മിക്കതിനും അതിന്റെ നീണ്ടവാൽ ഒരു കൈപോലെ ഉപയോഗിക്കാം. ഒരു മരക്കൊമ്പോട്ടു വാൽ ചുറ്റിച്ച് ഇതിന്നു പ്രയാസമില്ലാതെ ആടിക്കളിപ്പാൻ കഴിയും. ഇവ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ മരത്തിൻമുകളിൽനിന്നു ചോടെ വരാറുള്ളൂ. തെക്കെ അമേരിക്കക്കാർ ഈ കുരങ്ങുകളെ തിന്നും. ഏകദേശം 150 അടി ഉയരത്തിൽനിന്നു, വാൽമാത്രം പിണച്ചു, ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ കുറേനേരം തൂങ്ങിക്കളിച്ചു, പിന്നെ പെട്ടെന്നു വാൽ പിടിത്തംവിട്ടു, ഇരുപതു മുപ്പതടി ചോടേയുള്ള മറെറാരു കൊമ്പിന്മേൽ, വെറും വാൽ പിടിത്തമായിത്തന്നെ വീണു തൂങ്ങുന്നതു ജെയ്മ്മെൻ എന്നു ഒരു സായ്പ് കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. ചിലതിന്റെ മുഖവും നെഞ്ചും കൈപ്പുലയും വെളുത്തിരിക്കും. നീണ്ടരോമവും വാലും ഉള്ള ഒരുതരം ജടയൻകുരങ്ങും ഈ ജാതിയിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

വണ്ണാൻകുരങ്ങ്—(The spider monkey)

നീണ്ടുനേരിയ അവയവങ്ങൾ ഉള്ള ഒരുതരം കുര

ങ്ങിനെ എട്ടുകാലിക്കുരങ്ങ് എന്നു തദ്ദേശക്കാർ വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതു മരത്തിന്മേൽനിന്നു വളരെ അപൂർവ്വമായേ പോടെ ഇറങ്ങാറുള്ളൂ. ചെറിയ ചെവിയും നത്തിന്റെ കണ്ണുമുള്ള മറ്റൊരുതരം കുരങ്ങു പകൽ മുഴുവനും മരപ്പൊത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുകയും രാത്രിമാത്രം ആഹാരമന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് എത്രയോ ചെറിയ കുരങ്ങാണ്. ശരീരം ഒരടിയും വാൽ പതിനാലിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ചെറുപ്രാണികളേയും ഇവ തിന്നും. രോമം കാട്ടുമയലിന്റെ രോമംപോലെയാണ്. നെറ്റിയുടെ രണ്ടറ്റവും കറുപ്പും, നടു, വെളുപ്പുമാകകൊണ്ട് ഒരു നാമം തൊട്ടതുപോലെ തോന്നും. മറ്റൊരുതരം കുരങ്ങ് അണ്ണാൻകുരങ്ങാണ്. ഇത് എത്രയോ ചെറുതും കാഴ്ചയ്ക്കു കൌതുകംതരുന്നതുമായ ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. നായപ്പല്ലിനു നീളം കുറെ ജാസ്തി കാണും. ഇത് ഒരണ്ണാനേക്കാൾ അല്പം വലിപ്പമുണ്ടെന്നു പറയാം. മുഖം കണ്ടാൽ ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യക്കുട്ടിയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ആരെങ്കിലും ചെന്നു പിടിച്ചാൽ കണ്ണിൽ ക്ഷണം വെള്ളം നിറയുന്നതു കാണും. എട്ടുകാലികളേയും ചെറുപ്രാണികളേയും ഇവയ്ക്കു വളരെ പഥ്യമാണ്. അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരുതരം കുരങ്ങിന്നു കരടിയെപ്പോലെ, നീണ്ട രോമങ്ങളുണ്ട്. ഓരിക്കുരങ്ങനും (The hwling monkey) അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരുതരക്കാരനാണ്. കൂടുക്കുനേക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ ഇവ നിലവിളിക്കും. ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ല. വാൽ ഒഴിച്ചു ശരീരം 16 ഇഞ്ചുനീളമുണ്ടാകും. ഓരിക്കുരങ്ങന്മാരും പലതരങ്ങളുണ്ട്.

നായക്കുരങ്ങുകൾ.

മുഖം ഏകദേശം നായയുടെ മുഖംപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ചില കുരങ്ങുകൾ വൈരൂപ്യംകൊണ്ട് വെറുക്കപ്പെട്ടുപോകുന്ന വെറും ജീവികളാണ്. ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വളരെ ക്രൂരസ്വഭാവികളുമാണ്. മനുഷ്യക്കുരങ്ങന്മാരെ കഴിച്ചാൽ പിന്നെ വലിയ നായക്കുരങ്ങന്മാരാണ്. ഇവ അധിവസിക്കുന്നതു കാട്ടുമായിട്ട് ആഫ്രിക്കയിലെ പടിഞ്ഞാറെഭാഗത്താണ് മൂക്കിന്റെ തുളകളുടെ നില്പ് മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്താണ്. തല വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ്. വാൽ വളരെ വലുതല്ല, ചില ജാതിയിൽ എത്രയോ ചെറുതാണ്. കയ്യും കാലും ഏകദേശം ഒരേദീർഘമാകകൊണ്ട് ഇവയ്ക്കു മരം കേറുന്നതിനെക്കാൾ ചാടിനടപ്പാനാണ് വളരെ സൌകര്യം. പാറയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടെ ഇവറ്റ കൂട്ടംകൂട്ടമായി നടക്കുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങിനെ ഓരോ കൂട്ടമായി കൂടുന്നതു സിംഹം മുതലായ മാംസഭോജികളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാണ്. നായക്കുരങ്ങുകളിൽ ആണ് പെണ്ണിനെക്കാൾ വലുതും ബലമുള്ളതുമാകുന്നു. അതിന് അത്യുഗ്രങ്ങളായ ദംഷ്ട്രങ്ങളും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഒരു നരിയുടേതുപോലെതന്നെ ഇവറ്റയുടെ കടിയും ഭയങ്കരമായതാകുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു ആൺനായക്കുരങ്ങുകൾ പുലികളെ ആക്രമിച്ച് അപജയപ്പെടുത്തിയ അവസരങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ നില്ക്കുമ്പോലെ രണ്ടു കാലിന്മേൽ നില്പാൻ ഇവയ്ക്കു മറ്റു കുരങ്ങന്മാരെപ്പോലെ

സാധിക്കയില്ല. നാലുകാലും നിലത്തുവെച്ചു പായുമ്പോൾ ഒരു കുതിരക്കുപോലും ഇവയെ കടത്തിവിടാൻ സാധിക്കയില്ല.

നായക്കരങ്ങുകൾ ആഹാരവിഷയത്തിൽ വേണ്ടെന്നുവെച്ച വല്ല സാധനവുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മുഖ്യാഹാരം, കരു, ഫലം, കിഴങ്ങ്, മരങ്ങളുടെ പശ മുതലായവയാണെങ്കിലും, ചെറുപ്രാണി പല്ലി, പക്ഷിമുട്ട മുതലായതും ഇവ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചുതിന്നും, വിളകൾ നശിപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇവ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കുതുടങ്ങി വിളനിലങ്ങൾ സ്ഥലംവരെ ഇടയ്ക്കിടെ ഇവ തിന്നു, വിള പറിച്ചെടുത്ത് അന്യോന്യം കൈമാറി തങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കിലേക്കു യഥാവസരരക്ഷണത്തിനു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകും. വിള കവരാനായിവരുന്നതാണെങ്കിൽ ഇവ ചിലപ്പോൾ ദൂതന്മാരെ വിടും. തരമുണ്ടെന്നു ദൂതന്മാർ എന്തോ ചില ചിഹ്നങ്ങൾകൊണ്ടറിയിച്ചാൽ ഇവ ഒരു സമൂഹമായി പതുക്കെ വന്നു തിന്നാൻ തുടങ്ങും. ആ സമയത്ത് ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചെറുക്കന്മാർ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ ആൺ കൈകൊണ്ടവരെ അടിച്ചു മിണ്ടാതാക്കും. വല്ല മനുഷ്യന്മാരും കണ്ടുപോയെങ്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ ഓടിപ്പോകും. ചിലപ്പോൾ ആളുകൾ തന്റെ പിറകെ എത്തിപ്പോയെന്നുകണ്ടാൽ തിരിഞ്ഞുനിന്നു മണ്ണോ പൂഴിയോ വാരി, ആളുകളുടെ കണ്ണിൽ എറിഞ്ഞു വീണ്ടും ഓട്ടംതുടങ്ങും. തച്ചോളിച്ചന്തുവിന്റെ പൂഴിപ്പോരുകം ഇവയ്ക്കും നല്ല പിടിത്തമുണ്ട്.

അബിസീനിയയിലെ ഒരുജാതി നായക്കരങ്ങിനു

സിംഹത്തെപ്പോലെ കഴുത്തിലും തലയിലും നിണ്ട രോമങ്ങളും ഉണ്ട്. അറബിലെ നായക്കുരങ്ങിന്നു തലയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തും പുറത്തും, കഴുത്തിലും ഒരുപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ പെണ്ണിന്ന് ഈമാതിരി നീണ്ട രോമം കാണുകയില്ല. ഇവർ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ 200-300 വരെ കുരങ്ങന്മാർ ഉണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ഇവ മനുഷ്യരെത്തന്നെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ മടിക്കാറില്ല. മേൻഡ്രിൽ (Mandril) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരുതരം നായക്കുരങ്ങുണ്ട്. ഇതിന്റെ തല വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ്. ഓരോ കണ്ണിന്റെ നേരെ ചോടെയുള്ള മൂക്കിൻതുമ്പുവരെ മാംസം വില്ലുപോലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇവൻ കാഴ്ചയിൽ ബഹു ഭയങ്കരനാണ്. വാൽ ഒരു ചെറിയ കുറിപോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. വീട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പോറ്റിയാൽ ഒരു കാലത്തും മെരുങ്ങുകയില്ലെന്നു പരമാർത്ഥം ബോദ്ധ്യമാവും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടെ എത്തിയാൽ ആധിപിടിച്ചപോലെ അടങ്ങിക്കൂടും. അടുത്തുചെന്നാൽ പല്ലു ഇളിച്ചു കടിപ്പാൻ വരും. എന്നാൽ കാലിബാനെപ്പോലെ (Calibau) മനുഷ്യരിലധമനില്ലാത്തതാണെങ്കിലുംകൂടി ലഘുരിദ്രവ്യങ്ങളോടു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്.

സാധാരണകുരങ്ങന്മാർ.

നീണ്ടവാലും, കവിളിൽസഞ്ചിയും, പൃഷ്ഠത്തിൽ മാംസഖണ്ഡങ്ങളും കാണുന്നവയാണ് സാധാരണകുരങ്ങന്മാർ. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളിലും ചില ചില്ലാ വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെന്നുവരും.

മൊച്ച.

ഇതു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുറവന്മാർ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന മുഖം മൂകുന്ന ഒരു ചെറുകുരങ്ങാകുന്നു. മലകളിലെ കാട്ടുകളിൽ ഇവയെ അതിസമൃദ്ധിയായി കാണും. പലമാതിരി അഭ്യാസങ്ങളും വശത്താക്കാൻ ഈ ജാതിക്കുരങ്ങിന്നു് ഒരു പ്രത്യേകവൈഭവമുണ്ടെന്നു് ഇവ കാട്ടിവിടുന്ന ചില നേരംപോക്കുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. ഒരു നിമിഷം പോലും ഇവ വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതു കാണുകയില്ല. അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും നടന്നിട്ടും ഓരോന്നു പെറുക്കിയെടുത്തിട്ടും. 'കറോ' എന്ന ഒരു ശബ്ദം ജനിപ്പിച്ചു് അടുത്തുവരുന്നവരെ കോപത്തോടെ ഒന്നു നോക്കീട്ടും, ഇളിച്ചു കാട്ടീട്ടും അവിടവിടെ ചൊറിഞ്ഞിട്ടും കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇവയെ കൂട്ടികൾക്കു് എത്ര നോക്കിയാലും മടുപ്പുണ്ടാകയില്ല. നീചങ്ങളായ ചില വികൃതിത്തരങ്ങളും ഈജാതി കുരങ്ങുകളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു വീടുകളിലൊന്നും പോറ്റരുതെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഹനുമാൻജാതി.

കയ്യടവും കാൽപടവും മുഖവും വളരെ കറുത്തിട്ടാണു്. തലയിൽ മുന്നോട്ടു തള്ളി നെറ്റിയുടെ മീതെ ഇറപോലെ നില്ക്കുന്ന നീണ്ട രോമവും ഒരു ചെവിതുടങ്ങി മറേറ ചെവിയോളം വ്യാപിക്കുന്ന നീണ്ട താടിയും ഉള്ള ഒരു കുരങ്ങാണു് ഹനുമാൻ. പുരാണത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള കുരങ്ങിന്റെ വംശക്കാരാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഹിന്തുക്കൾ ഇവയെ ദ്രോഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ഇവ നിർഭയം പട്ടണങ്ങളിലുംകൂടി വന്നു ചക്ക, മാങ്ങ മുതലായതു വള

രെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവയെ പരിപാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കുറിയും തൊട്ടു പായസംതിന്നാൻ വന്നിരിക്കാറുണ്ട്. മനുഷ്യരെ സാധാരണ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. പെണ്ണുങ്ങളെ കണ്ടാൽ ഇവ ചില അസഭ്യങ്ങളായ അക്രമങ്ങൾ നടത്താതിരിക്കില്ല. തുക്കണ്ണിയൂരിൽനിന്നു ഒരു പെണ്ണിന്റെ മുല കടിച്ചുപറിച്ചിട്ട് അതു സാധു മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ക്രൂരമായിട്ടല്ലാതെ ഒറ്റയായി ഈ ജന്തു നടക്കാറില്ല. കാട്ടിൽ ചെന്നാൽ നായാട്ടുകാക്കു ഹനുമാൻ വലിയ ഉപകാരിയാണ്. ചോടെ പോകുന്ന നരിയെ, ഇവൻ വൃക്ഷങ്ങളുടെ മേലേക്കുടി, ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു കീഴേനോക്കുമ്പോൾ കായ്വും ഉടനെ മനസ്സിലാക്കാം. പുരുഷന്മാരെ കാട്ടിൽ കാണുമ്പോൾ തന്റെ ചങ്ങാതിയെപ്പോലെ ഹനുമാൻ വിചാരിക്കും. ഹനുമാൻ ഇലകളും ഇളഞ്ചില്ലികളും ഭക്ഷിക്കുന്നു. സാധാരണ ശാന്തസ്വഭാവിയും ആളുകളെ ദ്രോഹിക്കാത്തവനുമാണെങ്കിലും ആളുകളെ കാരണമുണ്ടായിട്ടുപദ്രവിച്ച ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വയനാട്ടിൽ ചുരത്തിന്മേൽക്കൂടെ പോയിരുന്ന ഒരു വണ്ടിക്കാരൻ സമീപം കണ്ട ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു ഹനുമാൻകുട്ടിയുടെ വാൽപിടിച്ചു അതിനെ ചോടെ തള്ളിയിട്ടു, തന്റെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു കുറെ അടിച്ചു. ഇത് നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അനേകം ഹനുമാന്മാർവന്നു ഈ വണ്ടിക്കാരനെ അടിക്കുകയും മാന്തുകയും ചെയ്തു വളരെ കഷ്ടത്തിലാക്കി. യദൃച്ഛയാ അതിലേ വന്ന ഒരു പോലീസ്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ ഈ ജന്തുക്കൾ മരത്തിന്മേൽ തു

ള്ളിവീണു അവിടം വിട്ടു. അതല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ആ വണ്ടിക്കാരന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. ചില സമയത്തു രണ്ടുകൂട്ടം ഹനുമാന്മാർ അന്യോന്യം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ഓരോ ആൺകരടന്മാർ മുന്നോട്ടുവന്നു കഠിനമായ യുദ്ധം തുടങ്ങും. ഒന്നു ഒന്നിനെ കൊന്നല്ലാതെ ഈ യോദ്ധാക്കൾ പിൻവാങ്ങുകയില്ല. ഈ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റുപോയ ഭാഗക്കാരെ ജയിച്ച ഭാഗക്കാർ പിന്തുടർന്നു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കും. തോറ്റഭാഗത്തിൽപെട്ട, കൂട്ടിയോടുക്കുടിയ ഒരു പെൺകരടൻ, നിർഭാഗ്യമില്ലെന്നുകണ്ടിട്ട് ഒരു മരത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ചെന്നൊളിച്ചു. അപ്പോൾ മറുള്ളവർ നാലഞ്ചുപേർകൂടി, ആ കൊമ്പു ശക്തിയോടെ പിടിച്ചു കലുക്കി, അതിനെ തള്ളിയിട്ടു. ആ വീഴ്ചകൊണ്ട് അതു മരിച്ചുപോയി. കൊല്ലപ്പെടാതെ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന തോറ്റ ഭാഗക്കാർ, വളരെ ഭയപ്പെട്ട് എല്ലാറ്റിനും കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു.

ഹിമാലയത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരുതരം ഹനുമാനുണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു വലിയ ആണിനെ ഒരു സായ്പ് വെടിവെച്ചു. വെടിയേറ്റപ്പോളുള്ള അതിന്റെ നിലവിളിയും സ്വഭാവവും സാക്ഷാൽ ഒരു മനുഷ്യന്റേതുപോലെ തോന്നീട്ട് സായ്പ് അന്നുതുടങ്ങി ഹനുമാന്മാരെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലാറില്ലപോലും.

വേറെ ഒരുതരം ഹനുമാൻ ലങ്കാദ്വീപിൽ അധിവസിക്കുന്നു. പനകളിന്മേൽ ഒളിച്ചാൽ ഇതിനെ ഒരാളും

കണ്ടുപിടിക്കയില്ല. പക്ഷേ, ഒരു നായോ മറ്റോ പോകുന്നതു കണ്ടാൽ മൂപ്പക്ക് അതിനെ തുറിച്ചുനോക്കാതെ കഴിയില്ല. നാട്ടുകാരുടെ പുരയുടെ മേലെ അഞ്ചും പത്തുമായി ഇവ ചിലപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരു കോലായിൽ, അടുത്താരുമില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയെ ഇവ അനാവിശ്യമായി പിടിച്ചും വലിച്ചും കടിച്ചും കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ജാവാ, സുമാത്രാ മുതലായ ദ്വീപുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുതരം ഹനുമാനുണ്ട്. വളരെ കറുത്ത മുഖമുള്ളതുകൊണ്ട് ധ്വരമോർ ഇതിനെ കാപ്പിരിക്കുരങ്ങ് എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. ഇവ ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ല. ഓരോ ക്രൂട്ടത്തിൽ പത്തുനൂറെണ്ണമുണ്ടാകും. ചോടെ ആളെ കണ്ടാൽ ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച മരത്തിന്മേൽ അണിയണിയായി വന്നുകൂടും. ഇതിന്റെ രോമത്തിനുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വേട്ടയാടാറുണ്ട്.

മൂക്കൻകുരങ്ങ്.

ഒരു തടിച്ച വിരൽപോലെ മുഖത്തിൽനിന്നു മൂക്കു തിരിച്ചുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ കോലം വളരെ അമാനുഷമാണ്. ഇത് ബോർനിയോ ദ്വീപിലാണ് പാർക്കുന്നത്. ചെവിയുടെ ഭാഗത്തും കഴുത്തിലും താടിയിലും നീണ്ട രോമമുണ്ടാകും. ആൺകുരങ്ങന്മാരുടെ മൂക്കാണ് വളരെ നീളംവെക്കുന്നത്. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഇവ വലിയ ഓരോ ക്രൂട്ടമായി പുഴവക്കിനോ അല്ല പുഴയുടെ തീരഭൂമികളിന്മേലോ വന്നിരിക്കും. പത്തിരുപത

ടി ദൂരെയുള്ള കൊമ്പുകളിന്മേൽ ഇവ നിഷ്പ്രയാസം ചാടി വീഴും.

പെരുവിരലില്ലാത്ത ഒരുതരം കരടി അഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ രോമം വളരെ നീണ്ടതും പട്ടുപോലെ മൃദുവായതും ആകുന്നു. ഇതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു അറിവ് ഇനിയും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ചിലതിന്നു വാലിന്റെ അറ്റത്തും വാരിഭാഗത്തും മാത്രം വളരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ കാണും. ഇവ പ്രാണികളെയും തിന്നും. ഇവയിൽ അനേകം തരക്കാരുണ്ട്. കരടിക്കരടിന്റെ ശരീരം കരടിയുടേതുപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതായിരിക്കും. പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിൽ പിന്നേയും പത്തിരുപതുതരം കരടിക്കരടിമാരുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങുന്നവയും ഓരോരോ കളികൾ വശത്താക്കുവാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവയുമാകുന്നു. ഓരോന്നോരോന്നായി ഇവയെ വിവരിപ്പാൻ സ്ഥലച്ചുരുക്കംകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല.

പന്നിവാലൻകരടി.

ഇത് ബർമ്മയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ശരീരത്തിനു ആകപ്പാടെ ഒരു സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. ചിലതിന്നു വാൽ വളരെ ചുരുക്കവും മറെറാരുജാതിയിൽ വാൽ കേവലം ഇല്ലാതേയും ആയിക്കാണുന്നു. ഇവ കായ്കനികൾ കൂടാതെ പ്രാണികളെയും തിന്നും. ക്രൂരസ്വഭാവികളാണ് ഉപദ്രവിച്ചാൽ ആളെ എതുക്കാതിരിക്കില്ല. ഇതിന്നു വെട്ടിവെച്ചപോലെ തലയിൽ നടുപകുത്തിട്ട മുടിയുണ്ട്. ഐരാവതിനദിയുടെ അഴിമുഖത്തു വസിക്കുന്ന ഞണ്ടുതിന്നുന്ന

കുരങ്ങും ഈ ജാതിയിൽപെട്ടതാണ്. ചിങ്കവാലൻ കുരങ്ങ് കാഴ്ചയിൽ ഏകദേശം നീലനെപ്പോലെ ഇരിക്കും. വാലിന്റെ അറ്റത്തും കഴുത്തിലും നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. കേരളത്തിലെ കാടുകളിൽ ഒറ്റ ഒറ്റയായിക്കാണുന്ന മറ്റൊരുതരം കുരങ്ങ് നീലനാണ്. ഇത് വളരെ ഉയരത്തിലാണ് പെന്നിരിക്കുന്നത്. ശബ്ദം പെന്പോത്തിന്റേതുപോലെ തോന്നും.

ബങ്കാളക്കുരങ്ങന്മാർക്ക് ബന്താർ എന്നു പറയും. തലയും ഉടലും അവയവങ്ങളും വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ്. മുഖം നീണ്ടു, മൻകഴുത്തിലെ രോമവും നീണ്ടു, ഇരിക്കുമ്പോൾ പുറം തലയുടെ വിതാനത്തേക്കാൾ മേലോട്ടുന്തി ഒരു കുനനെപ്പോലെ തോന്നുന്ന ജന്തുവാണിത്. സെലിബ്സിസ് ദ്വീപിലാണ് അധിവാസം. വാലിന്റെ മുരട്ടിൽ മുഴപോലെയുള്ള ഒരൊറ്റ അടയാളം മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

മനുഷ്യക്കുരങ്ങന്മാർ

ഇവ മനുഷ്യരോട് വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ക്രൂരന്മാരായ കുരങ്ങന്മാരാണ്. ഇവയെ നാലുജാതികളായി തരം തിരിക്കാം.

ഗിബൻ — (Gibbon)

മറ്റുള്ള മനുഷ്യക്കുരങ്ങുകളേക്കാൾ ചെറുതും, കൈകൾ നീളമേറിയതും, പൃഷ്ഠത്തിൽ സാധാരണ കുരങ്ങന്മാരെപ്പോലെ മാംസത്തിന്റെ ചെറിയ ഉണ്ടകളുള്ളതുമായ ഒരുതരം കുരങ്ങാണ് ഗിബൻ. മിക്കവാറും സമയത്ത് കൈകളുടെ സഹായം കൂടാതെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ രണ്ടു കാലിന്മേലാണ് നടക്കുന്നത്. കൈ വളരെ നീളമു

ള്ള ഗിബൻ കുരങ്ങന്മാർ മലയൻ ദ്വീപിലാണ് അധികം അധിവസിക്കുന്നത്. മൂന്നടിയിൽ ജാസ്തി നീളമുള്ള ഈ മാതിരി കുരങ്ങുകളേ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കാണാറുള്ളൂ. നിറം കറുപ്പ് മുതൽ വെളുത്ത മഞ്ഞവരേ ഭേദപ്പെട്ടുകാണും. മുക്ക് അത്ര ചീത്തയല്ലാത്തത് കൊണ്ട്, മുഖത്തിന്നു മനുഷ്യമുഖത്തോട് വളരേ സാമ്യമുണ്ട്. സ്വഭാവത്തിൽ ഗിബൻ ബഹുശാന്തനും എല്ലാവരേയും വിശ്വസിക്കുന്നവനുമാണ്. കുട്ടികാലത്ത് കിട്ടിയാൽ ക്ഷണം മെരുങ്ങും. രാവിലേയും വൈകുന്നേരവും എത്രയോ ഉച്ചത്തിൽ കരയും. പാർക്കുന്നത് എപ്പോഴും മരങ്ങളിന്മേലാണ്. ഇതിനു എത്രയോ ക്ഷണത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ചാടിപ്പോവാൻ സാധിക്കും. പറക്കുന്ന പക്ഷികളെ പോലും ഇതിനു പിടിപ്പാൻ പ്രയാസം കാണുന്നില്ല. മറ്റുള്ള മനുഷ്യക്കുരങ്ങന്മാരിൽ കണ്ടുകിട്ടാത്ത ഒരു വിശേഷവിധി ഗിബൻ കുരങ്ങിൽ കാണുന്നത് ഓരോ സമൂഹമായിപ്പാർക്കുന്ന രീതിയാണ്. ഓരോ ക്രട്ടത്തിൽ അമ്പതുമുതൽ നൂറോളം ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. എട്ടുകാലികളേയുംകൂടി ഇവറ്റ തിന്നും. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കുട്ടി ഏഴുമാസത്തോളം തള്ളയെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചുതന്നെ കാലം കഴിക്കും. ഗിബൻ ഒരു കൊമ്പിൽനിന്നു നാല്പതടി അകലെയുള്ള മറെറാരു കൊമ്പിൽ ചാടി വീഴുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഓറേങ്ങ്— (Orang)

ഇവനെ കാണുന്നതു ബോർനിയൊ സുമാത്രാ എന്നീ ദ്വീപുകളിലാണ്. കൈ വളരെ ദീർഘമുള്ളതും ശരീ

രം നീണ്ട ചുകന്ന രോമംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. മ
ലയാ ദ്വീപുകാർ ഇതിനു കൊടുത്ത പേർ 'ഓറേങ്ങുട്ടേ
ങ്ങ്' എന്നാണ് അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഇതിന്റെ അ
ർത്ഥം കാട്ടിലെ മനുഷ്യൻ എന്നാകുന്നു. ഒരു പൂണ്ണവളർച്ച്
യെത്തിയ ആൺ ഓറേങ്ങ് നാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. ഇ
തിന്റെ കാൽ തടിച്ച കുറുതായിട്ടാണ്. കാലിനു എ
ന്തോ ഒരു ഉളുക്കു തട്ടിയപോലെ മുട്ടിന്റെ ചിരട്ട ഏക
ദേശം പിൻഭാഗത്താണെന്നു തോന്നും. നെറ്റിക്കു വള
രെ വിസ്താരം കാണും. ചെവി വളരെ ചെറുതും മനുഷ്യ
രുടെ ചെവിയോടു സാമ്യതയുള്ളതുമാകുന്നു. ശരീരം എ
ന്തായാലും ഗൊറില്ല എന്ന മനുഷ്യക്കുരങ്ങിന്റെ അ
ത്ര ശക്തിയുള്ളതല്ല. ഓറേങ്ങിന്റെ നീണ്ട ശക്തിയുള്ള
കൈകൾ അതിന്റെ മരമേറാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം തെളി
യിക്കുന്നുണ്ട്. മുഖത്തിന്റെ നിറം സ്ലേയിട്ടുപോലെയാ
ണ്. ആണിന്റെ നായപ്പല്ലുകൾ അത്യന്തം വലിപ്പമു
ള്ളവയാകുന്നു. എന്നാൽ പെണ്ണിന്റെ പല്ലുകൾക്കു അ
ത്ര വലിപ്പം കാണുകയില്ല.

ഓറേങ്ങ് കൂടികൊള്ളുന്നത് താഴ്വാരങ്ങളിലെ ഇട
തിങ്ങിയ കാടുകളിലാണ്. കുന്നുകൾ ഇവക്കിഷ്ടമില്ല. ഉ
പദ്രവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ കടിച്ചു മാംസം പറിച്ചെടുക്കുന്ന
തിനുപുറമെ ഇതിനു ലക്ഷ്യമുണ്ടാകയില്ല. പ്രധാനാഹാരം
ചക്കയാണ്. സൂര്യനുദിച്ചു മഞ്ഞുതുള്ളികൾ ആറിയതി
നുശേഷം മാത്രമേ ഓറേങ്ങ് ഉറക്കം തെളിഞ്ഞു കണ്ണമി
ഴിക്കയുള്ളൂ. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ഉച്ചസമയത്താണ്.
രണ്ടുദിവസത്തിൽ അധികം ഒരേമരത്തിന്മേൽ പതിവാ

യിക്കാണുകയില്ല. ഉറങ്ങുവാനായി മരത്തിന്മേൽ പുല്ലി കൊണ്ടു പിണച്ചു ഒരു പരപ്പ് സ്ഥലം ഉണ്ടാകും ഉറക്കത്തിനു വളരെ സുഖത്തിൽ കിടക്കേണമെന്നു ഒരു ശാഠ്യമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ യൂറോപ്പിൽ കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു, ഒരു കാറേങ്ങ്, കപ്പലിൽനിന്നു ഒരു കപ്പക്കാരന്റെ കിടക്കകട്ട. അതിനോട് അത് തിരികെ വാങ്ങാൻ വളരെ അധ്വാനം വേണ്ടിവന്നുപോലും.

ചിമ്പാൻസി.

ഇതിനെ ആഫ്രിക്കയിലെ മദ്ധ്യത്തിലും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തിലും കാണുന്നു. ഈ ജാതിയിലും രണ്ടുമൂന്നു തരക്കാരുണ്ട് മുഖത്തും കൈയ്യടത്തിലും ചെവിയിലും രോമമില്ലെങ്കിലും ശരീരം ആകപ്പാടെ രോമംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. നിറം കറുപ്പാണ്. നിലത്തിൽക്കൂടെ രണ്ടു കാലിന്മേലാണ് നടത്തം. ഉറങ്ങുന്നത് വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൊമ്പിന്മേലാണ്. മഴകൊള്ളാതിരിപ്പാൻ മേൽഭാഗത്ത് ഒരു മാതിരി മറവ് കെട്ടിപ്പിണച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. ഇത് മാംസം തൊടില്ല. ബിജങ്ങളും ഫലങ്ങളുമാണ് ഭക്ഷണം. കാട്ടിലൂടെ പോകുന്ന ആ രാജ്യത്തിലെ കാപ്പരികളെ ഇവറ്റ നിത്യം കൊല്ലുന്നു എന്നു ചില കഥകൾ നടപ്പുണ്ട്. ആനകളെ തന്നെ തല്ലിയോടിക്കാൻ ഇവയ്ക്കു ലേശം ഭയമില്ല. തള്ളയെ വിഷംതേച്ച അമ്പുകൊണ്ടെയ്തുകൊന്നു, നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ കുട്ടികളെ പിടിക്കാറുണ്ട്. ഇവയുടെ നായപ്പുല്ലുകൾ വളരെ നീളമുള്ള വയല്ല മറ്റു രണ്ടുജാതി മനുഷ്യക്കുരങ്ങന്മാരെപ്പോലെ ഇവയുടെ കൈ അത്ര ദീർഘമു

ള്ളതല്ല. നേരേനിന്നാൽ കാലിന്റെ മുട്ടിൽനിന്ന് അല്പം താണുനില്ക്കും. മനുഷ്യരെപ്പോലെ, കൈവിരലുകളിൽ നടുവിരലാണ് നീളം. ആൺചിമ്പാൻസി അഞ്ചടിയിൽ അധികം ഉയരമുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ കൺപോളയിന്മേൽ ധാരാളം പുരികവുമുണ്ട്. മുക്ക വളരെ പരന്നിട്ടും ചെവി അസാരം വലുതായിട്ടുമാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. നെറ്റിമേലും കൺകഴികളിലും ചുളികൾ ധാരാളമുണ്ട്. താടിമേൽ വെളുത്തു ചെറിയ രോമങ്ങൾ കാണാം. ഇവ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് കാടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്നത്. ക്ഷണാപിശുമായി കൂടക്കൂടെ സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്യാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഇവർ പലരും ഒത്തുകൂടി ഒരു കർക്കശമായ ശബ്ദം ജനിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ചിമ്പാൻസി പുള്ളിനരികളെക്കൂടി കൊന്നുകളയാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. നരിയുടെ രണ്ടു കൈകളും പിടിച്ചു നഖങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന അറ്റം കടിച്ചുമുറിച്ചിട്ട് അവയെ ശക്തിഹീനന്മാരാക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ചിമ്പാൻസിക്കും പരുക്കേല്ക്കാറുണ്ട്. പരുക്കുകളേറ്റാൽ ചിമ്പാൻസി മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു തന്റെ മുറികളെ ശ്രുശ്രൂഷിച്ചുതുടങ്ങും. ചിലപ്പോളൊക്കെ പരുക്കുകൾകൊണ്ട് ചിമ്പാൻസിയും മരിച്ചുപോകുമെങ്കിലും പുള്ളിനരി ഏതവസരത്തിലും നിസ്സംശയം മരിച്ചുപോകുന്നു. സിംഹം ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ചിമ്പാൻസിയെ കൊന്ന് അവന്റെ കാലും കയ്യും ചവച്ചിട്ടുമെങ്കിലും മാംസം തൊടുകയില്ല. ചിമ്പാൻസിക്കു ചെറിയ വാഴക്ക വളരെ പഥ്യമാണ്. ചിമ്പാൻസി ചിലസമയത്ത് ഇരട്ട പ്രസവിക്കും. സെലി എന്നു പേരായ

ഒരു ചിമ്പാൻസിക്കുട്ടി വളരെ ബുദ്ധി കാണിച്ചിരുന്നു. താൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദം മുന്നക്കുട്ടമാകുന്നു. ഒന്നു സന്തോഷസൂചകവും മറെറാന്നു കോപസൂചകവും മൂന്നാമതൊന്നു തൃപ്തിസൂചകവുമാണ്. അഞ്ചുവരെ എണ്ണാൻ ഇതു മനസ്സിലാക്കി. എണ്ണുന്നതു ശബ്ദംകൊണ്ട് ഒന്നു, രണ്ട്, മൂന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടല്ല. നാലുതുണ്ടം വൈക്കോൽ എടുക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ ശരിയായിട്ടു നാലെണ്ണം എടുത്തുതരും. എന്നാൽ പഠിക്കാനായ്ക്കൊണ്ടുള്ള തൃഷ്ണയും ക്ഷമയും നന്നുകുറയും. യുറോപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു ചിമ്പാൻസി ശൈത്യം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ പുതയ്ക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്ന കമ്പിളിയും മറുമെടുത്തു ശരിയായി പുതച്ചുകിടക്കുക ശീലിച്ചിരുന്നു. ഉടുപ്പിട്ടു ശീലിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചില പ്രത്യേകതരവും നിറവും ആയ ഉടുപ്പുകളോട് ഇതിനു വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു എന്നു കണ്ടു. ഒരു നല്ല ഉടുപ്പു കണ്ടപ്പോൾ അതു കൈക്കലാക്കാൻവേണ്ടി താൻ ഇട്ടിരുന്ന ഉടുപ്പ് അഴിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല അതു രണ്ടാമതും തനിക്കു തരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അതു ക്ഷണത്തിൽ അനേകകഷണങ്ങളാക്കിച്ചീന്തിയെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞുപോലും.

ഗൊറില്ല:— (Gorilla).

ചിമ്പാൻസിയെക്കാൾ വലുതും ഭയങ്കരനുമായ ഒരു മനുഷ്യക്കുരങ്ങാണ് ഗൊറില്ല. ആ നാട്ടുകാർ സിംഹത്തെക്കാളും കാട്ടാനയേക്കാളും ഗൊറില്ലയേയാണുപോലും ഭയപ്പെടുന്നത്. ഗൊറില്ല ചിമ്പാൻസിയെപ്പോലെ കറുത്തിട്ടാണ്. ആൺ പെണ്ണിനെക്കാൾ എത്രയോ വലിപ്പ

മുള്ളതാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൈ ചിമ്പാൻസിയുടെ കയ്യേക്കാൾ നീളമുള്ളതാകുന്നു. ഗൊറില്ല നേരെ നിന്നാൽ ആറടിയിലും ജാസ്തി നീളം കാണും. ശരീരത്തിന്നു വളരെ പുഷ്ടിയും അവയവങ്ങൾക്കു ദീഷ്ഠവും ഉണ്ടാകും. മുക്കിന്നു ചിമ്പാൻസിയുടെ മൂക്കേക്കാൾ ഉയരമുണ്ട്. താടിയെല്ല് മുന്നോട്ടു തള്ളിയും നായപ്പല്ല് അത്യന്തം വലുതുമായിരിക്കകൊണ്ടു ഗൊറില്ല കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭയങ്കരനാണ്. ചെവി കുറെ ചെറുതാണ്. കഴുത്തു തടിച്ചു ശക്തിയേറിയതാണെങ്കിലും വളരെ നീളംകുറഞ്ഞതാകകൊണ്ട് തല ശരീരത്തിന്മേൽതന്നെ മുളച്ചതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. മീങ്കാലിന്മേൽ മറവുള്ള കുരങ്ങുകളേക്കാൾ മാംസം ജാസ്തി ഉണ്ട്. പെൺഗൊറില്ലയുടെ നീളം 4½ അടി മാത്രമാണ്. ഇതിന്നു തടിച്ച മുലകളും ഉണ്ടാകും. ഗൊറില്ല ആഫ്രിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് അധിവസിക്കുന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ താഴ്വാരമുള്ള അനേകം കുന്നുകളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഗൊറില്ലയെ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നത്. കുന്നിന്മേൽ ഉയരമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും താഴ്വാരത്ത് ഇടതിങ്ങിയ പുല്ലുകളും ചുള്ളികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ രാജ്യത്തു പല മാസങ്ങളിലും കായ്ക്കുന്ന പലജാതി വൃക്ഷങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരുകാലത്തും ഗൊറില്ലക്കു തിന്നാൻ കായ്കനികളില്ലാതായ്പോകയില്ല.

മനുഷ്യരെ എതുക്കാൻ വരുമ്പോൾ ഗൊറില്ല രണ്ടു കാലിന്മേൽ നടന്നു കൈകൊണ്ടു നെഞ്ചത്തുറക്കെ അടിക്കും. ഗൊറില്ല വളരെ എണ്ണം ഒന്നായിട്ടൊരേടത്തു താമ

സിക്കുകയില്ല. അന്ധകാരമയങ്ങളായ ഭയങ്കരകാട്ടുകളി
ലാണ് ഇവ ചെന്നിരിക്കുന്നത്. സൂര്യവെളിച്ചം അവിടെ
കേവലം എത്തുകയില്ലെന്നു പറയാം. വളരെ ഉയരത്തിൽ
നില്ക്കുന്ന മരക്കൊമ്പുകൾ വളച്ചുപിണച്ചിട്ട്, അവയി
ന്മേൽ ചെറിയ ചുള്ളികൾ വിതറി ഒരുമാതിരി പറന്ന
സ്ഥലം ഗൊറില്ല, കിടന്നുറങ്ങാൻ വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിവെ
ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവ
നാലുദിവസത്തിൽ അധികം നിൽക്കാറില്ല. തക്കതായ ഭ
ക്ഷണസാധനം കിട്ടാൻവേണ്ടി ഇവയ്ക്കു ക്രമത്തിൽ ഓരോ
ദിക്കും വിട്ടു മറേറാരോ ദിക്കിലേക്കു പോകേണ്ടിവരുന്നു.
ഗൊറില്ല പകൽ ഭക്ഷണം തെണ്ടിനടക്കുകയും രാത്രി ഉറ
ങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. നടക്കുമ്പോൾ, സാധാരണ രണ്ടു കൈ
യ്യുടവും മടക്കി നിലത്തു കുത്താറുണ്ട്. ഗൊറില്ല വളരെ
വലിപ്പമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണെങ്കിലും ഇതിനു ക്ഷണത്തി
ലും ക്ഷീണമില്ലാതെയും മരത്തിന്മേൽ കേറി നടക്കാൻ
സാധിക്കും. തങ്ങൾക്കു യാതൊരു ദോഷവും പിണയാ
തെ, വളരെ ഉയരത്തിൽനിന്നു് ഇവയ്ക്കു താഴത്തു ചാടി
വീഴാം. നാല്പതടി ഉയരത്തിൽനിന്നു് ഒരു ക്രമലില്ലാതെ
ഇതു നിലത്തു ചാടിവീഴുന്നതു പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗൊ
റില്ല ഒരുകാലത്തും മെരുങ്ങുകയില്ല. ഒരു ഗൊറില്ലക്കുട്ടിയെ
പിടിച്ചു കപ്പൽവഴിയായി ബെർലിനിൽ കൊണ്ടുപോ
കയായിരുന്നു. അന്നു് ഇതിന്റെ സ്വഭാവം ചിലർ നോ
ക്കി മനസ്സിലാക്കി ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ഇതു യാതൊ
രു ഉസ്സാമത്ഥ്യവും കാട്ടിയിരുന്നില്ല. വെള്ളം കുടിച്ചാൽ
കോപ്പ ഉടക്കാതെ ചോടേ വെക്കും. വലിയ കോപ്പയിൽ

വെള്ളം കൊടുത്താൽ കോപ്പ കയ്യിൽ എടുക്കാതെ, മുഖം താഴ്ത്തി, മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അതിൽനിന്നു വെള്ളം കുടിക്കും. പഞ്ചസാരയോ പഴമോ വേണമെന്നു തോന്നിയാൽ കളിയൊക്കെ നിർത്തി ഒരേടത്തു മിണ്ടാതിരിക്കും. ആളൊന്നുംതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കില്ലെന്നുകണ്ടാൽ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ആ സാധനങ്ങളും വെച്ച സ്ഥലത്തെത്തി, അതൊക്കെ അപഹരിക്കും. ചിലപ്പോൾ തിന്നുന്നതിൻമുമ്പെ വാതിലുംകുടി അടക്കും. കണ്ടുപിടിച്ചുപോയാൽ അതും എടുത്തുമണ്ടി, താനൊരു കുറക്കാരനാണെന്ന് അറിവുള്ളപോലെ, ചില കള്ളക്കളി കളിക്കും. പൊള്ളയായ സാധനങ്ങളിന്മേൽ മുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതു തനിക്കു വലിയ രസമായിരുന്നു. ഇടികേൾക്കുമ്പോൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടപോകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇത് ഒരു ബുദ്ധിയുള്ള കാപ്പിരിക്കുട്ടിയുടെ സ്വഭാവം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇത് ആളോട് വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു കുരങ്ങാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ കുരങ്ങോട് വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ആളുകളും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

12-ാം വർഗ്ഗം—നരന്മാർ.

മനുഷ്യരേയും ജന്തുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തിയതു സാഹസമായിപ്പോയില്ലേ എന്ന്, ജ്ഞാനത്തേക്കാൾ അഭിമാനം ജാസ്തിയായ ചില കൂട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുവാൻ മതി. എല്ലാ ജന്തുക്കളും ഓരോ തരം പൂർവ്വജന്തുക്കളിൽനിന്നു പരിണമിച്ചു ഇപ്പോഴുള്ള കാലത്തിൽ പൂർണ്ണ

പ്പെട്ടകാണുന്നവററയാണെന്നു സമ്മതിക്കുവാനൊരുമ്പെ
ടുന്നവർക്കുടി, മനുഷ്യരും അങ്ങിനെ ഉത്ഭവിച്ചവരായിരി
ക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ മടിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഒരു പ്ര
ത്യേകസൃഷ്ടിയാണെന്നു മിക്കവരും അവരവരുടെ അറിവി
ല്ലായ്മയൊ അഹന്തയൊ ഹേതുവായി വിശ്വസിച്ചുപോ
രുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ അംഗവിഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടാകട്ടെ
നിർമ്മാണരീതികൊണ്ടാകട്ടെ മനുഷ്യൻ മറവുള്ള സ്ഥനധാ
രികളിൽനിന്നു വിസ്മരിക്കുന്നതല്ലാത്ത വിശേഷതക
ളോടുകൂടിയവനാണെന്ന് ഒരിക്കലും വരുന്നില്ല. ഒരു താ
ണതരം മനുഷ്യനും ഒരു ഉയർന്നതരം കുരങ്ങനും തമ്മിലു
ള്ള വ്യത്യാസം, ഒരു ഉയർന്നതരം കുരങ്ങനും താണതരം
കുരങ്ങനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെയത്ര ഗണ്യമാ
യിട്ടുള്ളതല്ല. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന നരന്മാരിൽനിന്നും വാ
നരന്മാരിൽനിന്നും ഏതായൊ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവററയാ
ണെങ്കിലുംകുടി, ഇപ്പോഴുള്ള നരന്മാരുടേയും വാനരന്മാ
രുടേയും ചില ലക്ഷണങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും ധ്വനിപ്പി
ച്ചും ചൂഴ്ത്തിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുകൂട്ടം പുരാണശാഖാമൃ
ഗങ്ങളുടെ, രണ്ടു താവഴികളായിപ്പരിണമിച്ച സന്തതി
കൾ മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ കാണുന്ന നരന്മാരും വാനര
ന്മാരുമെന്നു ഊഹിപ്പാൻ ധാരാളം കാരണം കാണുന്നു
ണ്ട്. അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരാണശാഖാമൃഗങ്ങ
ളിൽ ചിലത്, മരത്തിൽനിന്നിറങ്ങാതെ, മരത്തിന്മേൽ
പാർക്കാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള സൌകര്യങ്ങളും വർദ്ധിച്ചവരും
വിധത്തിൽ ക്രമേണ ഭേദിച്ചുവന്ന ദേഹപ്രകൃതികളോടു
കൂടിയവരായ കുരങ്ങന്മാരായിപ്പരിപൂർത്തി പ്രാപിച്ചു. ഇ

ങ്ങിനേതന്നെ പുരാണശാഖാമൃഗങ്ങളിൽ ചിലതു നില
ത്തിറങ്ങി, രണ്ടു കാലിന്മേൽ നടപ്പാൻ അഭ്യസിച്ചുവന്ന
തോട്ടക്രമേണ അനേകലക്ഷം തലമുറകൾകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ച
മാറ്റങ്ങളുടെ സ്വരൂപണത്തോട്ടുകൂടിയ പൂർവ്വമനുഷ്യന്മാ
രും ഉണ്ടായി. മനുഷ്യന്റെ ജന്മരീതിയും അംഗവിഭാഗ
ങ്ങളും മറ്റും പല സംഗതികളും, ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ
വേണ്ടുപോലും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പണ്ടൊരുകാലത്ത
ഗ്നിമയമായി ജ്വലിച്ചിരുന്ന ഭ്രമിയിൽ ഉഷ്ണനഷ്ടം നേരിട്ട
ന്തോറും ജന്തുക്കളുടെ ആവാസഹിതമാകുംവണ്ണം ഉള്ള
ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയിൽ ഒന്നാമത് എത്തേണ്ടതും എത്തി
യിരുന്നതുമായഭാഗം ഉത്തരധ്രുവമായിരിക്കകൊണ്ടു ഉന്തു
ക്കം ഒന്നാമതുത്ഭവിച്ചതും, വർദ്ധിച്ചതും പരിണമിച്ചതും
അവിടന്നായിരിപ്പാനേ തരമുള്ളൂ. ജന്തുക്കൾ സംഖ്യയിൽ
വർദ്ധിച്ചവരുന്തോറും അവറ, ക്രൂടക്രമേണ നേരിട്ടുകണ്ട
ആഹാരക്ഷാമപരിഹാരാർത്ഥം ക്രമേണ തെക്കോട്ടു വ്യാപി
ച്ചു ഭൂഖണ്ഡം മുഴുവനും നിറഞ്ഞു. ഉത്തരശൈത്യമേഖല
യിൽ ഉഷ്ണം ജാസ്തിയുള്ള സമയത്ത് അനേകന്തറാണ്ടു
കാലത്തോളം താമസിച്ചു, ഏകദേശം ഉറച്ച കറുത്തവ
ർണ്ണത്തോട്ടുകൂടിയവരായിരിക്കണം ഏറ്റവും മുമ്പെ ഉത്ഭ
വിച്ച മനുഷ്യന്മാർ. അവരിൽ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കണം ഒ
ന്നാമതു തെക്കോട്ടു വ്യാപിച്ച മനുഷ്യന്മാർ. ആഫ്രിക്ക
യിലെ നീഗ്രോജാതിക്കാരും ഇന്ത്യയിലെ കാട്ടുമനുഷ്യ
ന്മാരും ഇവരുടെ സന്തതികളായി വിചാരിക്കപ്പെ
ടാം. മനുഷ്യന്മാരിൽ വെച്ച് അറിവും പരിഷ്കാരവും
ഏറ്റവും കുറഞ്ഞവർ ഇവരായിരിപ്പാനെ തരമു

ള്ള. ഉത്തരധ്രുവമേഖലയിൽതന്നെ അധിവസിച്ചിരുന്ന ബാക്കിയുള്ള കറുപ്പു മനുഷ്യന്മാർ, അനേകന്നൂറ്റാണ്ടോളം അവിടെത്തന്നെ പാർത്തു വന്നപ്പോൾ, കാലാന്തരംകൊണ്ട് ആ ഭാഗത്തെത്തിച്ചേർന്ന ഉഷ്ണക്ഷയം നിമിത്തം ഇവരുടെ ദേഹത്തിനുണ്ടായ കട്ടംകറുപ്പുവർണ്ണം ക്രമേണ മങ്ങിമങ്ങി ഒരു തരം ചുകപ്പുവർണ്ണത്തിൽ എത്തി. അപ്പോഴും, ഒരേടത്തുതന്നെ കുടികൊള്ളാൻ അസാമ്യമാകംവണ്ണം പെരുകിയിരുന്ന ഈ ക്രൂരർ ചിലരും തെക്കോട്ടു വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങി. അമേരിക്കയിലെ ചുകപ്പനിന്ത്യക്കാരും (Red Indian) പൊളിനീഷ്യാ ദ്വീപുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന സുന്ദരന്മാരും, ഇതു രണ്ടാമതു പുറപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം. ഉത്തരധ്രുവമേഖല വിട്ടുപോകാതെ അവിടെതന്നെക്കുടിയ ബാക്കിയുള്ള ചുകപ്പുവർണ്ണക്കാർ അനേകലക്ഷശതാബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട്, ആ ദിക്കിനു സിദ്ധിച്ചുവന്ന ഉഷ്ണക്ഷയത്തിനനുകൂലിച്ച ദേഹപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരായപ്പോൾ, അവരുടെ പണ്ടത്തെ ചുകപ്പുവർണ്ണം ക്രമേണ ഭേദിച്ച് അവർ ഒരു തരം മഞ്ഞയോടുകൂടിയ വെള്ളവർണ്ണക്കാരായി, ഇവരിൽചിലർ തെക്കോട്ടു വ്യാപിച്ചതു വടക്കൻ അസ്യയിലും ചീനത്തും ജാപ്പാനിലും ബർമ്മയിലും മറ്റുമാണ്. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ചീനക്കാരും ജാപ്പാൻകാരും മറ്റും ഇവരുടെ സന്തതികളാണ്. ഇവർക്കു ചുകപ്പുമനുഷ്യന്മാരേക്കാൾ ജ്ഞാനവും അറിവും ജാസ്തിയുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെത്തന്നെ ഉത്തരധ്രുവമേഖല വിട്ടുപോകാത്ത മഞ്ഞവർണ്ണക്കാർ അനേകന്നൂറ്റാ

ണ്ടു കാലത്തോളം അവിടെത്തന്നെ കുടിയപ്പോൾ, അവരുടെ മഞ്ഞവണ്ണം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു അവർ ശുദ്ധ വെളുത്ത വണ്ണമുള്ളവരായി. സംഖ്യയിൽ പെരുകി ഇവർ തെക്കോട്ട് വ്യാപിച്ചത് യൂറോപ്പിലും യൂറോപ്പോട് തൊട്ട ആസ്യയിലും ആയിരുന്നു. ഇവരെ ആര്യന്മാരെന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഇവർ ബാക്കി മൂന്നുവണ്ണക്കാരെക്കാൾ ജ്ഞാനവും പരിഷ്കാരവുമുള്ളവരായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നവരും, അറബിക്കാരും, മുഗൾകാരും, പാരസീകന്മാരും, ഹിന്തുക്കളിൽ ചിലരും ഇവരുടെ സന്തതികൾമാത്രമാണ്. ഇങ്ങിനെയാണ് നാല പ്രത്യേകവണ്ണത്തോട്ടുള്ള മനുഷ്യന്മാർ ഭൂമി മുഴുവനും വ്യാപിച്ചത്. ചില പ്രത്യേകതരം ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയോട്ടുകുടിയ രാജ്യങ്ങളിലെ നിരന്തരവാസംകൊണ്ടും, മിശ്രവിവാഹംകൊണ്ടും, ഈ നാലുവണ്ണങ്ങൾക്കുമപ്പെ അനേകതരം ഇടവണ്ണങ്ങളോട്ടുകുടിയ നരന്മാരും ഉണ്ടായ്വന്നതോട്ടുകുടി മനുഷ്യന്മാർ നാനാവണ്ണക്കാരും തരക്കാരുമായിത്തീർന്നു. ഭൂമിയിലെ ഓരോ ദിക്കിൽ പല പടികളായ പരിഷ്കാരത്തോട്ടുകുടി പാർക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുരാതനമനുഷ്യന്മാർ.

ആര്യന്മാരുടെ വ്യാപനക്ക് ഏകദേശം ഇരുപതുലക്ഷംകൊല്ലംമുമ്പെ ഭൂമിയിൽ മിക്കഭാഗത്തും ഒന്നാമതു പുറപ്പെട്ട കറുപ്പുമനുഷ്യരും ചുകപ്പുമനുഷ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പുരാതനമനുഷ്യന്മാർ നഗ്നന്മാരും മൃഗസ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് അധികം ഉയർന്നിട്ടില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നി

രിക്കണം. അവർ ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നതു നായാട്ടു കൊണ്ടാണ്. അവരുടെ ആയുധം കല്ലു് അരച്ചുണ്ടാക്കിയ കന്തം, തുരപ്പൻ, കോടാലി, കല്ലു്, വരണ്ടി (തോൽവരണ്ടി വെടിപ്പാക്കുന്ന ഒരായുധം) മുതലായതുമാത്രമായിരുന്നു. എത്രയോ പുരാതനകാലത്ത് ഇവൻ കായകളും കിഴങ്ങുകളും ഭക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചു. പിന്നീടു നായാട്ടു പ്രധാനമായി. ഒന്നാമതു മൃഗങ്ങളെ ഏറിഞ്ഞുകൊന്നു. ആ കാലത്ത് ഇവൻ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഓരോ ജോടായി ഗുഹയിൽ പാർത്തു. മൃഗങ്ങളെ വെട്ടിക്ഷണമാക്കാതെ, കടിച്ചു വലിച്ചിട്ടാണ് നിന്നിരുന്നതു്. അഗ്നി ഉപയോഗിക്കത്തക്ക നാഗരീകം അന്നവന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവന്റെ ഭാഷ ശരീരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളുടെ പേർ, നാലുഭാഗത്തും കാണുന്ന ഏതാനും സസ്യങ്ങളുടെയും പക്ഷിമൃഗാദികളുടേയും പേർ, ചുരുക്കം ചില ആയുധങ്ങളുടെ പേർ, ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചുപോയിരിക്കും. കന്തങ്ങളും ഇതിന്നുമുമ്പു വിവരിച്ച ചില കല്ലായുധങ്ങളും ഇവൻ പിന്നീടു ബുദ്ധിയുപയോഗിക്കത്തക്ക നാഗരീകം അന്നവന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവന്റെ ഭാഷ ശരീരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളുടെ പേർ, നാലുഭാഗത്തും കാണുന്ന ഏതാനും സസ്യങ്ങളുടെയും പക്ഷിമൃഗാദികളുടേയും പേർ, ചുരുക്കം ചില ആയുധങ്ങളുടെ പേർ ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചുപോയിരിക്കും. കന്തങ്ങളും ഇതിന്നുമുമ്പ് വിവരിച്ച ചില കല്ലായുധങ്ങളും ഇവൻ പിന്നീടു ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. ആ കാലത്ത് ഇവൻ തീയുണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യയും കണ്ടുപിടിച്ചായിരിക്കും.

നായാട്ടുകാരനായ ഇവന്നു ഒരു കാട്ടുനായയുടേയോ പെ
ന്നായയുടേയോ കുട്ടിയെ പോററാൻ തോന്നി. അതോ
ടുകൂടി മനുഷ്യന്റെ ചങ്ങാതികളായി നായകളും ഉണ്ടാ
യി. ഈ ചങ്ങാതിയുടെ സഹായംകൊണ്ടു നായാട്ടിന്നു
മുമ്പു സൌകര്യവും ജാസ്തിയായപ്പോൾ, ഇവൻ സ്വന്തം കു
ടുംബങ്ങളുംകൂടിയ ഓരോ ചെറിയ സമൂഹമായിപ്പാർത്തു.
എന്നാൽ നായാട്ടുകൊണ്ടു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവരായി
രിക്കുകൊണ്ടു് ഒരേ ടിക്കിൽ സ്ഥിരതാമസം ചെയ്യുകൂടാ
യിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കാലം നീളുംചെന്നപ്പോൾ ഇവരിൽ
എത്രയോ ബുദ്ധിമാന്മാരായ ചിലർ ചില പുതിയ വിദ്യ
കൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. നായാട്ടുകൊണ്ടു് എല്ലായ്പോഴും മൃഗ
ങ്ങളെ കിട്ടി എന്നു വരില്ല. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ നായയേപോ
ലെ മെരുങ്ങുമെങ്കിൽ അതിനെ പിടിച്ചു മെരുക്കിയാൽ
ഇവന്നു ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോളൊക്കെ വെട്ടിക്കൊന്നു തിന്നാൻ
സാധിക്കുമെന്നുവെച്ചു അവൻ കോഴികളേയും ആടുകളേ
യും വളർത്തി. അപ്പോൾ ഇവന്റെ ആ വാസത്തിന്നും
ആഹാരത്തിന്നും തെല്ലുകൂടി സ്ഥിരത ഉണ്ടായി. ആ സ
മയത്തു് ഇവന്റെ കുടുംബക്കാരെക്കൊണ്ടുള്ളതിനേ
ക്കും വലിയ ഓരോ സംഘക്കാരായി, ആടുകളോടുകൂടെ
പുല്ലും വെള്ളവും സുലഭമായിക്കിട്ടുന്ന ഓരോ സ്ഥലത്തു്
സ്ഥിരവാസം ചെയ്തു. ആഹാരം ഉറച്ച മനസ്സിന്നു സ്വാ
സ്ഥ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ ഇവന്റെ ആലോചന പല വിഷ
യങ്ങളിലും വ്യാപരിച്ചുതുടങ്ങി. ചന്ദ്രന്റെ ഭേദഗതികളും,
വാവുകളും, ഇറക്കവും വേലിയും, കാലവും മറവും ക്ലിപ്ത

പ്പെട്ടതാൻ അവന്റെ അവലോകനശക്തിയും ബുദ്ധി. യും ഓമ്മയും അവനെ സഹായിച്ചു. ലോഹങ്ങളും കണ്ടു പിടിച്ചതോടുകൂടി ഇവന്റെ ആയുധങ്ങളും വീര്യവും ആയുധോപയോഗത്തിന്ന് എളുപ്പവും സിദ്ധിച്ചു. ദൂരെ ഇരിക്കുന്ന ജന്തുവെ കൊന്നു വീഴ്ത്തുന്ന അമ്പും വില്ലും കുടാതെ ലോഹംകൊണ്ടുള്ള വാളും കുന്തവും ഇവൻ സൃഷ്ടിച്ചു ഇവന്റെ രക്ഷ പിന്നെയും വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ഇവനു ഓരോ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാനുള്ള അവസരവും ജാസ്തി യായി. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ അന്യോന്യമുള്ള അടുപ്പിന്റേയും അകലമയുടേയും സ്ഥിരതയേയും അതിന്റെ ഇടയിൽ ച രിക്കുന്ന ചിലതിന്റെ അസ്ഥിരതയേയും നോക്കി മനസ്സി ലായതോടുകൂടി ഇവൻ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ബീജം സ്ഥാപിച്ചു. ഇന്നിന്ന മരങ്ങളുടേയും മറ്റും കായകൾ ഭ ക്ഷിച്ചാലിന്നിന്ന ഫലമുണ്ടാകുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതോടു കൂടി ഇവൻ സസ്യശാസ്ത്രത്തിന്റേയും വൈദ്യത്തിന്റേയും ബീജം സ്ഥാപിച്ചു. തോൽ മരവിരി മുതലായതുടുത്തു ന ഗ്നത മറക്കാൻ യത്നിച്ചതോടുകൂടി ഇവൻ നെയ്ത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ധ്വനിപ്പിച്ചു. മത്സ്യം പിടിപ്പാനുള്ള സൌ കര്യത്തിനു ഉണ്ടാക്കിയ ഓടങ്കൊണ്ട് ഇവൻ കപ്പലുകളു ടെ ഉല്പത്തിക്കു ഹേതുവുണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇവൻ ധാന്യങ്ങൾ നട്ടുണ്ടാക്കുന്ന കൃഷിക്കാരായി. എന്തി നു പറയുന്നു വളരെ നൂറാണ്ടുകൾകൊണ്ടു പലവിധ സ മ്പൽസമൃദ്ധിയോടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ ഓരോ വലിയ സംഘം മനുഷ്യന്മാർ പാർത്തുവന്നു. ചില കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ പണ്ടത്തെ മൂഗാവസ്ഥയിൽനിന്നു ഇനിയും

പൊന്തിവന്നിട്ടില്ലെന്നതിനു ആണ്ടമൻ ദ്വീപുകാരും ആ സ്ത്രേലിയാ നാട്ടുകാരും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ ദിക്കിലുള്ള സംഘം വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി കലഹങ്ങളും കലക്കങ്ങളും ക്ഷിദ്രങ്ങളും മറ്റും നേരിടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഇവർ പല നിയമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. പാർപ്പാൻ രക്ഷിക്കുവേണ്ടി പട്ടണങ്ങളും കോട്ടകളും ഉണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വലിയ സംഘങ്ങളായി ഓരോ ദിക്കിൽ അധികകാലത്തോളം പാർത്തപ്പോൾ, ഭൂപ്രകൃതി ശക്തിയുടെ ഫലങ്ങളായി അവിടവിടെ ഭൂമി ഉയർന്നു ദുരാസഞ്ചാരങ്ങളായ പർവ്വതക്കോട്ടകളും, അവിടവിടെ ഭൂമി അമർന്നു അഗാധങ്ങളായ സമുദ്രങ്ങളും ഉണ്ടായപ്പോൾ ഓരോ ദിക്കിൽ ഉറച്ചുപോയ സംഘക്കാർക്കു മറ്റുദിക്കിൽ ഉറച്ചുപോയ സംഘക്കാരുമായി യാതൊരു പരിചയവും ഇടവാട്ടം ഇല്ലാതായി. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്മാർക്കു കച്ചവടത്തോടു വാസന ഉണ്ടായി. ആ കൂട്ടർ പർവ്വതവും സമുദ്രവും കടന്നു മറ്റു സംഘക്കാരായി ഇടപെട്ടു ഓരോരോ രാജ്യത്തിന്റെ മഹിമയും വിലയും പ്രകൃതിയും മനസ്സിലാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഘക്കാർ മറ്റു സംഘക്കാരുടെ രാജ്യവും ധനവും കൊതിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഭൂമി എപ്പോഴും ഭയങ്കരയുദ്ധങ്ങൾക്കു രംഗമായിത്തുടങ്ങി. ജിതന്മാർ പരാജിതന്മാരെ നിർല്ലേഷം നശിപ്പിച്ചോ അടിമകളാക്കിയോ താന്താങ്ങളുടെ രാജ്യവും, ധനവും, ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു ഓരോ ജാതിക്കാർ വലിയ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കി, പട്ടണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു, അത്ഭുതപൂർവ്വങ്ങളായ ഭരണക്രമങ്ങളും രാജനീതികളും നടപ്പാക്കി അവിടവിടെ ഓരോ

രുവരുടെ യശസ്സംഭങ്ങളും നാട്ടിവന്നു. ചരിത്രദൃഷ്ടിയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പൂർവ്വപരിഷ്കാരങ്ങളുടെ പരമകാഷ്ഠസ്ഥിതി എത്തിയ രാജ്യങ്ങളും ഇന്നും മറഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ അസാരം ഒന്നു സ്പർശിക്കാം.

ശ്രുതിപ്പെട്ട പൌരാണികർ.

പുരാണകാലങ്ങളിൽ ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ക്രൂരരുടെ കഥയോർമ്മിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമതായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതു് ഈജിപ്തിലെ ജനങ്ങളെയാണു്. ഇവർ ഒരു മാതിരി കറപ്പുമനുഷ്യരായിരുന്നു. ഏകദേശം അയ്യായിരംകൊല്ലം മുമ്പെത്തന്നെ ഇവർ ഗണ്യമായ അറിവും പരിജ്ഞാനവും നാഗരികവുംസിദ്ധിച്ച മഹാന്മാരായിരുന്നു. ഇവക്കു് അക്കാലത്തു സിദ്ധിച്ച പ്രാബല്യവും ആധിപത്യവും ആലോചിച്ചാൽ ഇന്നുള്ളവർക്കുടി മൂക്കിൽ വിരൽ തള്ളിപ്പോകും. അവിടെ വാണ 472-രാജാക്കന്മാരുടെ പേരും മറ്റും ഈ രാജ്യക്കാർ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരാൾ നീലനദിയുടെ ഗതി ഓരേടത്തിൽനിന്നു മറെറാരേടത്തേക്കു തിരിച്ചുകളവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു കലാവിദഗ്ധനായിരുന്നു. മറെറാരാൾ നീലനദിയിലെ കൊല്ലംതോറുമുള്ള പ്രവാഹം പ്രമാണിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക അകലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വിസ്തൃതമായ അഗാധസ്ഥലത്തിൽ, അതിന്നുംനീലനദിക്കുംമദ്ധ്യേ നില്ക്കുന്ന ഒരു ഉയർന്ന പാറ തുരന്നു, വെള്ളം കടത്തി ശേഖരിച്ചുവെച്ചു, ആ അഗാധസ്ഥലത്തെ ഫിനുപ്രകാരം തടാകമൊ മരുഭൂമിയൊ ആക്കി. വേറെ ഒരാൾ മൂവായിരം അറകളുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പണിയു. ഓരോ

അറകളിലും പ്രവേശിക്കുന്ന വഴി ശ്രമകരമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ശീലമില്ലാത്ത ഒരുത്തനെ അതിൽ കൊണ്ടയിട്ടാൽ അവൻ ആയുസ്സൊടുങ്ങോളം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നാലും ശരിയായ വഴി കണ്ടുകിട്ടുമെന്നു മോഹിക്കേണ്ട. ഇതിൽ എല്ലാറ്റിലും അതിശയം ഇവർ മരുഭൂമിയിൽ പണിയുവിട്ട 'പിറമിഡ്' എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന കോണകാകാരം പോലെയുള്ള ഗംഭീരകെട്ടിടങ്ങളാണ്. ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ നിർമ്മാണരീതികൊണ്ട് ഇവർക്കു ജ്യാമാത്രാ, ത്രികോണമാത്രാ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം മുതലായ സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും പരിജ്ഞാനമുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നതു: ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ അവരുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ കല്ലറകളായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇവർക്കു വശമായിരുന്ന മറെറാരുവിദ്യ ഇന്നാനീന്നനന്മാർക്കുപോലും അന്ധകാരത്തിൽ കിടക്കുന്നു. ഇതു ജീവനില്ലാത്ത ദേഹം സൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. ഇവർ ആ ദേഹം ഒരു മരുന്നിട്ട് കെട്ടിവെച്ചാൽ, അത്, അതേനിലയിൽ പാറപോലെ ഉറച്ചുപോകുന്നു. ആറായിരം കൊല്ലം മുമ്പെ വെച്ച ദേഹങ്ങൾക്കുകൂടി ഇന്നും ഛാനിതട്ടാതെ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനു 'മമ്മി' എന്നാണ് പേർ. ഇങ്ങിനെ അനേകവിധത്തിലും അതിശയബുദ്ധിശാലികളാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ പൂർവ്വകർമ്മാവശിഷ്ടങ്ങളെ ഇന്നും കാണിച്ചുതരുന്ന ഈ വഴ്ക്കാർ, ചുരുങ്ങിയാൽ ഒരു പതിനായിരം കൊല്ലത്തോളം ഇവരുടെ ആധിപത്യം നടത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ അശ്രേഷം അബദ്ധമുണ്ടാകയില്ല. ബൈബിളും ച

രിത്രപ്രകാരം ഇസ്രയേല്യരെ അടിമകളാക്കിപ്പാർപ്പിച്ചതും ഈ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ട ഒരു 'ഫാറോവാ' (അവിടത്തെ രാജാവിന്റെ സ്ഥാനപ്പേർ) തന്നെയായിരുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്.

പൌരാണീകരിൽ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ച മറെറാരു വർഗ്ഗക്കാർ ചാൽഡിയന്മാരാണ്. ഈജിപ്ത്കാരെപ്പോലെ ശരിയായ ഒരു ചരിത്രം ഇക്കൂട്ടർക്കു കാണുന്നില്ല. 41,32000-കൊല്ലം മുമ്പെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന്മാർ ശുദ്ധ കാട്ടാളന്മാരായിരുന്നു അത്രെ പിന്നീട പാരസ്സിക ഉൾക്കടലിൽനിന്നു ഇഹായാൻ എന്നു പേരായ ഒരു നരമത്സ്യം അവതരിച്ചു ഇവരുടെ ഇടയിൽ എഴുത്തും ശാസ്ത്രവും നിയമങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിപോലും. ഇദ്ദേഹം അവതരിച്ചു 2,59000 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വലിയ പ്രളയം ഉണ്ടായിപോലും. ഈ പ്രളയത്തിന്റെ വിവരണം ഏകദേശം ബൈബളിലെ പഴയനിയമത്തിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചപോലെ തന്നെയാണ്: എത്രയോ പുരാണകാലത്തുതന്നെ ഇവക്ക് ഒരുമാതിരി നാഗരികം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു വേറെ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവരെപ്പറ്റി കിട്ടിയ ചരിത്രമൊക്കെ ഇന്നു കെട്ടുകഥകളായി ഗണിപ്പാനെ തരമുള്ളൂ. ചാൽഡിയാ, അസ്സ്യയിലെ മേസൊപ്പൊട്ടേമിയയിലാണ്. പിന്നീട പ്രധാന്യത സിദ്ധിച്ചവർ എസീറിയക്കാരാണ്. ഇവരും മെസൊപ്പൊട്ടേമിയക്കാർതന്നെയാണ്. ഇവരും ഒരുമാതിരി നല്ല അറിവു സമ്പാദിച്ചവർ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം ബൈബളിൽ കുറി

ച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു വായിച്ചാൽ മെസൊപ്പൊ
ട്ടേമിയ രാജ്യം അനേകഖണ്ഡങ്ങളായിരുന്നു എന്നും ഓ
രോ ഖണ്ഡത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രാജാക്കന്മാരുണ്ടാ
യിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. ഇതു മാത്രമല്ല ഈ ചില്ലറരാ
ജാക്കന്മാർ എല്ലായ്പോഴും അന്യോന്യം പോരാടിക്കൊണ്ടി
രുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ അനവധി രാജാക്ക
ന്മാരെ കീഴടക്കിയ നിമിത്തമായിരിക്കും എസീറിയാ രാ
ജാവിന്നു അക്കാലത്ത് പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത്. ഇവരു
ടെ എഴുത്തിലെ പ്രധാനാക്ഷരങ്ങളും—, l, _|, ഇവയായിരു
ന്നു. ഈ എസീറിയക്കാരും പിന്നീടുപുറപ്പെട്ട ബേബി
ലോൺകാരും ചാൾഡിയക്കാരുടെ വെറും ശാഖകളും മാ
ത്രമായിരുന്നു. ഏകദേശം 4700-കൊല്ലം മുമ്പെതന്നെ
ഇക്ഷ്വട്ടർ കൊല്ലത്തെ പന്ത്രണ്ടുമാസമായി വിഭജിച്ചിട്ടു
ണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഓരോ മാസത്തെ മേഷാ
ദിചിഹ്നങ്ങളുംകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തീട്ടും ഉണ്ടായിരു
ന്നു. നമ്മുടെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇന്നും നടപ്പുള്ള ചിഹ്ന
ങ്ങളും അവരുടെ കണ്ടുപിടിച്ചവതന്നെയാണ്. മൃഗപ്രായ
ന്മാരായ മനുഷ്യന്മാർക്ക് അങ്ങിനെയുള്ള അറിവും പരിഷ്കാ
രവും സിദ്ധിക്കുവാൻ എത്രലക്ഷം നൂറാണ്ടുകളും വേണ്ടി
വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയിച്ചുകൂടാ.
ആറായിരംകൊല്ലം മുമ്പെയുള്ള ചില ചിത്രക്കൊത്തുകളും
പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അന്നുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന്മാർ ഇ
ന്നുള്ളവരിൽനിന്നു ലേശവും ഭേദപ്പെട്ടവരല്ലെന്നു കാണു
മ്പോൾ, കേവലം മൃഗപ്രായത്തിലിരുന്ന മനുഷ്യന്മാർ ഇ
ങ്ങിനെ പരിഷ്കൃതന്മാരായിത്തീരുവാൻ എത്രലക്ഷം ശതാ

ബുദ്ധിമാൻ വേണ്ടിവരുമെന്നു ആലോചിക്കാൻ നാഗരികതപാം കൊണ്ട് നോക്കിയാൽ ഭൂമിയിൽവെച്ചു ഏറ്റവും പൌരാണികർ ചീനക്കാരാണെന്നതിനു സംശയമില്ലെങ്കിലും ചരിത്രലക്ഷ്യം മൂവായിരംകൊല്ലത്തിലും അപ്പുറം കടക്കുന്നില്ല. ചീനത്തുകാർ ഇപ്പോഴും എങ്ങിനെയായിരുന്നോ അങ്ങിനെയായിരുന്നു അവർ ആറായിരം കൊല്ലം മുമ്പേയും എന്നുഹിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഇവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ട ഒരു മതിൽ ഇന്നും ഭൂമിയിലെ അത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. തല്ക്കാലം പ്രബലതയിൽ ഉള്ള ഒരു നടവടിക്കും ഭേദഗതി വരുത്താനൊ വരാൻ തുല്പുപ്പെടാനൊ ചീനക്കാരിൽ ഒരുവനും ഉണ്ടായില്ല. രാജാവിനേയും പിതൃക്കളേയും പണ്ഡിതന്മാരേയും ഇവർ ദൈവംപോലെ വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. പട്ടു, കോപ്പസ്സാമാനം, കടലാസു മുതലായവ ഒന്നാമതുണ്ടാക്കിയവർ ഇവരാണെന്നു മാത്രമല്ല വെടിമരുന്നു ഒന്നാമതായിക്കണ്ടുപിടിച്ചവരും ഇവരായിരുന്നു. അക്ഷരമാലകം ഇല്ലാത്ത ഇവരുടെ എഴുത്തു ഓരോവാക്കിനു ഓരോ പ്രത്യേകമെഴുത്തായിരിക്കകൊണ്ട് എഴുതാൻ പഠിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും സമയവ്യയവും, അനാവശ്യമായി വർദ്ധിച്ചതുനിമിത്തം ചീനക്കാർ ക്ഷണം ക്ഷണം പരിഷ്കൃതരായിവരുവാൻ സൌകര്യമുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരായിത്തീർന്നില്ല. പിന്നീട്ട നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ബിംബിക്കുന്നത് ഈലം രാജ്യമാണ് ഇതും മെസപ്പൊട്ടോമിയയിൽ തന്നെയാണ്. സാഗ്രോസു മലകളുടേയും ടിഗ്രീസു നദിയുടേയുംമദ്ധ്യേ തെക്കു പാരസിക ഉൾക്കടലിന്റെ കിഴക്കേത്തീരം മുതൽ

അറബിക്കടലോളം വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു ഈലം ഇതിന്റെ പ്രധാനപട്ടണമായ സൂസാ പണ്ടൊന്നൊ ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. നാലായിരത്തിമുന്നൂറു കൊല്ലം മുമ്പെ ഈലം ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യമായിരുന്നു. രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറുകൊല്ലം മുമ്പെയാണ് അസീറിയക്കാർ ഈലം പിടിച്ചടക്കിയത്. ഈലോമിൽ ഒരു കാലത്തു രാജാവായിരുന്ന കെസീസസ്സിന്റെ മകൻ കയറസ്സ് മീഡ്കാരെ ജയിച്ച വിവരത്തിനു എഴുതിവെച്ച. കഴലിന്മേലുള്ള എഴുത്തു പല കാര്യങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒന്നായിരുന്നു. അതുമാത്രമാണ് ഇദ്ദേഹം ഒരു പാറസികനല്ലെന്നു കാര്യം പുറത്തുവന്നത്. പിന്നെ ഫിനീഷിയരുടെ കാര്യം നാം എങ്ങിനെ മറക്കുന്നു. മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിന്റെ കിഴക്കേക്കര, 150 നാഴിക നീളവും 15നാഴിക വിസ്താരവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ രാജ്യക്കാർ കച്ചവടാത്ഥം എവിടെ ഒക്കെ എത്തി. ഖനിയിൽനിന്നു ലോഹംഎടുക്കുന്നക്രമം അവക്കറിയാമായിരുന്നു. അവരുടെ കടലിൽ കണ്ടിരുന്നഒരു ശുക്തിജത്തിൽനിന്നു മറാരും കാണാത്ത ഒരുതരം രക്തച്ചായം അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. നെയ്ത്തിലും അവർ വിദഗ്ധന്മാരായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയിലെ വടക്കേക്കരയിലൂടെപൊയിപ്പോയി, ഈജിപ്തും ട്രിപ്പോളിയും കടന്നു, മൊറൊക്കോവിലെത്തി, അവിടുന്നു ജിബ്രാൾട്ടർ ഉൾക്കടലും കടന്നു, സ്പെയിനിലും ഫ്രാൻസിലും എത്തി അവിടുന്നു ട്രിന്നിന്നായി കടലുംകടന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലും ചെന്ന ഈ കച്ചവടക്കാരെ ആർതന്നെ ബഹുമാനിക്കയില്ല.

ഈജിപ്ത് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുണ്ടായ്വന്ന പുരാതന പരിഷ്കൃതരാജ്യക്കാരുടെ രംഗസ്ഥലം ചിറാസ്യ(Asia minar) തന്നെ ആയിരുന്നു. അവിടുന്നു പിന്നീടുവന്നവർ ഹിത്തൈട്ടുകാരായിരുന്നു. അവർ ഒരു കാലത്തു ചിറാസ്യയിലെ ബാക്കി രാജാക്കന്മാർ മുഴുവനും അവക്കു കപ്പംകൊട്ടക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രബലന്മായിരുന്നു. ഇവരാണു ചിറാസ്യയിലെ പല ചില്ലറരാജാക്കന്മാരേയും ഒന്നാക്കി ഈജിപ്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തെ നഷ്ടമാക്കാൻ കൂടക്കൂടെ ശ്രമിച്ചുകൂട്ടർ. എന്നാലൊ ഈജിപ്തിന്റെ പ്രാബല്യം നഷ്ടമാക്കിയതോടുകൂടി ഇവരുടെ പ്രാബല്യവും നഷ്ടംവന്നുപോയി. ചിറാസ്യയിൽ മുഴുവനും പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്ന ഇവരുടെ വെള്ളിനാണ്യവും അസ്തമിച്ചു. ഇന്ത്യവരെ കേളി ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ കൂട്ടരും അന്ധകാരയവനികയിൽ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തവരായിത്തീർന്നു. ചിറാസ്യയുടെ അയൽവക്കക്കാരായ അറബ്കാർക്കും പണ്ടത്തെ കാലം മുതല്ക്കു നാഗരികമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. യൂനാനി മരുന്നുകാരും കണ്ടുപിടിച്ചവരും, അറബിക്കഥകാരും പറഞ്ഞുതന്നവരും കച്ചവടാവിശ്യം കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തവരും, കറുപ്പുമനുഷ്യന്മാരേ അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു വളർത്തിയവരും ആയ ആ ഗംഭീരപുരുഷന്മാർക്കു പണ്ടു പണ്ടേ നാഗരികമില്ലെന്നെങ്ങിനെ പറയും. ചരിത്രസംബന്ധമായ തെളിവില്ലെന്നുവെച്ചിട്ടു നമുക്കു ഇക്കൂട്ടരെ വിസ്മരിക്കാൻ പാടുണ്ടോ? തെക്കൻ അറബിയയും അതിന്റെ തലസ്ഥാനമായ സീബിയയും എത്ര ശതാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പെ കേളികേട്ട സ്ഥലങ്ങളായിരിക്കണം. എന്നു

ചരിത്രദൃഷ്ട്യാതെളിവുകളില്ല; എന്നാൽ സീബയിലെ റാണി യഹൂദരാജാവായ സലോമോനെ കാണാൻ ചെന്നിരുന്ന എന്ന ചരിത്രം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അറബിൽ സീബയാണ് ഏറ്റവും പുരാണപ്രസിദ്ധിയുള്ള സ്ഥലമെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. സീബ വരുന്നതിനു എത്രയോമുമ്പു പ്രചാരംസിദ്ധിച്ച മറെറാരുസ്ഥലം മിനീയനായിരുന്നു. എത്രയൊ ശതാബ്ദത്തോളം പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന ഇതിന്റെ അധോഗതിക്കുശേഷമെ സീബയുടെ പേർ കേട്ടീട്ടുള്ളു. മുഹമ്മദു നെബിമക്കത്തു വന്നതിനും എത്രയൊ ശതാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പെ അറബുകാർ ഒരു പരിഷ്കൃതവർഗ്ഗക്കാരായിരുന്നു. ഇപ്പൊടെ കണ്ടുകിട്ടിയ ചില ശിലാരേഖകൾകൊണ്ടു, മൈസീൻ, ട്രോയിക്രീട്ടു, മുതലായ രാജ്യങ്ങളും എത്രയോ പണ്ടുതന്നെ കേളികലന്നവരായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഒരു കാൽ റോഡ്സിലും മറെറകാൽ അതിന്റെ എതുകരക്കും വെച്ച കോളസസ്സ് എന്ന വലിയബിംബം പണ്ടുള്ളവരുടെ പരിഷ്കൃതബുദ്ധി ഉത്തമോദാഹരണമായി ഇന്നും നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രത്താൽ സ്ഥാപിതമായതാണെന്നു ഇന്നും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന ബൈബളിലെ പഴയനിയമമാണു പിന്നീടു യൂദന്മാരുടേയും അവരുടെ യരുശലേമിന്റേയും പൂർവ്വികാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പിന്നീടു പാരസികന്മാർ കുറെകാലത്തോളം അധിപന്മാരായി. ഡറായസ്സ്, സർക്സീസ്, മുതലായവർ, ചിറാന്ധ്യയും യൂറോപ്പും അതിക്രമിച്ചു. പിന്നീടു ഗ്രീക്കുകാർ കുറെകാലം അധിപന്മാരായി. ഫിലിപ്പിന്റെ ദിഗ്ജയം. പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിരുന്നു

എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ മഹാനായ അല
ക്സന്തർ, പാരസികന്മാരേയും ജയിച്ചു ഇന്ത്യയിൽ കടന്നു
നയാപുരുഷവസ്തുനേയും ജയിച്ചതിൽപിന്നെയാണ് ഇ
ന്ത്യക്കാക്കു അന്നുണ്ടായ ശ്രേയസ്സും അറിവും ഇത്ര ഉണ്ടെ
ന്നു മനസ്സിലാക്കിയത്. അലക്സാന്തർ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇട
യിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാരെ നിത്തി ആ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാ
യിരുന്ന സാരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കി,
തർജ്ജമചെയ്തു ഗ്രീസിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.
തർക്കശാസ്ത്രം, വൈദ്യം, ഗണിതം, ക്ഷേത്രഗണിതം, മുത
ലായ ശാസ്ത്രങ്ങളൊക്കെ ഇന്ത്യക്കാരിൽനിന്നു ഗ്രീക്കുകാർ
തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയതാണ്. പി
ന്നീടു പേർപൊന്തിയതു റോമൻകാരുടെതായിരുന്നു. ജൂ
ലിയസ്സ് കൈസരുടെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ അവർ
ഇംഗ്ലണ്ടുംകൂടി പിടിച്ചടക്കി. പിന്നീടു ഓട്ടമന്മാരുടെ ആ
ക്രമണങ്ങളും വിജയങ്ങളും, യൂറോപ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ
അംശത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു
വാറും ക്രമേണ ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കേഖണ്ഡം മുഴുവനും
സ്പെയിനിന്റെ പകുതിയും അവർ പിടിച്ചടക്കിയതും,
പിന്നീടു നെപ്പോളിയിൻ ബോനപ്പാട്ടിന്റെ കീഴിൽ
പരന്ത്രീസുകാക്കു സിദ്ധിച്ച ഉണർച്ചയും ശക്തിയും, പി
ന്നെ ജാപ്പാനും റഷ്യയും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ ബലം പരീ
ക്ഷയും ജാപ്പാന്റെ വിജയവും അതിൽപിന്നെ ഭൂമി മുഴ
വൻ ജയിക്കാനിച്ഛിച്ച ജർമ്മൻകൈസർ വലിച്ചിട്ട ഘോ
കമഹായുദ്ധവും രാജവംശനാശങ്ങളും നവീനചരിത്ര
ത്തിൽ പെട്ടതായെണ്ണുവാനെ ഉള്ളൂ.

ഇങ്ങിനെ ആകപ്പാടെ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗമായി വന്നതു് ഒന്നാമതു് ഉത്തരധ്രുവത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന മഞ്ഞവർണ്ണക്കാർക്കായിരിക്കണം. ആ പരിഷ്കാരം ഒന്നാമതു വ്യാപിച്ചതു ചീനത്തും അവിടുന്നു ക്രമേണ ജാപ്പാൻ, ബർമ്മ, സിയാംഎന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും മാത്രമായിരിക്കണം. മഞ്ഞവർണ്ണക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ പരിഷ്കാരം പിന്നേയും വർദ്ധിച്ചു. അവർ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യന്മാരിൽവെച്ചു അഗ്രഗണ്യന്മാരായി. ഉത്തരധ്രുവത്തിൽനിന്നു അവസാനംവന്നവരായ ആര്യന്മാരെക്കാളും ചീനക്കാർ പരിഷ്കൃതന്മാരായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പുരാതനകാലത്തു വന്നിരുന്ന വെളുത്തവർണ്ണക്കാരായ ആര്യന്മാർ അന്നു ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കറുപ്പന്മാരേയും ചെമ്പന്മാരേയും പിശാചുക്കളെന്നും രാക്ഷസന്മാരെന്നും വിളിക്കത്തക്കവണ്ണം പരിഷ്കൃതന്മാരായിട്ടുകൂടി ചീനക്കാരെ ദേവന്മാരെന്ന വിളിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവർ ബഹുമാനാഢ്യന്മാരായി ഭവിച്ചതു നിശ്ചയമായും ചീനക്കാരുടെ അധികരിച്ച പരിഷ്കാരംകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം. ഹിന്തുക്കൾ ദേവന്മാരായി വിചാരിച്ചുവന്നതു മങ്കോളിയക്കാരെയായിരുന്നു എന്നതിനു ഇന്നും ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ഒന്നാമതു ചീനക്കാർ തങ്ങളെ ഇന്നും വിളിച്ചുപോരുന്നതു ദേവന്മാർ എന്നാണു്. രണ്ടാമതു നാരദമഹർഷി ദേവലോകത്തു പോയതു ഹിമാലയം കടന്നിട്ടാണെന്നു പുരാണത്തിൽ കാണുന്നു. ദേവന്മാർ മുടി വളരെ നീട്ടിട്ടാണെന്നു പുരാണം പറയുന്നു. ചീ

നക്കാക്കും മുടി നീട്ടുന്നതു വളരെ പിടിത്തമാണ്. അ നിമേഷചിന്തനം പുരികമില്ലാത്ത ചീനക്കാരുടെ കണ്ണു കാണിക്കുമ്പോലെ മറ്റാരുടെ കണ്ണും കാണിക്കുന്നില്ല. താടി നല്ലവണ്ണം പൊടിക്കാത്തതുകൊണ്ടും നരയും ജരയും ക്ഷണം ബാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഒരു ചീനക്കാരന് എണ്പതു പതിനാറു വയസ്സാണെന്നു ഫിസ്സുക്കാർ പറഞ്ഞുവരുന്നതും സാധാരണയാണ്. വെള്ളാനയെ ഇന്നും സിയാമിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അമരാപുരി ബർമ്മയിലാണ്. ചീനക്കാരുടെ സാധാരണ ഉടുപ്പു പട്ടാണ്. വെടിമരുന്നിന്റെ പ്രയോഗവും ക്രൂടി നിശ്ചയമുള്ള ചീനക്കാരെ അക്കാലത്തെവരാണ് ബഹുമാനിക്കാത്തത്. ചരിത്രമുഖേന, പരിവൃതരാജ്യങ്ങളായി പറയപ്പെടുന്നതു ഒന്നാമതു ഈജിപ്തിനെയാണെങ്കിലും, ചരിത്രത്താൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ മറെറാരുരാജ്യം അതിലും പൂർവ്വകാലത്തു ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു വന്നുകൂടാ. അതുകൊണ്ടു ഗണ്യമായ പരിഷ്കാരം ഒന്നാമതു സിദ്ധിച്ചവർ ചീനക്കാരാണ്. ചീനക്കാരിൽനിന്നു അതു ഇന്ത്യയിൽ വ്യാപിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പേർഷ്യയിൽ എത്തി. പേർഷ്യയിൽനിന്നു അറബിൽഎത്തി അറബിൽനിന്നു ഈജിപ്തിൽഎത്തി. ഈജിപ്തിൽനിന്നു ഗ്രീസിൽ എത്തി അവിടുന്നു ഇറാലിയിൽ എത്തി. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ വ്യാപന ഏകദേശം ഈ രീതിയിലായിരിക്കാനെ തരമുള്ളൂ. എന്നാൽ മുന്നോട്ടു വ്യാപിച്ചു ചെല്ലുന്തോറും ഓരോരാജ്യത്തിനു അതിനുമുമ്പായിരുന്ന രാജ്യത്തേക്കാൾ വർദ്ധിച്ച പരിഷ്കാരം സി

ഇച്ച എന്നതും ഒരു മറക്കത്തക്കതെല്ലാത്ത പരമാത്മമാണ്. ഇനി പരിഷ്കാരം ഏതു വിധത്തിൽ സിദ്ധിക്കുന്നു എന്ന മൂന്നാമത്തിൽ ഒരാലോചന കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

ഭാഷ:—സചാഭിപ്രായമുള്ള ജന്തുക്കൾ തങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം മറെറാരു ജന്തുവിനു അറിയിച്ചു കൊടുപ്പാൻ ശ്രമിച്ചതിൻെറ ഫലമാണു ഭാഷ. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ വയ്യാത്ത ഉറുമ്പുകൾ ചില അംഗ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ അന്തർഗ്ഗതം ബാക്കിയുള്ളവക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സമൂഹമായിപ്പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉറുമ്പുകളിൽ ചിലർ രാവും പകലും തെണ്ടിനടക്കും. ഇങ്ങിനെ നടക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ദിവസം രണ്ടുമൂന്നു ഒറ്റുകാർ ഒരു പഴുതാരയെ കണ്ടെത്തി. രണ്ടെണ്ണം അതിൻെറ മീശക്കു ചെന്നു കടിച്ചു. ഒന്നു ബലാപ്പെട്ട തൻെറ കൂട്ടക്കാരിരിക്കുന്ന മടയിലേക്കു ഓടി. ക്ഷണത്തിൽ ഒരു വലിയകൂട്ടം ഉറുമ്പുകൾ മടയിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്നതും പഴുതാരയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതും കണ്ടു. ഇതുകൊണ്ടു ഉറുമ്പുകളുടെ ഇടയിൽ ആംഗ്യംകൊണ്ടു ഒരു സംസാരം നടപ്പുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു. ആദിമമനുഷ്യരും അന്യോന്യം അന്തർഗ്ഗതം അറിയിച്ചിരുന്നതു ആംഗ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ വ്യത്യസ്തരീതികളിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടാണു അന്യോന്യം അന്തർഗ്ഗതം മനസ്സിലാക്കിവന്നതു കണ്ണുകളേ വിരിച്ചു ഒരു നാട്ടുകോഴിയെ നോക്കുവിൻ. ഒരു പ്രത്യേകശബ്ദമിട്ടുകൊ

ണ്ടു അവ കഞ്ഞുകളെ രുന്നിച്ചു ക്രട്ടി നടക്കുന്നു. ഒരു പ്ര
ത്യേകശബ്ദമിട്ടിട്ടു തീനൊരെടത്തുണ്ടെന്നറിയിക്കുമ്പോൾ
കഞ്ഞുകൾ തള്ള യുടെ അടുക്കെ ഓടി എത്തുന്നു. ഒരു
പ്രത്യേകശബ്ദം പുറത്തിറക്കി, അകപടമുണ്ടെന്നു അറി
യിക്കുമ്പോൾ കഞ്ഞുകൾ അടുക്കെയുള്ള രക്ഷാസ്ഥലങ്ങ
ളിൽ ചെന്നൊളിക്കുന്നു. രാത്രി തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത
വല്ല ജന്തുവും അടുത്തുണ്ടെന്നു ഒരു പ്രത്യേകനിലവിളികൊ
ണ്ടറിയിക്കുന്നു. ഭയപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇടവിടാതെ
യുള്ള കൊക്കിക്കൽകൊണ്ടു് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. സം
ഗമത്തിനു കാലമായെന്നു ഒരു മാതിരി ശബ്ദം ക്രടക്കൂടെ
പുറപ്പെടുവിച്ചു പൂവന്മാരെ ക്ഷണിക്കുന്നു. മുട്ടയിടാൻ
കാലമായെന്നു മറെറാരുതരം കരച്ചിൽകൊണ്ടു് അറിയി
ക്കുന്നു. മുട്ടയിട്ട വിവരവുംക്രടി മറെറാരു കൊക്കിക്കൽ
കൊണ്ടു വീട്ടുകാരെ അറിയിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ [ബുദ്ധിക
റഞ്ഞ ഒരു പക്ഷിക്കുക്രടി, ഇത്രയൊക്കെ കായ്ങ്ങൾ മന
സ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചാൽ, ഇതിലും എത്രയോ ബുദ്ധിയു
ണ്ടെന്നൂഹിക്കാവുന്ന ആദിമമനുഷ്യനു ഇതിലും അധികം
കായ്ങ്ങൾ ശബ്ദംകൊണ്ടു് അന്യോന്യം അറിയിക്കാമെന്നു
വരുന്നില്ലെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങളാണു് ഭാഷയുടെ
അടിസ്ഥാനം ക്രമേണ ആവിശ്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്തോ
റും, പ്രകൃതിയോടുള്ള പരിജ്ഞാനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്തോറും
അവക്കൊക്കെ പേർ കല്പിക്കേണ്ടിവന്ന മനുഷ്യരുടെ ഭാ
ഷയിൽ വാക്കുകളും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. ചിരേണ ഉപയു
ക്തങ്ങളായ ചില രീതികളും ഉറച്ചുതോടുക്രടി പിന്നീടു
വ്യാകരണന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമുണ്ടാക്കാനുള്ള കാര

ണങ്ങളും മുളച്ചുവന്നു. ചിലരുടെ കീർത്തിയും ചിലരുടെ നിയമങ്ങളും നിലനിർത്തണമെന്നുള്ള വിചാരം പുറപ്പെട്ടതോടുകൂടെ വാക്കുകൾ എഴുതാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായി. ചിത്രമെഴുത്തുപോലെയക്ഷരങ്ങൾ (Hieroglyphic) ചിലേടത്തും വരകൾപോലെ (Cuniforn) യുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ചിലേടത്തും, ഓരോ വാക്കിനു ഓരോ പ്രത്യേകം എടുത്തു ചിലേടത്തും നടപ്പായി. ഇങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ തുടങ്ങിയ എഴുത്തു ശബ്ദങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായി പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചതോടുകൂടി ഓരോ രോ ഭാഷയിൽ കവിതകളും മറ്റും നടപ്പായി. കൌൺഫ്യൂഷൊ, സെനീക്കാ, സൊക്രട്ടീസ്, വസിഷ്ഠൻ മുതലായവരുടെ സദാചാരവിവരണങ്ങളെക്കാളും വാൽമീകി, വ്യാസൻ, സാദി, ഹോമർ, വെർജിൻഡ്യാണ്ടി, മിൽടൻ കെമോയൻഡ് മുതലായവരുടെ പുരാണങ്ങൾക്കും കാളിദാസൻ, ഭവഭൂതി, ഷെക്സ്പിയർ, മെസിഞ്ചർബെൻജോൺസൻ മുതലായവരുടെ നാടകങ്ങൾക്കും പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. കവിതയിൽനിന്നു ശബ്ദം ശ്രാവ്യസുഖം ഉണ്ടാകുംവിധം നീട്ടിയും കുറച്ചും വിരുപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു സംഗീതകലയുടെ പൂർവ്വരംഗവും പുറത്തുവന്നു. ത്യാഗരാജൻ, ജയദേവൻ, അസലീനപൊറീട്ട്, മെഡംമെൽബാ, ഫ്ളോറൻസ് നൈറിങ്കെയിൻ മുതലായ സാഹിത്യസംഗീതസരോമരാളങ്ങളും അവരവരുടെ യശസ്സു നാട്ടി, ചിത്രരൂപേണയുള്ള എഴുത്തിൽനിന്നായിരിക്കണം ചിത്രമെഴുത്തിലുള്ള വാസന മനുഷ്യനു ആദ്യം ജനിച്ചത്. ആ വാസനയെ പ

രിഷ്കരിച്ച ലിയാനാർഡോ. ജയോട്ടോ, റഫേയിൽ, മൈക്കൽ, ആങ്കലോ, റൂബൻസ് മുതലായ പുരാതനന്മാരും, മാക്സ് സ്ടോൺ, റെയിനോൾഡ്സ് മുതലായ ഇടാനീന്തനന്മാരും എത്ര പ്രസിദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങിനേതന്നെ ലോഹത്തിന്മേലും മരത്തിന്മേലും പ്രയോഗിക്കുന്ന കൊത്തുപണികളും ആളുകളുടെ രൂപംകൊത്തി എടുക്കുന്ന ശില്പിവിദ്യയും ഇന്നുള്ളവർ എത്ര പരിഷ്കരിച്ചു. പണ്ടുള്ള മരവിരിപോയി ഇന്നുള്ള വക്കു പട്ടം വില്ലുസമായി. പണ്ടുള്ള കുടിഞ്ഞിൽ പോയി ഇന്നുള്ള രാജധാനികളായി. പണ്ടുള്ള മരത്തടിപ്പാലങ്ങൾ പോയി ഇന്നുള്ള യന്ത്രത്തടിപ്പാലങ്ങളായി. പണ്ടുള്ള പൊങ്ങുതടികൾ പോയി ഇന്നുള്ള പെരുംകപ്പലുകളായി പണ്ടുള്ള ഇടയും നടയും പോയി ഇന്നുള്ള വലിയ വീഥികളും തെരുവുകളുമായി. പണ്ടുള്ള ചെറിയ തറകൾ പോയി ഇന്നുള്ള വലിയ പട്ടണങ്ങളായി. കപ്പലുകൾകൊണ്ടും പുകവണ്ടികൾകൊണ്ടും കമ്പികൊണ്ടും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പികൊണ്ടും വിമാനങ്കൊണ്ടും രാജ്യങ്ങൾ അന്യോന്യം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. കച്ചവടത്തിന്നും യാത്രക്കും സൌകര്യവും വേഗതയും രക്ഷയും പണ്ടെത്തതിലും പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു നടക്കടലിൽനിന്നൊങ്ങാൻ നിന്ന നശിക്കുന്ന ടൈറ്റാനിക്കിലെ യാത്രക്കാരെ, ദൂരത്തങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന കാപ്പേത്തിയകപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താനെ രക്ഷിക്കുവാൻ സംഗതിയായതന്നെ ഇന്നുള്ള പരിഷ്കാരത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി വിളിച്ചുപറയുന്നു.

മതം.

മൃഗപ്രായന്മാരായ ആദിമനുഷ്യന്മാരിൽ മതത്തിന്റെ ആലോചന എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി. ആദിമനുഷ്യന്റെ ആഹാരസമ്പാദനവും ആത്മരക്ഷയും വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് പെരുമഴകൊണ്ടുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കം, കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടുള്ള നാശം, മിന്നൽ പിണർകൊണ്ടുള്ള ആപത്ത്, ഭൂകമ്പം, ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങളോടെതിർക്കാൻ അവൻ കേവലം അശക്തനായി. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ കർത്താക്കന്മാരെ ഒന്നും കാണുന്നില്ലതാനും. അപ്പോൾ അവന്നു ഭയം ജനിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമല്ലാത്ത ചില ദിവ്യപുരുഷന്മാരുണ്ടെന്നു ബോധം വരികയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് അവർ ആകാശം, ഭൂമി, വഹ്നി, വായു, ഇടി, വെള്ളം മുതലായവയെ ദിവ്യന്മാരെന്നു കരുതിപ്പൂജിച്ചുതുടങ്ങി. ഇന്ദ്രൻ ഭൂകമ്പമെന്നാണ് ചില പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിച്ചവരുന്നത്. ഇന്ദ്രൻ വൃത്രന്റെ ജഠരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു അവനെ ഖണ്ഡിച്ചു എന്നു ചില ശ്ലോകങ്ങളിൽ കാണുന്നതു ഭൂകമ്പംകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ അതുവരക്കും കെട്ടിനിന്നിരുന്ന വലിയ ഹിമക്കട്ടകൾ (Glacier) പൊട്ടി നശിച്ചുപോയി എന്നാണുപോലും ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. അതെന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ. മനുഷ്യൻ ഒന്നാമതു പ്രകൃതിശക്തികളെ ആരാധിച്ചു. പിന്നീടു മരിച്ചവരെ സ്വപ്നം കണ്ടതുടങ്ങിയപ്പോൾ മരിച്ചവർക്കു മൂലനാശം വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അവരൊക്കെ തങ്ങൾക്കു കാണാത്ത ഒരു ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും വിചാരിച്ചു അവൻ അവരേയും ആരാധി

ച്ചു. പിന്നീട് ദുസ്വപ്നം(Night mare), അപസ്മാരഗോഷ്ഠി, ഭ്രാന്ത്, മുതലായ ഭയങ്കരരോഗങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളും തങ്ങളെ കാണാൻ പാടില്ലാത്ത ലോകത്തിൽ തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ചിലദുഷ്ടദേവതകളുമുണ്ടെന്നവിശ്വാസമായി. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ ആദിമനുഷ്യന്മാർ പല ദേവന്മാരെയും വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്ന ഒരു മതക്കാരായിരുന്നു. ഈ മതങ്ങളും നടപ്പായതോടുകൂടി ഈ വക ദേവതകളുടെ പ്രീതിസമ്പാദനത്തിനു ഓരോ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഏർപ്പെട്ടുത്തി. അങ്ങിനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും നടത്തിപ്പാൻവേണ്ടി മതാചാര്യന്മാരെയും ഉണ്ടാക്കി. ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായ ഭയങ്കരയുദ്ധങ്ങൾക്കും, ഹിംസകൾക്കും, ജനങ്ങളുടെ അധോഗതിക്കും ഈശ്വരഭക്തന്മാർ എന്നു നടിച്ചുവന്നിരുന്ന ഈ ആചാര്യപ്പിശാചുക്കൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഓരോ രാജ്യക്കാർ അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നോക്കീട്ടാണ് ആരുടെ ദൈവമാണ് ശക്തിയുള്ള ദൈവം എന്ന കാര്യം പരീക്ഷിക്കുന്നത്. പരീക്ഷിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെ ഇരിക്കേ ഓരോ കാലത്ത് ഓരോ രാജ്യത്ത് അന്നുണ്ടായിരുന്ന സാധാരണ ആളുകളേക്കാൾ കഠിനബുദ്ധിയുള്ള ഓരോ ആളുകൾ അവതരിച്ചു. ചരിത്രപ്രകാരം ഒന്നാമത് ഒരൊറ്റ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരാവർ യൂദന്മാരാണെന്നു കാണും. സിദ്ധാർത്ഥൻ എന്ന ബുദ്ധൻ അഹിംസാ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബുദ്ധമതം സ്ഥാപിച്ചു. നസറേത്തിലെ ജീനസ്സ് ക്രൈസ്തവമതം സ്ഥാപിച്ചു. ആചാര്യന്മാരുടെ ആഭാസചേഷ്ട

കഠംകൊണ്ട് ഈ മതവും വളരെ ശാഖകളായി ഭവിച്ചു. മുഹമ്മദ് തന്റെ മതം സ്ഥാപിച്ചു. സൊറോസ്ടർ തന്റെ മതവും സ്ഥാപിച്ചു. ഹിന്തുക്കളുടെ മതം ഈ സകലത്തിന്റേയും ഒരു ക്രുട്ടിക്കുഴപ്പായിരുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ ഇങ്ങിനെ ഓരോ മതക്കാരായിപ്പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ പേർപറഞ്ഞു ഭയങ്കരയുദ്ധങ്ങളും ക്രൌര്യങ്ങളും നടത്തി. കത്തോലിക്കുമതത്തിൽ ചില ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ലൂഥർ പ്രോടസ്ടണ്ട് മതമുണ്ടാക്കി. ഇവർതന്നെ അന്യോന്യം വളരെ അക്രമങ്ങൾ നടത്തി. മുഹമ്മദന്മാർ നിർബ്ബന്ധമായി സ്വമതത്തിൽ ആളെ ചേർക്കുകയോ, അതിന്നു വഴിപ്പെടാത്തവരെ നിഹനിക്കുകയൊ ചെയ്യുതുടങ്ങി. ആ ചായ്മന്മാർക്കു ശക്തി വർദ്ധിച്ചു. അവർ ആ ശക്തി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ലാഭത്തിന്നും സ്വന്തം വിനോദങ്ങൾക്കും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ അവസ്ഥയും ഈ ക്ലിഷ്ടമായ നിലയിൽ എത്തി.

ശാന്തിദ്വിജഃ പ്രകുരുതേ ബഹ്വീപശാന്തി
പകപാദിപായസഗണൈഃ ജഠരാഗ്നിശാന്തി
തദ്ദേശബാലവനിതാ മദനാഗ്നിശാന്തി
കാലക്രമേണപരമേശ്വരശക്തിശാന്തി.

എന്നു പണ്ടൊരു വികടകവി പറഞ്ഞപോലെ, ആചായ്മന്മാർ മുഴുത്ത വ്യഭിചാരികളും കടുത്ത താന്തോന്നികളുമായി ദൈവത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അപായത്തിന്നും അധോഗതിക്കും കാരണഭ്രതന്മാരായി. ഇന്നും ഇവരുടെ ശക്തി കേവലം നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നതുക്കിയിലെ സുൽത്താനും റോമിലെ പോപ്പും, ശ്രീംഗേരി

മഠത്തിലെ ശങ്കരാചാര്യന്മാരും കേരളത്തിലെ ഉണ്ണിപുരകളും നിലവിളിച്ചു പറയുന്നു.

പരിഷ്കാരം.

എത്രയോ കാലങ്ങളോളം അറിവും അറിവുസമ്പാദിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ആചാര്യന്മാർ സ്വന്തമുതലായി വിചാരിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർക്കാർക്കും എത്തിനോക്കുവാൻ പോലും സമ്മതിച്ചില്ല. ക്രമേണ ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളൊക്കെ നീങ്ങി. ആദിമമനുഷ്യന്റെ പരിഷ്കാരം ഒന്നാമതു വന്നതു കല്ലുകൾകൊണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങളാണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടാണ്. പിന്നെ തീ വേണ്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അവനെ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും വളരെപടി ഉയർത്തി. പിന്നെ മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളേയും മെരുക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ പരിഷ്കാരം പിന്നെയും ഉയർന്നു. കൃഷി അവനെ അതിലും വലിയവനാക്കി. കച്ചവടം അവനെ എല്ലാ രാജ്യവും എല്ലാ രാജ്യക്കാരുമായി പരിചയപ്പെടുത്തി. ആദിമമനുഷ്യൻ പാത്രങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് ശുകതികളോ, ഫലങ്ങളുടെ തോടോ, മൃഗത്തിന്റെ കൊമ്പിയോ മാത്രമായിരിക്കാം. പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയത് അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ പരിഷ്കാരമാണ്. ഇലയും തോലും വല്ലലയും പോയി, പരുത്തിയും രോമവും കൊണ്ടു നൂൽനെയ്തുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി അവൻ പിന്നെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പല പടിയേറി ഓരോ ഗ്രാമക്കാരായും അനേകഗ്രാമക്കാരൊന്നിച്ചുകൂടിയ ഓരോ രാജ്യക്കാരായും പാർത്തുവന്നിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അവരവർക്ക് അന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധിവികാസംപോലെ

നീതിയും നിയമവും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത് അവരവരുടെ ആചാര്യന്മായിരുന്നു. ഫിജിദ്വീപുകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു സ്ത്രീ എന്നു ഒരു വലിയമ്മയാകുന്നുവോ (എന്നുവെച്ചാൽ ആസ്ത്രീയുടെ മക്കൾക്കുആരെക്കിലും ഒരുകുട്ടി ജനിച്ചുപോയാൽ) അവളെ ആന്തരത്തെന്നു അറുത്തു ചുട്ടുതിന്നേണമെന്നുണ് ന്യായം. ഈ നിയമം ആണിനെ ബാധിക്കുന്നില്ലതാനും. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു പെണ്ണിന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ, ആ ഭർത്താവിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീയ്യിൽ ആ പെണ്ണും ചാടി മരിക്കേണമെന്നാണ് ശാസന. ഇതും പുരുഷന്മാക്ക് ബാധകമല്ല സ്മൃതികർത്താക്കന്മാരായി പലരും ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ മനുവും ഗ്രീസിൽ, ഡ്രാക്കൊ, സോളൻ മുതലായവരും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ ശാസനകളൊന്നും അക്കാലത്തു മുക്കാലോഹരിയും ഇക്കാലത്ത് ഒട്ടും തൃപ്തിയുണ്ടാക്കാത്തവിധത്തിൽ അബദ്ധങ്ങളും ആഭാസങ്ങളും ക്രൂരങ്ങളും, അസംഭാവനകളാൽ പരിപൂർണ്ണങ്ങളും നിന്ദ്യങ്ങളിൽവെച്ച നിന്ദ്യങ്ങളുമായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഒന്നാമതു ന്യായത്തിന്നനുസരിച്ച ചില ശാസനകം ഉണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു റോമക്കാരാണ്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാണ് യൂറോപ്പിലെ നാഗരികം വർദ്ധിച്ച സകല ന്യായശാസ്ത്രങ്ങളും എന്നു പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല.

ഇങ്ങിനെ ഓരോ രാജ്യക്കാരായിപ്പാർത്തുവരുമ്പോൾ മനുഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ, ആകാശമെന്ത്, ഭൂമി എവിടുന്നുണ്ടായി, തങ്ങൾ എവിടുന്നു വന്നു, മരണം എന്ത്, എന്നൊക്കെ തങ്ങളോടുതന്നെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു

ടുത്തി. മിക്കരാജ്യക്കാരും അവരവരുടെ രാജ്യമല്ലാതെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ഹിമാലയന്റെ വടക്കു രാജ്യങ്ങളില്ലെന്ന പ്രബലമായ വിശ്വാസം ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ നടന്നിരുന്നു. അലക്സാന്തർ, ജൂലിയസ് കൈസർ, കൊളമ്പസ്സ്, വേസ്കോഡിഗാമാ, മെഗലൻ, ഫ്രോബിഷർ, ഡ്രേയ്ക്ക, ഡേവീഡ്, ആൻസൻ, ക്രൂക്ക, ലാണ്ടർഫ്രാങ്കിലിൻ, സ്റ്റാൻലി, അമൻസൺ, മുതലായ ലോകസഞ്ചാരികളും ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിനു പരിപൂർണ്ണതവരുത്തി. എന്നിട്ടുകൂടി ഭൂമിയുടെ ഉത്തരദക്ഷിണധ്രുവങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കാതെ അന്ധകാരാവൃതമായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. 1839-ൽ റോസ്സും, 1894-ൽ നാൻഡനും, 1900-ൽ അബ്രൂസിയും, ശ്രമിച്ചു മടങ്ങേണ്ടിവന്ന ആ ഭാഗം 1909-ൽ പീറിയും ഷേക്ക്ൽട്ടനും 1912-ൽ സ്കോട്ടും കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഇതിന്നിടയിൽ ഗംഗാതീരത്തിലിരുന്ന ചില ജടാധാരികളും യാതൊന്നറിഞ്ഞാൽ ലോകത്തിലെ സർവ്വസ്വവും അറിയപ്പെട്ടുന്നു എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചില ആലോചനകളും നടത്തി. എഴുത്തു നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി മാരോ രാജ്യക്കാക്ക് അവരവരുടെ പരിശോധനകളേയും ആ വഴിയായി അവരവക്കു ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിച്ച തത്വങ്ങളും രിക്കാഡാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഒന്നാമതു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രം ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും, പിന്നീടു യവനാക്രമകാലത്തു ഗ്രീസിൽ എത്തിയതുമായ തർക്കശാസ്ത്രമാണ്. വാതം പിത്തം കഫം മുതലായതിന്റെ ഏറക്കുറവാണ് രോഗമായി പരിണമി

ക്കുന്നത് എന്ന ന്യായത്തിന്മേൽ ചരകനും ശുശ്രുതനും, ബാഹടനും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ കയ്യാട്ട് ഇട്ടു. പിന്നീട് ജനിച്ചവർ അവരവരുടെ പരിശോധനമൂലം ആ ശാസ്ത്രത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു പകരം ശൈശവാവസ്ഥയിൽതന്നെ അതിനെ ഇട്ടേച്ചു. അനേകന്യൂനാബ്ദകാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് അതിനൊരു വളച്ചുകെട്ടുണ്ടാക്കാനോ മാറ്റം വരുത്താനോ ഹിന്ദുക്കളിൽ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യൂറോപ്യന്മാർ അങ്ങിനെ യാതൊരു ഉദാസീനതയും കാണിച്ചില്ല. ഷാൺ, മാംപിജി, ഹാർവി മുതലായവർ ശരീരശാസ്ത്രത്തെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ വരുത്തിയതോടുകൂടി വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനും ശസ്ത്രപ്രയോഗത്തിനും അടിക്കടി പ്രാബല്യവും പ്രചാരവും പരിഷ്കാരവും വർദ്ധിച്ചു. ലയലും അവന്റെ പിൻഗാമികളും ഭൂപ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിന് ഒരടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി. സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും ജനകനാണെന്നു യൂറോപ്യന്മാരാൽ കരുതിപ്പോരുന്ന അറിസ്റ്റോസ്റ്റൻ ആരംഭിച്ച ജന്തുശാസ്ത്രത്തെ ലീനിയസ്സ്, ക്യുവിയർ, ബഫൻ, സാവ്വിൻ, വാളെസ്, ഹീക്കൻ മുതലായ പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാർ അതിശയകരമാകംവണ്ണം പരിപൂർത്തിയാക്കി. ഇപ്പോലെതന്നെ സസ്യശാസ്ത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം മുതലായ പല ശാസ്ത്രങ്ങളും പരിപോഷിച്ചു നിലയിൽ എത്തിത്തുടങ്ങി. അനേകസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ മുനിമാരും, ആര്യഭടനും, വരാഹമിഹിരനും, ഭാസ്കരാചാര്യനും നട്ടുപൊടിപ്പിച്ച ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ പി

നീട്ട ഭേദങ്ങളൊന്നും സിദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും അത്രാന്തപരിശ്രമശീലന്മാരായ യൂറോപ്യന്മാർ അവിടംകൊണ്ടവസാനിപ്പിച്ചില്ല. ഗലീലോ, കോപ്പർനീക്കസ്സ്, ഹർഷൻ, ഹാളി, ആർഗൻ മുതലായ പല പണ്ഡിതന്മാരും ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യം ജാസ്തിയാക്കി ആകാശത്തിൽ അങ്ങെങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന ഒരു ഗോളത്തിന്റെ, വലിപ്പവും, തൂക്കവും, നിർമ്മാണപദാർത്ഥങ്ങളും കണക്കാക്കുവാൻ ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്ക് സാധിച്ചു. കേതുക്കളുടെ പരിവർത്തനപദ്ധതിയുടെ വക്രതയും കാലവും ഇന്നുള്ളവർക്ക് ഗണിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ലാതായി. ഹിന്തുക്കളിൽ കപിലൻ വസിഷ്ഠൻ മുതലായ മഹർഷിമാർ സ്ഥാപിച്ച തത്വശാസ്ത്രം, യൂറോപ്പിൽ സോക്രട്ടീസ്, പ്ലാറോ മുതലായവരും, ഇവരുടെ പിൻഗാമികളായ പല യോഗ്യന്മാരും എത്രയോ ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഇപ്പോഴത്തെ കാലം പണ്ടുള്ള കാലത്തെ പ്രമാണിച്ചു എത്രയൊ പരിഷ്കൃതകാലമായി. ഭൂമിയിൽ നല്ല നിരത്തുവഴികൾ വെട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ യാത്രക്കെത്ര സൌകര്യം ഉണ്ടായി. തീവണ്ടിയും തീക്കപ്പലും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ സൌകര്യം തെല്ലുകൂടി ജാസ്തിയായി. ചുരുങ്ങിയ ചിലവിന്മേൽ കത്തു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള തപാലാപ്പീസും ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് എത്ര ദൂരെയുള്ളവർക്കും വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്ന കമ്പിയാപ്പീസും ഇന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഊറ്റമല്ലെ വിളിച്ചുപറയുന്നത്. തീ ചെറിയ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി കീശയിലിട്ട നടക്കുവാൻ ഇന്നുള്ളവർ സാധിക്കുന്നു. അച്ചു നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി ഓരൊ പുസ്തകത്തിന്റെ ലക്ഷം കോപ്പിയെടുക്കാൻ ഇന്നു

ള്ളവനു പ്രയാസമില്ല. പണ്ടു കതിരവണ്ടി കണ്ടുപിടിച്ചു് ഇന്നുള്ളവൻ മോട്ടോക്കാറും ട്രാംകാറും കാണുന്ന വായുകത്തിച്ചു വെളിച്ചമുണ്ടാക്കാനും വിദ്യുച്ഛക്തിവഴിയായി വെളിച്ചമുണ്ടാക്കാനും ഇന്നുള്ളവനു പ്രയാസമില്ല. വീശുന്ന വായുവും വീഴുന്ന വെള്ളവും ഇന്നുള്ളവന്റെ വേലക്കാരായിത്തീരുന്നു. സ്വബുദ്ധികൊണ്ടു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരൊ എന്നു തോന്നുമാറു് വലിയ യന്ത്രങ്ങളും, തുലുണ്ടാക്കി നെയ്യുന്നതും, ഇരുമ്പുരുക്കിപ്പലതരം സാമാനങ്ങളും പണിചെയ്യുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഇന്നുള്ള പരിഷ്കാരികൾതന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോകും. മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ എത്രമാത്രം വിസ്മയിച്ചുപോവാനിടയുണ്ടു്. ഇതിലും എല്ലാറ്റിലും വലിയ ആശ്ചര്യം വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽക്കൂടെ പോവുന്ന കപ്പലുകളും ആകാശത്തിൽക്കൂടെ പറക്കുന്ന വിമാനങ്ങളുമല്ലേ.

മനുഷ്യരുടെ ഭാവി:— സിംഹങ്ങൾ ആളുകളെ പിടിച്ചുതിന്നുമെന്നും, സർപ്പങ്ങൾ ആളുകളെ കടിച്ചുകൊല്ലുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതു് അതതിന്റെ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞതാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ എനിക്കിഷ്ടമായിത്തോന്നുകകൊണ്ടല്ല. അതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിപ്പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ റിക്കാർട്ടാക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന സംഗതികൾ, സംഭവിക്കാനിടയുള്ള സംഗതികളെന്നല്ലാതെ, ഇങ്ങിനെ വരേണമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്ന സംഗതികളാണെന്നു നിങ്ങളാരും വിചാരിച്ചുപോകരുതു്. ഒന്നാമതു്; ജന്മംകൊണ്ടു് എല്ലാ മനുഷ്യന്മാരും തുല്യന്മാരാണെന്നും, മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ഒരുത്തനു മറ്റൊരുത്തനേ

ക്കാം ഔന്നത്യം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു കേവലം അവാസ്തവവും ദോഷത്പവുമാണെന്ന ഭാവം എല്ലാ മനുഷ്യരിലും വേരുന്നി ഉറച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ടു രാജാക്കന്മാർ എന്ന നാമംതന്നെ ഭൂമിയിൽ കേൾക്കാനുണ്ടാകയില്ല. നാരായണഗുരുസ്വാമി പറഞ്ഞപോലെ ഭൂമി മുഴുവനും ഒരു ജാതിയും ഒരു മതവും മാത്രമായിരുന്നു. ആ കാലത്തു ഭൂമിയിൽ ഒരേടത്തും ദേവാലയങ്ങൾ കാണാനുണ്ടാകയില്ല. അനാവശ്യമായി ദേവാലയങ്ങൾ പണിചെയ്തു ഭൂമിയിലെ സ്ഥലം മുടക്കുവാനൊ, ദൈവത്തെ ധ്യാനിപ്പാനിരുന്ന തങ്ങളുടെ സമയം കളവാനൊ ആരും നോക്കുകയില്ല. അന്നുള്ള അധികജ്ഞാനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്നിന്ന കർമ്മങ്ങൾ പുണ്യങ്ങളെന്നും ഇന്നിന്നിവ ദോഷങ്ങളെന്നും അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട് ഈശ്വരപ്രീതി സമ്പാദിക്കുകയല്ലാതെ, അനാവശ്യമായി ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചിട്ടും മുഖസ്തുതി ചെയ്തിട്ടും ഒരു ഫലവുമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു അന്നുള്ളവർക്കു പൂർണ്ണബോധ്യം വരും. "നിന്നോടു മറുള്ളവർ എങ്ങിനെ പെരുമാറണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നുവൊ, അങ്ങിനെ മറുള്ളവരോടു നീയും പെരുമാറണം" എന്നുള്ള പ്രമാണത്തിനുവേണ്ടിയിരിക്കും മനുഷ്യർ അവരുടെ സകല നടവടികളും ക്രമപ്പെടുത്തുന്നത്. ഭൂമിയിൽ ഒരു മതവും ഒരു ജാതിയും മാത്രമാകുമ്പോൾ യുദ്ധം എന്നത് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യമായിത്തീരുന്നു. പരിശുദ്ധന്മാരെന്ന് അഭിമാനിച്ചുപോരുന്ന ഇദാനീന്തനന്മാർ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലങ്ങളെയൊക്കെ ഭാവിചരിത്രകാരന്മാർ, മനുഷ്യ

ന്മാർ മനുഷ്യന്മാരെ അന്യോന്യം എതുത്തുകൊല്ലുന്നതായ യുദ്ധം എന്ന ഭയങ്കരവിഡ്ഢിത്വം നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന അ പരിഷ്കൃതകാലങ്ങൾ എന്ന അഭിജ്ഞകൊണ്ടു നിന്ദിക്കുന്നുണ്ടാകും.

പാതിവ്രത്യം എന്നത് ഒരർത്ഥമില്ലാത്ത അനാചാരമാണെന്നു ബോധം ഉദിക്കുമ്പോൾ, വിവാഹം എന്നതു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യഭോഗം വരുത്തുന്ന ഒരു നാശാസ്വഘടനം മാത്രമാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകും. സ്ത്രീകൾ. ഇഷ്ടമുള്ള വരുമായി ക്രീഡിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ കാലത്ത് അളിയസന്താനസമ്പ്രദായത്തിനു മാത്രം ശക്തിയും പ്രാബല്യവും സിദ്ധിക്കും. ചാരിത്രശുദ്ധിയെപ്പറ്റിപ്പണ്ടുള്ള പട്ടവങ്കന്മാർ നിഷ്കൃഷ്ടിച്ചുവെച്ച എല്ലാ ശാസനകളും തുച്ഛങ്ങളും നിന്ദ്യങ്ങളുമാണെന്നു മേലാലുള്ള വർക്ക് ബോദ്ധ്യമാകും. അക്കാലത്തു ഷണ്ഡനെ കിട്ടിയാലും കഷ്ടിയെ കിട്ടിയാലും ഒരുപോലെ തൃപ്തിപ്പെട്ട് അവളുടെ ജീവകാലം മുഴുവനും കഴിക്കേണമെന്ന് ആരോ സനിയമമോ അനാവിശ്യനിഷ്കൃഷ്ടയൊ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. വിവാഹം അസ്തമിക്കുന്നതോടുകൂടി വ്യഭിചാരം എന്നത് ഒരർത്ഥമില്ലാത്ത വാക്കായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. എന്റെ ഭാര്യ മറ്റൊരുവനുമായി സേവയാണെന്ന അപരാധത്തിനും അസൂയക്കും ഒരാൾക്കുംതന്നെ അവകാശമുണ്ടാകയില്ല. കാമിനിമൂലമുള്ള കലഹങ്ങളും വളരെ കുറഞ്ഞുപോകും

തീവണ്ടികളും തീക്കപ്പലുകളും വെടിഞ്ഞു മനുഷ്യർ വെറും വിമാനസഞ്ചാരികളാകും. മറ്റു ലോകങ്ങളുടെ വലിപ്പവും തൂക്കവും ചലനക്രമവും കണ്ടുപിടിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു സാധിച്ചാലും, അവയുടെ നിർമ്മാണപദാർത്ഥങ്ങളി

ന്നിന്നതാണെന്ന കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമാ
യ്തീരികയില്ലെന്ന പണ്ടൊരു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപരംഗതൻ പ
റഞ്ഞത്, ഇന്ന കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട പ്രകാശപരിച്ഛേദന
യന്ത്രം (Spectroscope) വിഫലമാക്കിക്കളഞ്ഞതു കാണു
മ്പോൾ, ഇന്നുള്ളവക്ക് അസാദ്ധ്യമാണെന്ന ന്യായത്തി
ന്മേൽ മേലാലുള്ളവക്കു ചന്ദ്രനിലൊ മാറു വല്ല ഗ്രഹങ്ങ
ളിലൊ യാത്ര ചെയ്യുകൂടെ എന്ന പറയുന്നത് ഒരു സാഹ
സമായിത്തീരാനെ ഇടയുള്ളു. ഇനിയും വിസ്തരിക്കുന്നി
ല്ല. അങ്ങിനെയൊരു കനകകാലം മനുഷ്യന്റെ ഒരു ഓ
വിസ്വപ്നത്താണ്.

Vaneekalebaram Press, Trichur.

'അണ്ണാരാക്കൊട്ടൻ തന്നാലാകംവണ്ണം' എന്ന പ
റഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ജന്തുശാസ്ത്രവും ഞാനെഴുതി
ത്തീർത്തു. വിസ്തരിച്ചെഴുതണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം തുടക്കം
തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇത് എഴുതിത്തീർന്ന
പ്പോൾ, ഇത്രത്തോളം മാത്രമല്ലെ എനിക്കെഴുതാൻ സാ
ധിച്ചുള്ളൂ എന്ന ഒരു വലിയ ക്ലേശവും എന്നെ ബാധി
ക്കാതിരിക്കുന്നില്ല, ജന്തുക്കളുടെ ശരിയായ പടങ്ങളുടെ
സഹായം കൂടാതെ, വെറും പടങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള വിവ
രണം എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമായിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്റെ
വായനക്കാർ തീർച്ചയാക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമാണ്. ഈ പു
സ്തകത്തിൽ കാണാനിടയുള്ള എല്ലാവീഴ്ചകളും ദോഷങ്ങ
ളും ക്ഷമിക്കാനിച്ചതന്നാൽ, രണ്ടാമതച്ചടിപ്പാനുംക്ര
ടി ഒരു ഭാഗ്യം ഇതിനു സിദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽ, ആ
മാതിരി സ്ഖലിതങ്ങളൊക്കെ അകറ്റിനിർത്തുവാൻ ഞാൻ
പ്രത്യകിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്.